

Ex bibliotheca
Steph. Quatreméri.

6. 9.

4995
Liturg 53^K

Biblion

Hemico D. Ryder

D. D.

H. K. C.

— veteres renovamus amores.

James O. Smith.

17

James O. Smith.

ΒΙΒΛΙΟΝ
ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

καὶ τῆς

ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ

καὶ ἄλλων

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΘΕΣΜΩΝ καὶ ΤΕΛΕΤΩΝ

κατὰ τὸ ἔθος τῆς

ΗΝΩΜΕΝΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΙΒΕΡΝΙΑΣ,

ᾧ Προσετίθη τὸ

ΨΑΛΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΔΑΥΙΔ

καὶ αἱ

ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΣΥΝΑΠΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ
ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

LONDON:

SAMUEL BAGSTER,

Paternoster-Row.

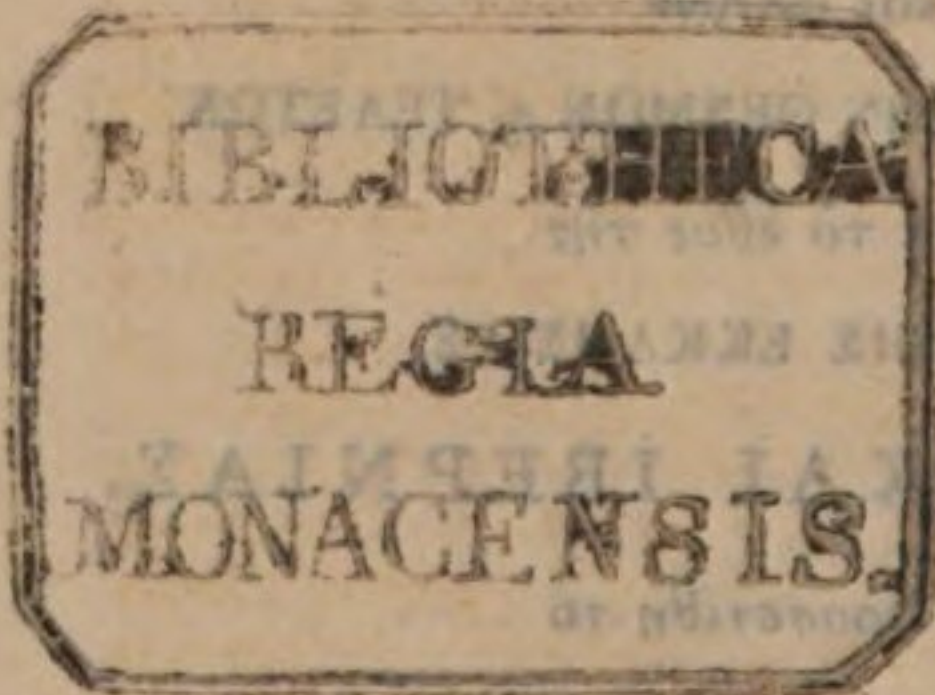
MDCCCXX.

LIBRARY

THE AMERICAN EPISCOPAL

THE

AMERICAN EPISCOPAL

AMERICAN EPISCOPAL

THE

AMERICAN EPISCOPAL

AMERICAN EPISCOPAL

LONDON:

SAMUEL BAGSTER,

Printed by

MCCXX.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Η ΑΓΓΛΙΚΑΝΗ Ἐκκλησία ἀφ' ἧς πρῶτον τὴν Δημοσίαν αὐτῆς Λειτουργίαν συνετάξατο, φρονίμως ἀεὶ προενόηται, ὅπως τὸ μέσον διαφυλάττη μεταξὺ τῶν δύο ἁκρῶν, τῆς τε ἁγαν δυσκολίας ἐν τῷ παραιτεῖσθαι, καὶ τῆς ἁγαν ἐπιεικειᾶς ἐν τῷ προΐεσθαι ὁποιανοῦν αὐτῆς μεταβολήν. Ὡςπερ γὰρ, καθ' ἐν μέρος εἰπεῖν, ἡ κοινὴ ἐμπειρία φανερόν ποιεῖ, ὅτι τῆς τῶν ἐσκεμμένως καθεστώτων πραγμάτων μεταβολῆς γεγεννημένης (μηδεμιᾶς προδήλου ἀνάγκης ἀπαιτούσης) πολλὰ συμβέβηκε τὰ ἀσύμφορα, καὶ ταῦτα συχνάκις πλείω καὶ μείζω τῶν κακῶν, ὧν ἐπιδιόρθωσις διὰ τοιασδὶ μεταβολῆς προὔκειτο γενέσθαι. Οὕτω καὶ τοῦναντίον, τῶν καθέκαστα Τρόπων καὶ Τύπων τῆς τοῦ Θεοῦ Λατρείας, Θεσμῶν τε καὶ τελετῶν ἐν αὐτῇ διατεταγμένων καὶ εἰθισμένων, τῇ φύσει γε ἀδιαφόρων, καὶ ἀλλοιωτῶν ὁμολογούμενως ὄντων· εὐλογον ἂν εἴη, διὰ τὰ βαρέα ἅττα καὶ ἐπείγοντα συμβεβηκότα, ὡς ἂν οἱ τε καιροὶ, καὶ αἱ αἰτίαι ἄλλως καὶ ἄλλως ἀπαιτῶσι, τοιαύτας μεταβολὰς καὶ ἀλλοιώσεις ἐν αὐτοῖς γενήσεσθαι, οἷαι τοῖς ἐν τῇ ἐξουσίᾳ ἢ ἀναγκαῖαι, ἢ συμφέρουσαι ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε δοκοῖεν ἂν. Ἰσμεν δὴπου σαφῶς τοῦθ', ὅτι ἐπ' Αὐτοκρατόρων τινῶν (ὧν μακαρία ἡ μνήμη) παρ' ἡμῖν Βασιλευόντων ἐξ οὗ ἡ Διόρθωσις πρῶτον ἐγένετο, ἡ Ἐκκλησία διὰ τὰς δικαίας καὶ ἀξιολόγους προφάσεις, καὶ αἰτίας, αἵσπερ ἐν εἰς αὐτὸ προὔτρεπετο, εἰς τοσαῦτον ἤλθε τῆς συγκαταβάσεως, ὥστε συγχωρεῖν τοιαύτας ἐν τισι τῶν καθέκαστα ποιεῖσθαι μεταβολὰς, οἷαι τοῖς ἐκείνων καιροῖς συμφέρειν ἐνομίσθησαν· πλὴν γε, ὅτι τὸ καθόλου σῶμα, καὶ τὰ Οὐσιώδη

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

αὐτῆς (εἴτε τὰ κυριώτατα μέρη τῆς ὕλης ἐξ ἧς συνέστηκεν, εἴτε τὴν κατασκευὴν, καὶ τάξιν αὐτῆς σκοποῦμεν) τὰ αὐτὰ διέμειναν ἄχρι τῆς σήμερον ἡμέρας, καὶ δὴ καὶ εἰσέτι βέβαια καὶ ἀσάλευτα διατελοῦσιν ὄντα, μηδὲν τοῦτό γε κωλυόντων πάντων ἐκείνων τῶν ματαίων μηχανημάτων καὶ ἐπιχειρημάτων γεγενημένων κατ' αὐτῆς ὑπὸ τοιούτων τῶν ἀνθρώπων, οἳ καινοτομίας ἐρασταὶ ὄντες, φανερόν ἀεὶ πεποιήκασιν, ὅτι ταῖς ἰδίαις αὐτῶν φαντασίαις τε καὶ ὠφελείαις μᾶλλον προσήρτηνται, ἢ τῷ κοινῇ συμφέροντι, καὶ πλείονα λόγον αὐτῶν ἔχουσιν, ἢ τοῦ τὰ δέοντα πράττειν.

Ὡς ἀθεμίτοις μεθοδείαις, καὶ διὰ ποίας τίνος μοχθηρᾶς ὑποθέσεις τὴν τῆς Λειτουργίας χρῆσιν (καίτοιγε διὰ τῶν ἐγχωρίων Νόμων προσταχθεῖσαν, καὶ τῶν Νόμων ἐκείνων μηδέπω ἀκυρωθέντων) ἐν ταῖς ἀπαισίαις νεωστὶ γεγενημέναις ἀκαταστασίαις, διαλελείφθαι καὶ ἀπειθέσθαι συνέβη, ἄγαν τε εὐδῆλον τοῦτο σχεδὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ οὐ βουλομένοις ἡμῖν ἐστὶν ἐνταυθοῖ ἀναμιμνήσκεσθαι. Οὐ μὲν ἄλλ' ἐπειδὴ, μετὰ τὴν μακαριωτάτην τῆς Μεγαλειότητος Βασιλικῆς εἰς τῶρχαῖον Ἀποκατάστασιν, εἰκὸς ἦν, ὥς καὶ τᾶλλα τὰ δίκαια, οὕτω καὶ τὴν τῆς Λειτουργίας χρῆσιν ῥαδίως, οἷα φιλεῖ γενέσθαι ἐν τοῖς τοιούτοις, ἐπανιέναι μέλλειν (ἅτε μηδέποτε νομίμως ἀφαιρεθεῖσαν) εἰ μὴ ἐν καιρῷ ἐμποδισθεῖη· ἐκεῖνοί γε οἱ ἄνθρωποι, οἷς ἐπὶ τῶν πρώην Τυραννησάντων προὔργιαίτατον ἐδόκει εἶναι, κακόνουν αὐτῇ καταστῆσαι τὸν λαόν, ἐώρων ἤδη μάλιστα προσήκειν αὐτοῖς, ὅσον γε πρὸς τὸ εὖφημον, καὶ τὸ λυσιτελές, (πλὴν εἴγε μὴ ἀπροφασίτως βοῦλοιντο ἂν πλημμελήσαντες ὁμολογεῖν, πρὸς ὃ τοιοῖδε οἱ ἄνθρωποι πάνυ δυσπείστως

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ἔχουσι) τὴν ἀποκατάστασιν αὐτῆς, ὅση δύναμις, παντί τε τρόπῳ καὶ μηχανῇ ἐμποδίζειν. Ἐφ' ὃ πολλὰ Συγγραμμάτια ἐξεδόθη κατὰ τῆς Βίβλου τῆς Δημοσίας Εὐχῆς, καὶ οἶονεὶ εἰς μάχην συνετάχθησαν αἱ ἑῶλοι καὶ ἀρχαῖαι Ἀντιλογίαι καὶ Ἐνστάσεις, αἷς προσετέθησάν τινες ἄλλαι καὶ νέαι καὶ πλείους ἢ αἱ πρότερον φερόμεναι, πρὸς τὸ αὐξῆσαι καὶ ἐξογκῶσαι τὸν ἀριθμόν. Τέλος δέ, πολλαὶ αἰτήσεις ἰταμῶς καὶ ἐκτενῶς ἐπεποιήηντο πρὸς τὴν Μεγαλειότητα Βασιλικὴν, ὅπως τῆς προειρημένης Βίβλου νέα ἐξυπαρχῆς Ἐπίσκεψις εἴη, τοιαῦται δέ καὶ Ἀλλοιώσεις ἐν αὐτῇ, καὶ Προσθέσεις αὐτῇ γένοιτο, αἷ συμφέρειν νομισθεῖεν ἂν τῇ ἡσυχίᾳ τῶν ἀσθενῶν καὶ ἀπαλῶν συνειδήσεων. Ωἷπερ οὖν ὁ βασιλεὺς ἐκ τῆς εὐσεβεστάτης αὐτοῦ προθυμίας τοῦ ἱκανὸν δοῦναι (ἐφ' ὅσον οἶόν τ' ἦν εὐλόγως προσδόκιμον εἶναι) πᾶσι τοῖς ἀρχομένοις αὐτοῦ, οἷας δῆποτε δόξας ἔχουσιν, εὐμενέστατα συγκατέθετο.

Καὶ ἐν ταύτῃ γε τῇ Ἐπισκέψει σπουδὴν πεποιήμεθα, τῇ αὐτῇ χρῆσθαι μετριότητι, ἣν καὶ εἰθισμένην εὐρομεν τῶν πραγμάτων παραπλησίως ἔχόντων ἐν τοῖς πρὸ τοῦ χρόνοις. Διὸ τῶν πολλῶν καὶ διαφόρων Ἀλλοιώσεων ἡμῖν προτεθειμένων, ἐκείνας πάσας παρητήμεθα, αἷπερ ἢ πάνυ ἐπικίνδυνοι ἦσαν (ἅτε λαθραίως προσκρούουσαι, εἴτε τῇ Διδασκαλίᾳ οἷατινιεν κεκυρωμένη, εἴτε τῇ ἐπαινετῇ Πράξει τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας, μᾶλλον δέ, τῷ ὄντι, ὅλης τῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας) ἢ μηδενὸς λόγου ἄξιαί, ὅλως δέ φλύαροι, καὶ μάταιοι. Ὅσαι δέ τῶν Ἀλλοιώσεων ἡμῖν προσεφέροντο (ὑφ' ὧντινων οὖν τῶν ἀνθρώπων, ἐξ οἷων δῆποτε προφάσεων, ἢ οὔτινος οὖν ἕνεκα οὕτω προσφερόμεναι) ἅς ὁπωσοῦν ἐπιτηδείας

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

καὶ συμφερούσας ὑπειλήφαμεν εἶναι, ταύταις ἐθέλοντι καὶ αὐτοπροαιρέτως συγκατατεθείμεθα· οὐμενοῦν καταβιασθέντες τῇ δυνάμει τῆς λόγου τινός, διελέγχοντός γε ἡμᾶς ὡς ἀναγκαῖον ἦν τοιαύτας ποιεῖσθαι τὰς μεταβολάς· Ἀκριβῶς γὰρ πεπείσμεθα, καὶ οὕτω πάνυ τῆς γνώμης ἔχομεν (ὅπερ καὶ ἐνταυθοῖ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογούμεθα) ὅτι ἡ Βίβλος ὡς πρότερον τῷ Νόμῳ κυρωθεῖσα, οὐ περιέχει τι ἐν ἑαυτῇ ἐναντίον τῷ Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, ἢ τῇ ὑγιαίνουσῃ Διδασκαλίᾳ, ἢ ὃ εὐσεβὴς ἄνθρωπος οὐ μὴ χρῆσθαι, οὐδ' ὑπείκειν δύναιτ' ἂν μετ' ἀγαθῆς συνειδήσεως, ἢ ὃ μὴ εὐαπολόγητον ἂν εἴη καθ' οὐτινοσούν αὐτῷ ἀντιλέγοντος· ἐάν γε τῆς δικαίας καὶ εὐγνώμονος ἐρμηνείας τυχεῖν ἀξιωθῇ, ἥς δηλαδὴ κατὰ τὴν κοινὴν ἐπιείκειαν ἀξιωθῆναι δεῖ πάσας τὰς Ἀνθρωπίνας Γραφάς, μάλιστα δὲ τὰς τῇ τῶν Ἀρχόντων ἐξουσίᾳ ἐκδοθείσας, ἀλλὰ γε καὶ τὰς ἀρίστας Μεταφράσεις αὐτῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς.

Ὁ μὲν οὖν καθόλου σκοπὸς ἡμῶν ἐν τῷ ἐγχεῖν τοῦτω τῷ ἔργῳ οὗτος ἦν, μὴ τοῖς ἢ τοῖς χαρίζεσθαι τὰ ἄλογα ἅττα αὐτῶν αἰτήματα, ἀλλὰ τό γε μόνον ποιεῖν, ὃ (ὅσον ἐφ' ἡμῖν τῷ νῦν καταλαβεῖν) μάλιστ' ὥόμεθα τείνειν πρὸς τὸ τὴν Εἰρήνην καὶ Ἐνότητα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διασώζειν, τὴν Αἰδῶ τίκτειν, τὴν τε Εὐσέβειαν, καὶ Εὐλάβειαν ἐν τῇ Δημοσίᾳ τοῦ Θεοῦ λατρεῖα διεγείρειν, καὶ ἐκκόπτειν τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀφορμὴν τῇ ἐπισκώπῃ ἢ μέμφεσθαι τὴν τῆς Ἐκκλησίας Λειτουργίαν. Καὶ ὅσον γε πρὸς τὰς ποιάς τινας τῆς Βίβλου ταύτης πρὸς τὴν προτέραν διαφωνίας καὶ διαφορὰς, εἴτε διὰ Προσθέσεως, εἴτε δι' Ἀλλοιώσεως, ἢ ἄλλως ὅπως οὖν γενομένας, τουτονὶ τὸν καθόλου λόγον δοῦναι ἀποχρήσει· Ὅτι

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

ὁῦτον τῶν Ἀλλοιώσεων τὸ πλεῖστον μέρος
 ἐγένετο, ἢ τὸ πρῶτον πρὸς τὸ βέλιον ὀδηγεῖν,
 καὶ ῥυθμίζειν τοὺς μέλλοντας λειτουργεῖν ἐν
 ᾧτινι ἐν μέρει τῆς Δημοσίας τῆ Θεῆ Λατρείας,
 ὃ καὶ μάλιστα γίνεται ἐν τοῖς Καλανδαρίοις,
 εἴτουν Μηνολογίοις, καὶ ἐν ταῖς κοινῶς λεγο-
 μέναις Ῥουβρίκαις, ἢ γουν τοῖς Κανόσιν. Ἡ
 τὸ δεύτερον, πρὸς τὸ τὰς λέξεις, καὶ φράσεις
 τινὰς πάλαι εἰθισμένας κυριώτερον καὶ ἐναρ-
 γέστερον ἐκφάναι διὰ τῶν ῥημάτων τῷ τῆ πα-
 ρόντος χρόνου ἰδιώματι μάλλον συμφῶν, πρὸς
 τε τὸ σαφέστερον ἐξηγεῖσθαι ἄλλας τινὰς λέ-
 ξεις καὶ φράσεις, αἱ ἣ ἀμφίβολοί γε ἦσαν τὴν
 σημασίαν, ἢ ἄλλως ὅπως οὖν τῆς παρερμηνείας
 δεκτικαί. Ἡ τὸ τρίτον, πρὸς τὸ ἀκριβέστερον
 ἐρμηνεύειν τὰ τῆς ἁγίας Γραφῆς μόρια, τὰ τῇ
 Λειτουργίᾳ παρεμβληθέντα, ἅπερ μάλιστα
 γε ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς, καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις,
 ἐτι δὲ καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ, νῦν ἀναγνωσθῆ-
 ναι διατέτακται κατὰ τὴν τελευταίαν Μετά-
 φρασιν. Καὶ ὅτι λυσιτελεῖν ἔδοξε Προσευχὰς
 τινὰς καὶ Εὐχαριστίας ταῖς ἰδίαις τισὶν ὑποθέ-
 σεσιν ἀρμοστούσας ταῖς ἄλλαις ἐν τοῖς προσή-
 κουσι τόποις προστίθεσθαι· καθέκαστον δὲ
 εἰπεῖν, ὑπὲρ τῶν Θαλαττίων, ὅτι δὲ καὶ Ἀκο-
 λουθίαν τοῦ Βαπτίσματος τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων·
 ἢ μὲν οὖν εἰ καὶ μὴ οὕτω γε ἀναγκαία οὔσα
 ὅτε ἢ προτέρα Βίβλος συνετέτακτο, ὅμως δὲ
 διὰ τῆς τοῦ Ἀναβαπτισμοῦ προκοπῆς, τῆ πα-
 ρεισδύντος ἐν ἡμῖν τῇ ἀδείᾳ τῶν χρόνων νεωστὶ
 παρωχημένων, ἀναγκαία νῦν γίνεται, καὶ πάν-
 τοτε χρήσιμος ἂν εἴη πρὸς τὸν Βαπτισμόν τῶν
 ἐν ταῖς ἡμῶν Κολωνίαις Ἐπιχωρίων, καὶ ἄλλων
 εἰς τὴν Πίστιν ἐπιστραφέντων. Ἐὰν δὲ τις
 προσέτι ἐπιθυμῶν τοῦ μάλλον καθέκαστα λόγῳ
 τῶν Ἀλλοιώσεων ἐν ᾧτινι οὖν τῆς Λειτουργίας

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

μέρει γινομένων, τὴν παροῦσαν Βίβλον τῇ προτέρα συμβάλλειν ἀξιώση, πάνυ γε ἀναμφιβόλως πεπείσμεθα, ὅτι φανερόν αὐτῷ ἔσται, οὗ ἕνεκεν ἐγένετο ἡ Μεταβολή.

Καὶ οὕτω γε σπουδάσαντες τὸ ἔργον ἡμῶν εὖ ἐπιτελεῖν, καὶ τὸ προσῆκον ἡμῖν ποιεῖν ἐν βαρεῖ τούτῳ τῷ πράγματι, ὡς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν εἰλικρίνειαν ἡμῶν συνιστᾶν (ὅσον ἐφ' ἡμῖν) πρὸς πᾶσαν συνειδήσιν ἀνθρώπων· εἰ καὶ οἶδαμεν ἀδύνατον εἶναι (ἐν τοιαύτῃ διαφορᾷ τῶν καταλήψεων, διαθέσεων, καὶ ὠφελειῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς οὐσῶν) πᾶσιν ἀρέσκειν· οὐδὲ προσδόκιμον ἡμῖν ἂν εἴη, τοὺς στασιωτικούς, αὐθάδεις, καὶ σκολιοὺς τῶν ἀνθρώπων ἀγαπᾶν θέλειν ἢ ἐπαναπαύεσθαι τοιῷδὲ τινε ὁπωσοῦν πράττεσθαι δυναμένῳ ὑφ' ἄλλων τινῶν πλὴν εἰ μὴ ὑφ' ἑαυτῶν· ἀλλ' οὖν ἀγαθὴν γε ἐλπίδα ἔχομεν, ὅτι τὸ ὧδε παριζανόμενον, καὶ ὑπὸ τῶν Συνόδων τῶν ἀμφοτέρων Ἐπαρχιῶν μεγάλη σπουδῇ ἐξετασθὲν καὶ δοκιμασθὲν, καὶ ὑπὸ τῶν πάντων σωφρόνων, εἰρηνικῶν, καὶ τῷ ὄντι εὖ τῆς συνειδήσεως ἐχόντων τῆς Ἀγγλικανῆς Ἐκκλησίας τέκνων προσδεχθήσεται, καὶ δοκιμασθήσεται.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ.

ΟΥΔΕΝ τοπαράπαν τῇ ἀνθρωπίνῃ ἐπινοίᾳ οὐδ' οὕτω καλῶς ἐφηύρητο, οὐδ' ἀσφαλῶς ἐβεβαίωτο, ὥστε προΐοντι τῷ χρόνῳ οὐ μὴ ἐνδέχεσθαι διεφθαρμένον εἶναι· Ὅπερ (ὥστε τᾶλλα ἔαν) φανερῶς ἰδεῖν ἔστιν ἐκ τῶν δημοσίων τῆς Ἐκκλησίας Εὐχῶν, ἃς τὴν Θεῖαν Πατρίαν κοινῶς ὀνομάζομεν· Ἡς δὴ τὴν πρώτην γενεσὶν τε καὶ ὑπόθεσιν εἴ τις ἐθέλοι ἐκ τῶν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

ἀρχαίων Πατέρων ἐξερευνῆσαι, οὐ πάνυ διατε-
τάχθαι εὐρήσει αὐτήν, εἰ μὴ δι' εὐλογον αἰτίαν,
καὶ μεγάλην τῆς εὐσεβείας προκοπὴν. Οὕτω
γὰρ ὑπ' αὐτῶν τὰ πράγματα καθέστηκεν, ὥστε
ὅλα τὰ Βιβλία ἢ τὸ μεῖζόν γε αὐτῶν μέρος
ἅπαξ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγνωσθῆναι. Τούτου γε
ἐνεκα, ἐφ' ᾧ ὁ Κλῆρος, μάλιστα δὲ οἱ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ἱεουργοῦντες (ἐκ τοῦ πλεονάκεις
ἀναγνῶναι καὶ μελετῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ)
αὐτοί τε πρὸς τὴν εὐσέβειαν παρορμηθῶσι, καὶ
ικανώτεροι γένωνται πρὸς τὸ παρακαλεῖν τοὺς
ἄλλους τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ, καὶ τῆς τῇ
ἀληθείᾳ ἐναντιουμένους ἐλέγχειν. Ἐτι δὲ, ἵνα
καὶ ὁ λαὸς (ἐκ τοῦ τὰς ἁγίας Γραφὰς ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ ὁσημέραι ἀνεγνωσμένας ἀκοῦσαι)
ἐκάστοτε μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἐν τῇ γνώσει τοῦ
Θεοῦ προκόψῃ, καὶ τῷ τῆς ἀληθινῆς αὐτοῦ
Θρησκείας ἔρωτι σφοδρότερον διακαίηται.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐν τοῖς πολλοῖς ἔτεσι τέτοις ἤδη
παρωχημένοις, ἡ εὐσεβὴς αὕτη καὶ εὐπρεπὴς
τῶν ἀρχαίων Πατέρων διάταξις (διὰ τοῦ ἐμφυ-
τεῦσαι αὐτῇ τὰ ἀόδηλα τῶν Ἱστοριῶν καὶ Λε-
γενδῶν, καὶ πολλαπλάσια τὰ Ἀντίφωνα, Στι-
χάρια, Βαπτολογήματα, Δίπλυχα, καὶ Συνοδικὰ)
οὕτως ἡλλοιωθῇ, διερρήχθῃ, καὶ ὠλιγωρήθῃ,
ὥστε τοπλεῖστον ἐπεὶ Βίβλος τις τῆς ἁγίας
Γραφῆς ἤρξατο ἤδη ἀναγινωσκομένη, μετὰ τὸ
ἀναγνωσθῆναι τὰ τρία ἢ τέσσαρα κεφάλαια,
τὰ λοιπὰ πάντα παρελείφθῃ. Τοῦτον δὲ τὸν
τρόπον ἤρξατο ἡ μὲν βίβλος Ἡσαίου τοῦ Προ-
φήτου ἐν τῇ Παρουσίᾳ, ἡ δὲ Γενέσεως ἐν τῇ
Ἑβδομηκοστῇ· ἤρξατο δὲ μόνον, ἀλλ' οὐδέ
ποτε διόλου ἐξανεγνώσθη. Ταῦτό δὲ ἔπαθον
καὶ αἱ ἄλλαι τῶν ἱερῶν Γραφῶν βίβλοι. Προσ-
έτι δὲ, ὅπως ὁ ἅγιος Παῦλος τοιαύτῃ τῇ γλώττῃ
ἠξίωσε λαλεῖν πρὸς τὸν λαὸν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ,

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

ὥστε νοῆσαι αὐτοὺς, καὶ διὰ τοῦ ἀκούειν ὠφε-
ληθῆναι. Ἡ Λειτουργία ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ταύτῃ
Ἀγγλικανῇ πολὴν ἤδη πρὸ τοῦ χρόνον Λατίνισι
τῷ λαῷ ἀνέγνωσται, οὐδοτιοῦν τῆς γλώττης
ἐκείνης συνιέντι· ὥστε τοῖς ὡσὶ μόνον ἤκυσαν,
ἀλλὰ τὴν καρδίαν, πνεῦμα, καὶ νοῦν, οὐδαμῶς
ὑποκοδομήθησαν. Πρὸς δὲ τούτοις, καίτοι γε οἱ
ἀρχαῖοι Πατέρες τῆς Ψαλμῆς εἰς ἑπτὰ μερίδας
διείλοντο, ὧν ἑκάστη ἢ Νυκτερινὴ ἑκαλεῖτο,
ἐναγχος ὀλίγοι μὲν τινες αὐτῶν ὁσημέραι ἐλέ-
γοντο, οἱ δὲ λοιποὶ παντελῶς παρελείποντο.
Τέλος δὲ, τό, τε πλῆθος καὶ τὸ δυσνόητον τῶν
Κανόνων κοινῇ λεγομένων τῆς Πίκτης, καὶ πολὺ
τὸ μεταλλάττον τῆς Λειτουργίας αἴτιον ἦν,
τῇ ἐπὶ τοσούτον ἐργῶδες καὶ ἄπορον τὸ πρᾶγμα
εἶναι, ἀνατυλίξαι μόνον τὴν Βίβλον, ὥστ' οὐκ
ὀλιγάκις δυσχερέζερον ἐγένετο τὸ ἀναγνωσθη-
σόμενον ἐξευρεῖν, ἢ τὸ ἐξευρημένον ἀναγνῶναι.

Τούτων οὖν τῶν ἀτόπων ἀκριβῶς ἐννενοημέ-
νων, τοιαύτη ἡ Τάξις, δι' ἧς ἐπανορθοῖτο ἂν
αὐτὰ, ἐνταῦθα ἐξεδόθη. Ἀμα δὲ καὶ ἐφ' ᾧ
πρόχειρα εἶναι τὰ ἐνθάδε διατεταγμένα, τὸ
Καλανδάριον ἦτοι Μηνολόγιον, σαφές γε αὐτὸ
καὶ εὐκατάληπτον· ἐν ᾧ (ἐφ' ὅσον οἶόν τε) ἡ
τῆς ἁγίας Γραφῆς ἀνάγνωσις οὕτω προτίθεται,
ὥστε πάντα γίνεσθαι κατὰ τάξιν, ἀρτίως τε καὶ
ἀδιασπᾶστως συνάπλεσθαι. Διὸ καὶ παρελείφθη
τὰ Ἀνθήματα, Ἀντίφωνα, Προσκλητικά, καὶ τὰ
ὅμοια, τὰ τὴν συνεχῇ ἐπαλληλίαν τῆς τῶν
ιερέων Γραφῶν ἀναγνώσεως διακόπτοντα.

Ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἀνάγκη τινὰς οἰουσδηποτέν
Κανόνας εἶναι (οὐ γὰρ οἶόν τ' ἄλλως ἔχειν)
ἐνταῦθα τοίνυν παραδίδονται Κανόνες τινές,
ὀλίγοι τε τὸν ἀριθμὸν, ἔτι δὲ καὶ σαφεῖς ὄντες
καὶ εὐκατάληπτοι. Ἐνθάδε μὲν οὖν ἔχετε τὸν
Τύπον τῆς Προσευχῆς, καὶ τῆς τῶν ἁγίων Γραφῶν

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

ἀναγνώσεως, τῇ τε τῶν παλαιῶν Πατέρων δια-
νοία καὶ γνώμῃ συνωδόν, καὶ πολὺ ὠφελιμώ-
τερον καὶ ἐπιτηδειότερον τοῦ πρώην εἰθισμένῃ.
Ὡφελιμώτερον μὲν, ὅτι οὐκ ὀλίγα ἐνταυθοῖ
παρελείφθη, ὧν τὰ μὲν ψευδῇ, τὰ δὲ ἄδηλα,
τὰ δὲ μάταια, καὶ δεισιδαίμονα· καὶ οὐδὲν τὸ
παράπαν ἀναγνωσέον διελάχθη πλὴν εἰλικρινῆς
καὶ ἄδολος Θεοῦ Λόγος, δηλονότι αἱ ἁγίαι
Γραφαί, ἣ τὸ πᾶν σύμφωνον αὐταῖς· καὶ τοιαυτὴ
γλῶττη καὶ τάξει, ἣ τῷ τῶν τε ἀναγνωστῶν
καὶ ἀκροατῶν νοῖ ῥάστη καὶ σαφεστάτῃ οὔσα
τυγχάνει. Ἐπιτηδειότερον δὲ, διὰ τε τὸ σύν-
τομον αὐτοῦ, καὶ τὸ τῆς τάξεως εὐκρινές, καὶ διὰ
τὸ ὀλίγους τε καὶ ῥαδίους τοὺς Κανόνας εἶναι.

Καὶ ὅπως γε τὸ πρότερον ἐν ταῖς τῆς Βασιλείας
ταύτης Ἐκκλησίαις πολὺ διεστώσας ἦν εὐρεῖν
τάς τε τοῦ λέγειν καὶ ἄδειν συνηθείας· οἱ μὲν
ἐμιμοῦντο ἔθος τὸ κατὰ Σαροῦμ, οἱ δὲ καθ'
Ἑρεφορδίαν, οἱ δὲ κατὰ Βαγγώραν, οἱ δὲ κατ'
Ἑβόραχον, οἱ δὲ κατὰ Λιγκολνίαν· τοῦντεῦθεν
ἤδη πάσης τῆς Βασιλείας μία ἔσται ἡ συνήθεια.

Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν οὕτω τρανῶς καὶ σαφῶς
ἐκδοθῆναι δύναται ἂν, ὥστε ἀνένδεκτον εἶναι
ἀπορίας τινὰς συμβῆναι ἐν τῇ χρήσει καὶ πράξει
αὐτῆς πρὸς τὸ καταπαῦσαι πᾶσαν τὴν τοιαύτην
(εἴ γε ποτὲ εἴη) διαφορὰν, καὶ πρὸς τὴν λύσιν
πάντων τῶν ἀμφισβητημάτων, περὶ τοῦ πῶς
νοητέον, πρακτέον, καὶ ἐπιτελεστέον τὰ ἐν τῇ
Βίβλῳ ταύτῃ περιειλημμένα, οἱ οὕτως ἀμφισ-
βητοῦντες, ἢ περὶ τινος διαφερόμενοι καὶ δια-
φωνοῦντες ἀλλήλοις, προσίασιν αἰεὶ τῷ τῆς
Διοικήσεως Ἐπισκόπῳ, ὃς ἐπιμελὲς ἔσται κατὰ
τὸ φρόνιμον αὐτοῦ διατάξαι ὅπως ἂν ἄριστα
ῥεμωθείη καὶ καταπαυθείη τοιαύτη ἡ διαφορὰ·
οὕτω δὲ, ὥστε μὴ ἐναντιοῦσθαι τὴν διάταξιν
ἐκείνην ὣς τινιοῦν τῷ ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ περιε-

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ.

χομένω. Ἐὰν δὲ ὁ τῆς Διοικήσεως Ἐπίσκοπος ἐν ἀπορία ᾗ, δύναιτ' ἂν λύσιν αὐτῆς αἰτεῖσθαι παρὰ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου.

Εἰ κ' διατέτακται, ὅτι πάντα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθήσεται καὶ ἀσθήσεται τῇ Ἀγγλικανῇ γλώττῃ, ἐφ' ᾧ ἐντεῦθεν οἰκοδομηθῆναι τὸν λαόν· ἀλλ' οὖν οὐχ οὕτω γε νοητέον, ὥς μὴ ἐξόν τοῖς τὴν Ἑωθινὴν ἢ Ἑσπερινὴν Προσευχὴν ἰδίᾳ λέγουσιν, ἥτινι οὖν γλώττῃ χρῆσθαι τῇ αὐτοῖς νοητῇ.

Χρὴ δὲ πάντας τοὺς Πρεσβυτέρους καὶ Διακόνους καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἢ ἰδίᾳ ἢ δημοσίᾳ τὴν Ἑωθινὴν κ' Ἑσπερινὴν Προσευχὴν λέγειν, εἰ μὴ ἡ ἀρρώστια, ἢ ἄλλη τις ἀξιόλογος αἰτία αὐτοῖς ἐμποδίζῃ.

Καὶ ὁ Κηδεμὼν ἐν Παροικικῇ ἡτινιοῦν Ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν Ναϊδίῳ τινὶ λειτουργῶν, εἰ οἴκοι ᾗ, καὶ μὴ εὐλόγῳ τινὶ αἰτία κωλυθῇ, ἐν τῇ Παροικικῇ Ἐκκλησίᾳ ἢ Ναϊδίῳ, ὅπου λειτουργεῖ, τὴν αὐτὴν λέξει, καὶ τὸν κώδωνα κρούεσθαι ποιήσῃ ἐν τῷ δέοντι χρόνῳ πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι αὐτόν, ὅπως ὁ λαὸς παρέλθῃ τοῦ ἀκούειν τὸ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ, καὶ σὺν αὐτῷ εὐχεσθαι.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ, ΔΙΑ ΤΙ ΑΙ ΜΕΝ ΑΚΥΡΟΥΝΤΑΙ, ΑΙ ΔΕ ΚΑΤΕΧΟΝΤΑΙ.

ΤΩΝ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ νομιζομένων Τελετῶν, καὶ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης διατάξεως ἀρχὴν εἰληφυῖων, αἱ μὲν ἐξ εὐσεβοῦς τῆς αἰτίας καὶ προαιρέσεως τὸ πρῶτον μὲν ἐπενοήθησαν, τὸ τελευταῖον δὲ εἰς τοῦναντίον προὔχώρησαν, εἰς ματαιότητα δηλαδὴ καὶ δεισιδαιμονίαν τρεπόμεναι· Αἱ δὲ δι' ἀνοήτου τινὸς θρησκείας,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ.

καὶ ζήλου γνῶσιν οὐκ ἔχοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν εἰσέδυσαν· καὶ τῷ καταρχαῖς παρορᾶσθαι, μᾶλλον ἐκάστοτε παρεφθείροντο, καὶ εἰς τὸ χεῖρον προέκοψαν· αἱ μὴ μόνον διὰ τὸ ἀλυσιτελές, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λίαν ἐκτυφλῶσαι αὐτὰς λαὸν, καὶ τὴν τῆ Θεοῦ δόξαν ἀμαυρῶσαι, εἰκότως ἂν ἄξια εἶεν ἀποκόπτεσθαι καὶ πάντῃ πάντως ἀθετεῖσθαι. "Αλλαι δέ εἰσιν, ἃς, καὶ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφηνημένους, ὅμως δὲ εἰσέτι κρατεῖν προὔργου εἶναι δοκεῖ, διὰ τε τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ εὐταξίαν (ἐφ' ἣ ἡ πρῶτον ἐξηύρηντο) καὶ διὰ τὸ πρὸς τὴν οἰκοδομὴν ἀνήκειν αὐτάς, πρὸς ἣν δηλονότι πάντα τὰ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ γεγόμενα (ὡς διδάσκει ὁ Ἀπόστολος) ἀποβλέπειν δεῖ.

Εἰ δὲ καὶ τὴν τελετὴν εἴτε φυλάττειν, εἴτε παραλείπειν σμικρὸν τι καθ' αὐτὸ τυγχάνει ὄν· ἀλλ' οὖν ἢ γε αὐθάδης καὶ ὑβριστικῇ παράβασις καὶ λύσις τῆς δημοσίας τάξεως καὶ πολιτείας, οὐ πάνυ μικρὸν παράπτωμα ἐνώπιον τῆ Θεῶ. Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γενέσθω, εἶπεν ὁ ἅγιος Παῦλος· τὸ δὲ ταύτην τὴν τάξιν καταστήσαι, ἔργον ἐστὶν οὐ τῶν ἰδιωτευόντων· διόπερ μηδένα χρὴ ἐγχειρεῖν μηδὲ τολμᾶν τὴν δημοσίαν ἢ κοινὴν Τάξιν ἢ ντιναοῦν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ καταστήσαι ἢ ἀλλοιωῶσαι, εἰ μὴ πρὸς αὐτὸν νομίμως κληθῇ, καὶ ἐξουσίαν λάβῃ.

Καὶ ὅπου γε ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ οὕτω τῇ διανοίᾳ διστάσι καὶ διαφέρονται, ἀλλήλων οἱ ἄνθρωποι, ὥστε οἱ μὲν ἡγοῦνται δεινὸν τι πείσεσθαι τὸ συνειδὺς αὐτῶν, εἰ καὶ ἐν μόριον τῆς ἐλαχίστης τελετῆς αὐτῶν πρόοιντο (οὕτω τοῖς ἀρχαίοις αὐτῶν ἔθνεσι προστετήκασιν) οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἐπὶ τοσοῦτον τῆς καινοτομίας εἰσὶν ἐρασταί, ὥστε πάντα νεωτερίζειν θέλῃσι,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ.

καὶ οὕτω τῶν ἀρχαίων καταφρονοῦσιν, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν αὐτοῖς ἀρέσκειν, πλὴν ὅ, τι ἂν νεοχμὸν ᾖ, καὶ χθές καὶ πρῶην ἐξηυρημένον· ἔδοξε μὴ τοσῶτον λόγον ποιεῖσθαι τῇ ἀρέσκειν καὶ χαρίζεσθαι ἑκατέροις τούτων, ὥς τοῦ ἀρέσκειν τῷ Θεῷ, καὶ ἀμφοτέροισι ὠφελεῖν. Οὐ μὴν ἀλλ' ἵνα μή τις σκανδαλισθῇ, ὅς τῷ ὀρθῷ λόγῳ πείθεσθαι ἕτοιμος ᾖ, εἵλογοί τινες αἰτίαι ἐνθάδε ἀποδίδονται, δι' ἃς τῶν εἰθισμένων Τελετῶν αἱ μὲν ἀθετοῦνται, αἱ δὲ κατέχονται ἔτι, καὶ διατηροῦνται.

Καὶ ἀθετοῦνται μὲν ἔνιαι καὶ ἀκυροῦνται, ὅτι ὁ μέγας ἀριθμὸς καὶ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐν ταῖς ἐσχάταις ταύταις ἡμέραις οὕτως ἠνυξήθη, ὥστε τὸ βάρος ἤδη ἀφόρητον εἶναι· ὃ καὶ ἐμέμφετο ὁ Αὐγουστῖνος ἐπ' αὐτοῦ γενόμενον, ἔτω δῆτα εἰς τὸ ἅγαν πλῆθος ἠνυξῆσθαι αὐτάς, ὥστε τοῦτό γε τὸ μέρος χεῖρον φέρεσθαι τὰ τῶν Χριστιανῶν ἢ τὰ τῶν Ἰουδαίων· καὶ γε συνεβούλευε ἀφαιρεθῆναι τοιόνδε ζυγὸν καὶ φορτίον, ὥς ἂν καιρὸς ᾦ μεθ' ἡσυχίας τοῦτο κατεργασθῆναι. Τί δ' ἔλεγεν ἂν ὁ ἅγιος Αὐγουστῖνος, ἰδὼν Τελεταῖς τὰς πρῶην παρ' ἡμῖν εἰθισμένας, ὧν αἱ ἐπ' ἐκείνου νενομισμέναι τῷ ἀριθμῷ πολὺ ἐλείποντο; Τὸ ὑπερβάλλον πλῆθος τῶν παρ' ἡμῖν Τελετῶν οὕτως εἰς μέγα ἠνυξήθη, πολλαὶ δὲ αὐτῶν ἔτω σκοτειναὶ ἦσαν, ὥστε συνέχεαν μᾶλλον καὶ ἐπεσκοτίσαν τὰς τῇ Χριστῇ πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας, ἢ ἐδήλωσαν ὅπως ἐν αὐταῖς κατήγγειλαν. Πρὸς δὲ τέτοις, Εὐαγγέλιον τῇ Χριστῇ ἔκ ἔστι Νόμος περὶ τῶν Τελετῶν (καθάπερ ὁ τῇ Μωϋσέως Νόμος ἦν ἐκ πολλῆς γε μέρης) ἀλλὰ Θρησκεία προσάτιλτα λατρεύειν τῷ Θεῷ, ἔκ ἐν ὁσλείᾳ τῇ τύπου ἢ τῆς σκιᾶς, ἀλλ' ἐν ἐλευθερίᾳ τῇ Πνεύματος. τοιαύταις δὲ μόνον ταῖς Τελεταῖς ἀρκουμένη,

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΤΩΝ.

αἱ πρὸς εὐταξίαν καὶ εὐσεβῇ Πολιτείαν συν-
τείνουσιν· ἔτι δὲ καὶ τὸ βραδὺ τῆς ἀνθρωπίνης
διανοίας παρορμῶν πεφύκασι, καὶ ἐξεγείρειν
εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ πῶς προσφέρεσθαι δεῖ
ἄνθρωπον τῷ Θεῷ, διὰ τῆς ἐπιφανῆς τινὸς οἰα-
σῆν κ' ἐξαιρέτως σημασίας, ἢ κ' οἰκοδομείσθαι
δύναιτ' ἄν. Προσέτι δέ, τῷ ἀκυρωθῆναι ἐνίας
τῶν Τελετῶν τοῦτο μάλιστα γε αἴτιον ἐγένετο,
ὅτι ἐπὶ τοσούτον παρεφθείροντο· τοῦτο μὲν,
διὰ τῆς τῶν σκαιῶν καὶ ἀπαιδευτῶν ἀνθρώπων
δεισιδαιμονίας καὶ τυφλότητος, τοῦτο δέ, διὰ
τῆς ἀπλήστου πλεονεξίας τῶν τὸ ἑαυτῶν κέρδος
μᾶλλον ἢ Θεοῦ δόξαν ζητούντων· ὥςτε ἀδύνατον
σχεδὸν ἦν παραμένοντος ἔτι τῇ πράγματι,
ἀφαιρεθῆναι τὰς καταχρήσεις κ' παραφθοράς.

Ὅσον δὲ πρὸς τοὺς τάχ' ἂν σκανδαλίζεσθαι
μέλλοντας, ἐπὶ τῷ ἔτι καὶ νῦν κρατεῖν ἐνίας
τῶν πάλαι Τελετῶν· οὗτοι ἐὰν μὲν σκοπῶνται
πρὸς ἑαυτοὺς, ὥς οὐχ οἷόν τε ἄνευ Τελετῶν
ὁποιωνῆν ἔτε τάξιν, ἔτ' ἡρεμαίαν τινὰ Πολι-
τείαν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφυλάττειν, ῥαδίως
αἰσθήσονται τίνος ἕνεκα τὴν γνώμην αὐτῶν
μᾶλ' εἰκότως ἂν διορθώσειαν. Ἐὰν δὲ δυσχε-
ραίνωσι, τὸ διαμένειν ἔτι τινὰς τῶν ἀρχαίων,
καὶ μᾶλλον γε θέλωσι καινοποιεῖσθαι πάσας
καὶ νεοχμοῦσθαι· Οὗτοι ἄρα ὁμολογοῦντες ὥς
συμφέρι τινὰς ποτε Τελετὰς εἶναι, ἢ που ἐξόν
ταῖς παλαιαῖς ὀρθῶς χρῆσθαι, εἰ μόνον διὰ τὸ
παλαιὰς εἶναι μέμφοιντο αὐτῶν, οὐκ εὐλόγως
δῆτα τῷτο ποιήσασι, μᾶλλον δὲ φανεροὶ ἔσον-
ται παραφρονεῖντες. Καὶ γὰρ ἂν ταῦθ' οὕτως
ἔχη, μᾶλλον γε δι' αἰδοῦς ἄγειν αὐτὰς ὀφεί-
λουσι διὰ τὸ ἀρχαῖον, εἰ ἄρα δηλώσουσι
πλείω σπουδὴν ποιούμενοι περὶ τὴν ἐνότητα
καὶ ὁμόνοιαν, ἢ τὴν καινοτομίαν καὶ νεωτερο-
ποιίαν, ἣν (ὅσον οἷόν τε μετὰ γε τοῦ ἀληθῶς

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩ.

ἀναγγέλλειν τὴν τοῦ Χριστοῦ Θρησκείαν) δια-
παντὸς φευκτέον. Ἔτι δὲ, οὐκ ἂν εἰκότως ἔδ'
εὐλόγως ἀγανακτοῖεν οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ ταῖς
διαφυλαττομέναις Τελευταῖς. Καθάπερ γὰρ
ἀφήρηνται αἱ μάλιστα παρεφθαρμέναι, καὶ τὸ
συνείδους τῶν ἀνθρώπων εἰκὴ καὶ μάτην ἐπιβα-
ρήσασαι· οὕτως αἱ περιλειπόμεναι διὰ τὴν
Πολιτείαν καὶ Τάξιν κατέχονται, αἱ καὶ (ἐπ'
εὐλόγοις αἰτίαις) ἀλλοιοῦσθαι καὶ μεταβάλ-
λεσθαι δύναιντ' ἂν, καὶ τοίνυν οὐδαμῶς ἐξίσου
τῷ Νόμῳ τῷ Θεῷ τιμᾶσθαι ἀξιοῦμεναι. Πρὸς
δὲ τούτοις, ἔτε σκοτειναί, ἔτε κωφαί, ἔτε ἄση-
μοι, ἔτε ἄφωνοί εἰσιν αὗται αἱ Τελευταί, ἀλλά
γε οὕτω προτεθειμέναι, ὥστε παντί τινι εὐσύν-
νοπτον εἶναι τί ποτε ἂν σημαίνωσι, καὶ πρὸς
τί συμβάλλωσιν. Οὐκ ἔστιν εἰκὸς παραφθαρῆ-
σεσθαι εἰς ὕστερον αὐτάς, ὅπερ ταῖς γε ἄλλαις
συνέβη. Ταῦτα δὲ ποιῶντες ἡμεῖς ἔδ' ὅλως
τῶν ἄλλων Ἐθνῶν καταγινώσκομεν, καὶ ἔδοτιμ' ἂν
πλὴν εἰ μὴ τοῖς ἡμετέροις μόνον ἐπιτάττομεν·
εἰκὸς γὰρ ἡγούμεθα, μίαν ἐκάστην Χώραν
τοιαύταις χρῆσθαι ταῖς Τελευταῖς, οἷας μάλιστα
συμφέρειν ἂν νομίσειε πρὸς τὴν τε τοῦ Θεοῦ
τιμῆς καὶ δόξης ἀπόδειξιν, καὶ τὴν τῷ λαῷ εἰς
τὸν ὧς ἓν μάλιστα τέλειον καὶ εὐσεβὴ βίον
ἐξω τῆς πλάνης ἢ δεισιδαιμονίας ἐπαναγωγὴν·
καὶ τᾶλλα ἀποδιαπομπεῖσθαι, ὅσα ἂν αἰσθη-
ται ποῖόντος τῷ χρόνῳ μάλιστα παραφθαρῆναι,
οἷα δηλαδὴ περὶ τὰς ἀνθρωπίνας διατάξεις
ἄλλως ἐν ἄλλαις Χώραις φιλεῖ γενέσθαι.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ.

Τὸ Ψαλτήριον ἅπαξ κατὰ μῆνα διόλως ἀνα-
γνωσθήσεται, ὥς ἐκεῖ διατέτακται εἰς τὴν Ἑω-
θινὴν τε καὶ Ἑσπερινὴν Λειτουργίαν. Ἄλλ' ἐν

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΟΙ. ΑΓ. ΓΡΑ. ΑΝΑΓΝΩ.

Φεβρουαρίῳ ἀναγνωσθήσεται μόνον μέχρι κη'.
ἢ κθ'. ἡμέρας τοῦ μηνός.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰανουάριος, Μάρτιος, Μαῖος,
Ἰούλιος, Αὐγυστος, Ὀκτώβριος τε καὶ Δεκέμ-
βριος ἕκαστοι μίαν καὶ τριῖκοντα ἔχουσιν ἡμέ-
ρας· διὸ διατέτακται τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῶν
προειρημένων μηνῶν ἀναγνωσθήσεσθαι τοὺς
αὐτοὺς Ψαλμοὺς τοὺς καὶ τῇ προτεραίᾳ ἀνα-
γνωσθέντας· ὥστε τόνδε τὸν τρόπον πάλιν
ἀρχεσθαι τὸ Ψαλτήριον τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τοῦ
ἐπεμένου μηνός.

Ἐτι δὲ, ἐπειδὴ ὁ ριθ'. Ψαλμὸς εἰς δύο καὶ
εἴκοσι μόρια διαιρεῖται, καὶ γε ἐπιμηκέστερός
ἐστίν, ἢ ὥστε ἐφάπαξ διόλου ἀναγνωσθῆναι·
διετάχθη γοῦν, ἵνα μὴ πλείω ἢ δ'. ἢ ε'. ἐκ τῶν
προειρημένων μορίων ἐν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἀνα-
γνωσθῇ.

Καὶ τῷ τέλει τοῦ ἐκάστου Ψαλμοῦ, καὶ ἐκάστῃ
τοιᾷδὲ μορίᾳ τῇ ριθ'. Ψαλμῷ προσεπιλεχθήσε-
ται ὁ Ὕμνος οὗτος.

Δόξα τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ
Πνεύματι·

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν ἐστὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Σημεῖωσαι, ὅτι μερίζεται μὲν τὸ Ψαλτήριον
κατὰ τὴν παρ' Ἑβραίοις νενομισμένην διαίρε-
σιν, ἐρμηνεύεται δὲ κατὰ τὴν Μετάφρασιν τῶν
μεγάλων, Ἀγγλικανῶν Βιβλίων, ἐκδεδομένων
καὶ νενομισμένων ἐπὶ τοῦ Ἑρρίκου τῆς ὀγδόης,
καὶ Ἐδοάρδου τοῦ ἕκτου.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΟΙΠΩΝ ΑΓΙΩΝ ΓΡΑΦΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΕΩΣ.

Η ΠΑΛΑΙΑ Διαθήκη ἀποκληροῦται τοῖς πρώ-
τοις Ἀναγνώσμασιν ἐν ταῖς τε Ἑωθιναῖς καὶ
Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς· ὥστε τὸ μέγιστον αὐτῆς

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΛΟΙ. ΑΓ. ΓΡΑ. ΑΝΑΓΝΩ.

μέρος ἅπαξ κατ' ἔτος ἀναγνωσθῆναι, ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ διατέτακται.

Ἡ Καινὴ Διαθήκη ἀπονέμεται τοῖς δευτέροις Ἀναγνώσμασιν ἐν ταῖς τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, καὶ τρεῖς κατ' ἔτος ἐφεξῆς ἀναγνωσθήσεται, πρὸς ταῖς Ἐπιστολαῖς καὶ τοῖς Εὐαγγελίοις· πλὴν τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐξ ἧς μόνον ἰδιὰ τινα Ἀναγνώσματα ἐπ' ἐνίαις τῶν Ἑορτῶν διατέτακται.

Ὅπως δὲ εἰδῆς ποῖα Ἀναγνώσματα καθ' ἐκάστην ἀναγνῶναι δεῖ, ζῆτει τὴν ἡμέραν τοῦ μηνὸς ἐν τῷ ἐξῆς Καλανδαρίῳ, καὶ ἐκεῖ εὐρήσεις τὰ Κεφάλαια τὰ ἐν ταῖς τε Ἑωθιναῖς καὶ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς ἀναγνωσθῆναι προσταχθέντα· Πλὴν γε μόνον ταῖς Κινητῶν Ἑορτῶν, ἅτε ἐν τῷ Καλανδαρίῳ μὴ οὐσῶν, καὶ τῶν Ἀκινήτων, ὅπου χάσμα λείπεται ἐν τῷ εἰρμῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων· ἐφ' αἷς τισιν ἡμέραις ἀπάσαις τὰ Ἀναγνώσματα ἐν τῷ τῶν ἰδίων Ἀναγνωσμάτων Πίνακι εὐρεθεῖν ἂν.

Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁπηνίκα ποτ' ἂν οἱ ἴδιοι Ψαλμοὶ ἢ τὰ ἴδια Ἀναγνώσματα διατάττωνται, τῆνικαῦτα Ψαλμοὶ καὶ Ἀναγνώσματα διὰ κοινῆς τάξεως ἐν τῷ Ψαλτηρίῳ καὶ Καλανδαρίῳ καθεστῶτα (εἰ γε διαφέρουσιν) ἐν τῷ τότε καιρῷ παραλειφθήσονται.

Πρὸς δὲ τούτοις σημείωσαι, ὅτι Συνάπτῃ, Ἐπιστολῇ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, καὶ ἀρμόσειαν τῷ λοιπῷ τῆς Ἑβδομάδος, ὅπως γε μὴ ἄλλως ἐν τῇ Βίβλῳ ταύτῃ διατεταγμένον ἐστί.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

ΚΥΡΙΑΚΑΙ	ΠΡΩΙΝ.	ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ.
τῆς Παρθίας α'.	Ἡσαίου . α'.	Ἡσαίου β'.
β'.	ε'.	κδ'.
γ'.	κε'.	κς'.
δ'.	λ'.	λβ'.
μετὰ τὰ Χριστῶν. α'.	λζ'.	λη'.
β'.	μα'.	μγ'.
μετὰ τὰ Ἐπιφ. α'.	μδ'.	μς'.
β'.	να'.	νγ'.
γ'.	νε'.	νς'.
δ'.	νζ'.	νη'.
ε'.	νθ'.	ξδ'.
ς'.	ξε'.	ξς'.
Ἑβδομηκοστή . . .	Γενέσεως α'.	Γενέσεως β'.
Ἐξηκοστή . . .	γ'.	ς'.
Πεντηκοστή . . .	θ' ἕως κό. κ'.	ιβ'.
Τεσσαρακοστή α'.	ιθ' ἕως κό. λ'.	κβ'.
β'.	κζ'.	λδ'.
γ'.	λθ'.	μβ'.
δ'.	μγ'.	με'.
ε'.	Ἐξόδου. γ'.	Ἐξόδου . ε'.
—ς'. —α'. Ἀνάγν.	θ'.	ι'.
β'. Ἀναγν.	Ματθ. κς'.	Ἐβ. ε' ἕως κόμ. ια'.
Πάσχα. α'. Ἀναγ.	Ἐξόδου. ιβ'.	Ἐξόδου ιδ'.
β'. Ἀναγ.	Ῥωμ. . . ς'.	Πρ. β'. κό. κβ'.
μετὰ τὴν Πάσχα α'.	Ἀριθμῶν ις'.	Ἀριθμῶν κβ'.
β'.	κγ', κδ'.	κε'.
γ'.	Δευτερ. . δ'.	Δευτερ. ε'.
δ'.	ς'.	ζ'.
ε'.	η'.	θ'.
μετὰ τὴν Ἀνάβ.	ιβ'.	ιγ'.
Πεντηκ. α'. Ἀνάγ.	Δευτ. ις' ἕως κόμ. ιη'.	Ἡσαίου ια'.
β'. Ἀνάγ.	Πράξ. ι' ἕως κόμ. λδ'.	Πράξ. ιθ' ἕως κόμ. κα'.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

ΚΥΡΙΑΚΑΙ.	ΠΡΩΙΝ.	ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ.
Τριάδ. α'. 'Ανάγ.	Γενέσεως α'.	Γενέσεως ιη'.
β'. 'Ανάγ.	Ματθ. γ'.	α' 'Ιωάν. ε'.
μετὰ τὴν Τριάδ. α'.	Ἰησ. Ναυὴ ι'.	'Ἰησ. Ναυὴ κγ'.
β'.	Κριτῶν δ'.	Κριτῶν ε'.
γ'.	α' Σαμ. β'.	α' Σαμ. γ'.
δ'.	ιβ'.	ιγ'.
ε'.	ιε'.	ιζ'.
ς'.	β' Σαμ. ιβ'.	β' Σαμ. ιθ'.
ζ'.	κα'.	κδ'.
η'.	α' Βασιλ. ιγ'.	α' Βασιλ. ιζ'.
θ'.	ιη'.	ιθ'.
ι'.	κα'.	κβ'.
ια'.	β' Βασιλ. ε'.	β' Βασιλ. θ'.
ιβ'.	ι'.	ιη'.
ιγ'.	ιθ'.	κγ'.
ιδ'.	'Ιερεμίου ε'.	'Ιερεμίας κβ'.
ιε'.	λε'.	λς'.
ις'.	'Ιεζεκιήλ β'.	'Ιεζεκιήλ ιγ'.
ιζ'.	ιδ'.	ιη'.
ιη'.	κ'.	κδ'.
ιθ'.	Δανιήλ γ'.	Δανιήλ ς'.
κ'.	'Ιωήλ β'.	Μιχαί ς'.
κα'.	'Αμβακὺμ β'.	Παροιμί. α'.
κβ'.	Παροιμί. β'.	γ'.
κγ'.	ια'.	ιβ'.
κδ'.	ιγ'.	ιδ'.
κε'.	ιε'.	ις'.
κς'.	ιζ'.	ιθ'.

ΨΑΛΜΟΙ.

Γενέθλια ἰβ' Κυρίῃ	ιθ'. με'.	πέ'.	πθ'. ρί'. ρλβ'.
Πρώτη τῆς Νησεί.	ς'. λβ'.	λη'.	οβ'. ρλ'. ρμγ'.
'Ημέρα τῆς Πάθης	κβ'. μ'.	νδ'.	ξθ'. πη'.
'Ημέρα τῆς Πάσχα	β'. νζ'.	ρια'.	ριγ'. ριδ'. ριη'.
'Ημέρα τῆς Αναβ.	η'. ιε'.	κα'.	κδ'. μζ'. ρη'.
'Ημέ. τῆς Πεντήκ.	μη'. ξη'.		ρδ'. ρμε'.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

ΕΟΡΤΑΙ.	ΠΡΩΙΝ.	ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ.
"Αγ. Ἀνδρέας . .	Παροιμ . κ'.	Παροιμ. κα'.
"Αγ. Θωμᾶς Ἀπόσ.	— κγ'.	— κδ'.
Χριστῶγ. α' Ἀνάγ.	Ἡσ. θ'. ἕως η'.	Ἡσ. ζ'. ἰ' ἕως ιζ'.
β' Ἀνάγν.	Λθ. β' ἕως ιε'.	Τίτ. γ'. δ' ἕως θ'.
"Αγ. Στέφ. α' Ἀνάγ.	Παροιμ. κη'.	Ἐκκλησ. δ'.
β' Ἀνάγν.	Πράξ. σ'. η'. κ.	Πρά. ζ' κό. λ'.
"Αγ. Ἰωάν. Εὐαγγ.	[ζ'. ἕως λ'.	[ἕως νε'.
α' Ἀνάγν.	Ἐκκλησ. ε'.	Ἐκκλησ. σ'.
β' Ἀνάγν.	Ἀποκαλ. α'.	Ἀποκαλ. κβ'.
"Αγ. Βρέφη . . .	Ἱερ. λα'. ἕως	Σοφίας . α'.
Ἡ Περιτομή.	[κόμ. ιη'.	
α' Ἀνάγν.	Γενέσ. . ιζ'.	Δε. ἰ. κό. ιβ'.
β' Ἀνάγν.	Ῥωμ. . . β'.	Κολοσσ. β'.
Ἐπιφάν. α' Ἀνάγν.	Ἡσαίου . ξ'.	Ἡσαίου μθ'.
β' Ἀνάγν.	Λουκ. γ'. ἕως	Ἰωάν. β'. ἕως
Ἐπισρ. Παύλθ.	[κόμ. κγ'.	[κόμ. ιβ'.
α' Ἀνάγν.	Σοφίας . ε'.	Σοφίας . σ'.
β' Ἀνάγν.	Πρά. κβ'. ἕως	Πράξ. . κς'.
	κόμ. κβ'.	
Καθαρ. τῆς Παρθ.	Σοφίας . θ'.	Σοφίας . ιβ'.
"Αγ. Μαθθίας . .	— ιθ'.	Σοφ. Σειρ. α'.
Ἀναγγ. τῆς Θεοτ.	Σοφ. Σειρά. β'.	— γ'.
Πρὸ τῆς Πάσχα.		
Τετρ. α' Ἀνάγν.	Ὡσηὲ . ιγ'.	Ὡσηὲ . ιδ'
β' Ἀνάγν.	Ἰωά. ια' ἕως μέ	
Πέμπ. α' Ἀνάγν.	Δανιήλ . θ'.	Ἱερεμ. . λα'.
β' Ἀνάγν.	Ἰωάν. . . ιγ'.	
Ἡμ. τῆς Πάθ. α' Ἀνά.	Γεν. κβ' ἕως κ'.	Ἡσαίου νγ'.
β' Ἀνάγν.	Ἰωάν. . ιη'.	α' Πέτ. . β'.
Παραμ. τῆς Πάσχα		
α' Ἀνάγν.	Ζαχαρ. . θ'.	Ἐξόδ. . ιγ'.
β' Ἀνάγν.	Λθκ. κγ' κό. ν'	Ἐβρ. . . δ'.
Μετὰ τὸ Πάσχα.		
Δευτ. α' Ἀνάγν.	Ἐξόδ. . ις'.	Ἐξόδ. . . ιζ'.
β' Ἀνάγν.	Ματθ. . κη'.	Πράξ. . . γ'.

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ.

ΕΟΡΤΑΙ.	ΠΡΩΙΝ.	ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ.
Μετὰ τὸ Πάσχα.		
Τρίτ. α' Ἀνάγν.	Ἐξόδ. . . κ'.	Ἐξόδ. . λβ'.
β' Ἀνάγν.	Λθ. κδ' κό. ιγ'	α' Κορ. . ιε'.
"Αγ. Μάρκ. Εὐαγγ.	Σοφ. Σειρ. δ'.	Σοφ. Σειρ. ε'.
"Αγ. Φίλ. κ' Ἰάκω.		
α' Ἀνάγν.	ζ'.	θ'.
β' Ἀνάγν.	Ἰω. α'. κό. μγ'	
Ἀνάβ. Κυρ. α' Ἀν.	Δευτ. . . ι'	β'. Βασιλ. β'.
β' Ἀνάγν.	Λθ. κδ' κό. μδ'	Ἐφρ. δ'. ἕως
Μετὰ τὴν Πενήκ.		[κόμ. ιζ'.
Δευτ. α' Ἀνάγν.	Γεν. ια'. κόμ. ι'	Ἀριθ. ια'. ις'.
		ἕως κόμ. λ'.
β' Ἀνάγν.	α' Κορ. ιβ'.	α'. Κορ. ιδ'.
		ἕως κόμ. κς'.
Τρίτ. α' Ἀνάγν.	α' Σαμ. ιθ' ιη'	Δευτερ. . λ'.
β' Ἀνάγν.	α' Θεσσ. ε'.	α'. Ἰωάν. δ'.
	ιβ'. ἕως κδ'.	ἕως κό. ιδ'.
"Αγ. Βαρνάβας.		
α' Ἀνάγν.	Σοφ. Σειρ. ι'.	Σοφ. Σει. ιβ'.
β' Ἀνάγν.	Πράξ. . ιδ'.	Πράξ. ιε'. κόμ.
"Αγ. Ἰωάν. ὁ Βάπτ.		[λς'.
α' Ἀνάγν.	Μαλαχ. . γ'.	Μαλαχ. . δ'.
β' Ἀνάγν.	Ματθ. . γ'.	Ματθ. ιδ' ἕως ιγ'
"Αγ. Πέτρ. α' Ἀνάγ.	Σοφ. Σειρ. ιε'	Σοφ. Σειρ. ιθ'.
β' Ἀνάγν.	Πράξ. . . γ'.	Πράξ. . . δ'.
"Αγ. Ἰάκωβος.	Σοφ. Σειρ. κα'	Σοφ. Σειρ. κβ'.
"Αγ. Βαρθολομαῖ.	κδ'	κθ'.
"Αγ. Ματθαῖος .	λε'.	λη'.
"Αγ. Μιχαήλ . α'	Γεν. . . λβ'.	Δαν. ι'. κόμ. ε'
β'	Πρά. ιβ' κό. κ'	Ἰθδ. ς' ἕως ις'
"Αγ. Λουκᾶς . .	Σοφ. Σειρ. να'.	Ἰωβ . . α'.
"Αγ. Σίμων κ' Ἰθδ.	Ἰωβ κδ'. κε'.	μβ'.
Πάντες οἱ Ἅγιοι.	[κόμ. ι'.	[κόμ. ιζ'.
α' Ἀνάγν.	Σοφ. γ'. ἕως	Σοφ. ε'. ἕως
β' Ἀνάγν.	Ἐβ. ια'. λγ'. κ'	Ἀποκ. ιθ' ἕως
	ιβ'. ἕως ζ'.	κόμ. ιζ'.

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

Πρωῖναι Εὐχαί.				Ἑσπεριναι Εὐχαί.			
Ἀνάγν. α'.		Ἀνάγν. β'.		Ἀνάγν. α'.		Ἀνάγν. β'.	
α'	Περιτομή Κυρ.	β'	Γενέσ. α'	α'	Γενέσ. β'	α'	Ῥωμ.
β'	Γενέσ. α'	β'	Ματθ. α'	β'	Γενέσ. β'	β'	Ῥωμ.
γ'	γ'	γ'	β'	δ'	δ'	γ'	β'
δ'	ε'	γ'	δ'	ε'	ε'	δ'	γ'
ε'	ζ'	δ'	ε'	η'	η'	ε'	δ'
ς'	Επιφάνια τῆ Κυρίᾳ.	ε'	ς'	β'	β'	ς'	ε'
ζ'	θ'	ς'	ζ'	ιδ'	ιδ'	ζ'	ς'
η'	ιγ'	η'	η'	ις'	ις'	η'	ζ'
θ'	ιε'	θ'	θ'	ιη'	ιη'	θ'	η'
ι'	ιζ'	ι'	ι'	κ'	κ'	ι'	θ'
ια'	ιθ'	ια'	ια'	κβ'	κβ'	ια'	ι'
ιβ'	κα'	ιβ'	ιβ'	κδ'	κδ'	ιβ'	ια'
ιγ'	κγ'	ιγ'	ιγ'	κε'	κε'	ιβ'	ια'
ιδ'	κε'	ιδ'	ιδ'	κη'	κη'	ιγ'	ιβ'
ιε'	κζ'	ιε'	ιε'	λ'	λ'	ιδ'	ιβ'
ις'	κθ'	ις'	ις'	λβ'	λβ'	ις'	ιβ'
ιζ'	λα'	ιζ'	ιζ'	λδ'	λδ'	ις'	ιβ'
ιη'	λγ'	ιη'	ιη'	λς'	λς'	α'	Κορ. α'
ιθ'	λε'	ιθ'	ιθ'	λθ'	λθ'	β'	β'
κ'	λη'	κ'	κ'	μα'	μα'	γ'	γ'
κα'	μ'	κα'	κα'	μγ'	μγ'	δ'	δ'
κβ'	μβ'	κβ'	κβ'	με'	με'	ε'	ε'
κγ'	μδ'	κγ'	κγ'	μζ'	μζ'	ς'	ς'
κδ'	μς'	κδ'	κδ'	μθ'	μθ'	ζ'	ζ'
κε'	Επιστροφή τῆ Παύλᾳ.	κε'	κε'	Εξοδ. α'	Εξοδ. α'	η'	η'
κς'	μη'	κς'	κς'	γ'	γ'	θ'	θ'
κζ'	ν'	κζ'	κζ'	ε'	ε'	ι'	ι'
κη'	Εξοδ. β'	κη'	κη'	ς'	ς'	ια'	ια'
κθ'	δ'	κθ'	κθ'	θ'	θ'	ιβ'	ιβ'
λ'	ς' ἕως κ.	λ'	λ'	θ'	θ'		
λα'	η'	λα'	λα'				

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας κη'.

Πρωῖναι Εὐχαί.		Ἑσπεριναι Εὐχαί.	
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.	Ἀνάγν. α'.
α'	Ἐξόδ. ι'	Μάρκ. α'	Ἐξόδ. ια'
β'	Καθαρισ.	β'	α' Κορ. ιγ'
γ'	ιβ'	γ'	ιδ'
δ'	ιδ'	δ'	ιε'
ε'	ισ'	ε'	ισ'
ς'	ιη'	ς'	β' Κορ. α'
ζ'	κ'	ζ'	β'
η'	κβ'	η'	γ'
θ'	κδ'	θ'	δ'
ι'	λγ'	ι'	ε'
ια'	Λευιτ. ιη'	ια'	ς'
ιβ'	κ'	ιβ'	ζ'
ιγ'	Ἀριθ. ια'	ιγ'	η'
ιδ'	ιγ'	ιδ'	θ'
ιε'	ισ'	ιε'	ι'
ισ'	κ'	ισ'	ια'
ιζ'	κβ'	ιζ'	ιβ'
ιη'	κδ'	Λθ. α' ἕως	ιγ'
ιθ'	κζ'	κόμ. λθ'	
κ'	λα'	Δθκ. . α'	κε' Γαλατ. α'
κα'	λε'	κόμ. λθ'	
κβ'	Δευτ. α'	β'	λ'
κγ'	γ'	γ'	λβ'
κδ'	Ἀγ. Μαθι.	δ'	λς'
κε'	ε'	ε'	Δευτ. β'
κς'	ζ'	ς'	δ' Ἐφεσ. α'
κζ'	θ'	ζ'	β'
κη'	ια'	η'	γ'
κθ'	ιγ'	θ'	δ'
	Ματθ. ια'	ι'	ε'
	ζ'	ιβ'	β'
		ιδ'	Γωμ. ιβ'

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΜΑΡΤΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

Πρωΐναι Εὐχαί.				Ἑσπεριναι Εὐχαί.			
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.		Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.		
α'	Δευτ. ιε'	Λουκ. ιβ'		Δευτ. ις'	Εφεσ. ε'		
β'	ιζ'	ιγ'		ιη'	Φιλιπ. α'		
γ'	ιθ'	ιδ'		κ'	β'		
δ'	κα'	ιε'		κβ'	γ'		
ε'	κδ'	ισ'		κε'	δ'		
ς'	κς'	ιζ'		κζ'	Κολοσ. α'		
ζ'	κη'	ιη'		κθ'	β'		
η'	λ'	ιθ'		λα'	γ'		
θ'	λβ'	κ'		λγ'	δ'		
ι'	λδ'	κα'		Ἰη. Να. α'	α' Θεσ. α'		
ια'	Ἰη. Να. β'	κβ'		γ'	β'		
ιβ'	δ'	κγ'		ε'	γ'		
ιγ'	ς'	κδ'		ζ'	δ'		
ιδ'	η'	Ἰωάν. α'		θ'	ε'		
ιε'	ι'	β'		κγ'	β' Θεσ. α'		
ισ'	κδ'	γ'		Κριτ. α'	β'		
ιζ'	Κριτ. β'	δ'		γ'	γ'		
ιη'	δ'	ε'		ε'	α' Τιμ. α'		
ιθ'	ς'	ς'		ζ'	β' γ'		
κ'	η'	ζ'		θ'	δ'		
κα'	ι'	η'		ια'	ε'		
κβ'	ιβ'	θ'		ιγ'	ς'		
κγ'	ιδ'	ι'		ιε'	β' Τιμ. α'		
κδ'	ισ'	ια'		ιζ'	β'		
κε'	Ἀναγγ. τῆς Θεοί.	ιβ'		ιθ'	γ'		
κς'	ιη'	ιγ'		κα'	δ'		
κζ'	κ'	ιδ'					
κη'	Ῥθ. α'	ιε'		Ῥθ. . β'	Γίτ. . α'		
κθ'	γ'	ισ'		δ'	β', γ'		
λ'	α' Σαμ. α'	ιζ'		α' Σαμ. β'	Φιλήμ.		
λα'	γ'	ιη'		δ'	Εβρ. . α'		
					β'		

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΑΠΡΙΛΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λ'.

Πρωῖναι Εὐχαί.		Ἑσπεριναι Εὐχαί.	
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.	Ἀνάγν. α'.
α'	α' Σαμ. ε'	Ἰωάν. ιθ'.	α' Σαμ. ε'.
β'	ζ'	κ'	η'
γ'	θ'	κα'	ι'
δ'	ια'	Πράξ. α'	ιβ'
ε'	ιγ'	β'	ιδ'
ς'	ιε'	γ'	ισ'
ζ'	ιζ'	δ'	ιη'
η'	ιθ'	ε'	κ'
θ'	κα'	ς'	κβ'
ι'	κγ'	ζ'	κδ'
ια'	κε'	η'	κς'
ιβ'	κζ'	θ'	κη'
ιγ'	κθ'	ι'	λ'
ιδ'	λα'	ια'	β' Σαμ. α'
ιε'	β' Σαμ. β'	ιβ'	γ'
ισ'	δ'	ιγ'	ε'
ιζ'	ς'	ιδ'	ζ'
ιη'	η'	ιε'	θ'
ιθ'	ι'	ισ'	ια'
κ'	ιβ'	ιζ'	ιγ'
κα'	ιδ'	ιη'	ιε'
κβ'	ισ'	ιθ'	ιζ'
κγ'	ιη'	κ'	ιθ'
κδ'	κ'	κα'	κα'
κε'	Ἀγ. Μάρκ.	κβ'	κγ'
κς'	κβ'	κγ'	α' Βασ. α'
κζ'	κδ'	κδ'	γ'
κη'	α' Βασ. β'	κε'	δ'
κθ'	δ'	κς'	ε'
λ'	ς'	κζ'	ζ'
			β' γ' Ἰωάν.

ΤΟ ΚΑΛΗΝΔΑΡΙΟΝ.

ΜΑΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

				Πρωῖναι Εὐχαί.		Ἑσπεριναι Εὐχαί.	
				Ἀνάγν. α'. Ἀνάγν. β'.		Ἀνάγν. α'. Ἀνάγν. β'.	
				Φίλ. καὶ Ἰάκωβ.		18δ.	
α'	β'	γ'	δ'	α' Βασ. η'	Πράξ. κη'.	α' Βασ. θ'	Ῥωμ. α'.
ε'	ς'	ζ'	η'	ι'	Ματθ. α'	ια'	β'
θ'	ι'	ια'	ιβ'	ιβ'	β'	ιγ'	γ'
ια'	ιβ'	ιγ'	ιδ'	ιδ'	γ'	ιε'	δ'
ιβ'	ιγ'	ιδ'	ιε'	ις'	δ'	ιζ'	ε'
ιγ'	ιδ'	ιε'	ις'	ιη'	ε'	ιθ'	ς'
ιδ'	ιε'	ις'	ιη'	κ'	ς'	κα'	ζ'
ιε'	ις'	ιη'	κ'	κβ'	ζ'	β' Βασ. α'	η'
ις'	ιη'	κ'	κβ'	κδ'	η'	γ'	θ'
ιη'	κ'	κβ'	κδ'	Εσρ. α'	θ'	ε'	ια'
ιθ'	κβ'	κδ'	Εσρ. α'	δ'	ι'	ς'	ιβ'
κ'	κδ'	Εσρ. α'	δ'	ς'	ια'	ιγ'	ιδ'
κβ'	Εσρ. α'	δ'	ς'	θ'	ιβ'	ιε'	ιε'
κγ'	Εσρ. α'	δ'	ς'	η'	ιγ'	ις'	ις'
κδ'	Εσρ. α'	δ'	ς'	ιη'	ιδ'	ιθ'	α' Κορ. α'
κε'	Εσρ. α'	δ'	ς'	ιθ'	ιε'	κα'	β'
κς'	Εσρ. α'	δ'	ς'	κ'	ις'	κγ'	γ'
κζ'	Εσρ. α'	δ'	ς'	κα'	ιη'	κε'	δ'
κη'	Εσρ. α'	δ'	ς'	κβ'	κ'	Εσδ. γ'	ε'
κθ'	Εσρ. α'	δ'	ς'	κγ'	κα'	ε'	ς'
λ'	Εσθέρ. α'	γ'	Μάρ. α'	κδ'	κβ'	ζ'	ζ'
λα'	Εσθέρ. α'	γ'	Μάρ. α'	κε'	κγ'	Νεεμ. α'	η'
				κς'	κδ'	δ'	θ'
				κζ'	κε'	ς'	ια'
				κη'	κς'	θ'	ιβ'
				α'	κζ'	ιγ'	ιγ'
					κη'	β'	ιδ'
					α'	δ'	

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΙΟΥΝΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λ'.

Πρωῖναι Εὐχαι.				Ἑσπεριναι Εὐχα.			
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.		Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. ρ'.		
α'	Ἑσθήρ. ε'.	Μάρ. β'		Ἑσθ. ς'	α' Κορ. ιε'		
β'	ζ'	γ'		η'	ις'		
γ'	θ'	δ'		ἰώβ. α'	β' Κορ. α'		
δ'	ἰώβ. β'	ε'		γ'	β'		
ε'	δ'	ς'		ε'	γ'		
ς'	ς'	ζ'		ζ'	δ'		
ζ'	η'	η'		θ'	ε'		
η'	ι'	θ'		ια'	ς'		
θ'	ιβ'	ι'		ιγ'	ζ'		
ι'	ιδ'	ια'		ιε'	η'		
ια'	Βαρνάβ. ι'	Ἀπόστ. ια'			θ'		
ιβ'	ις'	ιβ'		ιζ', ιη'	ι'		
ιγ'	ιθ'	ιγ'		κ'	ια'		
ιδ'	κα'	ιδ'		κβ'	ιβ'		
ιε'	κγ'	ιε'		κδ', κε'	ιγ'		
ις'	κς, κζ'	ις'		κη'	ιδ'		
ιζ'	κθ'	α'	Λουκ.	λ'	Γαλατ. α'		
ιη'	λα'	β'		λβ'	β'		
ιθ'	λγ'	γ'		λδ'	γ'		
κ'	λε'	δ'		λς'	δ'		
κα'	λζ'	ε'		λη'	ε'		
κβ'	λθ'	ς'		μ'	ς'		
κγ'	μα'	ζ'		μα'	Ἑφεσ. α'		
κδ'	Γενεθ. ι'	ἰωάν. Βα. ια'					
κε'	Παροι. α'	η'		Παροι. β'	β'		
κς'	γ'	θ'		δ'	γ'		
κζ'	ε'	ι'		ς'	δ'		
κη'	ζ'	ια'		η'	ε'		
κθ'	Ἀγ. Πέτρ. ιβ'	Ἀπόστ. ιβ'		ι'	ς'		
λ'	θ'						

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΙΟΥΛΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

Πρωῖναι Εὐχαι.				Ἑσπεριναι Εὐχαι.			
Ἀνάγν. α'.		Ἀνάγν. β'.		Ἀνάγν. α'.		Ἀνάγν. β'.	
α'	Παρ. ια'	Λουκ. ιγ'		Παρ. ιβ'	Φιλιπ. α'		
β'	ιγ'	ιδ'		ιδ'	β'		
γ'	ιε'	ιε'		ις'	γ'		
δ'	ιζ'	ις'		ιη'	δ'		
ε'	ιθ'	ιζ'		κ'	Κολοσ. α'		
ς'	κα'	ιη'		κβ'	β'		
ζ'	κγ'	ιθ'		κδ'	γ'		
η'	κε'	κ'		κς'	δ'		
θ'	κζ'	κα'		κη'	α' Θεσ. α'		
ι'	κθ'	κβ'		λα'	β'		
ια'	Ἐκκλ. α'	κγ'		Ἐκκλ. β'	γ'		
ιβ'	γ'	κδ'		δ'	δ'		
ιγ'	ε'	Ἰωάν. α'		ς'	ε'		
ιδ'	ζ'	β'		η'	β' Θεσ. α'		
ιε'	θ'	γ'		ι'	β'		
ις'	ια'	δ'		ιβ'	γ'		
ιζ'	Ἱερεμ. α'	ε'		Ἱερεμ. β'	α' Τιμ. α'		
ιη'	γ'	ς'		δ'	β, γ'		
ιθ'	ε'	ζ'		ς'	δ'		
κ'	ζ'	η'		η'	ε'		
κα'	θ'	θ'		ι'	ς'		
κβ'	ια'	ι'		ιβ'	β' Τιμ. α'		
κγ'	ιγ'	ια'		ιδ'	β'		
κδ'	ιε'	ιβ'		ις'	γ'		
κε'	Ἀγ. Ἰάκ. Αποσ. ιγ'	ιδ'		ιη'	δ'		
κς'	ιζ'	ιδ'		κ'	Τίτ. α'		
κζ'	ιθ'	ιε'		κβ'	β, γ'		
κη'	κα'	ις'		κδ'	Φιλήμ.		
κθ'	κγ'	ιζ'		κς'	Ἑβρ. α'		
λ'	κε'	ιη'		κη'	β'		
λα'	κζ'	ιθ'			γ'		

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

Πρωῖναι Εὐχαι.				Ἑσπεριναὶ Εὐχαι.			
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.		Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.		
α'	Ἱερ. κθ'.	Ἰωάν. κ'		Ἱερεμ. λ'	Ἐβρ. δ'		
β'	λα'	κα'		λβ'	ε'		
γ'	λγ'	Πράξ. α'		λδ'	ς'		
δ'	λε'	β'		λς'	ζ'		
ε'	λζ'	γ'		λη'	η'		
ς'	λθ'	δ'		μ'	θ'		
ζ'	μα'	ε'		μβ'	ι'		
η'	μγ'	ς'		μδ'	ια'		
θ'	με', μς'	ζ'		μζ'	ιβ'		
ι'	μη'	η'		μθ'	ιγ'		
ια'	ν'	θ'		να'	α'	Ἰακω.	α'
ιβ'	νβ'	ι'	Θρήν.	α'	β'		β'
ιγ'	Θρήν. β'	ια'		γ'	γ'		γ'
ιδ'	δ'	ιβ'		ε'	δ'		δ'
ιε'	Ἰεζεκ. β'	ιγ'	Ἰεζεκ. γ'	ζ'	ε'	α' Πέτ.	α'
ισ'	ς'	ιδ'		ιδ'	β'		β'
ις'	ιγ'	ιε'		λγ'	γ'		γ'
ιη'	ιη'	ισ'		α'	δ'		δ'
ιθ'	λδ'	ις'	Δαν.	γ'	ε'	β' Πέτ.	α'
κ'	Δαν. β'	ιθ'		ε'	β'		β'
κα'	δ'	κ'		ζ'	γ'		γ'
κβ'	ς'	κα'		θ'	α'	α' Ἰωάν.	α'
κγ'	η'	κβ'			β'		β'
κδ'	Ἀγ. Βαρθ.	κγ'		ια'	γ'		γ'
κε'	ι'	κδ'	Ὡσηέ.	α'	δ'		δ'
κς'	ιβ'	κε'		δ'	ς'		ς'
κζ'	Ὡσ. β', γ'	κς'		ζ'	θ'	β', γ' Ἰω.	β', γ' Ἰω.
κη'	ε', ς'	κς'		θ'	ια'	Ἰουδ.	Ἰουδ.
κθ'	η'	κς'		ια'	Ῥωμ.	α'	Ῥωμ. α'
λ'	ι'	κη'		ιγ'			
λα'	ιβ'	Ματθ. α'					

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λ'.

Πρωῖναι Εὐχαι.		Ἑσπεριναι Εὐχαι.	
α'	Ἀνάγν. α'	α'	Ἀνάγν. α'
β'	ᾠση. ιδ'	β'	ᾠση. β'
γ'	Ἰωήλ. β'	γ'	Ἰωήλ. γ'
δ'	Ἀμώς. α'	δ'	Ἀμώς. δ'
ε'		ε'	
ς'		ς'	
ζ'		ζ'	
η'	Ἰωνᾱ. α'	η'	Ὁβδ. α'
θ'		θ'	Ἰων. β', γ'
ι'	Μιχαί. β'	ι'	Μιχαί. α'
ια'		ια'	
ιβ'		ιβ'	
ιγ'	Ναῦμ. α'	ιγ'	Ναῦμ. β'
ιδ'		ιδ'	Ἀμβα. α'
ιε'	Ἀμβά. β'	ιε'	
ισ'	Σοφον. α'	ισ'	Σοφον. β'
ις'		ις'	Ἀγγα. α'
ιθ'	Ἀγγα. β'	ιθ'	Ζαχ. α'
κ'	Ζαχ. β', γ'	κ'	δ', ε'
κα'		κα'	ζ'
κβ'	Ἀγ. Ματθ.	κβ'	
κγ'		κγ'	θ'
κδ'		κδ'	ια'
κε'		κε'	ιγ'
κς'	Μαλ. β'	κς'	α'
κζ'		κζ'	γ'
κη'	Τωβ. β'	κη'	α'
κθ'	Ἀγ. Μιχα.	κθ'	γ'
λ'	δ'	λ'	ς'

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

	Πρωῖναι Εὐχαί.		Ἑσπεριναι Εὐχαί.	
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.
α'	Τωβ. ζ'	Μάρκ. δ'	Τωβ. η'	α' Κορ. ις'
β'	θ'	ε'	ι'	β' Κορ. α'
γ'	ια'	ς'	ιβ'	β'
δ'	ιγ'	ζ'	ιδ'	γ'
ε'	Ἰεθ. α'	η'	Ἰουθ. β'	δ'
ς'	γ'	θ'	δ'	ε'
ζ'	ε'	ι'	ς'	ς'
η'	ζ'	ια'	η'	ζ'
θ'	θ'	ιβ'	ι'	η'
ι'	ια'	ιγ'	ιβ'	θ'
ια'	ιγ'	ιδ'	ιδ'	ι'
ιβ'	ιε'	ιε'	ις'	ια'
ιγ'	Σο. Σο. α'	ις'	Σο. Σο. β'	ιβ'
ιδ'	γ'	Λθ. α ἡμ.	δ'	ιγ'
ιε'	ε'	α ἡμ.	ς'	Γαλατ. α'
ις'	ζ'	β'	η'	β'
ιζ'	θ'	γ'	ι'	γ'
ιη'	Ἀγ. Λουκ.	δ'		δ'
ιθ'	ια'	ε'	ιβ'	ε'
κ'	ιγ'	ς'	ιδ'	ς'
κα'	ιε'	ζ'	ις'	Ἑφεσ. α'
κβ'	ιζ'	η'	ιη'	β'
κγ'	ιθ'	θ'	Σο. Σει. α'	γ'
κδ'	Σο. Σει. β'	ι'	γ'	δ'
κε'	δ'	ια'	ε'	ε'
κς'	ς'	ιβ'	ζ'	ς'
κζ'	η'	ιγ'	θ'	Φιλ. α'
κη'	Ἀγ. Σίμ. κ'	ιδ'		β'
κθ'	ι'	ιε'	ια'	γ'
λ'	ιβ'	ις'	ιγ'	δ'
λα'	ιδ'	ιζ'	ιε'	Κολοσ. α'

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λ'.

Πρωῖναι Εὐχαί.		Ἑσπεριναι Εὐχαί.	
Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.
α' Πάντ. Ἀγ.			
β' Σο. Σε. ις'	Λουκ. ιη'	Σο. Σε. ιζ'	Κολ. β'
γ' ιη'	ιθ'	ιθ'	γ'
δ' κ'	κ'	κα'	δ'
ε' κβ'	κα'	κγ'	α' Θεσ. α'
ς' κδ'	κβ'	κε' ἕως ιγ'	β'
ζ' κζ'	κγ'	κη'	γ'
η' κθ'	κδ'	λ' ἕως ιη'	δ'
θ' λα'	Ἰωάν. α'	λβ'	ε'
ι' λγ'	β'	λδ'	β' Θεσ. α'
ια' λε'	γ'	λς'	β'
ιβ' λζ'	δ'	λη'	γ'
ιγ' λθ'	ε'	μ'	α' Τιμ. α'
ιδ' μα'	ς'	μβ'	β', γ'
ιε' μγ'	ζ'	μδ'	δ'
ισ' με'	η'	μς' ἕως κ'	ε'
ιζ' μζ'	θ'	μη'	ς'
ιη' μθ'	ι'	ν'	β' Τιμ. α'
ιθ' να'	ια'	Βαρύκ. α'	β'
κ' Βαρύκ. β'	ιβ'	γ'	γ'
κα' δ'	ιγ'	ε'	δ'
κβ' ς'	ιδ'	Σωσάν.	α'
κγ' Βήλ κ' Δ.	ιε'	Ἡσαί. α'	β', γ'
κδ' Ἡσαί. β'	ισ'	γ'	Φιλήμ.
κε' δ'	ιζ'	ε'	Ἑβρ. α'
κς' ς'	ιη'	ζ'	β'
κζ' η'	ιθ'	θ'	γ'
κη' ι'	κ'	ια'	δ'
κθ' ιβ'	κα'	ιγ'	ε'
λ' Ἀγ. Ἀνδρ. Πράξ. α'	α'		ς'

ΤΟ ΚΑΛΑΝΔΑΡΙΟΝ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ ἔχει Ἡμέρας λα'.

Πρωῖναι Εὐχαί.		Ἑσπεριναι Εὐχαί.	
	Ἀνάγν. α'.	Ἀνάγν. β'.	Ἀνάγν. α'.
α'	Ἡσα. ιδ'	Πράξ. β'	Ἡσαί. ιε'
β'	ις'	γ'	ιζ'
γ'	ιη'	δ'	ιθ'
δ'	κ', κα'	ε'	κβ'
ε'	κγ'	ς'	κδ'
ς'	κε'	ζ' ἕως λ'	κς'
ζ'	κζ'	ζ' κόμ. λ'	κη'
η'	κθ'	η'	λ'
θ'	λα'	θ'	λβ'
ι'	λγ'	ι'	λδ'
ια'	λε'	ια'	λς'
ιβ'	λζ'	ιβ'	λη'
ιγ'	λθ'	ιγ'	μ'
ιδ'	μα'	ιδ'	μβ'
ιε'	μγ'	ιε'	μδ'
ις'	με'	ις'	μς'
ιζ'	μζ'	ιζ'	μη'
ιη'	μθ'	ιη'	ν'
ιθ'	να'	ιθ'	νβ'
κ'	νγ'	κ'	νδ'
κα'	Ἀγ. Θωμ.	κα'	νς'
κβ'	νε'	κβ'	νη'
κγ'	νζ'	κγ'	ξ'
κδ'	νθ'	κδ'	
κε'	Γενέθλια Κυρίου.		
κς'	Ἀγ. Στέφ. πρ. Μ.		
κζ'	Ἀγ. Ἰωάν. Εὐαγγ.		
κη'	Γῶν Βρεφ.	κε'	
κθ'	ξα'	κς'	εβ'
λ'	ξγ'	κζ'	ξδ'
λα'	ξε'	κη'	ξς'
			β' Ἰωάν.
			γ' Ἰωάν.
			Ἰούδα.

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ
ΤΩΝ
ΕΩΘΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ

ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΔΙ' ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Ἑωθινῶν Εὐχῶν ἐκφώ-
νως ἐν τι ἢ πλείω τῶν ἐξῆς τῆς ἁγίας
Γραφῆς ῥησιδείων ἀναγνώσεται· εἶτα τα
τούτοις ἐπιφερόμενα ἐρεῖ.

ΕΝ τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας
αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δι-
καιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν.
Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

A

1

B

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διάρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετα-
νοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ
ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσα-
μεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πο-
ρεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ, οἷς ἔδωκε κατὰ
πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ
τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ
μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης.
Ἱερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου,
καὶ ἐρῶ αὐτῷ· Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν ἔρανον,
καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
ὅτι οὐ δικαιώθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ψαλ. ρμγ'. β'.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν,
Α 2

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρισις ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἁδικίας. α' Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η ΑΓΙΑ Γραφή (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλὰ χοῦ ἡμᾶς πρὸς τὸ τὰς πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγινῶναί τε, καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἀποκαλύπτειν αὐτὰς, ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοήσῃ τε καὶ εὐπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παρ' ἀπεράντης τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Καὶ εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσῆκον ἡμῖν ἐστὶν ἕτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπιτοαντὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήσαμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἀγιωτάτου αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἔτι δὲ καὶ τὰ τε τῷ σώματι, καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβόλῳ καὶ παρακαλῷ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους, καθαρᾷ τε καρδίᾳ, καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπερανίου χάριτος θρόνον ὑψηγμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑψηγμένῳ τῷ Δει-
τουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὄμιλον ἐπιλέγειν,
πάντων μεταξύ τιθέντων τὰ γόνατα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ, καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὥς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξέτράπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις τῶν ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολυθήσαμεν. Παναγίοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἄ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἄ δὲ ἔκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἑδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἰλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις. Φεῖσαι τῶν τὰ ἑαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν· Ὡστε τοιοῦτον εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιώναι, Εἰς παναγίου τὸν νόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις ἢ Ἀφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγγεται ἑστῶς, γονυπετοῦντος ἔτι τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσῃται· καὶ δὴ καὶ δὸς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοοῦντι, καὶ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτῷ ἀνυποκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτόν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἅγιον αὐτοῦ ἡμῖν

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμεν
εὐάρεστα αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον
καθαρόν καὶ εὐσεβῆ, διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ
τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτῷ ἐφικέσθαι,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ᾧδε, καὶ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων
προσευχῶν ἀποκριθήσεται, Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακόντῳ φωνῇ
λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος
δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγο-
μένου αὐτήν, καὶνθάδε, καὶ ὅπουδήποτ' ἂν
ἁλλαχοῦ λεχθεῖη ἐν τῇ θείᾳ Λειτουργίᾳ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενη-
θήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σου ἐστὶν
ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τὰς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει,

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χεῖλη,
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἡμῶν στόμα ἀναγγελεῖ
τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν
πρόσχες.

Ἀπόκρισις. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν
σπεῦσον.

Ἐνταῦθα ἐστώτων ἀπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἱερεὺς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις. Αἰνεῖσθω τὸ Ὄνομα τῆ Κυρίᾳ.

Εἴτα λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται ὁ ἐξῆς ψαλμός· πλὴν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, ἐν ᾗ δηλαδὴ ἄλλος ὕμνος νομίζεται· ἄλλ' οὐδ' ἐν τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἐκάστου μηνός, ἀναγνωστέον αὐτὸν ἐνθάδε, ἄλλ' ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει.

ΔΕΥΤΕ ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῇρι ἡμῶν.

Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστίν.

Ὅτι αὐτῷ ἐσὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτῷ ἐπλασαν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίᾳ τῇ ποιήσαντι ἡμᾶς.

Ὅτι αὐτὸς ἐσὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ.

Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν τῷ παραπερικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ· καὶ εἶπα, αἰεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ, αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδοὺς μου.

ΕΛΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ὡς ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

} καὶ τὰ ἐξῆς.

Τότε ἔψονται οἱ Ψαλμοὶ ἐφεξῆς, ὡς διατεταγμένοι εἰσὶ. Τελευτήσαντος δὲ ἐνὸς ἐκάστου τῶν Ψαλμῶν τε καὶ Ὑμνων, ἤγουν, τοῦ Εὐλογητοῦ, τοῦ τε Εὐλογεῖτε, τοῦ τε Μεγαλύνει, τοῦ τε Νῦν ἀπολύεις, ἀναποληθήσεται Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ.—Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.—Εἶτα τρανῶς καὶ ἐκφώνως ἀναγνωσθήσεται τὸ πρῶτον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς παλαιᾶς παραληφθὲν Διαθήκης, (ὡς ἐν τῷ Καλανδαρίῳ, ἥτοι τῇ τῶν ἀναγνωσμάτων Ἀπογραφῇ) διατέτακται (εἰ μὴ ἰδιότινα Ἀναγνώσματα ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ ἀπονεμηθῇ) οὕτω ἐστῶτος καὶ εὐτρεπίζοντος ἑαυτὸν τοῦ Ἀναγνωστοῦ, ὥστε ἀπὸ πάντων τῶν παρόντων ἄριστα ἀκυσθῆναι. Μετὰ τοῦτο δὲ ῥηθήσεται ἢ ἀσθήσεται ὁ Ὑμνος ὀνομασθεὶς Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν, καθ' ἡμέραν δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

Σημειωτέον, ὅτι πρὸ παντὸς τῆς Ἀναγνώσματος, ἐρεῖ ὁ Λειτουργὸς, Ὡδε ἄρχεται τοδὶ, ἢ τοδὶ τὸ Κεφάλαιον, ἢ καὶ ὁδὶ, ἢ ὁδὶ Στίχος τῆσδὶ, ἢ τῆσδὶ τῆς Βίβλου. Καὶ μετὰ πᾶν τὸ Ἀνάγνωσμα, Ὡδε τελευτᾷ τὸ πρῶτον, ἢ τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα.

Σὲ Θεὸν Ὑμνοῦμεν.

ΣΕ Θεὸν Ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.
Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται.
Σοὶ πάντες οἱ Ἀγγελοὶ ἐκφώνως βοῶσι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτῶν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστῳ
φωνῇ ἐκβοῶσιν.

Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλειό-
τητος τῆς δόξης σου.

Σὲ ὁ ἔνδοξος τῶν Ἀποστόλων χορὸς ἀννυμεῖ.

Σὲ ὁ τῶν προφητῶν ἀξιοπρεπὴς σύλλογος
ἀννυμεῖ.

Σὲ ὁ τῶν Μαρτύρων γεναῖος στρατὸς ἀννυμεῖ.

Σὲ ἀνὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἡ Ἁγία ὁμο-
λογεῖ Ἐκκλησία.

Πατέρα τῆς ἀπεράντου μεγαλειότητος.

Τόν τε σεβάσμιον σὸν, ἀληθῆ, καὶ μονογενῆ
Υἱόν.

Καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα τὸ παράκλητον.

Σὺ βασιλεὺς τῆς δόξης εἰ Χριστέ.

Σὺ τοῦ Πατρὸς αἰδὶς ὑπάρχεις Ὑιός.

Σὺ ἐπιχειρήσας λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον,
οὐκ ἐβδελύξω τὴν τῆς παρθένου γαστέρα.

Σὺ νικήσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον, ἥνοιξας
πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Σὺ ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ κάθησαι ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ Πατρὸς.

Σὲ κριτὴν ἡμῶν ἥξειν πιστεύομεν.

Σοῦ τοίνυν δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκέταις βοή-
θει, οὓς τῷ τιμίῳ σου ἐξηγόρασας αἵματι.

Ποίησον αὐτοὺς ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ τοῖς
Ἁγίοις σου συναριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου.

Ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν μεγαλύνομέν σε.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Καὶ προσκυνοῦμεν τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἀξίωσον Κύριε ἀναμαρτήτους φυλάσσειν ἡμᾶς σήμερον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐπ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ κατασχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἡ τὸ ᾠσμα τοῦτο, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα.

ΕΥΛΟΓΕΙΤΕ πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὕδατα καὶ πάντα τὰ ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτω πᾶσα ἡ δύναμις Κυρίου τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτω πᾶς ὁμβριος καὶ ὁρόσος τὸν Κύριον, ὑμνεῖτω καὶ ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν Κύριον,

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ψυχὸς καὶ καῦμα τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάχνη καὶ χιόνες τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἀσραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτω ἡ γῆ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτω καὶ
ὑπερυψοῦτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ φυόμενα ἐν τῇ γῇ τὸν
Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε θάλασσα καὶ ποταμοὶ τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε αἱ πηγαὶ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν
τοῖς ὕδασι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῶτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ τὰ κτήνη τὸν
Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς
αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν Κύριον,
ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἰσραὴλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ
ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δοῦλοι τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, Μισαήλ τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

} καὶ τὰ ἐξῆς.

Εἴτα ἀναγνωσθήσεται ὁμοίως τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα, ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης παραληφθέν. Καὶ μετὰ τῆτο ὁ ἐξῆς Ὕμνος πλὴν εἰ συμβαίῃ ἀναγνωσθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ Κεφαλαίῳ ἐπὶ τῇ ἡμέρᾳ διαταχθέντι, ἢ ὡς τὸ Εὐαγγέλιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ.

Εὐλογητός. Λουκ. α'. ξη'.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτροσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος, Προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, ἐκ χειρὸς πάντων μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὁρκον, ὃν ὥμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέν-
τας λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ,
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθή-
σῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου,
ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ,
ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς
ἐπισκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
καθημένοις· τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἐξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

Ἡ οὗτος ὁ Ψαλμός·

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, δαλεύσατε
τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ, εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐ-
τοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν,
αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, ἡμεῖς δὲ
λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ.

Εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομο-
λογίῃ, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἑξο-
μολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Δόξα Πατρί. } καὶ τὰ ἐξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῇ
Λειτουργοῦ τε καὶ τῇ λαοῦ ἐστῶτος, ἀσθή-
σεται ἢ λεχθήσεται· εἰ μὴ ἐν αἷς ἡμέραις
τὸ τοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου Σύμβολον ἀνα-
γνωσθῆναι διατέτακται.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα,
Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννη-
θέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ
ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾄδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸν,
Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκρά-
τορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ
νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον· Πιστεύω
τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἀγίων κοι-
νωνίαν, Ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκοῦ ἀνάστασιν,
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Τούτοις ἐπιφέρονται αὗται αἱ εὐχαὶ, πάντων
εὐλαβῶς γονυπετούντων, πρῶτον τοῦ Λει-
τουργοῦ ἑξακούστω φωνῇ ἀποφθεγγομένῃ,

Κύριος εἴη μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργός, Κληρικοί τε καὶ λαὸς

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

προσευχὴν τὴν Κυριακὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐστὼς ἀποφθέγγεται·

Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἱερεὺς. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.

Ἀπόκρισις. Καὶ ἴλεως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ἱερεὺς. Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύσωνται.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου εὐφρανον.

Ἱερεὺς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλόγησον τὴν Κληρονομίαν σου.

Ἱερεὺς. Δὲς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεραγωνίζεται πλὴν σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεὺς. Καρδίαν καθαρὰν κτίσο ἐν ἡμῖν ὁ Θεός.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ αἴρῃς ἀφ' ἡμῶν.

Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταὶ, ὧν ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, ἡ δηλονότι ἐν παναγία τῇ Συνάξει διαταχθεῖσα, δευτέρα

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ὑπὲρ εἰρήνης, τρίτη δὲ ὑπὲρ Χάριτος πρὸς τὸ καλῶς ζῆν. Δύο δὲ ὕστεραι καθ' ἑκάστην ἐν ταῖς ἐωθιναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἀμεταβόλως ρηθήσονται οὕτως, γονυπετούντων ἀπάντων.

Δευτέρα Συναπτὴ ὑπὲρ Εἰρήνης.

Ο ΘΕΟΣ ὁ τῆς εἰρήνης ἀρχηγὸς καὶ τῆς ὁμονοίας ἐραστὴς ὢν, ὃν γινώσκειν ἔστιν αἰώνιος ἡμῶν ζωὴ, ᾧ δουλεύειν ὀλόκληρός ἐστιν ἐλευθερία· σκέπασον ἐν πάσαις ἐχθρῶν ἐπιβολαῖς ταπεινοὺς τοὺς δούλους σου, ὅπως τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλῶς πεποιθότες, μηδεμίαν τῶν ἐξ ἐναντίας δυνάμιν ὀρρώδωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ Χάριτος.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, παντοκράτωρ αἶδιε Θεὸς, ὁ ἀσφαλῶς ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς ταύτης τῆς ἡμέρας ἀρχὴν, τῇ κραταίᾳ δυνάμει σου ὑπεράσπισον ἡμῶν ἐν αὐτῇ, καὶ παράσχου ἡμῖν ὅπως πρὸς μηδεμίαν ἀποκλίνωμεν ἁμαρτίαν, μηδὲ κινδύνῳ τινὶ περιπίπτωμεν, ἀλλ' ἵνα πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν τῇ Κυβερνήσει σου οὕτω διοικῇται, ὥστε πάντοτε τὸ δίκαιον ἐνώπιόν σου πράττειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ αἰδεῖν νομίζεται, ὧδε ἔπεται ὁ ὕμνος.

Εἴτα αἱ ἐξῆς πέντε Προσευχαὶ ἀναγνωσθήσονται ἐνθάδε, εἰ μὴ ἀναγνωσθῇ ἡ Λιτανεία· τότε δὲ, δύο αἱ ὕστεραι μόναι ἀναγνωσθήσονται, καθὼς ὧδε κεῖται.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἀρχὼν τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἔτω πλήρωσον αὐτὸν, ὥστ' αἰεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ ἐπουράνια τὰ χαρίσματά σου, δώῃς αὐτῷ ἐν ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίωσον αὐτὸν ὥστε πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καταπολεμῆσαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν βίον τοῦτον τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τῷ Βασιλικῷ Οἴκῳ.

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος πηγὴ, ταπεινῶς ἀντιβολουμέν σε εὐλογῆσαι τὴν Βασιλικὴν Ὑψηλότητα τῷ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, τῷ τῆς Οὐαλλίας δυνάστῃ, τῆς ἱελῆς Οὐαλλίας δυνασίδος, καὶ ὅλῃ τῷ Οἴκῳ Βασιλικῷ· ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτιζε αὐτοὺς τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δώῃς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν εὐδαιμονίαν, καὶ εἰσενέγκῃς αὐτοὺς εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῷ Κλήρῳ, καὶ τῷ λαῷ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰδίδε Θεός, ὁ μόνος τὰ μεγαλεῖα ἐργαζόμενος, κατάπεμψον ἐπὶ τοὺς

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ
πάσας ἃς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας,
τὸ ὑγιαῖνον τῆς χάριτός σου Πνεῦμα· Καὶ ἵνα
ὄντως σοι ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν
ἀένναον τῆς εὐλογίας σου δρόσον· Τοῦτο χά-
ρισται, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτη, καὶ
Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας
καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχὰς,
ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλά-
μενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτή-
ματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν
ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς
σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώ-
νιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ
ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἦδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἐωθινῶν δι' ὅλα
τοῦ ἔτους Προσευχῶν

ΤΑ ΤΥΠΙΚΑ
ΤΩΝ
ΕΣΠΕΡΙΝΩΝ ΕΥΧΩΝ,
ὍΣΗΜΕΡΑΙ ΔΙ' ΕΤΟΥΣ.

Ὁ Λειτουργὸς ἐν ἀρχῇ Εὐχῶν Ἐσπερινῶν ἐκφώνως ἐν τι ἢ πλείω τῶν ἐξῆς τῆς ἁγίας Γραφῆς ῥησιδείων ἀναγνώσεται· εἶτα τὰ τούτοις ἐπιφερόμενα ἔρεϊ.

ΕΝ τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ ἧς ἐποίησε, καὶ ποιήσῃ κρίμα καὶ δικαιοσύνην, οὗτος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐφύλαξεν.
Ἰεζεκ. ιη'. κζ'.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.
Ψαλ. να'. γ'.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Ψαλ. να'. θ'.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
18

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην
ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουθενώσει. Ψαλ. να'. ιζ'.

Διὰ ῥήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ
ἱμάτια ὑμῶν, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον
τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων
ἐστὶ, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ μετα-
νοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Ἰωήλ β'. ιγ'.

Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ
ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν, καὶ οὐκ εἰσηκούσα-
μεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πο-
ρεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτοῦ οἷς ἔδωκε κατὰ
πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τῶν δούλων αὐτοῦ
τῶν προφητῶν. Δαν. θ'. θ', ι'.

Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει, καὶ
μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης.
Ιερ. ι'. κδ'.

Μετανοεῖτε, ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Ματθ. γ'. β'.

Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα με-
τὰ ἐρῶ αὐτῷ. Πάτερ, ἡμάρτον εἰς τὸν ἔρανόν,
καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου. Λουκ. ιε'. ιη', ιθ'.

Μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου,
ὅτι οὐ δικαίωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
Ψαλ. ρμγ'. β'.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρῶς ἡμᾶς ἀπὸ πάσης τῆς ἀδικίας. α' Ἰωάν. α'. η', θ'.

Η ΑΓΙΑ Γραφή (ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ) πολλοῦ ἡμᾶς πρὸς τὸ πολλαπλασίας ἡμῶν ἁμαρτίας, καὶ πονηρίας ἐπιγινῶναι τε καὶ ἐξομολογεῖσθαι προτρέπει, καὶ μὴ ἐνώπιον Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος Πατρὸς ἡμῶν ἐπουρανίου, ἀποκρύπτεσθαι ἢ ἐπικαλύπτειν αὐτάς· ἀλλὰ ταπεινῇ, καθειμένῃ, μετανοῶσῃ τε καὶ εὐπειθεῖ καρδίᾳ ἐξαγορεύειν, ἐφ' ᾧ παρ' ἀπεράντως τῆς χρηστότητος, καὶ φιλανθρωπίας αὐτοῦ συγγνώμης ἐπιτυχεῖν. Καὶ εἰ ὀφείλομεν ἐν ἅπαντι χρόνῳ τὰ ἁμαρτήματα ἡμῶν ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ταπεινῶς ὁμολογεῖν, ὅμως δὲ μάλιστα προσῆκον ἡμῖν ἐστὶν ἕτω ποιεῖν, ὅταν συνερχώμεθα ἐπὶ τὸ αὐτὸ καὶ συνειλεγμένοι ὦμεν διὰ τὸ χάριν αὐτῷ ἀπονέμειν ὑπὲρ τῶν μεγάλων ὧν παρ' αὐτοῦ ἀπειλήσαμεν εὐεργετημάτων, τὸν ἀξιοπρεπέστατον αὐτοῦ ἔπαινον ἀναγγέλλειν, ἀγιωτάτου αὐτοῦ ῥήματος ἐπακούειν, ἔτι δὲ καὶ τὰ τε τῷ σώματι, καὶ τὰ τῇ ψυχῇ ἀναγκαῖά τε καὶ συμφέροντα ἐπαιτεῖν. Διόπερ ἀντιβोलῶ καὶ παρακαλῶ πάντας ὑμᾶς τοὺς ἐνταῦθα παραγενομένους, καθαρᾷ καρδίᾳ καὶ ταπεινῇ φωνῇ πρὸς τὸν τῆς ἐπουρανίου χάριτος θρόνον ὑψηγεμένῳ μοι συμπαρακολουθεῖν.

Γενικὴ ἐξομολόγησις, ἣν ὑψηγεμένῳ τῷ Λειτουργῷ δεῖ ὅλον τὸν ὄμιλον ἐπιλέγειν, πάντων μεταξὺ τιθέντων τὰ γόνατα.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ὡς πρόβατα ἀπολωλότα ἐπλανήθημεν, καὶ παρεξέτράπημεν τῶν ὁδῶν σου. Ἐπινοίαις καὶ ἐπιθυμίαις ἡμετέρων αὐτῶν καρδιῶν ἄγαν ἠκολυθήσαμεν. Παναγίοις τοῖς νόμοις σου προσεκρούσαμεν. Ἄ μὲν ἔδει ποιῆσαι, ἀφήκαμεν· Ἄ δὲ ἔκ ἔδει ποιῆσαι, ἐποιήσαμεν· Καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν ἕδεμία σωτηρία. Σὺ δὲ Κύριε ἰλεως ἴσθι ἡμῖν τοῖς ἐλεεινοῖς παραβάταις. Φεῖσαι τῶν τὰ ἐαυτῶν παραπτώματα ὁμολογούντων. Ἀποκατάστησον τοὺς μετανοοῦντας· Κατὰ τὰς ἐπαγγελίας σου τῷ Ἀνθρωπίνῳ γένει φανερωθείσας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Καὶ παράσχου ἡμῖν, ὦ ἐλεημονέστατε Πάτερ, αὐτοῦ ἕνεκεν· Ὡστε τοιοῦτοδε εὐσεβῆ, δίκαιον, καὶ σώφρονα βίον βιῶναι, Εἰς παναγίου τὸν νόματός σου δόξαν. Ἀμήν.

Ἀπόλυσις ἢ Ἀφεσις ἁμαρτιῶν, ἣν ὁ Λειτουργὸς μόνος ἀποφθέγγεται ἑστῶς, γονυπετοῦντος ἔτι τοῦ λαοῦ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἐκ τῆς πονηρίας αὐτοῦ καὶ ζήσῃται· καὶ δὴ καὶ δούς ἐξουσίαν καὶ πρόσταγμα τοῖς αὐτοῦ Λειτουργοῖς τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν τῷ λαῷ αὐτοῦ μετανοοῦντι ἀνακηρύττειν τε καὶ ἐξαγγέλλεσθαι· Ἐκεῖνος ἅπαντι τῷ ἀληθῶς μετανοήσαντι, καὶ τῷ ἱερῷ Εὐαγγελίῳ αὐτῷ ἀνυπόκρίτως πιστεύοντι, συγγινώσκει τε καὶ ἀφίησι. Διὸ ἱκετεύωμεν αὐτὸν, τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῦ ἡμῖν χαρίζεσθαι, ὥστε ὅσα ἐν τῷ παρόντι ποιοῦμεν, εὐάρεστα αὐτῷ εἶναι, καὶ τὸν ὑπόλοιπον βίον

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

καθαρόν καὶ εὐσεβῇ διάγειν ἡμᾶς, ἐφ' ᾧ τὸ τελευταῖον τῆς αἰωνίου χαρᾶς αὐτῷ ἐφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὁ λαὸς ᾧδε, ἀποκριθήσεται, καὶ ἐπὶ τέλει πασῶν τῶν ἄλλων προσευχῶν, Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς γόνυ κλίνων, ἐξακῶσφ φωνῇ λέξει τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, γονυπετοῦντος δὲ καὶ τοῦ λαοῦ, καὶ αὐτῷ συνεπιφθεγγομένου αὐτήν, κἀνθάδε, καὶ ὅπουδῆποτ' ἂν ἁλλαχοῦ λεχθεῖη ἐν τῇ Θεῇ Λειτουργίᾳ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ, Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τὰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Μετὰ ταῦτα λέξει,

Κύριε ἀνοίξεις ἡμῶν τὰ χεῖλη,
Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ στόμα ἡμῶν ἀναγγελεῖ
τὴν αἴνεσίν σου.

Ἱερεὺς. Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν
πρόσχες.

Ἀπόκρισις. Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν
σπεῦσον.

Ἐνταῦθα ἐστώτων ἀπάντων ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ,

Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ
ἀεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ἱερεὺς. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀπόκρισις. Αἰνεῖσθω τὸ Ὄνομα τῆ Κυρίας.

Εἴτα λεχθήσονται ἢ ἀσθήσονται οἱ Ψαλμοὶ καθεξῆς καθὼς διατεταγμένοι εἰσι. Τότε δὲ τὸ Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς παλαιᾶς Διαθήκης, ὡς διετάχθη. Καὶ μετὰ τοῦτο, τὸ Μεγαλύνει, ἥτοι Ἄσμα εὐλογημένης τῆς Παρθένου Μαρίας, τὸ ἐπόμενον.

Μεγαλύνει. Λουκ. α'. μς'.
ΜΕΓΑΛΥΝΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἴδου γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ Ὄνομα αὐτοῦ.

Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς.

Πεινῶντας ἀνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενοὺς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτῆς μνησθῆναι ἐλέους (καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ) εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

} καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἡ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· εἰ μὴ τῇ ἐννεακαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρα, ὅτε δηλαδὴ ἐν τῇ κοινῇ τῶν Ψαλμῶν τάξει ἀναγινώσκεται.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

"Ασατε τῷ Κυρίῳ.

Ψαλ. 4η'.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ὅτι θαύματα ἐποίησεν ὁ Κύριος.

"Εσωσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτῆς, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

"Εγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῆς, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς.

"Εμνήσθη τῆς ἐλέους αὐτῆς τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ· εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆς Θεῆς ἡμῶν.

"Αλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾠσατε καὶ ὑγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.

Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν κιθάρα καὶ φωνῇ Ψαλμοῦ.

"Εν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον βασιλέως Κυρίου.

Σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκισμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χερσὶν ἐπιτοαυτό· τὰ ὄρη ὑγαλλιάσεται ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι κρίναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκισμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Δόξα Πατρί, } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Τότε Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Καινῆς Διαθήκης ὡς διατέτακται εἰτα ᾠδὴ Συμεῶνος Νῦν ἀπολύεις, ὡς δηλαδὴ ἐνθάδε κεῖται.

ΕΣΠΕΓΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Νῦν ἀπολύεις. Λουκ. β'. κθ'.

ΝΥΝ ἀπολύεις τὸν δῆλόν σε Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σε.

Ὁ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα Πατρί, } καὶ τὰ ἐξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

Ἡ ὁ Ψαλμὸς οὗτος· εἰ μὴ ἐν τῇ δωδεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἡμέρα.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι.

Ψαλ. ξζ'.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλέησαι ἡμᾶς.

Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πασιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσάν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν τῇ εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Δόξα Πατρί, } καὶ τὰ ἐξῆς.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Εἶτα τὸ τῶν Ἀποστόλων Σύμβολον παρὰ τῆς
Λειτουργοῦ τε καὶ τῆς λαοῦ ἐστῶτος, ἀσθή-
σεται ἢ λεχθήσεται.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα,
Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
ἡμῶν, Συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Γεννη-
θέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, Παθόντα ἐπὶ
Ποντίου Πιλάτου, Σταυρωθέντα, θανόντα καὶ
ταφέντα, Κατελθόντα εἰς ᾄδου, Τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ
ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸς,
Καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς παντοκρά-
τορος, ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον. Πιστεύω
τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν, Ἀγίων κοι-
νωνίαν, Ἀφεσιν ἁμαρτιῶν, Σαρκὸς ἀνάστασιν.
Καὶ ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο, αὗται αἱ ἐξῆς προσευχαί,
πάντων εὐλαβῶς γονυπετούντων ἀποφθεγ-
ξαμένῃ πρῶτον τοῦ Λειτουργοῦ ἐκφώνως.

Κύριος εἶη μεθ' ὑμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Τότε ὁ Λειτουργός, Κληρικοί τε καὶ λαὸς
τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν ἐκφώνως ἐροῦσι.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, Γε-
νηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Εἵτα ὁ Ἱερεὺς ἐστὼς ἀποφθέγγεται,
Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ σωτήριόν σου δώῃς ἡμῖν.

Ἱερεὺς. Κύριε σῶσον τὸν Βασιλέα.

Ἀπόκρισις. Καὶ ἴλεως εἰσάκουσον ἡμῶν ἐν ἣ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ἱερεὺς. Οἱ Ἱερεῖς σου δικαιοσύνην ἐνδύ-
σονται.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸν ἐκλεκτὸν λαόν σου εὐ-
φρανον.

Ἱερεὺς. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονο-
μίαν σου.

Ἱερεὺς. Δὸς εἰρήνην Κύριε ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Ὅτι οὐδεὶς ἡμῶν ὑπεραγωνίζε-
ται πλὴν σοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερεὺς. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἡμῖν ὁ
Θεός.

Ἀπόκρισις. Καὶ τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα μὴ
αἴρῃς ἀφ' ἡμῶν.

Τούτοις ἐπενεχθήσονται τρεῖς Συναπταὶ, ὧν
ἡ πρώτη τῆς ἡμέρας ἰδία, δευτέρα ὑπὲρ
Εἰρήνης, τρίτη ἀνθ' ὑπερασπισμοῦ κατὰ
κινδύνων· Δύο δὲ Ὑστεραι καθ' ἐκάστην ἐν
ταῖς Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς δι' ὅλου τοῦ ἔτους
ἀμεταβόλως ῥηθήσονται οὕτωςι γονυπε-
τούντων ἀπάντων.

Δευτέρα Συναπτὴ ἐν Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς.
Ο ΘΕΟΣ ἀφ' οὗ πάντα τὰ ὅσια ἐπιθυμήματα,

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

πάντα τὰ ἀγαθὰ βουλεύματα, πάντα τὰ δίκαια ἔργα ἀπορρέει, ἐκείνην χάρισαι τοῖς δούλοις σου εἰρήνην, ἣν ὁ κόσμος οὐκ οἶός τ' ἐστὶ παρασχεῖν, ὅπως αἱ τε καρδίαι ἡμῶν τῇ τῶν ἐντολῶν σου ὑπακοῇ προσάπτωνται, καὶ ἡμεῖς φόβου τῶν πολεμίων ἀπαλλαγέντες ἐν ἡσυχίᾳ μετ' ἀδείας τὸν ἐπίλοιπον χρόνον διάγωμεν· διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Τρίτη Συναπτὴ ὑπὲρ τῆς τοῦ Θεοῦ κατὰ πάντων τῶν κινδύνων βοηθείας.

ΚΑΤΑΥΓΑΖΕ δεόμεθά σου, Κύριε, τὸ σκότος ἡμῶν, καὶ πάσας ταύτης τῆς νυκτὸς ἐνέδρας καὶ κινδύνους ὑπὲρ τοῦ μεγάλου σου ἐλέους ἀφ' ἡμῶν ἀπέλασον, διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν τοῖς Χοροῖς, καὶ ὅπου ποτ' ἂν τὸ ᾄδειν νομίζεται, ὧδε ἔπεται ὁ Ὑμνος.

Ὑπὲρ Μεγαλειότητος τῆς Βασιλικῆς.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ ἡμῶν ἐπουράνιε, ὕψιστε καὶ κράτιστε, Βασιλεῦ τῶν βασιλευόντων, Κύριε τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος Ἀρχὼν τῶν ἀρχόντων, ὁ ἀπὸ τοῦ θρόνου σου πάντας τοὺς τὴν γῆν ἐνοικοῦντας ἐφορῶν· ἐκ βάθους τῆς καρδίας ἱκετεύομέν σε μετὰ τῆς εὐμενείας σου ἐπιβλέπειν ἐπὶ τὸν χαριέστατον Αὐτοκράτορα τὸν Δεσπότην ἡμῶν Βασιλέα τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ, καὶ τῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματός σου χάριτος ἔτω πλήρωσον αὐτόν, ὥστ' αἰεὶ εὐεπίφορον εἶναι εἰς τὸ θέλημά σου ποιεῖν, καὶ βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς σου· Πολλαπλασίασον ἐν αὐτῷ

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

ἐπουράνια τὰ χαρίσματα σου, δώῃς αὐτῷ ἐν
ὑγείᾳ καὶ εὐημερίᾳ μακρόβιον εἶναι, κραταίω-
σον αὐτὸν, ὥστε τοὺς ἐχθροὺς καταπολεμῆ-
σαι, καὶ νικῆσαι· τελευταῖον δὲ μετὰ τὸν
βίον τοῦτον, τῆς αἰωνίου χαρᾶς καὶ δόξης
ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ παντὸς τῷ Οἴκῳ Βασιλικῷ.

ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, πάσης ἀγαθότητος
πηγὴ, ἀντιβολοῦμέν σε εὐλογῆσαι τὴν Βα-
σιλικὴν Ὑψηλότητα τοῦ ΓΕОРΓΙΟΥ, τοῦ τῆς
Οὐαλλίας δυνάστη, τῆς τε τῆς Οὐαλλίας δυνα-
σίδος, καὶ ὅλης τῇ Οἴκῳ Βασιλικῇ· ἔκχεον ἐπ' αὐ-
τοὺς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου, πλούτιζε αὐτοὺς
τῇ οὐρανίῳ σου χάριτι, δώῃς αὐτοῖς πᾶσαν τὴν
εὐδαιμονίαν, καὶ εἰσενέγκῃς αὐτοὺς εἰς τὴν
αἰώνιον βασιλείαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῷ Κλήρῳ, καὶ τῷ λαῷ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰδίδε Θεός, ὁ μόνος τὰ με-
γαλεῖα ἐργαζόμενος, παράπεμψον ἐπὶ τοὺς
Ἐπισκόπους, καὶ τοὺς Κηδεμόνας ἡμῶν, καὶ
πάσας ἃς αὐτοὶ πιστεύονται Ἐκκλησίας τὸ
ὑγιαῖνον τῆς σῆς χάριτος Πνεῦμα· Καὶ ἵνα
ὄντως σοι ἀρέσκωσιν, ἔκχεον ἐπ' αὐτοὺς τὴν
ἀένναον τῆς εὐλογίας σου δρόσον· Τοῦτο χά-
ρισται, Κύριε, διὰ τὴν τιμὴν τοῦ Παρακλήτου
καὶ Μεσίτου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας
καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς,

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

ὁ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγελιάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἁγίας Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδε τελευτᾷ ὁ Τύπος τῶν Ἑσπερινῶν δι' ὅλου τοῦ ἔτους Προσευχῶν.

Ἐν ταῖς Ἑορταῖς τῶν Γενεθλίων τοῦ Κυρίου, τῶν τε Ἐπιφανίων, Τοῦ Ἁγίου Μαθθίου, τοῦ Πάσχα, τῆς Ἀναβάσεως τοῦ Κυρίου, Πεντηκοστῆς, καὶ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, Ἁγίου Ἰακώβου, Ἁγίου Βαρθολομαίου, Ἁγίου Ματθαίου, Ἁγίων τοῦ Σίμωνος καὶ Ἰούδα, Ἁγίου Ἀνδρέου, καὶ ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς παναγίας Τριάδος, ἀντὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων Συμβόλου, ἐν ταῖς Ἑωθιναῖς Εὐχαῖς ἡ ἐξῆς Χριστιανικῆς τῆς πίστεως ἐξομολόγησις κρινῇ λεγόμενον τὸ Σύμβολον τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται ὑπὸ τε τοῦ Λειτουργοῦ καὶ τοῦ λαοῦ ἐστῶτος.

Ὅστις βούλεται.

ΟΣΤΙΣ βούλεται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρημάτων κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

"Ἦν εἰ μὴ εἷς ἕκαστος σῶαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολείται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν, ἵνα ἓνα Θεὸν ἐν Τριάδι, καὶ Τριάδα ἐν μονάδι σεβώμεθα.

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

"Ἄλλη γάρ ἐστίν ὑπόστασις τοῦ Πατρὸς, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἄλλὰ Πατὴρ, καὶ Υἱὸς, καὶ ἁγίου Πνεύματος μία ἐστίν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναίδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷος ὁ Πατήρ, τοιοῦτος ὁ Υἱὸς, τοιοῦτον καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα.

"Ἀκτιστος ὁ Πατήρ, ἄκτιστος ὁ Υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ἀκατάληπτος ὁ Πατήρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Αἰώνιος ὁ Πατήρ, αἰώνιος ὁ Υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλὰ εἷς αἰώνιος.

"Ὡσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλὰ εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὅμοίως παντοδύναμος ὁ Πατήρ, παντοδύναμος καὶ ὁ Υἱὸς, παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος.

Οὕτω Θεὸς ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Υἱὸς, Θεὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

Πλὴν οὐ τρεῖς Θεοὶ, ἀλλ' εἷς Θεός.

Ὁμοίως Κύριος ὁ Πατήρ, Κύριος ὁ Υἱός,
Κύριος καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς Κύριοι, ἀλλ' εἷς ἐστὶ Κύριος.

Ὅτι ὡς ἰδίαν μίαν ἑκάστον ὑπόστασιν Θεὸν
καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ Χριστιανικῇ ἀληθείᾳ
βιαζόμεθα.

Οὕτω τρεῖς Θεοὺς, ἢ τρεῖς Κυρίους λέγειν τῇ
καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Ὁ Πατήρ ἀπ' οὐδενός ἐστὶ ποιητὸς, οὔτε
κτιστὸς, οὔτε γεννητὸς.

Ὁ Υἱὸς ἀπὸ τοῦ Πατρὸς μόνου ἐστίν, οὐ
ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ
Υἱοῦ οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν,
ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν Πατήρ, οὐ τρεῖς Πατέρες, εἷς Υἱός, ἢ
τρεῖς Υἱοὶ, ἓν Πνεῦμα ἅγιον, ἢ τρία Πνεύματα
ἅγια.

Καὶν ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ
ὑστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σῶαι
αἱ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ συναΐδιαί εἰσιν ἑαυ-
ταῖς, καὶ ἴσαι.

Ὡστε κατὰ πάντα, καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν
Μονάδα ἐν Τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν Τριάδα
ἐν Μονάδι.

Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ
Τριάδος φρονεῖτω.

Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν,
ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ ὀρθῶς πιστεύσῃς.

Ἔστι γὰρ πίστις δοθῆ ἵνα πιστεύωμεν καὶ

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ.

ομολογῶμεν, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός,
ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων
γεννηθεὶς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς
Μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθεὶς.

Τέλειος Θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος, ἐκ ψυχῆς
λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφιστάμενος.

Ἴσος τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττων
τοῦ Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὅς εἰ καὶ Θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐ δύο
ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστι Χριστός.

Εἷς οὐ τροπῇ θεότητος εἰς σάρκα, ἀλλὰ
προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς Θεόν.

Εἷς πάντως, οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ'
ἐνότητι τῆς ὑποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὥς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς
ἐστὶν ἄνθρωπος, οὕτω καὶ ὁ θεᾶνθρωπος εἷς
ἐστι Χριστός.

Ὅς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατήλθεν
εἰς αἶδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν
νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς ἔρανός, κάθηται ἐκ δεξιῶν τῶν
Πατρὸς τοῦ Θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἤξει
κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστή-
σονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀποδώ-
σουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες πορεύσονται
εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ
πῦρ τὸ αἰώνιον.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν εἰ μὴ τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

Δόξα Πατρί. } κ. τ. λ.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

Ὡδε ἐπιφέρεται ἡ ΛΙΤΑΝΕΙΑ ἡ γενικὴ Ἰκεσία, ἣν δεῖ ᾄδειν ἢ λέγειν πάσαις Κυριακαῖς, καὶ τετάρτῃ καὶ ἑκτῇ τῆς ἐκάστης ἐβδόμαδος ἡμέρας, ἔτι δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις καιροῖς ὅταν κελεύσῃ ὁ Διατάκτης.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Πάτερ οὐρανῶν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Υἱέ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Υἱέ λυτρωτὰ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω Θεέ Πνεῦμα τὸ ἅγιον παρὰ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορευθέν, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριάς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

Ω παναγία, μακαρία, καὶ ἐνδοξοτάτη Τριάς, τρεῖς ὑποστάσεις καὶ εἷς Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς δειλαίους τοὺς ἁμαρτωλοὺς.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Μὴ ἀναμνησθῇς Κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, μηδὲ παραπτωμάτων τῶν προγόνων ἡμῶν, μηδὲ εἰσπράττης ἡμᾶς τιμωρίαν τῶν παρανομιῶν· φεῖσαι Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω τιμιωτάτῳ τῷ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε πρὸς ἡμᾶς εἰς τὰς αἰῶνας.

Φεῖσαι ἡμῶν Κύριε.

Ἀπὸ παντὸς κακοῦ καὶ συμφορᾶς, ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, ἀπὸ μεθοδειωῶν καὶ ἐνεδρῶν τῆς διαβόλου, ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, καὶ ἀπ' αἰωνίου τοῦ κρίματος,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης πωρώσεως τῆς καρδίας, ἀπ' ἀλαζονείας, κενοδοξίας, καὶ ἀποκρίσεως, ἀπὸ φθόνου, μίσους, καὶ κακίας, καὶ πάσης ἀφι-
λανθρωπίας,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πορνείας καὶ πάσης ἄλλης θανασίμης ἁμαρτίας, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀπατῶν τοῦ κόσμου, τῆς σαρκὸς τε καὶ τοῦ διαβόλου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ τῆς ἀστραπῆς καὶ καταιγίδος, ἀπὸ πληγῆς λοιμοῦ τε καὶ λιμοῦ, ἀπὸ πολέμου, καὶ φόνου, καὶ ἀπ' αἰφνιδίου τοῦ θανάτου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἀπὸ πάσης στάσεως, συνωμοσίας, ἀναρχίας τε καὶ ἀνταρσίας, ἀπὸ πάσης ψευδοδιδασκαλίας, αἵρέσεως, καὶ σχίσματος, ἀπὸ σκληρότητος τῆς καρδίας, καὶ καταφρονήσεως τῶν λογίων καὶ ἐντολῶν σου,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας ἐνσαρκώσεώς σου, διὰ τῆς γεννήσεως καὶ περιτομῆς σου, διὰ βαπτισμοῦ σου, νηστείας τε καὶ πειρασμῶν,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Διὰ τῆς ἀγωνίας, καὶ αἱματώδους ἰδρῶτός

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

σου, διὰ σταυροῦ σου καὶ πάθους, διὰ τιμίου
θανάτου καὶ ταφῆς, διὰ τῆς ἐνδοξοτάτης ἀνα-
στάσεώς σου καὶ ἀναβάσεως, καὶ διὰ τῆς
ἐπελεύσεως τοῦ Πνεύματος ἁγίου.

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἐν παντὶ καιρῷ τῆς θλίψεως ἡμῶν, ἐν παντὶ
καιρῷ τῆς ἡμῶν εὐετηρίας, ἐν ὥρᾳ τοῦ θανά-
του καὶ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,

Ῥῦσαι ἡμᾶς Κύριε.

Ἡμεῖς οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, Κύριε,
ὁ Θεὸς, εἰσάκουσον ἡμῶν, καὶ ὅπως εὐδοκή-
σαις διοικεῖν καὶ κυβερνᾶν τὴν ἁγίαν καθολι-
κὴν Ἐκκλησίαν σου ἐν τῇ ὁδῷ τῇ εὐθείᾳ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις διαφυλάξαι καὶ ἐπισχύσαι ἐν
ἀληθείᾳ τῇ θρησκείᾳ σου, ἐν δικαιοσύνῃ καὶ
ἀγιωσύνῃ τῇ βίᾳ τὸν δῆλόν σε τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ,
τὸν χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα καὶ Ἀρχοντα,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις κατευθύνειν αὐτοῦ τὴν καρδίαν
ἐν τῇ πίστει, εὐλαβείᾳ, καὶ ἀγάπῃ σου, ὥστε
διαπαντὸς ἐπὶ σοὶ πεποιθέναι, καὶ τὴν σὴν ἐν
πᾶσι τιμὴν καὶ δόξαν ἐπιζητεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ὑπερασπιστῆς, καὶ φύλαξ αὐτῷ
εἶναι, καὶ νικηφορίαν αὐτῷ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πο-
λεμίοις αὐτοῦ χαρίζεσθαι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ σώζειν τὴν Βασιλι-
κὴν Ὑψηλότητα τοῦ ΓΕΩΡΓΙΟΥ, τοῦ τῆς
Οὐαλλίας δυνάστου, τῆς τε τῆς Οὐαλλίας δυ-
ναστίδος, καὶ παντὸς τοῦ Οἴκου Βασιλικοῦ,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις φωτίζειν πάντας τοὺς Ἐπισκό-
πους, Ἱερεῖς, καὶ Διακόνους, ἀληθινῇ τῇ γνῶ-
σει καὶ συνέσει τοῦ λόγου σου, ἵνα παραπλη-

ΑΙΤΑΝΕΙΑ.

σίως διδαχῇ τε καὶ ζωῇ ἐκφέρωσιν αὐτὸν, καὶ ἀναγγέλλωσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις καλλωπίζειν τοὺς Μεγιστᾶνας, τῆς Βουλῆς Βασιλικῆς, καὶ πάντας τοὺς Δυνάστας χάριτι, σοφίᾳ καὶ φρονήσει,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ φυλάττειν τοὺς ἐν ἐξουσίᾳ ὄντας, καὶ αὐτοῖς τῆς σῆς χάριτος μεταδοῦναι, ὥστε καλῶς, καὶ δικαίως τὴν κρίσιν ποιεῖσθαι, καὶ τῇ ἀληθείᾳ συνηγορεῖν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εὐλογεῖν καὶ διασώζειν ἅπαντα τὸν λαόν σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ὁμοφροσύνην, εἰρήνην, καὶ ὁμόνοιαν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις τὴν καρδίαν ἡμῖν δοῦναι, ὥστε ἀγαπᾶν καὶ φοβεῖσθαί σε, καὶ ἀκριβῶς ρυθμίζειν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὰς ἐντολάς σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις δοῦναι τῷ λαῷ σου, τὴν τῆς χάριτος προκοπὴν, ὥστε ταπεινοφρόνως ἐνωτίσασθαι τὸ ῥῆμά σου, καὶ καθαρᾷ τῇ διαθέσει δέξασθαι αὐτὸ, καὶ ἐξενεγκεῖν τοὺς καρποὺς τοῦ Πνεύματος,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας ἐπαναγαγεῖν ἅπαντας τοὺς πεπλανημένους, καὶ ἐξηπατημένους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις βεβαιῶσαι τοὺς ἐστῶτας, τὴν παραμυθίαν παρασχεῖν καὶ βοηθῆσαι τοῖς ἀσθενέσι τὴν καρδίαν, ἀνεγείραι τοὺς πεπτω-

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

κότας, καὶ τὸ τελευταῖον συντρίψαι τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συλλαμβάνειν, βοηθεῖν, καὶ παρήγορος εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν κινδύνοις, ἀνάγκῃ καὶ ταλαιπωρίᾳ ὅια δήποτε οὖσι,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις σώζειν πάντας τοὺς εἴτε γῆ, εἴτε θαλάσση ὁδοιποροῦντας, πάσας τὰς ὠδινούσας γυναῖκας, πάντας τοὺς νοσοῦντας, καὶ νηπίους, καὶ ἀποφῆναι τὸ ἔλεός σου πᾶσι τοῖς δεσμώταις καὶ αἰχμαλώτοις,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις προΐστασθαι καὶ προμηθεῖσθαι τῶν ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν, καὶ πάντων τῶν ἐρημωθέντων καὶ καταβιασθέντων,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις ἐλεῆσαι ἀπαξάπαντας τοὺς ἀνθρώπους,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις συγγινώσκειν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, τοῖς τε καταδιώκουσι καὶ διαβάλλουσιν ἡμᾶς, καὶ ἐπιστρέφειν τὰς αὐτῶν καρδίας,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις δωρεῖσθαι, καὶ διασώζειν εἰς τὰς ἡμῶν χρείας τοὺς ὠρίμους τῆς γῆς καρπούς, ὥστε ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἀπολαύειν αὐτῶν,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Εὐδοκήσαις χαρίζεσθαι ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν μετάνοιαν, ἀφιέναι ἡμῖν πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, ἀμελείας τε καὶ ἀγνοίας, καὶ τῇ τοῦ Πνεύματος ἁγίου χάριτι φωτίσαι ἡμᾶς, ὥστε ἐπανορθοῦν τὸν βίον ἡμῶν κατὰ τὸν ἅγιον λόγον σου,

Δεόμεθά σου Κύριε εἰσάκουσον ἡμῶν.

Υἱέ τῆ Θεοῦ, δεόμεθά σε εἰσάκουσον ἡμῶν.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

Υἱὲ τῷ Θεῷ, δεόμεθά σε εἰσάκουσον ἡμῶν.
Ὡς Ἀμνὲ τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας
τοῦ κόσμου,

Δώρησαι ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου.
Ὡς Ἀμνὲ τοῦ Θεῷ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τῷ
κόσμῳ,

Ἐλέησον ἡμᾶς.
Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ εἰσάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Εἵτα ὁ Ἱερεὺς καὶ ὁ λαὸς μετ' αὐτοῦ λέξει
τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, Ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, Γενη-
θήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς
γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, Ἀλλὰ
ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

Στίχος. Κύριε μὴ ποιήσῃς ἡμῖν κατὰ τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Μηδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν
ἀνταποδῶς ἡμῶν.

Δεηθῶμεν.

Ο ΘΕΟΣ ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὁ μηδὲ τῆς
συντετριμμένης καρδίας στεναγμοὺς, μήτε τὰς
τῶν λυπούντων ἐπιθυμίας ὑπεριδὼν, εὖσπλαγ-
χνως παράστηθι ταῖς ἱκεσίαις ἡμῶν, ἅς ἐν πά-
σαις ταῖς θλίψεσι καὶ δυστυχίαις ἡμῶν, ὅταν
δήποτε καταπιέζωσιν ἡμᾶς, ἔμπροσθέν σου

ΛΙΤΑΝΕΙΑ.

ποιούμεθα, καὶ εὐμενῶς ἡμῖν πρόσχες, ἵνα πάντα τὰ ἐκεῖνα κακὰ, ἃ τέχνη καὶ πανουργία τῷ διαβόλῳ ἢ ἀνθρώπῳ καθ' ἡμῶν μηχανᾶται, εἰς οὐδέν περιστῇ, καὶ τῇ τῆς σῆς χρηστότητος προνοίᾳ διασκορπισθῇ, ὅπως ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου μηδενὶ διωγμῷ κακοπαθοῦντες διαπαντός ἐν τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ σοὶ εὐχαριστήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ο ΘΕΟΣ, ἐν τοῖς ὧσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργα θαυμάσια, ἃ εἰργάσω ἐν ταῖς αὐτῶν ἡμέραις, καὶ ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Ἐξεγέρθητι Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἐνεκεν τῆς τιμῆς σου.

Δόξα Πατρὶ, καὶ Υἱῷ, καὶ Πνεύματι ἁγίῳ.

Ἀπόκρισις. Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ὑμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς Χριστέ.

Εὐνοϊκῶς ἐπίδε ἐπὶ τὰς τλαιπωρίας ἡμῶν.

Τὰς τῶν καρδιῶν ἡμῶν ὁδύνας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον.

Ἰλέως ἴσθι ταῖς ἁμαρτίαις τοῦ λαοῦ σου.

Φιλανθρώπως καὶ οἰκτιρμόνως ἐνώτισαι τὰς δεήσεις ἡμῶν.

Υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν, καὶ αἰεὶ ἀξιώσον εἰσακοῦσαι ἡμῶν Χριστέ.

Εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Χριστέ, εὐμενῶς εἰσάκουσον ἡμῶν Κύριε Χριστέ.

Ἱερεὺς. Δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου.

Ἀπόκρισις. Καθάπερ ἐλπίζομεν ἐπὶ σοὶ.

Δεηθῶμεν.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΙΣΣ ἱκετεύομέν σε (ὦ Πάτερ) εὐσπλάγχυνος ἐπίσκεψαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν,

ΛΙΤΑΝΕΙΑ

καὶ ἔνεκα τῆς τουνόματός σου δόξης ἀπότρεψον ἡμῶν πάντα τὰ κακὰ, ὧν ἡμεῖς δικαιότατοί ἐσμεν τυγχάνειν· παράσχου δὲ ὅπως ἐν πάσαις ταῖς ἀμηχανίαις ἡμῶν ὅλην τὴν ἐλπίδα καὶ πεποιθήσιν ἡμῶν ἐν τῷ ἐλέει σου ἔχωμεν, καὶ παντηπάντως ἐν ὁσιότητι καὶ καθαρότητι τοῦ βίου σοι λατρεύωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ μόνου ἡμῶν Μεσίτου καὶ Παρακλήτου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ τοῦ Ἀγίου Χρυσοστόμου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὰς κοινὰς ταύτας καὶ συμφώνους ἡμῖν χαρισάμενος προσευχάς, ὃ καὶ δυσὶν ἢ τρισὶ συμφωνοῦσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου τὰς αἰτήσεις παρέχειν ἐπαγγειλάμενος· Αὐτὸς καὶ νῦν τῶν δούλων σου τὰ αἰτήματα πρὸς τὸ συμφέρον πλήρωσον· χορηγῶν ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰώνιον χαρισόμενος. Ἀμήν.

β'. Κορινθ. ιγ'. ιδ'.

Η ΧΑΡΙΣ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τῆς ἁγίας Πνεύματος, μετὰ πάντων ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ὡδε τελευτᾷ ἡ Λιτανεία.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ ΚΑΙ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ,

Αἷς κατὰ τοὺς παραπίπτοντας ἐνίστε καιροὺς
χρῆσθαι δεῖ, πρὸ τῶν τελευταίων τῆς Λι-
τανείας, ἢ καὶ Ἑωθινῆς τε καὶ Ἑσπερινῆς
Λειτουργίας προσευχῶν.

Π Ρ Ο Σ Ε Υ Χ Α Ι.

Ἑπὲρ ὑετοῦ.

Ω ΘΕΕ Πάτερ οὐράνιε, ὁ διὰ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ
Χριστοῦ πᾶσι τοῖς τὴν βασιλείαν σου καὶ τὴν
αὐτῆς δικαιοσύνην ζητοῦσι πάντα πρὸς σωμα-
τικὴν αὐτῶν τροφὴν ἀναγκαῖα ἐπαγγειλάμενος.
Πέμψον ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, ἐν ταύτῃ τῇ
ἀνάγκῃ ἡμῶν οὕτω σύμμετρον ὑετὸν καὶ ὄμ-
βρους, ὥστε τοὺς τῆς γῆς καρποὺς πρὸς τε τὴν
ἡμετέραν παραμυθίαν, καὶ πρὸς τὴν τιμὴν
σου εὐκαίρως συγκομισώμεθα, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἑπὲρ αἰθρίας.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς ὁ διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων
ἁμαρτίας ὅλην τὴν οἰκουμένην πλήν ὀκτῶ τῶν
ψυχῶν ποτὲ καταποντίσας, ἔπειτα δὲ ἐκ τοῦ
μεγάλου ἐλέους σου μηδαμῶς αὐτὴν οὕτως
ἐξολοθρεύσειν ἐπαγγειλάμενος. Ταπεινῶς ἀν-
τιβολοῦμέν σε, ἵνα καίπερ ἡμεῖς διὰ τὰς ἀδι-
κίας ἡμῶν τῆς τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπομ-
βρίας πληγῆς καὶ μάλα εἰκότως ἄξιοι ὄντες
τυγχάνομεν, ὅμως δὲ ἐπὶ τῇ ἀληθινῇ ἡμῶν με-
τανοίᾳ τοιαύτην ἡμῖν εὐδίαν καταπέμψῃς, ὥστε
τοὺς τῆς γῆς καρποὺς ἐν καιρῷ κομίζεσθαι
ἡμᾶς, ἔτι δὲ καὶ μανθάνειν διὰ τε τῆς ἐκ σοῦ
κολάσεως τὸν βίον ἡμῶν ἐπανορθοῦν, καὶ διὰ
τὴν χρηστότητά σου ἔπαινον καὶ δόξαν σοι
διδόναι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

Ἐν καιρῷ λιμοῦ καὶ σιτοδείας.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ οὐράνιε, οὗ δώρημα μόνου ἐστὶ τὸ καταρρέειν τὸν ὑετὸν, καρποφορεῖν τὴν γῆν, τὰ κτήνη αὐξάνεσθαι, καὶ πληθύνεσθαι τοὺς ἰχθῦς· Ἐπίσκεψαι, δεόμεθά σου, τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ σου, καὶ παράσχου, ἵνα ἡ ἔνδεια καὶ σπάνις σίτου, ἣν διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν δικαιοτάτα νῦν ὑπέχομεν, τῇ σῇ ἀγαθοσύνῃ εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ ἀφθονίαν οἰκτιρμόνως μετατραπῇ, διὰ τὴν ἀγάπην Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΘΕΟΣ Πάτερ πολυέλεε, ὃς ἐπ' Ἐλισσαίου τῆς προφήτου ἐσχάτην τὴν ἐν τῇ Σαμαρείᾳ ἀσιτίαν καὶ λιμὸν εἰς τὴν εὐφορίαν τε καὶ εὐτέλειαν ἐξαίφνης μετέλλαξας· Ἐλέησον ἡμᾶς, ἵνα καὶ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν παραπλησίως κακοπαθοῦντες νυνὶ κολαζόμεθα, ὡσαύτως καὶ εὐκαιροῦ τύχοιμεν βοηθείας· Αὐξήσον τοὺς καρποὺς τῆς γῆς τῇ ἐπουρανίῳ σου εὐλογίᾳ, καὶ δώρησαι ἡμῖν ὅπως ἀφθόνου εὐεργεσίας σου ἀπολαύοντες, εἰς τε δόξαν σε, τὴν τε τῶν ἀπόρων ὠφέλειαν, καὶ τὴν ἡμῶν παραμυθίαν αὐτῇ χρησόμεθα, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν ὥρᾳ πολέμου, καὶ ἀκαταστασίας.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ πάντων Βασιλέων Βασιλεὺς, καὶ πάντων ἀπαξιαπλῶς τῶν ὄντων δεσπότης, οὗπερ δυνάμει οὐδεμία κτίσις οἷα τ' ἐστὶν ἀντιστῆναι, ᾧ καὶ προσήκει τοὺς μὲν ἁμαρτωλοὺς ἐνδίκως κολάζειν, τοὺς δὲ ἀκιβδῆλως μετανοοῦντας ἐλεεῖν· Σῶσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς, ταπεινῶς σου δεόμεθα, ἐκ χειρῶν τῶν

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

πολεμίων· ἀναχαίτισον αὐτῶν ὑπερηφανίαν, κατὰστείλον τὴν λύσσαν, καὶ διασκέδασον τὰ μηχανήματα, ὅπως ἡμεῖς τῷ ὑπερασπισμῷ σου ὀπλισθέντες ἀπὸ πάντων τῶν κινδύνων ἐς αἰὲς ῥυσθῶμεν, τοῦ δοξάζειν σε τὸν μόνον πάσης τῆς νίκης δοτῆρα, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐν καιρῷ λοιμοῦ ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν ἐπιδημίου νόσου.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐν ὀργῇ σου ἐπὶ τὸν σεαυτοῦ λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ διὰ τὴν αὐτῶν ἀπόστασιν ἀπὸ Μωϋσοῦ καὶ Ἀαρῶνος τὸν λοιμὸν πέμψας· καὶ μὴν καὶ ἐν ἡμέραις τοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἐπτὰ μυριάς ἀνθρώπων μάστιγι λοιμοῦ ἀνελὼν, ὅμως δὲ ἑλεός σου διὰ μνήμης ἔχων τοὺς ὑπολοίπους διασώσας· Ἐλέησον ἡμᾶς τοὺς ἀθλίους ἀμαρτωλοὺς, τοὺς μεγάλη ἀρρώστια καὶ ὀλεθρίῳ λοιμῷ νυνὶ κολασθέντας, ἵνα καθάπερ τότε προσέταξας τῷ ὀλοθρευτῇ ἀγγέλῳ σου παύεσθαι τιμωροῦντι· οὕτω νῦν τὸν λοιμὸν τοῦτον καὶ χαλεπωτάτην τὴν νόσον ἡμῶν ἀποτρέπειν ἀξιώσης, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν

Ἐν ταῖς Νηστίμοις ἐβδομάσι τῶν δ' καιρῶν ἡ Προσευχὴ αὕτη ὁσημέρα λεχθήσεται ὑπὲρ τῶν χειροτονεῖσθαι μελλόντων.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πάτερ ἡμῶν οὐρίνιε ὁ περιποιησάμενος σεαυτῷ τὴν καθολικὴν Ἐκκλησίαν διὰ τιμίου αἵματος Υἱοῦ σου τοῦ ἀγαπητοῦ· οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπ' αὐτήν,

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

καὶ ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ τὰς τῶν δούλων σου τῶν Ἐπισκόπων καὶ Ποιμένων τοῦ ποιμνίου σου διανοίας οὕτως οἰάκιζε καὶ κατεύθυνε, ὥστε χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτιθέναι αὐτοὺς, ἀλλὰ πιστῶς καὶ φρονίμως ἐκλέξασθαι ἄνδρας ἱκανοὺς καὶ ἐπιτηδεῖους πρὸς τὸ ὑπηρετῆσαι ἐν τῇ ἱερᾷ τῆς Ἐκκλησίας σου Λειτουργίᾳ. Καὶ τοῖς εἰς ἡντιναοῦν ἱερὰν τάξιν χειροτονησομένοις, παράσχου τὴν χάριν σου καὶ ἐπουράνιον εὐλογίαν, ὥστε ζῶῃ τε καὶ διδαχῇ τὴν δόξαν σου ἐξαγγέλλειν, καὶ πάντων ἀνθρώπων σωτηρίαν προβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, πάντων δωρημάτων ἀγαθῶν δοτὴρ, ὁ ἐκ θείας σου προνοίας ποιᾷς τινὰς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεις καταστησάμενος. Δώρησαι τὴν χάριν σου, ταπεινῶς σε θεόμεθα, πᾶσι τοῖς εἰς Λειτουργίαν τινὰ καὶ διακονίαν ἐν αὐτῇ κληθησομένοις· καὶ οὕτω πλήρωσόν τε αὐτοὺς τῇ τῆς διδασκαλίας σου ἀληθείᾳ, καὶ τῇ τοῦ βίου καθαρότητι διακόσμησον, ὥστε πιστῶς ἐνώπιόν σου ὑπηρετεῖν, εἰς τε μεγάλου σου Ὄνόματος δόξαν, καὶ τῆς ἁγίας σου Ἐκκλησίας ὠφέλειαν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ, ἥ καὶ λεχθεῖη μεθ' ἡντιναοῦν τῶν προειρημένων.

Ο ΘΕΟΣ, ὃ ἐμφυτόν ἐστι καὶ ἴδιον ἀεὶ ἐλεεῖν καὶ συγγνώμην ἔχειν, πρόσδεξαι τὰς ταπεινὰς δεήσεις ἡμῶν· καὶ εἰ καὶ ἡμεῖς τῇ τῶν ἀμαρτημάτων ἡμῶν ἀλύσει ἐμπεπλεγμένοι τε καὶ δεδεμένοι ἐσμέν, ἀλλ' ἐν ἡγέ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου εὐγνωμοσύνη ἡμᾶς ἀπολυέτω,

ΠΡΟΣΕΥΧΑΙ.

ἕνεκα τῆς τιμῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐχὴ ὑπὲρ τῆς Ὑπάτης τῆς Βασιλείας Βαλεντηρίου· ἣν ἀναγνωστέον, ἕως καθίζεται ἡ Βουλὴ.

ΕΥΜΕΝΕΣΤΑΤΕ Θεός, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ταύτης τῆς βασιλείας, μάλιστα, δὲ ὑπὲρ τοῦ σεμνοτάτου αὐτῆς Βαλεντηρίου, ὑπὸ τὸν εὐσεβέστατον καὶ χαριέστατον ἡμῶν Βασιλέα νυνὶ συναθροισθέντος· ἵνα σοι ἀρέσκη πάσας τῶν ἐκεῖ συνεδρευόντων συμβουλάς εὐθύνην καὶ εὐοδοῦν εἰς τὴν τε δόξης σου ἐπίδοσιν, τό τε Ἐκκλησίας σου χρήσιμον, καὶ τὴν τοῦ Αὐτοκράτορος ἡμῶν Δεσπότη τοῦ Βασιλέως, πασῶν τε τῶν Βασιλειῶν αὐτοῦ ἀσφάλειαν, τιμὴν, καὶ σωτηρίαν· ὅπως τοῖς αὐτῶν ἐπιτηδεύμασιν οὕτω διαταχθῇ πάντα καὶ ἐδραιωθῇ ἐπὶ τῶν θεμελίων ἀρίστων τε καὶ βεβαιωτάτων, ὥστε εἰρήνην καὶ εὐδαιμονίαν, ἀλήθειαν καὶ δικαιοσύνην, θρησκείαν καὶ εὐσέβειαν ἐν ἡμῖν εἰς πάσας τὰς γενεὰς κατασταθῇναι. Ταῦτα καὶ τᾶλλα πάντα αὐτοῖς τε καὶ ἡμῖν καὶ πάσῃ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀναγκαῖα ταπεινῶς αἰτούμεν ἐν ὀνόματι καὶ ἐντεύξει Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Εὐλογητοτάτου ἡμῶν Κυρίου καὶ Σωτῆρος. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ πασῶν τάξεων ἀνθρώπων· ἥ τότε λεχθήσεται, ὅτε ἡ Λιτανεία ρηθῇναι οὐ διατάσσεται.

ΘΕΕ παντὸς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κτίστα τε καὶ Σῶτερ, ταπεινοφρόνως σου δεόμεθα ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ἐν ὁποῖα δήποτε τάξει ἢ μοίρᾳ καθεστῶτων, ὅπως σοι ἀρέσκη γνωρίσαι αὐτοῖς τὴν ὁδόν σου, καὶ πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Μάλιστα δὲ εὐχόμεθα ὑπὲρ τῆς εὐπραγίας τῆς Καθολικῆς Ἐκ-

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

κλησίας, ἵνα τῷ ἀγαθῷ σου πνεύματι οὕτω κατευθύνηται καὶ διοικῆται, ὥστε πάντας τὰς ἐπαγγελλομένους καὶ φάσκοντας εἶναι Χριστιανὸς χειραγωγεῖσθαι εἰς ὁδὸν τῆς ἀληθείας, καὶ τὴν πίστιν κρατεῖν ἐν ἐνότητι τοῦ πνεύματος, ἐν συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, καὶ ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ βίου. Τέλος δὲ συνισῶμεν τῇ πατρικῇ σου ἀγαθότητι πάντας τοὺς ὅπως δήποτε θλιβομένους, ἢ ταλαιπωροῦντας τὴν διάνοιαν ἢ τὸ σῶμα ἢ τὴν ἐσίαν [* μάλιστα δὲ αὐτοὺς, ὑπὲρ ὧν αἱ προσευχαὶ ἡμῶν ἀπαιτῶνται] ὅπως ἀρεστόν σοι εἴη παραμυθίαν τε καὶ βοήθειαν αὐτοῖς παρασχεῖν κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἀνάγκας, καὶ δοῦναι αὐτοῖς τὴν ὑπομονὴν ἐν πᾶσι τοῖς παθήμασιν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων μακαρίαν ἔξοδον· τοῦτο δὲ εὐχόμεθα ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

* Τῷ λολεκλέον ὅταν τίς δέηται τῶν τῆς Ἐκκλησίας προσευχῶν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

Ἡ Καθολικὴ Εὐχαριστία.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πάτερ πάντων τῶν οἰκτιρμῶν, ἡμεῖς οἱ δοῦλοί σου ἀνάξιοι ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σοι εὐχαριστοῦμεν ὑπὲρ πάσης τῆς ἀγαθωσύνης σου εἰς ἡμᾶς τε καὶ εἰς πάντας ἀνθρώπους. [* ἰδίᾳ δὲ εἰς τοὺς νυνὶ ἐπιθυμοῦντας τὰς ὁμολογήσεις καὶ εὐχαριστίας αὐτῶν ὑπὲρ τῶν νεωστὶ αὐτοῖς δεδωρημένων παρὰ σε εὐεργεσιῶν] Εὐλογοῦμέν σε ὑπὲρ τῆς κτίσεως ἡμῶν καὶ διαφυλάξεως, πασῶν τε τοῦ βίου τούτου

* Τόδε ρηθῆσεται ὅταν οἱ, ὑπὲρ ὧν ἤδη προσευχὴ ἐγένετο, εὐχαρισεῖν ἐπιθυμῶσι.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

εὐεργεσιῶν. Ἐπὶ παῶσι δὲ ὑπὲρ τῆς ἀδιατιμήτου σου ἀγάπης ἐν τῇ τοῦ κόσμου λυτρώσει διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ὑπὲρ τε τῶν τῆς χάριτος ἀφορμῶν, τῆς τε δόξης ἐλπίδος· Καὶ δεόμεθά σου δωρήσαι ἡμῖν τὴν προσήκουσαν ἐκείνην πάντων τῶν εὐεργετημάτων σου αἴσθησιν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν ἀνυποκρίτως εὐχαρίστους εἶναι, καὶ διαγγέλλειν ἡμᾶς τὸν ἑπαινόν σου μὴ μόνον τῷ λόγῳ καὶ τοῖς χείλεσιν, ἀλλὰ καὶ τῷ βίῳ καὶ τοῖς ἡθεσιν ἡμῶν, διὰ τε τοῦ ἐπιδιδόναι ἡμᾶς αὐτοὺς τῇ λατρείᾳ σου, καὶ διὰ τῆς περιπατεῖν ἐνώπιόν σου ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ᾧ καὶ σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἔστω παῶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Διὰ τὸν Ὑετόν.

Ω ΘΕΕ, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ χαριεστάτη τῇ σῇ προνοίᾳ καταβιβάζων ἐπὶ τὴν γῆν τὸν ὑετὸν πρῶϊμόν τε καὶ ὄψιμον, ὅπως ἐκφέρῃ τοὺς καρποὺς τῇ χρείᾳ τῶν ἀνθρώπων συμφέροντας· ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι εὐδόκησας ἐν ταύτῃ τῇ μεγίστῃ ἡμῶν ἀνάγκῃ βροχὴν ἐκούσιον ἀφορίζειν τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ καταρτίσασθαι αὐτὴν ὅτε ἡσθένησε, πρὸς τὴν μεγάλην ἡμῶν ἀναξίαν τῶν δούλων σου παραμυθίαν, καὶ τοῦ νόματός σου δόξαν, διὰ τῶν σῖκτιρμῶν σου ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐδίαν.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς, ὁ πρῶην τῇ τοῦ ὑπερβάλλοντος ὑετοῦ καὶ ὄμβρον μάστιγι ἡμᾶς δικαίως ταπεινώσας, καὶ δὲ καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου διὰ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

τῆς ὡραίας ταύτης καὶ μακαρίας τοῦ ἀέρος μεταβολῆς τὴν ἀντίληψιν καὶ παραμυθίαν ἡμῖν παρασχῶν· Ἐπαινοῦμεν καὶ δοξάζομεν τὸ πανάγιον ὄνομά σου διὰ τοῦτο τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν ἀδιαλείπτως ἀναγγελοῦμεν· δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Διὰ τὴν Εὐθηνίαν.

ΠΑΤΕΡ ἐλεημονέστατε, ὁ ἐξ εὐμενοῦς τῆς χρηστότητός σου τὰς ἐκτενεῖς τῆς Ἐκκλησίας σου εὐχὰς ἐνωτισάμενος, καὶ τὸν λιμὸν ἡμῶν καὶ σιτοδείαν, εἰς τὴν εὐωνίαν τε καὶ εὐπορίαν μετενεγκῶν· Ταπεινῶς σοι εὐχαριστοῦμεν διὰ ταύτην τὴν ἐξαίρετον εὐεργεσίαν σου, ἀντιβολοῦντές σε παραγείνεις ἡμῖν τὴν φιλανθρωπίαν σου, ἵνα ἡ γῆ ἡμῶν δώῃ ἡμῖν τὸν καρπὸν αὐτῆς, εἰς τε τὴν δόξαν σου, καὶ τὴν παραμυθίαν ἡμῶν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπὲρ Εἰρήνης, καὶ σωτηρίας ἐκ τῶν πολεμίων.
ΘΕΟΣ ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὢν δούλοις σου ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν· Τὴν αἶνεσιν καὶ εὐχαριστίαν σοι ὁμολογοῦμεν ἐπὶ τῷ ἐλευθερῶσαί σε· ἡμᾶς ἀπὸ μεγάλων ἐκείνων καὶ φανερῶν, καὶ πανταχόθεν ἡμᾶς περικυκλωσάντων πρίωην τῶν κινδύνων· Τὸ μὴ τὴν λείαν προδεδόσθαι ἡμᾶς αὐτοῖς τῇ ἀγαθωσύνῃ σου ἀνατίθεμεν, ἱκετεύοντές σε εἰσέτι παρατείνειν ἡμῖν τοιούσδε τοὺς οἰκτιρμοὺς σου· ἵνα πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ γνωστὸν ᾖ σε σωτῆρα ἡμῶν καὶ δυνατόν λυτρωτὴν εἶναι· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπὲρ τοῦ τῆς δημοσίας εἰρήνης οἴκοι κα-
ταρτισμοῦ.

Ω Ἀίδιε Θεός, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε, ὁ μόνος
Ε Α 49

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ.

τοὺς συνοίκους εἰς τὴν ὁμόνοιαν καθιστὰς, καὶ τὸν τοῦ βιαίου καὶ ἀκαταστάτου ὄχλου θόρυβον καταπραΰνων· Εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου, ὅτι τὰς ἡμῖν νεωστὶ ἐμβεβλημένας στάσεις τε καὶ ταραχὰς καταστέλλειν ἡξίωσας· ταπεινοφρονέστατά σου δεόμενοι πᾶσιν ἡμῖν χάριν διδόναι ἵνα τὸ ἀπὸ τοῦδε κατὰ τὰς ἀγίας σου ἐντολὰς εὐπειθῶς περιπατοῦντες, καὶ ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγοντες ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι, τὴν τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν ἡμῶν ὑπὲρ τούτων εἰς ἡμᾶς εὐεργετημάτων σου ἀδιαλείπτως σοι προσφέρωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν

Ὑπὲρ τῆς ἐκ τοῦ λοιμοῦ, ἢ ἄλλης ἡστινοσοῦν νόσου ἐπιδημίου σωτηρίας.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς, ὁ διὰ τὰ ἀμαρτήματα ἡμῶν τρώσας ἡμᾶς, καὶ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν τῇ βαρείᾳ καὶ φρικτῇ σου πληγῇ νεωστὶ ἡμᾶς ἀναλώσας, καὶ νυνὶ ἀνὰ μέσον τῆς κρίσεως τοῦ ἐλέους μεμνημένος, ἐρρύσω τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἐκ τῶν ὀδόντων τοῦ θανάτου· Τῇ πατρικῇ σε χρηστότητι ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχὰς τε, καὶ σώματα, παρὰ σοῦ λυτρωθέντα, θυσίαν ζῶσάν σοι εἶναι προσφέρωμεν, ἐς αἰεὶ ἀνὰ μέσον τῆς Ἐκκλησίας σου τὰ ἐλέη σου μεγαλύνοντες, καὶ ἐπαινοῦντες· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἄλλως.

ΤΑΠΕΙΝΟΦΡΟΝΩΣ ὁμολογούμεθα ἐνώπιόν σου, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ὅτι διὰ πολλαπλασίας τὰς ἀνομίας ἡμῶν καὶ τὴν τῆς καρ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

δίας σκληρότητα πάσας τὰς ἐν τῷ νόμῳ σοι κατεπηγγελμένας τιμωρίας δίκαιοί ἐσμεν ὑπομένειν· Ὅμως δὲ ἐπειδὴ ἔδοξέ σοι ἐκ τῆς πολυσπλαγχνίας σου, ἐπὶ τῇ φαύλῃ γε καὶ εὐκαταφρονήτῳ ταπεινώσει ἡμῶν, τὴν λοιμώδη νόσον, ἣ ἑναγχος λίαν ἐταλαιπωρούμεθα, ἀναπαῦσαι, καὶ ἐν τοῖς οἰκήμασιν ἡμῶν τὴν τῆς ἀγαλλιιάσεώς τε καὶ ὑγείας φωνὴν ἀποκαταστήσαι, τῇ θείᾳ Μεγαλιότητί σου τῆς αἰνέσεως καὶ εὐχαριστίας θυσίαν προσφέρομεν, ἀνυμνοῦντες καὶ μεγαλύνοντες τὸ ἑνδοξον Ὁνομά σου διὰ τοιαύτην τὴν σωτηρίαν, καὶ τὴν ἐφ' ἡμᾶς πρόνοιάν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΠΤΑΙ, ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ, ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Οἷς χρηστέον δι' ὅλου τοῦ ἔτους.

Σημειωτέον ὅτι ἡ Συναπτὴ ἐφ' ἐκάστη τῇ Κυριακῇ, ἢ ἐφ' οἱαδήποτε Ἑορτασίμῳ ἡμέρᾳ τὴν Παρασκευὴν ἐχούσῃ διαταχθεῖσα, ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Ἀκολουθίᾳ ἀμέσως προΐούσῃ λεχθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

Συναπτή.

ΔΩΡΗΣΑΙ ἡμῖν χάριν, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἵνα ἀποθώμεθα τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐν-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

δυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός νυνὶ ἐν τῷ τῆς θνητῆς ζωῆς ταύτης καιρῷ, (ἐν ᾧ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ Υἱὸς σου μετὰ πολλῆς ἡμᾶς ταπεινοφροσύνης ἐπισκεψόμενος ἀφίκετο) ὅπως ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ, ὅταν μέλλῃ ἐπανέρχεσθαι ἐν τῇ ἐνδόξῳ αὐτοῦ Μεγαλειότητι, κρίναι ζῶντας καὶ νεκροὺς, εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν ἀναστῶμεν, δι' αὐτοῦ συζώντος τε καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, νυνὶ καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ὁσημέραι συναναλεχθήσεται ἰαῖς ἄλλαις ἐν τῇ Παρθσία Συναπταῖς, μέχρι τῆς τῶν Γενεθλίων Παρασκευῆς.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ'. η'.

ΜΗΔΕΝΙ μηδὲν ὀφείλετε, εἰ μὴ τὸ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πεπλήρωκε. Τὸ γάρ· Οὐ μοιχεύσεις· οὐ φονεύσεις· οὐ κλέψεις· οὐ ψευδομαρτυρήσεις· ἔκ ἐπιθυμήσεις· καὶ εἴ τις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιοῦται, ἐν τῷ· Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν. Ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται· πλήρωμα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη. Καὶ τοῦτο, εἰδότες τὸν καιρὸν, ὅτι ὥρα ἡμᾶς ἤδη ἐξ ὕπνου ἐγερθῆναι· νῦν γὰρ ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπιστεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν. Ἀποθώμεθα οὖν τὰ ἔργα τῆ σκοτίας, καὶ ἐνδυσώμεθα τὰ ὅπλα τοῦ φωτός· Ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις καὶ ἀσελγείαις,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ.

μὴ ἔριδι καὶ ζήλῳ· Ἀλλ' ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖσθε εἰς ἐπιθυμίαις.

Εὐαγγέλιον. Ματ. κα'. α'.

ΚΑΙ ὅτε ἤγγισαν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἦλθον εἰς Βηθφαγὴ πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τότε ὁ Ἰησοῦς ἀπέστειλε δύο μαθητὰς, λέγων αὐτοῖς· Πορεύθητε εἰς τὴν κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν, καὶ εὐθέως εὐρήσετε ὄνον δεδεμένην, καὶ πῶλον μετ' αὐτῆς· λύσαντες ἀγάγετέ μοι. Καὶ εἰάν τις ὑμῖν εἴπῃ τι, ἐρεῖτε ὅτι ὁ Κύριος αὐτῶν χρειαν ἔχει· εὐθέως δὲ ἀποστελεῖ αὐτούς. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Εἰπάτε τῇ θυγατρὶ Σιών· ἰδοὺ, ὁ βασιλεὺς σὺ ἐρχεται· σοι πραῦς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, καὶ πῶλον υἱὸν ὑποζυγίου. Πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταί, καὶ ποιήσαντες καθὼς προσέταξεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἤγαγον τὴν ὄνον καὶ τὸν πῶλον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ ἐπεκάθισεν ἐπάνω αὐτῶν. Ὁ δὲ πλείστος ὄχλος ἔστρωσαν ἑαυτῶν τὰ ἱμάτια ἐν τῇ ὁδῷ· ἄλλοι δὲ ἔκοπτον κλάδους ἀπὸ τῶν δένδρων, καὶ ἐστρώννουν ἐν τῇ ὁδῷ. Οἱ δὲ ὄχλοι οἱ προάγοντες καὶ οἱ ἀκολουθοῦντες ἔκραζον, λέγοντες· Ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Ὡσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις. Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν οὗτος; Οἱ δὲ ὄχλοι ἔλεγον· Οὗτός ἐστιν Ἰησοῦς ὁ προφήτης, ὁ ἀπὸ Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Καὶ εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐξέβαλε πάντας τοὺς πωλοῦντας καὶ ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ τὰς τραπέζας τῶν κολλυβιστῶν κατέσρεψε, καὶ τὰς καθέδρας τῶν πωλούντων τὰς περισε-

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

ράς. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Γέγραπται· Ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

Συναπτή.

ΕΥΛΟΓΗΤΕ Κύριε, ὁ ποιήσας πάσας τὰς ἁγίας Γραφὰς διὰ τὴν διδασκαλίαν ἡμῶν γραφῆναι, παράσχου ἡμῖν οὕτως αὐτῶν ἀκοῦσαι, αὐτὰς ἀναγνῶναι, αὐταῖς προσέχειν, αὐτὰς μαθεῖν τε καὶ ἔσωθεν καταπέψαι, ὥστε διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλήσεως τῆς ἁγίου ῥήματός σου, τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς μακαρίαν ἐλπίδα ἀσμένως προσδέχεσθαι, καὶ ἐς αἰεὶ ἀντέχεσθαι αὐτῆς, ἣν ἔδωκας ἡμῖν ἐν τῷ Σωτῆρι ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιε'. δ'.

ΟΣΑ γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη· ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως τῶν γραφῶν, τὴν ἐλπίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις, κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν. Ἴνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων· Τὰ δὲ ἔθνη

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

ὑπὲρ ἐλέους δοξάσαι τὸν Θεόν, καθὼς γέγραπται· Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ. Καὶ πάλιν λέγει· Εὐφράνθητε ἔθνη μετὰ τῆς λαῆς αὐτῆς. Καὶ πάλιν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει· Ἔσαι ἡ ρίζα τῆς Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνισάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιούσιν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ἐλπίδος πληρώσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι, ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κα'. κε'.

ΚΑΙ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ, καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ, ἡχούσης θαλάσσης καὶ σάλου· Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν ἑρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Ἀρχομένων δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς· Ἴδετε τὴν συκὴν καὶ πάντα τὰ δένδρα· Ὅταν προβάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν· Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ ἐν τῇ πρώτῃ σου παρουσίᾳ τὸν ἄγγελόν σου ἀποστείλας τοῦ ἐτοιμάσαι τὴν ὁδὸν σου ἐνώπιόν σου, δώρησαι τοῖς τῶν μυστηρίων σου διακόνοις καὶ οἰκονόμοις ὡσαύτως ἐτοιμάσαι τε καὶ κατασκευάσαι τὴν ὁδὸν σου διὰ τοῦ ἐπιστρέψαι τὰς τῶν ἀπειθῶν καρδίας ἐπὶ τὴν φρόνησιν δικαίων, ὅπως ἐν δευτέρᾳ σου παρουσίᾳ τοῦ κρίνειν τὸν κόσμον, εὐρεθῶμεν λαὸς εὐπρόσδεκτος ἐνώπιόν σου ὡς ζῆς καὶ βασιλεύεις σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, πάντοτε εἰς Θεός, εἰς τὴν αἰῶνα τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορινθ. δ'. α'.

ΟΥΤΩΣ ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπὲρ ἑτάς Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὁ δὲ λοιπὸν, ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστός τις εὐρεθῇ. Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἑμαυτὸν ἀνακρίνω. Οὐδὲν γὰρ ἑμαυτῷ σύνοιδα· ἀλλ' οὐκ ἐν τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν. Ὡστε μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἂν ἔλθῃ ὁ Κύριος· ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτὰ τοῦ σκότους, καὶ φανερώσει τὰς βου-

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

Λὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γενήσεται ἐκάστω ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Μαθ. ια'. β'.

Ο ΔΕ Ἰωάννης ἀκούσας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ τὰ ἔργα τοῦ Χριστοῦ, πέμψας δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ὅτι ἀκούετε καὶ βλέπετε· Τυφλοὶ ἀναβλέπουσι, καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, καὶ κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, καὶ πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Τούτων δὲ πορευομένων, ἦρξατο ὁ Ἰησοῦς λέγειν τοῖς ὄχλοις περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ τὰ μαλακὰ φοροῦντες, ἐν τοῖς οἴκοις τῶν βασιλέων εἰσίν. Ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; προφήτην; ναὶ, λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. Οὗτος γάρ ἐστι περὶ οὗ γέγραπται· Ἴδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σα ἐμπροσθέν σου.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΙ.

Συναπτή.

ΕΓΕΙΡΟΝ, ἀντιβολουμέν σε, Κύριε, τὴν δύναμίν σου, καὶ ἐφ' ἡμᾶς ἐλθέ, καὶ μετὰ μεγάλης ἡμῶν ἀντιλαβοῦ ἰσχύος, ὅμως ἐπειδήπερ διὰ τῶν ἁμαρτημάτων καὶ τῆς μοχθηρίας ἡμῶν, σφόδρα ἐμποδιζόμεθα καὶ κωλυόμεθα ἐν τῷ τρέχειν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἡ δαψιλῆς χάρις καὶ εὐσπλαγχνία σε ταχέως ἡμῶν βοηθήσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἡμᾶς διὰ τῆς ἱκανοδοσίας τοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος τιμὴ καὶ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλιπ. δ'. δ'.

ΧΑΙΡΕΤΕ ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις· ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε· ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν· Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. ιθ'.

ΚΑΙ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Ἰωάννου, ὅτε ἀπέστειλαν οἱ Ἰουδαῖοι ἐξ Ἱεροσολύμων Ἱερεῖς καὶ Λευίτας, ἵνα ἐρωτήσωσιν αὐτόν· Σὺ τίς εἶ; Καὶ ὡμολόγησε, καὶ οὐκ ἠρνήσατο· καὶ ὡμολόγησεν, Ὅτι οὐκ εἰμι ἐγὼ ὁ Χριστός. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· Τί οὖν; Ἡλίας εἶ σύ; Καὶ λέγει· Οὐκ εἰμί. Ὁ προφήτης εἶ σύ; Καὶ ἀπεκρίθη· Οὐ. Εἶπον οὖν αὐτῷ· Τίς εἶ; ἵνα ἀπόκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς· τί λέγεις περὶ σεαυτοῦ; Ἐφη· Ἐγὼ φωνὴ βοῶντος ἐν

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

τῇ ἐρήμῳ· Εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· καθὼς εἶπεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης. Καὶ οἱ ἀπεσταλμένοι, ἦσαν ἐκ τῶν Φαρισαίων. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν, καὶ εἶπον αὐτῷ· Τί οὖν βαπτίζεις, εἰ σὺ οὐκ εἶ ὁ Χριστὸς, οὔτε Ἡλίας, οὔτε ὁ προφήτης; Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰωάννης, λέγων· Ἐγὼ βαπτίζω ἐν ὕδατι· μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν, ὃν ὑμεῖς οὐκ οἴδατε· Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν· οὐ ἔγω οὐκ εἰμι ἄξιος ἵνα λύσω αὐτοῦ τὸν ἱμάντα τοῦ ὑποδήματος. Ταῦτα ἐν Βηθαβαρᾷ ἐγένετο πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὅπου ἦν Ἰωάννης βαπτίζων.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ δὸς ἡμῖν τὸν μονογενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδέχεσθαι καὶ περὶ πρὸς τὸν νῦν χρόνον ἐξ ἀγνῆς τῆς Παρθένου τεχθῆναι, παράσχου δεόμεθα, ἵνα ἡμεῖς παλιγγεννηθέντες, καὶ τέκνα σου διὰ υἱοθεσίας καὶ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἑκάστην Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινισθῶμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. α'. α'.

ΠΟΛΥΜΕΡΩΣ καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἰ σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεὸς, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὺ κατ' ἀρχαίς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτὰς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΧΥΡΙΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. α'. α'.

ΕΝ ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος, ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. Πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν, ὃ γέγονεν. Ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. Καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. Ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ Θεοῦ· ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. Οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ ἐγένετο· καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ· οἱ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκὸς, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, (καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός,) πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε, ἵνα ἐν παῖσι τοῖς παθήμασιν ἡμῶν ἐνθαδὶ ἐπὶ τῆς γῆς, ὑπὲρ τοῦ τῆς ἀληθείας σου μαρτυρίου, ἀτενίζωμεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι μέλλεσαν διὰ τῆς πίστεως βλέπωμεν, καὶ πλήρεις τοῦ ἁγίου Πνεύματος τοὺς διώκοντας ἡμᾶς ἀγαπᾶν τε καὶ εὐλογεῖν μακράνωμεν, κατὰ τὸν ὑπογραμμὸν τοῦ πρωτομάρτυρός σου ἁγίου Στεφάνου, ὃς ὑπὲρ τῶν φονέων αὐτοῦ σοὶ προσεύχετο, ὡς εὐλογητὴ Ἰησοῦ, ἐκ δεξιῶν ἐστῶτι τοῦ Θεοῦ τοῦ βοηθῆσαι παῖσι τοῖς πάσχουσιν ὑπὲρ σου, τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἐπιφέρεται ἡ Συναπτὴ τῶν Γενεθλίων, ἥ συνεχῶς εἰρήσεται ἄχρι παρασκευῆς τῆς Περιτομῆς τοῦ Κυρίου.

ΥΠΑΡΧΩΝ δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐξῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ. Καὶ εἶπεν· Ἴδου, θεωρῶ τοὺς οὐρανοὺς ἀνεωγμένους, καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα τοῦ Θεοῦ. Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλη, συνέσχον τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβόλουν· καὶ οἱ μάρτυρες ἀπέθεντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας νεανίου καλεμένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβόλην τὸν Στέφανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα· Κύριε Ἰησοῦ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου. Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε φωνῇ μεγάλῃ· Κύριε, μὴ σύσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κγ'. λδ'.

ΔΙΑ τοῦτο, ἰδοῦ, ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς
προφήτας, καὶ σοφοὺς, καὶ γραμματεῖς· καὶ
ἐξ αὐτῶν ἀποκτενεῖτε καὶ σταυρώσετε, καὶ ἐξ
αὐτῶν μαστιγώσετε ἐν ταῖς συναγωγαῖς ὑμῶν,
καὶ διώξετε ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν· ὅπως ἔλθῃ
ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δίκαιον, ἐκχυνόμενον ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἀβελ τοῦ δικαίου,
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου υἱοῦ Βαραχίου, ὃν
ἐφονεύσατε μεταξὺ τῆς ναῦ καὶ τῆς θυσιαστηρίου.
Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἥξει ταῦτα πάντα ἐπὶ τὴν
γενεὰν ταύτην. Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ,
ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, καὶ λιθοβο-
λοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσά-
κις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου, ὃν
τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἐαυτῆς
ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; Ἴδὲ,
ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος. Λέγω
γάρ ὑμῖν· Οὐ μὴ με ἴδῃτε ἄπ' ἄρτι, ἕως ἂν εἴ-
πητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτὴ.

ΚΥΡΙΕ ἐλεήμων, ἱκετεύομέν σε λαμπραῖς τῆς
φωτὸς σου ἀκτίσι τὴν Ἐκκλησίαν σου καταυγάζ-
ειν, ὅπως τῇ τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τε καὶ
Εὐαγγελιστοῦ σου Ἰωάννου διδαχῇ πεφωτισ

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

μένη, οὕτως ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας σου περιπατῇ, ὥστε τὸ τέλος τοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς φωτὸς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. α'. α'.

Ο ΗΝ ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἐώρακαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν, ὃ ἐθεασάμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς· (καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη· καὶ ἐώρακαμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν·) Ὁ ἐώρακαμεν καὶ ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνίαν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ᾗ πεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία ἣν ἀκηκόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀναγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς φῶς ἐστὶ, καὶ σκοτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶν ἑδεμία. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ σκότει περιπατῶμεν, ψευδόμεθα, καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν ἀλήθειαν. Ἐὰν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός ἐστιν ἐν τῷ φωτί, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ἑαυτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐὰν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθάρσῃ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐὰν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρτήκαμεν, ψεύστην ποιοῦμεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ οὐκ ἐστὶν ἐν ἡμῖν.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κα'. ιθ'.

ΚΑΙ τῆτο εἰπὼν, λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι. Ἐπιστραφεὶς δὲ ὁ Πέτρος βλέπει τὸν μαθητὴν ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς ἀκολουθοῦντα, ὃς καὶ ἀνέπεσεν ἐν τῷ δείπνῳ ἐπὶ τὸ στήθος αὐτοῦ, καὶ εἶπε· Κύριε, τίς ἐστὶν ὁ παραδιδούς σε; Τοῦτον ἰδὼν ὁ Πέτρος λέγει τῷ Ἰησοῦ· Κύριε, οὗτος δὲ τί; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; σὺ ἀκολούθει μοι. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ λόγος οὗτος εἰς τοὺς ἀδελφούς, ὅτι ὁ μαθητὴς ἐκεῖνος οὐκ ἀποθνήσκει· καὶ οὐκ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, ὅτι οὐκ ἀποθνήσκει, ἀλλ', Ἐὰν αὐτὸν θέλω μένειν ἕως ἔρχομαι, τί πρὸς σέ; Οὗτός ἐστιν ὁ μαθητὴς ὁ μαρτυρῶν περὶ τούτων, καὶ γράψας ταῦτα· καὶ οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς ἐστὶν ἡ μαρτυρία αὐτοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ ὅσα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, ἅτινα ἐὰν γράφηται καθ' ἓν, οὐδὲ αὐτὸν, οἶμαι, τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία. Ἀμήν.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων καταρτισάμενος αἶνον, καὶ τὰ βρέφη διὰ τοῦ θανάτου αὐτῶν δοξάζειν σε ποιήσας, νέκρωσον καὶ θανάτωσον ἐν ἡμῖν πάσας τὰς κακίας, καὶ οὕτω διὰ τῆς χάριτός σου ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον ἵνα τῇ τοῦ βίου ἡμῶν ἀκακίᾳ καὶ τῇ τῆς πίστεως μέχρι τοῦ θανάτου βεβαιότητι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάζωμεν, διὰ Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΒΡΕΦΩΝ.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἄρνιον ἑστηκὸς ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών, καὶ μετ' αὐτοῦ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, ἔχουσαι τὸ ὄνομα τῆ πατρὸς αὐτοῦ γεγραμμένον ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὡς φωνὴν ὑδάτων πολλῶν, καὶ ὡς φωνὴν βροντῆς μεγάλης· καὶ φωνὴν ἤκουσα κιθαριζόντων ἐν ταῖς κιθάραις αὐτῶν. Καὶ ᾄδουσιν ὡς ᾠδὴν καινὴν ἐνώπιον τῆ θρόνου, καὶ ἐνώπιον τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων· καὶ οὐδεὶς ἠδύνατο μαθεῖν τὴν ᾠδὴν, εἰ μὴ αἱ ἑκατὸν τεσσαρακοντατέσσαρες χιλιάδες, οἱ ἠγορασμένοι ἀπὸ τῆς γῆς. Οὗτοί εἰσιν οἱ μετὰ γυναικῶν οὐκ ἐμολύνθησαν· παρθένοι γάρ εἰσιν. Οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκολουθοῦντες τῷ ἄρνίῳ ὅπου ἂν ὑπάγῃ. Οὗτοι ἠγοράσθησαν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρχὴ τῷ Θεῷ καὶ τῷ ἄρνίῳ· Καὶ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν οὐχ εὐρέθη δόλος· ἄμωμοι γάρ εἰσιν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. ιγ'.

ΙΔΟΥ, ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τῷ ἀπολέσαι αὐτό. Ὁ δὲ ἐγερθεὶς παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον· Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου. Τότε Ἡρώδης,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

ἰδὼν ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη
λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνείλε πάντας τοὺς
παῖδας τὰς ἐν Βηθλεὲμ καὶ ἐν παῶσι τοῖς ὁρίοις
αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν
χρόνον ὃν ἠκρίβωσε παρὰ τῶν μάγων. Τότε
ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τῆς προφήτης,
λέγοντος· Φωνὴ ἐν Ῥαμᾷ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ
κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμὸς πολὺς, Ῥαχήλ κλαίῃσα
τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι,
ὅτι οὐκ εἰσὶ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ δὲς ἡμῖν τὸν μονο-
γενῆ σου Υἱὸν τὴν ἡμετέραν φύσιν ἀναδέχεσθαι
καὶ περὶ πού τὸν νῦν χρόνον ἐξ ἀγνῆς τῆς
Παρθένου τεχθῆναι, παράσχου δεόμεθα, ἵνα
ἡμεῖς παλιγγεννηθέντες, καὶ τέκνα σου διὰ
υἱοθεσίας καὶ χάριτος ποιηθέντες, καθ' ἐκάστην
Πνεύματι τῷ ἁγίῳ σου ἀνακαινισθῶμεν δι' αὐ-
τοῦ τοῦ Υἱοῦ σου, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ
σοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. α'.

ΛΕΓΩ δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νή-
πιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάν-
των ὢν· Ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκο-
νόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τῆς πατρός. Οὕτω
καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα
τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι. Ὅτε δὲ ἦλθε
τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ.

τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον· ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἔξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δὲ ἔστε υἱοὶ, ἔξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, κρίζον, Ἀββᾶ, ὁ πατήρ. Ὡστε οὐκ ἔτι εἰ δούλος, ἀλλ' υἱός· (εἰ δὲ υἱός,) καὶ κληρονόμος Θεοῦ διὰ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. α'. ιη'.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν. Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς, εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολῦσαι αὐτήν. Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαβὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. Τέξεται δὲ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ **ΙΗΣΟΥΝ**· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἰδοὺ, ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσῃσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἑμμανουήλ· ὃ ἐστὶ μεθερμηνεύμενον, Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς ὑπνῶς ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱόν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον· καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ **ΙΗΣΟΥΝ**.

Η ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΕΡΙΤΟΜΗ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὃς τὸν εὐλογητὸν Υἱόν σου περιτέμνεσθαι, καὶ τῷ νόμῳ ὑποτάσσεσθαι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων ἐποίησας· δὸς ἡμῖν τὴν ἀληθινὴν τοῦ Πνεύματος περιτομὴν, ἵνα τῶν καρδιῶν καὶ πάντων τῶν μελῶν ἡμῶν πάσαις ταῖς τοῦ κόσμου καὶ τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις νεκρωθέντων, τῷ εὐλογητῷ θελήματί σου ἐν παῶσιν ὑπακούωμεν δι' αὐτοῦ τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επισπολή. Ῥωμ. δ'. η'.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ ὃς οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν. Ὁ μακαρισμὸς οὖν οὗτος, ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν; λέγομεν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ ἡ πίστις εἰς δικαιοσύνην. Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περιτομῇ ὄντι, ἢ ἐν ἀκροβυστίᾳ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ. Καὶ σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, σφραγίδα τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ· εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δικαιοσύνην· Καὶ πατέρα περιτομῆς, τοῖς οὐκ ἐκ περιτομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἴχνεσι τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ. Οὐ γὰρ διὰ νόμου ἢ ἐπαγγελίας τῷ Ἀβραάμ, ἢ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ νόμου,

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. ιε'.

ΚΑΙ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονός, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεύρον τὴν τε Μαριὰμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ τοῦ ῥήματος τῆ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τῆ παιδὸς τούτου. Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνετήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.

Ἡ αὐτὴ Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ, καὶ Εὐαγγέλιον, ἔσται πάσαις ταῖς μετέπειτα ἡμέραις μέχρι τῶν Ἐπιφανίων.

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ,

ἡ Φανέρωσις τοῦ Χριστοῦ τοῖς Ἕθνεσι.

Συναπτὴ.

ΘΕΟΣ ὁ τῇ τοῦ ἀστέρος ὁδηγίᾳ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου τοῖς Ἕθνεσι φανερώσας, ἕως

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς, οἳ σε ἐκ πίστεως ἐγνωκότες, τῆς ἐνδόξου Θεότητός σου μετὰ τὸν βίον τοῦτον ἀπολαύωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. α'.

ΤΟΥΤΟΥ χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· Εἴγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τῆς Θεᾶς τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς· Ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ· Πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ· Ὁ ἐν ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν Πνεύματι· Εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, καὶ σύσσωμα, καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου· Οὗ ἐγενόμην διάκυνος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τὴν δοθείσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ· Ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τῆς Χριστοῦ· Καὶ φωτίσαι πάντας τίς ἡ κοινωνία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, διὰ τῆς ἐκκλησίας, ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ· Κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· ἐν ᾧ ἔχομεν

ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποι-
θήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. β'. α'.

ΤΟΥ δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ, μάγοι ἀπὸ ἀνατωλῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, Λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα μετ' αὐτοῦ. Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. Τότε Ἡρώδης, λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος. Καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεὲμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὰν δὲ εὔρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. Οἱ δὲ, ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ, ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτοὺς, ἕως ἐλθὼν ἑστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον. Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν εὔρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θη-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

σαυρούς αὐτῶν προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσόν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν. Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τὰς εὐχὰς τοῦ ἱκετεύοντός σε λαοῦ οἰκτιρμόνως προσδέξασθαι, καὶ δώρησαι αὐτοῖς τό τε συνιέναι καὶ γνῶναι ἃ δεῖ αὐτοὺς ποιεῖν, καὶ χάριν δὲ καὶ δύναμιν ἔχειν τοῦ πιστῶς ἐπιτελεῖν αὐτὰ, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τοῦ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσίαν ζῶσαν, ἁγίαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ὑμῶν. Καὶ μὴ συσχηματίζεσθε τῷ αἰῶνι τούτῳ· ἀλλὰ μεταμορφοῦσθε τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦς ὑμῶν, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ τὸ ἁγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τῆς δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν· ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως. Καθά-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

περ γὰρ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν,
τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν·
Οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ,
ὁ δὲ καθ' εἷς, ἀλλήλων μέλη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. μα'.

ΚΑΙ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς
Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε
ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς
Ἱεροσόλυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, καὶ τε-
λειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν
αὐτοὺς, ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσα-
λήμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ.
Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνοδίᾳ εἶναι,
ἦλθον ἡμέρας ὁδόν, καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν
τοῖς συγγενέσι καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς. Καὶ μὴ
εὕρόντες αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
ζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας
τρεῖς εὔρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν
μέσῳ τῶν διδασκάλων, καὶ ἀκούοντα αὐτῶν,
καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς. Ἐξίσαντο δὲ πάντες
οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς
ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτόν, ἔξε-
πλάγησαν· καὶ πρὸς αὐτόν ἡ μήτηρ αὐτοῦ
εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδού, ὁ
πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.
Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με;
οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ
εἶναί με; Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ
ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ
ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐ-
τοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ
ῥήματα ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰη-
σοῦς προέκοπτε σοφία καὶ ἡλικία, καὶ χάριτι
παρὰ Θεῷ καὶ ἀνθρώποις.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδίδε Θεός, ὁ τὰ πάντα διοικῶν τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, φιλανθρώπως εἰσίσκουσον ἱκεσιῶν τῷ λαοῦ σου, καὶ τὴν εἰρήνην σου χάρισαι ἡμῖν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. 5'.

ΕΧΟΝΤΕΣ δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· Εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· Εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη, ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι. Τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. Τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ καιρῷ δουλεύοντες. Τῇ ἐλπίδι χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες. Ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονεῖντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. β'. α'.

ΚΑΙ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν ἡ μήτηρ τοῦ Ἰη

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

σου ἐκεῖ. Ἐκλήθη δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, εἰς τὸν γάμον. Καὶ ὑστερήσαντος οἴνου, λέγει ἡ μήτηρ τοῦ Ἰησοῦ πρὸς αὐτόν· Οἶνον οὐκ ἔχουσι. Λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Τί ἐμοὶ καὶ σοι, γύναι; οὐπω ἦκει ἡ ὥρα μου. Λέγει ἡ μήτηρ αὐτοῦ τοῖς διακόνοις· Ὅ, τι ἂν λέγῃ ὑμῖν, ποιήσατε. Ἦσαν δὲ ἐκεῖ ὑδρίαὶ λίθιναι ἕξ, κείμεναι κατὰ τὸν καθαρισμόν τῶν Ἰουδαίων, χωροῦσαι ἀνὰ μετρητάς δύο ἢ τρεῖς. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Γεμίσατε τὰς ὑδρίας ὕδατος. Καὶ ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἀντλήσατε νῦν, καὶ φέρετε τῷ ἀρχιτρικλίνῳ. Καὶ ἤνεγκαν. Ὡς δὲ ἐγεύσατο ὁ ἀρχιτρικλίνος τὸ ὕδωρ οἶνον γεγεννημένον, (καὶ οὐκ ᾔδει πόθεν ἐστίν· οἱ δὲ διάκονοι ᾔδεισαν, οἱ ἠντληκότες τὸ ὕδωρ·) φωνεῖ τὸν νυμφίον ὁ ἀρχιτρικλίνος, καὶ λέγει αὐτῷ· Πᾶς ἄνθρωπος πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, καὶ, ὅταν μεθυσθῶσι, τότε τὸν ἐλάχιστον· σὺ τετήρηκας τὸν καλὸν οἶνον ἕως ἄρτι. Ταύτην ἐποίησε τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας, καὶ ἐφανέρωσε τὴν δόξαν αὐτοῦ· καὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ.

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, ἐπὶ τὰς ἡμῶν ἀσθενείας ἐλεημόνως ἐπίβλεψον, καὶ ἐν

ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ ἀνάγκαις ἡμῶν τὴν δεξιάν σου, εἰς τὴν ἄμυναν ἡμῶν καὶ βοήθειαν ἔκτεινον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιβ'. ιε'.

ΜΗ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοόμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατὸν, τὸ ἐξ ὑμῶν, μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί· ἀλλὰ δότε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος. Ἐὰν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρὸς σε, ψώμιζε αὐτόν· ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γὰρ ποιῶν, ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η'. α'.

ΚΑΤΑΒΑΝΤΙ δὲ αὐτῷ ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἠκολούθησαν αὐτῷ ὄχλοι πολλοί. Καὶ ἰδού, λεπρὸς ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι. Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Θέλω, καθάρισθητι. Καὶ εὐθέως ἐκαθαρίσθη αὐτοῦ ἡ λέπρα. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς, Ὅρα μηδενὶ εἶπης· ἀλλὰ ὑπάγε, σεαυτὸν δεῖξον τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε τὸ δῶρον ὃ προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. Εἰσελθόντι δὲ τῷ Ἰησοῦ εἰς Καπερναοὺμ, προσῆλθεν αὐτῷ ἐκατόνταρχος παρακαλῶν αὐτόν, καὶ λέγων· Κύριε, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς, δεινῶς βασανιζόμενος. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ ἐλθὼν θεραπεύσω αὐτόν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἐκατόνταρχος ἔφη· Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

εἰσέλθης· ἀλλὰ μόνον εἶπέ λόγον, καὶ ἰαθή-
σεται ὁ παῖς μου. Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπος
εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώ-
τας· καὶ λέγω τούτῳ, Πορεύθητι. καὶ πορεύε-
ται· καὶ ἄλλῳ, Ἔρχου· καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ
δούλῳ μου, Ποίησον τοῦτο· καὶ ποιεῖ. Ἀκού-
σας δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐθαύμασε, καὶ εἶπε τοῖς ἀκο-
λαθῆσιν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ
τοσαύτην πίστιν εὔρον. Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι
πολλοὶ ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσι, καὶ
ἀνακλιθήσονται μετὰ Ἀβραάμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακώβ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Οἱ δὲ
υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τὸ
σκότος τὸ ἐξώτερον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ
ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς
τῷ ἑκατοντάρχῳ· Ὑπαγε, καὶ ὡς ἐπίστευσας
γεννηθήτω σοι· καὶ ἰάθη ὁ παῖς αὐτοῦ ἐν τῇ
ᾠρᾳ ἐκείνῃ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτὴ.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ ἐν τοσούτοις ἡμᾶς καὶ τηλικούτοις
κινδύνοις καθεστῶτας εἰδὼς, ὥστε διὰ τὴν τῆς
φύσεως ἡμῶν ἀσθένειαν μὴ οἴους τ' εἶναι ἀεὶ
ἐδραίους διαμένειν, δώρησαι ἡμῖν τοιαύτην
ἰσχὺν καὶ βοήθειαν οἷα ὑπείδειν τε ἡμᾶς δύ-
ναιτ' ἂν ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις, καὶ διὰ πάντων
τῶν πειρασμῶν διαβιβάζειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ιγ'. α'.

ΠΑΣΑ ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασ-
σέσθω. Οὐ γάρ ἐστιν ἐξουσία εἰ μὴ ἀπὸ Θεοῦ·

ΤΕΤΑΡΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

αἱ δὲ οὖσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσὶν. Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθέστηκεν· οἱ δὲ ἀνθέστηκότες ἑαυτοῖς κρίμα λήψονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἑπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστὶ σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἐκδικὸς εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὑφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. η'. κγ'.

ΚΑΙ ἐμβάντι αὐτῷ εἰς τὸ πλοῖον, ἠκολούθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἰδοὺ, σεισμὸς μέγας ἐγένετο ἐν τῇ θαλάσῃ, ὥστε τὸ πλοῖον καλύπτεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων· αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤγειραν αὐτόν, λέγοντες· Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί δειλοί ἐστε, ὀλιγόπιστοι; Τότε ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις, καὶ τῇ θαλάσῃ· καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη. Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, λέγοντες· Ποταπός ἐστιν οὗτος, ὅτι καὶ οἱ ἄνεμοι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ; Καὶ ἐλθόντι αὐτῷ εἰς τὸ πέραν εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν, ὑπῆντησαν αὐτῷ δύο δαιμονι-

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

ζόμενοι, ἐκ τῶν μνημείων ἐξερχόμενοι, χαλεποὶ λίαν, ὥστε μὴ ἰσχύειν τινὰ παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης. Καὶ ἰδοὺ, ἔκραξαν λέγοντες· Τί ἡμῖν καὶ σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ; ἦλθες ὧδε πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς; Ἦν δὲ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη. Οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, λέγοντες· Εἰ ἐκβάλλεις ἡμᾶς, ἐπίτρεψον ἡμῖν ἀπελθεῖν εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑπάγετε. Οἱ δὲ ἐξελθόντες ἀπῆλθον εἰς τὴν ἀγέλην τῶν χοίρων· καὶ ἰδοὺ, ὥρμησε πᾶσα ἡ ἀγέλη τῶν χοίρων κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀπέθανον ἐν τοῖς ὕδασιν. Οἱ δὲ βόσκοντες ἔφυγον· καὶ ἀπελθόντες εἰς τὴν πόλιν ἀπήγγειλαν πάντα, καὶ τὰ τῶν δαιμονιζομένων. Καὶ ἰδοὺ, πᾶσα ἡ πόλις ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ· καὶ ἰδόντες αὐτὸν, παρεκάλεσαν ὅπως μεταβῇ ἀπὸ τῶν ὁρίων αὐτῶν.

ΠΕΜΠΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν οἰκίαν σου ἐν ἀληθινῇ τῇ λατρείᾳ σου διαφύλαξον, ὅπως οἱ τῇ τῆς οὐρανίου χαριτός σου ἐλπίδι μόνη ἐπισκηπτόμενοι, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει σου αἰεὶ ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΕΜΠΤΗ: ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. ιβ'.

ΕΝΔΥΣΑΣΘΕ οὖν, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα ταπεινοφροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν· Ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινα ἔχη μομφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἔχαρίσατο ὑμῖν, οὕτω καὶ ὑμεῖς· Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἥτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος· Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβενέτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ἐνὶ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ· διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς, καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Καὶ πᾶν ὃ, τι ἂν ποιῇτε, ἐν λόγῳ, ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ δι' αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιγ'. κδ'.

ΩΜΟΙΩΘΗ ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν ἀνθρώπων σπείροντι καλὸν σπέρμα ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ. Ἐν δὲ τῷ καθεύδειν τοὺς ἀνθρώπους, ἦλθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, καὶ ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, καὶ ἀπῆλθεν. Ὅτε δὲ ἐβλάστησεν ὁ χόρτος, καὶ καρπὸν ἐποίησε, τότε ἐφάνη καὶ τὰ ζιζάνια. Προσελθόντες δὲ οἱ δούλοι τοῦ οἰκοδεσπότου, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, οὐχὶ καλὸν σπέρμα ἔσπειρας ἐν τῷ σῷ ἀγρῷ; πόθεν οὖν ἔχει τὰ ζιζάνια; Ὁ δὲ ἔφη αὐτοῖς· Ἐχθρὸς ἄνθρωπος τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ δούλοι εἶπον αὐτῷ· Θέλεις οὖν ἀπελθόντες συλλέξωμεν αὐτά; Ὁ δὲ ἔφη· Οὐ· μήποτε, συλλέγοντες

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

τα ζιζάνια, ἐκριζώσητε ἅμα αὐτοῖς τὸν σῖτον.
"Αφετε συναυξάνεσθαι ἀμφότερα μέχρι τοῦ
θερισμοῦ· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ θερισμοῦ ἐρῶ
τοῖς θερίσταῖς· Συλλέξατε πρῶτον τὰ ζιζάνια,
καὶ δήσατε αὐτὰ εἰς δέσμας, πρὸς τὸ κατακαῦ-
σαι αὐτά· τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε εἰς τὴν
ἀποθήκην μου.

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, οὗ εὐλογητὸς Υἱὸς εἰς τοῦτο ἐφα-
νερώθη, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου, καὶ
ποιήσῃ ἡμᾶς τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ κληρονόμους
αἰωνίου ζωῆς· χάρισαι ἡμῖν, δεόμεθά σου, ἵνα
ταύτην τὴν ἐλπίδα ἔχοντες, ἀγνίζωμεν ἑαυτὸς,
καθὼς αὐτὸς ἀγνός ἐστιν, ἵνα ἐν δευτέρᾳ αὐτῇ
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς ἐπιφανείᾳ,
ὅμοιοι αὐτῷ γινώμεθα ἐν τῇ αἰδίῳ καὶ ἐνδόξῳ
αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅπου μετὰ σοῦ, ὦ Πάτερ, καὶ
σοῦ, ὦ ἅγιον Πνεῦμα, ζῇ καὶ βασιλεύει πάντοτε
εἰς Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. α'.

ΙΔΕΤΕ ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ἡμῖν ὁ πα-
τήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν. Διὰ τοῦτο ὁ
κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν.
Ἀγαπητοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὕτως
ἐφανερώθη τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι ἐὰν
φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, ὅτι ὁψόμεθα
αὐτόν καθὼς ἐστι. Καὶ πᾶς ὁ ἔχων τὴν ἐλ-
πίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτόν, καθὼς
ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρ-

ΕΚΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΕΠΙΦΑΝΙΑ.

τίαν, καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία. Καὶ οἴδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι. Πᾶς ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτάνων, οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μηδεὶς πλανάτω ὑμᾶς· ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δίκαιός ἐστι, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, ἐκ τοῦ διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ διάβολος ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κδ'. κγ'.
ΤΟΤΕ ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ· Ἴδου, ὧδε ὁ Χριστός, ἢ ὧδε· μὴ πιστεύσητε. Ἐγερθήσονται γὰρ ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται, καὶ δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς ἐκλεκτούς. Ἴδου, προείρηκα ὑμῖν. Ἐὰν οὖν εἴπωσιν ὑμῖν· Ἴδου, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐστὶ· μὴ ἐξέλθητε. Ἴδου, ἐν τοῖς ταμείοις· μὴ πιστεύσητε. Ὡσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἐξέρχεται ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ φαίνεται ἕως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ παρυσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Ὃπου γὰρ ἐὰν ᾖ τὸ πτώμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἄετοί. Εὐθέως δὲ μετὰ τὴν θλίψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, ὃ ἥλιος σκοτισθήσεται, καὶ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ δυνάμεις τῶν ὀρατῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε φανήσεται τὸ σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ οὐρανῷ· καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. Καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ.

λους αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης, καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, ἀπ' ἄκρων οὐρανῶν ἕως ἄκρων αὐτῶν.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΤΡΙΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΑΝΤΙΒΟΛΟΥΜΕΝ σε, Κύριε, τῶν εὐχῶν τοῦ λαοῦ σου προσηνῶς εἰσάκουσον, ὅπως ἡμεῖς οἱ ἀξίαν τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν δίκην ὑπέχοντες τῇ χρηστότητί σου οἰκτιρμόνως ῥυσθώμεν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦνόματός σου, δια Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς ἀεὶ ἐνὶ Θεῷ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. θ'. κδ'.

ΟΥΚ οἶδατε ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, πάντες μὲν τρέχουσιν, εἷς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; Οὕτω τρέχετε ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον λάβωσιν, ἡμεῖς δέ, ἀφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέχω, ὥς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεύω, ὥς ἐκ ἀέρα δέρων. Ἀλλ' ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα, καὶ δουλαγωγῶ μήπως ἄλλοις κηρύξας, αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. α'.

ΟΜΟΙΑ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ οἰκοδεσπότη, ὅστις ἐξῆλθεν ἅμα

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΒΔΟΜΗΚΟΣΤΗ.

πρωὶ μισθώσασθαι ἐργάτας εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Συμφωνήσας δὲ μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρίου τὴν ἡμέραν, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ. Καὶ ἐξελθὼν περὶ τὴν τρίτην ὥραν, εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς· Καὶ κείνοις εἶπεν· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, δώσω ὑμῖν. Οἱ δὲ ἀπῆλθον. Πάλιν ἐξελθὼν περὶ ἕκτην καὶ ἐννάτην ὥραν, ἐποίησεν ὡσαύτως. Περὶ δὲ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν ἐξελθὼν, εὗρεν ἄλλους ἐστῶτας ἀργούς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Τί ὧδε ἐστήκατε ὅλην τὴν ἡμέραν ἀργοί; Λέγουσιν αὐτῷ· Ὅτι ἔδειξ ἡμᾶς ἐμισθώσατο. Λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε καὶ ὑμεῖς εἰς τὸν ἀμπελῶνα, καὶ ὃ ἐὰν ᾖ δίκαιον, λήψεσθε. Ὁψίας δὲ γενομένης, λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ· Κάλεσον τοὺς ἐργάτας, καὶ ἀπόδος αὐτοῖς τὸν μισθόν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν ἐσχάτων, ἕως τῶν πρώτων. Καὶ ἐλθόντες οἱ περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, ἔλαβον ἀνὰ δηνάριον. Ἐλθόντες δὲ οἱ πρῶτοι, ἐνόμισαν ὅτι πλείονα λήψονται· καὶ ἔλαβον καὶ αὐτοὶ ἀνὰ δηνάριον. Λαβόντες δὲ ἐγόγγυζον κατὰ τοῦ οἰκοδεσπότου, λέγοντες· Ὅτι οὗτοι οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, καὶ ἴσους ἡμῖν αὐτοὺς ἐποίησας, τοῖς βαστάσασι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας, καὶ τὸν καύσωνα. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν ἐνὶ αὐτῶν· Ἐταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε· οὐχὶ δηναρίου συνεφώνησάς μοι; Ἄρον τὸ σόν, καὶ ὑπάγε· θέλω δὲ τούτῳ τῷ ἐσχάτῳ δοῦναι ὡς καὶ σοι. Ἡ οὐκ ἔξεστί μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἐμοῖς; ἢ ὁ ὀφθαλμός σου πονηρός ἐστιν, ὅτι ἐγὼ ἀγαθός εἰμι; Οὕτως ἔσονται οἱ ἔσχατοι, πρῶτοι· καὶ οἱ πρῶτοι, ἔσχατοι· πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Κυριακή λεγομένη ἡ ΕΞΑΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΔΕΥ-
ΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ τῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὁ ἐπ' οὐδενὶ ὧν ποιούμεν αὐτοὶ πεποι-
θότας ἡμᾶς ὁρῶν, ἵλεως παράσχου, ἵνα τῇ σῇ
δυνάμει κατὰ πάσης συμφορᾶς ὑπερασπισθῶ-
μεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. ια'. ιθ'.

ΗΔΕΩΣ γὰρ ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνι-
μοι ὄντες. Ἀνέχεσθε γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς κατα-
δουλοῖ, εἴ τις κατεσθίει, εἴ τις λαμβάνει,
εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσ-
ωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὥς ὅτι
ἡμεῖς ἡσθενήσαμεν ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ, (ἐν
ἀφροσύνῃ λέγω) τολμῶ καὶ γώ. Ἑβραῖοί εἰσι,
καὶ γώ· Ἰσραηλῖταί εἰσι, καὶ γώ· σπέρμα Ἀβραάμ
εἰσι, καὶ γώ· Διάκονοι Χριστοῦ εἰσι, (παραφρο-
νῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ· ἐν κόποις περισσοτέρως,
ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλακαῖς πε-
ρισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰου-
δαίων πεντάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλα-
βον. Τρὶς ῥάβδισθην, ἅπαξ ἐλιθάσθην, τρὶς
ἐνανάγησα, νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεποίηκα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΕΞΑΚΟΣΤΗ.

Ὁδοιπορίαις πολλάκις· κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους, κινδύνοις ἐξ ἔθνων, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐρημία, κινδύνοις ἐν θαλάσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδαδέλφοις· Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις, ἐν λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτὸς, ἡ ἐπισύστασίς μου ἡ καθ' ἡμέραν, ἡ μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν. Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ ἐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Εἰ καυχᾶσθαι δεῖ, τὰ τῆς ἀσθενείας μου καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὧν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. η'. δ'.

ΣΥΝΙΟΝΤΟΣ δὲ ὄχλου πολλοῦ, καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν, εἶπε διὰ παραβολῆς· Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπείραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ σπείρειν αὐτόν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἱκμάδα. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ ἀκανθαὶ ἀπέπνιξαν αὐτό. Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω. Ἐπὶ τῶν δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, Τίς εἴη ἡ παραβολὴ αὕτη; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παραβολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπωσι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή. Ὁ σπόρος, ἐστὶν

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ.

ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ. Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν οἱ ἀκούοντες, εἴτα ἔρχεται ὁ διάβολος, καὶ αἶρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες σωθῶσιν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἱ, ὅταν ἀκῶσῃ, μετὰ χαρᾶς δέχονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ρίζαν οὐκ ἔχουσιν, οἱ πρὸς καιρὸν πιστεύουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίστανται. Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πεσόν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου καὶ ἡδονῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνίγονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι. Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰσιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ καὶ ἀγαθῇ, ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσιν, καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.

Κυριακὴ λεγομένη ἡ ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ, ἥτοι ΠΡΩΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ πρὸ 7ῆς ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτὴ.

ΚΥΡΙΕ, ὁ διδάξας ἡμᾶς, ὅτι πάντα τὰ ἔργα ἡμῶν ἄνευ τῆς ἀγάπης οὐδέν εἰσι, πέμψον τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον, καὶ ἔγχεον ταῖς καρδίαις ἡμῶν τὸ καθ' ὑπερβολὴν ἐκεῖνο τῆς ἀγάπης δῶρον, αὐτὸν τὸν τῆς εἰρήνης τε καὶ πασῶν ἀρετῶν σύνδεσμον, χωρὶς ἧς πᾶς ὁ ζῶν ἐνώπιόν σου νεκρὸς ὑπολαμβάνεται· τοῦτο χάρισαι ἡμῖν ἐνεκα τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ιγ'. α'.

ΕΑΝ ταῖς γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν ἀγγέλων, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα

ΚΥΡΙΑΚΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ Η ΠΕΝΤΑΚΟΣΤΗ.

χαλκὸς ἤχων, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον. Καὶ εἰ ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυστήρια πάντα, καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν· καὶ εἰ ἔχω πᾶσαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐθέν εἰμι. Καὶ εἰ ἂν ψωμίσω πάντα τὰ ὑπάρχοντά μου, καὶ εἰ ἂν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγχαίρει δὲ τῇ ἀληθείᾳ· Πάντα σέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει. Εἴτε δὲ προφητεῖαι, καταργηθήσονται· εἴτε γλῶσσαι, παύσονται· εἴτε γνῶσις, καταργηθήσεται. Ἐκ μέρους γὰρ γινώσκομεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· Ὃταν δὲ ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται· Ὃτε ἡμην νήπιος, ὥς νήπιος ἐλάλουν, ὥς νήπιος ἐφρόνουν, ὥς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γέγονα ἄνθρωπος, κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ἄρτι δι' ἐσόπτρου ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον· ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσομαι καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς, ἀγάπη, τὰ τρία ταῦτα· μείζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη'. λα'.

ΠΑΡΑΛΑΒΩΝ δὲ τοὺς δώδεκα, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἴδού, ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

τελεσθήσεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου. Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται. Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν· καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἀναστήσεται. Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν· καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ λεγόμενα. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτόν εἰς Ἱεριχὼν, τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαίῳν. Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται. Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολλῷ μᾶλλον ἐκράζεν· Υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτόν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπηρώτησεν αὐτόν, λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω. Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αῖνον τῷ Θεῷ.

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ, ἥτοι ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΝΗΣΤΙΩΝ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδίδε Θεὸς, ὁ μηδὲν μισῶν ἡμῶν ἐποίησας, καὶ πάντων τῶν μετανοούν-

ΠΡΩΤΗ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

των ἁμαρτήματα ἀφιεῖς, κτίσον καὶ ποιήσον ἐν ἡμῖν καρδίας καινὰς καὶ συντετριμμένας, ἵνα τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀξίως κλαίοντες, καὶ τὴν ἀθλιότητα ἡμῶν ἐξομολογούμενοι παρὰ σοῦ, πάντων τῶν οἰκτιρμῶν Θεοῦ, ὁλοκλήρου ἀφέσεως καὶ συγγνώμης τύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Αὕτη ἡ Συναπτὴ ἀναγνωσθήσεται καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, μετὰ τὴν Συναπτὴν ἐπ' ἐκείνη τῇ ἡμέρᾳ διαταχθεῖσαν.

Ἐπιστολή. Ἰωῆλ. β'. ιβ'.

ΕΠΙΣΤΡΑΦΗΤΕ πρὸς μέ (εἶπεν ὁ Κύριος) ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστεία, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπέλῳ, καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, καὶ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις. Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ μετανοήσῃ, καὶ ὑπολείψεται ὀπίσω αὐτοῦ εὐλογίαν, καὶ θυσίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ Θεῷ ὑμῶν; Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐν Σιών, ἀγιάσατε νηστείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε λαὸν, ἀγιάσατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε πρεσβυτέρους, συναγάγετε νήπια θηλάζοντα μαστοὺς, ἐξελθέτω νυμφίος ἐκ τοῦ κοιτῶνος αὐτοῦ, καὶ νύμφη ἐκ τοῦ παστοῦ αὐτῆς. Ἀναμέσον τῆς κρηπίδος τοῦ θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱερεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι Κύριε τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ δῶς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος, τοῦ κατάρξαι αὐτῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Πῶς ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. ις'.

ΟΤΑΝ δὲ νηστεύητε, μὴ γίνεσθε ὥσπερ οἱ ὑποκριταί, σκυθρωποὶ ἀφανίζουσι γὰρ τὰ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

πρόσωπα αὐτῶν, ὅπως φανῶσι τοῖς ἀνθρώποις νηστεύοντες. Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν. Σὺ δὲ νηστεύων ἄλειψαί σου τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ πρόσωπόν σου νίψαι. Ὅπως μὴ φανῇς τοῖς ἀνθρώποις νηστεύων, ἀλλὰ τῷ πατρὶ σου τῷ ἐν τῷ κρυπτῷ· καὶ ὁ πατήρ σου, ὁ βλέπων ἐν τῷ κρυπτῷ, ἀποδώσει σοι ἐν τῷ φανερῷ. Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὅπου σὴς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσιν. Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδία ὑμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὁ ἡμῶν ἕνεκεν τεσσαράκοντα ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας διανηστεύσας, δὸς ἡμῖν χάριν τοιαύτη χρῆσθαι ἐγκρατείας, ἵνα τῆς σαρκὸς ἡμῶν τῷ Πνεύματι ὑποταχθεῖσης, τοῖς ἁγίοις σου ἐνεργήμασιν ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ ὁσιότητι πάντοτε ὑπακούωμεν, πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. 5'. α'.

ΣΥΝΕΡΓΟΥΝΤΕΣ δὲ καὶ παρακαλοῦμεν μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Λέγει γάρ· Καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι. Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδὲ νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπὴν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· Ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστῶντες ἑαυτοὺς ὡς Θεοῦ διάκονοι· ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν θλίψεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις· Ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν νηστείαις· Ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ, ἐν χρηστότητι, ἐν Πνεύματι ἀγίῳ, ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτῳ· Ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν ὅπλων τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν· Διὰ δόξης καὶ ἀτιμίας· διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὡς πλάνοι, καὶ ἀληθεῖς· Ὡς ἀγνοούμενοι, καὶ ἐπιγινωσκόμενοι· ὡς ἀποθνήσκοντες, καὶ ἰδὸν ζῶμεν· ὡς παιδευόμενοι, καὶ μὴ θανατούμενοι· Ὡς λυπούμενοι, ἀεὶ δὲ χαίροντες· ὡς πτωχοὶ, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες· ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. α'.

ΤΟΤΕ ὁ Ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, πειρασθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ νηστεύσας ἡμέρας τεσσαράκοντα καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, ὕστερον ἐπείνασε. Καὶ προσελθὼν αὐτῷ ὁ πειράζων, εἶπεν· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπέ ἵνα οἱ λίθοι οὗτοι ἄρτοι γένωνται. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε· Γέγραπται· Οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ. Τότε παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ λέγει αὐτῷ· Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

γάρ· "Οτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. "Ἐφη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πάλιν γέγραπται· Οὐκ ἐκπειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου. Πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν ὁ διάβολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν λίαν, καὶ δείκνυσιν αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς κόσμου καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν. Καὶ λέγει αὐτῷ· Ταῦτα πάντα σοι δώσω, ἐὰν πεσὼν προσκυνήσῃς μοι. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὑπαγε Σατανᾶ· γέγραπται γάρ· Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. Τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος· καὶ ἰδοὺ, ἄγγελοι προσῆλθον, καὶ διηκόνουν αὐτῷ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἡμᾶς ὁρῶν πάνυ ἀδυνάτους ὄντας ἡμῖν αὐτοῖς ἐπαρκεῖν, διαφύλαξον ἡμᾶς τὸ μὲν ἐντὸς τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ ἐκτὸς τὸ σῶμα, ἵνα ἀπὸ πάντων τε τῶν δυστυχημάτων τῷ σώματι συμβῆναι πεφυκότων, πασῶν τε τῶν πονηρῶν ἐνθυμήσεων τῇ ψυχῇ ἐφορμῆσαί τε καὶ βλάψαι αὐτὴν δυναμένων, ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Θεσ. δ'. α'.

ΤΟ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρε-

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

λάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε μᾶλλον· Οἶδατε γὰρ τίνας παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τῆτο γάρ ἐστι θέλημα τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας· Εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ· Μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, καθάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· Τὸ μὴ ὑπερβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ· διότι ἕκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων, καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἁθετῶν οὐκ ἄνθρωπον ἁθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ ἅγιον εἰς ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιε'. κα'.

ΚΑΙ ἐξελθὼν ἐκεῖθεν ὁ Ἰησοῦς, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη Τύρου καὶ Σιδῶνος. Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ Χαναanaία, ἀπὸ τῶν ὀρίων ἐκείνων ἐξεληθοῦσα, ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγουσα· Ἐλέησόν με Κύριε, υἱὲ Δαβὶδ· ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται. Ὁ δὲ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον. Καὶ προσελθόντες οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, ἠρώτον αὐτὸν, λέγοντες· Ἀπόλυσον αὐτήν, ὅτι κράζει ὅπισθεν ἡμῶν. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἀπεστάλην εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Ἡ δὲ ἐλθοῦσα προσεκύνη αὐτῷ, λέγουσα· Κύριε, βοήθει μοι. Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Οὐκ ἔστι καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, καὶ βαλεῖν τοῖς κυναρίοις. Ἡ δὲ εἶπε· Ναὶ, Κύριε· καὶ γὰρ τὰ κυνάρια ἐσθίει ἀπὸ τῶν ψυχίων τῶν πιπτόντων

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ἀπὸ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων αὐτῶν. Τότε ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· ὦ γύναι, μεγάλη σου ἡ πίστις· Γενηθήτω σοι ὡς θέλεις. Καὶ ἰάθη ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΙΚΕΤΕΥΟΜΕΝ σε, Παντοκράτωρ Θεός, ἐπὶ τὰς ἐκτενεῖς τῶν ταπεινῶν δούλων σου αἰτήσεις ἐπιδεῖν, καὶ τὴν δεξιὰν τῆς Μεγαλειότητός σου ἐκτεῖναι, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν κατὰ πάντων τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. ε'. α'.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγαπητά· Καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Πορνεία δὲ καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· Καὶ αἰσχροτήτης, καὶ μωρολογίας, ἢ εὐτραπελίας, τὰ οὐκ ἀνήκοντα, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες, ὅτι πᾶς πόρνος, ἢ ἀκάθαρτος, ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδωλολάτρης, ἐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν. Ἦτε γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε. (Ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν

ΚΥΡΙΑΚΗ γ' ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

πάση ἀγαθωσύνη καὶ δικαιοσύνη καὶ ἀληθείᾳ.)
 Δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ.
 Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρ-
 ποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε.
 Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν
 ἐστὶ καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα,
 ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανε-
 ρούμενον, φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· "Εγείραι ὁ
 καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπι-
 φαύσει σοι ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ια'. ιδ'.

ΚΑΙ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον, καὶ αὐτὸ ἦν
 κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος,
 ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· "Ὑν Βεελζεβὺλ ἄρχοντι
 τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια. "Ἄλλοι
 δὲ πειράζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν
 ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς δὲ, εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοή-
 ματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα βασιλεία ἐφ' ἑαυ-
 τὴν διαμερισθεῖσα ἔρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ
 οἶκον πίπτει. Εἰ δὲ καὶ ὁ Σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν
 διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
 ὅτι λέγετε, ὅτι Βεελζεβούλ ἐκβάλλει με τὰ
 δαιμόνια. Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβούλ ἐκβάλλω
 τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν;
 διὰ τοῦτο κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται. Εἰ δὲ
 ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα
 ἔφθασεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. "Ὅταν
 ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος φυλάσῃ τὴν ἑαυτοῦ
 αὐλήν, ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
 "Ἐπὶ δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ
 αὐτόν, τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἶρει, ἐφ' ἣν ἐπε-
 ποίθει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδωσιν. "Ὁ

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

μὴ ὦν μετ' ἐμᾶ καὶ ἐμᾶ ἐσι· καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμᾶ, σκορπίζει. Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητῶν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὕρισκον, λέγει· Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν ἐξῆλθον. Καὶ ἐλθὼν εὕρισκει σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον. Τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ ἐκεῖ· καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τῆς Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτὴ.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν δεόμεθα, παντοκράτωρ Θεὸς, ὅπως ἡμεῖς οἱ διὰ τὰ κακουργήματα ἡμῶν ἄξιοι ὄντες κολάζεσθαι, ὅμως δὲ τῆς χάριτός σου παραμυθία εὐμενῆς τῆς βοηθείας τυγχάνωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. δ'. κα'.

ΛΕΓΕΤΕ μοι, οἱ ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε; Γέγραπται γὰρ, ὅτι Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν· ἓνα ἐκ τῆς παιδίσκης,

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ,

καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἄλλ' ὁ μὲν ἐκ τῆς παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐλευθέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἐτινά ἐστὶν ἀλληγορούμενα· αὗται γάρ εἰσιν αἱ δύο διαθῆκαι· μία μὲν ἀπὸ ὄρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἄγαρ. Τὸ γὰρ Ἄγαρ, Σινᾶ ὄρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συστοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλὴμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλὴμ, ἐλευθέρα ἐστὶν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ· Εὐφράνθητι σεῖρα ἢ ἔκ τίκτις. ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ὠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, κατὰ Ἰσαὰκ, ἐπαγγελίας τέκνα ἐσμέν. Ἄλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ γραφή; Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς· οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθέρας. Ἄρα, ἀδελφοί, ἔκ ἐσμέν παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθέρας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. 5'. α'.

ΜΕΤΑ ταῦτα ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς πέραν τῆς θαλάσσης τῆς Γαλιλαίας τῆς Τιβεριάδος. Καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, ὅτι ἐώρων αὐτῷ τὰ σημεῖα ἃ ἐποίει ἐπὶ τῶν ἀσθενούντων. Ἀνῆλθε δὲ εἰς τὸ ὄρος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἐκεῖ ἐκάθητο μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. Ἦν δὲ ἐγγὺς τὸ πάσχα, ἡ ἐορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ἐπάρas οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (Τοῦτο δὲ ἔλεγε πειρά-

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

ζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.)
Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων
ἄρτοι οὐκ ἄρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν
βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθη-
τῶν αὐτῆ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου·
Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους
κριθίνους, καὶ δύο ὀψάρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐσιν
εἰς τοσούτους; Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε
τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος
πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες
τὸν ἀριθμὸν ὥσεί πεντακισχίλιοι. Ἐλαβε δὲ
τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέ-
δωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνα-
κειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαριῶν ὅσον
ἤθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς
μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα
κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. Συνήγαγον
οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων
ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσ-
σευσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι,
ιδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον·
Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμε-
νος εἰς τὸν κόσμον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σε, ὁ παντοκράτωρ Θεός, εὐμενῶς
ἐπὶ τὸν λαόν σου ἐπισκέψασθαι, ὥστε τῇ
μεγάλῃ σου χρηστότητι, τό τε σῶμα καὶ τὴν
ψυχὴν εὐθύνεσθαι τε αὐτοὺς αἰεὶ καὶ διασώ-
ζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗΣ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ια'.

ΧΡΙΣΤΟΣ δὲ παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, ἔ τ αὐτῆς τῆς κτίσεως, Οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφάπαξ εἰς τὰ ἅγια, αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα τοὺς κεκοινωμένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα· Πόσῳ μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὃς διὰ Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαρῇ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως θανάτου γενομένου, εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι τῆς αἰωνίας κληρονομίας.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. η'. μς'.

ΤΙΣ ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; εἰ δὲ ἀλήθειαν λέγω, διατί ὑμεῖς οὐ πιστεύετε μοι; Ὁ ὢν ἐκ τοῦ Θεοῦ, τὰ ῥήματα τοῦ Θεοῦ ἀκούει· διὰ τοῦτο ὑμεῖς οὐκ ἀκούετε, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστέ. Ἀπεκρίθησαν οὖν οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ εἶπον αὐτῷ, Οὐ καλῶς λέγομεν ἡμεῖς, ὅτι Σαμαρείτης εἶ σὺ, καὶ δαιμόνιον ἔχεις; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐγὼ δαιμόνιον οὐκ ἔχω, ἀλλὰ τιμῶ τὸν πατέρα μου, καὶ ὑμεῖς ἀτιμάζετε με. Ἐγὼ δὲ οὐ ζητῶ τὴν δόξαν μου· ἐστὶν ὁ ζητῶν καὶ κρίνων. Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐάν τις τὸν λόγον τὸν ἐμὸν τηρήσῃ, θάνατον οὐ μὴ θεω-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ρήση εἰς τὸν αἰῶνα. Εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Νῦν ἐγνώκαμεν ὅτι δαιμόνιον ἔχεις· Ἀβραὰμ ἀπέθανε καὶ οἱ προφῆται, καὶ σὺ λέγεις· Ἐάν τις τὸν λόγον μου τηρήσῃ, οὐ μὴ γεύσεται θανάτου εἰς τὸν αἰῶνα. Μὴ σὺ μείζων εἶ τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραὰμ, ὅστις ἀπέθανε; καὶ οἱ προφῆται ἀπέθανον· Τίνα σεαυτὸν σὺ ποιεῖς; Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς· Ἐὰν ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, ἡ δόξα μου οὐδέν ἐστιν· ἔστιν ὁ πατήρ μου ὁ δοξάζων με, ὃν ὑμεῖς λέγετε ὅτι Θεὸς ὑμῶν ἐστι. Καὶ οὐκ ἐγνώκατε αὐτόν· ἐγὼ δὲ οἶδα αὐτόν· καὶ ἐὰν εἴπω ὅτι οὐκ οἶδα αὐτόν, ἔσομαι ὅμοιος ὑμῶν, ψεύστης· ἀλλ' οἶδα αὐτόν, καὶ τὸν λόγον αὐτοῦ τηρῶ. Ἀβραὰμ ὁ πατήρ ὑμῶν ἠγαλλιάσατο ἵνα ἴδῃ τὴν ἡμέραν τὴν ἐμήν· καὶ εἶδε, καὶ ἐχάρη. Εἶπον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι πρὸς αὐτόν· Πεντήκοντα ἔτη οὐπω ἔχεις· καὶ Ἀβραὰμ ἐώρακας; Εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, πρὶν Ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. Ἦραν οὖν λίθους ἵνα βάλωσιν ἐπ' αὐτόν. Ἰησοῦς δὲ ἐκρύβη, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ ἐξ εὐσπλαγχνου τῆς φιλανθρωπίας σου τὸν Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀποστείλας εἰς τὸ τὴν ἡμετέραν σάρκα ἀναλαβεῖν, καὶ ἐπὶ σταυροῦ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τὸν θάνατον ὑπέχειν, ἵνα πᾶν γένος ἀνθρώ-
πειον ἐπακολουθήσῃ παραδείγματι τῆς αὐτοῦ
ταπεινοφροσύνης, ἵλεως χάρισαι, ὅπως συμμι-
μηταί τε γενώμεθα ὑπογραμμοῦ τῆς μεγάλης
ὑπομονῆς, καὶ συμμέτοχοι τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. β'. ε'.

ΤΟΥΤΟ γὰρ φρονείσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ. Ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ
ἄρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ. Ἀλλ'
ἐαυτὸν ἐκένωσε, μορφὴν δούλου λαβὼν, ἐν
ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι
εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἐαυτὸν,
γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ
ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα.
ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ
ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων.
Καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσῃται ὅτι Κύ-
ριος Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κζ'. α'.

ΠΡΩΙΑΣ δὲ γενομένης, συμβούλιον ἔλαβον
πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ
λαοῦ κατὰ τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε θανατῶσαι αὐτόν.
Καὶ δήσαντες αὐτόν, ἀπήγαγον, καὶ παρέδωκαν

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ τῷ ἡγεμόνι. Τότε ἰδὼν Ἰούδας ὁ παραδιδὼς αὐτὸν, ὅτι κατεκρίθη, μεταμεληθεὶς, ἀπέστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς Πρεσβύτεροις, λέγων· Ἡμαρτον, παραδὼς αἷμα ἁθῶν· Οἱ δὲ εἶπον· Τί πρὸς ἡμᾶς; σὺ ὄψει. Καὶ ρίψας τὰ ἀργύρια ἐν τῷ ναῷ, ἀνεχώρησε· καὶ ἀπελθὼν, ἀπήγξατο. Οἱ δὲ ἀρχιερεῖς, λαβόντες τὰ ἀργύρια, εἶπον· Οὐκ ἔξεστι βαλεῖν αὐτὰ εἰς τὸν κορβανᾶν, ἐπεὶ τιμὴ αἵματός ἐστι. Συμβούλιον δὲ λαβόντες, ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως εἰς ταφὴν τοῖς ξένοις. Διὸ ἐκλήθη ὁ ἀγρὸς ἐκεῖνος, ἀγρὸς αἵματος, ἕως τῆς σήμερον. Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν διὰ Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, λέγοντος· Καὶ ἔλαβον τὰ τριάκοντα ἀργύρια, τὴν τιμὴν τοῦ τέτιμημένου, ὃν ἐτιμήσαντο ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ· Καὶ ἔδωκαν αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τοῦ κεραμέως, καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔστη ἔμπροσθεν τοῦ ἡγεμόνος· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔφη αὐτῷ· Σὺ λέγεις. Καὶ ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι αὐτὸν ὑπὸ τῶν Ἀρχιερέων καὶ τῶν Πρεσβυτέρων, οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Οὐκ ἀκούεις πόσα σου καταμαρτυροῦσι; Καὶ οὐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς οὐδὲ ἓν ῥῆμα· ὥστε θαυμάζειν τὸν ἡγεμόνα λίαν. Κατὰ δὲ ἑορτὴν εἰώθει ὁ ἡγεμὼν ἀπολύειν ἓνα τῷ ὄχλῳ δέσμιον, ὃν ᾔθελον. Εἶχον δὲ τότε δέσμιον ἐπίσημον λεγόμενον Βαραββᾶν. Συνηγμένων οὖν αὐτῶν, εἶπεν αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τίνα θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν; Βαραββᾶν, ἢ Ἰησοῦν τὸν λεγόμενον Χριστόν; Ἡ, δει γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτόν. Καθημένου δὲ αὐτοῦ ἐπὶ τῷ βήματι, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν ἡ γυνὴ αὐτοῦ,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

λέγουσα· Μηδέν σοι καὶ τῷ δικαίῳ ἐκείνῳ·
πολλὰ γὰρ ἔπαθον σήμερον κατ' ὄναρ δι' αὐτόν.
Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι ἐπεισαν
τοὺς ὄχλους, ἵνα αἰτήσωνται τὸν Βαραββᾶν,
τὸν δὲ Ἰησοῦν ἀπολέσωσιν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ
ἡγεμὼν, εἶπεν αὐτοῖς· Τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν
δύο ἀπολύσω ὑμῖν; Οἱ δὲ εἶπον· Βαραββᾶν.
Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τί οὖν ποιήσω Ἰησοῦν,
τὸν λεγόμενον Χριστόν; Λέγουσιν αὐτῷ πάντες·
Σταυρωθήτω. Ὁ δὲ ἡγεμὼν ἔφη· Τί γὰρ κακὸν
ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσῶς ἐκράζον, λέγοντες·
Σταυρωθήτω. Ἰδὼν δὲ ὁ Πιλάτος ὅτι οὐδὲν
ὠφελεῖ, ἀλλὰ μᾶλλον θόρυβος γίνεται, λαβὼν
ὔδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι τοῦ
ὄχλου, λέγων· Ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τῆς
δικαίου τῆς· ὑμεῖς ὄψεσθε. Καὶ ἀποκριθεὶς
πᾶς ὁ λαὸς, εἶπε· Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ
ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. Τότε ἀπέλυσεν αὐτοῖς
τὸν Βαραββᾶν, τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγελλώσας,
παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. Τότε οἱ στρατιῶται
τοῦ ἡγεμόνος, παραλαβόντες τὸν Ἰησοῦν εἰς
τὸ πραιτώριον, συνήγαγον ἐπ' αὐτὸν ὅλην τὴν
σπεῖραν. Καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, περιέθηκαν
αὐτῷ χλαμύδα κοκκίνην. Καὶ πλέξαντες σέ-
φανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ κάλαμον ἐπὶ τὴν δεξιὰν αὐτοῦ.
Καὶ γονυπετήσαντες ἔμπροσθεν αὐτοῦ, ἐνέπαι-
ζον αὐτῷ, λέγοντες· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν
Ιουδαίων. Καὶ ἐμπτύσαντες εἰς αὐτόν, ἔλαβον
τὸν κάλαμον, καὶ ἔτυπτον εἰς τὴν κεφαλὴν
αὐτοῦ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν
αὐτόν τὴν χλαμύδα, καὶ ἐνέδυσαν αὐτόν τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ· καὶ ἀπήγαγον αὐτόν εἰς τὸ
σταυρῶσαι. Ἐξερχόμενοι δὲ, εὔρον ἄνθρωπον
Κυρηναῖον, ὀνόματι Σίμωνα· τοῦτον ἡγγάρευ-
σαν ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ ἐλθόντες

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

εἰς τόπον λεγόμενον Γολγοθᾶ, ὅς ἐστι λεγόμενος κρανίου τόπος, "Ἐδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον· καὶ γευσάμενος, οὐκ ἤθελε πιεῖν. Σταυρώσαντες δὲ αὐτὸν, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον· ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ προφήτου· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μου ἔβαλον κλῆρον. Καὶ καθήμενοι ἐτήρουν αὐτὸν ἐκεῖ. Καὶ ἐπέθηκαν ἐπάνω τῆς κεφαλῆς αὐτῆς τὴν αἰτίαν αὐτοῦ γεγραμμένην· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ ΙΗΣΟΥΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Τότε σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο λησται, εἷς ἐκ δεξιῶν, καὶ εἷς ἐξ εὐωνύμων. Οἱ δὲ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτὸν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Ὁ καταλύων τὸν ναὸν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, σῶσον σεαυτόν· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, κατάβηθι ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς, ἐμπαίζοντες μετὰ τῶν Γραμματέων καὶ Πρεσβυτέρων, ἔλεγον· Ἄλλους ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Εἰ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐστι, καταβάτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, καὶ πισεύσομεν αὐτῷ. Πέποιθεν ἐπὶ τὸν Θεόν· ῥυσάσθω νῦν αὐτόν, εἰ θέλει αὐτόν· εἶπε γάρ· "Ὅτι Θεοῦ εἰμι υἱός. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησται, οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, ὠνείδιζον αὐτῷ. Ἀπὸ δὲ ἑκλῆς ὥρας σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Περὶ δὲ τὴν ἐννάτην ὥραν ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἥλι, Ἥλι, λαμὰ σαβαχθανί; τοῦτ' ἐστι, Θεέ μου, Θεέ μου, ἵνατί με ἐγκατέλιπες; Τινὲς δὲ τῶν ἐκεῖ ἐστώτων ἀκούσαντες, ἔλεγον· Ὅτι Ἥλιαν φωνεῖ οὗτος. Καὶ εὐθέως δραμὼν εἷς ἐξ αὐτῶν, καὶ λαβὼν σπόγγον, πλήσας τε ὄξους, καὶ περιθεὶς καλὰ μφ, ἐπότιζεν αὐτόν. Οἱ δὲ λοι-

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ποὶ ἔλεγον· Ἄφες, ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας
σώσον αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, πάλιν κράξας
φωνῇ μεγάλῃ, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα. Καὶ ἰδού,
τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο
ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω· καὶ ἡ γῆ ἐσειέσθη, καὶ
αἱ πέτραι ἐσχίσθησαν· Καὶ τὰ μνημεῖα ἀνεψύ-
χθησαν, καὶ πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων
ἁγίων ἠγέρθη· Καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνη-
μείων μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, εἰσῆλθον εἰς
τὴν ἁγίαν πόλιν, καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς·
Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τηρῶντες
τὸν Ἰησοῦν, ἰδόντες τὸν σεισμόν καὶ τὰ γενό-
μενα, ἐφοβήθησαν σφόδρα, λέγοντες· Ἀλη-
θῶς Θεοῦ υἱὸς ἦν οὗτος.

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ξγ'. α'.

ΤΙΣ οὗτος ὁ παραγενόμενος ἐξ' Ἐδῶμ, ἐρύθη-
μα ἱματίων ἐκ Βοσόρ; οὕτως ὠραῖος ἐν σολῇ,
βία μετὰ ἰσχύος; Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύ-
νην καὶ κρίσιν σωτηρίου. Διὰ τί σου ἐρυθρὰ
τὰ ἱμάτια, καὶ τὰ ἐνδύματά σου ὡς ἀπὸ πα-
τητοῦ ληνοῦ; Πλήρης καταπεπατημένης, καὶ
τῶν ἐθνῶν οὐκ ἔστιν ἀνὴρ μετ' ἐμοῦ, καὶ κατε-
πάτησα αὐτοὺς ἐν θυμῷ μου, καὶ κατέθλασα
αὐτοὺς ὡς γῆν, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

εἰς γῆν. Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς λυτρώσεως πάρεστι. Καὶ ἐπέβλεψα, καὶ οὐκ ἦν βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ οὐθεὶς ἀντελαμβάνετο· καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ὁ βραχίων μου, καὶ ὁ θυμός μου ἐπέση. Καὶ κατεπάτησα αὐτοὺς τῇ ὀργῇ μου, καὶ κατήγαγον τὸ αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν. Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνήσθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι· Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ. Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός μου; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι· καὶ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν. Ἐκ πάσης θλίψεως αὐτῶν· οὐ πρέσβυς, οὐδὲ ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ἔσωσεν αὐτοὺς, διὰ τὸ ἀγαπᾶν αὐτοὺς καὶ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτοὺς, καὶ ἀνέλαβεν αὐτοὺς, καὶ ὕψωσεν αὐτοὺς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς αἰῶνος. Αὐτοὶ δὲ ἠπεύθησαν, καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτοῦ· καὶ ἐσράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτούς. Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων· Ποῦ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τῆς θαλάσσης τὸν ποιμένα τῶν προβάτων; ποῦ ἐστὶν ὁ θεὸς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον; Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τῆς δόξης αὐτῆς; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, ποιῆσαι ἐαυτῷ ὄνομα αἰώνιον. Ἠγάγεν αὐτοὺς δι' ἀβύσσου, ὡς ἵππον δι' ἐρήμου, καὶ οὐκ ἔκο-

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

πίασαν, καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίου· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς· οὕτως ἤγαγες τὸν λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης. Ἐπίστρεψον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου, καὶ δόξης σου· ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχὺς σου; ποῦ ἐστὶ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ οἰκτιρμῶν σου, ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν; Σὺ γὰρ εἶ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς ἐστὶ. Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίστρεψον διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τοῦ ὅρους τοῦ ἁγίου σου. Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ὅτε οὐκ ἤρξας ἡμῶν, οὐδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Εὐαγγέλιον. Μάρ. ιδ'. α'.

ΗΝ δὲ τὸ πάσχα, καὶ τὰ ἄζυμα μετὰ δύο ἡμέρας· καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, πῶς αὐτὸν ἐν δόλῳ κρατήσαντες ἀποκτείνωσιν. Ἔλεγον δέ. Μὴ ἐν τῇ ἑορτῇ, μήποτε θόρυβος ἔσται τοῦ λαοῦ. Καὶ ὄντος αὐτοῦ ἐν Βηθανίᾳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ Σίμωνος τοῦ λεπροῦ, κατακειμένου αὐτοῦ, ἦλθε γυνὴ ἔχουσα ἀλάβαστρον μύρου, νάρδου πιστικῆς πολυτελοῦς· καὶ συντρίψασα τὸ ἀλάβαστρον, κατέχεεν αὐτοῦ κατὰ τῆς κεφαλῆς. Ἦσαν δέ τινες ἀγα-

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

νακτοῦντες πρὸς ἑαυτοὺς, καὶ λέγοντες· Εἰς τί ἡ ἀπώλεια αὕτη τοῦ μύρου γέγονεν; Ἡδύνατο γὰρ τοῦτο πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, καὶ δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς. Καὶ ἐνεβριμῶντο αὐτῇ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἀφετε αὐτήν· τί αὐτῇ κόπης παρέχετε; καλὸν ἔργον εἰργάσατο εἰς ἐμέ. Πάντοτε γὰρ τὰς πτωχὰς ἔχετε μεθ' ἑαυτῶν, καὶ ὅταν θέλητε, δύνασθε αὐτοὺς εὖ ποιῆσαι· ἐμὲ δὲ οὐ πάντοτε ἔχετε. Ὁ εἶχεν αὕτη, ἐποίησε· προέλαβε μυρίσαι με τὸ σῶμα εἰς τὸν ἐνταφιασμόν. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅπου ἂν κηρυχθῇ τὸ εὐαγγέλιον τοῦτο εἰς ὅλον τὸν κόσμον, καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς. Καὶ ὁ Ἰούδας ὁ Ἰσκαριώτης, εἰς τῶν δώδεκα, ἀπῆλθε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς, ἵνα παραδῷ αὐτὸν αὐτοῖς. Οἱ δὲ ἀκούσαντες ἐχάρησαν, καὶ ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι· καὶ ἐζήτηι πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ. Καὶ τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῶν ἀζύμων, ὅτε τὸ πάσχα ἔθνον, λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· Ποῦ θέλεις ἀπελθόντες ἐτοιμάσωμεν ἵνα φάγῃς τὸ πάσχα; Καὶ ἀποστέλλει δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ὑπάγετε εἰς τὴν πόλιν· καὶ ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ. Καὶ ὅπου ἐὰν εἰσέλθῃ, εἵπατε τῷ οἰκοδεσπότῃ, ὅτι ὁ διδάσκαλος

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

λέγει· Ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω; Καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον, ἑτοιμον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε ἡμῖν. Καὶ ἐξῆλθον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, καὶ εὔρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς· καὶ ἠτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὁψίας γενομένης ἔρχεται μετὰ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀνακειμένων αὐτῶν, καὶ ἐσθιόντων, εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἷς ἐξ ὑμῶν παραδώσει με, ὁ ἐσθίων μετ' ἐμοῦ. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι, καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς· Μή τι ἐγώ; Καὶ ἄλλος; Μή τι ἐγώ; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτοῖς· Εἷς ἐκ τῶν δώδεκα ὁ ἐμβαπτόμενος μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ τρυβλίον. Ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὑπάγει, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ· καὶ δὲ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' ὃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου παραδίδοται· καλὸν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐκ ἐγεννήθη ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Καὶ ἐσθιόντων αὐτῶν, λαβὼν ὁ Ἰησοῦς ἄρτον, εὐλογήσας ἐκλάσε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τῆτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου. Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον, εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς· καὶ ἔπιον ἐξ αὐτοῦ πάντες. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τοῦτό ἐστι τὸ αἷμά μου τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυννόμενον. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐκέτι οὐ μὴ πῖω ἐκ τῆς γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ὅταν αὐτὸ πίνω καινὸν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῆς Θεοῦ. Καὶ ὑμνήσαντες, ἐξῆλθον εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν. Καὶ λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πάντες σκανδαλισθήσεσθε ἐν ἐμοὶ ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ὅτι γέγραπται· Πατάξω τὸν ποιμένα, καὶ διασκορπισθήσεται τὰ πρόβατα. Ἀλλὰ μετὰ τὸ ἐγερθῆναί με, προάξω ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν. Ὁ δὲ Πέτρος ἔφη αὐτῷ· Καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται,

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἀλλ' ἐκ ἐγώ. Καὶ λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι σήμερον ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, πρὶν ἢ δις ἀλέκτορα φωνῆσαι, τρίς ἀπαρνήσῃ με. Ὁ δὲ ἐκ περισσῆς ἔλεγε μᾶλλον. Ἐάν με δέῃ συναποθανεῖν σοι, οὐ μὴ σε ἀπαρνήσομαι. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες ἔλεγον. Καὶ ἔρχονται εἰς χωρίον ἔσθ' τὸ ὄνομα Γεθσημανῆ· καὶ λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι. Καὶ παραλαμβάνει τὸν Πέτρον, καὶ τὸν Ἰάκωβον, καὶ Ἰωάννην μεθ' ἑαυτῶν· καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου ἕως θανάτου· μείνατε ὧδε, καὶ γρηγορεῖτε. Καὶ προελθὼν μικρὸν, ἔπεσεν ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ προσηύχετο, ἵνα εἰ δυνατόν ἐστι, παρέλθῃ ἀπ' αὐτοῦ ἡ ὥρα. Καὶ ἔλεγεν· Ἀββᾶ ὁ πατήρ, πάντα δυνατά σοι· παρένεγκε τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῆτο· ἀλλ' ἔτι ἐγὼ θέλω, ἀλλὰ τί σύ. Καὶ ἔρχεται, καὶ εὐρίσκει αὐτοὺς καθεύδοντας· καὶ λέγει τῷ Πέτρῳ· Σιμών, καθεύδεις; ἐκ ἰσχυσας μίαν ὥραν γρηγορῆσαι; Γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν· τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ ἀσθενής. Καὶ πάλιν ἀπελθὼν προσηύξατο, τὸν αὐτὸν λόγον εἰπών. Καὶ ὑποσρέψας εὔρεν αὐτὰς πάλιν καθεύδοντας· ἦσαν γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι· καὶ ἐκ ἠδειςαν τί αὐτῷ ἀποκριθῶσι. Καὶ ἔρχεται τὸ τρίτον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε· ἀπέχει ἡ ἡλθεν ἡ ὥρα· ἰδοὺ, παραδίδοται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἁμαρτωλῶν. Ἐγείρεσθε, ἄγωμεν· ἰδοὺ, ὁ παραδιδούς με ἤγγικε. Καὶ εὐθέως, ἔτι αὐτοῦ λαλῆντος, παραγίνεται Ἰudas, εἰς ὃν τῶν δώδεκα, καὶ μετ' αὐτῶν ὄχλος πολὺς μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων, παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, καὶ

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

τῶν Γραμματέων, καὶ τῶν Πρεσβυτέρων. Δεδώκει δὲ ὁ παραδιδούς αὐτὸν σύσσημον αὐτοῖς, λέγων· "Ὁν ἂν φιλήσω, αὐτός ἐστι· κρατήσατε αὐτὸν, καὶ ἀπαγάγετε ἀσφαλῶς. Καὶ ἐλθὼν, εὐθέως προσελθὼν αὐτῷ, λέγει· 'Ραββί, ραββί· καὶ κατεφίλησεν αὐτόν. Οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ ἐκράτησαν αὐτόν. Εἷς δὲ τις τῶν παρεστηκότων, σπασάμενος τὴν μάχαιραν, ἐπαισε τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· 'Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξήλθετε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων συλλαβεῖν με; Καθ' ἡμέραν ἤμην πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ διδάσκων, καὶ οὐκ ἐκρατήσατέ με. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῶσιν αἱ γραφαί. Καὶ ἀφέντες αὐτὸν πάντες ἔφυγον. Καὶ εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει αὐτῷ, περιβεβλημένος σινδόνα ἐπὶ γυμνοῦ· καὶ κρατοῦσιν αὐτόν οἱ νεανίσκοι. Ὁ δὲ καταλιπὼν τὴν σινδόνα, γυμνὸς ἔφυγεν ἀπ' αὐτῶν. Καὶ ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν πρὸς τὸν Ἀρχιερέα· καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες οἱ Ἀρχιερεῖς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι, καὶ οἱ Γραμματεῖς. Καὶ ὁ Πέτρος ἀπὸ μακρόθεν ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Ἀρχιερέως· καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, καὶ θερμαινόμενος πρὸς τὸ φῶς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον ἐζήτησαν κατὰ τοῦ Ἰησοῦ μαρτυρίαν, εἰς τὸ θανατῶσαι αὐτόν· καὶ οὐχ εὗρισκον. Πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι οὐκ ἦσαν. Καὶ τινες ἀναστάντες, ἐψευδομαρτύρουν κατ' αὐτοῦ, λέγοντες· "Ὅτι ἡμεῖς ἠκοίσαμεν αὐτοῦ λέγοντος· "Ὅτι ἐγὼ καταλύσω τὸν ναὸν τῆτον τὸν χειροποίητον, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν ἄλλον ἀχειροποίητον οἰκοδομήσω. Καὶ οὐδὲ οὕτως

ΗΜΕΡΑ 5'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἴση ἦν ἡ μαρτυρία αὐτῶν. Καὶ ἀναστὰς ὁ Ἀρχιερεὺς εἰς τὸ μέσον, ἐπηρώτησε τὸν Ἰησοῦν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; τί οὗτοί σου καταμαρτυροῦσιν; Ὁ δὲ ἐσιώπα, καὶ οὐδὲν ἀπεκρίνατο. Πάλιν ὁ Ἀρχιερεὺς ἐπηρώτα αὐτὸν, καὶ λέγει αὐτῷ· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ εὐλογητοῦ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι. Καὶ ὄψεσθε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου καθήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, καὶ ἐρχόμενον μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ δὲ Ἀρχιερεὺς, διαρρήξας τοὺς χιτῶνας αὐτοῦ, λέγει· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτύρων; Ἠκούσατε τῆς βλασφημίας· τί ὑμῖν φαίνεται; οἱ δὲ πάντες κατέκριναν αὐτὸν εἶναι ἔνοχον θανάτου. Καὶ ἤρξαντό τινες ἐμπτύειν αὐτῷ, καὶ περικαλύπτειν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ κολαφίζειν αὐτὸν, καὶ λέγειν αὐτῷ· Προφήτευσον. Καὶ οἱ ὑπηρέται ραπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον. Καὶ ὄντος τοῦ Πέτρου ἐν τῇ αὐλῇ κάτω, ἐρχεται μία τῶν παιδισκῶν τοῦ Ἀρχιερέως· Καὶ ἰδῶσα τὸν Πέτρον θερμαινόμενον, ἐμβλέψασα αὐτῷ, λέγει· Καὶ σὺ μετὰ τοῦ Ναζαρηνοῦ Ἰησοῦ ἦσθα. Ὁ δὲ ἠρνήσατο, λέγων· Οὐκ οἶδα, ὅδὲ ἐπίσταμαι τί σὺ λέγεις. Καὶ ἐξῆλθεν ἔξω εἰς τὸ προαύλιον· καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἡ παιδίσκη, ἰδοῦσα αὐτὸν πάλιν, ἤρξατο λέγειν τοῖς παρεστηκόσιν. Ὅτι οὗτος ἐξ αὐτῶν ἐστίν. Ὁ δὲ πάλιν ἠρνεῖτο. Καὶ μετὰ μικρὸν πάλιν οἱ παρεστῶτες ἔλεγον τῷ Πέτρῳ· Ἀληθῶς ἐξ αὐτῶν εἶ· καὶ γὰρ Γαλιλαῖος εἶ, καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει. Ὁ δὲ ἤρξατο ἀναθεματίζειν καὶ ὀμνύειν· Ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὃν λέγετε. Καὶ ἐκ δευτέρου ἀλέκτωρ ἐφώνησε. Καὶ ἀνεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ ῥήματος ὃ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆ-

ΗΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

σαι δὶς, ἀπαρνήση με τρίς. Καὶ ἐπιβαλὼν,
ἐκλαίει.

ΗΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἡσα. ν'. ε'.

ΚΑΙ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω. Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διατοῦτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαίώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι. Ἴδου Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; Ἴδου πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σῆς καταφάγεται ὑμᾶς. Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; ὑπακουσάτω τῆς φωνῆς τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντιστηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ. Ἴδου πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυ-

ΗΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ρὸς ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ἧ ἑξεκαύσατε· δι' ἐμέ
ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Εὐαγγέλιον. Ματ. ιε'. α'.

ΚΑΙ εὐθέως ἐπὶ τὸ πρῶτον συμβούλιον ποιήσαντες οἱ Ἀρχιερεῖς μετὰ τῶν Πρεσβυτέρων καὶ Γραμματέων, καὶ ὅλον τὸ συνέδριον, δήσαντες τὸν Ἰησοῦν ἀπήνεγκαν, καὶ παρέδωκαν τῷ Πιλάτῳ. Καὶ ἐπηρώτησεν αὐτὸν ὁ Πιλάτος· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ. Σὺ λέγεις. Καὶ κατηγοροῦν αὐτοῦ οἱ Ἀρχιερεῖς πολλά. Ὁ δὲ Πιλάτος πάλιν ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Οὐκ ἀποκρίνη οὐδέν; ἴδε πόσα σου καταμαρτυροῦσιν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς οὐκέτι οὐδέν ἀπεκρίθη, ὥστε θαυμάζειν τὸν Πιλάτον. Κατὰ δὲ ἑορτὴν ἀπέλυεν αὐτοῖς ἓνα δέσμιον, ὃνπερ ἠθέλοντο. Ἦν δὲ ὁ λεγόμενος Βαραββᾶς μετὰ τῶν συσασιαστῶν δεδεμένος, οἵτινες ἐν τῇ σάσει φόνον πεποιήκεισαν. Καὶ ἀναβοήσας ὁ ὄχλος, ἤρξατο αἰτεῖσθαι, καθὼς αὖτις ἐποίει αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀπεκρίθη αὐτοῖς, λέγων. Θέλετε ἀπολύσω ὑμῖν τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Ἐγίνωσκε γὰρ ὅτι διὰ φθόνον παραδεδώκεισαν αὐτὸν οἱ Ἀρχιερεῖς. Οἱ δὲ Ἀρχιερεῖς ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, ἵνα μᾶλλον τὸν Βαραββᾶν ἀπολύσῃ αὐτοῖς. Ὁ δὲ Πιλάτος ἀποκριθεὶς, πάλιν εἶπεν αὐτοῖς· Τί ἂν θέλετε ποιήσω ὃν λέγετε βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; Οἱ δὲ πάλιν ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος ἔλεγεν αὐτοῖς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Οἱ δὲ περισσοτέρως ἔκραξαν· Σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ Πιλάτος, βουλόμενος τῷ ὄχλῳ τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι, ἀπέλυσε αὐτοῖς τὸν Βαραββᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν, φραγελλώσας, ἵνα

ΗΜΕΡΑ ε'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

σταυρωθῇ. Οἱ δὲ στρατιῶται ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, ὃ ἐστὶ πραιτώριον· καὶ συγκαλοῦσιν ὅλην τὴν σπεῖραν. Καὶ ἐνδύουσιν αὐτὸν πορφύραν, καὶ περιτιθέασιν αὐτῷ πλέξαντες ἀκάνθινον στέφανον. Καὶ ἤρξαντο ἀσπάζεσθαι αὐτόν· Χαῖρε, βασιλεῦ τῶν Ἰουδαίων. Καὶ ἐτυπτον αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλάμῳ, καὶ ἐνέπτυον αὐτῷ· καὶ τιθέντες τὰ γόνατα, προσεκύνουν αὐτῷ. Καὶ ὅτε ἐνέπαιξαν αὐτῷ, ἐξέδυσαν αὐτὸν τὴν πορφύραν, καὶ ἐνέδυσαν αὐτὸν τὰ ἱμάτια τὰ ἴδια· καὶ ἐξάγουσιν αὐτόν, ἵνα σταυρώσωσιν αὐτόν. Καὶ ἀγαγερεύουσι παράγοντά τινα Σίμωνα Κυρηναῖον, ἐρχόμενον ἀπ' ἀγροῦ, τὸν πατέρα Ἀλεξάνδρου καὶ Ῥούφου, ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Καὶ φέρουσιν αὐτόν ἐπὶ Γολγοθᾶ τόπον· ὃ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον, κρανίου τόπος. Καὶ ἐδίδουν αὐτῷ πιεῖν ἐσμυρνισμένον οἶνον. Ὁ δὲ οὐκ ἔλαβε. Καὶ σταυρώσαντες αὐτόν, διεμέριζον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, βάλλοντες κλῆρον ἐπ' αὐτὰ, τίς τί ἄρῃ. Ἦν δὲ ὥρα τρίτη, καὶ ἐσαύρωσαν αὐτόν. Καὶ ἦν ἡ ἐπιγραφή τῆς αἰτίας αὐτῆς ἐπιγεγραμμένη· Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Καὶ σὺν αὐτῷ σταυροῦσι δύο λησάς· ἓνα ἐκ δεξιῶν, καὶ ἓνα ἐξ εὐωνύμων αὐτοῦ. Καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἡ λέγουσα· Καὶ μετὰ ἁνόμων ἐλογίσθη. Καὶ οἱ παραπορευόμενοι ἐβλασφήμουν αὐτόν, κινοῦντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ λέγοντες· Οὐαὶ, ὁ καταλύων τὸν ναόν, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομῶν, Σῶσον σεαυτὸν, καὶ κατάβα ἀπὸ τοῦ σταυροῦ. Ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Ἀρχιερεῖς ἐμπαίζοντες πρὸς ἀλλήλους, μετὰ τῶν Γραμματέων, ἔλεγον· Ἀλλὰς ἔσωσεν, ἑαυτὸν οὐ δύναται σῶσαι. Ὁ Χριστὸς ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσραὴλ καταβίβτω νῦν ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἵνα ἴδωμεν καὶ πιστεύσωμεν. Καὶ

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ ὠνείδιζον αὐτόν. Γενομένης δὲ ὥρας ἑκτῆς, σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Καὶ τῇ ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Ἐλωὶ, Ἐλωὶ, λαμμᾶ σαβαχθανί; ὃ ἐστι μεθερμηνευόμενον· Ὁ Θεός μου, ὁ Θεός μου, εἰς τί με ἐγκατέλιπες; Καὶ τινες τῶν παρεσηκότων ἀκέσαντες, ἔλεγον· Ἰδοὺ, Ἡλίου φωνεῖ. Δραμὼν δὲ εἰς, καὶ γεμίσας σπόγγον ὄξους, περιθείς τε καλᾶμῳ, ἐπότιζεν αὐτόν, λέγων· Ἀφετέ· ἴδωμεν εἰ ἔρχεται Ἡλίας καθελεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἀφείς φωνὴν μεγάλην, ἐξέπνευσε. Καὶ τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω. Ἰδὼν δὲ ὁ κεντυρίων ὁ παρεσηκῶς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, ὅτι οὕτω κράζας ἐξέπνευσεν, εἶπεν· Ἀληθῶς ὁ ἄνθρωπος οὗτος υἱὸς ἦν Θεοῦ.

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. θ'. ις'.

ΟΠΟΥ γὰρ διαθήκη, θάνατον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ διαθέμενος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαίνισται. Λαληθείσης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον ὑπὸ Μωυσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων μετὰ

ἩΜΕΡΑ Δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσσώπου, αὐτό τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρράντισε, λέγων· Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός. Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρράντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἱματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεσις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς ἔρανοῖς, τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας. Οὐ γὰρ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χριστός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν ἔρανόν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ ἡμῶν· Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἵματι ἁλλοτρίῳ· (Ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀπὸ κατὰ βολῆς κόσμου) νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων εἰς ἀθέτησιν ἁμαρτίας διὰ τῆς θυσίας αὐτοῦ πεφανέρωται. Καὶ καθ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τοῦτο κρίσις· Οὕτως ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐκ δευτέρου χωρὶς ἁμαρτίας ὀφθήσεται τοῖς αὐτὸν ἀπεκδεχομένοις εἰς σωτηρίαν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κβ'. α'.

ΗΓΓΙΖΕ δὲ ἡ ἐορτὴ τῶν ἁζύμων, ἡ λεγομένη Πάσχα. Καὶ ἐζήτουν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ

ΗΜΕΡΑ Δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Γραμματεῖς τὸ, πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐφοβῶντο γὰρ τὸν λαόν. Εἰσῆλθε δὲ ὁ Σατανᾶς εἰς Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα. Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς Ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατηγοῖς τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῶ αὐτοῖς. Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι. Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζητεῖ εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου. Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα. Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην, εἰπὼν· Πορευθέντες ἐτοιμάσατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν. Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ποῦ θέλεις ἐτοιμάσωμεν; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἴδού, ἐισελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσκει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται. Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· Λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· Ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν με φάγω; Κακεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγειον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἐτοιμάσατε. Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἶρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ἐπιθυμία ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ. Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· Λάβετε τοῦτο, καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίνω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ. Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Τοῦτό ἐστὶ τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο

ΗΜΕΡΑ δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ποιεῖτε εἰς τὴν ἑμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τῆτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον. Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται κατὰ τὸ ὠρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται. Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν. Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμῶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντος τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον· Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σοῦ, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἑτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι. Ὁ δὲ εἶπε· Λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσῃ σήμερον ἁλέκτωρ, πρὶν ἢ τρεῖς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰδέναι με. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὅτε ἀπέστειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ

ΗΜΕΡΑ Δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τις υἱερῆσατε ; Οἱ δὲ εἶπον· Οὐδενός. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· Ἀλλὰ νῦν, ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως καὶ πῆραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορασάτω μάχαιραν. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί, τό· Καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. Καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει. Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἰκανόν ἐστι. Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν Ἑλαιῶν· ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, εἶπεν αὐτοῖς· Προσεύχεσθε μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὥσεί λίθος βολὴν, καὶ θείς τὰ γόνατα προσηύχετο, Λέγων· Πάτερ, εἰ βούλει παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου, ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. Ὡφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ, ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ ὥσεί θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, εὔρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς λύπης. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί καθεύδετε ; ἀναστάντες προσεύχεσθε, ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν. Ἐπὶ δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος, ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰάδας, εἰς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν, καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδίδως ; Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτόν τὸ ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ ; Καὶ ἐπάταξεν εἰς τις ἐξ αὐτῶν τὸν δούλον τοῦ Ἀρχιερέως, καὶ

ΗΜΕΡΑ Δ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἀφείλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐἴτε ἕως τούτου. Καὶ ἀψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο αὐτόν. Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν Ἀρχιερεῖς, καὶ στρατηγούς τε ἱερῶ, καὶ Πρεσβυτέρους· Ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύλων; Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετεínaτε τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστὶν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους. Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον, καὶ εἰσήγαγαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέτρος ἠκολάθει μακρόθεν. Ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· Καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ ἦν. Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέγων· Γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν. Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτόν, ἔφη· Καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· Ἄνθρωπε, οὐκ εἰμί. Καὶ διαστάσης ὥσεί ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διῖσχυρίζετο, λέγων· Ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός ἐστιν. Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· Ἄνθρωπε, οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆμα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ. Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος ἐκλαυσε πικρῶς. Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέροντες. Καὶ περικαλύψαντες αὐτόν, ἐτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες· Προφήτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε. Καὶ

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ἕτερα πολλὰ βλασφημῶντες ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεῖς τε καὶ Γραμματεῖς, καὶ ἀνήγαγον αὐτόν εἰς τὸ συνέδριον ἑαυτῶν, λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός; εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε· Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῇτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε. Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ Θεοῦ. Εἶπον δὲ πάντες· Σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς ἔφη· Ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγὼ εἰμι. Οἱ δὲ εἶπον· Τί ἔτι χρεῖαν ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκέσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. α'. Κορ. ια'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι ἔκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ συνερχομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν καὶ μέρος τι πιστεύω. Δεῖ γὰρ καὶ αἰρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ὑμῖν. Συνερχομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν. Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; ἢ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύnete τοὺς μὴ ἔχοντας; τί ὑμῖν εἰπῶ; ἐπαινέσω ὑμᾶς ἐν τούτῳ; ἔκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ παρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρεδίδото, ἔλαβεν ἄρτον· καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον· τῆτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ ἐμῷ αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε ὅσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦτον, καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου καταγγέλλετε, ὥχρις οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε ὅς ἂν ἐσθίῃ τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνη τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου ἀναξίως, ἔνοχος ἔσται τῆς σώματος καὶ αἵματος τοῦ Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, καὶ οὕτως ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πινέτω. Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτῷ ἐσθίει καὶ πίνει, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Διὰ τοῦτο ἐν ὑμῖν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρωστοι, καὶ κοιμῶνται ἱκανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμεθα. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ τοῦ Κυρίου παιδεύομεθα, ἵνα μὴ σὺν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου, συνερχόμενοι εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθε. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν οἴκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

κρίμα συνέρχησθε. Τὰ δὲ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κγ'. α'.

ΚΑΙ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον. Ἦρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ, λέγοντες· Τοῦτον εὐρομεν διαστρέφοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν Χριστὸν βασιλέα εἶναι. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν, λέγων· Σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, ἔφη· Σὺ λέγεις. Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· Οὐδὲν εὐρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες· Ὅτι ἀνασεΐει τὸν λαόν, διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε· Πιλάτος δὲ, ἀκούσας Γαλιλαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός ἐστι. Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστίν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. Ὁ δὲ Ἡρώδης, ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζε τι σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον. Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο αὐτῷ. Εἰστήκεισαν δὲ οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Γραμματεῖς, εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ· Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν, ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ. Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὃ τε Πιλάτος καὶ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προὔπῃρχον γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς. Πιλάτος δὲ, συγκαλεσάμενος τοὺς Ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τὸν λαόν, Εἶπε πρὸς αὐτούς· Προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τῆτον, ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας, οὐδὲν εὔρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ. Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης ἀνέπεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ ἰδοὺ ἔδέν ἄξιον θανάτου ἐσὶ πεπραγμένον αὐτῷ. Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς κατὰ ἐορτὴν ἓνα. Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ, λέγοντες· Λῖρε τούτου, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν· Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον, βεβλημένος εἰς φυλακὴν. Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, θέλων ἀπολύσαι τὸν Ἰησοῦν. Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν. Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗτος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὔρον ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω. Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς μεγάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτῶν, καὶ τῶν Ἀρχιερέων. Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἶτημα αὐτῶν. Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς τὴν φυλακὴν, ὃν ἠτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυρηναίου τοῦ ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ, ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν ὀπισθεν τοῦ Ἰησοῦ. Ἦκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ

ΗΜΕΡΑ γ'. ΠΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

γυναικῶν· αἱ καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνην αὐτόν. Στραφεῖς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμέ, πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν. Ὅτι ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς ἐροῦσι· Μακάριαι αἱ στείραι, καὶ κοιλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ μαστοὶ οἱ οὐκ ἐθήλασαν. Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, Πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βουνοῖς, Καλύψατε ἡμᾶς. Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται; Ἦγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο, κακῆργοι, σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι. Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον τὸν καλούμενον Κρανίον, ἐκεῖ ἐσταύρωσαν αὐτόν, καὶ τοὺς κακούργους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον. Καὶ εἰστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν. Ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· Ἀλλὰς ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτόν, εἰ οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τῷ Θεοῦ ἐκλεκτός. Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ ὄξος προσφέροντες αὐτῷ, Καὶ λέγοντες· Εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον σεαυτόν. Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ Ἑβραϊκοῖς· ΟΥΤΟΣ ΕΣΤΙΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ. Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κακούργων ἐβλασφήμει αὐτόν, λέγων· Εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον σεαυτόν καὶ ἡμᾶς. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπετίμα αὐτῷ, λέγων· Οὐδὲ φοβῆ σὺ τὸν Θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἶ; Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἐπραξε.

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς Ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ. Ἦν δὲ ὥσεί ὥρα ἕκτη, καὶ σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν, ἕως ὥρας ἐννάτης. Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον. Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλη ὁ Ἰησοῦς εἶπε Πάτερ, εἰς χεῖράς σε παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἐκατόνταρχος τὸ γινόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεόν, λέγων Ὁντως ὁ ἄνθρωπος ὗτος δίκαιος ἦν. Καὶ πάντες οἱ συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύτην, θεωροῦντες τὰ γινόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη ὑπέσρεφον. Εἰστήκεισαν δὲ πάντες οἱ γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπταί

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ἀντιβολουμέν σε ἐπὶ τὴν οἰκίαν σου ταύτην φιλανθρώπως ἔπιδε, ὑπὲρ ἧς ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς προδοθῆναι, καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων ἐπιτρεφθῆναι, καὶ τὸν τοῦ σταυροῦ θάνατον ὑπομεῖναι ἠυδόκησεν, ὃς νῦν ζῇ καὶ βασιλεύει σὺν σοὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, οὗ τῷ Πνεύματι ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα διοικεῖται καὶ ἁγιάζεται, προσδέχου ἅς ἐνώπιόν σου ἱκετη-

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

ρίας καὶ δεήσεις ὑπὲρ πάσης καθόλου τῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἐκκλησίᾳ σου τάξεως προσφέρομεν, ὥστε ἕκαστον τοπαράπαν αὐτῆς μέλος ἐν τῇ ἑαυτοῦ κλήσει καὶ ὑπηρεσίᾳ ὡς ἀληθῶς καὶ εὐσεβῶς σοι λατρεύειν, διὰ τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

ΕΛΕΗΜΩΝ Θεός, ὁ πάντας τοὺς ἀνθρώπους δημιργήσας, καὶ οὐδέν ὧν ἐκτίσω μισήσας, ὁ μὴ βουλόμενος τὸν θάνατον ἀμαρτωλῶν, ἀλλὰ μάλλον ἵνα ἀποστρέψῃ καὶ ζῇ, ἐλέησον Κύριε τοὺς Ἰουδαίους τε καὶ τοὺς Τούρκους, καὶ τὰς Ἀπίστους, καὶ τοὺς Αἵρετικούς, καὶ ἀφαιρῶν αὐτοὺς τὴν ἄγνοιαν, τὴν τε τῆς καρδίας πώρωσιν, καὶ τὴν τοῦ λόγου σου καταφρόνησιν, καὶ οὕτως, εὐλογητὲ Κύριε, εἰς τὴν ποιμήνην σου αὐτοὺς ἐπανάγαγε, ἵνα μετὰ τοῦ καταλείμματος τῶν ὄντως Ἰσραηλιτῶν διασωθῶσι, καὶ γεννηθῶσι μία ποιμήνη ὑφ' ἐνὸς Ποιμένος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐνὶ Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἑβρ. ι'. α'.

ΣΚΙΑΝ γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, ἐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτὸν ταῖς αὐταῖς θυσίαις, ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. Ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι; διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἀμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπαξ κεκαθαρμένους. Ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἀμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἀμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον,

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

λέγει· Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. Τότε εἶπον· Ἴδου ἤκω (ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀνώτερον λέγων· Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας· (αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται·) Τότε εἶρηκεν· Ἴδὼ ἤκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεὸς, τὸ θέλημά σου. Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, ἵνα τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ θελήματι ἡγιασμένοι ἐσμέν οἱ διὰ τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐφάπαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἐστήκε καθ' ἡμέραν λειτουργῶν, καὶ τὰς αὐτὰς πολλάκις προσφέρων θυσίας, αἵτινες οὐδέποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας· Αὐτὸς δὲ, μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὸ διηνεκὲς ἐκίθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ. Τὸ λοιπὸν ἐκδεχόμενος ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Μία γὰρ προσφορὰ τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι· Αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, δίδους νόμους μου ἐπὶ καρδίας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτούς· Καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι. Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐκ ἔτι προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας. Ἐχοντες οὖν, ἀδελφοί, παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν ἁγίων ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἐνεκαίνισεν ἡμῖν ὁδὸν πρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος, τῆς σαρκὸς αὐτοῦ· Καὶ ἱερέα μέγαν ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ· Προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

πληροφορία πίστεως, ἐρραντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελησμένοι τὸ σῶμα ὕδατι καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ· (πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγειλάμενος·) καὶ κατανοῶμεν ἀλλήλους εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων· Μὴ ἐγκαταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἑαυτῶν, καθὼς ἔθος τισὶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσῳ βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ιθ'. α'.

ΤΟΤΕ οὖν ἔλαβεν ὁ Πιλάτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. Καὶ οἱ στρατιῶται, πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ, καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτόν, καὶ ἔλεγον· Χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. Ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ Πιλάτος, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε, ἄγω ὑμῖν αὐτόν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκω. Ἐξῆλθεν ἔν ὃ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἴδε ὁ ἄνθρωπος. Ὅτε οὖν εἶδον αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται, ἐκραύγασαν, λέγοντες· Σταύρωσον, σταύρωσον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Δάβετε αὐτόν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατέ· ἐγὼ γὰρ οὐχ εὐρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. Ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι· Ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ ἐποίησεν. Ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ Πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ· Πόθεν εἰ σύ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. Λέγει οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος· Ἐμοὶ οὐ λαλεῖς;

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς· Οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν· διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοι, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. Ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν· οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον, λέγοντες· Ἐὰν τοῦτον ἀπολύσης, οὐκ εἰ φίλος τοῦ Καίσαρος· πᾶς ὁ βασιλέα αὐτόν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι. Ὁ οὖν Πιλάτος, ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βήματος εἰς τόπον λεγόμενον Λιθόστρωτον, Ἑβραϊστὶ δὲ Γαββαθᾶ. Ἦν δὲ παρασκευὴ τῆς πάσχα, ὥρα δὲ ὥσεί ἐκτη· καὶ λέγει τοῖς Ἰουδαίοις· Ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. Οἱ δὲ ἐκραύγασαν· Ἄρον, ἄρον, σταύρωσον αὐτόν. Λέγει αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω ; Ἀπεκρίθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς· Οὐκ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ Καίσαρα. Τότε οὖν παρέδωκεν αὐτόν αὐτοῖς ἵνα σταυρωθῇ. Παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν καὶ ἀπήγαγον. Καὶ βαράζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον Κρανίου τόπον, ὃς λέγεται Ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ· Ὅπου αὐτόν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. Ἐγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ Πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ· ἦν δὲ γεγραμμένον· **ΙΗΣΟΥΣ Ο ΝΑΖΩΡΑΙΟΣ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.** Τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν Ἰουδαίων· ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς· καὶ ἦν γεγραμμένον Ἑβραϊστὶ, Ἑλληνιστὶ, Ῥωμαϊστί. Ἐλεγον οὖν τῷ Πιλάτῳ οἱ Ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων· Μὴ γράφῃ· Ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε· Βασιλεὺς εἰμι τῶν Ἰουδαίων. Ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος· Ὁ

ΕΝ ΗΜΕΡΑΙ ΠΑΘΟΥΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

γέγραφα, γέγραφα. Οἱ οὖν στρατιῶται, ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν, ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἐκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τῶν χιτῶνα· ἦν δὲ ὁ χιτῶν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντός δι' ὅλον. Εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους· Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. Ἵνα ἡ γραφή πληρωθῇ ἡ λέγουσα· Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. Οἱ μὲν ἔν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. Εἰστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρία ἡ τοῦ Κλωπᾶ, καὶ Μαρία Μαγδαληνὴ. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα, καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ· Γύναι, ἰδὲ ὁ υἱός σου. Εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ· Ἴδου ἡ μήτηρ σου. Καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν αὐτὴν ὁ μαθητὴς εἰς τὰ ἴδια. Μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσται ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, λέγει· Διψῶ. Σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν· οἱ δὲ, πλήσαντες σπόγγον ὄξους, καὶ ὑσσώπῳ περιθέντες, προσήνεγκαν αὐτοῦ τῷ στόματι. Ὅτε οὖν ἔλαβε τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Τετέλεσται· καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν, παρέδωκε τὸ πνεῦμα. Οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἵνα μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ τὰ σώματα ἐν τῷ σαββάτῳ, ἐπεὶ παρασκευὴ ἦν, (ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ σαββάτῳ,) ἠρώτησαν τὸν Πιλάτον ἵνα κατεαγῶσιν αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ ἀρθῶσιν. Ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ μὲν πρώτου κατέαξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ ἄλλου τοῦ συσταυρωθέντος αὐτῷ. Ἐπὶ δὲ τὸν Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὥς εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνηκότα, οὐ κατέαξαν αὐτοῦ τὰ σκέλη· Ἀλλ' εἰς τῶν στρατιωτῶν λόγχῃ αὐτοῦ τὴν

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

πλευράν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. Καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία· καὶ κεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα ὑμεῖς πιστεύσητε. Ἐγένετο γὰρ ταῦτα ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ· Ὅσῃν ἔσυντριβήσεται αὐτοῦ. Καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει· Ὁψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε ἵνα ὥσπερ εἰς τὸν θάνατον ἐβαπτίσθημεν τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὕτω διὰ συνεχοῦς τῶν φθαρτῶν παθημάτων νεκρώσεως συνταφῶμεν αὐτῷ καὶ διὰ τοῦ τάφου καὶ τῆς πύλης θανάτου εἰς τὴν περιχαρῇ ἡμῶν ἀνάστασιν διέλθωμεν, ἕνεκα τῆς ἀξίας τῆς ἀποθανόντος καὶ ταφέντος καὶ ἀναστάντος ὑπὲρ ἡμῶν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πετ. γ'. ιζ'.

ΚΡΕΙΤΤΟΝ γὰρ ἀγαθοποιοῦντας, εἰ θέλει τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, πάσχειν, ἢ κακοποιοῦντας· Ὅτι καὶ Χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθε, δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων· ἵνα ἡμᾶς προσ-

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

αγάγη τῷ Θεῷ, θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζῶσ-
ποιηθεὶς δὲ τῷ πνεύματι· Ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν
φυλακῇ πνεύμασι πορευθεὶς ἐκήρυξεν, ἀπει-
θήσασί ποτε, ὅτε ἅπαξ ἐξεδέχετο ἡ τοῦ Θεοῦ
μακροθυμία ἐν ἡμέραις Νῶε, κατασκευαζο-
μένης κιβωτοῦ, εἰς ἣν ὀλίγαι, τουτέστιν ὁκτώ,
ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος. Ὡς καὶ ἡμᾶς
ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα, (ὃ σαρκὸς
ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς
ἐπερώτημα εἰς Θεόν) δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ὅς ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, πορευθεὶς
εἰς ἔρανόν, ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ
ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων.

Εὐαγγέλιον. Ματθ'. κζ'. νζ'.

ΟΨΙΑΣ δὲ γενομένης, ἦλθεν ἄνθρωπος πλῆ-
σιος ἀπὸ Ἀριμαθαίας, τοῦνομα Ἰωσήφ, ὃς καὶ
αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ. Οὗτος, προσελ-
θὼν τῷ Πιλάτῳ, ᾗτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
Τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι τὸ
σῶμα. Καὶ λαβὼν τὸ σῶμα ὁ Ἰωσήφ, ἐνε-
τύλιξεν αὐτὸ σινδόνι καθαρᾷ· Καὶ ἔθηκεν
αὐτὸ ἐν τῷ καινῷ αὐτοῦ μνημείῳ, ὃ ἐλατόμη-
σεν ἐν τῇ πέτρᾳ· καὶ, προσκυλίσας λίθον
μέγαν τῇ θύρᾳ τοῦ μνημείου, ἀπῆλθεν. Ἦν
δὲ ἐκεῖ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, καὶ ἡ ἄλλη Μα-
ρία, καθήμεναι ἀπέναντι τοῦ τάφου. Τῇ δὲ
ἐπαύριον, ἥτις ἐστὶ μετὰ τὴν παρασκευὴν, συ-
νήχθησαν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι πρὸς
Πιλάτον, λέγοντες· Κύριε, ἐμνήσθημεν ὅτι
ἐκεῖνος ὁ πλάνος εἶπεν ἔτι ζῶν· Μετὰ τρεῖς
ἡμέρας ἐγείρομαι. Κέλευσον οὖν ἀσφαλισθῆ-

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας, μήποτε ἐλθόντες οἱ μαθηταὶ, αὐτοῦ νυκτὸς, κλέψωσιν αὐτόν, καὶ εἴπωσι τῷ λαῷ· Ἠγέρθη ἀπὸ τῶν νεκρῶν· καὶ ἔσται ἡ ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης. Ἔφη δὲ αὐτοῖς ὁ Πιλάτος· Ἐχέτε κουστωδίαν· ὑπάγετε, ἀσφαλίσασθε ὡς οἶδατε. Οἱ δὲ πορευθέντες, ἠσφάλισαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

Ἐν ταῖς Ἑωθιναῖς Εὐχαῖς, ἀντὶ τοῦ Ψαλμοῦ·
Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα, ταῦτα τὰ Τροπάρια ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται.

ΤΟ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός ὥστε ἐορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀζύμοις εἰλικρινείας καὶ ἀληθείας. α'. Κορ. ε'. ζ'.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἔκ ἔτι ἀποθνήσκει, θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι κυριεύει· ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ· οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Ῥωμ. ε'. θ', ι', ια'.

ΧΡΙΣΤΟΣ ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο· ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν,
οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. α'. Κορ. ιε'. κ'.

Δόξα Πατρί } καὶ τὰ λοιπά.
Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. }

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς σὺν
Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ
τὴν τῆς αἰδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, τα-
πεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῃ
σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς ταῖς δια-
νοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτως συνε-
χεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος
ἐπαγάγωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
ἡμῶν, τοῦ συζώντος καὶ συμβασιλεύοντός
σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. γ'. α'.

Εἰ οὖν συνηγέρθητε τῷ Χριστῷ, τὰ ἄνω ζη-
τεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
καθήμενος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς. Ἀπεθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται
σὺν τῷ Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ. Ὄταν ὁ Χριστὸς
φανερωθῇ, ἡ ζωὴ ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν
αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε ἐν
τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκα-
θαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν
πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶν εἰδωλολατρεία. Δι' ἣν
ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς

ΗΜΕΡΑ Β'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

ἀπειθείας· Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. α'

Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ ἔρχεται πρῶτῃ, σκοτίας ἔτι οὔσης, εἰς τὸ μνημεῖον· καὶ βλέπει τὸν λίθον ῥομένον ἐκ τοῦ μνημείου. Τρέχει ἔν κ' ἔρχεται πρὸς Σίμωνα Πέτρον, καὶ πρὸς τὸν ἄλλον μαθητὴν ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, καὶ λέγει αὐτοῖς· Ἦραν τὸν Κύριον ἐκ τοῦ μνημείου, καὶ οὐκ οἶδαμεν ποῦ ἔθηκαν αὐτόν. Ἐξῆλθεν οὖν ὁ Πέτρος, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς, καὶ ἦρχοντο εἰς τὸ μνημεῖον. Ἐτρεχον δὲ οἱ δύο ὁμοῦ, καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς προέδραμε τάχιον τοῦ Πέτρον, καὶ ἦλθε πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον. Καὶ παρακύψας βλέπει κείμενα τὰ ὀθόνια· ἔ μὲντοι εἰσῆλθεν. Ἐρχεται οὖν Σίμων Πέτρος ἀκολουθῶν αὐτῷ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ μνημεῖον, κ' θεωρεῖ τὰ ὀθόνια κείμενα, καὶ τὸ σουδάριον, ὃ ἦν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, ἔ μετὰ τῶν ὀθονίων κείμενον, ἀλλὰ χωρὶς ἐντετυλιγμένον εἰς ἓνα τόπον. Τότε ἔν εἰσῆλθε καὶ ὁ ἄλλος μαθητὴς ὁ ἐλθὼν πρῶτος εἰς τὸ μνημεῖον, καὶ εἶδε, καὶ ἐπίστευσεν. Οὐδέπω γὰρ ἤδεισαν τὴν γραφὴν, ὅτι δεῖ αὐτόν ἐκ νεκρῶν ἀναστῆναι. Ἀπῆλθον οὖν πάλιν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ μαθηταί.

ΗΜΕΡΑ Β'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, κ' τὴν τῆς αἰδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, τα-

ΗΜΕΡΑ Β'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

πεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρετῇ σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθὰς ταῖς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγάγωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι ἔκ' ἐστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἐστι. Τὸν λόγον ὃν ἀπέσειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος· Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διήλθεν ἐν ἐργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν, ἐμφανῆ γενέσθαι· Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστήναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι

ΗΜΕΡΑ Β'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφηταὶ μαρτυροῦσιν, ἅφεςιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. ιγ'.

ΚΑΙ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ἥ ὄνομα Ἐμμαῆς· Καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς, καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς. Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρατοῦντο τῇ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ ἐστε σκυθρωποί; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς, ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις; Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκαν αὐτόν οἱ Ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν. Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ· ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι ὀρθρῆαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον. Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἦλθον, λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέσαι, οἳ λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὔρον οὕτω

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὡς ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται. Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν, διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἐαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρώτέρῳ πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπέδιδον αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ διηνοιχθῆσαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς. Λέγοντας· Ὅτι ἠγέρθη ὁ Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ μονογενοῦς σου Υἱοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τὸν θάνατον νικήσας, καὶ τὴν τῆς αἰδίου ζωῆς θύραν ἡμῖν ἀνοίξας, ταπεινῶς δεόμεθά σου, ἵνα καθὼς τῇ ἐξαιρέτῳ

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

σου χάριτι ἡμᾶς προφθάνων, ἀγαθᾶς ταῖς διανοίαις ἡμῶν ἐμβάλλεις ἐπιθυμίας, οὕτω συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, αὐτὰς εἰς χρηστὸν τέλος ἐπαγάγωμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιγ'. κς'.

ΑΝΔΡΕΣ ἀδελφοί, υἱοὶ γένους Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν ὁ λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτον ἀγνοήσαντες, καὶ τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν τὰς κατὰ πᾶν σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν. Καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ἠτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, κατελόντες ἀπὸ τοῦ ξύλου, ἔθηκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν. Ὅς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναναβᾶσιν αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ, οἵτινές εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τῆς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τοῖς τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν. Ὡς καὶ ἐν τῷ ψαλμῷ τῷ δευτέρῳ γέγραπται· Υἱός μου εἰ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Ὅτι δὲ ἀνέστησεν αὐτόν ἐκ νεκρῶν, μηκέτι μέλλοντα ὑποστρέφειν εἰς διαφθοράν, οὕτως εἶρηκεν· Ὅτι δώσω ὑμῖν τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πιστά. Διὸ

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΩ ΠΑΣΧΑ.

καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· Οὐ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Δαβὶδ μὲν γὰρ ἰδίᾳ γενεᾷ ὑπηρετήσας τῇ τοῦ Θεοῦ βουλῇ, ἐκοιμήθη, καὶ προστετέθη πρὸς τοὺς πατέρας αὐτοῦ, καὶ εἶδε διαφθοράν· Ὁν δὲ ὁ Θεὸς ἤγειρεν, οὐκ εἶδε διαφθοράν. Γνωστὸν οὖν ἔστω ὑμῖν, ἄνδρες ἀδελφοί, ὅτι διὰ τούτου ὑμῖν ἄφεσις ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται. Καὶ ἀπὸ πάντων ὧν οὐκ ἠδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως δικαιωθῆναι, ἐν τούτῳ πᾶς ὁ πιστεύων δικαιούται. Βλέπετε οὖν μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς τὸ εἰρημένον ἐν τοῖς προφήταις· Ἰδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ θαυμάσιζατε, καὶ ἀφανίσθητε· ὅτι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἔργον ᾧ οὐ μὴ πιστεύσητε, εἰάν τις ἐκδιηγῇται ὑμῖν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. κδ'. λς'.

Αὐτός ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐσέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουνσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Ἰδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγὼ εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα σὰρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. Ἐτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων, εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου. Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν· Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὖν

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς. Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· "Ὅτι οὕτω γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΤΕΡ παντοδύναμε, ὁ τὸν ἰδιόν σου Υἱὸν δωρησάμενος παραδοθῆναι διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ ἐγερθῆναι διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν· Χάρισαι ἡμῖν παλαιὰν τῆς κακίας καὶ πονηρίας ζύμην οὕτως ἐκκαθᾶραι, ὥστε ἐν τῇ τοῦ βίου εὐλκρινεΐᾳ τε καὶ ἀληθείᾳ σοι λατρεύειν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ αὐτοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. ε'. δ'.

ΟΤΙ πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵματος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι· καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. "Οτι τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· καὶ οὗτοι οἱ τρεῖς ἓν εἰσι. Καὶ τρεῖς εἰσιν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. Εἰ τὴν μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκεν αὐτὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν ἣν μεμαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐστὶν. Ὁ ἔχων τὸν υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν υἱόν τοῦ Θεοῦ, τὴν ζωὴν οὐκ ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. ιθ'.

ΟΥΣΗΣ οὖν ὁψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν· καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐνεφύσησε, καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα ἅγιον. Ἐὰν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

τίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἂν τινων κρατῆτε, κε-
κράτηνται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὸν μονογενῆ Υἱόν σου δούς οὐ μόνον θυσίαν ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, ἀλλὰ καὶ ζωῆς εὐσεβῆς ὑπογραμμὸν ἡμῖν εἶναι· Δὸς ἡμῖν χάριν τὴν τε ἀδιαλίμητον αὐτῆς εὐεργεσίαν ταύτην μετὰ τῆς εὐχαριστίας αἰεὶ ἀποδέξασθαι, καὶ καθ' ἐκάστην σπουδάζειν τοῖς τοῦ ἁγιωτάτου βίου αὐτοῦ εὐλογητοῖς ἵχνεσιν ἐπακολουθεῖν, δι' αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. β'. ιθ'.

ΤΟΥΤΟ γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως. Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἁμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἄλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ· Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδορεῖ, πάσχων οὐκ ἠπεῖλει· παρεδίδον δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτῆς ἐπὶ τὸ ξύλον· ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὐ τῷ μώλωπι

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώ-
μενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα
καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ι'. ια'.

ΕΓΩ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός. Ὁ ποιμὴν ὁ
καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν προ-
βάτων· Ὁ μισθωτὸς δέ, καὶ οὐκ ὢν ποιμὴν, ἔ-
στι οὐκ εἰσὶ τὰ πρόβατα ἴδια, θεωρεῖ τὸν λύκον
ἐρχόμενον, καὶ ἀφίησι τὰ πρόβατα, καὶ φεύγει·
καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτὰ, καὶ σκορπίζει τὰ
πρόβατα. Ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, ὅτι μισθω-
τὸς ἐστὶ, καὶ οὐ μέλει αὐτῷ περὶ τῶν προβά-
των. Ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, καὶ γινώ-
σκω τὰ ἐμὰ, καὶ γινώσκομαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν.
Καθὼς γινώσκει με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ γινώσκω
τὸν πατέρα· καὶ τὴν ψυχὴν μου τίθημι ὑπὲρ
τῶν προβάτων. Καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ
οὐκ ἐστὶν ἐκ τῆς ἀλλῆς ταύτης· καὶ κεῖνά με
δεῖ ἀγαγεῖν, καὶ τῆς φωνῆς μου ἀκούσουσι· καὶ
γενήσεται μία ποίμνη, εἰς ποιμὴν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τοῖς ἐν τῇ πλάνῃ
οὔσι τὸ τῆς ἀληθείας σου φῶς ἀποδεικνύς,
ἐφ' ᾧ εἰς τὴν τῆς δικαιοσύνης ὁδὸν ἐπανελθεῖν
δύνασθαι, δώρησαι πᾶσι τοῖς τῆς Χριστιανικῆς
εὐσεβείας συγκοινωνοῖς γεγεννημένοις, τὰ τῇ
ἐξομολογήσει αὐτῶν ἐναντία φεύγειν, καὶ τοῖς
αὐτῇ συμφωνοῦσιν ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Ἐπιστολή. α'. Πეტ. β'. ια'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, παρακαλῶ, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· Τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλήν· ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, διὰ τὸν Κύριον· εἴτε βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· Εἴτε ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν. Ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν· Ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δούλοι Θεοῦ. Πάντας τιμήσατε. Τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε. Τὸν Θεὸν φοβεῖσθε. Τὸν βασιλέα τιμᾶτε.

Εὐαγγέλιον. Ἰωαν. ιε'. ιε'.

ΜΙΚΡΟΝ, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψεσθέ με, ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα. Εἶπον οὖν ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς ἀλλήλους· Τί ἐστὶ τοῦτο ὃ λέγει ἡμῖν· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν μικρὸν, καὶ ὁψεσθέ με· καί· Ὅτι ἐγὼ ὑπάγω πρὸς τὸν πατέρα; Ἐλεγον οὖν· Τοῦτο τί ἐστὶν ὃ λέγει, τὸ μικρὸν; οὐκ οἶδαμεν τί λαλεῖ. Ἐγνων οὖν ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἠθελον αὐτὸν ἐρωτᾶν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Περὶ τούτου ζητεῖτε μετ' ἀλλήλων, ὅτι εἶπον· Μικρὸν, καὶ οὐ θεωρεῖτέ με· καὶ πάλιν

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

μικρὸν, καὶ ὄψεσθέ με; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι κλαύσετε καὶ θρηνήσετε ὑμεῖς, ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται· ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, ἀλλ' ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται. Ἡ γυνὴ ὅταν τίκτῃ, λύπην ἔχει, ὅτι ἦλθεν ἡ ὥρα αὐτῆς· ὅταν δὲ γεννήσῃ τὸ παιδίον, οὐκ ἔτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, διὰ τὴν χαρὰν, ὅτι ἐγεννήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον. Καὶ ὑμεῖς οὖν λύπην μὲν νῦν ἔχετε· πάλιν δὲ ὄψομαι ὑμᾶς, καὶ χαρήσεται ὑμῶν ἡ καρδία, καὶ τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἶρει ἀφ' ὑμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ μόνος τα τῶν ἁμαρτωλῶν ἀνθρώπων θελήματά τε καὶ παθήματα κατευθύνειν δυνάμενος· Δώρησαι τῷ λαῷ σου ἀγαπᾶν ἃ προστάττεις, καὶ ὀρέγεσθαι ὧν ἐπαγγέλλῃ, ὥστε ἐν ταῖς ποικίλαις τε καὶ πολλαπλασίαις τοῦ κόσμου μεταβολαῖς, ἐκεῖ τὰς ἡμῶν καρδίας βεβαίως στηριχθῆναι, ὅπου ἀληθινὰς τὰς χαρὰς εὐρεῖν ἔστι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακωβ. α'. ιζ'.

ΠΑΣΑ δόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φώτων, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλλαγή ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουληθεὶς ἀπεκύησεν ἡμᾶς

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν
τινα τῶν αὐτοῦ κτισμάτων. "Ωστε, ἀδελφοί
μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχὺς εἰς
τὸ ἀκοῦσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδὺς
εἰς ὀργήν· Ὀργὴ γάρ ἀνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ
οὐ κατεργάζεται. Διὸ ὑποθέμενοι πᾶσαν
ρύπαρίαν καὶ περισσεΐαν κακίας, ἐν πραύτητι
δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον
σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. ε'.

ΝΥΝ δὲ ὑπάγω πρὸς τὸν πέμψαντά με, καὶ
οὔδεις ἐξ ὑμῶν ἐρωτᾷ με· Ποῦ ὑπάγεις; Ἀλλ'
ὅτι ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἡ λύπη πεπλήρω-
κεν ὑμῶν τὴν καρδίαν. Ἀλλ' ἐγὼ τὴν ἀλή-
θειαν λέγω ὑμῖν, συμφέρει ὑμῖν ἵνα ἐγὼ
ἀπέλθω· εἰ γὰρ μὴ ἀπέλθω, ὁ Παράκλητος
οὐκ ἐλεύσεται πρὸς ὑμᾶς· εἰ δὲ πορευθῶ,
πέμψω αὐτὸν πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ἐλθὼν ἐκεῖνος
ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, καὶ περὶ
δικαιοσύνης, καὶ περὶ κρίσεως. Περὶ ἁμαρτίας
μέν, ὅτι οὐ πιστεύουσιν εἰς ἐμέ· Περὶ δικαιο-
σύνης δὲ, ὅτι πρὸς τὸν πατέρα μου ὑπάγω, καὶ
οὐκ ἔτι θεωρεῖτέ με· Περὶ δὲ κρίσεως, ὅτι ὁ
ἄρχων τοῦ κόσμου τούτου κέκριται. Ἔτι
πολλὰ ἔχω λέγειν ὑμῖν, ἀλλ' οὐ δύνασθε
βαστάζειν ἄρτι. Ὄταν δὲ ἔλθῃ ἐκεῖνος, τὸ
Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁδηγήσει ὑμᾶς εἰς πᾶ-
σαν τὴν ἀλήθειαν· οὐ γὰρ λαλήσει ἀφ' ἑαυτοῦ,
ἀλλ' ὅσα ἂν ἀκούσῃ λαλήσει, καὶ τὰ ἐρχόμενα
ἀναγγελεῖ ὑμῖν. Ἐκεῖνος ἐμὲ δοξάσει, ὅτι
ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγελεῖ ὑμῖν.
Πάντα ὅσα ἔχει ὁ πατήρ, ἐμὰ ἐστὶ διὰ τοῦτο

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

εἶπον· "Ὅτι ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται, καὶ ἀναγγε-
λεῖ ὑμῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ἐξ οὗ πάντα τὰ ἀγαθὰ ἀπορρέει, χά-
ρισται ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς δούλοις σου, διὰ τε
τῆς ἀγίας ἐπιπνοίας σου τὰ ἀγαθὰ ὄντα ἐνθυ-
μεῖσθαι, καὶ διὰ τῆς φιλανθρώπου ὁδηγίας σου
τὰ αὐτὰ ἐπιτελεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακ. α'. κβ'.

ΓΙΝΕΣΘΕ δὲ ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον
ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτούς. "Ὅτι εἴ-
τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ οὐ ποιητὴς, ὅσος
ἔοικεν ἀνδρὶ κατανοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς
γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· Κατενόησε γὰρ
ἑαυτὸν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάθετο
ὅποιος ἦν. Ὁ δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον
τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος, ἀλλὰ ποιη-
τὴς ἔργου, οὗτος μακάριος ἐν τῇ ποιήσει αὐτῷ
ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ θρῆσκος εἶναι ἐν ὑμῖν, μὴ
χαλιναγωγῶν γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν
καρδίαν αὐτοῦ, τούτου μάταιος ἡ θρησκεία.
Θρησκεία καθαρὰ καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ
καὶ πατρὶ, αὕτη ἐστίν, ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανὰς
καὶ χήρας ἐν τῇ θλίψει αὐτῶν, ἄσπιλον ἑαυτὸν
τηρεῖν ἀπὸ τοῦ κόσμου.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ις'. κγ'.

ΑΜΗΝ ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὅσα ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δώσει ὑμῖν. Ἔως ἄρτι οὐκ ἠτήσατε οὐδὲν ἐν τῷ ὀνόματί μου· αἰτεῖτε, καὶ λήψεσθε, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾖ πεπληρωμένη. Ταῦτα ἐν παροιμίαις λελάληκα ὑμῖν· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ὅτε οὐκ ἔτι ἐν παροιμίαις λαλήσω ὑμῖν, ἀλλὰ παρρησίᾳ περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγελῶ ὑμῖν. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν τῷ ὀνόματί μου αἰτήσεσθε· καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν· Αὐτὸς γὰρ ὁ πατήρ φιλεῖ ὑμᾶς, ὅτι ὑμεῖς ἐμὲ πεφιλήκατε, καὶ πεπιστεύκατε ὅτι ἐγὼ παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐξῆλθον. Ἐξῆλθον παρὰ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐλήλυθα εἰς τὸν κόσμον· πάλιν ἀφίημι τὸν κόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα. Λέγουσιν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτῷ· Ἰδε, νῦν παρρησίᾳ λαλεῖς, καὶ παροιμίαν ἔδεμίαν λέγεις. Νῦν οἶδαμεν ὅτι οἶδας πάντα, καὶ οὐ χρεῖαν ἔχεις ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ· ἐν τούτῳ πιστεύομεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐξῆλθες. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἄρτι πιστεύετε; Ἰδὲ, ἔρχεται ὥρα, καὶ νῦν ἐλήλυθεν, ἵνα σκορπισθῇτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε, καὶ οὐκ εἰμι μόνος, ὅτι ὁ πατήρ μετ' ἐμοῦ ἐστι. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε· ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε· ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ἡμῖν, Παντοκράτωρ Θεός, ἵνα καθὼς τὸν μονογενῆ Υἱόν σου εἰς τοὺς οὐρανὸς

ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΑΝΑΒΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ.

ἀναβεβηκέναι πιστεύομεν, οὕτω τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ νῷ κἀκεῖσε ἀναβαίνωμεν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἀδιαλείπτως οἰκῶμεν, ὃς ζῇ καὶ βασιλεύει μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεός, εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. α'. α'.

ΤΟΝ μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν, ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς, οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ἔσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς. Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ.

τὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτε-
νίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένου
αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν
αὐτοῖς ἐν ἐσθῇτι λευκῇ· Οἱ καὶ εἶπον· Ἄνδρες
Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν
οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς, ὁ ἀναληφθεὶς
ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται ὃν
τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν
οὐρανόν.

Εὐαγγέλιον. Μαρκ. ις'. ιδ'.
ΥΣΤΕΡΟΝ, ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα
ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν,
καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐ-
τὸν ἐξηγερούμενον οὐκ ἐπίστευσαν. Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα,
κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ
πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σῶθήσεται· ὁ δὲ
ἀπιστήσας, κατακριθήσεται. Σημεῖα δὲ τοῖς
πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει. Ἐν τῷ
ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις
λαλήσουσι καιναῖς· Ὅφεις ἁροῦσι· καὶ θανά-
σιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ
ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς
ἔξουσιν. Ὁ μὲν οὖν Κύριος, μετὰ τὸ λαλῆσαι
αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἐκάθισεν
ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. Ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες
ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος,
καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολου-
θούντων σημείων.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ Βασιλεῦ τῆς δόξης, ὁ τὸν μονογενῆ
Υἱόν σου Ἰησοῦ Χριστὸν μετὰ μεγάλου τῆς

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΣΙΝ.

Θριάμβον εἰς τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν σοῦ
ὑπερυψώσας, μὴ ἄφες ἡμᾶς ὀρφανὰς, δεόμεθά
σου, ἀλλὰ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ Πνεῦμά σου
τὸ ἅγιον, τοῦ παρηγορῆσαι ἡμᾶς, καὶ εἰς ἐκεῖ-
νον τὸν τόπον ὑψῶσαι, εἰς ὃν ὁ Κύριος ἡμῶν
καὶ Σωτὴρ Ἰησοῦς Χριστὸς πρὸ ἡμῶν ἀπῆλθεν,
ὁ συζῶν καὶ συμβασιλεύων σοὶ καὶ Πνεύματι
ἁγίῳ, εἷς Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. δ'. ζ'.

ΠΑΝΤΩΝ δὲ τὸ τέλος ἡγγικε· σωφρονήσατε
οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς. Πρὸ
πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ
ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρ-
τιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν.
Ἐκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς
αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικί-
λης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγια
Θεοῦ· Εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ
ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζεται ὁ Θεὸς διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστὶν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. κς'.

ΟΤΑΝ δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω
ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας,
ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρ-
τυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε,
ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελά-
ληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε. Ἀποστ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

ναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς, δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. Καὶ ταῦτα ποιήσουσιν ὑμῖν, ὅτι οὐκ ἔγνωσαν τὸν πατέρα, οὐδὲ ἐμέ. Ἀλλὰ ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ἡ ὥρα, μνημονεύετε αὐτῶν, ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περὶ πού τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τοῦ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τῆς ἁγίας Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. β'. α'.

ΚΑΙ ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἦσαν ἅπαντες ὁμοθυμαδὸν ἐπιτοαυτό. Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὗ ἦσαν καθήμενοι. Καὶ ὤφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλῶσσαι ὥσεί πυρὸς· ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέραις γλώσσαις, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη· ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους· Οὐκ ἰδοὺ πάντες οὗτοί εἰσιν οἱ λαλοῦντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρθοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. ιε'.

ΕΑΝ ἀγαπᾷτέ με, τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς τηρήσατε. Καὶ ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα, καὶ ἄλλον παράκλητον δώσει ὑμῖν, ἵνα μένη μεθ' ὑμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας· ὃ ὁ κόσμος οὐ δύναται λαβεῖν· ὅτι οὐ θεωρεῖ αὐτό, οὐδὲ γινώσκει αὐτό· ὑμεῖς δὲ γινώσκετε αὐτό, ὅτι παρ' ὑμῖν μένει, καὶ ἐν ὑμῖν ἔσται. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς· ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἔτι μικρὸν, καὶ ὁ κόσμος με οὐκ ἔτι θεωρεῖ· ὑμεῖς δὲ θεωρεῖτέ με· ὅτι ἐγὼ ζῶ, καὶ ὑμεῖς ζήσεσθε. Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γνώσεσθε ὑμεῖς ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ μου, καὶ ὑμεῖς ἐν ἐμοί, καὶ ἐγὼ ἐν ὑμῖν. Ὁ ἔχων τὰς ἐντολὰς μου, καὶ τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνός ἐστιν ὁ ἀγαπῶν με· ὁ δὲ ἀγαπῶν με

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτὸν, καὶ ἐμφανίσω αὐτῷ ἑμαυτόν. Λέγει αὐτῷ Ἰούδας, (ὃς ὁ Ἰσκαριώτης,) Κύριε, τί γέγονεν ὅτι ἡμῖν μέλλεις ἐμφανίζειν σεαυτὸν, καὶ οὐχὶ τῷ κόσμῳ; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐάν τις ἀγαπᾷ με, τὸν λόγον μου τηρήσει· καὶ ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα, καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν με, τοὺς λόγους μου οὐ τηρεῖ· καὶ ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμὸς, ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με πατρὸς. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, παρ' ὑμῖν μένων. Ὁ δὲ Παράκλητος, τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ὃ πέμψει ὁ πατήρ ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐκεῖνος ὑμᾶς διδάξει πάντα, καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα ἃ εἶπον ὑμῖν. Εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν· οὐ καθὼς ὁ κόσμος δίδωσιν, ἐγὼ δίδωμι ὑμῖν. Μὴ ταρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδία, μηδὲ δειλιάτω. Ἠκούσατε ὅτι ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Ὑπάγω καὶ ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς· εἰ ἡγαπατέ με, ἐχάρητε ἂν, ὅτι εἶπον, πορεύομαι πρὸς τὸν πατέρα· ὅτι ὁ πατήρ μου μείζων μου ἐστί. Καὶ νῦν εἶρηκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι· ἵνα ὅταν γένηται, πιστεύσητε. Οὐκ ἔτι πολλὰ λαλήσω μεθ' ὑμῶν· ἔρχεται γὰρ ὁ τοῦ κόσμου τέτταρτος ἄρχων, καὶ ἐν ἐμοὶ οὐκ ἔχει οὐδέν. Ἀλλ' ἵνα γνῶ ὁ κόσμος ὅτι ἀγαπῶ τὸν πατέρα, καὶ καθὼς ἐνετείλατό μοι ὁ πατήρ, οὕτω ποιῶ.

ΗΜΕΡΑ Β'. ΕΝ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περι πον τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τῷ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγίᾳ παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ι'. λδ'.

ΑΝΟΙΞΑΣ δὲ Πέτρος τὸ στόμα, εἶπεν· Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· Ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθνει ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἔστι. Τὸν λόγον ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· οὗτός ἐστι πάντων Κύριος· Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τὸ βάπτισμα ὃ ἐκήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ, ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει, ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου, ὅτι ὁ Θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν μάρτυρες πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν ἀνείλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τῷτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γε-

ΗΜΕΡΑ Β'. ΕΝ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

νέσθαι· Οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, ἡμῖν, οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν λαβεῖν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιστεύοντα εἰς αὐτόν. Ἐτι λαλοῦντος τοῦ Πέτρου τὰ ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τὰς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοὶ ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἡ δωρεὰ τῆς ἀγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. Ἦκουσιν γὰρ αὐτῶν λαλούντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος· Μήτι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι τούτους, οἵτινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον καθὼς καὶ ἡμεῖς; Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

ΟΥΤΩ γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον, ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ. Ὁ πιστεύων εἰς αὐτόν, οὐ κρίνεται· ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται· ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ κρίσις, ὅτι τὸ φῶς ἐλήλυθεν εἰς τὸν κόσμον, καὶ ἠγάπησαν οἱ ἄνθρωποι μᾶλλον τὸ σκότος, ἢ τὸ φῶς· ἦν γὰρ πονηρὰ αὐτῶν τὰ ἔργα. Πᾶς γὰρ ὁ φαῦλα

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

πράσσω, μισεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ὁ δὲ ποιῶν τὴν ἀλήθειαν, ἔρχεται πρὸς τὸ φῶς, ἵνα φανερωθῇ αὐτοῦ τὰ ἔργα, ὅτι ἐν Θεῷ εἰσιν εἰργασμένα.

ΗΜΕΡΑ γ'. ΕΝ ΤΗ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Συναπτή.

ΘΕΟΣ, ὃς περὶ πον τὸν νῦν χρόνον πιστοῦ τῆ λαοῦ σου καρδίας ἐδίδαξας τὸ φῶς τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῖς καταπέμπων· Δὸς ἡμῖν διὰ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος τὰ ὀρθὰ φρονεῖν, καὶ ἐν τῇ αὐτοῦ ἁγία παρακλήσει πανταχοῦ χαίρειν, διὰ τῆς ἀξίας Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ σοὶ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐν τῇ μονάδι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος, εἰς Θεὸς εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. η'. ιδ'.

ΑΚΟΥΣΑΝΤΕΣ δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀπόστολοι ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην· Οἵτινες καταβάντες προσηύξαντο περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον. (Οὐπω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.) Τότε ἐπέτιθουν τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

Εὐαγγέλιον. Ιωάν. ι'. α'.

ΑΜΗΝ ἀμήν λέγω ὑμῖν· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος δια τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν, ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶ καὶ ληστής. Ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας, ποιμὴν ἐστὶ τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει· καὶ τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, καὶ ἐξάγει αὐτά. Καὶ ὅταν τὰ ἴδια πρόβατα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται· καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασι τὴν φωνὴν αὐτοῦ. Ἀλλοτρίῳ δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσωσιν, ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ· ὅτι οὐκ οἶδασι τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ὃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ὑμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι πρὸ ἐμῆ ἦλθον, κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ, σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται, καὶ νομὴν εὐρήσει. Ὁ κλέπτης οὐκ ἔρχεται εἰ μὴ ἵνα κλέψῃ καὶ θύσῃ καὶ ἀπολέσῃ· ἐγὼ ἦλθον ἵνα ζωὴν ἔχωσι, καὶ περισσὸν ἔχωσι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδίδε Θεὸς, ὁ ἡμῖν τοῖς δούλοις σου χαρισάμενος, ἐν τῇ τῆς ἀληθοῦς πίστεως ὁμολογίᾳ τὴν τῆς αἰωνίου Τριάδος δόξαν ἐπιγινώσκειν, καὶ ἐν τῇ τῆς μεγαλειότητος δυνάμει τὴν μονάδα σέβεσθαι· Δεόμεθά σου, ἵνα ἐν τῇ βεβαιότητι τῆς πίστεως ταύτης ἡμᾶς διαφυλάξῃς, καὶ ἀπὸ πασῶν ἀναγκῶν ρύσασθαι ἀξιώσῃς, ὃς ζῆς καὶ βασιλεύεις, εἰς Θεός, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἐπιστολή. Ἀποκαλ. δ'. α'.

ΜΕΤΑ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ θύρα ἠνεωγμένη ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἡ φωνὴ ἡ πρώτη ἦν ἡκουσα ὡς σάλπιγγος λαλούσης μετ' ἐμοῦ, λέγουσα· Ἀνάβα ὧδε, καὶ δείξω σοι ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα. Καὶ εὐθέως ἐγενόμην ἐν πνεύματι· καὶ ἰδοὺ, θρόνος ἐκεῖτο ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τοῦ θρόνου καθήμενος. Καὶ ὁ καθήμενος ἦν ὅμοιος ὁράσει λίθῳ ἰάσπιδι, καὶ σαρδίνῳ· καὶ ἶρις κυκλόθεν τοῦ θρόνου ὅμοιος ὁράσει σμαραγδίνῳ. Καὶ κυκλόθεν τοῦ θρόνου θρόνοι εἴκοσι καὶ τέσσαρες· καὶ ἐπὶ τοὺς θρόνους εἶδον τοὺς εἴκοσι καὶ τέσσαρας πρεσβυτέρους καθημένους, περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις λευκοῖς· καὶ ἔσχον ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν στεφάνους χρυσοῦς. Καὶ ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύονται ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ καὶ φωναί· καὶ ἑπτὰ λαμπάδες πυρὸς καιόμεναι ἐνώπιον τοῦ θρόνου, αἵ εἰσι τὰ ἑπτὰ πνεύματα τοῦ Θεοῦ. Καὶ ἐνώπιον τοῦ θρόνου θάλασσα ὑαλίνη, ὁμοία κρυστάλλῳ· καὶ ἐν μέσῳ τοῦ θρόνου καὶ κύκλῳ τοῦ θρόνου τέσσαρα ζῶα γέμοντα ὀφθαλμῶν ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν. Καὶ τὸ ζῶον τὸ πρῶτον ὅμοιον λέοντι, καὶ τὸ δεύτερον ζῶον ὅμοιον μόσχῳ, καὶ τὸ τρίτον ζῶον ἔχον τὸ πρόσωπον ὡς ἄνθρωπος, καὶ τὸ τέταρτον ζῶον ὅμοιον ἀετῷ πετωμένῳ. Καὶ τέσσαρα ζῶα, ἐν καθ' ἑαυτὸ, εἶχον ἀνά πτέρυγας ἐξ κυκλόθεν, καὶ ἔσωθεν γέμοντα ὀφθαλμῶν· καὶ ἀνάπausιν οὐκ ἔχουσιν ἡμέρας καὶ νυκτός, λέγοντα· Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἦν καὶ ὁ ὢν καὶ ὁ ἐρχόμενος. Καὶ ὅταν δώσουσι τὰ ζῶα δόξαν καὶ τιμὴν καὶ εὐχαριστίαν τῷ καθήμενῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου, τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

αίωνων, Πεσούνται οἱ εἴκοσι καὶ τέσσαρες
πρεσβύτεροι ἐνώπιον τοῦ καθημένου ἐπὶ τοῦ
θρόνου, καὶ προσκυνοῦσι τῷ ζῶντι εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων, καὶ βάλλουσι τοὺς στεφάνους
αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ θρόνου, λέγοντες· "Ἄξιός εἰ,
Κύριε, λαβεῖν τὴν δόξαν καὶ τὴν τιμὴν καὶ
τὴν δύναμιν· ὅτι σὺ ἔκτισας τὰ πάντα, καὶ διὰ
τὸ θέλημά σου εἰσὶ, καὶ ἐκτίσθησαν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. γ'. α'.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδη-
μος ὄνομα αὐτῷ, ἄρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗτος
ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυθας δι-
δάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα δύνα-
ται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ὁ Θεὸς μετ'
αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεννηθῇ
ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ. Λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος· Πῶς
δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέροντος ὄντος; μὴ
δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν, καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς· Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις
γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Τὸ
γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς, σὰρξ ἐστὶ καὶ
τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος, πνεῦμά
ἐστὶ. Μὴ θαυμάσης ὅτι εἶπόν σοι· Δεῖ ὑμᾶς
γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει
πνεῖ, καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ
οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως
ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.
Ἀπεκρίθη Νικόδημος, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πῶς δύ-
ναται ταῦτα γενέσθαι; Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Σὺ εἰ ὁ διδάσκαλος τοῦ Ἰσραὴλ,

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

καὶ ταῦτα οὐ γινώσκεις; Ἀμὴν ἀμὴν λέγω σοι, ὅτι ὃ οἶδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ὃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν· καὶ τὴν μαρτυρίαν ἡμῶν οὐ λαμβάνετε. Εἰ τὰ ἐπίγεια εἶπον ὑμῖν, καὶ ἔπιστεύετε· πῶς, εἰάν εἶπω ὑμῖν τὰ ἐπουράνια, πιστεύσετε; Καὶ οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ καθὼς Μωσὴς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὕψωθῆναι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου· ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχῃ ζωὴν αἰώνιον.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ πάντων τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων ἰσχύς ὢν, εὐσπλάγχχνως τὰς ἱκετηρίας ἡμῶν πρόσδεξαι, καὶ ἐπειδὴ ἄνευ σοῦ ἡ τῆς ἡμετέρας θνητῆς φύσεως ἀσθένεια οὐχ διὰ τ' ἐστίν, οὐδοτιοῦν ἀγαθὸν ἀπεργάσασθαι, παράσχου ἡμῖν τὴν τῆς χάριτος σου βοήθειαν, ὅπως τῷ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου νοῖ καὶ ἔργῳ σοι ἀρέσκωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. δ'. ζ'.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν· ὅτι ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τῷ τῷ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπέσταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμόν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἀγαπητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν υἱὸν σωτῆρα τοῦ κόσμου. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν, ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμεν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει ὁ δὲ φοβούμενος οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς. Ἐάν τις εἴπῃ Ὅτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν ὁ γὰρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν ἐώρακε, τὸν Θεόν, ὃν οὐχ ἐώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐνβολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. ιθ'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος, καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχόν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον τοῦ Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος, καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ᾄδῃ ἐπάρας τῆς ὀφθαλμίδος αὐτῆς, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· Πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με, καὶ πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτῆς ὕδατος, καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακὰ· νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι. Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐσήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δὲ Ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου· Ἐχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἐχουσι Μωσέα, καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως καὶ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται.

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ, ὃς τοῖς ὑπὸ σοῦ ἐν βεβαίῳ σου φόβῳ καὶ ἀγάπῃ ἐκτρέφομένοις βοηθῶν, καί γε καὶ αὐτὰς διευθύνων ἐδέποτε ἐκλείπεις· Φύλαξον ἡμᾶς, δεόμεθά σου, ὑπὸ τῇ τῆς ἀγαθῆς σου προνοίας προστασίᾳ, καὶ τοῦ ἁγίου σου Ὁνόματος φόβον τε καὶ ἀγάπην ἡμῖν διηνεκῇ ἐμποίησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Ἰωάν. γ'. ιγ'.

ΜΗ θαυμάζετε, ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἶδαμεν ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὅτι ἀγαπῶμεν τοὺς ἀδελφούς· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, μένει ἐν τῷ θανάτῳ. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ἀνθρωποκτόνος ἐστί· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρωποκτόνος οὐκ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ ἐγνώκαμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. Ὃς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπὴ τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγαπῶμεν λόγῳ

ΚΥΡΙΑΚΗ Β'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μηδε γλώσση, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ. Καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν, καὶ ἐμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν. "Ὅτι εἰ καὶ καταγινώσκη ἡμῶν ἡ καρδία, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα. Ἀγαπητοὶ, εἰ καὶ ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκη ἡμῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ὁ εἰς αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολὴν ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιδ'. ις'.

ΑΝΘΡΩΠΟΣ τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· Καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· "Ἐρχεσθε, ὅτι ἤδη ἑτοιμὰ ἐστὶ πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· "Εξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τὰς πτωχὰς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δούλος· Κύριε, γέγονεν

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· "Εξελθε εἰς τὰς ὁδὸς καὶ φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταιί μου τοῦ δείπνου.

ΚΥΡΙΑΚΗ γ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, οἰκτιρμόνως ἡμῶν εἰσάκουσον, καὶ χάρισαι, ἵνα ἡμεῖς οἷς ἐκτενῇ τοῦ εὐχεσθαι ἐπιθυμίαν ἔδωκας, δυνατῇ σου βοηθείᾳ ἐν πᾶσι τοῖς κινδύνοις καὶ δυστυχήμασι φρουρηθῶμέν τε καὶ παρακληθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτρ. ε'. ε'.

ΠΑΝΤΕΣ δὲ ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν. Ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ· Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε· ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καταπίῃ. Ὡς ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὀλίγον

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

παθόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, σθενώσαι, θεμελιώσαι. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιε'. α'.

ΗΣΑΝ δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ. Καὶ διεγόγγυζον οἱ Φαρισαῖοι καὶ οἱ Γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην, λέγων· Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννενηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ αὐτό; Καὶ εὕρων ἐπιτίθουσιν ἐπὶ τοὺς ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας, λέγων αὐτοῖς· Συγχαίρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ ἑβρανῷ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκονταεννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας. Ἡ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, εἰάν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, ἔχι ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως ὅτου εὕρῃ; Καὶ εὕρουσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα· Συγχαίρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα. Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτὴ.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ πάντων ἐπὶ σοὶ ἡλπικότων σκεπαστὴς ὢν, χωρὶς οὗ οὐδέν ἰσχυρόν, οὐδέν

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἅγιόν ἐστιν· Αὐξήσον ἐφ' ἡμᾶς καὶ πλήθυνον τὸ ἔλεός σου, ἵν' ἡγουμένου σου καὶ προστατεύοντος ἡμῶν, οὕτω τὰ πρόσκαιρα διαπερῶμεν, ὥστε μὴ τῶν αἰωνίων ὑστερεῖσθαι· Τῷτο χάρισαι, Πάτερ οὐράνιε, ἕνεκεν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιη'.

ΛΟΓΙΖΟΜΑΙ γὰρ ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν νυῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι· Ὅτι καὶ αὕτη ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ. Οἶδαμεν γὰρ ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει καὶ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, νιοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. 5'. λς'.

ΓΙΝΕΣΘΕ οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί. Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε· Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν. Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτε δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφοτέροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται; Οὐκ ἔστι μαθητῆς

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς; Ἡ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφε, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἐκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ ἡμῖν, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, ἵνα διὰ τῆς κυβερνήσεώς σου ἡ διάθεσις τοῦ κόσμου τούτου εἰρηνικῶς οὕτω διοικῆται, ὥστε Ἐκκλησίαν σου ἐν εὐσεβεῖ πάσῃ ἡρεμία σοι λατρεύειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α'. Πέτ. γ'. η'.

ΤΟ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὐσπλαγχνοι, φιλόφρονες· Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τὸναντίον δὲ, εὐλογοῦντες· εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε. Ὁ γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν, καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς, παυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτοῦ ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη αὐτοῦ τὴν μὴ λαλῆσαι δόλον· Ἐκκλινάτω ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιησάτω ἀγαθόν· ζητησάτω εἰρήνην, καὶ διώξάτω αὐτήν. Ὅτι οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ

ΚΥΡΙΑΚΗ ε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

δικαίους, καὶ ὧτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν· πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά. Καὶ τίς ὁ κακώσων ὑμᾶς, εἰ τοῦ ἀγαθοῦ μιμηταὶ γένησθε; Ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην, μακάριοι· τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε, μηδὲ ταραχθῆτε· Κύριον δὲ τὸν Θεὸν ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ε'. α'.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἐστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ· Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἐστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἄλιεῖς, ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα. Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους. Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγρην. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον. Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν ἰχθύων πλῆθος πολὺ· διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν. Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἐτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἐπλησαν ἑμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά. Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἐξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἄνθρωπος ἁμαρτωλὸς εἰμι, Κύριε. Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ἢ συνέλαβον. Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἱ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι. Καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν

ΚΥΡΙΑΚΗ 5'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἀνθρώπους ἔση ζωγρῶν. Καὶ καταγαγόντες
τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκο-
λούθησαν αὐτῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ 5'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τοῖς ἀγαπῶσί σε τὰ ἀγαθὰ
ὑπερέχοντα πάντα τὸν νοῦν ἐτοιμάσας, ἔγχεον
ἐν ἡμῶν καρδίαις τοιαύτην εἰς σὲ ἀγάπην,
ὅπως ἐπὶ πᾶσιν ἀγαπῶντές σε, τῶν ἐπαγγε-
λιῶν σου, πᾶν ὁτιοῦν ἐπιποθεῖν δυναίμεθ' ἂν,
λίαν ὑπερβαλλουσῶν, ἐπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥομ. 5'. γ'.

Η ἀγνοεῖτε ὅτι ὅσοι ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστὸν
Ἰησοῦν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν;
Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος
εἰς τὸν θάνατον· ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη Χριστὸς
ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πατρὸς, οὕτως καὶ
ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ
γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἐσόμεθα· Τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς
ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ
τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν
ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαί-
ωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπεθάνομεν
σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν
αὐτῷ· Εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν,
οὐκ ἔτι ἀποθνήσκει· θάνατος αὐτοῦ οὐκ ἔτι

ΚΥΡΙΑΚΗ 5'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε, τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ ὃ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ε'. κ'.

ΛΕΓΩ γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἐὰν μὴ περισσεύσῃ ἡ δικαιοσύνη ὑμῶν πλεῖον τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισαίων, οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τῆς βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἠκούσατε ὅτι ἐρρέθη τοῖς ἀρχαίοις· Οὐ φονεύσεις· ὃς δ' ἂν φονεύσῃ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει. Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῇ, ἔνοχος ἔσται τῇ κρίσει· ὃς δ' ἂν εἴπῃ τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ, Ῥακά, ἔνοχος ἔσται τῷ σινεδρίῳ· ὃς δ' ἂν εἴπῃ, Μωρὲ, ἔνοχος ἔσται εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ἐὰν οὖν προσφέρῃς τὸ δῶρόν σου ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ κεῖ μνησθῇς ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἔχει τι κατὰ σοῦ, ἄφες ἐκεῖ τὸ δῶρόν σου ἔμπροσθεν τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ ὑπάγε, πρῶτον διαλλάγηθι τῷ ἀδελφῷ σου, καὶ τότε ἐλθὼν πρόσφερε τὸ δῶρόν σου. Ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχὺ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ· μήποτε σε παραδῷ ὁ ἀντίδικος τῷ κριτῇ, καὶ ὁ κριτὴς σε παραδῷ τῷ ὑπηρέτῃ, καὶ εἰς φυλακὴν βληθήσῃ. Ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΥΡΙΕ πάσης τῆς ἰσχύος καὶ δυνάμεως, ὁ πάντων τῶν ἀγαθῶν δοτὴρ καὶ χορηγὸς ὢν· ταῖς ἡμῶν διανοίαις τοῦνόματός σου τὴν ἀγάπην ἐμφύτευσον, τὴν τῆς ἀληθοῦς θρησκείας προκοπὴν ἡμῖν ἐμποίησον, ἐν ἀπάσῃ τῇ ἀγαθωσύνῃ ἡμᾶς διάθρεψον, καὶ ἐν αὐτῇ διὰ τοῦ μεγάλου ἐλέους σου ἡμᾶς διαφύλαξον, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ῥωμ. στ'. ιθ'.

ἈΝΘΡΩΠΙΝΟΝ λέγω, διὰ τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὡσπερ γὰρ παρεστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ δούλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύνῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἶχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων, θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέλος, ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας, θάνατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. η'. α'.

ΕΝ ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, παμπόλλου ὄχλου ὄντος, καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγει αὐτοῖς· Σπλαγχνίζομαι ἐπὶ τὸν ὄχλον, ὅτι ἤδη ἡμέρας τρεῖς προσμένουσί μοι, καὶ οὐκ ἔχουσι τί φάγωσι. Καὶ ἐὰν ἀπολύσω αὐτοὺς νήστευσ εἰς οἶκον αὐτῶν, ἐκλυθήσονται ἐν

ΚΥΡΙΑΚΗ η' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τῇ ὁδῷ· τινὲς γὰρ αὐτῶν μακρόθεν ἤκουσι.
Καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ·
Πόθεν τούτους δυνήσεται τις ὧδε χορτάσαι
ἄρτων ἐπ' ἐρημίας; Καὶ ἐπηρώτα αὐτούς·
Πόσους ἔχετε ἄρτους; Οἱ δὲ εἶπον· Ἑπτὰ·
Καὶ παρήγγειλε τῷ ὄχλῳ ἀναπεσεῖν ἐπὶ τῆς
γῆς· καὶ λαβὼν τοὺς ἑπτὰ ἄρτους, εὐχαρισή-
σας ἔκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
ἵνα παραθῶσι· καὶ παρέθηκαν τῷ ὄχλῳ. Καὶ
εἶχον ἰχθύδια ὀλίγα· καὶ εὐλογήσας, εἶπε πα-
ραθεῖναι καὶ αὐτά. Ἐφαγον δὲ, καὶ ἐχορτά-
σθησαν· καὶ ἦραν περισσεύματα κλασμάτων,
ἑπτὰ σπυρίδας. Ἦσαν δὲ οἱ φαγόντες ὡς τε-
τρακισχίλιοι· καὶ ἀπέλυσεν αὐτούς.

ΚΥΡΙΑΚΗ η' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, οὐπὲρ ἀδιάλειπτος πρόνοια πάντα
τὰ ἐν οὐρανῷ τε καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διοικεῖ· Τα-
πεινῶς σου δεόμεθα, ἀπείργειν ἀφ' ἡμῶν πάν-
τα τὰ βλαβερά, καὶ τὰ ἡμῖν ὠφέλιμα δωρεῖσ-
θαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. η'. ιβ'.

ΟΡΑ οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν οὐ τῇ
σαρκί, τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ
σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰ δὲ πνεύ-
ματι τὰς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζή-
σεσθε. Ὅσοι γάρ Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται,
οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦ-
μα δουλείας πάλιν εἰς φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν, Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα, καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχουμεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ζ'. ιε'.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ δὲ ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἔρχονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες. Ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Μήτι συλλέγουσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλὴν, ἢ ἀπὸ τριβόλων σῦκα; οὕτω πᾶν δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖ· τὸ δὲ σαπρὸν δένδρον καρποὺς πονηροὺς ποιεῖ. Οὐ δύναται δένδρον ἀγαθὸν καρποὺς πονηροὺς ποιεῖν, οὐδὲ δένδρον σαπρὸν καρποὺς καλοὺς ποιεῖν. Πᾶν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Ἄραγε ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι, Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτὴ.

ΔΩΡΗΣΑΙ ἡμῖν, Κύριε, δεόμεθά σου, τὸ πνεῦμα τοῦ διαλογίζεσθαί τε καὶ ἐργάζεσθαι τὰ ὄντως ὀρθὰ, ἵνα οἱ ἄνευ σου οὐδὲν ἀγαθὸν ποιεῖν δυνάμενοι, παρά σου κραταιωθέντες,

ΚΥΡΙΟΥ Θ. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

κατὰ τὸ θέλημά σου διάγειν τὸν βίον δυνη-
θῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ι'. α'.

ΟΥ θέλω δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ἀδελφοὶ, ὅτι οἱ
πατέρες ἡμῶν πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν,
καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διῆλθον. Καὶ
πάντες εἰς τὸν Μωυσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νε-
φέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ
βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ
αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπινον γὰρ ἐκ
πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα
ἦν ὁ Χριστός. Ἄλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐ-
τῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός· κατεστρώθησαν γὰρ
ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα δὲ τύποι ἡμῶν ἐγενήθη-
σαν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπιθυμητὰς κακῶν,
καθὼς καὶ κεῖνοι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ εἰδωλο-
λάτραι γίνεσθε, καθὼς τινες αὐτῶν· ὡς γέγ-
ραπται· Ἐκάθισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν,
καὶ ἀνέστησαν παίζειν. Μηδὲ πορνεύωμεν,
καθὼς τινες αὐτῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν
μιᾷ ἡμέρᾳ εἰκοσιτρεῖς χιλιάδες. Μηδὲ ἐκ-
πειράζωμεν τὸν Χριστὸν, καθὼς καὶ τινες αὐ-
τῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλον-
το. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν
ἐγόγγυσαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτῆ.
Ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις·
ἐγράφη δὲ πρὸς νουθεσίαν εἰς ὧς τὰ τέλη τῶν
αἰώνων κατήντησεν. Ὡστε ὁ δοκῶν ἐστάναι,
βλεπέτω μὴ πέση. Πειριασμός ὑμᾶς οὐκ εἴ-
ληφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος, πιστὸς δὲ ὁ Θεός,
ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασ-

ΚΥΡΙΑΚΗ Θ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Θε, ἀλλὰ ποιήσῃ σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν
ἐκβασιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ις'. α'.

ΕΛΕΓΕ δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
"Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονό-
μον· καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς διασκορπί-
ζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. Καὶ φωνήσας αὐτὸν,
εἶπεν αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου; ἀπό-
δος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου· οὐ γὰρ δυ-
νήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν. Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰ-
κονόμος· Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαι-
ρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ
ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι. "Εγνων τί ποιή-
σω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέ-
ξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν. Καὶ προσ-
καλεσάμενος ἓνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν
τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ· Πόσον
ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν
βάτους ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι σου
τὸ γράμμα, καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεν-
τήκοντα. "Επειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ πόσον
ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν κόρους σίτου.
Καὶ λέγει αὐτῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ
γράψον ὀγδοήκοντα. Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος
τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως ἐποί-
ησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώ-
τεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτός εἰς τὴν γενε-
ὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσι. Καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω· Ποιή-
σατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμμωνᾶ τῆς ἀδι-
κίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμᾶς εἰς
τὰς αἰωνίους σκηνάς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ι'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΑΝΕΩΧΘΩ τὰ ὦτα τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, ταῖς ἱκετηρίαις τῶν ταπεινῶν δούλων σου, καὶ ἐφ' ᾧ τυχεῖν ὧν δέονται, ποιήσον αὐτοὺς αἰτεῖν τὰ σοι ἀρέσκοντα, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιβ'. α'.

ΠΕΡΙ δὲ τῶν πνευματικῶν, ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, Οἴδατε ὅτι ἔθνη ἦτε, πρὸς τὰ εἰδωλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἤγεσθε, ὑπαγόμενοι. Διὸ γνωρίζω ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν, λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦν· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριον Ἰησοῦν εἰ μὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμάτων εἰσι, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα· καὶ διαιρέσεις διακονιῶν εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτὸς Κύριος· καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰσιν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐκάστω δὲ δίδοται ἢ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος πρὸς τὸ συμφέρον. Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος δίδοται λόγος σοφίας, ἄλλω δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα· ἑτέρω δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλω δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύματι· ἄλλω δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων, ἄλλω δὲ προφητεία, ἄλλω δὲ διακρίσεις πνευμάτων, ἑτέρω δὲ γένη γλωσσῶν, ἄλλω δὲ ἐρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα δὲ ταῦτα ἐνεργεῖ τὸ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ Πνεῦμα, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκάστω καθὼς βούλεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ια'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιθ'. μα'.

ΚΑΙ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων· "Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καὶ γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου. "Ὅτι ἤξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σε, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, καὶ περικυκλώσῃσί σε καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν. Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοί λίθον ἐπὶ λίθῳ. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου. Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερόν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· Γέγραπται· 'Ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν. Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ια'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τὴν παντοδύναμόν σου ἰσχὺν ἐν τῷ ἔλεεῖν καὶ οἰκτεῖρειν μάλιστα ἐμφανίζων, τοιοῦτον τῆς χάριτός σου μέτρον ἡμῖν δώρησαι, ὥστε τὴν τῶν ἐντολῶν σου ὁδὸν τρέχοντας, τῶν χρηστῶν ἐπαγγελιῶν σου ἐπιτυχεῖν, καὶ τοῦ ἐπουρανίου θησαυροῦ σου μετασχεῖν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ. ιε'. α'.

ΓΝΩΡΙΖΩ δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον

ΚΥΡΙΑΚΗ ια'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε· δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε· ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γὰρ ὑμῖν ἐν πρώτοις ὃ καὶ παρέλαβον· ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς γραφάς· καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα. Ἐπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν. Ἐπειτα ὤφθη Ἰακώβῳ· εἶτα τοῖς ἀποστόλοις πᾶσιν. Ἐσχατον δὲ πάντων, ὡς περὶ τῷ ἐκτρώματι, ὤφθη καὶ μοί. Ἐγὼ γὰρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμέ, οὐ κενὴ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, ἔτω κηρύσσομεν, καὶ οὕτως ἐπιστεύσατε.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιη' θ'.

ΕΙΠΕ δὲ καὶ πρὸς τινὰς τοὺς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, καὶ ἐξουθενούντας τοὺς λοιποὺς, τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι· ὁ εἷς Φαρισαῖος, καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσήνετο· Ὁ Θεὸς, εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμι ὡς περ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης. Νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πᾶν-

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, λέγων· Ὁ Θεὸς, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰδίδε Θεὸς, ὁ εἰς τὸ τὰς αἰτήσεις ἡμῶν πρυσδέξασθαι προθυμότερος ὢν, ἢ ἡμεῖς εἰς τὸ αἰτεῖσθαι, εἰωθὼς τε κρείττω τῆς τε δεήσεως ἡμῶν καὶ τῆς ἀξίας χαρίζεσθαι. Ἐκχεον ἐφ' ἡμᾶς τὸ δαψιλές τοῦ ἐλέους σου, ἀφείς ἡμῖν ἅπερ τὸ συνειδὸς ἐν ὀρώ-
δία ἔχει, καὶ δωρούμενος τὰ ἀγαθὰ ἃ λαβεῖν ἀνάξιοί ἐσμεν, εἰ μὴ δι' ἀξίας τε καὶ μεσιτείας Ἰησοῦ Χριστοῦ Ὑιοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. γ'. δ'.

ΠΕΠΟΙΘΗΣΙΝ δὲ τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν Θεόν· Οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν λογίσασθαι τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἢ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ· ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς διαθήκης, οὐ γράμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ιβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μα ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία τοῦ θανάτου ἐν γράμμασιν, ἐντετυπωμένην ἐν λίθοις, ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ, τὴν καταργουμένην· πῶς οὐχὶ μᾶλλον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἔσται ἐν δόξῃ; εἰ γὰρ ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως, δόξα· πολλῶ μᾶλλον περισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ.

Εὐαγγέλιον. Μάρκ. ζ'. λα'.

ΚΑΙ πάλιν ἐξελθὼν ἐκ τῶν ὁρίων Τύρου καὶ Σιδῶνος, ἦλθε πρὸς τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας, ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων Δεκαπόλεως. Καὶ φέρουσιν αὐτῷ κωφὸν μογιλάλον, καὶ παρακαλοῦσιν αὐτὸν ἵνα ἐπιθῇ αὐτῷ τὴν χεῖρα. Καὶ ἀπολαβόμενος αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ὄχλου κατ' ἰδίαν, ἔβαλε τοὺς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ· καὶ πτύσας, ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτοῦ. Καὶ ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐστέναξε, καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐφφαθά· ὃ ἔστι, διανοίχθητι. Καὶ εὐθέως διηναίχθησαν αὐτοῦ αἱ ἄκοαί, καὶ ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει ὀρθῶς. Καὶ διεστείλατο αὐτοῖς ἵνα μηδενὶ εἴπωσιν· ὅσον δὲ αὐτὸς αὐτοῖς διεστέλλετο, μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυσσον· καὶ ὑπερπερισσῶς ἐξεπλήσσοντο, λέγοντες· Καλῶς πάντα πεποίηκε· καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν, καὶ τοὺς ἁλάλους λαλεῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ οἰκτίρμων Θεός, ἐξ οὗ μόνου δωρεᾶς γίνεται, ὅτι ὁ πιστός σου λαὸς τὴν ἀληθινὴν καὶ ἐπαινετὴν λατρείαν σοι προσφέρουσι· Δὸς ἡμῖν οὕτω πιστῶς σοι λατρεύειν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ, ὥστε μὴ ἀπολείπεσθαι εἰς τὸ τέλος τοῦ τῶν ἐπουρανίων σῶν ἐπαγγελιῶν ἐπιτυχεῖν, διὰ τὴν ἀξίαν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. γ'. ιε'.

ΤΩι δὲ Ἀβραάμ ἐρρήθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει· καὶ τοῖς σπέρμασιν, ὡς ἐπὶ πολλῶν· ἀλλ' ὡς ἐφ' ἐνός· καὶ τῷ σπέρματί σου· ὅς ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν, ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἢ κληρονομία, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ δι' ἐπαγγελίας κεχάρισται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; Τῶν παραβάσεων χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα ᾧ ἐπήγγελται, διαταγείς δι' ἀγγέλων, ἐν χειρὶ μεσίτου. Ὁ δὲ μεσίτης, ἐνός οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεός, εἷς ἐστιν. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ; Μὴ γένοιτο· εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος ὁ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, ὥντως ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλὰ συνέκλεισεν ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἐπιστολή. Λουκ. ι'. κγ'.

ΚΑΙ στραφεὶς πρὸς τοὺς μαθητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέπετε. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ προφήται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶδον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ οὐκ ἤκουσαν. Καὶ ἰδὼν, νομικός τις ἀνέστη, ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὁρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ. Ὁ δὲ, θέλων δικαιοῦν ἑαυτόν, εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς ἐστὶ μου πλησίον; ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχὼν, καὶ λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀπῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ· καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἀντιπαρῆλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευίτης, γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθεν. Σαμαρείτης δὲ τις ὁδεύων, ἦλθε κατ' αὐτόν, καὶ ἰδὼν αὐτόν, ἐσπλαγχνίσθη· Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, ἡγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ. Καὶ ἐπὶ τῆς αὔριον ἐξελθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καὶ ὃ, τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν δα-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

κεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστὰς; ὁ δὲ εἶπεν. Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει ὁμοίως.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰτίδιε Θεὸς, χάρισαι ἡμῖν τὴν τῆς πίστεως, ἐλπίδος τε καὶ ἀγάπης ἐπίδοσιν, καὶ πρὸς τὸ τῶν παρὰ σου ὑποσχεθέντων ἐπιτυχεῖν, ποιήσον ἡμᾶς τὰ ὑπὸ σου προσταχθέντα ἀγαπᾶν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. ε'. ις'.

ΛΕΓΩ δέ. Πνεύματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκῶς οὐ μὴ τελέσητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ δὲ Πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλλήλοις, ἵνα μὴ, ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῇτε. Εἰ δὲ Πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστέ ὑπὸ νόμον. Φανερά δέ ἐστι τὰ ἔργα τῆς σαρκός· ἅτινά ἐστι, μοιχεῖα, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεῖα, φαρμακεῖα, ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοὶ ἐριθεῖαι, διχοστασίαι, αἵρέσεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις· ἃ προλέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεἶπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χαρὰ, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἐστι

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

νόμος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ιζ'. ια'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας. Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἰς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἱ ἑστησαν πόρρωθεν. Καὶ αὐτοὶ ἤραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησόν ἡμᾶς. Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν. Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν. Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ; Οὐχὲν εὐρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἄλλογενὴς οὗτος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἀναστὰς περεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΙΑΤΗΡΗΣΟΝ, ἀντιβολουμέν σε, Κύριε, ἀδιαλείπτῳ τῷ ἐλέει σου τὴν Ἐκκλησίαν σου, καὶ ἐπειδὴ χωρὶς σου ἀνάγκη τὴν ἀνθρωπίνην

ΚΥΡΙΑΚΗ ιε'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἀσθένειαν εὐπαράπτωτον εἶναι, τῇ σῇ βοηθείᾳ διαφύλαξον ἡμᾶς ἀπὸ πάντων τῶν βλάβειν ἡμᾶς πεφυκότων, καὶ ἐπὶ τὰ πρὸς σωτηρίαν χρήσιμα ὁδήγησον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Γαλ. 5'. ια'.

ΙΔΕΤΕ πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρί. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, ἔτσι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν· ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περίομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κλίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. 5'. κδ'.

ΟΥΔΕΙΣ δύναται δυσὶ κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἓνα μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἐνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου καταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δουλεύειν καὶ μαμμωνᾷ. Διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν, Μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φάγητε καὶ τί πίνητε· μηδὲ τῷ σώματι ὑμῶν, τί ἐνδύσησθε. Οὐχὶ ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος; Ἐμβλέψατε εἰς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,

ΚΥΡΙΑΚΗ ις'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν, οὐδὲ συν-
 ἄγουσιν εἰς ἀποθήκας καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐ-
 ράνιος τρέφει αὐτά· οὐχ ὑμεῖς μᾶλλον διαφέ-
 ρετε αὐτῶν; Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν δύναται
 προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἓνα;
 Καὶ περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; καταμάθητε
 τὰ κρίνα τῆ ἀγρῆ πῶς αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ
 νήθει. Λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐδὲ Σολομὼν ἐν
 πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ περιεβίβλετο ὥς ἐν τού-
 των. Εἰ δὲ τὸν χόρτον τοῦ ἀγροῦ, σήμερον
 ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβανον βαλλόμενον, ὁ
 Θεὸς οὕτως ἀμφιέννυσιν, οὐ πολλῶ μᾶλλον
 ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι; Μὴ οὖν μεριμνήσητε, λέ-
 γοντες· Τί φάγωμεν, ἢ τί πίνωμεν, ἢ τί περι-
 βαλώμεθα; Πάντα γὰρ ταῦτα τὰ ἔθνη ἐπιζη-
 τεῖ· οἶδε γὰρ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος ὅτι
 χρήζετε τούτων ἀπάντων. Ζητεῖτε δὲ πρῶτον
 τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δικαιοσύνην
 αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν.
 Μὴ οὖν μεριμνήσητε εἰς τὴν αὔριον· ἡ γὰρ
 αὔριον μεριμνήσει τὰ ἑαυτῆς. Ἀρκετὸν τῇ
 ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ις' ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΚΛ ΑΘΑΙΡΟΙ καὶ ὑπερασπίζοι, Κύριε, τὴν Ἐκ-
 δήησίαν σου ὁ συνεχὴς σου οἰκτιρμός· καὶ ἐπει-
 περ ἄνευ τῆς σου ἀντιλήψεως, οὐχ οἷα τ'
 εἰσιν ἐν τῇ ἀσφαλείᾳ περιμένειν, σῶσον αὐτήν

Ο

Α

ΚΥΡΙΑΚΗ ις'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

παντάπασι τῇ βοηθείᾳ καὶ ἀγαθότητί σου,
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. γ'. ιγ'.

ΔΙΟ αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσί μου ὑμέρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν. Τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δώῃ ὑμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος, καὶ μῆκος, καὶ ὕψος, γινῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πληρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοῶμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Λουκ. ζ'. ια'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῇ ἐξῆς, ἐπορεύετο εἰς πύλην καλουμένην Ναὶν καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοί, καὶ ὄχλος πολὺς. Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθνηκώς, υἱὸς μονογενῆς τῇ μητρὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτῇ χήρᾳ καὶ ὄχλος τῆς πόλεως ἱκανὸς ἦν σὺν αὐτῇ. Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος, ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Μὴ κλαῖε. Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς σοροῦ, (οἱ

ΚΥΡΙΑΚΗ ιζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

δὲ βαστάζοντες ἕστησαν, καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω, ἐγέρθητι. Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν, λέγοντες· Ὅτι προφήτης μέγας ἐγίγερται ἐν ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ. Καὶ ἀπῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ περιχώρῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιζ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΦΘΑΣΑΤΩ ἡμᾶς, δεόμεθά σου, Κύριε, καὶ ἐπ' ακολουθείτω ἡμῖν διαπαντός ἡ χάρις σου, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν αἰεὶ προθύμους ἡμᾶς ποιεῖτω, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. δ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΩ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πίστεως ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ· σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν Πνεύμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· Εἰς Κύριος, μία πίστις, ἐν βάπτισμα· εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ὑμῖν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Ἐπιστολή. Λουκ. ιδ'. α'.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸς εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν. Καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ Φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν. Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτόν, καὶ ἀπέλυσε. Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἔμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτόν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; Καὶ ἔκ ἰσχυσαν ἀναταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα. Ἐλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς· Ὅταν κληθῇς ὑπὸ τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ἢ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σέ καὶ αὐτόν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἑσχατον τόπον κατέχειν. Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἑσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκὼς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί. Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτόν, ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν ἑαυτόν ὑψωθήσεται.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτὴ.

ΧΑΡΙΣΑΙ τῷ λαῷ σου, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, τοῖς τοῦ κόσμου, καὶ τῆς σαρκὸς, καὶ τοῦ διαβόλου πειρασμοῖς ἀντιστῆναι, καὶ σοὶ τῷ

ΚΥΡΙΑΚΗ ιη'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

μόνῳ ὄντι Θεῷ ὑγνῇ τῇ διανοίᾳ ἔπεσθαι διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. α' Κορ'. α'. δ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν,
ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν
Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν
αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει· Κα-
θὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν
ὑμῖν· Ὡστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ
χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· Ὃς καὶ βε-
βαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους ἀνεγκλήτους, ἐν τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. λδ'.

ΟΙ δὲ Φαρισαῖοι, ἀκούσαντες ὅτι ἐφίμωσε
τοὺς Σαδδουκαίους, συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό·
Καὶ ἐπηρώτησεν εἷς ἐξ αὐτῶν νομικὸς, πειρά-
ζων αὐτόν, καὶ λέγων· Διδάσκαλε, ποία ἐν-
τολὴ μεγάλη ἐν τῷ νόμῳ; Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸ Θεόν σου ἐν ὅλῃ
τῇ καρδίᾳ σου, καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ψυχῇ σου, καὶ ἐν
ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου· Αὕτη ἐστὶ πρώτη καὶ με-
γάλη ἐντολή. Δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ· Ἀγα-
πήσεις τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν. Ἐν ταύ-
ταις ταῖς δυσὶν ἐντολαῖς ὅλος ὁ νόμος καὶ προ-
φῆται κρέμανται. Συνηγμένων δὲ τῶν Φαρι-
σαίων, ἐπηρώτησεν αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς, λέγων·
Τί ὑμῖν δοκεῖ περὶ τοῦ Χριστοῦ; τίνος υἱός
ἐστι; Λέγουσιν αὐτῷ, τοῦ Δαβίδ. Λέγει
αὐτοῖς· Πῶς οὖν Δαβὶδ ἐν πνεύματι Κύριον
αὐτόν καλεῖ, λέγων· Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυ-
ρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ
τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Εἰ οὖν Δαβὶδ καλεῖ αὐτὸν Κύριον, πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστι; Καὶ οὐδεὶς ἐδύνατο αὐτῷ ἀποκριθῆναι λόγον· οὐδὲ ἐτόλμησέ τις ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐπερωτῆσαι αὐτὸν οὐκέτι.

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτὴ.

ΕΠΕΙΔΗ ἄνευ σου, Κύριε, οὐχ οἱοί τ' ἐσμέν σοι ἀρέσκειν, εὐμενῶς χάρισαι ἡμῖν, ἵνα τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα ἐν πᾶσι τὰς ἡμῶν καρδίας διευθῆναι καὶ κυβερνήσαι δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εὐαγγέλιον. Ἐφεσ. δ'. ιζ'.

ΤΟΥΤΟ οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, καθὼς καὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη περιπατεῖ, ἐν ματαιότητι τῆς νοῦς αὐτῶν, Ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ, διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὔσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· Οἵτινες ἀπηλγνότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πύσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν· Εἶγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐοιδιάχθητε, καθὼς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ· ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης· Ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν, καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον

ΚΥΡΙΑΚΗ ιθ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· Μήτε δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσι. Καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα πικρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν, σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. α'.

ΚΑΙ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, διεπέρασε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδὼν, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδὼν, τινὲς τῶν Γραμματέων εἶπαν ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ· Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἰνατί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γάρ ἐστιν εὐκοπώτερον; εἰπεῖν Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγείραι καὶ περιπάτει; Ἰνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας· (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ) Ἐγερθεῖς ἄρὸν σου τὴν κλίνην, καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεῖς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα
ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἐλεήμων Θεός, ἐκ τῆς
μεγαλοδώρου σου χρηστότητος φύλαξον ἡμᾶς,
δεόμεθα σε, ἀπὸ πάντων τῶν ἡμᾶς βλείπτειν
πεφυκότων, ὥστε τὸ τε σῶμα ἡμᾶς, καὶ τὴν
ψυχὴν ἡτοιμασμένους εἶναι, τὰ σοι δοκοῦντα
προθύμως ἀπεργάζεσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επιστολή, Ἐφεσ. ε'. ιε'.

ΒΛΕΠΕΤΕ οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ
ὡς ἄσσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί· Ἐξαγοραζόμενοι
τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ
τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τὴν
τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε
οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν
Πνεύματι· Λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ
ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς· ᾄδοντες καὶ
ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ. Εὐ-
χαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ
Θεῷ καὶ πατρί· Ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις
ἐν φόβῳ Θεοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. α'.

ΙΗΣΟΥΣ εἶπεν, Ὁμοιωθή ἡ βασιλεία τῶν οὐ-
ρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὅστις ἐποίησε γά-
μους τῷ υἱῷ αὐτοῦ· καὶ ἀπέστειλε τοὺς δού-
λους αὐτοῦ καλέσαι τοὺς κεκλημένους εἰς τοὺς

ΚΥΡΙΑΚΗ Κ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

γάμους· καὶ οὐκ ἤθελον ἐλθεῖν. Πάλιν ἀπέ-
 στειλεν ἄλλους δούλους, λέγων· Εἴπατε τοῖς
 κεκλημένοις· Ἴδού, τὸ ἄριστόν μου ἡτοίμασα,
 οἱ ταυροί μου καὶ τὰ σιτιστὰ τεθυμένα, καὶ
 πάντα ἑτοίμα· δεῦτε εἰς τοὺς γάμους. Οἱ δὲ
 ἀμελήσαντες, ἀπῆλθον· ὁ μὲν εἰς τὸν ἴδιον
 ἀγρὸν, ὁ δὲ εἰς τὴν ἐμπορίαν αὐτοῦ. Οἱ δὲ
 λοιποὶ, κρατήσαντες τοὺς δούλους αὐτοῦ, ὕβρι-
 σαν, καὶ ἀπέκτειναν. Ἀκούσας δὲ ὁ βασιλεὺς,
 ὠργίσθη· καὶ πέμψας τὰ στρατεύματα αὐτοῦ,
 ἀπώλεσε τοὺς φονεῖς ἐκείνους, καὶ τὴν πόλιν
 αὐτῶν ἐνέπρησε. Τότε λέγει τοῖς δούλοις
 αὐτοῦ· Ὁ μὲν γάμος ἑτοιμός ἐστιν, οἱ δὲ κε-
 κλημένοι οὐκ ἦσαν ἄξιοι. Πορεύεσθε οὖν ἐπὶ
 τὰς διεξόδους τῶν ὁδῶν, καὶ ὅσους ἂν εὑρητε,
 καλέσατε εἰς τοὺς γάμους. Καὶ ἐξελθόντες
 οἱ δούλοι ἐκείνοι εἰς τὰς ὁδοὺς, συνήγαγον
 πάντας ὅσους εὑρον, πονηροὺς τε καὶ ἀγαθοὺς·
 καὶ ἐπλήσθη ὁ γάμος ἀνακειμένων. Εἰσελ-
 θὼν δὲ ὁ βασιλεὺς θεάσασθαι τοὺς ἀνακειμέ-
 νους εἶδεν ἐκεῖ ἄνθρωπον οὐκ ἐνδεδυμένον ἐν-
 δυμα γάμου· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἐταῖρε, πῶς
 εἰσῆλθες ὧδε μὴ ἔχων ἑδύμα γάμου; Ὁ δὲ
 ἐφिमώθη. Τότε εἶπεν ὁ βασιλεὺς τοῖς διακό-
 νοις· Δήσαντες αὐτοῦ πόδας καὶ χεῖρας, ἄρατε
 αὐτόν, καὶ ἐκβάλετε εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτε-
 ρον· ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν
 ὀδόντων. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ
 ἐκλεκτοί.

ΚΥΡΙΑΚΗ κα'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, δεόμεθά σε, ἐλεήμων Κύριε, τῷ πιστῷ λαῷ σου συγγνώμην τε καὶ εἰρήνην, ὥστε ἀπὸ πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ κεκαθαρισμένοι, ἡσυχῇ τῇ διανοίᾳ ἐς αἰεὶ σοι λατρεύειν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. 5'. ι'.

ΤΟ λοιπὸν, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. Ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, τρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στήναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. Διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πανηγρᾷ, καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στήναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφύν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἐτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης. Ἐπὶ πᾶσιν ἀναλαμβάνοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ δυνησέσθε πάντα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα σβέσαι· καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὃ ἔστι ρῆμα Θεοῦ. Διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν Πνεύματι, καὶ εἰς αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτερήσει καὶ δεήσει περὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ, ἵνα μοι δοθείη λόγος ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματός μου ἐν παρρησίᾳ, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

εὐαγγελίου· ὑπὲρ οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει·
ἵνα ἐν αὐτῷ παρρησιάσωμαι, ὥς δεῖ με λα-
λῆσαι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάνν. δ'. μς'.

ΚΑΙ ἦν τις βασιλικὸς, οὗ ὁ υἱὸς ἡσθένει ἐν
Καπερναῦμ. Οὗτος, ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκει
ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλιλαίαν, ἀπῆλθε
πρὸς αὐτόν, καὶ ἠρώτα αὐτόν ἵνα καταβῇ καὶ
ἰάσῃται αὐτοῦ τὸν υἱόν· ἡμελλε γὰρ ἀποθνή-
σκειν. Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτόν· Ἐν
μὴ σημεῖα καὶ τέρατα ἴδητε, οὐ μὴ πιστεύ-
σητε. Λέγει πρὸς αὐτόν ὁ βασιλικός· Κύριε,
κατάβηθι πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μου· Λέ-
γει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, ὁ υἱός σου ζῇ.
Καὶ ἐπίστευσεν ὁ ἄνθρωπος τῷ λόγῳ ᾧ εἶπεν
αὐτῷ Ἰησοῦς· καὶ ἐπορεύετο. Ἦδη δὲ αὐτοῦ
καταβαίνοντος, οἱ δούλοι αὐτοῦ ἀπήντησαν
αὐτῷ, καὶ ἀπήγγειλαν, λέγοντες· Ὅτι ὁ παῖς
σου ζῇ. Ἐπίθετο οὖν παρ' αὐτῶν τὴν ὥραν
ἐν ἣ κομψότερον ἔσχε· καὶ εἶπον αὐτῷ· Ὅτι
χθὲς ὥραν ἐβδόμην ἀφῆκεν αὐτόν ὁ πύρετός.
Ἔγνω οὖν ὁ πατήρ ὅτι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἐν ἣ
εἶπον αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ὁ υἱός σου ζῇ. Καὶ
ἐπίστευσεν αὐτός, καὶ ἡ οἰκία αὐτοῦ ὅλη.
Τοῦτο πάλιν δεῦτερον σημεῖον ἐποίησεν ὁ Ἰη-
σοῦς, ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἰουδαίας εἰς τὴν Γαλι-
λαίαν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ τὴν οἰκίαν σου οὖσαν ἐν συνε-
χεῖ τῇ εὐσεβείᾳ διατήρησον, ἀντιβολῶμεν σε,

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Κύριε, ἐφ' ἀπασῶν συμφορῶν διὰ τῆς ἀντιλήψεώς σου ἐλευθερωθεῖσαν εἰς τό σοι ὑπηρετεῖν παντοίαις πράξεσιν ἀγαθαῖς εὐλαβῶς ἐαυτήν ἐπιδίδουнай, πρὸς τὴν δόξαν τοῦ ὀνόματος σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. α'. γ'

ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐα ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν. Πεποιθῶς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς ἐστὶ δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσῃ τοῦ εὐαγγελίου, συγκοινωνοῖς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας. Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεὸς, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει. Εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ᾗτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ. Πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.

Ἐναγγέλιον. Ματθ. ιη'. κα'.

ΤΟΤΕ προσελθὼν αὐτῷ ὁ Πέτρος, εἶπε· Κύριε, ποσάκις ἀμαρτήσῃ εἰς ἐμέ ὁ ἀδελφός μου, καὶ ἀφήσω αὐτῷ; ἕως ἐπτάκις; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Οὐ λέγω σοι, ἕως ἐπτάκις, ἀλλ' ἕως

ΚΥΡΙΑΚΗ κβ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

ἐβδομηκοντάκις ἑπτὰ. Διὰ τοῦτο ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, ὃς ἠθέλησε συνᾶραι λόγον μετὰ τῶν δούλων αὐτοῦ. Ἀρξαμένου δὲ αὐτοῦ συναίρειν, προσήνεχθη αὐτῷ εἰς ὀφειλέτης μυρίων ταλάντων. Μὴ ἔχοντος δὲ αὐτοῦ ἀποδοῦναι ἐκέλευσεν αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ πρᾶθῆναι, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, καὶ πάντα ὅσα εἶχε, καὶ ἀποδοθῆναι. Πέσων οὖν ὁ δῆλος προσεκύνη αὐτῷ λέγων· Κύριε, μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα σοι ἀποδώσω. Σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου, ἀπέλυσεν αὐτὸν καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ. Ἐξελθὼν δὲ ὁ δούλος ἐκεῖνος, εὔρεν ἓνα τῶν συνδούλων αὐτοῦ, ὃς ὥφειλεν αὐτῷ ἑκατὸν δηνάρια· καὶ κρατήσας αὐτὸν ἐπνιγε, λέγων· Ἀπόδος μοι ὅ, τι ὀφείλεις. Πέσων οὖν ὁ σύνδουλος αὐτοῦ εἰς τοὺς πύδας αὐτοῦ, παρεκάλει αὐτὸν, λέγων Μακροθύμησον ἐπ' ἐμοί, καὶ πάντα ἀποδώσω σοι. Ὁ δὲ οὐκ ἠθέλεν· ἀλλ' ἀπελθὼν, ἔβαλεν αὐτὸν εἰς φυλακὴν, ἕως οὗ ἀποδῶ τὸ ὀφειλόμενον. Ἰδόντες δὲ οἱ σύνδουλοι αὐτοῦ τὰ γενόμενα, ἐλυπήθησαν σφόδρα· καὶ ἐλθόντες, διεσάφησαν τῷ κυρίῳ αὐτῶν πάντα τὰ γενόμενα· Τότε προσκαλεσάμενος αὐτὸν ὁ κύριος αὐτοῦ, λέγει αὐτῷ· Δοῦλε πονηρὲ, πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, ἐπεὶ παρεκάλεσάς με· Οὐκ ἔδει καὶ σε ἐλεῆσαι τὸν σύνδουλόν σου, ὥς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; Καὶ ὀργισθεὶς ὁ κύριος αὐτοῦ παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς βασανισταῖς, ἕως οὗ ἀποδῶ πᾶν τὸ ὀφειλόμενον αὐτῷ. Οὕτω καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος ποιήσει ὑμῖν, ἐὰν μὴ ἀφῆτε ἕκαστος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν τὰ παραπτώματα αὐτῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ κγ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ ἡμῶν καταφυγή καὶ δύναμις ὢν, ὁ μόνος πάσης τῆς εὐσεβείας αἷτιος, εὐεπίφορος γίνου πρὸς τὸ ἐνωτισασθαι τὰς τῆς Ἐκκλησίας σου δεήσεις, καὶ χάρισαι ἵνα ἂ πιστῶς αἰτούμεθα, ἐνεργῶς ἐπιτύχωμεν αὐτῶν. διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Φιλ. γ'. ιζ'

ΣΥΜΜΙΜΗΤΑΙ μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτω περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Ὡς τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες. Ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν. Ὃς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνεργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κβ'. ιε'.

ΤΟΤΕ πορευθέντες οἱ Φαρισαῖοι, συμβούλιον ἔλαβον ὅπως αὐτὸν παγιδεύσωσιν ἐν λόγῳ. Καὶ ἀποστέλλουσιν αὐτῷ τοὺς μαθητὰς αὐτῶν μετὰ τῶν Ἡρωδιανῶν, λέγοντες· Διδάσκαλε, οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις, καὶ οὐ μέλει σοι περὶ οὐδενός· οὐ γὰρ βλέπεις εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων· Εἶπέ οὖν ἡμῖν, τί σοι δοκεῖ; ἔξεστι δοῦναι κῆνσον Καίσαρι, ἢ οὐ; Γνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πονηρίαν αὐτῶν· εἶπε· Τί με πειράζετε, ὑποκριταί; Ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κῆνσου. Οἱ δὲ προσήνεγκαν αὐτῷ δηνάριον. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τίνος ἡ εἰκὼν αὕτη καὶ ἡ ἐπιγραφή; Καὶ λέγουσιν αὐτῷ· Καίσαρος. Τότε λέγει αὐτοῖς· Ἀπόδοτε οὖν τὰ Καίσαρος, Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ, τῷ Θεῷ. Καὶ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν καὶ ἀφέντες αὐτὸν, ἀπῆλθον.

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΔΕΟΜΕΘΑ σου, Κύριε, τῷ λαῷ σου τὰ παραπτώματα αὐτῶν ἀφιέναι, ἵνα παρὰ τῆς σῆς μεγαλοδωρίου χρηστότητος ἀπὸ δεσμῶν πασῶν τῶν ἀμαρτιῶν, ὧν διὰ τὴν ἡμῶν ἀσθένειαν ἡμάρτωμεν, τῇ σῇ εὐμενείᾳ ῥυσθῶμεν, τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οὐράνιε, ἕνεκα Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ εὐλογητοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Κολ. α'. γ'.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευχόμενοι· Ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν ἐλπίδα τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν προηκούσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελίου, τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, καθὼς καὶ ἐν

ΚΥΡΙΑΚΗ κδ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

παντὶ τῷ κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, καθὼς καὶ ἐν ὑμῖν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καθὼς καὶ ἐμάθετε ἀπὸ Ἐπαφρᾶ τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν, ὅς ἐστι πιστὸς ὑπὲρ ὑμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ· ὁ καὶ δηλώσας ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τῆτο καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν οὐ πανόμεθα ὑπὲρ ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτῶμενοι ἵνα πληρωθῇτε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ· περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκιαν· ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ καρποφοροῦντες καὶ αὐξανόμενοι εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ Θεοῦ, ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμούμενοι κατὰ τὸ κράτος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακροθυμίαν μετὰ χαρᾶς· εὐχαριστοῦντες τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐν τῷ φωτί.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ'. ιη'.

ΤΑΥΤΑ αὐτοῦ λαλοῦντος αὐτοῖς, ἰδοὺ, ἄρχων ἐλθὼν προσεκύνει αὐτῷ λέγων, "Ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησεν· ἀλλὰ ἐλθὼν ἐπίθες τὴν χειρὰ σου ἐπ' αὐτήν, καὶ ζήσεται. Καὶ ἐγερθεὶς ὁ Ἰησοῦς ἠκολούθησεν αὐτῷ, καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. (Καὶ ἰδοὺ γυνὴ αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, προσελθοῦσα ὀπισθεν, ἥψατο τοῦ κρασπέδου τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· "Ἐλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ· "Εάν μόνον ἥψωμαι τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, σωθήσομαι. Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπιστραφεὶς, καὶ ἰδὼν αὐτήν, εἶπε· Θάρσει θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε. Καὶ ἐσώθη ἡ γυνὴ ἀπὸ τῆς ὥρας ἐκείνης.) Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἄρχοντος, καὶ ἰδὼν

ΚΥΡΙΑΚΗ κέ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

τούς ἀνλητῆς, καὶ τὸν ὄχλον θορυβοῦμενον, λέγει αὐτοῖς· ἀναχωρεῖτε· οὐ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει. Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, εἰσελθὼν ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἠγέρθη τὸ κοράσιον. Καὶ ἐξῆλθεν ἡ φήμη αὕτη εἰς ὅλην τὴν γῆν ἐκείνην.

ΚΥΡΙΑΚΗ κέ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

Συναπτή.

ΠΑΡΟΞΥΝΟΝ, ἱκετεύομεν, Κύριε, τὰ τῶν πιστῶν σου βουλήματα, ἵνα τοὺς τῶν ἀγαθῶν ἔργων καρποὺς εὐπόρως ἐκφέροντες, εὖ-πορον παρὰ σου κομίζωνται μισθόν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἱερε. κγ'. ε'.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ βλάστημα δικαίον, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθώς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὃ καλέσει **ΚΥΡΙΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΗΜΩΝ**. Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἔρουσιν ἔτι, Ζῆ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἀλλὰ, Ζῆ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. 5'. ε'.

ΕΠΑΡΑΣ οὖν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς

ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ'. ΤΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ.

αὐτόν, λέγει πρὸς τὸν Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσομεν ἄρτους, ἵνα φάγωσιν οὗτοι; (τοῦτο δὲ ἔλεγε πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ᾔδει τί ἔμελλε ποιεῖν.) Ἀπεκρίθη αὐτῷ Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι οὐκ ἄρκοῦσιν αὐτοῖς, ἵνα ἕκαστος αὐτῶν βραχύ τι λάβῃ. Λέγει αὐτῷ εἰς ἓκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς Σίμωνος Πέτρου· ἔστι παιδάριον· ἐν ᾧδε, ὃ ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους, καὶ δύο ὀψίρια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἐστὶν εἰς τοσούτους; εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν. Ἦν δὲ χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. Ἀνέπεσον οὖν οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὥσει πεντακισχίλιοι. Ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς, καὶ εὐχαριστήσας, διέδωκε τοῖς μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς ἀνακειμένοις· ὁμοίως καὶ ἐκ τῶν ὀψαριῶν ὅσον ᾔθελον. Ὡς δὲ ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα κλάσματα, ἵνα μὴ τι ἀπόληται. Συνήγαγον οὖν, καὶ ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων τῶν κριθίνων, ἃ ἐπερίσπενσε τοῖς βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἰδόντες ὃ ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον· Ὅτι οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ ἐρχόμενος εἰς τὸν κόσμον.

Εἰ πλείους ἔτι Κυριακαὶ εἰσι πρὸ Κυριακῆς τῆς Παρουσίας, ἡ Λειτουργία τινῶν τῶν Κυριακῶν μετὰ τὰ Ἐπιφάνια παραλειφθεῖσων, εἰς τὴν ἀναπλήρωσιν ἀναληφθῆσεται τῶν ἐνθάδε λειπουσῶν. Εἰ δὲ ἐλάττους, ἀφεθείη ἂν το περισσεῦον· μόνον δὲ προνοείσθω, ἵνα τελευταία αὕτη Συναπτὴ, Ἐπιστολὴ τε καὶ Εὐαγγέλιον ἀειλεχθῇσονται ἐν τῇ ἐγγυτάτῳ πρὸ τῆς Παρουσίας Κυριακῇ.

ἩΜΕΡΑ ἈΝΔΡΕΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τοιαύτην τῷ ἁγίῳ σου Ἀποστόλῳ Ἀνδρέᾳ χάριν δωρησάμενος, ὥστε πυραχρῆμα τῇ κλήσει τοῦ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ προθύμως ὑπακούσαι, καὶ ἀμελλητὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ· Δὸς πᾶσιν ἡμῖν, ἵνα ὑπὸ τοῦ λόγου σου κεκλημένοι εὐθέως ἐπιδῶμεν ἑαυτοὺς εἰς τὸ εὐπειθῶς ἐπιτελεῖν τὰς ἀγίας σου ἐντολάς, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ῥωμ. ι'. θ'.

ΟΤΙ εἰς ὁμολογήσης ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσης ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. Καρδία γὰρ πιστεῖται εἰς δικαιοσύνην, στόματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν. Λέγει γὰρ ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ, οὐ καταισχυνθήσεται. Οὐ γάρ ἐστι διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνου· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων, πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; πῶς δὲ πιστεύσουσιν οὐ οὐκ ἤκουσαν; πῶς δὲ ἀκούσουσι χωρὶς κηρύσσοντος; πῶς δὲ κηρύξουσιν, εἰ μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται· Ὡς ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ ἀγαθὰ. Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἡσαΐας γὰρ λέγει· Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς· ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ.

λέγω· Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦνγε εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω· Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; πρῶτος Μωσῆς λέγει· Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔθνει, ἐπὶ ἔθνει ἀσυνέτῳ παροργιστῇ ὑμᾶς. Ἡσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει· Εὐρ. θην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὲς ἐγενόμην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσι. Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει· Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. δ'. ιη'.

ΠΕΡΙΠΑΤΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν τῆς Γαλιλαίας εἶδε δύο ἀδελφούς, Σίμωνα τὸν λεγόμενον Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, βιάλλοντας ἀμφίβληστρον εἰς τὴν θάλασσαν· (ἦσαν γὰρ ἄλιεῖς.) Καὶ λέγει αὐτοῖς· Δεῦτε ὀπίσω μου, καὶ ποιήσω ὑμᾶς ἄλιεῖς ἀνθρώπων. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, ἠκολούθησαν αὐτῷ. Καὶ προσβὰς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄλλους δύο ἀδελφούς, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ Ἰωάννην τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἐν τῷ πλοίῳ μετὰ Ζεβεδαίου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν· καὶ ἐκάλεσεν αὐτούς. Οἱ δὲ, εὐθέως ἀφέντες τὸ πλοῖον καὶ τὸν πατέρα αὐτῶν, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, ὁ διὰ τὴν μείζω τῆς πίστεως βεβαίωσιν, τὸν ἅγιον

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΩΜΑ.

Ἀπόστολόν σου Θωμᾶν περὶ τῆς τοῦ Ὑιοῦ ἀναστάσεως διατάζειν ἐάσας· Παράσχου ἡμῖν στερρέως καὶ ἀναμφισβητήτως πιστεύειν εἰς τὸν Ὑιόν σου Ἰησοῦν Χριστόν, ἵνα ἡ πίστις ἡμῶν ἐναντί σου ἀεὶ ἀμώμητος οὐσα διατελῇ. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ μετὰ σου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἔστω πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα, νῦν, καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐφεσ. β'. ιθ'.

Αρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι. ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ· ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. κ'. κδ'.

ΘΩΜΑΣ δέ, εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς· Ἔλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐάν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πισ-

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

τεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτὼ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ, καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε, καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου· καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου, καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου· καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη ὁ Θωμᾶς, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, Θωμᾶ, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες, καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. Ταῦτα δὲ γέγραπται, ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ διὰ τῆς τοῦ μακαρίου Ἀποστόλου τοῦ ἁγίου Παύλου κηρύξεως τὸ φῶς τοῦ Εὐαγγελίου δι' ὅλου τοῦ κόσμου ἐπιφάνας· Χάρισαι, δεόμεθά σου, ἵνα ἡμεῖς τὴν θαυμαστὴν αὐτοῦ ἐπιστροφὴν διὰ μνήμης ἔχοντες, τὴν εὐχαριστίαν ἡμῶν δι' αὐτὴν σοι ἀναδείξωμεν, ἐν τῷ τῇ ἁγίᾳ διδαχῇ ὑπ' αὐτοῦ κηρυχθείσῃ ἀκολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. θ'. α'.

Ο ΔΕ Σαῦλος ἔτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου εἰς τοὺς μαθητὰς τοῦ Κυρίου, προσελθὼν

Ἡ ἘΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

τῷ Ἀρχιερεῖ, ἠτήσατο παρ' αὐτοῦ ἐπιστολὰς, εἰς Δαμασκὸν πρὸς τὰς συναγωγὰς, ὅπως εἰάν τινες εὕρῃ τῆς ὁδοῦ ὄντας ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, δεδεμένους ἀγάγῃ εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίζειν τῇ Δαμασκῷ· καὶ ἑξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν γῆν, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· Σαούλ, Σαούλ, τί με διώκεις; εἶπε δέ· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ Κύριος εἶπεν· Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς ὃν σὺ διώκεις· σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν. Τρέμων τε καὶ θαμβῶν εἶπε· Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀνάστηθι καὶ εἰσελθε εἰς τὴν πόλιν, καὶ λαληθήσεταιί σοι τί σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἄνδρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰστήκεισαν ἔννεοι, ἀκούοντες μὲν τῆς φωνῆς, μηδένα δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη δὲ ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, οὐδένα ἑβλεπε· χεῖραγωγοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσήγαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων· καὶ οὐκ ἔφαγεν, οὐδὲ ἔπιεν. Ἦν δὲ τις μαθητὴς ἐν Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος ἐν ὁράματι· Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν· Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν· Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν ῥίμην τὴν καλουμένην Εὐθεΐαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ Ἰούδα Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσείχεται· καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εἰσελθόντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας· Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ. Καὶ ἔγωγε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν Ἀρχιερέων, δεῖν σῶσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα

Η ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΥΛΟΥ.

σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος· Πορεύου. ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βασιτάσαι τὸ ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραήλ. Ἐγὼ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεὶς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπε· Σαοὺλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθεὶς σοι ἐν τῇ ὁδῷ ᾗ ἦρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς καὶ πλησθῇς Πνεύματος ἁγίου. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὡσεὶ λεπίδες, ἀνεβλεψέ τε παραχρῆμα· καὶ ἀναστὰς ἐβαπτίσθη. Καὶ λαβὼν τροφήν, ἐνίσχυσεν. Ἐγένετο δὲ ὁ Σαῦλος μετὰ τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς. Καὶ εὐθέως ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστὸν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούντες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορθήσας ἐν Ἱερουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο· καὶ ἴδωδε εἰς τοῦτο ἐληλίθει ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ ἐπὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς; Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο, καὶ συνέχυνε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δαμασκῷ, συμβιβάζων ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιθ'. κζ'.

ΤΟΤΕ ἀποκριθεὶς ὁ Πέτρος, εἶπεν αὐτῷ· Ἰδοὺ, ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολουθήσαμεν σοι· τί ἄρα ἔσται ἡμῖν; ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οἱ ἀκολουθήσαντές μοι ἐν τῇ παλιγγενεσίᾳ, ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ, καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, κρίνοντες

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ. Καὶ πᾶς ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ ἀδελφάς, ἢ πατέρα, ἢ μητέρα, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἢ ἄγροὺς, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός μου, ἑκατονταπλασίονα λήψεται, καὶ ζωὴν αἰνῶιον κληρονομήσει. Πολλοὶ δὲ ἔσονται πρῶτοι, καὶ ἔσχατοι, πρῶτοι.

Η ΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ, ΗΤΟΙ Η ΥΠΑ- ΠΑΝΤΗ, κοινῶς λεγομένη, ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεός, τὴν Μεγαλειότητά σου ἱκετεύομεν, ἵνα καθὼς ὁ μονογένης σου Υἱὸς ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας σαρκὸς οὐσίᾳ σήμερον ἐν τῷ ἱερῷ παρεστάθῃ, οὕτως ἡμεῖς καθαρὰς καὶ ἀγνῆς καρδίας ἔχοντές σοι παρασταθῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Μαλ. γ'. α'.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποταμὸς πλυνόντων. Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τὰς νύκτας Λευὶ, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν

ΚΑΘΑΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

δικαιοσύνη. Καὶ ἔρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλήμ, καθὼς αἱ ἡμέραι τοῦ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν. Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τὰς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τὰς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὑμνιόντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστεροῦντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανούς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτης, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. β'. κβ'.

ΚΑΙ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν κατὰ τὸν νόμον Μωσέως, ἀνῆπαγον αὐτὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστήσαι τῷ Κυρίῳ, (καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ Κυρίου· Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθήσεται·) καὶ τῇ δῆναι θυσίαν, κατὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου, ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσούς περιστερῶν. Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ, ᾧ ὄνομα Σιμεὼν· καὶ ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλαβής, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ Ἰσραὴλ· καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτόν. Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισμένον ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίου. Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ Πνεύματι εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε τὸν Θεόν, καὶ εἶπε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου,

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΙΟΥ.

ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σω-
τήριόν σου· ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον
πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθ-
νῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ. Καὶ ἦν Ἰω-
σήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς
λαλουμένοις περὶ αὐτοῦ. Καὶ εὐλόγησεν αὐ-
τοὺς Συμεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριάμ τὴν μη-
τέρα αὐτοῦ· Ἴδοὺ, οὗτος κεῖται εἰς πτώσιν
καὶ ἀνάστασιν πολλῶν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς
σημεῖον ἀντιλεγόμενον· καὶ σου δὲ αὐτῆς τὴν
ψυχὴν διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀποκα-
λυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν διαλογισμοί.
Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυγάτηρ Φανουὴλ, ἐκ
φυλῆς Ἀσὴρ· αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις
πολλαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ
τῆς παρθενίας αὐτῆς· Καὶ αὕτη χήρα ὥς ἐτῶν
ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίστατο ἀπὸ
τοῦ ἱεροῦ, νηστεύει καὶ δεήσσει λατρεύουσα
νύκτα καὶ ἡμέραν. Καὶ αὕτη, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἐπιστάσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλά-
λει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς προσδεχομένοις λύ-
τρωσιν ἐν Ἱεροσολαίμ. Καὶ ὥς ἐτέλεσαν
ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέστρεψαν
εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν Να-
ζαρέτ· τὸ δὲ παιδίον ἡὔξανε, καὶ ἐκραταιοῦντο
πνεύματι, πληρούμενον σοφίας· καὶ χάρις
Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΙΟΥ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ ἐν τάξει Ἰούδα τοῦ
προδότου τὸν πιστὸν σου δούλον τὸν Ματθαίαν
ἐκλεξάμενος ἐναρίθμιον εἶναι τοῖς δώδεκα

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΙΟΥ.

Αποστόλοις. Δώρησαι ὅπως ἡ Ἐκκλησία σου ἀπὸ τῶν ψευδαποστόλων αἰεὶ διαφυλαχθεῖσα, ὑπὸ πιστῶν καὶ τῶν ὄντως ποιμένων διοικηθῇ καὶ κυβερνηθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. α. ιε'.

ΚΑΙ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν, εἶπεν· (ἦν τε ὄχλος ὀνομάτων ἐπιτοαυτὸ ὥς ἑκατὸν εἴκοσιν·) ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ Σάματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριθμημένος ἦν συν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Οὗτος μὲν οὖν ἔκτῃσατο χωρίον ἐκ τοῦ μισθοῦ τῆς ἀδικίας· καὶ πρηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, καὶ ἐξεχύθη πάντα τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ. Καὶ γνωστον ἐγένετο πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, ὥστε κληθῆναι τὸ χωρίον ἐκεῖνο τῇ ἰδίᾳ διαλεκτῷ αὐτῶν, Ἀκελδαμὰ, τουτέστι, χωρίον αἵματος. Γέγραπται γὰρ ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· Γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτοῦ ἔρημος, καὶ μὴ ἔστω ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ· καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀνδρῶν ἐν παντὶ χρόνῳ, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ὁ Κύριος Ἰησοῦς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτισματος Ἰωάννου ἕως τῆς ἡμέρας ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρα τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ γενέσθαι συν ἡμῖν ἓνα τούτων. Καὶ ἔστησαν δύο, Ἰωσήφ τὸν καλούμενον Βαρσαβᾶν, ὃς ἐπεκλήθη Ἰῆστος, καὶ Μαθθίαν. Καὶ προσευξάμενοι εἶπον· Σὺ Κύριε, κυρδιογνώστα

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

πάντων, ἀνάδειξον ἐκ τούτων τῶν δύο ἓνα ὃν ἐξελέξω, λαβεῖν τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς παρέβη Ἰούδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον. Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Μαθθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθη μετὰ τῶν ἑνδεκα ἀποστόλων.

Εὐαγγέλιον. Μαθθ. ια', κε'.
ἘΝ ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πῖτερ, Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ νηπιοῖς. Ναι ὁ πατήρ, ὅτι οὕτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου. Πάντα μοι παρεδύθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου· καὶ οὐδεὶς ἐπιγινώσκει τὸν υἱόν, εἰ μὴ ὁ πατήρ· οὐδὲ τὸν πατέρα τις ἐπιγινώσκει, εἰ μὴ ὁ υἱός, καὶ ὃ ἐὰν βούληται ὁ υἱὸς ἀποκαλῖναι. Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς, καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρῶτος εἰμι, καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ· καὶ εἰρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν. Ὁ γὰρ ζυγός μου χρηστός, καὶ τὸ φορτίον μου ἑλαφρόν ἐστιν.

ἌΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΜΑΚΑΡΙΑΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ, ΗΤΟΙ ΗΜΕΡΑ Η ΑΝΗΓΓΕΛΘΗ ΤΗ ΜΑΡΙΑ Η ΘΕΟΤΟΚΙΑ.

Συναπτη.
ΕΓΧΕΟΝ ταῖς ἡμῶν καρδίαις, δεόμεθά σου, Κύριε, τὴν χάριν σου, ἵνα ὥσπερ τὴν τοῦ Υἱοῦ σου ἐνσάρκωσιν διὰ τῆς τοῦ Ἀγγέλου πρεσβείας ἐγνώκαμεν, οὕτω διὰ τοῦ αὐτοῦ σταυροῦ τε καὶ πάθους εἰς τὴν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ

ΑΝΑΓΓΕΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

δόξαν ἀναγνώμεθα, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρισ-
τοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ησαΐου ζ'. ι'.

ΚΑΙ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων, αἰτήσαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βίθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ. Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαβὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; διατουτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βοΐτυρον καὶ μελι φάγεται πρὶν ἢ γινῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. α'. κς'.

ἘΝ δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ἣ ὄνομα Ναζαρέτ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ. Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτήν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σου· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος, Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ, Μαριάμ· εὗρες γάρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ. Καὶ ἰδὼν, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ. Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. Καὶ βασιλεύσει

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοί· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ. Καὶ ἰδού, Ἐλισάβετ ἡ συγγενὴς σου. καὶ αὕτη συνειληφύῃα υἱὸν ἐν γήρα αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρα. Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα. Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν σου τῇ οὐρανίῳ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ σου τοῦ ἁγίου Μάρκου διδαχῇ συμβιβιάσας. Δός ἡμῖν χάριν, ἵνα μὴ ὣμεν ὡς νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἀλλὰ ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ ἁγίου σου εὐαγγελίου βεβαιωθῶμεν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Εφεσ. δ'. ζ'.

ΕΝΙ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις. Τὸ δὲ Ἀνέβη, τί ἐστὶν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶ-

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΡΚΟΥ.

τον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβάς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε, τοὺς μὲν, ἀποστόλους· τοὺς δὲ προφήτας· τοὺς δὲ, εὐαγγελιστάς· τοὺς δὲ, ποιμένας καὶ διδασκάλους· πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων, εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ· μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ· ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι, κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὃς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός· ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογοῖμεν καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πίστεως ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἐνὸς ἐκείστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται, εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. α'.

Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινὴ, καὶ ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστι. Πᾶν κλῆμα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, αἶρει αὐτό· καὶ πᾶν τὸ καρπὸν φέρον, καθαίρει αὐτό, ἵνα πλείονα καρπὸν φέρῃ. Ἦδη ὑμεῖς καθαροὶ ἐστε διὰ τὸν λόγον ὃν λελάληκα ὑμῖν. Μείνατε ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν ὑμῖν καθὼς τὸ κλῆμα οὐ δύναται καρπὸν φέρειν ἀφ' ἑαυτοῦ, εἰ μὴ μένῃ ἐν τῇ ἁμπέλῳ, οὕτως οὐδὲ ὑμεῖς, εἰ μὴ ἐν ἐμοὶ μένητε. Ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τὰ κλήματα· ὁ

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

μένων ἐν ἐμοί, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολὺν· ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν. Ἐὰν μὴ τις μέινῃ ἐν ἐμοί, ἐβλήθη ἔξω ὡς τὸ κλήμα, καὶ ἐξηράνθη· καὶ συνάγουσιν αὐτὰ, καὶ εἰς πῦρ βαλλουσι, καὶ καίεται. Ἐὰν μένητε ἐν ἐμοί, καὶ τὰ ῥήματά μου ἐν ὑμῖν μέινῃ, ὃ ἐὰν θέλητε, αἰτήσεσθε, καὶ γενήσεται ὑμῖν. Ἐν τούτῳ ἐδοξάσθε ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολὺν φέρητε· καὶ γενήσεσθε ἐμοὶ μαθηταί. Καθὼς ἠγάπησέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ ἠγάπησα ὑμᾶς· μέivate ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ ἐμῇ. Ἐὰν τὰς ἐντολάς μου τηρήσητε μενεῖτε ἐν τῇ ἀγάπῃ μου· καθὼς ἐγὼ τὰς ἐντολάς τοῦ πατρός μου τετήρηκα, καὶ μένω αὐτοῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡ ἐμὴ ἐν ὑμῖν μέινῃ, καὶ ἡ χαρὰ ὑμῶν πληρωθῇ.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὃν ἀληθῶς γινῶναι ζωὴ ἐστὶν αἰώνιος· Χάρισαι ἡμῖν ἐντελῶς εἰδέναι ὅτι Ὑιός σου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός ἡ ὁδός, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ τυγχάνει ὦν, ἵνα τοῖς ἵχνεσι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων σου Φιλίππου καὶ Ἰακώβου ἐπακολουθοῦντες, ἐν τῇ ὁδῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον ἀγούσῃ βεβαίως περιπατῶμεν, διὰ τοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰακώβ. α'. α'.

ΙΑΚΩΒΟΣ Θεοῦ καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ

Q

A

225

ΗΜΕΡΑ ΑΓ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΙΑΚΩΒΟΥ.

δοῦλος, ταῖς δώδεκα φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ δια-
σπορᾷ, χαίρειν. Πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε,
ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε
ποικίλοις· γινώσκοντες ὅτι τὸ δοκίμιον ὑμῶν
τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ
ὑπομονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾦτε τέλειοι
καὶ ὁλόκληροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ
τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ
διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζον-
τος· καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω δὲ ἐν πίσ-
τει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμε-
νος ἔοικε κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ
ῥιπιζομένῳ. Μὴ γὰρ εἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖ-
νος ὅτι λήψεται τι παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἄνθρω-
πὸς δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. Κανχάσθω δὲ ὁ ἀδελφὸς ὁ ταπεινὸς
ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλούσιος, ἐν τῇ τα-
πεινώσει αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρε-
λεύσεται. Ἀνέτειλε γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ
καύκωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄν-
θος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπεια τοῦ προ-
σώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτω καὶ ὁ πλούσιος
ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακά-
ριος ἄνθρωπος ὃς ὑπομένει πειρασμὸν, ὅτι δοκιμος
γενόμενος λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς,
ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος τοῖς ἀγαπῶσιν αὐ-
τόν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιδ'. α'.

ΜΗ παρασσέσθω ὑμῶν ἡ καρδιά· πιστεύετε
εἰς τὸν Θεόν, καὶ ἐμὲ πιστεύετε. Ἐν τῇ οἰκίᾳ
τοῦ πατρός μου μοναὶ πολλαὶ εἰσιν· εἰ δὲ μὴ,
εἶπον ἂν ὑμῖν· πορεύομαι ἐτοιμάσαι τόπον
ὑμῖν. Καὶ ἐὰν πορευθῶ, καὶ ἡτοιμάσω ὑμῖν
τόπον, πάλιν ἔρχομαι, καὶ παραλήψομαι
ὑμᾶς πρὸς ἑμαυτόν· ἵνα ὅπου εἰμι ἐγώ, καὶ

ΗΜΕΡΑ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ὕμεῖς ἦτε. Καὶ ὅπου ἐγὼ ὑπάγω, οἴδατε, καὶ τὴν ὁδὸν οἴδατε. Λέγει αὐτῷ Θωμᾶς· Κύριε, οὐκ οἶδαμεν ποῦ ὑπάγεις· καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι; Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ· οὐδεὶς ἔρχεται πρὸς τὸν πατέρα, εἰ μὴ δι' ἐμῆ. Εἰ ἐγνώκειτέ με, καὶ τὸν πατέρα μου ἐγνώκειτε ἄν· καὶ ἀπ' ἄρτι γινώσκετε αὐτόν, καὶ ἐώρακατε αὐτόν. Λέγει αὐτῷ Φίλιππος· Κύριε, δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα, καὶ ἀρκεῖ ἡμῖν. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Τοσοῦτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ οὐκ ἔγνωκάς με, Φίλιππε; ὁ ἐώρακώς ἐμέ, ἐώρακε τὸν πατέρα· καὶ πῶς σὺ λέγεις· Δεῖξον ἡμῖν τὸν πατέρα; οὐ πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί ἐστι; τὰ ῥήματα ἃ ἐγὼ λαλῶ ὑμῖν, ἀπ' ἐμαυτοῦ οὐ λαλῶ· ὁ δὲ πατὴρ, ὁ ἐν ἐμοί μένων, αὐτὸς ποιεῖ τὰ ἔργα. Πιστεύετε μοι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὁ πατὴρ ἐν ἐμοί· εἰ δὲ μὴ, διὰ τὰ ἔργα αὐτὰ πιστεύετε μοι. Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, τὰ ἔργα ἃ ἐγὼ ποιῶ, καὶ κεῖνος ποιήσκει, καὶ μείζονα τούτων ποιήσκει· ὅτι ἐγὼ πρὸς τὸν πατέρα μου πορεύομαι. Καὶ ὅ, τι ἂν αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, τοῦτο ποιήσω· ἵνα δοξασθῇ ὁ πατὴρ ἐν τῷ υἱῷ. Ἐάν τι αἰτήσητε ἐν τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ ποιήσω.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε Θεὸς, ὁ τὸν ἅγιόν σου Ἀπόστολον Βαρνάβαν διαφόροις τῷ ἁγίου Πνεύματος χαρίσμασι κοσμήσας· Δεόμεθά

ΗΜΕΡΑ ΒΑΡΝΑΒΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ.

σου, μὴ ἔαν ἡμᾶς λειπομένους τῶν πολλαπλασίων σου δωρημάτων, μηδὲ τῆς χάριτός σου, ἐφ' ᾧ αἰεὶ χρῆσθαι αὐτοῖς πρὸς τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κβ'.

ΗΚΟΥΣΘΗ δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας. Ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ἐχάρη, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προθέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ· ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθός, καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως. Καὶ προσετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον καὶ εὕρων αὐτόν, ἥγαγεν αὐτόν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάξαι ὄχλον ἱκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἰς ἕξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβός, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠὺπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· Ὁ καὶ ἐποίησαν, ἀποστέλλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιβ'.

ΑΥΤΗ ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους καθὼς ἠγάπησα ὑμᾶς. Μείζονα

ἩΜΕΡΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

ταύτης ἀγάπην οὐδεὶς ἔχει, ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτοῦ θῇ ὑπὲρ τῶν φίλων αὐτοῦ. Ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, ἐὰν ποιῇτε ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν. Οὐκέτι ὑμᾶς λέγω δούλους, ὅτι ὁ δούλος οὐκ οἶδε τί ποιεῖ αὐτοῦ ὁ κύριος· ὑμᾶς δὲ εἵρηκα φίλους, ὅτι πάντα ἃ ἤκουσα παρὰ τοῦ πατρός μου, ἐγνώρισα ὑμῖν. Οὐχ ὑμεῖς με ἐξελέξασθε, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς, καὶ ἔθηκα ὑμᾶς, ἵνα ὑμεῖς ὑπάγετε, καὶ καρπὸν φέρητε, καὶ ὁ καρπὸς ὑμῶν μένη· ἵνα ὅ, τι ἂν αἰτήσητε τὸν πατέρα ἐν τῷ ὀνόματί μου, δῶ ὑμῖν.

ἩΜΕΡΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, οὗ τῇ προνοίᾳ ὁ Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς θαυμαστῶς ἐτέχθη, καὶ προεστάλθη τοῦ ἐτοιμάσαι τὴν ὁδὸν Ὑιοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, κηρύσσων τὴν μετάνοιαν· Ποίησον ἡμᾶς οὕτω τὴν τε διδασκαλίαν καὶ ἀγίαν ζωὴν αὐτοῦ μιμεῖσθαι, ὥστε μετὰ τὸ αὐτοῦ κήρυγμα ἀληθῶς μετανοεῖν, καὶ τῷ αὐτοῦ ἀκολουθῶς παραδείγματι τὴν ἀληθεῖαν βεβαίως ὁμολογεῖν, καὶ μετὰ παρρησίας τὴν ἁμαρτίαν ἐπιτιμᾶν, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας εὐγνωμόνως κακοπαθεῖν, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἡσα. μ'. α'.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι

ἩΜΕΡΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία. Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε. Φωνὴ λέγοντος, Βόησον· καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου. Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπese, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών, ὑψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνήν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε εἰπὼν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἴδου ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἴδου Κύριος· Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων μετὰ Κυρίας· Ἴδου ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ. Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι αὐτῷ συνάξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ ἐχούσας παρακαλέσει.

Εὐαγγέλιον. Δουκ. α'. ιη'.

Τῇ δὲ Ἑλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν. Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ. Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ

ἩΜΕΡΑ ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΒΑΠΤΙΣΤΟΥ.

ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν. Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν· Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης. Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδεὶς ἐστὶν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ. Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν. Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες. Ἀνεψώχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ· καὶ ἐλάλει, εὐλογῶν τὸν Θεόν. Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὄρεινῃ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα. Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες. Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη Πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσεν, λέγων· εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησεν λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ. Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· καθὼς ἐλάλησεν διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ· σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς· ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ· ὅρκον ὃν ὤμοσεν πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν, ἀφόβως, ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ, ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν. Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἡτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ· τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛ.

λαῶ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν· διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέ-
ψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους· ἐπιχᾶναι τοῖς
ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ
κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.
Τὸ δὲ παιδίον ἠΐξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύ-
ματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀνα-
δείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ Ὑιοῦ σου
Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ Ἀποστόλῳ
πολλὰ ὑπερέχοντα δῶρα χαρισάμενος, καὶ
αὐτῷ ποιμαίνειν σου τὰ πρόβατα ἰταμῶς ἐν-
τειλάμενος· Παράσχον, δεόμεθα, ἵνα οἱ τε
Ἐπίσκοποι πάντες καὶ Ποιμένες τὸν λόγον
σου μετὰ σπουδῆς κηρύξωσι, καὶ ὁ λαὸς αὐ-
τῷ εὐπειθὴς ᾦ, ἐφ' ᾧ τὸν τῆς αἰωνίου δόξης
στέφανον κομίσασθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Πραξ. ιβ'. α'.

ΚΑΤ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώ-
δης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαι τινὰς τῶν
ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνείλε δὲ Ἰάκωβον τὸν

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤ.

ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι
ἄρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλ-
λαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ ἡμέραι τῶν ἀζύ-
μων) ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν, πα-
ραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυ-
λάσσειν αὐτὸν, βουλόμενος μετὰ τὸ πάσχα
ἀναγαγεῖν αὐτὸν τῷ λαῷ. Ὁ μὲν οὖν Πέτρος
ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ ἦν ἐκτε-
νῆς γινομένη ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας πρὸς τὸν
Θεὸν ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἔμελλεν αὐτὸν
προάγειν ὁ Ἡρώδης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἦν ὁ Πέ-
τρος κοιμώμενος μετὰ δύο στρατιωτῶν, δε-
δεμένος ἀλύσει διῦσι, φύλακές τε πρὸ τῆς
θύρας ἐτήρουν τὴν φυλακὴν. Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος
Κυρίου ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκή-
ματι· πατάξας δὲ τὴν πλευρὰν τοῦ Πέτρου, ἤγει-
ρεν αὐτὸν, λέγων· Ἀνάστα ἐν τάχει. Καὶ ἐξέπε-
σον αὐτοῦ αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν. Εἶπέ τε
ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτόν· Περιίψου, καὶ ὑπόδη-
σαι τὰ σανδάλιά σου. Ἐποίησε δὲ οὕτω. Καὶ
λέγει αὐτῷ· Περιβαλοῦ τὸ ἱμάτιόν σου, καὶ
ἀκολούθει μοι. Καὶ ἐξελθὼν ἠκολούθει αὐ-
τῷ, καὶ οὐκ ᾔδει ὅτι ἀληθὲς ἐστι τὸ γινόμε-
νον διὰ τοῦ ἀγγέλου· ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέ-
πειν. Διελθόντες δὲ πρώτην φυλακὴν καὶ
δευτέραν, ἦλθον ἐπὶ τὴν πυλὴν τὴν σιδηρὰν,
τὴν φέρουσαν εἰς τὴν πόλιν, ἣτις αὐτομάτῃ
ἠνοίχθη αὐτοῖς· καὶ ἐξελθόντες προῆλθον ῥύ-
μην μίαν· καὶ εὐθέως ἀπέστη ὁ ἄγγελος ἀπ’
αὐτοῦ. Καὶ ὁ Πέτρος, γενόμενος ἐν ἑαυτῷ,
εἶπε· Νῦν οἶδα ἀληθῶς ὅτι ἐξαπέστειλε Κύ-
ριος τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλετό με ἐκ
χειρὸς Ἡρώδου, καὶ πάσης τῆς προσδοκίας τοῦ
λαοῦ τῶν Ἰουδαίων.

Ἐναγγέλιον. Ματθ. ις'. ιγ'.
ΕΛΘΩΝ δὲ ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισα-

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ἸΑΚΩΒ. ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

ρείας τῆς Φιλίππου, ἡρώτα τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι, τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου; οἱ δὲ εἶπον· Οἱ μὲν, Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν· ἄλλοι δὲ, Ἡλιαν· ἕτεροι δὲ, Ἰερεμίαν, ἢ ἓνα τῶν προφητῶν. Λέγει αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; ἀποκριθεὶς δὲ Σίμων Πέτρος εἶπε· Σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ τοῦ ζῶντος. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Μακάριος εἶ, Σίμον βᾶρ Ἰωνᾶ· ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα οὐκ ἀπεκάλυψέ σοι, ἀλλ' ὁ πατήρ μου, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ δέ σοι λέγω, ὅτι σὺ εἶ Πέτρος, καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν ἐκκλησίαν· καὶ πύλαι ᾄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Καὶ δώσω σοι τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν· καὶ ὃ ἐὰν δήσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς· καὶ ὃ ἐὰν λύσης ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ἸΑΚΩΒΟΥ ΤΟΥ ἈΠΟΣΤΟΛΟΥ.

Συναπτὴ.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα καθάπερ ὁ ἅγιός σου Ἀπόστολος Ἰάκωβος ἔφεις τὸν αὐτοῦ Πατέρα, καὶ πάνθ' ἃ ἐκτήσατο, εὐπειθῆς τῇ κλήσει τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ παραχρῆμα ἐγένετο καὶ αὐτῷ ἠκολούθει, οὕτω καὶ ἡμεῖς τὰ τοῦ κόσμου τε καὶ τῆς σαρκὸς πάθη καταλιμπάνοντες, ἑτοιμοὶ ᾄει ὧμεν ταῖς ἁγίαις ἐντολαῖς σου ἐπακολουθεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ἩΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ἸΑΚΩΒ. ΤΟΥ ἈΠΟΣΤ.

Ἐπιστολή. Πράξ. ια'. κζ'.

ΕΝ ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφήται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν, ὀνόματι Ἀγαβος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος, λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠνυπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου. Κατ' ἐκεῖνον δὲ τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς τὰς χεῖρας κακῶσαί τινας τῶν ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. Ἀνεῖλε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου, μαχαίρα. Καὶ ἰδὼν ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. κ'. κ'.

ΤΟΤΕ προσῆλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου, μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς, προσκυνούσα, καὶ αἰτοῦσά τι παρ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ· Εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου, εἰς ἐκ δεξιῶν σου, καὶ εἰς ἐξ εὐωνύμων, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Οὐκ οἶδατε τί αἰτεῖσθε. Δύνασθε πιεῖν τὸ ποτήριον ὃ ἐγὼ μέλλω πίνειν, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; Λέγουσιν αὐτῷ· Δυνάμεθα. Καὶ λέγει αὐτοῖς· Τὸ μὲν ποτήριόν μου πίεσθε, καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθήσεσθε· τὸ δὲ καθίσαι ἐκ δεξιῶν μου καὶ ἐξ εὐωνύμων μου, οὐκ ἔστιν ἐμὸν δοῦναι, ἀλλ' οἷς ἠτοίμασται ὑπὸ

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.

τοῦ πατρός μου. Καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα, ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν. Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, εἶπεν· Οἴδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν, καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτως δὲ ἔσται ἐν ὑμῖν· ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι, ἔστω ὑμῶν διάκονος· καὶ ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν εἶναι πρῶτος, ἔστω ὑμῶν δούλος. Ὡς περ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν.

ἩΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, ὁ δοὺς τῷ Ἀποστόλῳ σου Βαρθολομαίῳ χάριν τὸν λόγον σου πιστεῦσαι τε καὶ διδάξαι· Χάρισαι, δεόμεθα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου ἀγαπᾶν τὸν λόγον ἐν ᾧ ἐκεῖνος ἐπίστευσε, καὶ κηρύττειν τε καὶ ἀποδέχεσθαι αὐτὸν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Επιστολή, Πράξ. ε'. ιβ'

ΔΙΑ δὲ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολληᾶσθαι αὐτοῖς· ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν· ὅστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς

ΗΜΕΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤ. ΚΑΙ ΕΥ.

ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἔρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὶ αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περίξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλὴμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες.

Εὐαγγέλιον, Λουκ. κβ'. κδ'.
ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· καὶ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν. Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δὲ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν. Ὑμεῖς δὲ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου. Καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν· ἵνα ἐσθίητε καὶ πόνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς Ἰσραὴλ.

ΗΜΕΡΑ ΑΓΙΟΥ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟ- ΛΟΥ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ διὰ τοῦ Ὑιοῦ σου τὸν ἅγιον Ματθαῖον ἐκ τοῦ τελώνου γενέσθαι Ἀπόστολόν τε καὶ Εὐαγγελιστήν, καλέσας·
Χάρισαι ἡμῖν, ἵνα πάσῃ τῇς φιλοπλουτίας τε

ΗΜΕΡΑ ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΟΥ ΑΠΟΣ. ΚΑΙ ΕΥ.

καὶ πλεονεξίας σπουδῇ χαίρειν εἰπόντες, ἀκολουθῶμεν τῷ αὐτῷ Ὑιῷ σου Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, τῷ σοὶ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντι Θεῷ, ἐν μονάδι τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Κορ. δ'. α'.

ΔΙΑ τοῦτο ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἡλεήθημεν, ἕκ ἐκκακοῦμεν· Ἀλλ' ὑπαιπάμεθα τὰ κρυπτὰ τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον. Ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτίφλωσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ, δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. θ' θ'.

ΚΑΙ παράγων ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖθεν, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον· καὶ λέγει αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι· καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ. Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ, πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες, συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι, εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν; Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκού-

ΗΜΕ. ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΝ. ΤΩΝ ΑΓΓ.

σας εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύον-
τες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες. Πορευθέν-
τες δὲ μάθετε τί ἐστίν· "Ελεον θέλω, καὶ οὐ
θυσίαν· οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους,
ἀλλ' ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ
ΑΓΓΕΛΩΝ.

Συναπτή.

Ο ΘΕΟΣ, ὁ τὰς τῶν Ἀγγέλων τε καὶ ἀνθρώ-
πων ὑπηρεσίας θαυμαστῶ τινι τάγματι κατα-
στήσας. Ἰλέως χάρισαι, ἵνα καθὼς οἱ ἅγιοι
"Αγγελοί σου ἐν οὐρανοῖς σοι ἠδιαλείπτως
διακονοῦσιν, οὕτω διὰ προστάγματός σου βοη-
θοὶ καὶ φύλακες ἡμῖν ᾧσιν ἐπὶ τῆς γῆς, διὰ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ιβ'. ζ'.

ΚΑΙ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ· ὁ Μι-
χαήλ καὶ οἱ ἅγγελοι αὐτοῦ ἐπολέμησαν κατὰ
τοῦ δράκοντος, καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησε, καὶ
οἱ ἅγγελοι αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἴσχυσαν, οὔτε
τόπος εὐρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ. Καὶ
ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφιν ὁ ἀρχαῖος,
ὁ καλούμενος Διάβολος, καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ
πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν
γῆν· καὶ οἱ ἅγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ ἐβλή-
θησαν. Καὶ ἤκουσα φωνὴν μεγάλην λέγου-
σαν ἐν τῷ οὐρανῷ· Ἄρτι ἐγένετο ἡ σωτηρία
καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ βασιλεία τῆ Θεοῦ ἡμῶν,
καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ· ὅτι κατε-
βλήθη ὁ κατήγορος τῶν ἁδελφῶν ἡμῶν, ὁ

ΗΜΕ. ΤΟΥ ΜΙΧΑΗΛ, ΚΑΙ ΠΑΝ. ΤΩΝ ΑΓΓ.

κατηγορῶν αὐτῶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμέρας καὶ νυκτός. Καὶ αὐτοὶ ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τοῦ ἁρνίου, καὶ διὰ τὸν λόγον τῆς μαρτυρίας αὐτῶν· καὶ οὐκ ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου. Διὰ τοῦτο εὐφραίνεσθε οἱ οὐρανοὶ καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς σκηνοῦντες. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ὅτι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν, εἰδὼς ὅτι ὀλίγον καιρὸν ἔχει.

Εὐαγγέλιον. Ματθ. ιη'. α'.

ΕΝ ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ προσῆλθον οἱ μαθηταὶ τῷ Ἰησοῦ, λέγοντες· Τίς ἄρα μείζων ἐστὶν ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν; Καὶ προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς παιδίον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ εἶπεν· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν μὴ στραφῇτε, καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδία, οὐ μὴ εἰσελθῇτε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ὅστις οὖν ταπεινώσῃ ἑαυτὸν ὡς τὸ παιδίον τοῦτο, οὗτός ἐστιν ὁ μείζων ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὅς ἐάν δέξηται παιδίον τοιοῦτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· Ὅς δ' ἂν σκανδαλίσῃ ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῇ μύλος ὀνικός ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ καταποντισθῇ ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης. Οὐαὶ τῷ κόσμῳ ἀπὸ τῶν σκανδαλῶν· ἀνάγκη γάρ ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ, δι' οὗ τὸ σκάνδαλον ἔρχεται. Εἰ δὲ ἡ χεὶρ σου, ἢ ὁ πούς σου σκανδαλίζει σε, ἔκκοψον αὐτά, καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶν εἰσελθεῖν εἰς τὴν ζωὴν χωλὸν ἢ κυλλὸν, ἢ δύο χεῖρας ἢ δύο πόδας ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. Καὶ εἰ ὁ ὀφθαλμός σου σκανδαλίζει σε, ἔξελε αὐτὸν καὶ βάλε ἀπὸ σοῦ· καλόν σοι ἐστὶ μονόφ-

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕ.

θαλμον εἰς τὴν ζωὴν εἰσελθεῖν, ἢ δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἑνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντός βλέπουνσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου, τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΛΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕ- ΛΙΣΤΟΥ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ Λουκᾶν τὸν Ἰατρὸν, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ, Εὐαγγελιστὴν καὶ Ἰατρὸν εἶναι τῶν ψυχῶν καλέσας· Βουλομένῳ σοι εἶη, ἵνα τοῖς ὑγιεινοῖς τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ φαρμάκοις πᾶσαι τῶν ἡμετέρων ψυχῶν νόσοι θεραπεύωνται, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. β'. Τιμ. δ'. ε'.

ΣΥ δὲ νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφόρησον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλύσεως ἐφέστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Λοιπὸν, ἀποκεῖται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κριτής· οὐ μόνον δὲ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓ. ΛΟΥΚΑ ΕΥΑΓΓΕΛ.

Σπούδασον ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως· Δημᾱς γάρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, καὶ ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν, Τίτος εἰς Δαλματίαν. Λεκάς ἐστι μόνος μετ' ἐμοῦ. Μάρκον ἀναλαβὼν ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἐστι γάρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἑφεσον. Τὸν φαιλόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ, ἐρχόμενος φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβράνας, Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλά μοι κακὰ ἐνεδείξατο· ἀδοδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν κ' σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις λόγοις.

Εὐαγγέλιον. Λουκ. ι'. α'.

ΜΕΤΑ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρους ἐβδομήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ εἰς πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν αὐτὸς ἔρχεσθαι. Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλιγοί· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσέλω ὑμᾱς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων. Μὴ βαστάζετε βαλάντιον, μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε. Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησθε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ οἴκῳ τούτῳ. Καὶ ἐὰν μὲν ᾗ ἐκεῖ ὁ υἱὸς εἰρήνης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾱς ἀνακάμψει. Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε, ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐτῶν· ἄξιός γάρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστι.

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΣΙΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Προφητῶν τε καὶ Ἀποστόλων οἰκοδομήσας, ἀκρογωνιαίῳ ὄντος τοῦ λίθου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ· Δώρησαι ἡμῖν οὕτω συναρμολογεῖσθαι διὰ τῆς αὐτῶν διδασκαλίας ἐν ἐνότητι τοῦ Πνεύματος, ὥστε ναὸν ἅγιόν σοι εὐπρόσδεκτον γενέσθαι, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἰούδα, α'.

ΙΟΥΔΑΣ Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ τετηρημένοις κλητοῖς. Ἐλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγάπη πληθυνθείη. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτερίας, ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἅπαξ παραδοθείσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρeisέδυσαν γάρ τινες ἄνθρωποι οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ κρίμα, ἀσεβεῖς, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσέλγειαν, καὶ τὸν μόνον δεσπότην Θεὸν καὶ Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνούμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ ὑμᾶς βούλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἅπαξ τοῦτο, ὅτι ὁ Κύριος, λαὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου σώσας, τὸ δεύτερον τοὺς μὴ πιστεύσαντας ἀπώλεσεν. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας τὴν ἐαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας, δεσ-

ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΑΓ. ΣΙΜ. ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

μοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν. Ὡς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκπορνεύσασαι, καὶ ἀπελθοῦσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας, πρόκεινται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι. Ὁμοίως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα μὲν μιαίνουσι, κυριότητα δὲ ἀθετοῦσι, δόξας δὲ βλασφημοῦσιν.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ιε'. ιζ'.
ΤΑΥΤΑ ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τὸ ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δὲ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστὲ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου οὗ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἔστι δούλος μεῖζων τοῦ κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμὲ ἐδίωξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν· εἰ τὸν λόγον μου ἐτήρησαν, καὶ τὸν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τὸ ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον καὶ ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δὲ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμὲ μισῶν καὶ τὸν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶκον· νῦν δὲ καὶ ἐωράκασι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ καὶ τὸν πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν· Ὅτι ἐμίσησάν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παράκλητος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τοῦ πατρὸς, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τοῦ πατρὸς ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστε.

ἩΜΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ.

Συναπτή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ὁ τοὺς ἐκλεκτοὺς σου ἐν μιᾷ κοινωνίᾳ καὶ συμμαχίᾳ τοῦ μυστικοῦ σώματος τοῦ Ὑιοῦ σου Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ συμβιβάσας· Δὸς ἡμῖν τοὺς Ἀγίους σου ἐν πάσῃ ἀρετῇ καὶ εὐσεβεῖ ζωῇ οὕτω μιμεῖσθαι, ὥστε ἐπὶ τὴν ἀνεκδιήγητον χαρὰν, ἣν τοῖς εὐλκρινῶς σε ἀγαπῶσιν ἡτοίμασας, ἀφικέσθαι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἀποκ. ζ'. β'.

ΚΑΙ εἶδον ἄλλον ἄγγελον ἀναβάντα ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου, ἔχοντα σφραγίδα Θεοῦ ζῶντος· καὶ ἔκραξε φωνῇ μεγάλη τοῖς τέσσαρσιν ἁγγέλοις, οἷς ἐδόθη αὐτοῖς ἀδικῆσαι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, λέγων· Μὴ ἀδικήσητε τὴν γῆν, μήτε τὴν θάλασσαν, μήτε τὰ δένδρα, ἄχρις οὗ σφραγίζωμεν τοὺς δούλους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν. Καὶ ἤκουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐσφραγισμένων· ρμδ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι ἐκ πάσης φυλῆς υἱῶν Ἰσραήλ. Ἐκ φυλῆς Ἰούδα, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ῥουβὴν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Γὰδ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἀσὴρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Συμεὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Λευὶ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰσαχάρ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ζαβουλὼν, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι· ἐκ φυλῆς Ἰωσήφ, ιβ' χιλιάδες ἐσφραγισμέ-

ἩΜΕΡΑ ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ἈΓΙΩΝ.

νοὶ ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ἰβ' χιλιάδες ἐσφραγισμένοι. Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολὺς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἠδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἐστῶτες ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένοι στολὰς λευκάς· καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ κράζοντες φωνῇ μεγάλῃ, λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῷ ἀρνίῳ. Καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι ἐστήκεσαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζώων, καὶ ἔπεσον ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ πρόσωπον αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ, λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἐυαγγέλιον. Ματθ. ε'. α'.

ΙΔΩΝ δὲ τοὺς ὄχλους, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος· καὶ, καθίσαντος αὐτοῦ, προσῆλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Καὶ ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐτοὺς, λέγων· μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Μακάριοι οἱ διωγόμενοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοί ἐστε ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς καὶ διώξωσι, καὶ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

εἰπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδό-
μενοι, ἕνεκεν ἐμοῦ. Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,
ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς·
οὕτω γὰρ ἐδίωξαν τοὺς προφήτας τοὺς πρὸ
ὑμῶν. Ὑμεῖς ἐστε τὸ ἅλας τῆς γῆς· εἰ δὲ
τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀλισθήσεται; εἰς
οὐδὲν ἰσχύει ἔτι εἰ μὴ βληθῆναι ἔξω, καὶ κα-
ταπατεῖσθαι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων. Ὑμεῖς
ἐστε τὸ φῶς τοῦ κόσμου. Οὐ δύναται πόλις
κρυβῆναι ἐπάνω ὄρους κειμένη·

Τύπος τῆς Λειτουργίας

ΔΕΙΠΝΟΥ ΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΟΥ,

ἢ

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

Ὅσοίπερ ἐν νῶ ἔχουσι μετέχειν τῆς παναγίας
Συνάξεως, τῷ Κηδεμόνι ἐνίστε γε τῇ προ-
τεραίᾳ τὰ αὐτῶν ὀνόματα ἐκδηλώσουσι.

Ἐὰν δέ τις αὐτῶν προδήλως καὶ φανερῶς μο-
χθηρὸς ᾖ, ἢ ὕβριν εἰς τὸν πελαγὴ ἢ λόγῳ ἢ
ἔργῳ ὕβρισάμενος, ὥστε ἐπ' αὐτὸν σκανδα-
λισθῆναι τὴν Ἐκκλησίαν· ὁ Κηδεμὼν ὑπομ-
νησθεὶς προσκαλέσει αὐτὸν, καὶ νουθετήσκει
μηδαμῶς τολμᾶν ἐγγίσαντα τραπέζῃ τῇ
Κυριακῇ, μέχρις οὗ προφανῶς ἐδήλωσεν,
ὅτι ἀληθῶς μετενόησεν ἐπὶ τοῖς ἁμαρτη-
θεῖσι, καὶ τὸν προτοῦ πονηρὸν αὐτοῦ βίον
μετερρύθμισεν, ὅπως ἡ Ἐκκλησία, πρῶην
σκανδαλισθεῖσα, ἱκανὸν λάβοι· Ἔτι δὲ ὅτι
τῷ πλησίον τῶν ἀδικηθέντων ἀντικατάλ-
λαγμα ἔδωκεν, εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ γε ὅτι πρό-

ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

κεῖται αὐτῷ τοῦτο ποιησομένῳ, ὥς αὐτίκα
προσηκόντως δύναιτο ἄν.

Ὡσαύτως διαπράξει ὁ Κηδεμὼν, ὅσας ἂν
αἰσθοιτό τινας ὑπούλως καὶ ὑπεχθῶς ἀλλή-
λοις διακεῖσθαι· οὐκ ἔσας Κυριακῆς τρα-
πέζης συμμετόχους εἶναι, πρὶν ἐννοῆσαι αὐ-
τοὺς καταλλαγέοντας. Ἦν δὲ τῶν διχοστα-
τούντων ὁ μὲν ἐκὼν φαίνεται ἐκ βάθους τῆς
καρδίας τῷ φιλονεικοῦντι τῶν ἡμαρτημένων
συγγνωῆναι, καὶ προσέτι αὐτῷ ὁποιωσοῦν
ὑβρισθέντι ἱκανὸν ποιῆσαι· ὁ δὲ ἔτι τῇ σκλη-
ρότητι καὶ αὐθαδεΐᾳ αὐτοῦ προσκαρτερῶν,
εἰς τὸν εὐσεβῆ συμβιβασμὸν προαχθῆναι
ἀπαναίνηται· Δεῖ τὸν Λειτουργὸν τὸν μὲν
μετανοοῦντα εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδέ-
ξασθαι, τὸν δὲ αὐθάδη οὐ. Προνοεῖται δὲ
ὅτι πᾶς Λειτουργὸς ὄντιναοῦν ἀπωθοίμενος,
καθ' ὃν τρόπον εἴρηται, ἐν ταύτῃ ἢ τῇ προΐ-
ούσῃ τῆς Διατάξεως ταύτης πριοχῇ, ὑπεύ-
θυνος ἔσται τούτου λόγον δοῦναι τῷ Δια-
τάκτῃ πρὸ ἡμερῶν τὸ πλεῖστόν γε δεκατεσ-
σάρων. Ὁ δὲ Διατάκτης τῷ ἁμαρτάνοντι
δίκην ἐπιθήσει κατὰ τὸν Κανόνα.

Τραπέζης, ἐν τῷ τῆς Συνάξεως καιρῷ, καθαρᾷ
τῇ σινδόνι περισκεπασμένης ἐν μέσῳ τῆς
Ἐκκλησίας, ἢ ἐν τῷ Ἱερατικῷ καθεστώσει,
ἡγουν ὅπου Ὁρθριναί τε καὶ Ἑσπεριναὶ Εὐ-
χαὶ ἐπιτελεῖσθαι νομίζονται, ὁ Ἱερεὺς πρὸς
τὰ βόρεια τῆς Τραπέζης ἐστῶς, τὴν Κυρια-
κὴν Εὐχὴν καὶ τὴν ἐξῆς Συναπτὴν λέξει.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· Ἀγιασθή-
τω τὸ ὄνομά σου· Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
Γενεθῇτω τὸ θέλημά σου, ὥς ἐν οὐρανῷ καὶ

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἐπὶ τῆς γῆς, Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δὸς ἡμῖν σήμερον· Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφει-
λήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφ-
ειλήταις ἡμῶν· Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονη-
ροῦ. Ἀμήν.

Συναπτὴ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, ᾧ πᾶσαι αἱ καρδίαι
φανεραί, πᾶσαι ἐπιθυμίαι πρόδηλοι, καὶ οὐ-
δέν τοπαράπαν τῶν ἀπορρήτων κεκρυμμένον
ἐστί· Τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος σου ἐπιπνοίᾳ
τοὺς καρδιῶν ἡμῶν διαλογισμοὺς καθάρισον,
ὅπως ἐντελῶς σε ἀγαπῶμεν, καὶ ἀξιοπρεπῶς
τὸ ἅγιον Ὄνομά σου μεγαλύνωμεν· διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς, πρὸς τὸν λαὸν ἐπιστραφεὶς,
συμπάσας τὰς Δέκα Ἐντολὰς τρανῶς κατα-
λέξει· καὶ ὁ λαὸς ἔτι γονυπετῶν, ἐφ' ἐνὶ
ἐκάστῃ τῶν Ἐνταλμάτων, παρὰ Θεοῦ συγ-
νώμην τε τῶν προεξημαρτημένων, καὶ χάριν
τοῦ φυλάξαι αὐτὰ εἰς τὸν μετέπειτα χρό-
νον, τόνδε τὸν τρόπον αἰτήσῃ.

Λειτουργός.

Ο Θεὸς ἐλάλησε ταῦτα τὰ ῥήματα εἰπών·
Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σου· Οὐκ ἔσονται σοι
Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰς καρ-
δίας ἡμῶν κλῖνον ἐπὶ τὸ φυλάξαι ταύτην τὴν
ἐντολήν.

Λειτουργός. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλόν,
οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω,

ΣΥΝΛΕΞΕΩΣ.

ἢ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς· Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς· οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς, ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ζηλωτῆς, ἀποδιδούς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἕως τρίτης καὶ τετάρτης γενεᾶς τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με, καὶ τοῖς φυλάσσουνσι τὰ προστάγματά μου.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ· οὐ γὰρ μὴ καθαρὶς Κύριος ὁ Θεός σου τὸν λαμβάνοντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν· ἐξ ἡμέρας ἔργα, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ Σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου· οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτήνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί· Ἐν γὰρ ἐξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ τοῦτο εὐλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Λειτουργός. Οὐ φονεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ μοιχεύσεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ κλέψεις.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ τὰ ἐξῆς.

Λειτουργός. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου· οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου· οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὔτε τὸν παιῖδα αὐτοῦ, οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοῦς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

Λαός. Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, καὶ ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔγγραψον, δεόμεθά σου, ἀπάσας ταύτας τὰς ἐντολάς σου.

Εἶτα ἐπιφέρεται ἑκατέρα τῶν ἐξῆς Εὐχῶν ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως, ἐστῶτος ὡς πρότερον ἱερέως καὶ λέγοντος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, οὗ ἡ τε βασιλεία αἰ-
διός ἐστι, καὶ ἡ δύναμις ἄπειρος· ὁλόκληρον,
τὴν Ἐκκλησίαν σου ἐλέησον, καὶ οὕτω τὴν
καρδίαν τοῦ ἐκλεκτοῦ δούλου σου **ΓΕΩΡΓΙΟΥ**
τοῦ Βασιλέως ἡμῶν καὶ Κυβερνήτου διεύθυνε,
ἵνα αὐτὸς συνιῶν οὔτινος ὑπηρέτης τυγχάνει
ῶν, πρὸ πάντων τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου ζη-

ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

τήσῃ· ἡμεῖς δὲ καὶ πάντες οἱ ἀρχόμενοι ὑπ' αὐτοῦ, κατὰ τὸ προσῆκον ἐνθυμούμενοι, παρ' οὗ ἐξουσίαν ἐγχειρίζεται, πιστῶς αὐτῷ δουλεύωμεν, τιμήσωμέν τε, καὶ ταπεινοφρόνως πειθαρχήσωμεν, ἐν σοὶ, καὶ διὰ σέ, κατὰ τὸ σὸν εὐλογητὸν ῥῆμα καὶ πρόσταγμα· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ σοὶ καὶ Πνεύματι ἁγίῳ συζῶντος καὶ συμβασιλεύοντος, ἐνὸς Θεοῦ, εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, ἐκ τοῦ ἁγίου λόγου σου διδασκόμεθα, ὅτι αἱ τῶν Βασιλέων καρδίαι ὑπὸ τῇ δεσποτεῖᾳ καὶ ἡγεμονίᾳ σου ὑπάρχουσι, καὶ ὅτι σὺ κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ ἁγίᾳ σοφίᾳ σου, διατίθῃς καὶ κλίνεις αὐτάς· Ταπεινῶς δεόμεθά σου, οὕτω καρδίαν τοῦ δούλου σου **ΓΕΩΡΓΙΟΥ** Βασιλέως ἡμῶν καὶ Αἰσυννήτου εὐθῖναι καὶ κυβερνήσαι, ὥστε ἐν πᾶσιν ἐνθυμήμασι, λόγοις τε, καὶ ἔργοις αὐτοῦ, τὴν τιμὴν καὶ δόξαν σου πανταχῇ ζητεῖν, ἅμα καὶ σπουδάζειν τὸν λαόν σου τῇ ἑαυτοῦ κηδεμονίᾳ ἐπιτετραμμένον, ἐν τῇ εὐπορίᾳ, εἰρήνῃ τε, καὶ εὐσεβείᾳ διασώζειν. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ οἰκτιρμῶν, ἕνεκεν Ὑιοῦ τῆς ἀγάπης σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε λεχθήσεται ἡ Προσευχὴ τῆς ἡμέρας· καὶ εὐθὺς μετὰ τὴν Προσευχὴν ὁ Ἱερεὺς ἀναγνώσεται τὴν Ἐπιστολὴν, λέγων, Ἡ Ἐπιστολὴ (ἡ Περιοχὴ τῆς Γραφῆς διαταχθεῖσα ἀντὶ τῆς Ἐπιστολῆς) γέγραπται ἐν τῷ— **Κεφαλαιῷ**— ἀρχομένη ἀπὸ— κόμματος. Καὶ τελευτηθείσης τῆς Ἐπιστολῆς, ἐρεῖ, Ὡς τέλος ἔχει ἡ Ἐπιστολή. Τότε ἀναγνώσεται τὸ Εὐαγγέλιον (ἐστῶτος ἅπαντος τοῦ λαοῦ) λέγων,

ΣΥΝΑΞΙΣ.

τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον γέγραπται ἐν τῷ— Κε-
φαλαίῳ, ἀρχόμενον ἀπὸ— κόμματος. Καὶ
τελευτηθέντος τοῦ Εὐαγγελίου ἀσθήσεται
ἢ λεχθήσεται τὸ ἐπόμενον Σύμβολον, ἔτι
ἐστῶτος ὡς πρότερον τοῦ λαοῦ.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα παντοκρά-
τορα, Ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε
πάντων καὶ ἀοράτων· καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστὸν τὸν Ὑιὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονο-
γενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ
πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν
ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ· γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο· τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους,
καὶ δι' ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν
οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντα διὰ Πνεύματος ἁγί-
ου ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπή-
σαντα· σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Πον-
τίου Πιλάτου, καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα· καὶ
ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς,
καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεζό-
μενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς, καὶ πάλιν ἐρχό-
μενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς·
οὗ τῆς Βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον καὶ ζωοποιόν,
τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ὑιοῦ ἐκπορευόμε-
νον, τὸ σὸν Πατρί καὶ Ὑίῳ συμπροσκυνούμενον
καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
Προφητῶν· Καὶ πιστεύω μίαν ἁγίαν Καθολι-
κὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν· Ὁμολογῶ
ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· Προσδο-
κῶ ἀνάστασιν νεκρῶν, καὶ ζωὴν τοῦ μέλλον-
τος αἰῶνος. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

τε ὁ Κηδεμὼν τῷ λαῷ μηνύσει τίνας ἡμέ-
ρας ἑορτασίμους ἢ νηστευσίμους ἄγεσθαι
δεῖ ἐν τῇ ἐπιούσῃ ἑβδομάδι. Καὶ τότε δὲ
(εἰάν οὕτω συμβῇ) γνωρισμὸς ἔσται τῆς
παναγίας Σύναξεως ἑσομένης· καὶ τὰ Βάννα
ἦτοι προμνηστευτικά ἢ προτέλεια γράμμα-
τα τοῦ γάμου δημοσιωθήσεται· καὶ τὰ Βρέ-
βια, καὶ αἱ Προσκλήσεις καὶ Ἀφορισμοὶ
ἀναγνωσθήσονται. Οὐδὲν δὲ κηρυχθήσεται
ἢ δημοσιωθήσεται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ μεταξὺ
τῆς Λειτουργίας εἰ μὴ διὰ τοῦ Λειτουργοῦ,
οὐδέ γε δι' αὐτοῦ, εἰ μὴ ὅ, τι προστεταγ-
μένον ἂν εἴη ἐν τοῖς τοῦ βιβλίου τούτου
κανόσιν, ἢ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἢ τοῦ Δια-
τάκτου ἐντεταλμένον.

Εἶτα ἔψεται ἡ Δημηγογία, ἢ μία τῶν Ὀμι-
λιῶν.

Τότε εἰς τὴν Κυριακὴν τράπεζαν ἀναστρέψας
ὁ Ἱερεὺς ἄρξει τῆς Προσφορᾶς, ἐν τι ἢ
πλείῳ τῶν ἐπενεχθέντων γνωμιδίων κατὰ
τὸ δοκοῦν αὐτῷ, λέγων.

ΟΥΤΩ λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ
ἔργα, καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν
τοῖς οὐρανοῖς. Ματθ. ε'. ις'.

Μὴ θησαυρίζετε ὑμῖν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς
γῆς, ὅπου σῆς καὶ βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου
κλέπται διορύσσουσι καὶ κλέπτουσι· θησαυ-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ρίζετε δὲ ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σὴς οὔτε βρῶσις ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπται οὐ διορύσσουσιν, οὐδὲ κλέπτουσι. Ματθ. ῥ'. ιθ'. κ'.

Πάντα οὖν ὅσα ἂν θέλητε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται. Ματθ. ῥ'. ιβ'.

Οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι Κύριε, Κύριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν· ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ματθ. ῥ'. κα'.

Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε πρὸς τὸν Κύριον· Ἴδον, τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν. Λουκ. ιθ'. ῥ'.

Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀψωνίοις ποτέ; τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; ἢ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; α' Κορ. θ'. ῥ'.

Εἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπειραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσομεν; α' Κορ. θ'. ια'

Οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; οἱ τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες τῷ θυσιαστηρίῳ συμμερίζονται; οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλι-

ΣΥΝΑΞΕΩΣ.

ον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν.
α'. Κορ. θ'. ιγ'. ιδ'.

Ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ
θερίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐ-
λογίαις καὶ θερίσει· ἕκαστος καθὼς προαιρεῖ-
ται τῇ καρδίᾳ μὴ ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης·
ἰλαρὸν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός. β'. Κορ.
θ'. ε'. ζ'.

Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον
τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλα-
νᾶσθε· Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὃ γὰρ ἐὰν
σπείρῃ ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει. Γαλάτ.
ε'. ε'. ζ'.

Ἄρα οὖν, ὥς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεθα
τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς
τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως. Γαλάτ. ε'. ι'.

Ἔστι δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ'
αὐταρκείας· οὐδὲν γὰρ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν
κόσμον, δῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνά-
μεθα. α'. Τιμ. ε'. ε'. ζ'.

Τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι παράγγελλε,
μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπικένοι ἐπὶ πλού-
του ἀδηλότῃτι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ
παρέχοντι ἡμῖν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυ-
σιν ἀγαθοεργεῖν, πλουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς,
εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικοὺς, ἀποθησαυρί-
ζοντας ἑαυτοῖς θεμέλιον καλὸν εἰς τὸ μέλ-
λον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς.
α' Τιμ. ε'. ιζ'. ιη'. ιθ'.

Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός ἐπιλαθέσθαι τοῦ ἔργου
ὑμῶν, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδεί-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ξασθε εἰς τὸ ὄνομα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦντες. Ἑβρ. 5'. ι'.

Τῆς εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαριστεῖται ὁ Θεός. Ἑβρ. 13'. 15'.

Ὅς δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τοῦ κόσμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα, καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; α'. Ἰωάν. 7'. 13'.

Ἐκ τῶν ὑπαρχόντων σου ποίει ἐλεημοσύνην, καὶ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ παντὸς πτωχοῦ, καὶ ἀπὸ σου οὐ μὴ ἀποστραφῇ τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ. Τωβ. δ', ζ'.

Ὡς σοι ὑπάρχει κατὰ τὸ πλῆθος, ποιήσον ἐξ αὐτῶν ἐλεημοσύνην· εἰς ὀλίγον σοι ὑπάρχει, κατὰ τὸ ὀλίγον μὴ φοβοῦ ποιεῖν ἐλεημοσύνην· θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀνάγκης. Τωβ. δ'. η'. θ'.

Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτοῦ ἀνταποδώσει αὐτῷ. Παροιμ. 19'. 17'.

Μακάριος ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχόν καὶ πένητα· ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος. Ψαλμ. μ'. α'.

Μεταξὺ ἀναγινωσκομένων τούτων τῶν γνωμιδίων, Διάκονοι, Οἰκονόμοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἱκανοὶ ἄνδρες εἰς τοῦτο τεταγμένοι, τὰς τοῖς πένησι δοθείσας ἐλεημοσύνας καὶ ἄλλα ἅτινα οὖν τοῦ λαοῦ ἐκούσια λήψονται ἐν τῷ πρέποντι δίσκῳ, (ὃν τοῦδε ἕνεκα ὑπὸ τῆς Παροικίας παρασκευασθῆναι δεῖ) καὶ εὐλαβῶς οἴσουσι τῷ Ἱερεῖ, ὃς ταπεινῶς παραστήσει καὶ ἐπιθήσει τῇ ἱερᾷ τραπέζῃ.

Καὶ ὅτε ἡ Σύναξις γίνεται, τοσοῦτον ἄρτον τε καὶ οἶνον τῇ τραπέζῃ ἐπιθήσει ὁ Ἱερεὺς,

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ὅσον ἀρκεῖν νομίσει· ἔπειτα δὲ ὁ Ἱερεὺς
λέξει τάδε.

Εὐχώμεθα ὑπὲρ καταστάσεως τῆς Καθόλου
Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῆς γῆς στρα-
τευομένης.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ὁ δι' ἀγί-
ου τοῦ Ἀποστόλου σου διδάξας ἡμᾶς, δεήσεις,
προσευχας, ἐντεύξεις τε, καὶ εὐχαριστίας
ὑπὲρ πάντων τῶν ἀνθρώπων ποιῆσαι· Ταπεινο-

φρόνως ἀντιβολουμένε σε, [*] ἵνα
ἐλεημοσύνας, καὶ προσφοράς
ἡμῶν καὶ ταύτας τὰς προσευ-
χας ἅς τῇ θείᾳ Μεγαλειότητί
σου προσφέρομεν, ἐλεημονέ-
στατα ἀποδέχεσθαι· ἱκετεύ-
οντες σε τῷ πνεύματι ἀλη-
θείας, ἐνότητός τε καὶ ὁμο-
νοίας Ἐκκλησίαν τὴν καθολι-
κὴν ἀδιαλείπτως ἐπιπνεῦσαι·
καὶ δωρησαι ἵνα πάντες οἱ
τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ὑμολογοῦντες, ἐν τῇ τοῦ
ἱεροῦ λόγου σου ἀληθείᾳ συμφωνεῖν, καὶ ἐν τῇ
ὁμονοίᾳ, καὶ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ συγκαταβιοῦν
δυνηθῶσιν. Ἐτι δὲ δεόμεθά σου, Κύριε, σῶ-
σον καὶ σκέπασον ἀπαντας τοὺς Χριστιανούς
Βασιλεῖς, Ἀρχοντας καὶ Κυβερνήτας, μάλιστα
τὸν δούλόν σου, τὸν ΓΕΩΡΓΙΟΝ τὸν
ἡμῶν Βασιλέα, ἵνα ὑπ' αὐτοῦ ἤρῃμον καὶ
ἡσύχιον βίον διάγωμεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ
καὶ σεμνότητι· καὶ χάρισαι τοῖς αὐτοῦ συμ-
βούλοις, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ
οὔσιν, ἀπροσωπολήπτως τε καὶ νομίμως
δίκην δικάσαι, πρὸς τε τὴν τῆς πονη-
ρίας καὶ κακίας τιμωρίαν, καὶ τῆς ἀληθοῦς
θρησκείας σου καὶ ἀρετῆς προστασίαν. Πα-
ράσχου χάριν, Πάτερ οὐράνιε, πᾶσι τοῖς Ἐπισ-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

κόποις, καὶ Κηδεμόσιν, ὥστε τῷ τε βίῳ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ αὐτῶν τὸν ἀληθινὸν καὶ ζῶντα λόγον σου ἀναγγέλλειν, ἔτι δὲ καὶ ὀρθῶς καὶ προσηκόντως ἱερὰ τὰ Μυστήριά σου τελεῖν. Καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ λαῷ σου δώρησαι τὴν ἐπουράνιον σου χάριν, μάλιστα δέ, τουτῷ παρόντι τῷ Ὁμίλῳ, ἐφ' ᾧ πραεῖ τῇ διανοίᾳ, καὶ πρεπούσῃ τῇ εὐλαβείᾳ τὸ ἅγιον ῥῆμά σου ἐνωτίσασθαι τε καὶ προσδέξασθαι, καὶ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσίνῃ σοι λατρεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτῶν. Καὶ ταπεινοφρονέστατα δεόμεθά σου, Κύριε, διὰ τὴν χρηστότητά σου, παραμυθεῖσθαι, ἀντιλαβέσθαι, καὶ βοηθεῖν πᾶσι τοῖς ἐν τῷ νῦν βίῳ, συμφῶρᾳ ἢ ἀλγηδόνι, ἐνδείᾳ, νόσῳ ἢ ἄλλῃ ἡττινιοῦν κακοπαθεῖα ταλαιπωρουμένοις. Ἔτι δὲ καὶ εὐλογοῦμεν τὸ ἅγιον Ὄνομά σου ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου ἐν τῇ πίστει καὶ φόβῳ σου τὸν βίον τετελευτηκότων· δεόμενοί σου χάριν ἡμῖν δοῦναι, τῷ καλῷ αὐτῶν παραδείγματι οὕτω παρακολουθεῖν, ὥστε τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου συμμετόχους αὐτοῖς γενήσεσθαι. Τοῦτο χάρισαι, Πάτερ, ἕνεκα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μόνου Μεσίτου καὶ Παρακλήτου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὅτε ὁ Λειτουργὸς προμηνεῖ τῷ λαῷ περὶ τῆς ἁγίας Συναξεως τελειωθησομένης, (ὃ καὶ πάντοτε ποιήσει ἐν τῇ Κυριακῇ ἢ ἄλλῃ τινι ἐορτασίμῳ ἡμέρᾳ ἀμέσως προῖούσῃ) μετὰ τὴν Δημηγορίαν ἢ Ὁμιλίαν τελευτῶσαν, ταύτην τὴν ἐξῆς παραίνεσιν ἀναγνώσεται.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τῇ ἡμέρᾳ δέδοκταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, πᾶσι τοῖς εὐσεβῶς καὶ εὐλαβῶς

ΣΥΝΑΞΙΣ.

διακειμένοις τὸ παραμυθητικώτατον ἐκεῖνο τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ Μυστήριον ὑπηρετεῖν, ὃ προσδέχεσθαι αὐτοὺς δεῖ εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ ὑπερτιμοτάτου σταυροῦ καὶ πάθους αὐτοῦ, δι' οὗ μόνου τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν ἐπιτυγχάνομεν, καὶ μέτοχοι γινόμεθα τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Τοιγαροῦν προσήκει ἡμῖν, Παντοκράτορι Θεῷ τῷ οὐρανίῳ ἡμῶν Πατρὶ ταπεινοφρονέστατά τε καὶ ἐξ ὅλης καρδίας χάριν ἀπονέμειν, ἐφ' ᾧ τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ, Σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡμῖν ἔδωκεν, οὐ μόνον ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴν βρῶσιν καὶ τροφήν ἡμῖν εἶναι ἐν ἀγίῳ ἐκείνῳ τῷ Μυστηρίῳ. Οὐπερ οὖν τοῖς μὲν ἀξίως αὐτοῦ μεταλαβοῦσιν, οὕτω θείου καὶ παραμυθητικοῦ ὄντος τοῦ πράγματος, τοῖς δὲ ἀναξίως αὐτοῦ μεταλαβεῖν τολμῶσιν ἐπικινδύνου, προσήκει μοι ὑμᾶς παρακαλεῖν ἐν τῷ μεταξύ χρόνῳ τὴν τε τοῦ ἀγίου ἐκείνου Μυστηρίου ἀξιότητα, καὶ τῆς ἀναξίας αὐτοῦ μεταλήψεως μέγαν τὸν κίνδυνον κατανοεῖν, καὶ τὰς ὑμῶν συνειδήσεις οὕτως ἐρευνᾶν καὶ δοκιμάζειν, καὶ (τοῦτο δὲ οὐκ ἐπιπολαίως καὶ τῶν τῷ Θεῷ ὑποκρινομένων δίκην, ἀλλ' οὕτως) ὥστε ὁσίους καὶ καθαρούς πρὸς οὐράνιον οὕτως εὐωχίαν ἔρχεσθαι, ἔχοντας τὸ ἐνδύμα γάμου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ ἱερᾷ Γραφῇ ἀπητημένον, καὶ εὐπροσδέκτους εἶναι, ὡς ἀξίως τῆς ἱερᾶς ἐκείνης Τραπέζης κοινωνοῦντας.

Πρὸς δὲ ταῦτα μάλιστα συμφέρει· Πρῶτον τὴν ἑαυτῶν ζωὴν τε καὶ ἀναστροφήν κατὰ τὸν τῶν θείων ἐνταλμάτων κανόνα ἐξετάζειν, καὶ ὅπουδὴποτ' ἂν αἰσθάνησθε εἴτε διανοία, εἴτε λόγῳ ἢ ἔργῳ ἐπταικότες, ἐκεῖ τὰ ἁμαρτωλῶς βεβιωμένα θρηνεῖν Θεῷ τῷ Παντοκράτορι

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἐξομολογεῖν, μετὰ βεβαίας προθέσεως τῆς τοῦ βίου ἐπανορθώσεως. Ἦν δὲ κατανοήσητε τὰ πλημμελήματα ὑμῶν οὐχ ὅπως κατὰ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τοῦ πέλας εἶναι, τότε καταλλαγήσεσθε πρὸς ἐκεῖνον, ἑτοιμοὶ ὄντες ἀποκατάστασιν καὶ ἱκανοδοσίαν ποιεῖσθαι κατὰ δύναμιν, πᾶσι τοῖς ὑφ' ὑμῶν ὁπωσοῦν ἀδικηθεῖσι καὶ ὑβρισθεῖσι· καί γε ἑτοιμοὶ ὁμοίως ὄντες συγγνώμην τοῖς ἄλλοις οἵσπερ οὖν, οἳ καὶ ὑμῖν προσέπταισαν, καθὼς ὑμεῖς καὶ παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς τῶν ὑμετέρων πταισμάτων συγγνώμης τυχεῖν θέλοιτ' ἂν ἄλλως τε γὰρ ἢ τῆς παναγίας Συνάξεως μετοχὴ οὐδὲν ἄλλ' ἢ τὴν κρίσιν ὑμῶν αὐξάνει. Τοιγάρτοι εἴ τις ὑμῶν βλάσφημος εἰς τὸν Θεόν, ἐμποδιστὴς ἢ συκοφάντης τοῦ λόγου αὐτοῦ, μοιχὸς, ἢ κακία ἢ φθόνῳ ἢ ἄλλῃ βαρεῖα ἤτινι οὖν ἀνομία ἔνοχος ἢ Μετανοεῖτε ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν, ὑμῶν, εἰ δὲ μὴ, τῇ ἱερᾷ ἐκείνῃ Τραπεζῇ μὴ ἐγγίζετε, μήποτε μετὰ τὸ μεταλαβεῖν τοῦ ἁγίου ἐκείνου Μυστηρίου ὁ Διάβολος εἰς ὑμᾶς εἰσέλθῃ, ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν Ἰούδαν, καὶ πασῶν τῶν ἀνομιῶν ὑμᾶς πληρώσῃ, καὶ εἰς τὴν σώματός τε καὶ ψυχῆς πανωλεθρίαν ἐπαγάγῃ.

Καὶ ἐπειδὴ μηδένα πρὸς τὴν ἁγίαν Σύναξιν εἰ μὴ μετὰ βεβαίας πεποιθήσεως ἐν τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡρεμαίας συνειδήσεως ἐλθεῖν χρή, Τοιγαροῦν εἴ τις ἐν ὑμῖν μὴ δύναται τοῦτον τὸν τρόπον τὴν ἑαυτοῦ συνείδησιν κατηρεμῆσαι, ἀλλ' ἔτι πλείονος παραμυθίας, ἢ βουλῆς δεῖται, ἐλθέτω πρὸς ἐμὲ ἢ ἄλλον τινὰ φρόνιμον καὶ πεπαιδευμένον τοῦ θείου λόγου Ὑπηρέτην, καὶ τὴν λύπην αὐτοῦ ἀναδειξάτω, ἵνα διὰ τῆς τοῦ ἁγίου τοῦ Θεοῦ λόγου διακονίας τὴν τῆς ἀφέσεως εὐεργεσίαν,

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ἅμα δὲ καὶ τὴν πνευματικὴν βουλήν τε καὶ νοουθεσίαν λαμβάνη, πρὸς τε τὴν τῆς συνειδήσεως ἀνάπαυσιν, καὶ τὴν τῆς ἀπορίας τε καὶ δισταγμοῦ ἀποτροπὴν.

Εἰ δέ που ὁρᾷ τὸν λαὸν εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν ὀκνοῦντα προσιέναι, ἀντὶ τῆς προτέρας ταύτης χρήσεται τῇ παραινέσει.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ Ἀδελφοὶ τῇ . . . δέδοκταί μοι, ἂν Θεὸς θέλῃ, Δείπνον Κυριακὸν ἐορτάσαι, εἰς ὃ ἐν Ὄνόματι Θεοῦ ἅπαντας ὑμᾶς ὡδε συλλεχθέντας καλῶ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἕνεκεν ἀντιβολῶ, μὴ δῆτα ἀναίνεσθαι προσελθεῖν, καὶ ταῦτα ὡς εὐμενῶς ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ συγκεκλημένους τε καὶ παρηγγελμένους. Οἶδατε ὡς φορτικόν τι καὶ ἄγνωμόν ἐστιν, ὅτε τις τὴν λαμπρὰν εὐωχίαν ἡτοίμασε, παντοδαποῖς τε τοῖς ἐδέσμασι τὴν τράπεζαν αὐτοῦ ἐκόσμησεν, ὥστε μηδὲν τὸ παράπαν ἐλλεῖπειν πλὴν ἢ τοὺς ἐστιάτορας μόνον ἀνακεῖσθαι· ὅμως δὲ οἱ κεκλημένοι ἀπροφασίστως καὶ ἄγνωμονέστατα παρελθεῖν ἀπαρνοῦνται. Τίς ἄρα τῶν ὑμῖν τοιαῦτα πάσχων οὐκ ἂν ἀγανακτοίῃ; τίς οὐκ ἂν νομίζοι ἑαυτὸν τὰ δεινὰ καὶ ὑβριστικὰ πεπονθέναι; Τοιγαροῦν, Ἀδελφοὶ ἐν Χριστῷ ἀγαπητοί, βλέπετε, μὴ παναγίου τούτου τοῦ δείπνου ὑποστέλλοντες ἑαυτοὺς, τὸν Θεὸν καθ' ὑμῶν παροργίζητε. Ῥαδίως μὲν ἂν τις προφασίζηται, λέγων, Οὐ κοινωνήσω, ὅτι κοσμικαῖς φροντίσιν ἐμποδίζομαι. Αἱ δὲ τοιαῦται προφάσεις οὐκ ἐπίσης Ῥαδίως παρὰ τῷ Θεῷ εὐδόκιμοι οὔτ' εὐπρόσδεκτοί εἰσιν. Ἐὰν δέ τις εἴπῃ, ἐσχάτως ἁμαρτωλὸς εἰμι, διὸ φοβοῦμαι παρίεναι, διὰ τί οὖν οὐ μετανοεῖτε, οὐδὲ τὸν βίον ἐπανορθοῦτε; Ὅτε καλεῖ ὑμᾶς

ΣΥΝΑΞΙΣ.

ὁ Θεὸς, οὐκ ἐπαισχύνεσθε λέγοντες, παρελθεῖν μὴ βούλεσθαι; "Οτε δεῖ ὑμᾶς πρὸς τὸν Θεὸν ἐπιστρέφειν, ἄρα προφασίσεσθε, λέγοντες μὴ ἔτοιμοι εἶναι; Ἀκριβῶς σκοπεῖτε ἐν ἑαυτοῖς, ὥς ὀλίγον ὠφελήσουσι παρὰ τῷ Θεῷ τοιαῦται σκήψεις καὶ προφάσεις. Οἱ τὸ ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ δεῖπνον ἀθετήσαντες, ὁ μὲν ἄγρον ἀγοράσας, ὁ δὲ ζεύγη βοῶν δοκιμάσων, ὁ δὲ γυναῖκα γήμας, οὐχ οὕτω παρητημένοι ἦσαν, ἀλλ' ἀνάξιοι τῆς οὐρανίου εὐωχίας ἐνομίσθησαν. Ἐγὼ τοῦμὸν μέρος ἕτοιμος ἔσομαι, καὶ κατὰ τὸ προσῆκον ἐν τῷ Ὄνόματι τοῦ Θεοῦ παραγγέλλω ὑμῖν, ὑμᾶς προσκαλοῦμαι ἐν αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ μέρει, ὑμᾶς παρακαλῶ, εἰ πολυτίμητος ὑμῖν ἐστὶν ἡ σωτηρία ὑμῶν, μετόχους γενέσθαι ταύτης τῆς ἁγίας Συνάξεως. Καὶ ὥσπερ ὁ Ὑἱὸς τοῦ Θεοῦ οὐκ ἀπηξίωσε τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἄχρι θανάτου διὰ τὴν ὑμῶν σωτηρίαν ἐκδιδόναι· οὕτω χρὴ ὑμᾶς εἰς τὴν τοῦ θανάτου αὐτοῦ ἀνάμνησιν, τῆσδε τῆς κοινωνίας συμμετασχεῖν. Ἐὰν δὲ τοῦτο δρῶντες ὑμελήσητε, μεθ' ἑαυτῶν ἐννοεῖτε, ἡλίκην ὕβριν εἰς τὸν Θεὸν ὑβρίζετε, καὶ ὅση τιμωρία ταῖς κεφαλαῖς ὑμῶν ἐπικρέμαται· ὅταν τῆς Κυριακῆς τραπέζης ἐκουσίως ἀπέχησθε, καὶ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ἀφορίζησθε, οἵπερ τὴν ὥς μάλιστα ἐπουράνιον ταύτην τροφήν εὐωχεῖσθαι παρίασιν. Ταῦτα ὑμεῖς ἐνθυμούμενοι, εἰς βελτίω τὸν νοῦν (Θεοῦ διδόντος) ἐπανελεύσεσθε· οὐ ἵνα τυγχάνητε, ἡμεῖς ταπεινὰς δεήσεις οὐ πανσόμεθα τῷ Θεῷ τῷ Πατρὶ ἡμῶν ἐπουρανίῳ προσφέροντες.

Τελουμένης ἤδη τῆς Συνάξεως, καὶ τῶν Συγκοινωνούντων ἐν δέοντι καθεστώτων πρὸς

ΣΥΝΑΞΙΣ.

τὸ λαμβάνειν τὸ ἅγιον Μυστήριον, λέξει ὁ Ἱερεὺς ταύτην τὴν παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ἐν Κυρίῳ, ὅσοι περ διανοεῖσθε παρελθεῖν εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν, τοῦ Χριστοῦ, σκοπεῖν αὐτοὺς χρή, πῶς ὁ Ἅγιος Παῦλος παραινεῖ πάντας ἀνθρώπους, ἀκριβῶς ἐξετάζειν, καὶ δοκιμάζειν ἑαυτοὺς, πρὶν ἢ τολμᾶν ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθίειν, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πίνειν. Ὡς περ γὰρ μέγα ἐστὶ τὸ ὠφέλημα, εἰ μετὰ καρδίας ὄντως μετανοούσης, καὶ ζωῆς πίστεως τοῦ ἁγίου Μυστηρίου μεταλάβωμεν· (τότε γὰρ πνευματικῶς τὴν τοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίομεν, καὶ αὐτοῦ τὸ αἷμα πίνομεν, τότε ἐν Χριστῷ οἰκοῦμεν, καὶ Χριστὸς ἐν ἡμῖν, τότε ἐνούμεθα τῷ Χριστῷ καὶ Χριστὸς ἡμῖν) οὕτω καὶ μέγας ὁ κίνδυνος, ἐὰν ἀναξίως αὐτοῦ μεταλάβωμεν· τότε γὰρ τοῦ σώματος καὶ αἵματος Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος ἐνοχοί ἐσμεν· τὸ κρίμα ἡμῖν αὐτοῖς ἐσθίομεν καὶ πίνομεν, μὴ διακρίνοντας τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου· τὴν τοῦ Θεοῦ ὀργὴν καθ' ἡμῶν ἀνάπτομεν· αὐτόν τε ποικίλοις τοῖς νοσήμασι καὶ πολυειδέσι τοῦ θανάτου τρόποις ἡμᾶς μαστιγῶσαι παροξύνομεν. Διακρίνετε οὖν ἑαυτοὺς, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κριθῆτε ὑπὸ τοῦ Κυρίου· ἀληθῶς μετανοεῖτε ἐκ τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν παρωχημένων· ζῶσαν καὶ βεβαίαν πίστιν ἔχετε εἰς τὸν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα ἡμῶν· τὸν βίον ὑμῶν ἐπανορθοῦτε· εἰς πάντας ἀπαξάπλως τὴν τελείαν ἀγάπην ἐπιδείκνυτε· οὕτω τῶν ἁγίων ἐκείνων Μυστηρίων συμμέτοχοι ἐπιτήδαιοι ἔσεσθε. Πρὸ πάντων δέ, ταπεινοφρονέστατα καὶ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας εὐχαριστεῖν ὑμᾶς δεῖ Θεῷ τῷ Πατρὶ, τῷ Ὑιῷ, καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ὑπο-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

λυτρώσεως διὰ θανάτου καὶ πάθους τοῦ Σω-
τῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ Θεανθρώπου, τοῦ
ταπεινώσαντος ἑαυτὸν μέχρι θανάτου, θανά-
του δὲ σταυροῦ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀθλιωτάτων
ἀμαρτωλῶν, τῶν ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου
κειμένων, τοῦ ποιῆσαι ἡμᾶς τέκνα Θεοῦ,
καὶ ὑπερυψῶσαι ἡμᾶς εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἐφ'
ᾧ δὲ καὶ ὑπερβάλλουσιν τὴν ἀγάπην τοῦ Δι-
δασκάλου καὶ μόνου Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ οὕτως ὑπὲρ ἡμῶν ἀποθανόντος, καὶ
τὰ ἀναρίθμητα ἀγαθὰ, ἃ διὰ τιμιωτάτου αἵ-
ματος αὐτοῦ ἐκχυθέντος ἡμῖν περιεποιήσατο,
διὰ μνήμης ἔχωμεν ὅσια τὰ Μυστήρια, ὡς
ἐχέγγυα τῆς ἀγάπης, καὶ ὑπομνήματα τοῦ
θανάτου αὐτοῦ, εἰς μεγάλην καὶ αἰώνιον ἡ-
μῶν παραμυθίαν κατέστησε καὶ διέταξε.
Τούτῳ οὖν μετὰ τοῦ Πατρὸς καὶ Πνεύματος
ἀγίου, ὡς μάλιστα ὀφείλομεν, ἀδιάλειπτον
χάριν ἔχωμεν, τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ θελήματι παν-
τελῶς ὑποτασσόμενοι, καὶ φιλοτιμούμενοι αὐ-
τῷ δουλεύειν ἐν τῇ ἀληθινῇ ἁγιωσύνῃ καὶ δικαιο-
σύνῃ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἡμῶν. Ἀμήν.
Τότε ὁ Ἱερεὺς τοὺς ἐπὶ τὸ τῆς παναγίας Συνά-
ξεως μετέχειν συνερχομένους προσφωνήσει.

ΟΣΟΙΠΕΡ ὄντως καὶ ἀληθῶς ἐπὶ τοῖς ἀμαρ-
τήμασιν ὑμῶν μετανοεῖτε, καὶ πρὸς τοὺς πέ-
λας ἀγάπην ἔχετε, φιλικῶς τε καὶ εὐνοϊκῶς
διάκεισθε, καὶ τὸν καινὸν βίον διάγειν προθυ-
μεῖσθε, τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ τηροῦντες, καὶ
τοαποτοῦδε ἐν ταῖς ὁσίαις ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύ-
εσθαι σπουδάζοντες, ἐγγίζετε μετὰ πίστεως,
καὶ τοῦτο Μυστήριον τὸ πανάγιον εἰς ὑμε-
τέραν παραμυθίαν λαμβάνετε, καὶ Παντοκρά-
τορι τῷ Θεῷ τὴν ταπεινὴν ἐξομολόγησιν
ὑμῶν εὐλαβῶς γονυπετοῦντες ποιεῖσθε.

Σ Υ Ν Α Ξ Ι Σ.

Τότε ἡ γενικὴ αὕτη ἑξομολόγησις ἐν ὀνόματι πάντων τῶν Κοινωνησειόντων, δι' ἐνὸς τῶν Λειτουργῶν, αὐτοῦ τε, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ ταπεινῶς γονυπετούντων καὶ λεγόντων.

ΘΕΟΣ ὁ Παντοκράτωρ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ὁ τῶν πάντων κτιστῆς, τῶν ἀνθρώπων πάντων κριτῆς· Ὁμολογοῦμεν καὶ πενθοῦμεν πολλαπλασίας ἡμῶν τὰς ἁμαρτίας καὶ ἀνομίας, Ὅς συχνῶς καὶ ἐπαλλήλως καὶ λίαν ὑπερπονηρῶς ἐποιήσαμεν, Ἐννοία, λόγῳ καὶ ἔργῳ, Κατὰ τῆς θείας Μεγαλειότητός σου, τὴν ὀργὴν σου καὶ δικαίαν νέμεσιν καθ' ἡμῶν παροξύνοντες. Ἐκτενῶς μετανοοῦμεν, Καὶ ἐπὶ τούτοις τοῖς παραπτώμασιν ἡμῶν ἐκ καρδίας λυπούμεθα. Λυωρὰ ἡμῖν ἐστὶν ἡ ὑπόμνησις αὐτῶν, Καὶ τὸ βάρος αὐτῶν ἀφόρητον· Ἐλέησον ἡμᾶς, Ἐλέησον ἡμᾶς, ἐλεημονέστατε Πάτερ, Ἐνεκεν τοῦ Ὑιοῦ σου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, Ἄφες ἡμῖν πάντα τὰ παρεληλυθότα, Καὶ χάρισαι ἡμῖν τὸν τεῦθεν σοὶ διαπαντός, Ἐν καινότητι βίου δουλεῦσαι καὶ ἀρέσαι, Πρὸς τὴν τὸν ὀνόματος σου τιμὴν καὶ δόξαν· Διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἀναστὰς ὁ Πρεσβύτερος (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, εἰὰν παρῇ) καὶ πρὸς τὸν λαὸν στραφεὶς ταύτην τὴν ἀπόλυσιν ἀποφθέγγεται.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, Πατὴρ ἡμῶν ἐπουράνιος, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ, ἐπαγγελλάμενος συγγνώμην ἔχειν ἁμαρτιῶν πᾶσι τοῖς τῇ ἐκ καρδίας μετανοίᾳ καὶ ἀληθινῇ πίστει πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφομένοις· ἰλασθεὶς ὑμῖν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ὑμῶν ῥύσαιτο ὑμᾶς, ἐν πάσῃ τῇ ἀγαθότητι θσενῶσαι καὶ βεβαιῶσαι ὑμᾶς, καὶ εἰς ζωὴν

ΣΥΝΑΞΙΣ.

αἰώνιον καταγάγοι ὑμᾶς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

Εἰσακούσατε ὡς τὰ παραμυθητικὰ τῶν ῥημά-
των ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς λέγει ἅπασι
τοῖς πρὸς αὐτὸν ἀληθῶς ἐπιστρεφόμενοις.

ΔΕΥΤΕ πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφο-
ρλισμένοι, καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς, Ματθ. ια'. κη'.

"Οὕτως ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε
τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς
ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη
ζωὴν αἰώνιον. Ἰωάν. γ'. ις'.

"Ετι δὲ ἀκούετε, ὃ λέγει ὁ Ἅγιος Παῦλος.

Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος,
ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁ-
μαρτωλοὺς σῶσαι. α' Τιμ. α'. ιε'.

Πρὸς δὲ τούτοις ἐνωτίσασθε καὶ ὃ λέγει ὁ
ἅγιος Ἰωάννης.

"Εάν τις ἁμάρτη, Παράκλητον ἔχομεν πρὸς
τὸν Πατέρα Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον· καὶ αὐ-
τὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν,
οὐ περὶ τῶν ἡμετέρων δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ
περὶ ὅλου τοῦ κόσμου. α' Ἰωάν. β', α'.

"Εφ' οἷς ὁ Ἱερεὺς προΐων λέξει.

"Ανω ἔχετε τὰς καρδίας ὑμῶν.

"Απόκρισις. Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἱερεὺς. Εὐχαριστήσωμεν Θεῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

"Απόκρισις. Ἀξιὸν ἐστὶ καὶ δίκαιον αὐτῷ
ποιεῖν.

Τότε ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς πρὸς τὴν Κυριακὴν τρά-
πεζαν ἐπιστραφεὶς.

ΠΑΝΥ ἄξιόν ἐστι, καὶ δίκαιον, καὶ παντελῶς τὸ
δέον, ἵνα πάντοτε καὶ πανταχοῦ εὐχαριστήσω-
μέν σοι, Κύριε, * ἅγιε Πάτερ

Παντοκράτωρ αἰώνιε Θεός. * Ταῦτα τὰ ῥή-
ματα Ἰδὲ ἐπαχθήσεται τὸ ἴδιον ματα Ἰδὲ ἅγιε Πά-

Σ Υ Ν Α Ξ Ι Σ.

τερ] παραλεί-
πεσθαι δεῖ ἐν τῇ
Κυριακῇ τῆς
Τριάδος.

Προοίμιον κατὰ τὸν και-
ρὸν, εἰ ἄρα ἐπιταχθῇ τι,
εἰ δὲ μὴ, ἀμέσως ἐπιλεχ-
θήσεται τὰ ἐπόμενα.

ΔΙΟΠΕΡ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
καὶ πάσης τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων πανη-
γύρεως τὸ ἐνδοξότατον Ὄνομα σου ἀνυμνοῦμεν
καὶ μεγαλύνομεν· ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε
καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ
Θεὸς Σαβαώθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου· Δόξα σοί, Κύριε ὑπερύψιστε. Ἀμήν.

ΙΔΙΑ ΠΡΟΟΙΜΙΑ.

Ἐν τοῖς Γενεθλίοις τοῦ Κυρίου, καὶ ταῖς ἑπτὰ
ἡμέραις ἔπειτα.

ΟΤΙ ἔδωκας Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν μονογενῆ
Ἵιόν σου, ὡς περί που τὸν χρόνον τοῦτον
ὑπὲρ ἡμῶν γεννηθῆναι, ὃς διὰ τῆς ἐνεργείας
τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγένετο ὄντως ἄνθρωπος
ἐξ οὐσίας Μαρίας τῆς Παρθένου τῆς μητρὸς
αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἄνευ τῆς κηλίδος τῆς ἁμαρ-
τίας, ὥστε ἐκκαθῆραι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρ-
τίας. Διόπερ μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ λοιπὰ.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Πάσχα, καὶ ταῖς ἑπτὰ ἡμέ-
ραις ἔπειτα.

ΜΑΛΙΣΤΑ δὲ ὀφείλομεν αἰνεῖν σε, ὑπὲρ τῆς
ἐνδοξοτάτης τοῦ Ἵιου σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν ἀναστάσεως· ὅτι αὐτὸς ὁ ὄντως
Ἀμνὸς τοῦ Πάσχα ἐστίν, ὃς ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη,
καὶ ἤρε τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου· ὃς διὰ τοῦ
θανάτου αὐτοῦ τὸν θάνατον κατήργησε, καὶ
διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως αὐτοῦ ζωὴν
τὴν αἰώνιον ἀποκατέστησεν ἡμῖν· Διόπερ
μετ' Ἀγγέλων καὶ τὰ ἑξῆς.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Εν τῇ ἡμέρᾳ τῆς Ἀναβάσεως, καὶ ταῖς ἑπτὰ μετέπειτα ἡμέραις.

ΔΙ' ἀγαπητοῦ τοῦ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὃς μετὰ τὴν ἐνδοξοτάτην αὐτοῦ ἀνάστασιν προδήλως ἐφανερώθη πᾶσι τοῖς Ἀποστόλοις αὐτοῦ, καὶ ἐνώπιον αὐτῶν ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς ἐτοιμάσαι ἡμῖν τὸν τόπον, ἵνα ὅπου αὐτός ἐστιν ἐκεῖσε καὶ ἡμεῖς ἀναβῶμεν, καὶ αὐτῷ ἐν δόξῃ συμβασιλεύσωμεν· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων· καὶ τὰ ἐξῆς.

Ἐν τῇ Πενήκοστῃ, κ' ταῖς ἐξ ἑπείλα ἡμέραις.
ΔΙΑ' Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν· καθ' οὗ τὴν παναληθῆ ὑπόσχεσιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα ὡς περὶ που τὸν χρόνον τοῦτον ἐκ τῶν οὐρανῶν κατέβη μετ' ἤχου ὥσπερ φερομένης πνοῆς βιαίας, ἐν ὁμοιώματι διαμεριζομένων γλωσσῶν ὥσει πυρὸς, καθήμενον ἐφ' ἓνα ἕκαστον τῶν Ἀποστόλων, πρὸς τὸ διδάσκειν καὶ ὁδηγεῖν αὐτοὺς εἰς πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν· δωρούμενον αὐτοῖς τό, τε διαφόρων γλωσσῶν χάρισμα, καὶ παρρησίαν μετὰ διαπύρου ζήλου πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν εὐτόνως καὶ βεβαίως κηρύξαι τὸ Εὐαγγέλιον, δι' οὗ ἐκ σκότους καὶ πλάνης ἀγόμεθα εἰς τὸ λαμπρὸν φῶς καὶ τὴν ἀληθινὴν ἐπίγνωσίν σου τε καὶ τοῦ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων· καὶ τὰ λοιπά.

Ἐν τῇ ἐορτῇ τῆς Τριάδος μόνον.
ΟΣ τυγχάνεις ὢν εἷς Θεός, εἷς Κύριος· οὐ μόνον ἐν πρόσωπον, ἀλλὰ τρία πρόσωπα ἐν μιᾷ οὐσίᾳ· ὃ γὰρ πιστεύομεν περὶ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, τοῦτο καὶ περὶ τοῦ Ὑιοῦ καὶ Πνεύματος ἁγίου ἄνευ ἡστινοσοῦν διαφορᾶς ἢ ἀνισότητος πείσμεθα· Διόπερ μετ' Ἀγγέλων, καὶ τὰ λοιπά.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Μεθ' ἑκάστον τούτων τῶν Προοιμίων ἀμέσως
ἀσθήσεται ἢ λεχθήσεται.

ΔΙΟΠΕΡ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
καὶ πάσης τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων πανη-
γύρεως τὸ ἐνδοξότατον Ὄνομά σε ἀνυμνοῦμεν
καὶ μεγαλλύνομεν ἀδιαλείπτως αἰνοῦντές σε
καὶ λέγοντες, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος ὁ
Θεὸς Σαβαώθ, πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς
δόξης σου· Δόξα σοι, Κύριε ὑπερύψιστε. Ἀμήν.
Εἶτα ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν Τράπεζαν γο-
νυπετῶν, ἐν ὀνόματι τῶν τῆς Συνάξεως με-
ταληψομένων ταύτην ἐρεῖ τὴν εὐχὴν.

ΟΥ θαρροῦμεν ἐλθεῖν ἐπὶ ταύτην τὴν Τρά-
πεζάν σου, ἐλέημον Κύριε, τῇ ἡμετέρᾳ δικαιο-
σύνῃ, ἀλλὰ τῷ μεγέθει καὶ πλήθει τῶν οἰκτιρ-
μῶν σου πεποιθότες· Ἡμεῖς μὲν οὐκ ἄξιοί ἐσ-
μεν οὐδὲ τὰ ψυχία ἀπὸ τῆς Τραπέζης σου
πίπτοντα συλλέγειν. Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς ὁ Κύριος,
οὗ ἰδιὸν ἐστὶ τὸ ἐλεῆσαι· χάρισαι οὖν ἡμῖν,
εὐμενέστατε Κύριε, οὕτω τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ
Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ σάρκα ἐσθίειν, καὶ
τὸ αἷμα αὐτοῦ πίνειν, ὥστε τὰ ἁμαρτωλὰ
ἡμῶν σώματα διὰ σώματος αὐτοῦ κεκαθαρίσ-
θαι, καὶ τὰς ψυχὰς ἡμῶν διὰ τοῦ τιμιωτάτου
αἵματος αὐτοῦ λελουῆσθαι, ὅπως ἡμεῖς ἐν αὐ-
τῷ διαπαντὸς οἰκῶμεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, Ἀμήν.
Ἐπειδὴ ὁ Ἱερεὺς ἐστὼς ἔμπροσθεν τῆς Τρα-
πέζης τὸν ἄρτον καὶ τὸν οἶνον οὕτω διετά-
ξατο, ὥστε εὐχερεστέρως τε καὶ εὐσχημο-
νεστέρως τὸν ἄρτον κλίσσαι ἐνώπιον τοῦ
λαοῦ, καὶ εἰς τὰς χεῖρας λαβεῖν τὸ ποτή-
ριον, ἣν ἐξῆς ἡς Καθιερώσεως εὐχὴν λέξει.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, Πάτερ ἡμῶν οὐράνιε,
ὃς ἐκ σπλάγχχνων τῶν οἰκτιρμῶν σου ἔδωκας
Υἱόν σου τὸν μονογενῆ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν ἀπο-
λυτρώσεως ἐπὶ τῷ σταυρῷ τὸν θάνατον ὑπο

ΣΥΝΑΞΙΣ.

μένειν, ὃς (τῇ μιᾷ ἑαυτοῦ ἅπαξ προσενεχθέν-
τος προσφορᾷ) τὴν ὀλόκληρον τελείαν καὶ
αὐτάρκη θυσίαν, προσφορὰν, καὶ ἱκανοδοσίαν,
ὑπὲρ τῶν παντὸς τοῦ κόσμου ἁμαρτιῶν ἐκεῖ
ἐποιήσατο· καὶ διέταξέ τε καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Εὐ-
αγγελίῳ αὐτοῦ παρήγγειλεν ἡμῖν, τὴν αἰδίον
μνημην φυλάττειν τοῦ πολυτίμου ἐκείνου θα-
νάτου αὐτοῦ μέχρι τοῦ ἐπανέρχεσθαι αὐτόν·
Εἰσάκουσον ἡμῶν, ταπεινοφρονέστατα ἀντι-
βολουμέν σε, ἐλημονέστατε Πάτερ, καὶ χά-
ρισται, ὅπως ἡμεῖς τούτων τῶν κτισμάτων σου,
ἄρτου δηλαδὴ καὶ οἴνου, κατὰ τὴν τοῦ Ὑιοῦ
σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διατα-
γὴν μεταλαμβάνοντες, εἰς τὴν ἀνάμνησιν τοῦ
θανάτου καὶ πάθους αὐτοῦ, ἅμα καὶ κοινωνοὶ
γενώμεθα τοῦ ὑπερευλογητοῦ σώματος καὶ
αἵματος αὐτοῦ ὃς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ
παρεδίδото^α ἔλαβεν ἄρτον,
καὶ εὐχαριστήσας^β ἔκλασε
καὶ ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ,
λέγων, Λάβετε, φάγετε^γ τοῦ-
τό ἐστι τὸ σῶμά μου τὸ ὑ-
πὲρ ὑμῶν κλῶμενον, τοῦτο
ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνη-
σιν· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ
δειπνῆσαι, δ^δ τὸ ποτήριον ἔλα-
βε, καὶ εὐχαριστήσας ἔδω-
κεν αὐτοῖς, λέγων, Πίνετε
ἐξ αὐτοῦ πάντες· ε^ε τοῦτο
γὰρ ἐστι τὸ αἷμά μου τὸ
τῆς καινῆς Διαθήκης τὸ περὶ
ὑμῶν, καὶ περὶ πολλῶν ἐκ-
χυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρ-
τιῶν τοῦτο ποιεῖτε, ὅσάκις
ἂν πίνετε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀ-
νάμνησιν.

^α Ὡδε δεῖ τὸν
ἱερέα τὸ λοπά-
διον εἰς τὰς χεῖ-
ρας λαβεῖν.

^β Καὶ ὧδε τὸν
ἄρτον κλάσαι·

^γ Ὡδε παντὶ
τῷ ἄρτῳ χεῖρας
ἐπιθεῖναι.

^δ Ὡδε τὸ πο-
τήριον εἰς τὴν
χεῖρα λαβεῖν.

^ε Καὶ ὧδε παν-
τὶ τῷ σκεύει (εἴ-
τε κύλικι, εἴτε
λαγήνῳ) ὧ ἔνεσ-
τιν οἶνος καθιε-
ρωθησόμενος,
χεῖρα ἐπιθεῖναι.

Σ Υ Ν Α Ξ Ι Σ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς κοινωνήσει πρῶτος αὐτός, καὶ μεταλήψεται τῶν ἁγίων Μυστηρίων ἀμφοτέρῳ τῷ εἶδει, εἶτα δὲ μεταδώσει αὐτὰ τοῖς Ἐπισκόποις, Πρεσβυτέροις καὶ Διακόνοις ὡσαύτως (ἢν τινες παρῶσιν) ἔπειτα δὲ καὶ τῷ λαῷ καθεξῆς γονυπετοῦντι, εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ παρέχων τινὶ τὸν ἄρτον, λέξει.

ΣΩΜΑ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ διδόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο λάβε καὶ φάγε εἰς τοῦ Χριστοῦ ἀνάμνησιν, τοῦ ὑπὲρ σοῦ τεθνηκότος, καὶ σίτησαι αὐτὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου μετὰ πίστεως καὶ εὐχαριστίας.

Καὶ ὁ Λειτουργὸς παρέχων τινὶ τὸ ποτήριον ἐρεῖ.

ΑΙΜΑ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ περὶ σοῦ ἐκχυνόμενον διαφυλάξαι τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν σου εἰς ζωὴν αἰώνιον· Τοῦτο πῖε εἰς ἀνάμνησιν τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ τοῦ ὑπὲρ σοῦ ἐκχυθέντος, καὶ εὐχαρίστησον.

Ἐὰν πρὸ τοῦ πάντας κοινωνῆσαι πᾶς ὁ καθιερωθεὶς ἄρτος καὶ οἶνος ἀναλωθῇ, πλείω τελειώσει ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν προτεταγμένον τύπον· ἀρχόμενος ἀπὸ τοῦδε [Ὁ Σωτὴρ ἡμῶν ὁ Χριστὸς ἐν τῇ νυκτὶ] εἰς εὐλογίαν τῷ ἄρτου· καὶ ἀπὸ τοῦδε [Ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸ δειπνῆσαι] εἰς εὐλογίαν τοῦ ποτηρίου.

Κοινωνησάντων ἀπάντων, ἀναστρέψας ὁ Λειτουργὸς ἐπὶ τὴν Κυριακὴν τράπεζαν, εὐλαβῶς ἐπιθήσει αὐτῇ τὸ ἐκ τῶν ἁγιασθέντων συμβόλων λειπόμενον, καλῇ τῇ σινδόνι ἀνακαλύπτων.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, τῷ λαῷ ἐκάστην δέησιν μετ' αὐτὸν ἐπιλέγοντος.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Εἶτα λεχθήσεται τὰ ἐπόμενα.

ΚΥΡΙΕ Πάτερ οὐράνιε, ἡμεῖς οἱ ταπεινοὶ δοῦ-
λοί σου, τῆς πατρῴας ἀγαθότητός σου ἐκτε-
νῶς δεόμεθα, ταύτην τὴν τῆς οἰνέσεως καὶ εὐ-
χαριστίας θυσίαν ἡμῶν εὐμενῶς ἀποδέξασθαι·
ταπεινοφρονέστατα ἀντιβολοῦντές σε, χαρί-
σασθαι ἡμῖν, ἵνα τῇ τε ἀξίᾳ καὶ θανάτῳ τοῦ
Ἑῒου σου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς πίσ-
τεως ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, ἡμεῖς τε καὶ πᾶσα
ἡ Ἐκκλησία σου τῆς τε ἀφέσεως τῶν ἁμαρ-
τημάτων ἡμῶν, καὶ πασῶν τῶν ἄλλων τοῦ
πάθους αὐτοῦ εὐεργεσιῶν τύχωμεν. Καὶ τὸ
νῦν, Κύριε, προσφερομέν τε καὶ παριστάνο-
μέν σοι ἡμᾶς αὐτοὺς, ψυχὰς τε καὶ σώματα
ἡμῶν, γενέσθαι σοι θυσίαν λογικὴν ἁγίαν καὶ
ζῶσαν· ταπεινῶς ἱκετεύοντές σε, ἵνα πάντες
ἡμεῖς οἱ συμμέτοχοι ὄντες τῆς ἁγίας ταύτης
Συνάξεως, τῆς χάριτός σου καὶ οὐρανίου εὐ-
λογίας πληρώμεθα. Εἰ δὲ καὶ διὰ πολλα-
πλάσια ἁμαρτήματα ἡμῶν θυσίαν ἠντιναοῦν
σοι προσφέρειν ἀνάξιοι ὄντες τυγχάνομεν·
ἀλλ' οὖν ἀντιβολοῦμέν γέ σε τὴν προσήκου-
σαν ταύτην τὴν λειτουργίαν ἡμῶν, καὶ λατρεῖ-
αν προσδέξασθαι, οὐ τὴν ἀξίαν ἡμῶν σκεψά-
μενον, ἀλλ' ἀφέντα τὰς ἁμαρτίας, διὰ Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· δι' οὗ, καὶ μεθ' οὗ
ἐν ἐνότητι τοῦ Πνεύματος ἁγίου, πᾶσα τιμὴ
καὶ δόξα ἔστω σοι, Πάτερ παντοδύναμε, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

"Ἄλλως.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεὸς, ἐξ ὅλης
τῆς καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι ὅτι ἡμᾶς τοὺς
τὰ πανάγια ταῦτα Μυστήρια ἐν δέοντι εἰλη-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

φότας, τῇ πνευματικῇ τοῦ τιμιωτάτου σώματος τε καὶ αἵματος τοῦ Ὑιοῦ σου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τροφῇ ποιμαίνειν ἀξιοῖς· κἀντεῦθεν πίστιν παρέχεις ἡμῖν περὶ τῆς εἰς ἡμᾶς εὐμενείας τε καὶ χρηστότητός σου, καὶ ὅτι τὰ ὄντως μέλη γεγόναμεν ἐν τῷ μυστικῷ σώματι τοῦ Ὑιοῦ σου, ἡγουν τῇ εὐλογητῇ τῶν πιστῶν ἀπάντων ἀνθρώπων κοινωνίᾳ συνημμένα· ὅτι καὶ τῆς αἰωνίου βασιλείας σου, διὰ τὴν ἀξίαν τιμιωτάτου τοῦ θανάτου καὶ πάθους τοῦ ἀγαπητοῦ Ὑιοῦ σου, κατ' ἐλπίδα κληρονόμοι ἐσμέν. Ταπεινοφρονέστατα δὲ ἀντιβολουμέν σε, Πάτερ οὐράνιε, οὕτω τῇ χάριτί σου ἡμῶν ἀντιλαμβάνεσθαι, ὅπως ἐν τῇ ἀγίᾳ ἐκείνῃ κοινωνίᾳ ἐμμένωμεν, καὶ πάντα τὰ ἔργα ἀγαθὰ ποιῶμεν, ἃ προητοίμασας ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ᾧ μετὰ σοῦ καὶ Πνεύματος ἀγίου, πᾶσα τιμὴ καὶ δόξα εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἴτα λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται.

ΔΟΞΑ Θεῷ ἐν ὑψίστοις, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Σε αἰνοῦμεν, Σε εὐλογοῦμεν, Σε προσκυνοῦμεν, Σε δοξάζομεν, Σοὶ εὐχαριστοῦμεν, ὑπὲρ μεγάλης τῆς δόξης σου, Κύριε Θεὸς, οὐράνιε Βασιλεῦ, Θεὸς ὁ Πατὴρ ὁ Παντοκράτωρ.

Κύριε, Ὑιὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, Κύριε Θεὸς, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Ὑιὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου ἐλέησον ἡμᾶς· Ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου προσδέχου τὰς εὐχὰς ἡμῶν· Ὁ ἐν δεξιᾷ Θεοῦ τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΣΥΝΑΞΙΣ.

Σὺ γὰρ μόνος ἅγιος, σὺ μόνος Κύριος, σὺ μόνος ὦ Χριστέ, μετὰ Πνεύματος ἁγίου, ἐν δόξῃ τοῦ Πατρὸς ὑψίστος εἷς. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἐπίσκοπος, εἰὰν παρῇ) μετὰ ταύτης τῆς εὐλογίας αὐτοὺς ἀποπέμψει.

ΕΙΡΗΝΗ τοῦ Θεοῦ, ἡ πάντα τὸν νοῦν ὑπερέχουσα, φρουρήσαι τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν, ἐν ἐπιγνώσει καὶ ἀγάπῃ τοῦ Θεοῦ καὶ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Παντοκράτορος Θεοῦ, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ὑμῖν παρείη καὶ ἀεὶ μεθ' ὑμῶν διαμεῖναι. Ἀμήν.

Συναπταὶ, αἷς χρηστέον μετὰ τὴν Προσφορὰν, μὴ οὔσης Συνάξεως, ὅσημέραι μιᾷ ἢ πλείοσι. Λεχθεῖν δ' ἂν αὐταὶ καὶ ἄλλως, ὅσας ἂν τύχη, μετὰ τὰς Συναπτάς τῆς Ἑωθινῆς ἢ Ἑσπερινῆς Εὐχῆς, Συνάξεως, ἢ Λιτανείας, κατὰ τὸ δοκοῦν τῷ Λειτουργῷ.

ΑΝΤΙΔΑΒΟΥ ἡμῶν οἰκτιρμόνως, Κύριε, ἐν ταύταις ταῖς δεήσεσι καὶ προσευχαῖς ἡμῶν, καὶ εὐθύνε τὴν τῶν δούλων σου ὁδόν, πρὸς τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς τυχεῖν· ἵνα ἐν πάσαις τοῦ θνητοῦ βίου τούτου μεταβολαῖς καὶ περιπετείαις τῇ προσηνεῖ καὶ ἐτοίμῃ βοηθείᾳ σου ὑπερασπισθῶμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ αἰδὶε Θεὸς, ἀξίωσον, δεόμεθά σου, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ

ΣΥΝΑΞΙΣ.

σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἀγιάζειν τε καὶ διοικεῖν ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκεπάσματί σου νῦν τε καὶ ἔσσεαι, τό τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΡΑΣΧΟΥ, Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ἀντιβολουμέν σε, ὅπως ὧν ῥημάτων τοῖς ἔξω ὡσὶ σήμερον ἠκούσαμεν, διὰ τῆς χάριτός σου ἔσω ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἐμφυτεύωνται, ἵνα τοὺς τῷ καλοκαγαθοῦ βίου καρποὺς ἐκφέρωσιν, εἰς τὴν τὸν νόματός σου δόξαν καὶ αἰνεσιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΦΘΑΣΟΝ ἡμᾶς, Κύριε, ἐν πάσαις ταῖς πράξεσιν ἡμῶν τῇ εὐμενεστάτῃ χάριτί σου, καὶ προβίβασον ἡμᾶς συνεχεῖ τῇ βοηθείᾳ σου, ἵνα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις ἡμῶν, ἐν σοὶ ἄρχομένοις, προῖοῦσι, καὶ τελεσθεῖσι, τὸ ἅγιον Ὄνομά σου δοξάσωμεν, καὶ τελευταῖον διὰ τῆς ἐλέους σου, τῆς αἰωνίου ζωῆς ἐπιτύχωμεν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ πάσης σοφίας πηγὴ ὧν, ὁ τὰς χρείας ἡμῶν πρὶν τοῦ αἰτεῖσθαι, καὶ τὴν ἄγνοιαν ἡμῶν ἐν τῷ αἰτεῖσθαι συνιῶν Σπλαγχνίσθητι, δεόμεθά σου, ἐπὶ ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, καὶ ἅπερ διὰ τὴν ἀναξιότητα ἡμῶν οὐ τολμῶμεν, ἀ δὲ καὶ διὰ τὴν τυφλότητα ἡμῶν οὐχ οἰοί τ' ἐσμέν αἰτεῖν, ἀξίωσον ἡμῖν χαρίζεσθαι, διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, ὁ ἐπαγγειλάμενος ἀκούει τὰς δεήσεις τῶν ἐν Ὄνόματι τοῦ Υἱοῦ

Σ Υ Ν Α Ξ Ι Σ.

σου αἰτούντων, οἰκτιρμόνως κλῖνον τὸ οὖς σου, ἀντιβολουμέν σε, Κύριε, ἡμῖν τοῖς νυνὶ τὰς προσευχὰς καὶ τὰς δεήσεις ἡμῶν σοι πεποιημένοις, καὶ δώρησαι ὅπως ἂ πιστῶς κατὰ τὸ θέλημά σου ἡγήσαμεν, ἐνεργῶς ἐκπορισθῶσιν, εἰς τε τὴν τῆς χρείας ἡμῶν ἐπάρκειαν, καὶ τὴν τῆς δόξης σου ἀπόδειξιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΝ ταῖς Κυριακαῖς καὶ ἄλλαις ἐορτασίμοις ἡμέραις (Συνάξεως μὴ οὔσης) ἅπαντα τὰ ἐν τῇ Συνάξει προστεταγμένα λεχθήσεται μέχρι τέλους τῆς Καθολικῆς εὐχῆς [ὑπὲρ τῆς εὐκεθεστῶτος τῆς Καθόλου Χριστοῦ Ἐκκλησίας] προσθήσεται δὲ καὶ μία ἢ πλείους, τῶν τελευταῖα προειρημένων Συναπτῶν. Τέλος δὲ εἰρηθήσεται ἡ Εὐλογία.

Οὐ τελεσθήσεται τὸ Κυριακὸν δεῖπνον, εἰ μὴ ἱκανὸς ἀριθμὸς παρῇ τῶν Κοινωνησειόντων μετὰ τοῦ Ἱερέως κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Εἰ δὲ καὶ μὴ πλείους ἢ εἴκοσι ἐν τῇ Παροικίᾳ ᾧσιν ἱκανοὶ διὰ τὴν διάνοιαν τῆς Εὐχαριστίας μεταλαβεῖν, ὅμως δὲ ἡ ἁγία Σύναξις οὐκ ἔσται, πλὴν εἰ μὴ τέσσαρες ἢ τοῦλάχιστον τρεῖς τῷ Ἱερεὶ συγκοινωνῶσιν.

Εν δὲ ταῖς Καθεδραῖαις ἢ Συνεδραῖαις Ἐκκλη

Σ Υ Ν Α Ξ Ι Σ.

σίαις, καὶ τοῖς Συνεδρίοις ὧπου· πλείους εἰ-
σὶν Ἱερεῖς καὶ Διάκονοι, ἐκεῖ σύμπαντες
καθ' ἐκάστην Κυριακὴν τοῦλάχιστον σὺν
τῷ Ἱερεὶ τῆς Εὐχαριστίας μεταλήψονται,
εἰ μὴ εὐλογὸς τις αἰτία ἢ εἰς τὸναντίον.

Πρὸς δὲ τὸ ἐκκόψαι πᾶσαν ἀφορμὴν τῆς διχο-
στασίας, ἢ καὶ δεισιδαιμονίας, ἣν ἂν ἔχοι
τις, ἢ καὶ ἔχειν ἂν δύναίτο περὶ τοῦ ἄρτου
καὶ οἴνου, ἀρκετὸν ἔσται εἰς τοιοῦτος μὲν
ὁ ἄρτος ἢ, οἷος κοινῇ ἐδώδιμος, ἄριστος δὲ
καὶ καθαρῶτατος ἄρτος πύρινος, ὃς ἐπιτη-
δεῖως πορισθεῖη ἂν.

Καὶ ἦν μὲν περισσεύσῃ τι τοῦ ἄρτου καὶ οἴ-
νου μὴ ἁγιασθέντος, ὁ Κηδεμὼν ἑαυτῷ ἔξει.
Ἦν δέ τι τοῦ ἁγιασθέντος, περίλοιπον ἢ,
τῆς Ἐκκλησίας οὐκ ἐκκομισθήσεται, ἀλλ'
ὁ Ἱερεὺς καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν συγκοινωνη-
σάντων, οὓς αὐτῷ τότε προσκαλέσειεν ἂν,
εὐθὺς μετὰ τὴν Εὐλογίαν, εὐλαβῶς φάγον-
ται καὶ πίνονται αὐτό.

Ἄρτος καὶ οἶνος ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος καὶ Ναο-
φυλάκων τῇ τῆς Παροικίας δαπάνῃ παρασ-
κευασθήσονται.

Σημειωτέον δὲ, ὅτι δεῖ ἕκαστον τῶν Παροί-
κων τρεῖς εἰς τοῦλάχιστον κατ' ἔτος κοινω-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

νεῖν· τῶν δὲ τριῶν ἐκείνων ἡμερῶν, ἐν αἷς κοινωνητέον, ἢ τοῦ Πάσχα μία ἔσται. Καὶ πᾶς ὁ Πάροικος κατ' ἔτος ἐπὶ τὸ Πάσχα μετὰ τοῦ Προεστῶτος, Τοποτηρητοῦ, Κηδεμόνος, ἢ οὔτινοσούν αὐτοῖς ὑποκαθεστῶτος, συναρεῖ τὸν λόγον, καὶ πάντα τὰ Εκκλησιαστικά χρέω κατὰ τὸ εἰωθὸς ὠφειλημένα αὐτῷ ἢ αὐτοῖς, ἐκτίσει, ἅπερ ἐκεῖ καὶ τότε ἐκτίσαι χρή.

Λειτουργίας ἥδη τελευτησάσης, τὰργύριον ἐν τῇ προσφορᾷ δωρηθὲν, εἰς τὰς κατ' εὐσέβειαν καὶ ἀγάπην χρείας ταχθήσεται, ὡς ἂν τῷ Λειτουργῷ καὶ τοῖς Ὀικονόμοις δοκοίη. Αὐτῶν δὲ τούτου πέρι διαφωνούντων, διαδοθήσεται ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὀρίσειε.

“ ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἐν ταύτῃ τῇ Λειτουργίᾳ τῆς
 “ τοῦ Κυριακοῦ δεῖπνου Τελέσεως προστέτακ-
 “ ται, ὅπως γονυπετοῦντες αὐτὸ λαμβάνοιεν
 “ οἱ Συγκοινωνοῦντες (Ἡπερουν διάταξις εὐ
 “ τῆς διανοίας ἔχει, ταχθεῖσα δηλαδὴ εἰς ση-
 “ μασίαν τοῦ ταπεινοῦ τε ἡμῶν καὶ εὐχαρίσ-
 “ του ἀναγνωρισμοῦ τῶν τοῦ Χριστοῦ εὐεργε-
 “ σιῶν ἐν αὐτῷ πᾶσι τοῖς ἀξίοις Συγκοινωνοῖς
 “ διδομένων, ἔτι δὲ καὶ εἰς ἀποφυγὴν τῆς βε-
 “ βηλώσεως τε καὶ τῆς ἐν τῇ ἁγίᾳ Συνάξει
 “ ἀταξίας, ἄλλως ἂν, ὡς εἰκὸς, ἐσομένης)
 “ Ὅμως γε ἵνα μὴ εἴτε δι' ἄγνοιαν καὶ ἀσ-
 “ θένειαν, εἴτε διὰ μοχθηρίαν καὶ αὐθάδειαν
 “ παρερμηνευθῇ, καὶ μωμηθῇ αὕτη ἡ Γονυκ-
 “ λισία, ἐν τούτοις δηλοῦται ὅτι οὐδεμία
 “ Προσκύνησις νοεῖται, οὐδὲ ὀφείλει γίνεσθαι
 “ οὔτε τῷ Μυστηριώδει ἄρτῳ καὶ οἶνῳ σωμα-

ΣΥΝΑΞΙΣ.

“ τικῶς ἐκεῖ μεταληφθεῖσιν, οὔτε τῇ Σωματι-
 “ κῇ τινι παρουσίᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ φυσικῆς
 “ Σαρκὸς καὶ Αἵματος. Ὁ γὰρ Μυστηριώδης
 “ ἄρτος καὶ οἶνος ἔτι μένουσιν ἐν ταῖς αὐταῖς
 “ φυσικαῖς αὐτῶν οὐσίαις· οὐκ οὐν προσκυνη-
 “ τέον αὐτοὺς (εἴη γὰρ ἂν τοῦτ’ εἰδωλολα-
 “ τρεία, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τῶν Χριστιανῶν
 “ βδελυκτῇ.) Καὶ τὸ φυσικὸν τοῦ Σωτῆρος
 “ ἡμῶν Χριστοῦ σῶμα καὶ αἷμα ἐν τῷ οὐρα-
 “ νῷ καὶ οὐκ ἐνθάδε εἰσὶ τῇ τοῦ Φυσικοῦ
 “ Χριστοῦ Σώματος ἀληθείᾳ ἐναντίον ὄν, ἐν
 “ ἐνὶ χρόνῳ ἐν πλείοσι τόποις πλὴν ἑνὸς
 “ ὑπάρχειν.”

280...320

ΒΙΒΛΟΣ ΨΑΛΜΩΝ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. α'. Ι.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βεβλῇ
ἀσεβῶν, καὶ ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν οὐκ ἔστη, καὶ
ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

2 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα
αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας
καὶ νυκτός.

3 Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον
παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν
αὐτοῦ δώσῃ ἐν καιρῷ αὐτοῦ· καὶ τὸ φύλλον
αὐτοῦ οὐκ ἀπορρήνησεται, καὶ πάντα ὅσα ἔαν
ποιῇ, κατενοδωθήσεται.

4 Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἢ
ὡς ὁ χνοῦς ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου
τῆς γῆς.

5 Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται οἱ ἀσεβεῖς
ἐν κρίσει, οὐδὲ ἀμαρτωλοὶ ἐν βεβλῇ δικαίων.

6 Ὅτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ
ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

ΨΑΛΜΟΙ, ΙΙ. ΙΙΙ.

Ψαλ. β'. ΙΙ.

ΙΝΑΤΙ ἐφρναξαν ἔθνη, κ' λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;

2 Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπιτοαυτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ.

3 Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ' ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

4 Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγελίσεται αὐτοὺς, καὶ ὁ Κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

5 Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

6 Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Σιών ὄρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ,

7 Διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου· Κύριος εἶπε πρὸς με, Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

8 Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

9 Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὥς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

10 Καὶ νῦν βασιλεῖς σύνετε, παιδεύθητε πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

11 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

12 Δράξασθε παιδείας, μὴ ποτε ὀργισθῇ Κύριος, καὶ ἀπολείσθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας· ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ, μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλ. γ'. ΙΙΙ.

ΚΥΡΙΕ τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

2 Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου, Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ· διάψαλμα.

3 Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

ΨΑΛΜΟΙ, IV.

4 Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὀρου ἀγίου αὐτοῦ· διάψαλμα.

5 Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

6 Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλω ἐπιτιθεμένων μοι.

7 Ἀνάστα Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαιῶς, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

8 Τοῦ κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλ. δ'. IV.

ΕΝ τῷ ἐπικαλεῖσθαί με, εἰσήκουσέ με ὁ Θεός τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι· οἰκτείρησόν με, καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

2 Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα, καὶ ζητεῖτε ψεῦδος; διάψαλμα.

3 Καὶ γινῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὄσιον αὐτοῦ, Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

4 Ὁργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε, ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε· διάψαλμα.

5 Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης, καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον.

6 Πολλοὶ λέγουσι, Τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τῆ προσώπου σου Κύριε.

7 Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

8 Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι, καὶ ὑπνώσω· ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατέκτισάς με.

ΨΑΛΜΟΙ, V.

Ψαλ. ε'. V.

ΤΑ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου,

2 Πρόσχεσ τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι Κυριε,

3 Τοπρῶϊ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τοπρῶϊ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι.

4 Ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ· ἐδὲ παροικήσει πονηρευόμενος,

5 Οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου· ἐμίσησας Κύριε πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν,

6 Ἀπολείς πάντας τὰς λαλῶντας τὸ ψεῦδος, ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος.

7 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου·

8 Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

9 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιονσαν.

10 Κρίνον αὐτοὺς ὁ Θεός· ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.

11 Καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιᾶσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς· καὶ καυχήσονται ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου,

12 Ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον Κύριε, ὥς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς

ΨΑΛΜΟΙ, VI. VII.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ς'. VI.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

2 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι ἀσθενὴς εἰμι· ἰάσαί με Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου.

3 Καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σὺ Κύριε ἕως ποτε;

4 Ἐπίστρεψον Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου,

5 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου, ἐν δὲ τῷ ᾧ τις ἐξομολογήσεται σοι;

6 Ἐκοπίασα ἐν στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν στρωμνὴν μου βρέξω.

7 Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

8 Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

9 Εἰσήκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχὴν μου προσεδέξατο.

10 Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐπιστραφεῖησαν καὶ αἰσχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλ. ζ'. VII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ ἠλπισα, σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με,

2 Μὴ ποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σώζοντος.

3 Κύριε ὁ Θεός μου εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσὶ μου,

ΨΑΛΜΟΙ, VII.

4 Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδῶσί μοι κακὰ,
ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός·

5 Καταδιώξαι ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ κατα-
λάβοι, καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, καὶ
τὴν δόξαν μου εἰς χεῖν κατασκηνώσαι· διάψαλμα.

6 Ἀνάστηθι Κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν
τοῖς πέρασιν τῶν ἐχθρῶν μου· ἐξεγέρθητι Κύ-
ριε ὁ Θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω,

7 Καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ
ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

8 Κύριος κρινεῖ λαούς· κρίνον με Κύριε κατὰ
τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν
μου ἐπ' ἐμοί.

9 Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἀμαρτωλῶν, καὶ
κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ
νεφροὺς ὁ Θεός.

10 Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ τῆς
σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

11 Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ μακρό-
θυμος, μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέ-
ραν.

12 Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτῆς
στιλβώσκει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἠτοί-
μασεν αὐτό.

13 Καὶ ἐν αὐτῷ ἠτοίμασε σκεύη θανάτου,
τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξεργάσατο.

14 Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον,
καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

15 Λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, καὶ
ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

16 Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν
αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ
καταβήσεται.

17 Εὐομολογήσομαι Κυρίῳ κατὰ τὴν δι-
καιοσύνην αὐτοῦ, ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ
ὑψίστου.

ΨΑΛΜΟΙ, VIIII. IX

Ψαλ. η'. VIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ γῇ; ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

2 Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλύσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητὴν.

3 Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας·

4 Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

5 Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύτι παρ' ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν,

6 Καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

7 Πρόβατα καὶ βόας πάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου,

8 Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβες θαλασσῶν·

9 Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ;

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. θ'. IX.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

2 Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοὶ, ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου ὑψίστε.

3 Ἐν τῷ ἀποστραφῆναι τὸν ἐχθρόν μου εἰς τὰ ὀπίσω, ἀσθενήσουσι καὶ ἀπολοῦνται ὑπὸ προσώπου σου.

ΨΑΛΜΟΙ, ΙΧ.

4 Ὅτι ἐποίησας τὴν κρίσιν μου καὶ τὴν δίκην μου,
ἐκάθισας ἐπὶ θρόνον ὁ κρίνων δικαιοσύνην.

5 Ἐπετίμησας ἔθνεσι, καὶ ἀπώλετο ὁ ἀσεβὴς,
τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐξήλειψας εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

6 Τοῦ ἐχθροῦ ἐξέλιπον αἱ ῥομφαῖαι εἰς τέλος,
καὶ πόλεις καθεῖλες· ἀπώλετο τὸ μνημόσυνον
αὐτῶν μετ' ἡχου,

7 Καὶ ὁ Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα μένει· ἠτοίμα-
σεν ἐν κρίσει τὸν θρόνον αὐτοῦ,

8 Καὶ αὐτὸς κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιο-
σύνῃ, κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

9 Καὶ ἐγένετο Κύριος καταφυγὴ τῷ πένῃτι,
βοηθὸς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει.

10 Καὶ ἐλπισάτωσαν ἐπὶ ὃ σέ· οἱ γινώσκοντες
τὸ ὄνομά σου, ὅτι οὐκ ἐγκατέλιπες τοὺς ἐκζη-
τοῦντάς σε Κύριε.

11 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ τῷ κατοικοῦντι ἐν
Σιών, ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἐπιτη-
δεύματα αὐτοῦ.

12 Ὅτι ἐκζητῶν τὰ αἵματα αὐτῶν ἐμνήσθη,
οὐκ ἐπελάθετο τῆς δεήσεως τῶν πενήτων.

13 Ἐλέησόν με Κύριε, ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου
ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, ὁ ὑψῶν με ἐκ τῶν πυλῶν
τοῦ θανάτου·

14 Ὅπως ἂν ἐξαγγεῖλω πάσας τὰς αἰνέσεις
σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών· ἀγαλ-
λιάσομαι ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου.

15 Ἐνεπάγησαν ἔθνη ἐν διαφθορᾷ, ἣ ἐποίη-
σαν· ἐν παγίδι ταύτῃ ἣ ἐκρυψαν συνελήφθη ὁ
ποῦς αὐτῶν.

16 Γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ἐν τοῖς
ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτοῦ συνελήφθη ὁ ἁμαρ-
τωλός· ὥδῃ διαψάλματος.

17 Ἀποστραφήτωσαν οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸν
ᾄδην, πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐπιλανθανόμενα τῇ Θεῷ.

ΨΑΛΜΟΙ, Χ.

18 Ὅτι ἐκ εἰς τέλος ἐπιλησθήσεται ὁ πτωχὸς, ἡ ὑπομονὴ τῶν πενήτων ἐκ ἀπολείται εἰς τὸ αἰῶνα.

19 Ἀνάστηθι Κύριε, μὴ κραταιούσθω ἄνθρωπος, κριθήτωσαν ἔθνη ἐνώπιόν σου.

20 Κατάστησον Κύριε νομοθέτην ἐπ' αὐτοὺς, γνώτωσαν ἔθνη ὅτι ἄνθρωποι εἰς διάψαλμα.

Ψαλ. ι'. Χ.
ΙΝΑΤΙ Κύριε ἀφέστηκας μακρόθεν, ὑπερορᾷς ἐν εὐκαιρίαις, ἐν θλίψει;

2 Ἐν τῷ ὑπερηφανεύεσθαι τὸν ἀσεβῆ, ἐμπυρίζεται ὁ πτωχὸς, συλλαμβάνονται ἐν διαβουλίῳ οἱ διαλογίζονται.

3 Ὅτι ἐπαινεῖται ὁ ἁμαρτωλὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς αὐτῆς, καὶ ὁ ἀδικῶν ἐνευλογεῖται.

4 Παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτωλὸς, κατὰ τὸ πλῆθος τῆς ὀργῆς αὐτοῦ οὐκ ἐκζητήσει· οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς ἐνώπιον αὐτοῦ.

5 Βεβηλῆνται αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ· ἀνταναιρεῖται τὰ κρίματά σου ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς κατακυριεύσει.

6 Εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ μὴ σαλευθῶ ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν· ἀνευ κακοῦ.

7 Οὐ ἄρα τὸ στόμα αὐτῆς γέμει καὶ πικρίας καὶ δόλου, ὑπὸ τὴν γλῶσσαν αὐτῆς κόπος καὶ πόνος.

8 Ἐγκάθηται ἐνεδρὰ μετὰ πλουσίων ἐν ἀποκρύφοις, τοῦ ἀποκτεῖναι ἄθῳ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσιν.

9 Ἐνεδρεύει ἐν ἀποκρύφῳ ὡς λέων ἐν τῇ μάνδρᾳ αὐτοῦ· ἐνεδρεύει τοῦ ἄρπάσαι πτωχόν, ἄρπάσαι πτωχόν ἐν τῷ ἐλκύσαι αὐτόν· ἐν τῇ παγίδι αὐτοῦ ταπεινώσει αὐτόν,

10 Κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πενήτων.

11 Εἶπε γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, Ἐπιλέλησται ὁ Θεός, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ καὶ μὴ βλέπειν εἰς τέλος.

ΨΑΛΜΟΙ, ΧΙ.

12 Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, καὶ ἐπιλάβη τῶν πενήτων.

13 Ἐνεκεν τίνος παρώξυνεν ὁ ἄσεβης τὸν Θεόν; εἶπε γὰρ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐ ζητήσκει.

14 Βλέπεις, ὅτι σὺ πόνον καὶ θυμὸν καλανοεῖς, τῷ παραδῆναι αὐτὸς εἰς χεῖράς σου· σοὶ ἐγκαταλέλειπται ὁ πτωχός, ὀρφανῷ σὺ ἦσθα βοηθός.

15 Σύντριψον τὸν βραχίονα τῷ ἁμαρτωλῷ καὶ πονηροῦ, ζητηθήσεται ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ.

16 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸ αἰῶνα, καὶ εἰς τὸ αἰῶνα τῷ αἰῶνος, ἀπολείσθε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ.

17 Τὴν ἐπιθυμίαν τῶν πενήτων εἰσήκουσε Κύριος, τὴν ἐτοιμασίαν τῆς καρδίας αὐτῶν προσέσχε τὸ οὖς σου.

18 Κρίναι ὀρφανῷ καὶ ταπεινῷ, ἵνα μὴ προσθῇ ἔτι μεγαλαυχεῖν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς γῆς.

Ψαλ. ια'. ΧΙ.

ΕΠΙ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου,

2 Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς στρουθίον;

3 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἠτοίμασαν βέλη εἰς φάρετραν, τῷ κατατοξεῦσαι ἐν σκοτομήνῃ τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

4 Ὅτι ἂν κατηρτίσω καθεῖλον, ὁ δὲ δίκαιος τί ἐποίησε;

5 Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, Κύριος, ἐν ἑβρανῷ ὁ θρόνος αὐτῷ· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ εἰς τὸν πένητα ἀποβλέπουσι, τὰ βλέφαρα αὐτοῦ ἐξετάζει τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

6 Κύριος ἐξετάζει τὸν δίκαιον καὶ τὸν ἄσεβη, ὁ δὲ ἀγαπῶν ἀδικίαν μισεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν.

7 Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλὰς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον καὶ πνεῦμα καταιγίδος ἡ μερίς τῷ ποτηρίῳ αὐτῶν.

8 Ὅτι δίκαιος Κύριος καὶ δικαιοσύνας ἠγάπησεν, εὐθύτητα εἶδε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ, XII. XIII.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιβ'. XII.

ΚΩΣΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὅσιος, ὅτι ὠλιγώθησαν αἱ ἀλήθειαι ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

2 Μάταια ἐλάλησεν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, χεῖλη δόλια, ἐν καρδίᾳ κ' ἐν καρδίᾳ ἐλάλησαν.

3 Ἐξολοθρεύσαι Κύριος πάντα τὰ χεῖλη τὰ δόλια, καὶ γλῶσσαν μεγαλορρήμονα.

4 Τοὺς εἰπόντας, Τὴν γλῶσσαν ἡμῶν μεγαλυνοῦμεν, τὰ χεῖλη ἡμῶν παρ' ἡμῶν ἐστὶ τίς ἡμῶν Κύριός ἐστιν;

5 Ἀπὸ τῆς ταλαιπωρίας τῶν πτωχῶν, κ' ἀπὸ τοῦ στεναγμοῦ τῶν πενήτων, νῦν ἀναστήσομαι, λέγει Κύριος· θήσομαι ἐν σωτηρίῳ, παρρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

6 Τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά· ἀργύριον πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον ἐπταπλασίως.

7 Σὺ Κύριε φυλάξεις ἡμᾶς· κ' διαληρήσεις ἡμᾶς ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης, κ' εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Κύκλω οἱ ἀσεβεῖς περιπατοῦσι, κατὰ τὸ ὕψος σὺ ἐπολυώρησας τὰς υἱὰς τῶν ἀνθρώπων.

Ψαλ. ιγ'. XIII.

ΕΩΣ πότε Κύριε ἐπιλήση με εἰς τέλος; ἕως πότε ἀποστρέψεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ;

2 Ἔως τίνος θήσομαι βουλὰς ἐν ψυχῇ μου, ὀδύνας ἐν καρδίᾳ μου ἡμέρας; ἕως πότε ὑψωθήσεται ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ;

3 Ἐπίβλεψον, εἰσάκουσόν μου Κύριε ὁ Θεός μου· φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου, μή ποτε ὑπνώσω εἰς θάνατον.

4 Μὴ ποτε εἴποι ὁ ἐχθρός μου, Ἰσχυσα πρὸς αὐτόν· οἱ θλίβοντές με ἀγαλλιάσονται ἐὰν σαλευθῶ.

ΨΑΛΜΟΙ, XIV. XV.

5 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ ἐλέει σου ἠλπισα· ἀγαλλιάσεται ἡ καρδία μου ἐν τῷ σωτηρίῳ σου.

6 Ἄσω τῷ Κυρίῳ τῷ εὐεργετήσαντί με, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ψαλ. ιδ'. XIV.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι Θεὸς· διέφθειραν καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἐπιτηδεύμασιν, ἔκ ἐστι ποιῶν χρησιόγητα, ἔκ ἐστιν ἕως ἑνός.

2 Κύριος ἐκ τοῦ ἑρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιών ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, ἔκ ἐστι ποιῶν χρηστότητα, ἔκ ἐστιν ἕως ἑνός· τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιψαν, ὡς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ὑψᾶς καὶ πικρίας γέμει, ὅξεϊς οὐ πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα· σὺν ἡριμῇ καὶ ταλαιπωρίᾳ ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, καὶ ὁδὸν εἰρήνης ἔκ ἐγνωσαν· ἔκ ἐστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν.

4 Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, οἱ κατέσθοντες τὸν λαόν μου βρώσει ἄρτου· τὸν Κύριον ἔκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐδειλίασαν φόβῳ, οὐ οὐκ ἦν φόβος, ὅτι ὁ Θεὸς ἐν γενεᾷ δικαία.

6 Βαλὴν πτωχοῦ κατησχύνετε, ὅτι Κύριος ἐλπίς αὐτοῦ ἔστι.

7 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραὴλ; ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσθω Ἰακώβ, καὶ εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ.

ΕΛΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιε'. XV.

ΚΥΡΙΕ, τίς παροικήσει ἐν τῷ σκηνώματί σε;

ΨΑΛΜΟΙ, ΧVΙ.

Κἄ τις κατασκηνώσει ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ σου ;

2 Πορευόμενος ἄμωμος, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην· λαλῶν ἀλήθειαν ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ·

3 Ὃς οὐκ ἐδόλωσεν ἐν γλώσσῃ αὐτοῦ, οὐδὲ ἐποίησε τῷ πλησίον αὐτοῦ κακόν, καὶ ὄνειδισμὸν οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ τοὺς ἑγγιστα αὐτοῦ·

4 Ἐξουδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ πονηρευόμενος, τοὺς δὲ φοβουμένους Κύριον δοξάζει· ὁ ὁμνύων τῷ πλησίον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἀθετῶν·

5 Τὸ ἀργύριον αὐτοῦ οὐκ ἔδωκεν ἐπὶ τόκῳ, καὶ δῶρα ἐπ' ἀθώοις οὐκ ἔλαβεν· ὁ ποιῶν ταῦτα, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ις'. ΧVΙ.

ΦΥΛΑΞΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα.

2 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Κύριός μου εἰ σὺ, ὅτι τῶν ἀγαθῶν μου οὐ χρεῖαν ἔχεις.

3 Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ, ἐθαυμάστωσε πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς.

4 Ἐπληθύνθησαν αἱ ἀσθένειαι αὐτῶν, μετὰ ταῦτα ἐτάχυναν· οὐ μὴ συναγάγω τὰς συναγωγὰς αὐτῶν ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομάτων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

5 Κύριος μερὶς τῆς κληρονομίας μου καὶ τοῦ ποτηρίου μου, σὺ εἰ ὁ ἀποκαθιστῶν τὴν κληρονομίαν μου ἐμοί.

6 Σχοινία ἐπέπεσάν μοι ἐν τοῖς κρατίστοις, καὶ γὰρ ἡ κληρονομία μου κρατίστη μοι ἐστίν.

7 Εὐλογήσω τὸν Κύριον τὸν συνετίσαντά με, ἔτι δὲ καὶ ἕως νυκτὸς ἐπαίδευσάν με οἱ νεφροί μου.

8 Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν· ἵνα μὴ σαλευθῶ.

9 Διὰ τοῦτο ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ

ΨΑΛΜΟΙ, XVII.

ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ
σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι.

10 Ὅτι οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς
ἄδην, ἐδὲ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.

11 Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς, πληρώσεις με
εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου, τερπνό-
τητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.

Ψαλ. ιζ'. XVII.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ Κύριε τῆς δικαιοσύνης μου,
πρόσχε τῇ δεήσει μου· ἐνώτισαι τὴν προσευ-
χὴν μου οὐκ ἐν χεῖλεσι δολίοις.

2 Ἐκ προσώπου σου τὸ κρίμα μου ἐξέλθοι,
οἱ ὀφθαλμοί μου ἰδέτωσαν εὐθύτητας.

3 Ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου, ἐπεσκέψω
νυκτὸς, ἐπύρωσάς με, καὶ οὐχ εὐρέθη ἐν ἐμοὶ
ἀδικία· ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου.

4 Τὰ ἔργα τῶν ἀνθρώπων, διὰ τοὺς λόγους
τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς σκληράς.

5 Κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς
τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῇ τὰ διαβήματά μου.

6 Ἐγὼ ἐκέκραξα, ὅτι ἐπήκυσάς μου ὁ Θεός· κλι-
νον ἰὸ ἕς σε ἐμοί, κ' εἰσάκουσον τῶν ῥημάτων μου.

7 Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου, ὁ σῴζων τὰς ἐλ-
πίζοντας ἐπὶ σε· ἐκ τῶν ἀνθεσθηκόων τῇ δεξιᾷ σου,

8 Φύλαξόν με ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ· ἐν σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με,

9 Ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάν-
των με· οἱ ἐχθροί μου τὴν ψυχὴν μου περιέσχον.

10 Τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα
αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.

11 Ἐκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με,
τὰς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἐκκλίνειν ἐν τῇ γῇ.

12 Ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἑτοιμος εἰς θήραν,
καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.

ΨΑΛΜΟΙ, ΧVΙΙΙ.

13 Ἀνάστηθι Κύριε, πρόφθασον αὐτοὺς, καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς, ῥομφαίαν σου

14 Ἀπὸ ἐχθρῶν τῆς χειρός σου· Κύριε ἀπολύων ἀπὸ γῆς, διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν, καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστήρ αὐτῶν· ἐχορτάσθησαν ὑείων, καὶ ἀφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις αὐτῶν.

15 Ἐγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὀφθῆσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὀφθῆναι τὴν δόξαν σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιη'. ΧVΙΙΙ.

ΑΓΑΠΗΣΩ σε Κύριε ἰσχύς μου.

2 Κύριος στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ ῥύστης μου· ὁ Θεός μου βοηθός μου, ἐλπὶς ἐπ' αὐτόν· ὑπερασπιστής μου, καὶ κέρας σωτηρίας μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου.

3 Αἰνῶν ἐπικαλέσομαι Κύριον, καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι.

4 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, καὶ χεῖμαρροι ἀνομίας ἐξετάραζάν με.

5 Ὤδῖνες ἄδου περιεκύκλωσάν με, προέφθασάν με παγίδες θανάτου.

6 Καὶ ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου ἐκέκραξα· ἤκυσεν ἐκ ναῦ ἁγίου αὐτοῦ φωνῆς μου, καὶ ἡ κραυγὴ μου ἐνώπιον αὐτοῦ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ.

7 Καὶ ἐσαλεύθη, καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ, καὶ τὰ θεμέλια τῶν ὀρέων ἐταράχθησαν, καὶ ἐσαλεύθησαν, ὅτι ὠργίσθη αὐτοῖς ὁ Θεός.

8 Ἀνέβη καπνὸς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατεφλόγισεν, ἄνθρακες ἀνή-

ΨΑΛΜΟΙ, XVIII.

φθησαν ἀπ' αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐκλινεν οὐρανὸν καὶ κατέβη, καὶ γνώ-
φος ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ.

10 Καὶ ἐπέβη ἐπὶ χερουβὶμ καὶ ἐπετάσθη,
ἐπετάσθη ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.

11 Καὶ ἔθετο σκότος ἀποκρυφὴν αὐτῷ, κύκλω
αὐτῷ ἡ σκηνὴ αὐτῷ, σκοτεινὸν ὕδωρ ἐν νεφέλαις
ἀέρων.

12 Ἀπὸ τῆς τηλαυγήσεως ἐνώπιον αὐτῷ αἱ νε-
φέλαι διήλθον, χάλαζα καὶ ἄνθρακες πυρός.

13 Καὶ ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ Κύριος, καὶ
ὁ ὕψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐξαπέστειλε βέλη καὶ ἐσκόρπισεν αὐτῶς,
καὶ ἀστραπαὶς ἐπλήθυνε καὶ συνετάραξεν αὐτῶς.

15 Καὶ ὤφθησαν αἱ πηγαὶ τῶν ὑδάτων, καὶ
ἀνεκαλύφθη τὰ θεμέλια τῆς οἰκουμένης ἀπὸ
ἐπιτιμῆσεώς σου Κύριε, ἀπὸ ἐμπνεύσεως πνεύ-
ματος ὀργῆς σου.

16 Ἐξαπέστειλεν ἐξ ὕψους καὶ ἔλαβέ με,
προσελάβετό με ἐξ ὑδάτων πολλῶν.

17 Ῥύσεται με ἐξ ἐχθρῶν μου δυνατῶν, καὶ ἐκ
τῶν μισούντων με, ὅτι ἐστερεώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

18 Προέφθασάν με ἐν ἡμέρᾳ κακώσεώς μου,
καὶ ἐγένετο Κύριος ἀντιστήριγμά μου.

19 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς πλατυσμὸν, ῥύσεται
με, ὅτι ἠθέλησέ με.

20 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν
δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου ἀνταποδώσει μοι.

21 Ὅτι ἐφύλαξα τὰς ὁδοὺς Κυρίου, καὶ οὐκ
ἠσέβησα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ μου.

22 Ὅτι πάντα τὰ κρίματα αὐτῷ ἐνώπιόν μου, καὶ
τὰ δικαιώματα αὐτοῦ ἐκ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

23 Καὶ ἔσομαι ἄμωμος μετ' αὐτοῦ, καὶ φυ-
λάξομαι ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου.

24 Καὶ ἀνταποδώσει μοι Κύριος κατὰ τὴν

ΨΑΛΜΟΙ, XVIII.

δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν καθαριότητα
τῶν χειρῶν μου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆς.

25 Μετὰ ὁσίου ὀσιωθήσῃ, καὶ μετὰ ἀνδρὸς
ἀθώου ἀθῶος ἔσῃ·

26 Καὶ μετὰ ἐκλεκτῆς ἐκλεκτὸς ἔσῃ, καὶ μετὰ
στρεβλοῦ διαστρέψεις.

27 Ὅτι σὺ λαὸν ταπεινὸν σώσεις, καὶ ὀφθαλ-
μοὺς ὑπερηφάνων ταπεινώσεις.

28 Ὅτι σὺ φωτιεῖς λύχνον μου Κύριε, ὁ Θεός
μου φωτιεῖς τὸ σκότος μου.

29 Ὅτι ἐν σοὶ ῥυσθήσομαι ἀπὸ πειρατηρίου,
καὶ ἐν τῷ Θεῷ μου ὑπερβήσομαι τεῖχος.

30 Ὁ Θεός μου, ἄμωμος ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, τὰ
λόγια Κυρίου πεπυρωμένα, ὑπερασπιστὴς ἐστὶ
πάντων τῶν ἐλπίζόντων ἐπ' αὐτόν.

31 Ὅτι τίς Θεὸς πλὴν τοῦ Κυρίου; καὶ τίς
Θεὸς πλὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν;

32 Ὁ Θεὸς ὁ περιζωννύων με δύναμιν, καὶ
ἔθετο ἄμωμον τὴν ὁδόν μου·

33 Ὁ καταρτιζόμενος τοὺς πόδας μου ὥσεί
ἐλάφου, καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἰστῶν με·

34 Διδάσκων χεῖράς μου εἰς πόλεμον· καὶ
ἔθου τόξον χαλκοῦν τοὺς βραχίονάς μου,

35 Καὶ ἔδωκάς με ὑπερασπισμὸν σωτηρίας
μου· καὶ ἡ δεξιὰ σου ἀντελάβετό μου, καὶ
ἡ παιδεία σου ἀνώρθωσέ με εἰς τέλος, καὶ ἡ
παιδεία σου αὐτὴ με διδάξει.

36 Ἐπλάτυνας τὰ διαβήματά μου ὑποκάτω
μου, καὶ οὐκ ἠσθένησαν τὰ ἴχνη μου.

37 Καταδιώξω τὴν ἐχθρὸν μου, καὶ καταλήψομαι
αὐτὴν, καὶ ἐκ ἀποσραφήσομαι, ἕως ἀνέκλειψωσιν.

38 Ἐκθλίψω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ δύνωνται
στήναι, πεσοῦνται ὑπὸ τοὺς πόδας μου.

39 Καὶ περιέζωσάς με δύναμιν εἰς πόλεμον,
συνεπόδισας πάντας τοὺς ἐπανισταμένους ἐπ'
ἐμέ ὑποκάτω μου.

ΨΑΛΜΟΙ, ΧΙΧ.

40 Καὶ τοὺς ἐχθροὺς μου ἔδωκάς μοι νῶτον,
καὶ τοὺς μισοῦντάς με ἐξωλόθρευσας.

41 Ἐκέκραξαν, καὶ οὐκ ἦν ὁ σώζων· πρὸς
Κύριον, καὶ οὐκ εἰσήκουεν αὐτῶν.

42 Καὶ λεπλυνῶ αὐτὸς ὡς ὕχεν· κατὰ πρόσωπον
ἀνέμου, ὡς πηλὸν πλατειῶν λεανῶ αὐτούς.

43 Ῥῦσαί με ἐξ ἀντιλογιῶν λαοῦ, καταστή-
σεις με εἰς κεφαλὴν ἐθνῶν· λαὸς ὃν οὐκ ἔγνων,
ἐδούλευσέ μοι,

44 Εἰς ἀκοὴν ὠτίου ὑπήκουσέ μοι· υἱοὶ ἀλ-
λότριοι ἐψεύσαντό μοι,

45 Υἱοὶ ἀλλότριοι ἐπαλαιώθησαν, καὶ ἐχώ-
λαν ἀπὸ τῶν τρίβων αὐτῶν.

46 Ζῆ Κύριος, καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς μου, καὶ
ὑψωθήτω ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

47 Ὁ Θεὸς ὁ διδὼς ἐκδικήσεις ἔμοι, καὶ ὑπο-
τάξας λαοὺς ὑπ' ἐμέ,

48 Ὁ ῥύστης μου ἐξ ἐχθρῶν ὀργίλων· ἀπὸ
τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ ὑψώσεις με, ἀπὸ
ἀνδρὸς ἀδίκου ῥύσῃ με.

49 Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν ἔθνεσι
Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ.

50 Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλέως
αὐτοῦ, καὶ ποιῶν ἔλεος τῷ χριστῷ αὐτοῦ τῷ
Δαβὶδ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ιη'. ΧΙΧ.

Ο οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν
δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

2 Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ
νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.

3 Οὐκ εἰσὶ λαλῖαι οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκέ-
ονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΙ, XX.

4 Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φόγγος αὐ-
τῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκισμένης τὰ ῥήματα
αὐτῶν· ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκηνώμα αὐτοῦ,

5 Καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπορευόμενος ἐκ
παστοῦ αὐτοῦ· ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δρα-
μεῖν ὁδὸν αὐτοῦ.

6 Ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἐξοδος αὐτοῦ· καὶ
τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ· καὶ
ἐκ ἔστιν ὅς ἀποκρυβήσεται τὴν θερμὴν αὐτοῦ.

7 Ὁ νόμος τοῦ Κυρίου ἄμωμος ἐπιστρέφων
ψυχὰς, ἡ μαρτυρία Κυρίου πιστὴ σοφίζουσα νήπια.

8 Τὰ δικαιώματα Κυρίου εὐθέα εὐφραίνοντα
καρδίαν, ἡ ἐντολὴ Κυρίου τηλαυγὴς φωτίζουσα
ὀφθαλμούς.

9 Ὁ φόβος Κυρίου ἄγνος διαμένων εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, τὰ κρίματα Κυρίου ἀληθινὰ δεδικαιω-
μένα ἐπὶ τὸ αὐτό·

10 Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίου καὶ λίθον τίμιον
πολὺν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

11 Καὶ γὰρ ὁ δοῦλός σου φυλάσσει αὐτὰ, ἐν
τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

12 Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυ-
φίων μου καθάρισόν με,

13 Καὶ ἀπὸ ἀλλοτριῶν φεῖσαι τῆ δόξης σου·
ἐὰν μὴ μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσο-
μαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

14 Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τῆς στό-
ματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν
σε διαπαντός· Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου.

Ψαλ. ιθ'. XX.

ΕΠΑΚΟΥΣΑΙ σε Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,
ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.

2 Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ
ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.

3 Μνησθεὶς πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὅλο-
καύτωμά σου πιανάτω· διάψαλμα.

ΨΑΛΜΟΙ, XXI.

4 Δώη σοι κατὰ τὴν καρδίαν σου, καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι.

5 Ἀγαλλιασόμεθα ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, καὶ ἐν ὀνόματι Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα· πληρώσαι Κύριος πάντα τὰ αἰτήματά σου.

6 Νῦν ἔγνω ὅτι ἔσωσε Κύριος τὸν χριστὸν αὐτοῦ· ἐπακούσεται αὐτοῦ ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου αὐτοῦ, ἐν δυναστείαις ἡ σωτηρία τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ.

7 Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις, ἡμεῖς δὲ ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.

8 Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν.

9 Κύριε σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλεσώμεθά σε.

Ψαλ. κ'. XXI.

ΚΥΡΙΕ ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.

2 Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καὶ τὴν δέησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν· διάψαλμα.

3 Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

4 Ζωὴν ἠτήσατό σε, καὶ ἔδωκας αὐτῷ μακρότητα ἡμερῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

5 Μεγάλη ἡ δόξα αὐτοῦ ἐν τῷ σωτηρίῳ σου, δόξαν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐπιθήσεις ἐπ' αὐτόν.

6 Ὅτι δώσεις αὐτῷ εὐλογίαν εἰς αἰῶνα αἰῶνος, εὐφρανεῖς αὐτόν ἐν χαρᾷ μετὰ τοῦ προσώπου σου.

ΨΑΛΜΟΙ, XXII.

7 "Οτι ὁ βασιλεὺς ἐλπίζει ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐν τῷ ἐλέει τοῦ ὑψίστου οὐ μὴ σαλευθῇ.

8 Εὐρεθείη ἡ χεὶρ σου παῖσι τοῖς ἐχθροῖς σου, ἡ δεξιὰ σου εὖροι πάντας τοὺς μισοῦντάς σε.

9 Θήσεις αὐτὰς ὡς κλίβανον πυρὸς εἰς καιρὸν τοῦ προσώπου σου, Κύριος ἐν ὀργῇ αὐτοῦ συνταράξει αὐτοὺς, καὶ καταφάγεται αὐτὰς πῦρ.

10 Τὸν καρπὸν αὐτῶν ἀπὸ γῆς ἀπολείς, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν ἀπὸ νιῶν ἀνθρώπων.

11 "Οτι ἐκλιναν εἰς σέ κακὰ, διελογίσαντο βουλήν ἣν οὐ μὴ δύνωνται στήσαι.

12 "Οτι θήσεις αὐτὰς νῶτον ἐν τοῖς περιλοιποῖς σου, ἐτοιμάσεις τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

13 Ὑψώθητι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου· ᾄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κα'. XXII.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνατί ἐγκατέλιπές με; μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.

2 Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας πρὸς σε καὶ οὐκ εἰσακούσῃ, καὶ νυκτὸς καὶ οὐκ εἰς ἄνοιαν ἐμοί.

3 Σὺ δὲ ἐν ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τῇ Ἰσραήλ.

4 Ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἤλπισαν καὶ ἐρρύσω αὐτούς.

5 Πρὸς σέ ἐκέκραξαν καὶ ἐσώθησαν, ἐπὶ σοὶ ἤλπισαν καὶ οὐ κατησχύνθησαν.

6 Ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ὄνειδος ἀνθρώπων καὶ ἐξουθένημα λαοῦ.

7 Πάντες οἱ θεωρῶντές με ἐξεμυκτήρισάν με, ἐλάλησαν ἐν χείλεσιν, ἐκίνησαν κεφαλὴν,

8 Ἦλπισεν ἐπὶ Κύριον, ῥυσάσθω αὐτόν, σώσάτω αὐτόν, ὅτι θέλει αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΙ, XXII.

9 Ὅτι σὺ εἶ ὃ ἐκπάσας με ἐκ γαστρὸς, ἡ
ἐλπίς μου ἀπὸ μαστῶν τῆς μητρός μου,

10 Ἐπὶ σὲ ἐπερρίφην ἐκ μήτρας· ἐκ κοιλίας
μητρός μου Θεός μου εἶ σὺ,

11 Μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ· ὅτι θλίψις ἐγγύς,
ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ βοηθῶν.

12 Περιεκύκλωσάν με μόσχοι πολλοὶ, ταῦροι
πίοντες περιέσχον με.

13 Ἦνοιξαν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν, ὥς λέων
ὁ ἀρπάζων καὶ ὠρυόμενος.

14 Ὡσεὶ ὕδωρ ἐξεχύθη, καὶ διεσκορπίσθη
πάντα τὰ ὀστέα μου, ἐγενήθη ἡ καρδία μου
ὥσεὶ κηρὸς τηκόμενος ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

15 Ἐξηράνθη ὥσεὶ ὄστρακον ἡ ἰσχὺς μου,
καὶ ἡ γλῶσσά μου κεκόλληται τῷ λάρυγγί μου,
καὶ εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγέ με.

16 Ὅτι ἐκύκλωσάν με κύνες πολλοὶ, συνα-
γωγὴ πονηρευομένων περιέσχον με· ὠρυξαν
χεῖράς μου, καὶ πόδας,

17 Ἐξηρίθμησαν πάντα τὰ ὀστέα μου· αὐτοὶ
δὲ κατενόησαν καὶ ἐπεῖδόν με.

18 Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ
ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον.

19 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τὴν βοήθειάν
μου, εἰς τὴν ἀντίληψίν μου πρόσχες.

20 Ῥῦσαι ἀπὸ ρομφαίας τὴν ψυχὴν μου, καὶ
ἐκ χειρὸς κυνὸς τὴν μονογενῆ μου.

21 Σῶσόν με ἐκ στόματος λέοντος, καὶ ἀπὸ
κεράτων μονοκερώτων τὴν ταπείνωσίν μου.

22 Διηγῆσομαι τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς
μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε.

23 Οἱ φοβούμενοι Κύριον αἰνέσατε αὐτὸν,
ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰακώβ δοξάσατε αὐτὸν, φο-
βηθήτωσαν αὐτὸν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ.

24 Ὅτι οὐκ ἐξουδένωσεν οὐδὲ προσώχθισε
τῇ δεήσει τοῦ πτωχοῦ, οὐδὲ ἀπέστρεψε τὸ

ΨΑΛΜΟΙ, ΧΧΙΙΙ.

πρόσωπον αὐτοῦ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ ἐν τῷ κεκρα-
γέναι με πρὸς αὐτὸν εἰσήκουσέ μου.

25 Παρὰ σοῦ ὁ ἔπαινός μου ἐν ἐκκλησίᾳ με-
γάλη, τὰς εὐχάς μου ἀποδώσω ἐνώπιον τῶν
φοβουμένων αὐτόν.

26 Φάγονται πένητες καὶ ἐμπλησθήσονται,
καὶ αἰνέσουσι Κύριον οἱ ἐκζητοῦντες αὐτόν,
ζήσονται αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

27 Μνησθήσονται καὶ ἐπιστραφήσονται πρὸς
Κύριον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ προσκυνή-
σασιν ἐνώπιον αὐτῶ πάνσαι αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν.

28 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν.

28 Ἐφαγον καὶ προσεκύνησαν πάντες οἱ πόνοες
τῆς γῆς· ἐνώπιον αὐτῶ προπεσῆναι πάντες οἱ κο-
ταβαίνοντες εἰς τὴν γῆν· καὶ ἡ ψυχὴ μου αὐτῷ ζῇ.

30 Καὶ τὸ σπέρμα μου δουλεύσει αὐτῷ·
ἀναγγελλήσεται τῷ Κυρίῳ γενεὰ ἡ ἐρχομένη.

31 Καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ
λαῷ τῷ τεχθησομένῳ, ὃν ἐποίησεν ὁ Κύριος.

Ψαλ. κβ'. ΧΧΙΙΙ.

ΚΥΡΙΟΣ ποιμαίνει με, καὶ ὕδεν με ὑστερήσει.

2 Εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν· ἐπὶ
ὑδατος ἀναπαύσεως ἐξέθρεψέ με.

3 Τὴν ψυχὴν μου ἐπέστρεψεν· ὠδήγησέν με
ἐπὶ τρίβας δικαιοσύνης, ἕνεκεν τῶ ὀνόματος αὐτοῦ.

4 Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανά-
του, οὐ φοβηθήσομαι κακὰ, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ
εἶ· ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐ-
ταί με παρεκάλεσαν.

5 Ἡτοιμάσας ἐνώπιόν μου τράπεζαν, ἐξεναντίας
τῶν θλιβόντων με· ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφα-
λήν μου, καὶ τὸ πόληρίόν μου μεθύσκον ὡς κρᾶτιζον.

6 Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξεταιί με πάσας

ΨΑΛΜΟΙ, XXIV, XXV.

τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κγ'. XXIV.

ΤΟΥ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

2 Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτήν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

3 Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ Κυρίου, καὶ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

4 Ἄθῳος χερσὶ καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ ματαιίᾳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ οὐκ ὥμοσεν ἐπὶ δόλῳ τῷ πλησίον αὐτοῦ.

5 Οὗτος λήψεται εὐλογίαν παρὰ Κυρίου, καὶ ἐλεημοσύνην παρὰ Θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.

6 Αὕτη ἡ γενεὰ ζητοῦντων αὐτὸν, ζητούντων τὸ πρόσωπον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· διάψαλμα.

7 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

8 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, Κύριος δυνατὸς ἐν πολέμῳ.

9 Ἄρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ἐπάρθητε πύλαι αἰώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

10 Τίς ἐστὶν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; Κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ψαλ. κδ'. XXV.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

ΨΑΛΜΟΙ, XXV.

2 Ὁ Θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισ-
χυνθείην· μηδὲ καταγελασάτωσάν μου οἱ ἐχ-
θροί μου,

3 Καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε οὐ μὴ
καταισχυνθῶσιν· αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομῶνες
διακενῆς.

4 Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ τὰς
τρίβους σου δίδαξόν με.

5 Ὁδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ
δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός ὁ σωτήρ μου, καὶ
σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.

6 Μνησθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου Κύριε, καὶ τὰ
ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνος εἰσίν.

7 Ἀμαρτίας νεότητός μου, καὶ ἀγνοίας μου
μὴ μνησθῆς· κατὰ τὸ ἔλεός σου μνησθητί με,
ἅ ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

8 Χρηστός καὶ εὐθὴς ὁ Κύριος, διὰ τοῦτο νο-
μοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

9 Ὁδηγήσει πρᾶεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πρᾶεῖς
ὁδοὺς αὐτοῦ.

10 Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια
τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτοῦ.

11 Ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἰλάσῃ
τῇ ἀμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον;
νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ, ἢ ἡρετίσατο.

13 Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς ἀνλισθήσεται,
καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

14 Κραταίωμα Κύριος τῶν φαβουμένων αὐ-
τὸν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ τοῦ δηλῶσαι αὐτοῖς.

15 Οἱ ὀφθαλμοί μου διαπαντός πρὸς τὸν Κύριον,
ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τὰς πόδας μου.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι
μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

17 Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθη-

ΨΑΛΜΟΙ, XXVI.

σαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

18 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

19 Ἴδε τοὺς ἐχθροὺς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

20 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου καὶ ῥῦσαί με, μὴ κατασχυνηθῆην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

21 Ἀκακοὶ καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε Κύριε.

22 Λύτρωσαι ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλ. κς'. XXVI.

ΚΡΙΝΟΝ με Κύριε, ὅτι ἐγὼ ἐν ἀκακίᾳ μὴ ἐπορεύθην, καὶ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἐλπίζων ἔμην ὁ σαλευθῶ.

2 Δοκίμασόν με Κύριε καὶ πείρασόν με, πύρρῳσον τοὺς νεφροὺς μου καὶ τὴν καρδίαν μου.

3 Ὅτι τὸ ἔλεός σου κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μὴ ἐστὶ, καὶ εὐηρέστησα ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

4 Οὐκ ἐκάθισα μετὰ συνεδρίου ματαιότητος, καὶ μετὰ παρανομοούντων οὐ μὴ εἰσέλθω.

5 Ἐμίσησα ἐκκλησίαν πονηρευομένων, καὶ μετὰ ἀσεβῶν οὐ μὴ καθίσω.

6 Νίψομαι ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου, καὶ κυκλώσω τὸ θυσιαστήριόν σου Κύριε.

7 Τοῦ ἀκοῦσαι φωνῆς αἰνέσεως, καὶ διηγῆσασθαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

8 Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου, καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου.

9 Μὴ συναπολέσης μετὰ ἀσεβῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἀνδρῶν αἱμάτων τὴν ζωὴν μου,

10 Ὡς ἐν χερσὶν ἀνομίαι, ἡ δεξιὰ αὐτῶν ἐπλήσθη δώρων.

11 Ἐγὼ δὲ ἐν ἀκακίᾳ μου ἐπορεύθην, λύτρωσαί με καὶ ἐλέησόν με.

ΨΑΛΜΟΙ, XXVII.

12 Ὁ πούς μου ἔσται ἐν εὐθύτητι, ἐν ἐκκλησίαις εὐλογήσω σε Κύριε.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. κζ'. XXVII.

ΚΥΡΙΟΣ φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου, τίνα φοβηθήσομαι; Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

2 Ἐν τῷ ἐγγίξειν ἐπ' ἐμέ κακοῦντας, τῷ φαγεῖν τὰς σάρκας μου, οἱ θλίβοντές με καὶ οἱ ἐχθροί μου, αὐτοὶ ἡσθένησαν καὶ ἔπεσαν.

3 Ἐὰν παρατάξῃται ἐπ' ἐμέ παρεμβολή, οὐ φοβηθήσεται ἡ καρδιά μου· ἔὰν ἐπαναστῇ ἐπ' ἐμέ πόλεμος, ἐν ταύτῃ ἐγὼ ἐλπίζω.

4 Μίαν ἡγησάμην παρὰ Κυρίου, ταύτην ἐκζητήσω τῷ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ Κυρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, τῷ θεωρεῖν με τὴν τερπνότητα Κυρίου, καὶ ἐπισκέπτεσθαι τὸν ναὸν αὐτοῦ.

5 Ὅτι ἐκρυψέ με ἐν σκηνῇ αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ κακῶν μου, ἐσκέπασέ με ἐν ἀποκρύφῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ· ἐν πέτρᾳ ὑψώσέ με,

6 Καὶ νῦν ἰδὲ ὑψώσε τὴν κεφαλὴν μου ἐπ' ἐχθρούς μου· ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυσίαν ἀλαλαγμοῦ, ᾄσομαι καὶ ψαλῶ τῷ Κυρίῳ.

7 Εἰσάκουσον Κύριε τῆς φωνῆς μου ἧς ἐκέκραξα, ἐλέησόν με, καὶ εἰσάκουσόν μου.

8 Σοὶ εἶπεν ἡ καρδιά μου, Ἐξεζήτησα τὸ πρόσωπόν σου, τὸ πρόσωπόν σου Κύριε ζητήσω.

9 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῶν, μὴ ἐκκλίνῃς ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δόλου σου· βοηθός μου γενοῦ, μὴ ἐγκαταλίπῃς με, καὶ μὴ ὑπερίδῃς με ὁ Θεὸς ὁ σωτήρ μου.

10 Ὅτι ὁ πατήρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ Κύριος προσελάβετό με.

11 Νομοθέτησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδή-

ΨΑΛΜΟΙ, XXVIII.

γησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου.

12 Μὴ παραδῶς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανεστήσαν μοι μάρτυρες ἄδικοι, καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἐαυτῇ.

13 Πιστεύω τῷ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ Κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

14 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, ἀνδρίζου, καὶ κραταίωσθω ἡ καρδία σου, καὶ ὑπόμεινον τὸν Κύριον.

Ψαλ. κη'. XXVIII.

ΠΡΟΣ σέ Κύριε ἐκέκραξα, ὁ Θεός μου μὴ παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, μὴ ποτε παρασιωπήσης ἐπ' ἐμοί, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

2 Εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἐν τῷ αἶρειν με χεῖράς μου εἰς ναὸν ἁγίόν σου.

3 Μὴ συνελκύσης μετὰ ἁμαρτωλῶν τὴν ψυχὴν μου, καὶ μετὰ ἐργαζομένων ἀδικίαν μὴ συναπολέσης με, τῶν λαλόντων εἰρήνην μετὰ τῶν πλησίον αὐτῶν, κακὰ δὲ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν.

4 Δός αὐτοῖς κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴν πονηρίαν τῶν ἐπιτηδεύμάτων αὐτῶν· κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν δός αὐτοῖς, ἀπόδος τὸ ἀνταπόδομα αὐτῶν αὐτοῖς.

5 Ὅτι οὐ συνῆκαν εἰς τὰ ἔργα Κυρίου καὶ εἰς τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ, καθελεῖς αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ οἰκοδομήσεις αὐτούς.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι εἰσήκουσε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριος βοήθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου· ἐπ' αὐτῷ ἠλπίσεν ἡ καρδία μου, καὶ ἐβοηθήθην, καὶ ἀνέθαλεν ἡ σὰρξ μου· καὶ ἐκ θελήματός μου ἑξομολογήσομαι αὐτῷ.

8 Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ ὑπερασπιστής τῶν σωτηρίων τῷ χριστῷ αὐτῷ ἐστι.

ΨΑΛΜΟΙ, XXIX, XXX.

9 Σῶσον τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, καὶ ποιέμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. κθ'. XXIX.

ΕΝΕΓΚΑΤΕ τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὺς κριῶν· ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

2 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ· προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγία αὐτοῦ

3 Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων, ὁ Θεὸς τῆς δόξης ἐβρόντησε, Κύριος ἐπὶ ὑδάτων πολλῶν.

4 Φωνὴ Κυρίου ἐν ἰσχύϊ, φωνὴ Κυρίου ἐν μεγαλοπρεπείᾳ.

5 Φωνὴ, Κυρίου συντρίβοντος κέδρους, συντρίψει Κύριος τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου.

6 Καὶ λεπτυνεῖ αὐτὰς ὡς τὸν μόσχον τὸν Λίβανον, καὶ ὁ ἠγαπημένος ὡς υἱὸς μονοκερώτων.

7 Φωνὴ Κυρίου διακόπτοντος φλόγα πυρός.

8 Φωνὴ Κυρίου συσσεύοντος ἔρημον, συσσεύσει Κύριος τὴν ἔρημον Κάδης.

9 Φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἐλάφους, καὶ ἀποκαλύψει ὄρυμους, καὶ ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ πᾶς τις λέγει δόξαν.

10 Κύριος τὸν κατακλυσμὸν κατοικιεῖ· καὶ καθιεῖται Κύριος βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα.

11 Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει· Κύριος εὐλογήσει τὸν λαόν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λ'. XXX.

ΥΨΩΣΩ σε, Κύριε, ὅτι ὑπέλαβες με, καὶ ἤκ εὐφρανᾶς τοὺς ἐχθρούς μου ἐπ' ἐμέ.

2 Κύριε ὁ Θεός μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, καὶ ἰάσω με.

3 Κύριε ἀνήγαγες ἐξ αἵδου τὴν ψυχὴν μου, ἔσωσάς με ἀπὸ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον.

ΨΑΛΜΟΙ, XXXI.

4 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, καὶ ἑξομολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

5 Ὅτι ὕργῃ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ, καὶ ζωὴ ἐν τῷ θελήματι αὐτοῦ· τοεσπέρας αὐλισθήσεται κλαυθμὸς, καὶ εἰς τοπρῶν ἀγαλλίασις.

6 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ εὐθηνίᾳ μου, Οὐ μὴ σαλευθῶ εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Κύριε ἐν τῷ θελήματί σου παρέσχου τῷ κάλλει μου δύναμιν· ἀπέστρεψας δὲ τὸ πρόσωπόν σου, καὶ ἐγενήθην τεταραγμένος.

8 Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι, καὶ πρὸς τὸν Θεόν μου δεηθήσομαι.

9 Τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματί μου, ἐν τῷ καταβῆναί με εἰς διαφθοράν; μὴ ἑξομολογήσεταιί σοι χοῦς; ἢ ἀναγγελεῖ τὴν ἀλήθειάν σου;

10 Ἦκουσε Κύριος, καὶ ἠλέησέ με, Κύριος ἐγενήθη βοηθός μου.

11 Ἐσρεψας τὸν κοπετόν μου εἰς χαρὰν ἑμοί, διέρρηξας τὸν σάκκον μου, καὶ περιέζωσάς με εὐφροσύνην.

12 Ὅπως ἂν ψάλῃ σοι ἡ δόξα μου, καὶ οὐ μὴ κατανυγῶ· Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἑξομολογήσομαί σοι.

Ψαλ. λα'. XXXI.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ καταισχυνηθῆην εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ρῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

2 Κλῖνον πρὸς μέ τὸ οὖς σου, τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με· γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν, καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς τῆ σῶσαί με.

3 Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγή μου εἶ σὺ, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με, καὶ διαθρέψεις με.

4 Ἐξάξεις με ἐκ παγίδος ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι, ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπερασπιστής μου Κύριε.

ΨΑΛΜΟΙ, XXXI.

5 Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου,
ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

6 Ἐμίσησας τοὺς διαφυλάσσοντας ματαιό-
τητας διακενῆς ἐγὼ δὲ ἐπὶ τῷ Κυρίῳ ἤλπισα.

7 Ἀγαλλιᾶσομαι καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ
ἐλέει σου· ὅτι ἐπέιδες τὴν ταπείνωσίν μου,
ἔσωσας ἐκ τῶν ἀναγκῶν τὴν ψυχὴν μου.

8 Καὶ οὐ συνέκλεισάς με εἰς χεῖρας ἐχθροῦ,
ἔστησας ἐν εὐρυχώρῳ τοὺς πόδας μου.

9 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι θλίβομαι· ἐταράχθη
ἐν θυμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
γαστήρ μου.

10 Ὅτι ἐξέλιπεν ἐν ὀδύνῃ ἡ ζωὴ μου, καὶ τὰ
ἔτη μου ἐν στεναγμοῖς· ἡσθένησεν ἐν πτωχείᾳ
ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὰ ὀστέα μου ἐταράχθησαν.

11 Παρὰ πάντας τοὺς ἐχθροὺς μου ἐγενήθην
ὄνειδος, καὶ τοῖς γείτοσί μου σφόδρα, καὶ φό-
βος τοῖς γνωστοῖς μου· οἱ θεωροῦντές με ἔξω
ἔφυγον ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἐπελήσθην ὥσεί νεκρὸς ἀπὸ καρδίας·
ἐγενήθην ὥσεί σκεῦος ἀπολωλὸς,

13 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν παροικούντων
κυκλόθεν· ἐν τῷ συναχθῆναι αὐτοὺς ἅμα ἐπ'
ἐμέ, τοῦ λαβεῖν τὴν ψυχὴν μου ἐβουλεύσαντο.

14 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ σοὶ ἤλπισα Κύριε· εἶπα, Σὺ
εἶ ὁ Θεός μου,

15 Ἐν ταῖς χερσί σου οἱ κληροὶ μου· ῥῦσαί
με ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν μου, καὶ ἐκ τῶν κατα-
διωκόντων με.

16 Ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ τὸν δοῦ-
λόν σου, σῶσόν με ἐν τῷ ἐλέει σου.

17 Κύριε μὴ καταΐσχυνθείην, ὅτι ἐπεκαλεσά-
μην σε· αἰσχυνθείησαν οἱ ἄσεβεῖς, καὶ κα-
ταχθείησαν εἰς ἄδου.

18 Ἀλαλα γενηθήτω τὰ χεῖλη τὰ δόλια, τὰ
λαλοῦντα κατὰ τοῦ δικαίου ἀνομίαν ἐν ὑπερ

ΨΑΛΜΟΙ, XXXII.

ηφανία καὶ ἐξουθενώσῃ.

19 Ὡς πολὺ τὸ πλῆθος τῆς χρηστότητός σου Κύριε, ἧς ἔκρυσας τοῖς φοβουμένοις σε; ἐξεργάσω τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ, ἐναντίον τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων.

20 Κατακρύψεις αὐτοὺς ἐν ἀποκρύφῳ τοῦ προσώπου σου ἀπὸ ταραχῆς ἀνθρώπων, σκεπάσεις αὐτοὺς ἐν σκηνῇ ἀπὸ ἀνιλολογίας γλωσσῶν.

21 Εὐλογητὸς Κύριος, ὅτι ἐθαυμάστωσε τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐν πόλει περιοχῆς.

22 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Ἀπέρριμμαι ἀπὸ προσώπου τῶν ὀφθαλμῶν σου· διὰ τοῦτο εἰσήκουσας Κύριε τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

23 Ἀγαπήσατε τὸν Κύριον πάντες οἱ ὅσιοι αὐτοῦ, ὅτι ἀληθείας ἐκζητεῖ Κύριος, καὶ ἀνταποδίδωσι τοῖς περισσῶς ποιῆσιν ὑπερηφανίαν.

24 Ἀνδρίζεσθε, καὶ κραταιέσθω ἡ καρδία ὑμῶν, πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ Κύριον.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λβ'. XXXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ᾧ οὐ μὴ λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν, ἐδέεσιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

3 Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστά μου, ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμέ ἡ χεὶρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναι ἄκανθαν· διάψαλμα.

5 Τὴν ἁμαρτίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἀνομίαν μου οὐκ ἐκάλυψα· εἶπα, Ἐξαγορεύσω κατ' ἐμὲ τὴν ἀνομίαν μου τῷ Κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας

ΨΑΛΜΟΙ, XXIII.

τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου· διάψαλμα.

6 Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σέ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ· πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιούσι.

7 Σύ μου εἰ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιέχουσής με, τὸ ἀγαλλίαμά μου λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με· διάψαλμα.

8 Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ πορεύσῃ, ἐπισηριῶ ἐπὶ σέ τῆς ὀφθαλμοῦ μου.

9 Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς ἔκ ἐστι σύνεσις· ἐν χαλινῷ καὶ κημῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαι τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

10 Πολλαὶ αἱ μάστιγες τοῦ ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ Κύριον ἔλεος κυκλώσει.

11 Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ψαλ. λγ'. XXIII.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει μῖνεσις.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρα, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψάλατε αὐτῷ.

3 Ἀσατε αὐτῷ ᾠσμα καινόν, καλῶς ψάλατε ἐν ἀλαλαγμῷ.

4 Ὅτι εὐθὴς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, καὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πίστει.

5 Ἀγαπᾷ ἐλεημοσύνην καὶ κρίσιν, τοῦ ἐλέους Κυρίου πλήρης ἡ γῆ.

6 Τῷ λόγῳ τοῦ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

7 Συνάγων ὡσεὶ ἄσκον ὕδατα θαλάσσης, τιθεὶς ἐν θησαυροῖς ἀβύσσους.

8 Φοβηθήτω τὸν Κύριον πᾶσα ἡ γῆ, ἀπ' αὐτοῦ δὲ σαλευθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

ΨΑΛΜΟΙ, XXXIV.

9 Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐν-
ετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

10 Κύριος διασκεδάζει βουλὰς ἐθνῶν, ἀθετεῖ
δὲ λογισμοὺς λαῶν, καὶ ἀθετεῖ βεβλῆστας ἀρχόντων.

11 Ἡ δὲ βουλή τοῦ Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα
μένει, λογισμοὶ τῆς καρδίας αὐτοῦ ἀπὸ
γενεῶν εἰς γενεάς.

12 Μακάριον τὸ ἔθνος οὗ ἐστὶ Κύριος ὁ Θεὸς αὐ-
τῷ, λαὸς ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτοῦ.

13 Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος, εἶδε
πάντας τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων,

14 Ἐξ ἐτοίμου κατοικητηρίου αὐτοῦ ἐπέβλε-
ψεν ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

15 Ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐ-
τῶν, ὁ συνιεὶς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν.

16 Οὐ σώζεται βασιλεὺς διὰ πολλὴν δύναμιν, καὶ
γίγας οὐ σωθήσεται ἐν πλήθει ἰσχύος αὐτοῦ.

17 Ψευδὴς ἵππος εἰς σωτηρίαν, ἐν δὲ πλήθει
δυνάμεως αὐτοῦ οὐ σωθήσεται.

18 Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τὰς φοβημένας
αὐτόν, τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ,

19 Ῥύσασθαι ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς αὐτῶν,
καὶ διαθρέψαι αὐτοὺς ἐν λιμῷ.

20 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὑπομένει τῷ Κυρίῳ, ὅτι
βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς ἡμῶν ἐστίν.

21 Ὅτι ἐν αὐτῷ εὐφρανθήσεται ἡ καρδιά ἡμῶν,
καὶ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ ἠλπίσαμεν.

22 Γένοιτο τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Ψαλ. λδ'. XXXIV.

Εὐλογησῶ τὸν Κύριον ἐν παντί καιρῷ,
διαπαντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου.
ἀκουσάτωσαν πρᾶεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν.

ΨΑΛΜΟΙ, XXXIV.

3 Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἑμοῖς, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπιτοαυτό.

4 Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου· καὶ ἐκ πασῶν τῶν παροικιῶν με ἐρρύσατό με.

5 Προσέλθατε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

6 Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν.

7 Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ῥύσεται αὐτούς.

8 Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἄνθρωπος ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν.

9 Φοβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβημένοις αὐτόν.

10 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ· διάψαλμα.

11 Δεῦτε τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

12 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθῆς;

13 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

14 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν.

15 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὦτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

16 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιῶντας κακὰ, τῷ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

17 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

18 Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τῷ ταπεινῷ τῷ πνεύματι σώσει.

19 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ

ΨΑΛΜΟΙ, XXXV.

πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος.

20 Φυλάσσει πάντα τὰ ὅστᾱ αὐτῶν, ἐν ἑξ᾽ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

21 Θάνατος ἁμαρτωλῶν πονηρὸς, καὶ οἱ μισοῦντες τὸ δίκαιον πλημμελήσουσι.

22 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λε'. XXXV.

ΔΙΚΑΣΟΝ Κύριε τοὺς ἀδικοῦντάς με, πολέμησον τοὺς πολεμοῦντάς με.

2 Ἐπιλαβοῦ ὅπλου καὶ θυρεοῦ, καὶ ἀνάστηθι εἰς βοήθειάν μοι.

3 Ἐκχεον ῥομφαίαν, καὶ σύγκλεισον ἑξεναντίας τῶν καταδιωκόντων με, εἰπὸν τῇ ψυχῇ μου, Σωτηρία σου ἐγὼ εἰμι.

4 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν οἱ λεγιζόμενοί μοι κακά.

5 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χοῦς κατὰ πρόσωπον ἀνέμου, καὶ ἄγγελος Κυρίου ἐκθλίβων αὐτούς.

6 Γενηθήτω ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκότος καὶ ὀλίσθημα, καὶ ἄγγελος Κυρίου καταδιώκων αὐτούς.

7 Ὅτι δωρεὰν ἔκρυψάν μοι διαφθορὰν παγίδος αὐτῶν, μάτην ὠνείδισαν τὴν ψυχὴν μου.

8 Ἐλθέτω αὐτοῖς παγὶς ἣν οὐ γινώσκουσι, καὶ ἡ θήρα ἣν ἔκρυψαν, συλλαβέτω αὐτούς, καὶ ἐν τῇ παγίδι πεσοῦνται ἐν αὐτῇ.

9 Ἡ δὲ ψυχὴ μου ἀγαλλιάσεται ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, τερφθήσεται ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ αὐτοῦ.

10 Πάντα τὰ ὅστᾱ μου ἐροῦσι, Κύριε τίς

ΨΑΛΜΟΙ, XXXV.

ὅμοιός σοι; ῥυόμενος πτωχὸν ἐκ χειρὸς
στερεωτέρων αὐτοῦ, καὶ πτωχὸν καὶ πένητα
ἀπὸ τῶν διαρπαζόντων αὐτόν.

11 Ἀναστάντες μάρτυρες ἄδικοι, ἃ οὐκ ἐγί-
νωσκον, ἐπηρώτων με.

12 Ἀνταπεδίδοσάν μοι πονηρὰ ἀντὶ καλῶν,
καὶ ἀτεκνίαν τῇ ψυχῇ μου.

13 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ αὐτῆς παρενοχλεῖν μοι, ἐνε-
δύομην σάκκον· καὶ ἐταπείνουν ἐν νηστείᾳ τὴν
ψυχὴν μου, καὶ ἡ προσευχή μου εἰς κόλπον
μου ἀποστραφήσεται.

14 Ὡς πλησίον ὡς ἀδελφὸν ἡμέτερον οὕτως
εὐηρέστουν, ὡς πενθῶν καὶ σκυθρωπάζων οὕτως
ἐταπεινούμην.

15 Καὶ κατ' ἐμοῦ εὐφράνθησαν καὶ συνήχ-
θησαν ἐπ' ἐμέ μάστιγες καὶ οὐκ ἔγνων· διεσ-
χίσθησαν καὶ οὐ κατενύγησαν.

16 Ἐπείρασάν με, ἐξεμυκτήρισάν με μυκτηρισ-
μὸν, ἔβρυξαν ἐπ' ἐμέ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν.

17 Κύριε πότε ἐπόψῃ, ἀποκατάστησον τὴν
ψυχὴν μου ἀπὸ τῆς κακουργίας αὐτῶν, ἀπὸ
λεόντων τὴν μονογενῆ μου.

18 Ἐξομολογήσομαί σοι καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ
πολλῇ, ἐν λαῷ βαρεῖ αἰνέσω σε.

19 Μὴ ἐπιχαρείησάν μοι οἱ ἐχθραίνοντές μοι
ματαίως, οἱ μισοῦντές με δωρεὰν, καὶ δια-
νεύοντες ὀφθαλμοῖς.

20 Ὅτι ἐμοὶ μὲν εἰρηνικὰ ἐλάλουν, καὶ ἐπ'
ὕργῃ δόλους διελογίζοντο.

21 Καὶ ἐπλάτυναν ἐπ' ἐμέ τὸ στόμα αὐτῶν,
εἶπαν, Εὐγε, εὐγε, εἶδον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

22 Εἶδες Κύριε, μὴ παρασιωπήσης, Κύριε μὴ
ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

23 Ἐξεγέρθητι Κύριε, καὶ πρόσχες τῇ κρίσει μου,
ὁ Θεός μου καὶ ὁ Κύριός μου εἰς τὴν δίκην μου.

24 Κρίνόν με Κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην σου

ΨΑΛΜΟΙ, XXXVI.

Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ μὴ ἐπιχαρείησάν μοι.

25 Μὴ εἴποισαν ἐν καρδίαις αὐτῶν, Εὐγε, εὐγε τῇ ψυχῇ ἡμῶν· μηδὲ εἴποιεν, Κατεπίομεν αὐτόν.

26 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ἐπιχαίροντες τοῖς κακοῖς με· ἐνδυσάσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ μεγαλοῤῥημονῶντες ἐπ' ἐμέ.

27 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθείησαν οἱ θέλοντες τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθείη ὁ Κύριος, οἱ θέλοντες τὴν εἰρήνην τοῦ δούλου αὐτοῦ.

28 Καὶ ἡ γλῶσσά μου μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὸν ἔπαινόν σου.

Ψαλ. λς'. XXXVI.

ΦΗΣΙΝ ὁ παράνομος τῷ ἁμαρτάνειν ἐν ἑαυτῷ, ἔκ ἔστι φόβος Θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

2 Ὅτι ἐδόλωσεν ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ εὐρεῖν τὴν ἀνομίαν αὐτοῦ καὶ μισῆσαι.

3 Τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτοῦ ἀνομία καὶ δόλος, οὐκ ἠβουλήθη συνιέναι τοῦ ἀγαθῦναι.

4 Ἀνομίαν ἐλογίσατο ἐπὶ τῆς κοίτης αὐτοῦ, παρέστη πάσῃ ὁδῷ οὐκ ἀγαθῇ, τῇ δὲ κακίᾳ οὐ προσώχθισε.

5 Κύριε ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου ἕως τῶν νεφελῶν.

6 Ἡ δικαιοσύνη σου ὡς ὕψος Θεοῦ, τὰ κρίματά σου ὡσεὶ ἄβυσσος πολλή· ἀνθρώπους καὶ κτήνη σώσεις Κύριε,

7 Ὡς ἐπλήθυνας τὸ ἔλεός σου ὁ Θεός· οἱ δὲ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν σκέπη τῶν πτερύγων σου ἐλπίζουσιν.

8 Μεθυσθήσονται ἀπὸ πιότητος οἴκου σου, καὶ τὸν χειμάρρουν τῆς τρυφῆς σου ποτιεῖς αὐτούς.

9 Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

ΨΑΛΜΟΙ, XXXVII.

10 Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσίν σε, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

11 Μὴ ἐλθέτω μοι ποὺς ὑπερηφανίας, καὶ χεὶρ ἁμαρτωλῶν μὴ σαλεύσαι με.

12 Ἐκεῖ ἔπεσον πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἐξώσθησαν καὶ οὐ μὴ δύνωνται στήναι.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λζ'. XXXVII.

ΜΗ παραζήλου ἐν πονηρευομένοις, μηδὲ ζήλου τοὺς ποιοῦντας τὴν ἀνομίαν.

2 Ὅτι ὥσει χόρτος ταχὺ ἀποξηρανθήσονται, καὶ ὥσει λάχανα χλόης ταχὺ ἀποπεσοῦνται.

3 Ἐλπισον ἐπὶ Κύριον, καὶ ποίει χρηστότητα, καὶ κατασκήνου τὴν γῆν, καὶ ποιμανθήσῃ ἐπὶ τῷ πλούτῳ αὐτῆς.

4 Κατατρέψῃσον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου.

5 Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδόν σου, καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσῃ.

6 Καὶ ἐξοίσει ὥς φῶς τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ τὸ κρίμα σου ὥς μεσημβρίαν.

7 Ὑποτάγηθι τῷ Κυρίῳ, καὶ ἰκέτευσον αὐτόν· μὴ παραζήλου ἐν τῷ κατευοδουμένῳ ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ, ἐν ἀνθρώπῳ ποιοῦντι παρανομίας.

8 Παῦσαι ἀπὸ ὀργῆς καὶ ἐγκατάλιπε θυμόν, μὴ παραζήλου ὥς πονηρεύεσθαι.

9 Ὅτι οἱ πονηρευόμενοι ἐξολοθρευθήσονται, οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Κύριον, αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

10 Καὶ ἔτι ὀλίγον καὶ οὐ μὴ ὑπάρξῃ

ΨΑΛΜΟΙ, XXXVII.

ἁμαρτωλός, καὶ ζητήσεις τὸν τόπον αὐτοῦ,
καὶ οὐ μὴ εὕρης.

11 Οἱ δὲ πρᾶεῖς κληρονομήσουσι γῆν, καὶ
κατατρυφήσουσιν ἐπὶ πλήθει εἰρήνης.

12 Παρατηρήσεται ὁ ἁμαρτωλός τὸν δίκαιον,
καὶ βρύξει ἐπ' αὐτὸν τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ.

13 Ὁ δὲ Κύριος ἐκγελάσεται αὐτὸν, ὅτι
προβλέπει ὅτι ἥξει ἡ ἡμέρα αὐτοῦ.

14 Ῥομφαίαν ἐσπάσαντο οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐν-
έτειναν τόξον αὐτῶν, τοῦ καταβαλεῖν πτωχὸν
καὶ πένητα, τοῦ σφάξαι τοὺς εὐθεῖς τῇ καρ-
δίᾳ.

15 Ἡ Ῥομφαία αὐτῶν εἰσέλθοι εἰς τὴν καρ-
δίαν αὐτῶν, καὶ τὰ τόξα αὐτῶν συντριβεῖν.

16 Κρεῖσσον ὀλίγον τῷ δικαίῳ ὑπὲρ πλου-
τον ἁμαρτωλῶν πολύν.

17 Ὅτι βραχίονες ἁμαρτωλῶν συντριβήσου-
νται, ὑποστηρίζει δὲ τοὺς δικαίους ὁ Κύριος.

18 Γινώσκει Κύριος τὰς ὁδοὺς τῶν ἀμώμων,
καὶ ἡ κληρονομία αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται.

19 Οὐ καταισχυνθήσονται ἐν καιρῷ πονηρῷ,
καὶ ἐν ἡμέραις λιμοῦ χορτασθήσονται.

20 Ὅτι οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπολοῦνται, οἱ δὲ
ἐχθροὶ τοῦ Κυρίου ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτοὺς
καὶ ὑψωθῆναι, ἐκλείποντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέ-
λιπον.

21 Δανεῖζεται ὁ ἁμαρτωλός, καὶ οὐκ ἀπο-
τίσει, ὁ δὲ δίκαιος οἰκτεῖρει καὶ δίδοι.

22 Ὅτι οἱ εὐλογῶντες αὐτὸν κληρονομήσουσι
γῆν, οἱ δὲ καταρώμενοι αὐτὸν ἐξολοθρευθή-
σονται.

23 Παρὰ Κυρίου τὰ διαβήματα ἀνθρώπου
κατευθύνεται, καὶ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ θελήσει.

24 Ὅταν πέσῃ οὐ καταρραχθήσεται, ὅτι Κύ-
ριος ἀντιστηρίζει χεῖρα αὐτοῦ.

25 Νεώτερος ἐγενόμην, καὶ γὰρ ἐγήρασα καὶ

ΨΑΛΜΟΙ, XXXVII.

οὐκ εἶδον δίκαιον ἐγκαταλελειμμένον, οὐδὲ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ ζητοῦν ἄρτους.

26 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἐλεεῖ καὶ δανείζει, καὶ
τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς εὐλογίαὶν ἔσται.

27 Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποιήσον ἀγα-
θόν, καὶ κατασκήνου εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

28 Ὅτι Κύριος ἀγαπᾷ κρίσιν, καὶ οὐκ ἐγκα-
ταλείψει τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα
φυλαχθήσονται· ἄμωμοι ἐκδικηθήσονται, καὶ
σπέρμα ἀσεβῶν ἐξολοθρευθήσεται.

29 Δίκαιοι δὲ κληρονομήσουσι γῆν, καὶ κα-
τασκηνώσουσιν εἰς αἰῶνα αἰῶνος ἐπ' αὐτῆς.

30 Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν, καὶ ἡ
γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσῃ κρίσιν.

31 Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτῷ ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, καὶ
οὐχ ὑποσκελισθήσεται τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

32 Κατανοεῖ ὁ ἁμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, καὶ
ζητεῖ τοῦ θανατῶσαι αὐτόν.

33 Ὁ δὲ Κύριος οὐ μὴ ἐγκαταλίπῃ αὐτόν
εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ καταδικάσαι
αὐτόν, ὅταν κρίνηται αὐτῷ.

34 Ὑπόμεινον τὸν Κύριον, καὶ φύλαξον τὴν
ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ ὑψώσῃ σε τοῦ κατακληρονο-
μῆσαι τὴν γῆν· ἐν τῷ ἐξολοθρεύεσθαι ἁμαρ-
τωλοὺς, ὄψει.

35 Εἶδον τὸν ἀσεβῆ ὑπερυψούμενον, καὶ
ἐπαιρόμενον εἰς τὰς κέδρους τοῦ Λιβάνου·

36 Καὶ παρῆλθον, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν, καὶ ἐζή-
τησα αὐτόν, καὶ οὐχ εὑρέθη ὁ τόπος αὐτοῦ.

37 Φύλασσε ἀκακίαν καὶ ἴδε εὐθύτητα, ὅτι
ἐστὶν ἐγκατάλειμμα ἀνθρώπῳ εἰρηνικῷ.

38 Οἱ δὲ παράνομοι ἐξολοθρευθήσονται ἐπι-
τοαυτὸ, τὰ ἐγκαταλείμματα τῶν ἀσεβῶν ἐξ-
ολοθρευθήσονται.

39 Σωτηρία δὲ τῶν δικαίων παρὰ Κυρίου, καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστὶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

ΨΑΛΜΟΙ, XXXVIII.

40 Καὶ βοηθήσει αὐτοῖς Κύριος, καὶ ῥύσεται αὐτοὺς, καὶ ἐξελεῖται αὐτοὺς ἐξ ἁμαρτωλῶν καὶ σώσει αὐτοὺς, ὅτι ἠλπισαν ἐπ' αὐτόν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. λη'. XXXVIII.

ΚΥΡΙΕ μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

2 Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

3 Οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου,

4 Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

5 Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

6 Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

7 Ὅτι ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη ἐμπαιγμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἰασις ἐν τῇ σαρκί μου.

8 Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρνώμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

9 Καὶ ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου οὐκ ἀπεκρύβη ἀπὸ σου.

10 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

11 Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου μακρόθεν ἔστησαν.

12 Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλη-

ΨΑΛΜΟΙ, XXXIX.

σαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

13 Ἐγὼ δὲ ὥσει κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὥσει ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐγενόμην ὥσει ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

15 Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακῆσθαι Κύριε ὁ Θεός μου.

16 Ὅτι εἶπα, Μὴ ποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

17 Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγυδιὸν μου ἐνώπιόν μου διαπαντός.

18 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

19 Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραΐωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισῶντές με ἀδίκως.

20 Οἱ ἀνταποδιδόντες κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

21 Μὴ ἐγκαταλίπῃς με Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

22 Πρόσχευ εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλ. λθ'. XXXIX.

Εἶπα, Φυλάξω τὰς ὁδούς μου, τῷ μὴ ἁμαρτάνειν ἐν γλώσσει μου ἑθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν, ἐν τῷ συστήναι τὸν ἁμαρτωλὸν ἐναντίον μου.

2 Ἐκωφίωθην καὶ ἐταπεινώθην καὶ ἐσίγησα ἐξ ἀγαθῶν, καὶ τὸ ἄλγυμά μου ἀνεκαινίσθη.

3 Ἐθερμάνθη ἡ καρδία μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελέτῃ μου ἐκκαυθήσεται πῦρ· ἐλάλησα ἐν γλώσσῃ μου,

4 Γνώρισόν μοι Κύριε τὸ πέρας μου, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν μου τίς ἐστίν, ἵνα γινῶ τι ὑστερῶ ἐγώ.

ΨΑΛΜΟΙ, XL.

5 Ἰδὲ παλαιὰς ἔθου τὰς ἡμέρας μου, καὶ ὑπόστασίς μου ὥσει ἔθέν ἐνώπιόν σου· πλὴν τὰ σύμπαντα μαλαιότης, πᾶς ἄνθρωπος ζῶν· διάψαλμα.

6 Μέντοιγε ἐν εἰκόνι διαπορεύεται ἄνθρωπος, πλὴν μάτην ταρασσεται· θησαυρίζει, καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά.

7 Καὶ νῦν τίς ἡ ὑπομονή μου; ἔχι ὁ Κύριος; καὶ ἡ ὑπόστασίς μου παρὰ σοί ἐστι· διάψαλμα.

8 Ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν μου ῥῦσαί με, ὄνειδος ἄφρονι ἔδωκάς με.

9 Ἐκωφώθην καὶ οὐκ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, ὅτι σὺ εἶ ὁ ποιήσας με.

10 Ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ τὰς μάστιγάς σου· ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς χειρός σου ἐγὼ ἐξέλιπον.

11 Ἐν ἐλεγμοῖς ὑπὲρ ἀνομίας ἐπαίδευσας ἄνθρωπον· καὶ ἐξέτηξας ὡς ἀράχνην τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, πλὴν μάτην ταρασσεται πᾶς ἄνθρωπος· διάψαλμα.

12 Εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου Κύριε καὶ τῆς δεήσεώς μου, ἐνώτισαι τῶν δακρύων μου· μὴ παρασιωπήσης, ὅτι πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ καὶ παρεπίδημος, καθὼς πάντες οἱ πατέρες μου.

13 Ἄνες μοι ἵνα ἀναψύξω πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξω.

Ψαλ. μ'. XL.

ΥΠΟΜΕΝΩΝ ὑπέμεινα τὸν Κύριον, καὶ προσέσχε μοι, καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου.

2 Καὶ ἀνήγαγέ με ἐκ λάκκου ταλαιπωρίας, καὶ ἀπὸ πηλῆς ἰλύος· καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τὰς πόδας μου, καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

3 Καὶ ἐνέβαλεν εἰς τὸ στόμα μου ᾠσμά καινόν, ὕμνον τῷ Θεῷ ἡμῶν· ὅψονται πολλοὶ καὶ φοβηθήσονται, καὶ ἐλπιούσιν ἐπὶ Κύριον.

4 Μακάριος ἀνὴρ, οὗ ἐστι τὸ ὄνομα Κυρίου

ΨΑΛΜΟΙ, XL.

ἐλπίς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἐπέβλεψεν εἰς ματαιότητας καὶ μανίας ψευδεῖς.

5 Πολλὰ ἐποίησας σὺ Κύριε ὁ Θεός μου τὰ θαυμάσιά σου, καὶ τοῖς διαλογισμοῖς σου οὐκ ἔστι τις ὁμοιωθήσεται σοί· ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

6 Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὀλοκαύτωμα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἤτησας.

7 Τότε εἶπον, Ἰδοὺ ἤκω, ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ,

8 Τῷ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ Θεός μου ἡβρλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς καρδίας μου.

9 Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλη, ἰδοὺ τὰ χεῖλή μου οὐ μὴ κωλύσω· Κύριε σὺ ἔγνως

10 Τὴν δικαιοσύνην μου, οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου εἶπα· οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

11 Σὺ δὲ Κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμοὺς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντελάβοντό μου.

12 Ὅτι περιέσχον με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνάσθην τῷ βλέπειν· ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

13 Εὐδόκησον Κύριε τοῦ ρύσασθαί με, Κύριε εἰς τὸ βοηθησαί μοι πρόσχες.

14 Καταισχυνθεῖσαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξάραι αὐτήν· ἀποστραφεῖσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἐντραπείησαν οἱ θέλοντές μοι κακὰ.

15 Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν, οἱ λέγοντές μοι, Εὐγε, εὐγε.

16 Ἀγαλλιάσαιντο καὶ εὐφρανθεῖσαν ἐπὶ

ΨΑΛΜΟΙ, ΧΛΙ

σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε Κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντός, Μεγαλυνθήτω ὁ Κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

17 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πέννης εἰμὶ, Κύριος φροντιεῖ μου· βοηθός μου καὶ ὑπερασπιστής μου εἰ σὺ ὁ Θεός μου, μὴ χρονίσῃς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μα'. ΧΛΙ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ὁ συνιῶν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρα πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ Κύριος.

2 Κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδοῖ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ.

3 Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας ἐν τῇ ἀρρώστια αὐτοῦ.

4 Ἐγὼ εἶπα, Κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

5 Οἱ ἐχθροί μου εἶπαν κακά μοι, Πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ;

6 Καὶ εἰ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μίτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ, ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.

7 Κατ' ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου, κατ' ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.

8 Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ' ἐμῶ, Μη ὁ κοιμώμενος ἔχι προσθήσει τοῦ ἀναστῆναι;

9 Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερνισμόν.

10 Σὺ δὲ Κύριε ἐλεησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

11 Ἐν τούτῳ ἔγνων, ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

ΨΑΛΜΟΙ, XLII.

12 Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου,
καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς
αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλ. μβ'. XLII.

Ο Νηρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ ἴασις πηγὰς ἰῶν
ὕδατιν, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ ὁ Θεός.

2 Ἐδίψησεν ἡ ψυχὴ μου πρὸς τὸν Θεὸν τὸν
ζῶντα· πότε ἤξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώ-
πῳ τοῦ Θεοῦ;

3 Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἔμοι ἄρτος ἡμέρας
καὶ νυκτός, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἐκάστην
ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

4 Ταῦτα ἐμνήσθην, καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμέ τὴν ψυχὴν
μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς
ἕως τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ· ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως
καὶ ἑξομολογήσεως ἤχου ἑορταζόντων.

5 Ἰνατί περίλυπος εἰ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συν-
ταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἑξο-
μολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τῆς προσώπου μου,

6 Ὁ Θεός μου· πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχὴ μου
ἐταράχθη, διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ
γῆς Ἰορδάνου, καὶ Ἑρμωνιεῖμι ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

7 Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν
τῶν καταρράκτων σου· πάντες οἱ μετεωρισμοί
σου, καὶ τὰ κύματά σου ἐπ' ἐμέ διήλθον.

8 Ἡμέρας ἐντελεῖται Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ,
καὶ νυκτός δηλώσει· παρ' ἐμοὶ προσευχὴ τῷ
Θεῷ τῆς ζωῆς μου,

9 Ἐρῶ τῷ Θεῷ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, διὰτί
μου ἐπελάθου; ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι
ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

10 Ἐν τῷ καταθλαῖσθαι τὰ ὀστέα μου, ὠνείδι-
σάν με οἱ θλίβοντές με· ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς
μοι καθ' ἐκάστην ἡμέραν, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεός σου;

ΨΑΛΜΟΙ, XLIII. XLIV.

11 Ἰνατι περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, ἡ σωτηρία τῷ προσώπου μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Ψαλ. μγ'. XLIII.

ΚΡΙΝΟΝ με ὁ Θεός, καὶ δίκασον τὴν δίκην μου, ἐξ ἔθνους οὐχ ὀσίου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἀδίκου καὶ δολίου ῥῦσαί με.

2 Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός κραταίωμα μου, ἵνατί ἀπώσω με; καὶ ἵνατί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν μου;

3 Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου καὶ τὴν ἀληθείάν σου, αὐτὰ με ὠδήγησαν καὶ ἤγαγόν με εἰς ὄρος ἁγίόν σου, καὶ εἰς τὰ σκηνώματά σου.

4 Καὶ εἰσελεύσομαι πρὸς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ, πρὸς τὸν Θεὸν τὸν εὐφραίνοντα τὴν νεότητά μου, ἐξομολογήσομαί σοι ἐν κιθάρα ὁ Θεός ὁ Θεός μου.

5 Ἰνατι περίλυπος εἶ ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἵνατί συνταράσσεις με; ἔλπισον ἐπὶ τὸν Θεόν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, ὁ Θεός μου.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μδ'. XLIV.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκέσαμεν, οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν, ἔργον ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

2 Ἡ χεὶρ σου ἔθνη ἐξωλόθρευσε, καὶ κατεφύτευσας αὐτούς, ἐκάκωσας λαοὺς καὶ ἐξέβαλες αὐτούς.

3 Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῶν ἐκληρονόμησαν γῆν, καὶ ὁ βραχίων αὐτῶν οὐκ ἔσωσεν αὐτούς, ἀλλὰ ἡ δεξιὰ σου καὶ ὁ βραχίων σου, καὶ ὁ φωτισμὸς τοῦ προσώπου σου, ὅτι εὐδόκησας ἐν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜΟΙ, XLIV.

4 Σὺ εἶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου,
ὁ ἐντελλόμενος τὰς σωτηρίας Ἰακώβ.

5 Ἐν σοὶ τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν κερατιοῦμεν, καὶ
ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξουθενώσομεν τοὺς ἐπα-
νισταμένους ἡμῖν.

6 Οὐ γὰρ ἐπὶ τῷ τόξῳ μου ἐλπῶ, καὶ ἡ ῥομ-
φαία μου οὐ σώσει με.

7 Ἐσωσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς,
καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

8 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινεθησόμεθα ὅλην τὴν
ἡμέραν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐξομολογησό-
μεθα εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Νυνὶ δὲ ἀπόσω καὶ κατήσχυνας ἡμᾶς, καὶ
οὐκ ἐξελεύσῃ ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν.

10 Ἀπέσρεψας ἡμᾶς εἰς τὰ ὀπίσω παρὰ τὰς ἐχ-
θρὰς ἡμῶν, καὶ οἱ μισῆντες ἡμᾶς διήρπαζον ἐαυτοῖς.

11 Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς πρόβατα βρώσεως, καὶ
ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς.

12 Ἀπέδου τὸν λαόν σου ἄνευ τιμῆς, καὶ οὐκ
ἦν πλῆθος ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν αὐτῶν.

13 Ἐθὺς ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκ-
τηρισμὸν καὶ καταγέλωτα τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

14 Ἐθὺς ἡμᾶς εἰς παραβολὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι,
κίνησιν κεφαλῆς ἐν τοῖς λαοῖς.

15 Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐντροπή μου κατε-
ναντίον μου ἐστὶ, καὶ ἡ αἰσχὺνὴ τοῦ προσώ-
που μου ἐκάλυψέ με,

16 Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος καὶ παραλαλῶν-
τος, ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ καὶ ἐκδιώκοντος.

17 Ταῦτα πάντα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐκ ἐπελα-
θόμεθά σοι, καὶ οὐκ ἠδικήσαμεν ἐν διαθήκῃ σοι.

18 Καὶ οὐκ ἀπέστη εἰς τὰ ὀπίσω ἡ καρδία
ἡμῶν, καὶ ἐξέκλινας τὰς τρίβους ἡμῶν ἀπὸ
τῆς ὁδοῦ σου.

19 Ὅτι ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐν τόπῳ κακώ-
σεως, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς σκιά θανάτου.

ΨΑΛΜΟΙ, XLV.

20 Εἰ ἐπελαθόμεθα τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ εἰ διεπετάσαμεν χεῖρας ἡμῶν πρὸς Θεὸν ἑλλότριον,

21 Οὐχὶ ὁ Θεὸς ἐκζητήσῃ ταῦτα; αὐτὸς γὰρ γινώσκει τὰ κρύφια τῆς καρδίας.

22 Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς.

23 Ἐξεγέρθητι, ἵνατί ὑπνοῖς Κύριε; ἀνάσθητι, καὶ μὴ ἀπίωσῃ εἰς τέλος.

24 Ἰνατί τὸ πρόσωπόν σου ἀποστρέφεις; ἐπιλανθάνῃ τῆς πτωχείας ἡμῶν καὶ τῆς θλίψεως ἡμῶν;

25 Ὅτι ἐταπεινώθη εἰς χοῦν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ἡμῶν.

26 Ἀνάστα Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Ψαλ. με'. XLV.

ΕΞΗΡΕΥΞΑΤΟ ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

2 Ὠραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου, διὰ τὸτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

3 Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σὺ ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ τῇ ὠραιότητί σου,

4 Καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατενοδοῦ, καὶ βασίλευε ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραύτητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσῃ σε θαυμαστῶς ἡ δεξιὰ σου.

5 Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σὺ πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

6 Ὁ θρόνος σου ὁ Θεὸς εἰς αἰῶνα αἰῶνος,

ΨΑΛΜΟΙ, XLVI.

ράβδος εὐθύτητος ἡ ράβδος τῆς βασιλείας σου.

7 Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου,

8 Σμύρνα καὶ σακλή καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱμαλίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ἠΰφρανάν σε.

9 Θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

10 Ἀκυσσον θυγαῖερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ ἔς σε, καὶ ἐπιλάθῃς τῆς λαῆς σου, καὶ τῆς οἴκης τῆς πατρός σου.

11 Ὅτι ἐπεθύμησεν ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Κύριός σου.

12 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ τῆς γῆς.

13 Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως Ἑσεβών, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς.

14 Περιβεβλημένη, πεποικιλμένη· ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὑπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

15 Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

16 Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι υἱοί, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

17 Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ, διὰ τῆς το λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. μς'. XLVI.

Ο ΘΕΟΣ ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφύδρα.

ΨΑΛΜΟΙ, XLVII.

2 Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

3 Ἦχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ· διάψαλμα.

4 Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

5 Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται, βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τῷ προσώπῳ.

6 Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἐκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἔσαλεύθη ἡ γῆ.

7 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

8 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς,

9 Ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συγκλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

10 Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

11 Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Ψαλ. μζ'. XLVII.

ΠΑΝΤΑ τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας, ὑλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιείσεως.

2 Ὅτι Κύριος ὕψιστος, φοβερός, βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

3 Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοὺς πόδας ἡμῶν.

4 Ἐξελέξατο ἡμῖν τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, ἣν ἠγάπησε· διάψαλμα.

ΨΑΛΜΟΙ, XLVIII.

5 Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

6 Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε, ψάλατε τῷ βασιλεῖ ἡμῶν, ψάλατε.

7 Ὅτι βασιλεὺς πάσης τῆς γῆς ὁ Θεός, ψάλατε συνετῶς.

8 Ἐβασίλευσεν ὁ Θεός ἐπὶ τὰ ἔθνη, ὁ Θεός κάθηται ἐπὶ θρόνου ἁγίου αὐτοῦ.

9 Ἀρχοντες λαῶν συνήχθησαν μετὰ τοῦ Θεοῦ Ἀβραάμ, ὅτι τοῦ Θεοῦ οἱ κραταιοὶ τῆς γῆς σφόδρα ἐπήρθησαν.

Ψαλ. μὴ'. XLVIII.

ΜΕΓΑΣ Κύριος, καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

2 Εὐρίζων, ἀγαλλιάματι πάσης τῆς γῆς, ὄρη Σιών τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου.

3 Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς.

4 Ὅτι ἰδοὺ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς συνήχθησαν, ἦλθοσαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

5 Αὐτοὶ ἰδόντες οὕτως ἐθαύμασαν, ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν,

6 Τρόμος ἐπελάβετο αὐτῶν· ἐκεῖ ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

7 Ἐν πνεύματι βιαίῳ συντρίψεις πλοῖα θάρσις.

8 Καθ' ἵππερ ἠκῶσαμεν, οὕτως καὶ εἶδομεν, ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ὁ Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα· διάψαλμα.

9 Ὑπελάβομεν ὁ Θεός τὸ ἔλεός σου ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ σου.

10 Κατὰ τὸ ὄνομά σου ὁ Θεός, οὕτως καὶ ἡ αἰνεσίς σου ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, δικαιοσύνης πλήρης ἡ δεξιὰ σου.

ΨΑΛΜΟΙ, XLIX.

11 Εὐφρανθήτω τὸ ὄρος Σιών, ἡ ἀγαλλιάσθωσαν αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκα τῶν κριμάτων σου Κύριε.

12 Κυκλώσατε Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτήν, διηγήσασθε ἐν τοῖς πύργοις αὐτῆς.

13 Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὴν δύναμιν αὐτῆς, καὶ καταδιέλεσθε τὰς βάρεις αὐτῆς, ὅπως ἂν διηγήσησθε εἰς γενεὰν ἑτέραν.

14 Ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, αὐτὸς ποιμανεῖ ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλ. μθ'. XLIX.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην,

2 Οἱ τε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐπιτραυτὸ πλούσιος καὶ πένης.

3 Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μέλητη τῆς καρδίας μου σίνεσιν.

4 Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀνοιξῶ ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου.

5 Ἰνατί φοβοῦμαι ἐν ἡμέρα πονηρᾶ; ἡ ἀνομία τῆς πτέρνης μου κυκλώσει με.

6 Οἱ πεποιθότες ἐπὶ τῇ δυνάμει αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῷ πλήθει τοῦ πλούτου αὐτῶν καυχώμενοι.

7 Ἀδελφὸς οὐ λυτροῦται, λυτρώσεται ἄνθρωπος; οὐ δώσει τῷ Θεῷ ἑξίλασμα ἑαυτοῦ,

8 Καὶ τὴν τιμὴν τῆς λυτρώσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ ἔκοπίασεν εἰς τὸν αἰῶνα,

9 Καὶ ζήσεται εἰς τέλος ὅτι οὐκ ὄψεται καταφθοράν.

10 Ὅταν ἴδῃ σοφοὺς ἀποθνήσκοντας, ἐπιτραυτὸ ἄφρων καὶ ἄνους ἀπολοῦνται, καὶ καταλείψουσιν ἄλλοτριος τὸν πλοῦτον αὐτῶν.

11 Καὶ οἱ τάφοι αὐτῶν οἰκίαι αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα, σκηνώματα αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γε-

ΨΑΛΜΟΙ, L.

νεαν, ἐπεκαλέσαντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἐπὶ τῶν γαιῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

13 Αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν σκάνδαλον αὐτοῖς, καὶ μετὰ ταῦτα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν εὐλογῆσουσι· διάψαλμα.

14 Ὡς πρόβατα ἐν ἄδῃ ἔθεντο, θάνατος ποιμανεῖ αὐτούς· καὶ κατὰ κυριεύσασιν αὐτῶν οἱ εὐθεῖς τοπρῶι, καὶ ἡ βοήθεια αὐτῶν παλαιωθήσεται ἐν τῷ ἄδῃ ἐκ τῆς δόξης αὐτῶν.

15 Πλὴν ὁ Θεὸς λυτρώσεται τὴν ψυχὴν με· ἐκ χειρὸς ἄδου, ὅταν λαμβάνη με· διάψαλμα.

16 Μὴ φοβοῦ ὅταν πλουτήσῃ ἄνθρωπος, καὶ ὅταν πληθυνθῇ ἡ δόξα τοῦ οἴκου αὐτοῦ.

17 Ὅτι οὐκ ἐν τῷ ἀποθνήσκειν αὐτὸν λήψεται τὰ πάντα, οὐδὲ συγκαταβήσεται αὐτῷ ἡ δόξα αὐτοῦ.

18 Ὅτι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ εὐλογηθήσεται, ἑξομολογήσεται σοι ὅταν ἀγαθύνῃς αὐτῷ.

19 Εἰσελεύσεται ἕως γενεᾶς πατέρων αὐτοῦ, ἕως αἰῶνος οὐκ ὀψεται φῶς.

20 Ἄνθρωπος ἐν τιμῇ ὢν, οὐ συνῆκε, παρσυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις, καὶ ὡμοιώθη αὐτοῖς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ν'. L.

ΘΕΟΣ θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν,

2 Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.

3 Ὁ Θεὸς ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ

ΨΑΛΜΟΙ, L.

οὐ παρασιωπήσεται· πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ καὶ
θήσεται, καὶ κύκλω αὐτοῦ καταιγὶς σφοδρά.

4 Προσκαλέσεται τὸν οὐρανὸν ἄνω, καὶ τὴν
γῆν διακρίναι τὸν λαὸν αὐτοῦ.

5 Συναγάγετε αὐτῷ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, τοὺς
διατιθεμένους τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐπὶ θυσίαις.

6 Καὶ ἀναγγελοῦσιν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιο-
σύνην αὐτοῦ, ὅτι Θεὸς κριτὴς ἐστὶ· διάψαλμα.

7 Ἄκουσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ, καὶ
διαμαρτίρομαί σοι, ὁ Θεὸς ὁ Θεός σε εἰμὶ ἐγώ.

8 Οὐκ ἐπὶ ταῖς θυσίαις σε ἐλέγξω σε, τὰ δὲ ὁλο-
καυτώματά σου ἐνώπιον μου ἐστὶ διαπαντός.

9 Οὐδέξομαι ἐκ τοῦ οἴκου σου μόσχους, οὐδὲ
ἐκ τῶν ποιμνίων σου χιμάρους.

10 Ὅτι ἐμὰ ἐστὶ πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρυ-
μοῦ, κτήνη ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ βόες.

11 Ἐγνώκα πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ,
καὶ ὥραιότης ἀγροῦ μετ' ἐμοῦ ἐστίν.

12 Ἐάν πεινάσω, οὐ μὴ σοι εἴπω, ἐμὴ γάρ
ἐστὶν ἡ οἰκουμένη καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

13 Μὴ φάγομαι κρέα ταύρων, ἢ αἷμα τράγων
πίομαι·

14 Θῦσον τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἀπό-
δος τῷ ὑψίστῳ τὰς εὐχάς σου.

15 Καὶ ἐπικάλεσάι με ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ
ἐξελοῦμαί σε, καὶ δοξάσεις με· διάψαλμα.

16 Τῷ δὲ ἁμαρτωλῷ εἶπεν ὁ Θεός, Ἰνατί σὺ
διηγῇ τὰ δικαιώματά μου, καὶ ἀναλαμβά-
νεις τὴν διαθήκην μου διὰ στόματός σου;

17 Σὺ δὲ ἐμίσησας παιδείαν, καὶ ἐξέβαλες
τοὺς λόγους μου εἰς τὰ ὀπίσω.

18 Εἰ ἐθειώρεις κλέπτην, συνέτρεχες αὐτῷ, καὶ
μετὰ μοιχῶν τὴν μερίδα σου ἐτίθεις.

19 Τὸ στόμα σου ἐπλεόνασε κακίαν, καὶ ἡ
γλῶσσά σου περιέπλεκε δολιότητα.

20 Καθήμενος κατὰ τῷ ἀδελφῇ σε κατελάλεις,

ΨΑΛΜΟΙ, LI.

καὶ κατὰ τοῦ υἱοῦ τῆς μητρὸς σε ἐτίθεις σκάνδαλον.

21 Ταῦτα ἐποίησας, καὶ ἐσίγησα, ὑπέλαβες ἀνομίαν, ὅτι ἔσομαί σοι ὅμοιος· ἐλέγξω σε, καὶ παραστήσω κατὰ πρόσωπόν σου.

22 Σύνετε δὴ ταῦτα οἱ ἐπιλανθανόμενοι τοῦ Θεοῦ, μήποτε ἀρπάσῃ, καὶ μὴ ἡ ὀρυόμενος.

23 Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με, καὶ ἐκεῖ ὁδὸς ἣν δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριον Θεοῦ.

Ψαλ. να'. LI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

2 Ἐπιπλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

3 Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

4 Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

5 Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

6 Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

7 Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

8 Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιᾶσονται ὅστ' αὐτὰ τεταπεινωμένα.

9 Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

10 Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός,

ΨΑΛΜΟΙ, LII.

καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

11 Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σε, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιόν σου μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

12 Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριζόν με.

13 Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεις ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.

14 Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

15 Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

16 Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

17 Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

18 Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

19 Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν, καὶ ὀλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσκῃς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ψαλ. νβ'. LII.

ΤΙ ἐγκαυχᾶ ἐν κακίᾳ ὁ δυνατὸς ἀνομίαν; ὅλην τὴν ἡμέραν.

2 Ἀδικίαν ἐλογίσατο ἡ γλῶσσά σου ὥσεί ξυρὸν ἠκοινημένον ἐποίησας δόλον.

3 Ἠγάπησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσίνην, ἀδικίαν ὑπὲρ τὸ λαλῆσαι δικαιοσύνην· διάψαλμα.

4 Ἠγάπησας πάντα τὰ ῥήματα καταποντισμοῦ, γλῶσσαν δολίαν.

ΨΑΛΜΟΙ, LIII.

5 Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς καθέλοι σε εἰς τέλος, ἐκ-
τίλαι σε καὶ μεταναστεύσαι σε ἀπὸ σκηνώματος,
καὶ τὸ ῥίζωμά σου ἐκ γῆς ζώντων· διάψαλμα.

6 Καὶ ὄψονται δίκαιοι καὶ φοβηθήσονται,
καὶ ἐπ' αὐτὸν γελάσονται, καὶ ἐροῦσιν,

7 Ἴδου ἄνθρωπος, ὃς οὐκ ἔθετο τὸν Θεὸν
βοηθὸν αὐτοῦ, ἀλλ' ἐπήλπισεν ἐπὶ τὸ πλῆθος
τοῦ πλούτου αὐτοῦ, καὶ ἐνεδυναμώθη ἐπὶ τῇ
ματαιότητι αὐτοῦ.

8 Ἐγὼ δὲ ὥσει ἐλαία κατάκαρπος ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἤλπισα ἐπὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ εἰς
τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος;

9 Ἐξομολογήσομαί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι
ἐποίησας, καὶ ὑπομενῶ τὸ ὄνομά σου, ὅτι
χρηστὸν ἐναντίον τῶν ὁσίων σου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νγ'. LIII.

ΕΙΠΕΝ ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, Οὐκ ἔστι
Θεός· διέφθειραν, καὶ ἐβδελύχθησαν ἐν ἀνο-
μίαις· οὐκ ἔστι ποιῶν ἀγαθόν.

2 Ὁ Θεὸς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν ἐπὶ τοὺς
υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, τοῦ ἰδεῖν εἰ ἔστι συνιῶν,
ἢ ἐκζητῶν τὸν Θεόν.

3 Πάντες ἐξέκλιναν, ἅμα ἠχρειώθησαν, οὐκ
ἔστι ποιῶν ἀγαθόν, οὐκ ἔστιν ἕως ἐνός.

4 Οὐχὶ γινώσκονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν
ἀνομίαν, οἱ κατεσθίοντες τὸν λαόν μου βρώ-
σει ἄρτου; τὸν Θεὸν οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

5 Ἐκεῖ ἐφοβήθησαν φόβον, οὗ οὐκ ἦν φόβος·
ὅτι ὁ Θεὸς διεσκόρπισεν ὕστα ἄνθρωπαρέσκων,
κατησχύνθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς ἐξεδένωσεν αὐτάς.

ΨΑΛΜΟΙ, LIV. LV.

6 Τίς δώσει ἐκ Σιών τὸ σωτήριον τῷ Ἰσραήλ ;
ἐν τῷ ἀποστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀγαλλιάσεται Ἰακώβ, καὶ
εὐφρανθήσεται Ἰσραήλ.

Ψαλ. νδ'. LIV.

Ο ΘΕΟΣ ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ
ἐν τῇ δυνάμει σου κρίνόν με.

2 Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου,
ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

3 Ὅτι ἄλλότριοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ
κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, οὐ προέ-
θεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν· διάψαλμα.

4 Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι, καὶ ὁ Κύριος
ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

5 Ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν
τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

6 Ἐκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ
ὀνόματί σου Κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

7 Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με, καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπείδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Ψαλ. νε'. LV.

ΕΝΩΤΙΣΑΙ ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου, καὶ
μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου·

2 Πρόσχεσ μοι, καὶ εἰσάκουσόν μου· ἐλυπή-
θην ἐν τῇ ἀδόλεσχίᾳ μου, καὶ ἐταράχθην.

3 Ἀπὸ φωνῆς ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἁμαρτωλοῦ· ὅτι ἐξέκλιναν ἐπ' ἐμέ ἁνομίαν,
καὶ ἐν ὀργῇ ἐνεκότουν μοι.

4 Ἡ καρδία μου ἐταράχθη ἐν ἐμοὶ, καὶ δει-
λία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμέ.

5 Φόβος καὶ τρόμος ἦλθεν ἐπ' ἐμέ καὶ ἐκά-
λυψέ με σκότος.

ΨΑΛΜΟΙ, LV.

6 Καὶ εἶπα, Τίς δώσει μοι πτέρυγας ὥσεί
περιστερᾶς; καὶ πετασθήσομαι καὶ καταπαύσω.

7 Ἴδου ἐμάκρυνα φυγαδεύων, καὶ ηὐλίσθην
ἐν τῇ ἐρήμῳ· διάψαλμα.

8 Προσεδεχόμεν τὸν σῶζόντά με ἀπὸ ὀλιγο-
ψυχίας καὶ καταιγίδος.

9 Καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς
γλώσσας αὐτῶν, ὅτι εἶδον ἄνομίαν καὶ ἀντι-
λογίαν ἐν τῇ πόλει.

10 Ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ τὰ
τείχη αὐτῆς, ἄνομία καὶ πόνος ἐν μέσῳ αὐτῆς.

11 Καὶ ἀδικία, καὶ οὐκ ἐξέλιπεν ἐκ τῶν πλα-
τειῶν αὐτῆς τόκος καὶ δόλος.

12 Ὅτι εἰ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκα ἄν,
καὶ εἰ ὁ μισῶν ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρόημόνησεν,
ἐκρύβην ἄν ἀπ' αὐτοῦ.

13 Σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε, ἡγεμῶν μου καὶ
γνωστέ μου,

14 Ὅς ἐπιτοαυτὸ ἐγλύκανας ἐδέσματα, ἐν τῷ
οἴκῳ τοῦ Θεοῦ ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ.

15 Ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς, καὶ κατα-
βήτωσαν εἰς ᾄδου ζῶντες· ὅτι πονηρία ἐν ταῖς
παροικίαις αὐτῶν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα, καὶ ὁ Κύ-
ριος εἰσήκουσέ μου.

17 Ἐσπέρας καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίας διηγῆσο-
μαι, καὶ ἀπαγγελῶ, καὶ ἐσακῶσεται τῆς φωνῆς μου.

18 Λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ τῶν
ἐγγιζόντων μοι, ὅτι ἐν πολλοῖς ἦσαν σὺν ἐμοί.

19 Ἐσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐ-
τοὺς, ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων· διάψαλμα·
οὐ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα, καὶ οὐκ
ἐφοβήθησαν τὸν Θεόν.

20 Ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδι-
δόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ.

21 Διεμερίσθησαν ἀπὸ ὀργῆς τοῦ προσώπου

ΨΑΛΜΟΙ, LVI.

αὐτοῦ, καὶ ἠγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ· ἠπαλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον, καὶ αὐτοὶ εἰσι βολίδες.

22 Ἐπίρρινσον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου, καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάalon τῷ δικαίῳ.

23 Σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς· ἄνδρες αἱμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας αὐτῶν· ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σε Κύριε.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νς'. LVI.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ὅτι κατεπάτησέ με ἄνθρωπος, ὅλην τὴν ἡμέραν πολεμῶν ἔθλιψέ με.

2 Κατεπάτησάν με οἱ ἐχθροί μου ὅλην τὴν ἡμέραν ἀπὸ ὕψους ἡμέρας· ὅτι πολλοὶ οἱ πολεμοῦντές με.

3 Φοβηθήσονται, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σοί.

4 Ἐν τῷ Θεῷ ἐπαινέσω τοὺς λόγους μου, ὅλην τὴν ἡμέραν ἐν τῷ Θεῷ ἠλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσῃ μοι σὰρξ.

5 Ὅλην τὴν ἡμέραν τοὺς λόγους μου ἐβδελύσσοντο, κατ' ἐμοῦ πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν εἰς κακόν.

6 Παροικήσουσι καὶ κατακρίνουσιν αὐτοὶ, τὴν πτέρναν μου φυλάξουσιν· καθάπερ ὑπέμεινα τῇ ψυχῇ μου.

7 Ὑπὲρ τοῦ μηθειὸς σώσεις αὐτοὺς, ἐν ὀργῇ λαοὺς κατάξεις· ὁ Θεός.

8 Τὴν ζωὴν μου ἐξήγγειλά σοι, ἔθες τὰ δάκρυά μου ἐνώπιόν σου, ὥς καὶ ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ σου.

ΨΑΛΜΟΙ, LVII.

9 Ἐπιστρέψουσιν οἱ ἐχθροί μου εἰς τὰ ὀπίσω,
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε· ἰδοὺ ἔγνων
ὅτι Θεός μου εἶ σύ.

10 Ἐπὶ τῷ Θεῷ αἰνέσω ῥῆμα, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ
αἰνέσω λόγον.

11 Ἐπὶ τῷ Θεῷ ἠλπισα, οὐ φοβηθήσομαι τί
ποιήσῃ μοι ἄνθρωπος.

12 Ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς αἱ εὐχαί, ἃς ἀποδώσω
αἰνέσεώς σου.

13 Ὅτι ἐρρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου,
καὶ τοὺς πόδας μου ἐξ ὀλισθήματος, τοῦ εὐ-
αρεστῆσαι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ἐν φωτὶ ζώντων.

Ψαλ. νζ. LVII.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, ἐλέησόν με, ὅτι ἐπὶ
σοὶ πέποιθεν ἡ ψυχὴ μου· καὶ ἐν τῇ σκιᾷ τῶν
πτερύγων σου ἐλπῶ, ἕως οὗ παρέλθῃ ἡ ἀνομία.

2 Κεκράξομαι πρὸς τὸν Θεὸν τὸν ὑψιστον, τὸν
Θεὸν τὸν εὐεργετήσαντά με· διάψαλμα.

3 Ἐξαπέστειλεν ἐξ οὐρανῶν ἔσωσέ με, ἔδωκεν
εἰς ὄνειδος τοὺς καταπατῆντάς με· ἔξαπέστειλεν
ὁ Θεὸς τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ τὴν ἀλήθειαν αὐτοῦ,

4 Καὶ ἐρρύσατο τὴν ψυχὴν μου ἐκ μέσου
σκύμνων· ἐκοιμήθην τεταραγμένος· υἱοὶ ἄν-
θρώπων, οἱ ὑδόντες αὐτῶν, ὅπλον καὶ βέλη,
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν, μάχαιρα ὀξεῖα.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ
ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Παγίδας ἠτοίμασαν τοῖς ποσὶ μου, καὶ κατέ-
καμψαν τὴν ψυχὴν μου· ὥρυξαν πρὸ προσώπου
μου βόθρον, καὶ ἐνέπεσαν εἰς αὐτόν· διάψαλμα.

7 Ἐτοίμη ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ
καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ.

8 Ἐξεγέρθητι ἡ δόξα μου, ἐξεγέρθητι ψαλ-
τήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερθήσομαι ὀρθρον.

ΨΑΛΜΟΙ, LVIII.

9 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ σοι ἐν ἔθνεσιν.

10 Ὅτι ἐμεγαλύνθη ἕως τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου, καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

11 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

Ψαλ. νη'. LVIII.

Εἰ ἀληθῶς ἄρα δικαιοσύνην λαλεῖτε, εὐθεῖα κρίνετε οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

2 Καὶ γὰρ ἐν καρδίᾳ ἀνομίας ἐργάζεσθε ἐν τῇ γῇ, ἀδικίαν αἱ χεῖρες ὑμῶν συμπλέκουσιν.

3 Ἀπηλλοτριώθησαν οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ μήτρας, ἐπλανήθησαν ἀπὸ γαστροῦ, ἐλάλησαν ψευδῆ.

4 Θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ομοίωσιν τοῦ ὄφεως, ὥσεί ἀσπίδος κωφῆς, καὶ βυούσης τὰ ὦτα αὐτῆς,

5 Ἦτις οὐκ εἰσακούσεται φωνὴν ἐπαδόντων, φαρμάκου τε φαρμακευομένου παρὰ σοφοῦ.

6 Ὁ Θεὸς συνέτριψε τοὺς ὀδόντας αὐτῶν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, τὰς μύλας τῶν λεόντων συνέθλασεν ὁ Κύριος.

7 Ἐξεδενωθήσονται ὡς ὕδωρ διαπορευόμενον, ἐντενεῖ τὸ τόξον αὐτοῦ ἕως οὗ ἀσθενήσουσιν.

8 Ὡσεὶ κηρὸς ὁ τακεῖς ἀνταναιρεθήσονται, ἔπεσε πῦρ, καὶ οὐκ εἶδον τὸν ἥλιον.

9 Πρὸ τοῦ συνιέναι τὰς ἀκάνθας ὑμῶν τὴν ῥάμνον, ὥσεὶ ζῶντας ὥσεὶ ἐν ὀργῇ καταπίεται ὑμᾶς.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος, ὅταν ἴδῃ ἐκδίκησιν ἀσεβῶν, τὰς χεῖρας αὐτοῦ νίψεται ἐν τῷ αἵματι τοῦ ἁμαρτωλοῦ.

11 Καὶ ἐρεῖ ἄνθρωπος, Εἰ ἄρα ἐστὶ κακοπός

ΨΑΛΜΟΙ, LIX.

τῷ δικαίῳ, ἄρα ἐστὶν ὁ Θεὸς κρίνων αὐτοὺς
ἐν τῇ γῇ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. νθ'. LIX.

ΕΞΕΛΟΥ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ὁ Θεός, καὶ
ἐκ τῶν ἐπανισταμένων ἐπ' ἐμέ λύτρωσαί με.

2 Ῥῦσαί με ἐκ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνο-
μίαν, καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

3 Ὅτι ἰδοὺ ἐθήρευσαν τὴν ψυχὴν μου, ἐπέ-
θεντο ἐπ' ἐμέ κραταιοί· οὔτε ἡ ἀνομία μου,
οὔτε ἡ ἁμαρτία μου Κύριε.

4 Ἄνευ ἀνομίας ἔδραμον καὶ κατεύθυνα·
ἐξεγέρθητι εἰς συνάντησίν μου, καὶ ἴδε.

5 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς
τοῦ Ἰσραὴλ, πρόσχες τῇ ἐπισκέψασθαι πάντα
τὰ ἔθνη, μὴ οἰκτειρήσης πάντας τοὺς ἐργαζο-
μένους τὴν ἀνομίαν· διὰ ψαλμα.

6 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξου-
σιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

7 Ἰδοὺ ἀποφθέγξονται ἐν τῷ στόματι αὐ-
τῶν, καὶ ῥομφαία ἐν τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν,
ὅτι τίς ἤκουσε;

8 Καὶ σὺ Κύριε ἐκγελάσῃ αὐτοὺς, ἐξουδενώ-
σεις πάντα τὰ ἔθνη.

9 Τὸ κράτος μου πρὸς σέ φυλάξω, ὅτι σὺ ὁ
Θεὸς ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

10 Ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεος αὐτοῦ προφθάσει
με, ὁ Θεός μου δείξει μοι ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου.

11 Μὴ ἀποκτείνῃς αὐτοὺς, μὴ ποτε ἐπιλά-
θωνται τοῦ νόμου σου· διασκόρπισον αὐτοὺς
ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ κατάγαγε αὐτοὺς ὁ
ὑπερασπιστής μου Κύριε.

12 Ἀμαρτίαν στόματος αὐτῶν, λόγον χει-

ΨΑΛΜΟΙ, LX.

λέων αὐτῶν, καὶ συλληφθήτωσαν ἐν τῇ ὑπερ-
ρηφανίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐξ ἁρᾶς καὶ ψεύδους διαγ-
γελήσονται.

13 Συντέλειαι, ἐν ὀργῇ συντελείας, καὶ οὐ
μὴ ὑπάρξουσιν· καὶ γινώσκονται ὅτι ὁ Θεὸς τοῦ
Ἰακώβ δεσπόζει τῶν περάτων τῆς γῆς· διά-
ψαλμα.

14 Ἐπιστρέψουσιν εἰς ἐσπέραν, καὶ λιμώξου-
σιν ὡς κύων, καὶ κυκλώσουσι πόλιν.

15 Αὐτοὶ διασκορπισθήσονται τῷ φαγεῖν, ἐὰν
δὲ μὴ χορτασθῶσι, καὶ γογγύσουσιν.

16 Ἐγὼ δὲ ᾄσομαι τῇ δυνάμει σου, κ' ἀγαλ-
λιάσομαι τοπρῶι τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐγενήθης
ἀντιλήπτωρ μου καὶ καταφυγὴ μου ἐν ἡμέρᾳ
θλίψεώς μου.

17 Βοηθός μου, σοὶ ψαλῶ ὁ Θεός μου, ἀν-
τιλήπτωρ μου εἰ ὁ Θεός μου, τὸ ἔλεός μου.

Ψαλ. ξ'. LX.

Ο ΘΕΟΣ ἀπώσω ἡμᾶς καὶ καθεῖλες ἡμᾶς,
ὥργισθης καὶ ὥκτειρήσας ἡμᾶς.

2 Συνέσεισας τὴν γῆν καὶ συνετάραξας αὐτήν,
ἵασαι τὰ συντρίμματα αὐτῆς, ὅτι ἔσαλεύθη.

3 Ἐδείξας τῷ λαῷ σου σκληρὰ, ἐπότισας
ἡμᾶς οἶνον κατανύξεως.

4 Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημείωσιν,
τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου· διάψαλμα.

5 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου,
σῶσον τῇ δεξιᾷ σου καὶ ἐπάκουσόν μου.

6 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ,
ἀγαλλιάσομαι καὶ διαμεριῶ Σικιμα, καὶ τὴν
κοιλιάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

7 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ ἐμός ἐστι Μανασ-
σῆ, καὶ Ἐφραὶμ κραταίωσις τῆς κεφαλῆς μου·
Ἰούδας βασιλεὺς μου,

ΨΑΛΜΟΙ, LXI.

8 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου, ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐκτενῶ τὸ ὑπόδημά μου, ἐμοὶ ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

9 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; τίς ὀδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

10 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ οὐκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

11 Δός ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

12 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς θλίβοντας ἡμᾶς.

Ψαλ. ξα'. LXI.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς δεήσεώς μου, πρόσχεε τῇ προσευχῇ μου.

2 Ἀπὸ τῶν περάτων τῆς γῆς πρὸς σέ ἐκέκραξα, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὴν καρδίαν μου, ἐν πέτρᾳ ὑψώσας με ὀδήγησάς με,

3 Ὅτι ἐγενήθης ἐλπίς μου, πύργος ἰσχύος ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ.

4 Πυροικήσω ἐν τῷ σκηνώματί σου εἰς τοὺς αἰῶνας, σκεπασθήσομαι ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου· διάψαλμα.

5 Ὅτι σὺ ὁ Θεὸς εἰσήκουσας τῶν προσευχῶν μου, ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου.

6 Ἡμέρας ἐφ' ἡμέρας βασιλέως προσθήσεις, τὰ ἔτη αὐτοῦ ἕως ἡμέρας γενεᾶς καὶ γενεᾶς.

7 Διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἔλεος καὶ ἀλήθειαν αὐτῆς τίς ἐκζητήσει αὐτῶν;

8 Οὕτως ψαλῶ τῷ ὀνόματί σου εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τοῦ ἀποδοῦναί με τὰς εὐχάς μου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας.

ΨΑΛΜΟΙ, LXII.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξβ'. LXII.

12
ΟΥΧΙ τῷ Θεῷ ὑποταγήσεται ἡ ψυχὴ μου;
παρ' αὐτοῦ γὰρ τὸ σωτήριόν μου.

2 Καὶ γὰρ αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου,
ἀντιλήπτωρ μου, οὐ μὴ σαλευθῶ ἐπὶ πλεῖον.

3 Ἔως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον; φο-
βέετε πάντες ὡς τοίχῳ κεκλιμένῳ καὶ φραγ-
μῷ ὠσμένῳ.

4 Πλὴν τὴν τιμὴν μου ἐβουλεύσαντο ἀπώ-
σασθαι· ἔδραμον ἐν δόψει· τῷ σώματι αὐτῶν
εὐλόγησεν, καὶ τῇ καρδίᾳ αὐτῶν κατηρῶντο· διά-
ψαλμα.

5 Πλὴν τῷ Θεῷ ὑποτάγηθι ἡ ψυχὴ μου, ὅτι
παρ' αὐτοῦ ἡ ὑπομονή μου.

6 Ὅτι αὐτὸς Θεὸς μου καὶ σωτὴρ μου, ἀν-
τιλήπτωρ μου, οὐ μὴ μεταναστεύσω.

7 Ἐπὶ τῷ Θεῷ τὸ σωτήριόν μου, καὶ ἡ δόξα
μου· ὁ Θεὸς τῆς βοηθείας μου, καὶ ἡ ἐλπίς
μου ἐπὶ τῷ Θεῷ.

8 Ἐλπίσατε ἐπ' αὐτὸν πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ·
ἐκχέετε ἐνώπιον αὐτοῦ τὰς καρδίας ὑμῶν, ὅτι
ὁ Θεὸς βοηθὸς ἡμῶν· διάψαλμα.

9 Πλὴν μάταιοι οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ψευ-
δεῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν ζυγοῖς τοῦ ἀδικῆ-
σαι, αὐτοὶ ἐκ ματαιότητος ἐπιτοῦντο.

10 Μὴ ἐλπίζετε ἐπ' ἀδικίαν, καὶ ἐπὶ ἀρπάγ-
ματα μὴ ἐπιποθεῖτε· πλοῦτος ἐὰν ῥέῃ, μὴ
προστίθεσθε καρδίαν.

11 Ἀπαξ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς, δύο ταῦτα ἔκρυψα,
ὅτι τὸ κράτος τοῦ Θεοῦ,

12 Καὶ σοῦ Κύριε τὸ ἔλεος, ὅτι σὺ ἀπο-
δώσεις ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ, LXIII. LXIV.

Ψαλ. ξγ'. LXIII.

Ο ΘΕΟΣ ὁ Θεός μου πρὸς σέ ὀρθρίζω, ἐδί-
ψησέ σοι ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ
μου, ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ,

2 Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν
δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

3 Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς, τὰ
χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

4 Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

5 Ὡσεὶ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ
ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ
ὄνομά σου.

6 Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,
ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

7 Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

8 Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ
ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

9 Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου,
εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς,

10 Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, με-
ρίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

11 Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ
Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ,
ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλ. ξδ'. LXIV.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ὁ Θεὸς τῆς προσευχῆς μου ἐν
τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ, ἀπὸ φόβου ἐχθροῦ
ἐξελοῦ τὴν ψυχὴν μου.

2 Ἐσκέπασάς με ἀπὸ συστροφῆς πονηρευο-
μένων, ἀπὸ πλήθους ἐργαζομένων ἁδικίαν.

3 Οἵτινες ἠκόνησαν ὡς ῥομφαίαν τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν, ἐνέτειναν τόξον πρᾶγμα πικρὸν,

ΨΑΛΜΟΙ, LXV.

4 Τοῦ κατατοξεῦσαι ἐν ἀποκρύφοις ἄμωμον, ἐξάπινα κατατοξεύσουσιν αὐτόν, καὶ οὐ φοβηθήσονται.

5 Ἐκραταίωσαν ἐαυτοῖς λόγον πονηρόν, διηγήσαντο τοῦ κρύψαι παγίδας· εἶπαν, Τίς ὄψεται αὐτούς;

6 Ἐξηρεύνησαν ἀνομίαν, ἐξέλιπον ἐξερευνῶντες ἐξερευνήσῃ· προσελεύσεται ἄνθρωπος, καὶ καρδία βαθεῖα,

7 Καὶ ὑψωθήσεται ὁ Θεός· βέλος νηπίων ἐγενήθησαν αἱ πληγαὶ αὐτῶν,

8 Καὶ ἐξουθένησαν αὐτόν αἱ γλῶσσαι αὐτῶν· ἐταράχθησαν πάντες οἱ θεωρῶντες αὐτοὺς,

9 Καὶ ἐφοβήθη πᾶς ἄνθρωπος· καὶ ἀνήγγειλαν τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ συνῆκαν.

10 Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν· καὶ ἐπαινεθήσονται πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξε'. LXV.

ΣΟΙ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχή.

2 Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σέ πᾶσα σὰρξ ἤξει.

3 Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ τὰς ἀσεβείας ἡμῶν σὺ ἰλάσῃ.

4 Μακάριος, ὃν ἐξελέξω καὶ προσελάβου, κατασκηνώσει ἐν ταῖς αὐλαῖς σου· πλησθησόμεθα ἐν τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴκου σου, ἅγιος ὁ ναός σου,

5 Θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ· ἐπάκυσσον ἡμῶν ὁ Θεός ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρὰν·

ΨΑΛΜΟΙ, LXVI.

6 Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχυρί σου, περιεζωσμένος ἐν δυναστείᾳ·

7 Ὁ συνταράσσων τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, ἤχους κυμάτων αὐτῆς.

8 Ταραχθήσονται τὰ ἔθνη, καὶ φοβηθήσονται οἱ κατοικοῦντες τὰ πέρατα ἀπὸ τῶν σημείων σου· ἐξόδους πρωΐας καὶ ἐσπέρις τέρψεις.

9 Ἐπεσκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνυς τοῦ πλουτίσαι αὐτήν· ὁ ποταμὸς τοῦ Θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων· ἠτοίμασας τὴν τροφήν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἐτοιμασία.

10 Τοὺς αὐλάκας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

11 Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πληθθήσονται πιότητος.

12 Πιανθήσεται τὰ ὄρη τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

13 Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ κοιλάδες πληθυνούσι σῖτον, κεκράζονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν.

Ψαλ. ξς'. LXVI.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ,

2 Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέσει αὐτοῦ.

3 Εἶπατε τῷ Θεῷ, Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου; ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψεύσονται σε οἱ ἐχθροί σου.

4 Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί σου· διάψαλμα.

5 Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, φοβερός

ΨΑΛΜΟΙ, LXVI.

ἐν βουλαῖς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

6 Ὁ μεταστρέφων τὴν θάλασσαν εἰς ξηρὰν,
ἐν ποταμῷ διελεύσονται ποδί· ἐκεῖ εὐφραν-
θησόμεθα ἐπ' αὐτῷ,

7 Τῷ δεσπόζοντι ἐν τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ τοῦ
αἰῶνος· οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ἔθνη ἐπι-
βλέπουσιν, οἱ παραπικραίνοντες μὴ ὑψούσθω-
σαν ἐν ἑαυτοῖς· διάψαλμα.

8 Εὐλογεῖτε ἔθνη τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἀκου-
τίσατε τὴν φωνὴν τῆς αἰνέσεως αὐτοῦ,

9 Τοῦ θεμένου τὴν ψυχὴν μου εἰς ζωὴν, καὶ
μὴ δόντος εἰς σάλον τοὺς πόδας μου.

10 Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός, ἐπύρωσας
ἡμᾶς ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον.

11 Εἰσήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν παγίδα, ἔθου
θλίψεις ἐπὶ τὸν νῶτον ἡμῶν,

12 Ἐπεβίβασας ἀνθρώπους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς
ἡμῶν· διήλθομεν διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος, καὶ
ἐξήγαγες ἡμᾶς εἰς ἀναψυχήν.

13 Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου ἐν ὅλο
καυτώμασιν, ἀποδώσω σοι τὰς εὐχὰς μου,

14 Ἄς διέστειλε τὰ χεῖλη μου, καὶ ἐλύλησε
τὸ στόμα μου ἐν τῇ θλίψει μου.

15 Ὁλοκαυτώματα μεμνελωμένα ἀνοίσω σοι
μετὰ θυμιάματος καὶ κριῶν, ποιήσω σοι βόας
μετὰ χιμάρων· διάψαλμα.

16 Δεῦτε ἀκέσατε, καὶ διηγῆσομαι, πάντες οἱ
φοβόμενοι τὸν Θεόν, ὅσα ἐποίησε τῇ ψυχῇ μου.

17 Πρὸς αὐτὸν τῷ στόματι μου ἐκέκραξα, καὶ
ὑψωσα ὑπὸ τὴν γλῶσσάν μου.

18 Ἀδικίαν εἰ ἐθειώρουν ἐν καρδίᾳ μου, μὴ
εἰσακουσάτω Κύριος.

19 Διὰ τοῦτο εἰσήκουσέ μου ὁ Θεός, προ-
σέσχε τῇ φωνῇ τῆς προσευχῆς μου.

20 Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἀπέστησε τὴν
προσευχὴν μου, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ.

Ψαλ. ξζ'. LXVII.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς·
διάψαλμα.

2 Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πα-
σιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

3 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

4 Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη,
ὅτι κρινεῖς λαούς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ
γῇ ὁδηγήσεις· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεός,
ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

6 Γῇ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς· εὐλογῆσαι
ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν,

7 Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν
αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξη'. LXVIII.

ΑΝΑΣΤΗΤΩ ὁ Θεός, καὶ διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ, καὶ φυγέτωσαν οἱ μισοῦντες
αὐτὸν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

2 Ὡς ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν· ὡς τή-
κεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός, οὕτως ἀπό-
λιντο οἱ ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

3 Καὶ οἱ δίκαιοι εὐφρανθήτωσαν· ἀγαλλιάσ-
θωσαν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· τερφθήτωσαν ἐν εὐ-
φροσύνῃ.

4 Ἀσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
ὁδοποιήσατε τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ δυσμῶν,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε ἐνώπιον
αὐτοῦ· ταραχθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ,

5 Τοῦ πατρὸς τῶν ὀρφανῶν, καὶ κριτοῦ τῶν
χηρῶν, ὁ Θεός ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ, LXVIII.

6 Ὁ Θεὸς κατοικίζει μονοτρόπους ἐν οἴκῳ, ἐξάγων πεπεδημένους ἐν ἀνδρείᾳ· ὁμοίως τὰς παραπικραίνοντας, τὰς κατοικῶντας ἐν τάφοις.

7 Ὁ Θεὸς, ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαί σε ἐνώπιον τῆς λαοῦ σου, ἐν τῷ διαβαίνειν σε τὴν ἔρημον· διάψαλμα.

8 Γῇ ἐσείσθῃ, καὶ γὰρ οἱ οὐρανοὶ ἔσταξαν ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ τοῦ Σινᾶ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ.

9 Βροχὴν ἐκούσιον ἀφοριεῖς ὁ Θεὸς τῇ κληρονομίᾳ σου, καὶ ἡσθένησε, σὺ δὲ κατηρτίσω αὐτήν.

10 Τὰ ζῶά σου κατοικοῦσιν ἐν αὐτῇ, ἡτοίμασας ἐν τῇ χρηστότητί σου τῷ πτωχῷ.

11 Ὁ Θεὸς Κύριος δώσει ῥῆμα τοῖς εὐαγγελιζομένοις δυνάμει πολλῇ,

12 Ὁ βασιλεὺς τῶν δυνάμεων τοῦ ἀγαπητῆς, τῆς ἀγαπητῆς, καὶ ὡραιότητι τῆς οἴκης διελέσθαι σκῦλα.

13 Ἐὰν κοιμηθῇτε ἀναμέσον τῶν κλήρων, πτέρυγες περιστερᾶς περιηργυρωμένοι, καὶ τὰ μετάφρενα αὐτῆς ἐν χλωρότητι χρυσίου.

14 Ἐν τῷ διασέλλειν τὸν ἐπαράνιον βασιλεῖς ἐπ' αὐτῆς, χιονωθήσονται ἐν Σαλμών.

15 Ὅρος τοῦ Θεοῦ ὄρος πῖον, ὄρος τετυρωμένον. ὄρος πῖον.

16 Ἰνατί ὑπολαμβάνετε ὄρη τετυρωμένα; τὸ ὄρος ὃ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς κατοικεῖν ἐν αὐτῷ· καὶ γὰρ ὁ Κύριος κατασκηνώσει εἰς τέλος.

17 Τὸ ἄρμα τῆς Θεᾶς μυριοπλάσιον, χιλιάδες εὐθηνένων, Κύριος ἐν αὐτοῖς ἐν Σινᾶ ἐν τῷ ἁγίῳ.

18 Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν· ἔλαβες δόματα ἐν ἀνθρώπῳ, καὶ γὰρ ἀπειθοῦντες τοῦ κατασκηνώσαι.

19 Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητὸς, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν, καὶ κατενοδώσει ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· διάψαλμα.

ΨΑΛΜΟΙ, LXVIII.

20 Ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, καὶ τοῦ Κυρίου αἱ διέξοδοι τοῦ θανάτου.

21 Πλὴν ὁ Θεὸς συνθλάσει κεφαλὰς ἐχθρῶν αὐτοῦ, κορυφὴν τριχὸς διαπορευομένων ἐν πλημμελείαις αὐτῶν.

22 Εἶπε Κύριος, Ἐκ Βασάν ἐπιστρέψω, ἐπιστρέψω ἐν βυθοῖς θαλάσσης.

23 Ὅπως ἂν βαφῇ ὁ πούς σου ἐν αἵματι, ἡ γλῶσσα τῶν κυνῶν σου ἐξ ἐχθρῶν παρ' αὐτοῦ.

24 Ἐθεωρήθησαν αἱ πορεῖαι σου ὁ Θεὸς, αἱ πορεῖαι τῆ Θεῆ μετὰ τῆ βασιλέως τῆ ἐν τῷ ἁγίῳ.

25 Προέφθασαν ἄρχοντες ἐχόμενοι ψαλλόντων, ἐν μέσῳ νεανίδων τυμπανιστριῶν.

26 Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, τὸν Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ.

27 Ἐκεῖ Βενιαμὴν νεώτερος ἐν ἐκστάσει, ἄρχοντες Ἰούδα ἡγεμόνες αὐτῶν, ἄρχοντες Ζαβουλὼν, ἄρχοντες Νεφθαλί.

28 Ἐντειλαὶ ὁ Θεὸς τῇ δυνάμει σε, δυνάμωσον ὁ Θεὸς τοῦτο, ὃ κατηρτίσω ἐν ἡμῖν.

29 Ἀπὸ τοῦ ναοῦ σου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, σοὶ οἴσουσι βασιλεῖς δῶρα.

30 Ἐπιτίμησον τοῖς θηρίοις τοῦ καλάμου· ἡ συναγωγὴ τῶν ταύρων ἐν ταῖς δαμάλεσι τῶν λαῶν, τοῦ μὴ ἀποκλεισθῆναι τοὺς δεδοκιμασμένους τῷ ἀργυρίῳ· διασκόρπισον ἔθνη τὰ τὰς πολέμους θέλοντα.

31 Ἡξουσι πρέσβεις ἐξ Αἰγύπτου, Αἰθιοπία προφθάσει χεῖρα αὐτῆς τῷ Θεῷ.

32 Αἱ βασιλεῖαι τῆς γῆς ἄσατε τῷ Θεῷ, ψάλατε τῷ Κυρίῳ· διάψαλμα.

33 Ψάλατε τῷ Θεῷ τῷ ἐπιβεβηκότι ἐπὶ τὸν οὐρανὸν τοῦ οὐρανοῦ κατὰ ἀνατολὰς, ἰδοὺ δώσει ἐν τῇ φωνῇ αὐτοῦ φωνὴν δυνάμεως.

34 Δότε δόξαν τῷ Θεῷ, ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἡ μεγαλοπρέπεια αὐτοῦ, καὶ ἡ δύναμις αὐταῦ ἐν

ΨΑΛΜΟΙ, LXIX.

ταῖς νεφέλαις.

35 Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, αὐτὸς δώσει δύναμιν καὶ κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητὸς ὁ Θεός.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ξθ'. LXIX.

ΣΩΣΟΝ με ὁ Θεός, ὅτι εἰσῆλθοσαν ὕδατα ἕως ψυχῆς μου.

2 Ἐνεπάγην εἰς ἵλυν βυθοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὑπόστασις· ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ καταιγὶς κατεπόντισέ με.

3 Ἐκοπίασα κρίζων, ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγξ μου, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου ἀπὸ τοῦ ἐλπίζειν με ἐπὶ τὸν Θεόν μου.

4 Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου οἱ μισοῦντές με δωρεάν· ἐκραταιώθησαν οἱ ἐχθροί μου οἱ ἐκδιώκόντές με ἀδίκως· ἃ οὐχ ἤρπασα, τότε ἀπετίννουν.

5 Ὁ Θεός σὺ ἔγνως τὴν ἀφροσύνην μου, καὶ αἱ πλημμέλειαί μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἐκρύβησαν.

6 Μὴ αἰσχυνθεῖησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ὑπομένοντές σε Κύριε τῶν δυνάμεων, μὴ ἐντραπείησαν ἐπ' ἐμέ οἱ ζητοῦντές σε ὁ Θεός τοῦ Ἰσραὴλ.

7 Ὅτι ἐνεκά σου ὑπήνεγκα ὄνειδισμὸν, ἐκάλυψεν ἐντροπὴ τὸ πρόσωπόν μου.

8 Ἀπηλλοτριωμένος ἐγενήθην τοῖς ἀδελφοῖς μου, καὶ ξένος τοῖς υἱοῖς τῆς μητρός μου.

9 Ὅτι ὁ ζῆλος τῆς οἴκης σου κατέφαγέ με, καὶ οἱ ὄνειδισμοὶ τῶν ὀνειδιζόντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ.

10 Καὶ συνέκαμψα ἐν νηστεία τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐγενήθη εἰς ὄνειδισμοὺς ἐμοί.

11 Καὶ ἐθέμην τὸ ἐνδύμᾶ μου σάκκον, καὶ ἐγενόμην αὐτοῖς εἰς παραβολήν.

ΨΑΛΜΟΙ, LXIX.

12 Κατ' ἐμῶ ἡδολέσχων οἱ καθήμενοι ἐν πύλῃ,
κ' εἰς ἐμέ ἐψαλλον οἱ πίνοντες τὸν οἶνον.

13 Ἐγὼ δὲ τῇ προσευχῇ μου πρὸς σέ Κύριε,
καιρὸς εὐδοκίας ὁ Θεός· ἐν τῷ πλήθει τῆ ἐλέης
σου ἐπάκυσόν με, ἐν ἀληθείᾳ τῆς σωτηρίας σε.

14 Σῶσόν με ὑπὸ πηλοῦ, ἵνα μὴ ἐμπαγῶ
ῥυσθείην ἐκ τῶν μισούντων με, καὶ ἐκ τοῦ
βάθους τῶν ὑδάτων.

15 Μὴ με καταποντισάτω καταιγὶς ὕδατος,
μηδὲ καταπιέτω με βυθὸς, μηδὲ συσχέτω ἐπ'
ἐμέ φρέαρ τὸ στόμα αὐτοῦ.

16 Εἰσάκουσέν μου Κύριε, ὅτι χρηστὸν τὸ
ἔλεός σου, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σε
ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ.

17 Καὶ μὴ ἀποσρέψῃς τὸ πρόσωπόν σε ἀπὸ τῆ
παιδός σε· ὅτι θλίβομαι, ταχὺ ἐπάκυσόν μου.

18 Πρόσχεε τῇ ψυχῇ μου, καὶ λύτρωσαι αὐ-
τήν, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου ῥῦσαί με.

19 Σὺ γὰρ γινώσκεις τὸν ὀνειδισμόν μου, καὶ
τὴν αἰσχύνην μου, καὶ τὴν ἐντροπὴν μου·
ἐναντίον σου πάντες οἱ θλίβοντές με.

20 Ὀνειδισμόν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου κ'
ταλαιπωρίαν· κ' ὑπέμεινα συλλυπόμενον, κ'
οὐχ ὑπῆρξε, κ' ὁ παρακαλοῦντα', κ' ἔχ εὖρον.

21 Καὶ ἔδωκαν εἰς τὸ βρῶμά μου χολήν, καὶ
εἰς τὴν δίψαν μου ἐπότισάν με ὄξος.

22 Γενηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτῶν
εἰς παγίδα, κ' εἰς ἀνταπόδοσιν, κ' εἰς σκάνδαλον.

23 Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ μὴ
βλέπειν, κ' τ' ἡ νύκτον αὐτῶν διαπαντὸς σύγκαμψον.

24 Ἐκχεον ἐπ' αὐτὰς τὴν ὀργήν σου, καὶ ὁ
θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβοι αὐτούς.

25 Γενηθήτω ἡ ἐπαυλὶς αὐτῶν ἡρημωμένη, κ' ἐν
τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν μὴ ἔσω ὁ κατοικῶν.

26 Ὅτι ὃν σὺ ἐπάταξας, αὐτοὶ κατεδίωξαν, κ'
ἐπὶ τὸ ἄλγος τῶν τραυμάτων με προσέθηκαν.

ΨΑΛΜΟΙ, LXX.

27 Πρόσθες ἀνομίαν ἐπὶ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν,
καὶ μὴ εἰσελθέτωσαν ἐν δικαιοσύνῃ σου.

28 Ἐξαλειφθήτωσαν ἐκ βίβλου ζώντων, καὶ
μετὰ δικαίων μὴ γραφήτωσαν.

29 Πτωχὸς καὶ ἀλγῶν εἰμι ἐγὼ, καὶ ἡ σωτη-
ρία τοῦ προσώπου σου ἀντελάβετό μου.

30 Αἰνέσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ μου μετ' ὧδῆς,
μεγαλυνῶ αὐτὸν ἐν αἰνέσει.

31 Καὶ ἀρέσει τῷ Θεῷ ὑπὲρ μόσχον νέον
κέρατα ἐκφέροντα καὶ ὅπλας.

32 Ἰδέτωσαν πτωχοὶ καὶ εὐφρανθήτωσαν·
ἐκζητήσατε τὸν Θεὸν, καὶ ζήσεσθε.

33 Ὅτι εἰσήκουσε τῶν πενήτων ὁ Κύριος, καὶ
τοὺς πεπεδημένους αὐτοῦ οὐκ ἐξουδένωσεν.

34 Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ,
θάλασσα καὶ πάντα τὰ ἔρποντα ἐν αὐτοῖς.

35 Ὅτι ὁ Θεὸς σώσει τὴν Σιών, καὶ οἰκοδο-
μηθήσονται αἱ πόλεις τῆς Ἰουδαίας, καὶ κα-
τοικήσουσιν ἐκεῖ, καὶ κληρονομήσουσιν αὐτήν.

36 Καὶ τὸ σπέρμα τῶν δούλων αὐτοῦ καθέ-
ξουσιν αὐτήν, καὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομα αὐτῆς
κατασκηνώσουσιν ἐν αὐτῇ.

Ψαλ. ο'. LXX.

Ο ΘΕΟΣ εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

2 Αἰσχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν οἱ ζητῶντες
τὴν ψυχὴν μου, ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ
καταισχυνθείησαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

3 Ἀποστραφείησαν παραντίκα αἰσχυνόμενοι
οἱ λέγοντές μοι, εὐγε, εὐγε.

4 Ἀγαλλιᾶσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ
σοὶ πάντες οἱ ζητῶντές σε, καὶ λεγέτωσαν δια-
παντὸς, Μεγαλυνθήτω ὁ Θεός, οἱ ἀγαπῶντες
τὸ σωτήριόν σου,

ΨΑΛΜΟΙ, LXXI.

5 Ἐγὼ δὲ πτωχὸς καὶ πένης, ὁ Θεὸς βοήθη-
σόν μοι· βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σύ,
Κύριε μὴ χρονίσῃς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. σα'. LXXI.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα μὴ καταισχυνθείην εἰς
τὸν αἰῶνα.

2 Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ
με, κλῖνον πρὸς με τὸ οὖς σου καὶ σῶσόν με.

3 Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν, καὶ εἰς
τόπον ὕχυρόν τοῦ σῶσαί με, ὅτι στερέωμά
μου καὶ καταφυγή μου εἶ σύ.

4 Ὁ Θεὸς μου ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς ἀμαρτω-
λοῦ, ἐκ χειρὸς παρανομοῦντος καὶ ἀδικοῦντος.

5 Ὅτι σύ εἶ ἡ ὑπομονή μου Κύριε, Κύριε ἡ
ἐλπίς μου ἐκ νεότητός μου.

6 Ἐπὶ σέ ἐπεστηρίχθην ἀπὸ γαστρὸς, ἐκ
κοιλίας μητρός μου σύ μου εἶ σκεπαστής· ἐν
σοὶ ἡ ὑμνησίς μου διαπαντός.

7 Ὡσεὶ τέρας ἐγενήθην τοῖς πολλοῖς, καὶ σὺ
βοηθός κραταῖος.

8 Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεως, ὥπως
ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου.

9 Μὴ ἀπορρίψῃς με εἰς καιρὸν γήρους, ἐν τῷ
ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν μου μὴ ἐγκαταλίπῃς με.

10 Ὅτι εἶπαν οἱ ἐχθροί μου ἐμοί, καὶ οἱ φυ-
λάσσοντες τὴν ψυχὴν μου ἐβλαεύσαντο ἐπιτο-
αυτό,

11 Λέγοντες, Ὁ Θεὸς ἐγκατέλιπεν αὐτόν,

ΨΑΛΜΟΙ, LXXI.

καταδιώξατε καὶ καταλάβετε αὐτόν, ὅτι οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος.

12 Ὁ Θεὸς μὴ μακρύνῃς ἀπ' ἐμοῦ, ὁ Θεὸς μου εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

13 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἐκλιπέτωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντες τὴν ψυχὴν μου, περιβαλλέσθωσαν αἰσχύνην καὶ ἐντροπὴν οἱ ζητῶντες τὰ κακά μοι.

14 Ἐγὼ δὲ διαπαντός ἐλπῶ, καὶ προσθήσω ἐπὶ πᾶσαν τὴν αἴνεσίν σου.

15 Τὸ στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου ὅτι οὐκ ἔγνων πραγματείας.

16 Εἰσελεύσομαι ἐν δυναστείᾳ Κυρίου, Κύριε μνησθήσομαι τῆς δικαιοσύνης σου μόνου.

17 Ἐδίδαξάς με ὁ Θεὸς ἐκ νεότητός μου, καὶ μέχρι νῦν ἀπαγγελῶ τὰ θαυμάσιά σου.

18 Καὶ ἕως γήρους καὶ πρεσβείου ὁ Θεὸς μὴ ἐγκαταλίπῃς με, ἕως ἂν ἀπαγγεῖλω τὸν βραχίονά σου πάσῃ τῇ γενεᾷ τῇ ἐρχομένῃ.

19 Τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου ὁ Θεὸς ἕως ὑψίστων, ἃ ἐποίησας μεγαλεῖα ὁ Θεὸς τίς ὅμοιός σοι;

20 Ὅσας ἐδειξάς μοι θλίψεις πολλὰς καὶ κακὰς; καὶ ἐπιστρέψας ἐζωοποίησάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

21 Ἐπλεόνασας τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ ἐπιστρέψας παρεκάλεσάς με, καὶ ἐκ τῶν ἀβύσσων τῆς γῆς πάλιν ἀνήγαγές με.

22 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἐξομολογήσομαί σοι ἐν σκεύει ψαλμοῦ τὴν ἀλήθειάν σου ὁ Θεός, ψαλῶ σοι ἐν κιθάρᾳ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ.

23 Ἀγαλλιάσονται τὰ χεῖλη μου ὅταν ψάλλω σοι, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἦν ἐλυτρώσω.

24 Ἔτι δὲ καὶ ἡ γλῶσσά μου ὅλην τὴν ἡμέραν μελετήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅταν αἰσχυνθῶσι καὶ ἐντραπῶσιν οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι.

Ψαλ. οβ'. LXXII.

Ο ΘΕΟΣ τὸ κρίμα σου τῷ βασιλεῖ δὸς, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ νίῳ τοῦ βασιλέως.

2 Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει.

3 Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου, καὶ οἱ βουνοί· ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων· καὶ ταπεινώσει συκοφάντην,

5 Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν.

6 Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγόνες στάζουσαι ἐπὶ τὴν γῆν.

7 Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη.

8 Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης.

9 Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι.

10 Βασιλεῖς Θαρσίς καὶ αἱ νῆσοι δῶρα προσοίπουνσι, βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι.

11 Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ βασιλεῖς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύουσιν αὐτῷ.

12 Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός.

13 Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει.

14 Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἐντίμον τὸ ὄνομα αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ.

15 Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ

ΨΑΛΜΟΙ, LXXIII.

χρυσίᾳ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύχονται περὶ αὐτῆς
διαπαντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσῃσιν αὐτόν.

16 Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἁκρῶν τῶν
ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ
καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως
ὥσεί χόρτος τῆς γῆς.

17 Ἐστω τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς
τοὺς αἰῶνας, πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα
αὐτῆς, καὶ εὐλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ
τῆς γῆς· πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν.

18 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
ποιῶν θαυμάσια μόνος,

19 Καὶ εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· καὶ
πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ·
γένοιτο, γένοιτο.

20 Ἐξέλιπον οἱ ὕμνοι Δαυὶδ τοῦ υἱοῦ Ἰεσσαί.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ογ'. LXXIII.

Ὡς ἀγαθὸς ὁ Θεὸς τῷ Ἰσραὴλ, τοῖς εὐθέσι
καρδία.

2 Ἐμὲ δὲ παρὰ μικρὸν ἐσαλεύθησαν οἱ πόδες,
παρ' ὀλίγον ἐξεχύθη τὰ διαβήματά μου.

3 Ὅτι ἐζήλωσα ἐπὶ τοῖς ἀνόμοις, εἰρήνην
ἀμαρτωλῶν θεωρῶν.

4 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνάνευσις ἐν τῷ θανάτῳ
αὐτῶν, καὶ στερέωμα ἐν τῇ μαστιγῇ αὐτῶν.

5 Ἐν κόποις ἀνθρώπων οὐκ εἰσὶ, καὶ μετὰ
ἀνθρώπων οὐ μαστιγώθησονται.

6 Διὰ τοῦτο ἐκράτησεν αὐτὸς ἡ ὑπερηφανία,
περιεβάλλοντο ἀδικίαν καὶ ἀσέβειαν αὐτῶν.

7 Ἐξελεύσεται ὥς ἐκ στέατος ἡ ἀδικία αὐ-
τῶν· διήλθον εἰς διάθεσιν καρδίας.

8 Διανοήθησαν, καὶ ἐλάλησαν ἐν πονηρίᾳ,
ἀδικίαν εἰς τὸ ὕψος ἐλάλησαν.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXIII.

9 "Εθεντο εἰς οὐρανὸν τὸ στόμα αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν διήλθεν ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Διὰ τοῦτο ἐπισρέψει ὁ λαὸς μὲ ἐνταῦθα, καὶ ἡμέραι πλήρεις εὐρεθήσονται ἐν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπαν, Πῶς ἔγνω ὁ Θεὸς, καὶ εἰ ἔστι γνῶσις ἐν τῷ ὑψίστῳ;

12 Ἴδου οὗτοι οἱ ἁμαρτωλοὶ καὶ εὐθηνοῦντες εἰς τὸν αἰῶνα, κατέσχον πλούτου.

13 Καὶ εἶπα, "Αρα ματαίως ἐδικαίωσα τὴν καρδίαν μὲ, καὶ ἐνιψάμην ἐν ἀθώοις τὰς χεῖράς μου.

14 Καὶ ἐγενόμην μεμαστιγμένος ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ὁ ἔλεγχός μου εἰς τὰς πρωίας.

15 Εἰ ἔλεγον, Διηγῆσομαι οὕτως, ἰδού τῇ γενεᾷ τῶν υἱῶν σου ἡσυνθέτηκα.

16 Καὶ ὑπέλαβον τοῦ γνῶναι, τοῦτο κόπος ἐστὶν ἐναντίον μου,

17 "Εως εἰσέλθω εἰς τὸ ἁγιαστήριον τῷ Θεῷ, συνῶ εἰς τὰ ἔσχατα.

18 Πλὴν διὰ τὰς δολιότητας ἔθου αὐτοῖς, κατέβαλες αὐτοὺς ἐν τῷ ἐπαρθῆναι.

19 Πῶς ἐγένοντο εἰς ἐρήμωσιν; ἐξάπινα ἐξέλιπον, ἀπώλοντο διὰ τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

20 Ὡσεὶ ἐνύπνιον ἐξεχειρομένου, Κύριε ἐν τῇ πόλει σου τὴν εἰκόνα αὐτῶν ἐξουθενώσεις.

21 "Οτι ηὐφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ οἱ νεφροί μου ἠλλοιώθησαν.

22 Καὶ γὰρ ἐξουθενωμένος, καὶ οὐκ ἔγνων, κτηνώδης ἐγενόμην παρὰ σοί,

23 Καὶ γὰρ διαπαντός μετὰ σοῦ ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου,

24 Ἐν τῇ βουλῇ σου ὠδήγησάς με, καὶ μετὰ δόξης προσελάβου με.

25 Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ παρὰ σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς;

26 Ἐξέλιπεν ἡ καρδία μὲ καὶ ἡ σὰρξ μὲ, ὁ Θεὸς τῆς καρδίας μὲ, καὶ ἡ μερίς μὲ ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXIV.

27 Ὅτι ἰδοὺ οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σῃ, ἀπολοῦνται· ἐξωλόθρευσας πάντα τὸν πορνεύοντα ἀπὸ σοῦ.

28 Ἐμοὶ δὲ τὸ προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστι, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα μου· τοῦ ἐξαγγεῖλαι πάσας τὰς αἰνέσεις σου ἐν ταῖς πύλαις τῆς θυγατρὸς Σιών.

Ψαλ. οδ'. LXXIV.

ΙΝΑΤΙ ἀπώσω ὁ Θεὸς εἰς τέλος; ὠργίσθη ὁ θυμὸς σου ἐπὶ πρόβατα νομῆς σου;

2 Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου ἧς ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς· ἐλυτρώσω ῥάβδον κληρονομίας σου ὅρος Σιών τοῦτο ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.

3 Ἐπαρον τὰς χεῖράς σου ἐπὶ τὰς ὑπερηφανίας αὐτῶν εἰς τέλος· ὅσα ἐπονηρεύσατο ὁ ἐχθρὸς ἐν τοῖς ἀγίοις σου,

4 Καὶ ἐνεκαυχήσαντο οἱ μισῆντές σε ἐν μέσῳ τῆς ἐορτῆς σου· ἔθεντο τὰ σημεῖα αὐτῶν σημεῖα,

5 Καὶ οὐκ ἔγνωσαν, ὥς εἰς τὴν εἴσοδον ὑπεράνω· ὥς ἐν ὄρυμῳ ξύλων ἀξίναις ἐξέκοψαν

6 Τὰς θύρας αὐτῆς ἐπιτοαυτὸ, ἐν πελέκει καὶ λαξευτηρίῳ κατέρραξαν αὐτήν.

7 Ἐνεπύρισαν ἐν πυρὶ τὸ ἁγιαστήριόν σου εἰς τὴν γῆν, ἐβεβήλωσαν τὸ σκῆνωμα τοῦ ὀνόματός σου.

8 Εἶπαν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, ἡ συγγένεια αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, Δεῦτε, καταπαύσωμεν τὰς ἐορτὰς Κυρίου ἀπὸ τῆς γῆς.

9 Τὰ σημεῖα ἡμῶν οὐκ εἶδομεν, οὐκ ἔστιν ἔτι προφήτης, καὶ ἡμᾶς οὐ γνώσεται ἔτι.

10 Ἔως πότε ὁ Θεὸς, ὀνειδιεῖ ὁ ἐχθρὸς, παροξυνεῖ ὁ ὑπεναντίος τὸ ὄνομά σου εἰς τέλος;

11 Ἰνατί ἀποστρέφεις τὴν χεῖρά σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου εἰς τέλος;

ΨΑΛΜΟΙ, LXXV.

12 Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰῶνος,
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς,

13 Σὺ ἐκραταίωσας ἐν τῇ δυνάμει σου τὴν
θάλασσαν, σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν
δρακόντων ἐπὶ τοῦ ὕδατος.

14 Σὺ συνέτριψας τὰς κεφαλὰς τῶν δράκον-
τος, ἔδωκας αὐτὸν βρῶμα λαοῖς τοῖς Αἰθίοψι.

15 Σὺ διέρρηξας πηγὰς καὶ χειμάρρους, σὺ
ἐξήρανας ποταμούς· ἡθάμ.

16 Σὴ ἐστὶν ἡ ἡμέρα, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ νύξ, σὺ
κατηρτίσω ἥλιον καὶ σελήνην.

17 Σὺ ἐποίησας πάντα τὰ ὅρια τῆς γῆς, θέ-
ρος καὶ ἔαρ σὺ ἐποίησας.

18 Μνήσθητι ταύτης τῆς κτίσεώς σου· ἐχθρὸς
ὠνείδισε τὸν Κύριον, καὶ λαὸς ἄφρων παρώ-
ξυνε τὸ ὄνομά σου.

19 Μὴ παραδῶς τοῖς θηρίοις ψυχὴν ἐξομολο-
γουμένην σοι, τῶν ψυχῶν τῶν πενήτων σε μὴ
ἐπιλάβῃ εἰς τέλος.

20 Ἐπίβλεψον εἰς τὴν διαθήκην σε, ὅτι ἐπλη-
ρώθησαν οἱ ἐσκοτωμένοι τῆς γῆς οἴκων ἀνομιῶν.

21 Μὴ ἀποσραφήτω τεταπεινωμένος καὶ κα-
τησχυμμένος, πτωχὸς καὶ πένης αἰνέσουσι τὸ
ὄνομά σου.

22 Ἀνάστα ὁ Θεός, δίκασον τὴν δίκην σου,
μνήσθητι τῶν ὀνειδισμῶν σου τῶν ὑπὸ ἄφρο-
νος ὅλην τὴν ἡμέραν.

23 Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς τῶν ἱκετῶν σε,
ἡ ὑπερηφανία τῶν μισούντων σε ἀναβαίη
διαπαντὸς πρὸς σέ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οε'. LXXV.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΕΘΑ σοι ὁ Θεός, ἐξομο-
λογησόμεθα, καὶ ἐπικαλεσόμεθα τὸ ὄνομά
σου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXVI.

- 2 "Οταν λάβω καιρόν, ἐγὼ εὐθύτητας κρινῶ.
 3 Ἐτάκη ἡ γῆ, καὶ πάντες οἱ κατοικῶντες αὐτήν,
 ἐγὼ ἐξερέωσα τῆς σύλῃς αὐτῆς· διάψαλμα.
 4 Εἶπα τοῖς παρανομῶσι, μὴ παρανομεῖν,
 καὶ τοῖς ἁμαρτάνουσι, Μὴ ὑψοῦτε κέρας.
 5 Μὴ ἐπαίρετε εἰς ὑψος τὸ κέρας ὑμῶν, μὴ
 λαλεῖτε κατὰ τοῦ Θεοῦ ἀδικίαν.
 6 "Οτι οὔτε ἀπὸ ἐξόδων, οὔτε ἀπὸ δυσμῶν,
 οὔτε ἀπὸ ἐρήμων ὁρέων,
 7 "Οτι ὁ Θεὸς κριτῆς ἐστὶ τοῦτον ταπεινοῖ,
 καὶ τοῦτον ὑψοῖ.
 8 "Οτι ποτήριον ἐν χειρὶ Κυρίου, οἶνον ἀκράτῃς
 πληρὲς κεράσματος· καὶ ἔκλινεν ἐκ τοῦτου εἰς
 τῆστο, πλὴν ὁ τρυγίας αὐτῆς ἐκ ἐξεκενώθη· πί-
 ονται πάντες οἱ ἁμαρτωλοὶ τῆς γῆς.
 9 Ἐγὼ δὲ ἀγαλλιάσομαι εἰς τὸν αἰῶνα,
 ψαλῶ τῷ Θεῷ Ἰακώβ.
 10 Καὶ πάντα τὰ κέρατα τῶν ἁμαρτωλῶν
 συγκλάσω, καὶ ὑψωθήσεται τὰ κέρατα τοῦ
 δικαίου.

Ψαλ. ος'. LXXVI.

ΓΝΩΣΤΟΣ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσ-
 ραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

- 2 Καὶ ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ, καὶ
 τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών.
 3 Ἐκεῖ συνέτριψε τὰ κράτη τῶν τόξων, ὅπ-
 λον καὶ ῥομφαίαν καὶ πόλεμον· διάψαλμα.
 4 Φωτίζεις σὺ θαυμασῶς ἀπὸ ὁρέων αἰωνίων,
 5 Ἐταράχθησαν πάντες οἱ ἁσύνετοι τῇ καρ-
 δία· ὑπνωσαν ὑπνον αὐτῶν, καὶ οὐχ εὖρον καὶ δὲν
 πάντες οἱ ἄνδρες τῆς πλῆθους ταῖς χερσὶν αὐτῶν.
 6 Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου ὁ Θεός Ἰακώβ, ἐνύ-
 σταξαν οἱ ἐπιβεβηκότες τοὺς ἵππους.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXVII.

7 Σὺ φοβερός εἶ, καὶ τίς ἀντιστήσεται σοὶ ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου;

8 Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἠκούτισας κρίσιν, γῇ ἐφοβήθη καὶ ἠσύχασεν,

9 Ἐν τῷ ἀναστῆναι εἰς κρίσιν τὸν Θεόν, τοῦ σῶσαι πάντας τοὺς πρᾶεῖς τῇ καρδίᾳ· διάψαλμα.

10 Ὅτι ἐνθύμιον ἀνθρώπου ἐξομολογήσεται σοὶ, καὶ ἐγκατάλειμμα ἐνθυμίου ἐορτάσει σοι.

11 Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν, πάντες οἱ κύκλω αὐτοῦ οἴσουσι δῶρα· τῷ φοβερῷ

12 Καὶ ἀφαιρομένῳ πνεύματα ἀρχόντων, φοβερῷ παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

Ψαλ. οζ'. LXXVII.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἡ φωνή μου πρὸς τὸν Θεόν, καὶ προσέσχε μοι.

2 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου τὸν Θεόν ἐξεζήτησα, ταῖς χερσὶ μου νυκτὸς ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἠπατήθην· ἀπηνῆνατο παρακληθῆναι ἡ ψυχὴ μου.

3 Ἐμνήσθην τοῦ Θεοῦ, καὶ εὐφράνθην, ἠδολέσχῃσα, καὶ ὠλιγοψύχησε τὸ πνεῦμά μου· διάψαλμα.

4 Προκαλελάβοντο φυλακὰς πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἐταράχθην καὶ οὐκ ἐλάλησα.

5 Διελογισάμην ἡμέρας ἀρχαίας, καὶ ἔτη αἰῶνια ἐμνήσθην,

6 Καὶ ἐμελέτησα· νυκτὸς μετὰ τῆς καρδίας μου ἠδολέσχων, καὶ ἔσκαλλον τὸ πνεῦμά μου.

7 Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀπίσεται Κύριος, καὶ οὐ προσθήσει τοῦ εὐδοκῆσαι ἔτι;

8 Ἡ εἰς τέλος ἀποκόψει τὸ ἔλεος ἀπὸ γενεᾶς καὶ γενεᾶς;

9 Ἡ ἐπιλήσεται τοῦ οἰκτειρῆσαι ὁ Θεός, ἡ

ΨΑΛΜΟΙ, LXXVIII.

συνέξει ἐν τῇ ὀργῇ αὐτοῦ τοὺς οἰκτιρμούς αὐ-
τοῦ; διάψαλμα.

10 Καὶ εἶπα, Νῦν ἠρξάμην, αὕτη ἡ ἀλλοίω-
σις, τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου.

11 Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι μνησθή-
σομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασίων σου,

12 Καὶ μελετήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, καὶ
ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασί σου ἀδολεσχήσω.

13 Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ἁγίῳ ἡ ὁδός σου, τίς Θεὸς
μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

14 Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια, ἐγνώρι-
σας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου,

15 Ἐλυτρώσω ἐν τῷ βραχίονί σου τὸν λαόν
σου, τῆς νύκτος Ἰακώβ καὶ Ἰωσήφ· διάψαλμα.

16 Εἶδοσάν σε ὕδατα ὁ Θεὸς, εἶδοσάν σε ὕδατα
καὶ ἐφοβήθησαν, καὶ ἔταράχθησαν ἄβυσσοι.

17 Πλῆθος ἤχους ὑδάτων, φωνὴν ἔδωκαν αἱ
νεφέλαι· καὶ γὰρ τὰ βέλη σου διαπορεύονται,

18 Φωνὴ τῆς βροντῆς σου ἐν τῷ τροχῷ· ἔφα-
ναν αἱ ἀστραπαὶ σου τῇ οἰκουμένῃ, ἔσαλεύθη
καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ.

19 Ἐν τῇ θαλάσῃ ἡ ὁδός σου, καὶ αἱ τρίβοι
σου ἐν ὕδασι πολλοῖς, καὶ τὰ ἴχνη σου οὐ
γνωσθήσονται.

20 Ὡδήγησας ὡς πρόβατα τὸν λαόν σου ἐν
χειρὶ Μωυσῆ καὶ Ἀαρών.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οη'. LXXVIII.

ΠΡΟΣΕΧΕΤΕ λαός μου τὸν νόμον μου, κλίνετε
τὸ οὖς ὑμῶν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου,
φθέγγομαι προβλήματα ἀπ' ἀρχῆς.

3 Ὅσα ἠκούσαμεν καὶ ἔγνωμεν αὐτὰ, καὶ οἱ
πατέρες ἡμῶν διηγήσαντο ἡμῖν.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXVIII.

4 Οὐκ ἐκρύβη ἀπὸ τῶν τέκνων αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν, ἀπαγγέλλοντες τὰς αἰνέσεις Κυρίου καὶ τὰς δυναστείας αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτῆς ἃ ἐποίησε.

5 Καὶ ἀνέστησε μαρτύριον ἐν Ἰακώβ, καὶ νόμον ἔθετο ἐν Ἰσραὴλ· ὃν ἐνετείλατο τοῖς πατράσιν ἡμῶν, γνωρίσαι αὐτὸν τοῖς υἱοῖς αὐτῶν,

6 Ὅπως ἂν γινῶ γενεὰ ἑτέρα, υἱοὶ οἱ τεχθησάμενοι, καὶ ἀναστήσονται καὶ ἀπαγγελοῦσιν αὐτὰ τοῖς υἱοῖς αὐτῶν·

7 Ἵνα θῶνται ἐπὶ τὸν Θεὸν τὴν ἐλπίδα αὐτῶν, καὶ μὴ ἐπιλάθωνται τῶν ἔργων τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν·

8 Ἵνα μὴ γένωνται ὡς οἱ πατέρες αὐτῶν, γενεὰ σκολιὰ καὶ παραπικραίνουσα, γενεὰ ἣτις οὐ κατεύθυνεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐπιστώθη μετὰ τοῦ Θεοῦ τὸ πνεῦμα αὐτῆς.

9 Υἱοὶ Ἐφραΐμ ἐντείνοντες καὶ βάλλοντες τόξον, ἐστράφησαν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

10 Οὐχ ἐφύλαξαν τὴν διαθήκην τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ οὐκ ᾔθελον πορεύεσθαι.

11 Καὶ ἐπελάθοντο τῶν εὐεργεσιῶν αὐτοῦ καὶ τῶν θαυμασιῶν αὐτοῦ, ὧν ἔδειξεν αὐτοῖς·

12 Ἐναντίον τῶν πατέρων αὐτῶν ἃ ἐποίησε θαυμάσια, ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν πεδίῳ Τάνεως.

13 Διέρρηξε θάλασσαν, καὶ διήγαγεν αὐτοὺς, ἔστησεν ὕδατα ὥσεί ἄσκόν.

14 Καὶ ὠδήγησεν αὐτοὺς ἐν νεφέλῃ ἡμέρας, καὶ ὅλην τὴν νύκτα ἐν φωτισμῷ πυρός.

15 Διέρρηξε πέτραν ἐν ἐρήμῳ, καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ.

16 Καὶ ἐξήγαγεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς ὕδατα.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXVIII.

17 Καὶ προσέθεντο ἔτι τοῦ ἁμαρτάνειν αὐτῷ.
παρεπίκραναν τὸν ὕψιστον ἐν ἀνδρῶν,

18 Καὶ ἐξεπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ταῖς καρδίαις
αὐτῶν, τῇ αἰτῆσαι βρώματα λαῖς ψυχαῖς αὐτῶν.

19 Καὶ κατελάλησαν τῇ Θεῷ, καὶ εἶπαν, Μὴ δυνή-
σεται ὁ Θεὸς ἐτοιμάσαι τράπεζαν ἐν ἐρήμῳ;

20 Ἐπεὶ ἐπάταξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, καὶ
χειμαρῖνοι κατεκλύσθησαν· μὴ καὶ ἄρτον δυνήσεται
δοῦναι; ἢ ἐτοιμάσαι τράπεζαν τῷ λαῷ αὐτοῦ;

21 Διὰ τῆτο ἤκασε Κύριος καὶ ἀνεβάλετο, καὶ πῦρ
ἀνήφθη ἐν Ἰακώβ, καὶ ὀργὴ ἀνέβη ἐπὶ τὸ Ἰσραὴλ.

22 Ὅτι οὐκ ἐπίστευσαν ἐν τῷ Θεῷ, οὐδὲ
ἠλπισαν ἐπὶ τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐνετείλατο νεφέλαις ὑπεράνωθεν, καὶ
θύρας οὐρανοῦ ἀνέωξε

24 Καὶ ἔβρεξεν αὐτοῖς μάννα φαγεῖν, καὶ
ἄρτον οὐρανοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς.

25 Ἄρτον ἁγγέλων ἔφαγεν ἄνθρωπος, ἐπισι-
τισμὸν ἀπέστειλεν αὐτοῖς εἰς πλησμονήν.

26 Ἀπῆρε Νότον ἐξ οὐρανοῦ, καὶ ἐπήγαγεν ἐν
τῇ δυναστείᾳ αὐτοῦ Δίβα.

27 Καὶ ἔβρεξεν ἐπ' αὐτὰς ὥσει χῆν σάρκας, καὶ
ὥσει ἄμμον θαλασσῶν πετεινὰ πτερωτά.

28 Καὶ ἐπέπεσον εἰς μέσον τῆς παρεμβολῆς
αὐτῶν, κύκλῳ τῶν σκηνωμάτων αὐτῶν.

29 Καὶ ἐφάγοσαν καὶ ἐνεπλήσθησαν σφόδρα,
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῶν ἠνεγκεν αὐτοῖς.

30 Οὐκ ἐσερήθησαν ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας αὐτῶν·
ἔτι τῆς βρώσεως αὐτῶν ἔσσης ἐν ἰῷ σόματι αὐτῶν.

31 Καὶ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἀνέβη ἐπ' αὐτοὺς, καὶ
ἀπέκτεινεν ἐν τοῖς πίοσιν αὐτῶν, καὶ τοὺς
ἐκλεκτοὺς τοῦ Ἰσραὴλ συνεπόδισεν.

32 Ἐν πᾶσι τούτοις ἥμαρτον ἔτι, καὶ οὐκ
ἐπίστευσαν τοῖς θαυμασίοις αὐτοῦ.

33 Καὶ ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι
αὐτῶν, καὶ τὰ ἔτη αὐτῶν μετὰ σπουδῆς.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXVIII.

34 Ὃταν ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, ἐζήτουν αὐτὸν,
καὶ ἐπέστρεφον καὶ ὠρθρίζον πρὸς τὸν Θεόν.

35 Καὶ ἐμνήσθησαν, ὅτι ὁ Θεὸς βοηθὸς αὐτῶν
ἐστὶ, καὶ ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος λυτρωτὴς αὐτῶν ἐστὶ.

36 Καὶ ἠγάπησαν αὐτὸν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν,
καὶ τῇ γλώσσει αὐτῶν ἐψεύσαντο αὐτῷ.

37 Ἡ δὲ καρδία αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα μετ' αὐτῶν,
ἐδὲ ἐπισπώθησαν ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ.

38 Αὐτὸς δὲ ἐστὶν οἰκτίρων, καὶ ἱλάσσεται
ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, καὶ οὐ διαφθερεῖ, καὶ
πληθυνεῖ τῷ ἀποστρέψαι τὸν θυμὸν αὐτοῦ, καὶ
οὐχὶ ἐκκαίσει πᾶσαν τὴν ὀργὴν αὐτοῦ.

39 Καὶ ἐμνήσθη ὅτι σὰρξ εἰσι, πνεῦμα πο-
ρευόμενον καὶ οὐκ ἐπιστρέφον.

40 Ποσάκις παρεπύκρναν αὐτὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ,
παρώργισαν αὐτὸν ἐν γῇ ἀνύδρῳ;

41 Καὶ ἐπέστρεψαν καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεόν,
καὶ τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ παρώξυναν.

42 Οὐκ ἐμνήσθησαν τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἡμέρας,
ἧς ἐλυτρώσατο αὐτὰς ἐκ χειρὸς θλίβοντος.

43 Ὡς ἔθετο ἐν Αἰγύπτῳ τὰ σημεῖα αὐτοῦ,
καὶ τὰ τέρατα αὐτοῦ ἐν πεδίῳ Τάνεως.

44 Καὶ μετέστρεψεν εἰς αἷμα τὰς ποταμὸς αὐ-
τῶν, καὶ τὰ ὄμβρήματα αὐτῶν ὅπως μὴ πίωσιν.

45 Ἐξάπεσεν εἰς αὐτὰς κυνόμυϊαν, καὶ κατέ-
φαγεν αὐτὰς, καὶ βάτραχον, καὶ διέφθειρεν αὐτὰς.

46 Καὶ ἔδωκε τῇ ἐρυσίβῃ τὸν καρπὸν αὐτῶν,
καὶ τὰς πόνας αὐτῶν τῇ ἀκρίδι.

47 Ἀπέκτεινεν ἐν χαλᾷ τὴν ἄμπελον αὐτῶν,
καὶ τὰς συκαμίνους αὐτῶν ἐν τῇ πάχνῃ.

48 Καὶ παρέδωκεν ἐν χαλᾷ τὰ κτήνη αὐ-
τῶν, καὶ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν τῷ πυρί.

ΑΛΜΟΙ, LXXVIII.

49 Ἐξαπέστειλεν εἰς αὐτοὺς ὀργὴν θυμοῦ αὐ-
τῆ, θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, ἀποστολὴν
δι' ἀγγέλων πονηρῶν.

50 Ὁδοποίησε τρίβον τῇ ὀργῇ αὐτοῦ, οὐκ
ἐφείσατο ἀπὸ θανάτου τῶν ψυχῶν αὐτῶν, καὶ
τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς θάνατον συνέκλεισε.

51 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰ-
γύπτῳ, ἀπαρχὴν πόνων αὐτῶν ἐν τοῖς σκηνώ-
μασι Χάμ.

52 Καὶ ἀπῆρεν ὡς πρόβατα τὸν λαὸν αὐτοῦ,
ἤγαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ ποιμνιον ἐν ἐρήμῳ.

53 Καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἐλπίδι, καὶ ἔκ ἐδει-
λίαςαν, καὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν ἐκάλυψε θάλασσα.

54 Καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγιάσματος
αὐτῆ, ὄρος τῆτο ὃ ἐκτήσατο ἡ δεξιὰ αὐτοῦ.

55 Καὶ ἐξέβαλεν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ἔθνη,
καὶ ἐκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοινίῳ κληρο-
δοσίας, καὶ κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς σκηνώμασιν
αὐτῶν τὰς φυλάς τοῦ Ἰσραὴλ.

56 Καὶ ἐπειρασαν καὶ παρεπίκρανον τὸν Θεὸν
τὸν ὕψιστον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῆ ἔκ ἐφυλάξαντο.

57 Καὶ ἀπεστρεψαν, καὶ ἠσυνθέτησαν καθὼς καὶ
οἱ πατέρες αὐτῶν, μετεστράφησαν εἰς τόξον
στρεβλόν.

58 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ τοῖς βουνοῖς
αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν παρεζήλω-
σαν αὐτόν.

59 Ἦκουσεν ὁ Θεὸς καὶ ὑπερεῖδε, καὶ ἐξουδέ-
νωσε σφόδρα τὸν Ἰσραὴλ.

60 Καὶ ἀπώσατο τὴν σκηνὴν Σηλὼμ, σκή-
νωμα αὐτοῦ οὗ κατεσκήνωσεν ἐν ἀνθρώποις.

61 Καὶ παρέδωκεν εἰς αἰχμαλωσίαν τὴν ἰσχὺν
αὐτῶν, καὶ τὴν καλλονὴν αὐτῶν εἰς χεῖρα
ἐχθροῦ.

62 Καὶ συνέκλεισεν εἰς ῥομφαίαν τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ, ὑπερεῖδε.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXIX.

63 Τοὺς νεανίσκους αὐτῶν κατέφαγε πῦρ, καὶ αἱ παρθένοι αὐτῶν οὐκ ἐπένθησαν.

64 Οἱ ἱερεῖς αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἔπεσον, καὶ αἱ χῆραι αὐτῶν οὐ κλαυσθήσονται.

65 Καὶ ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, ὡς δυνατὸς κεκραιπαληκῶς ἐξ οἴνου.

66 Καὶ ἐπάταξε τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ εἰς τὰ ὀπίσω, ὄνειδος αἰώνιον ἔδωκεν αὐτοῖς.

67 Καὶ ἀπώσατο τὸ σκῆνωμα Ἰωσήφ, καὶ τὴν φυλὴν Ἐφραΐμ οὐκ ἐξελέξατο.

68 Καὶ ἐξελέξατο τὴν φυλὴν Ἰούδα, τὸ ὄρος τὸ Σιών ὃ ἠγάπησε.

69 Καὶ ὠκοδόμησεν ὡς μονοκερώτων τὸ ἅγιασμα αὐτοῦ, ἐν τῇ γῇ ἐθεμελίωσεν αὐτὴν εἰς τὸν αἰῶνα.

70 Καὶ ἐξελέξατο Δαυὶδ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ ἀνέλαβεν αὐτὸν ἐκ τῶν ποιμνίων τῶν προβάτων.

71 Ἐξόπισθεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, ποιμαίνειν Ἰακώβ τὸν δοῦλον αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

72 Καὶ ἐποίμανεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκακίᾳ τῆς καρδίας αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ συνέσει τῶν χειρῶν αὐτοῦ ὠδήγησεν αὐτούς.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. οθ'. LXXIX.

Ο ΘΕΟΣ ἤλθοσαν ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ἐμίαναν τὸν ναὸν τὸν ἅγιόν σου· ἔθεντο Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀπωροφυλάκιον.

2 Ἐθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXX.

3 Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς ὕδωρ, κύκλῳ Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἦν ὁ θάπτων.

4 Ἐγενήθημεν εἰς ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μυκτηρισμός καὶ χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν.

5 Ἔως πότε Κύριε ὀργισθήσῃ εἰς τέλος; ἔκκαυθήσεται ὡς πῦρ ὁ ζήλός σου;

6 Ἐκχεον τὴν ὀργήν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ ἐπεγνωκότα σε, καὶ ἐπὶ βασιλείας αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο.

7 Ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακώβ, καὶ τὸν τόπον αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

8 Μὴ μνησθῇς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα.

9 Βοηθησον ἡμῖν ὁ Θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκα τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου Κύριε ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκα τοῦ ὀνόματός σου.

10 Μὴ ποτε εἴπωσιν ἐν τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν; καὶ γνωσθήτω ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἡ ἐκδίκησις τοῦ αἵματος τῶν δούλων σου τοῦ ἐκκεχυμένου.

11 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ὁ στεναγμός τῶν πεπεδημένων, κατὰ τὴν μεγαλωσύνην τῆς βραχίονός σου περιποιήσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

12 Ἀπόδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν ἑπταπλάσια εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν, τὸν ὀνειδισμόν αὐτῶν ὃν ὠνειδίσάν σε Κύριε.

13 Ἡμεῖς γὰρ λαός σου καὶ πρόβατα νομῆς σου, ἀνθομολογησόμεθά σοι εἰς τὸν αἰῶνα, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἐξαγγελοῦμεν τὴν αἰγνείαν σου.

Ψαλ. π'. LXXX.

Ο ΠΟΙΜΑΙΝΩΝ τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες, ὁ ὁδη-

ΨΑΛΜΟΙ, LXXX.

γῶν ὥσει πρόβατα τὸν Ἰωσήφ· ὁ καθήμενος
ἐπὶ τῶν χερουβὶμ ἐμφάνηθι,

2 Ἐναντίον Ἐφραὶμ καὶ Βενιαμὶν καὶ Μα-
νασσῇ· ἐξέγειρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε
εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

3 Ὁ Θεὸς ἐπίστρεψον ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ
πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα.

4 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἕως πότε ὀρ-
γίζῃ ἐπὶ τὴν προσευχὴν τοῦ δούλου σου;

5 Ψωμίεις ἡμᾶς ἄρτον δακρύων, καὶ ποτιεῖς
ἡμᾶς ἐν δάκρυσιν ἐν μέτρῳ.

6 Ἔθου ἡμᾶς εἰς ἀντιλογίαν τοῖς γείτοσιν
ἡμῶν, καὶ οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν ἐμυκτήρισαν ἡμᾶς.

7 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον
ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα· διὰ ψαλμα.

8 Ἀμπελον ἐξ Αἰγύπτου μετῆρας, ἐξέβαλες
ἔθνη καὶ κατεφύτευσας αὐτήν.

9 Ὡδοποίησας ἔμπροσθεν αὐτῆς, καὶ κατε-
φύτευσας τὰς ῥίζας αὐτῆς, καὶ ἐπλήσθη ἡ γῆ.

10 Ἐκάλυψεν ὄρη ἡ σκιά αὐτῆς, καὶ αἱ ἀνα-
δενδράδες αὐτῆς τὰς κέδρους τοῦ Θεοῦ.

11 Ἐξέτεινε τὰ κλήματα αὐτῆς ἕως θαλάσ-
σης, καὶ ἕως ποταμοῦ τὰς παραφυάδας αὐτῆς.

12 Ἰνατί καθεῖλες τὸν φραγμὸν αὐτῆς, καὶ
τρυγῶσιν αὐτήν πάντες οἱ παραπορευόμενοι
τὴν οἰκον;

13 Ἐλυμήνατο αὐτήν σὺς ἐκ δρυμοῦ, καὶ
μονιὸς ἀγρίος κατενεμήσατο αὐτήν.

14 Ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ,
ἐπιβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε, καὶ ἐπίσκεψαι
τὴν ἀμπελον ταύτην.

15 Καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ
δεξιὰ σου, καὶ ἐπὶ νιὸν ἀνθρώπου ὃν ἐκραταίω-
σας σεαυτῷ.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXI.

16 Ἐμπεπυρισμένη πυρὶ καὶ ἀνεσκαμμένη
ὑπὸ ἐπιτιμῆσέως τῆ προσώπῃ σε ἀπολῶνται.

17 Γενηθήτω ἡ χεὶρ σου ἐπ' ἄνδρα δεξιᾶς σε,
καὶ ἐπὶ υἱὸν ἀνθρώπου, ὃν ἐκραταίωσας σε-
αυτῷ.

18 Καὶ οὐ μὴ ἀποστῶμεν ἀπὸ σοῦ, ζωώσεις
ἡμᾶς, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικαλεσόμεθα.

19 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐπίστρεψον
ἡμᾶς, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ
σωθησόμεθα.

Ψαλ. πα'. LXXXI.

ΑΓΑΛΛΙΑΣΘΕ τῷ Θεῷ τῷ βοηθῷ ἡμῶν, ἀλα-
λάξατε τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

2 Λάβετε ψαλμὸν καὶ δότε τύμπανον, ψαλ-
τήριον τερπνὸν μετὰ κιθάρας.

3 Σαλπίσσατε ἐν νεομηνίᾳ σάλπιγγι, ἐν εὐ-
σήμεῳ ἡμέρα ἐορτῆς ὑμῶν.

4 Ὅτι πρόσταγμα τῷ Ἰσραὴλ ἐστὶ, καὶ κρίμα
τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

5 Μαρτύριον ἐν τῷ Ἰωσήφ ἔθετο αὐτὸν, ἐν
τῷ ἐξελθεῖν αὐτὸν ἐκ γῆς Αἰγύπτου· γλῶσσαν
ἣν οὐκ ἔγνων, ἤκουσεν.

6 Ἀπέστησεν ἀπὸ ἄρσεων τὸν νῶτον αὐτοῦ·
αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐν τῷ κοφίνῳ ἐδόουλευσαν.

7 Ἐν θλίψει ἐπικαλέσω με καὶ ἐρρύσάμην
σε· ἐπήκουσά σου ἐν ὑποκρύφῳ καταιγίδος,
ἐδοκίμασά σε ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας· διά-
ψαλμα.

8 Ἀκῆσον λαός μου καὶ λαλήσω σοι, Ἰσραὴλ,
καὶ διαμαρτύρομαί σοι· εἰ ἀκούσης μου,

9 Οὐκ ἔσται ἐν σοὶ Θεὸς πρόσφατος, οὐδὲ
προσκυνήσεις Θεῷ ἄλλοτρίῳ.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXII.

10 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ἀναγαγὼν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, πλάτυνον τὸ σῶμα σου καὶ πληρώσω αὐτό.

11 Καὶ οὐκ ἤκουσεν ὁ λαός μου τῆς φωνῆς μου, καὶ Ἰσραὴλ οὐ προσέσχε μοι.

12 Καὶ ἐξαπέστειλα αὐτοὺς κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν καρδιῶν αὐτῶν, πορεύσονται ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

13 Εἰ ὁ λαός μου ἤκουσέ μου, Ἰσραὴλ ταῖς ὁδοῖς μου εἰ ἐπορεύθη,

14 Ἐν τῷ μηδενὶ ἂν τοὺς ἐχθροὺς αὐτῶν ἐταπείνωσα, καὶ ἐπὶ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς ἐπέβαλον ἂν τὴν χεῖρά μου.

15 Οἱ ἐχθροὶ Κυρίου ἐψεύσαντο αὐτῷ, καὶ ἔσται ὁ καιρὸς αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

16 Καὶ ἐψώμισεν αὐτοὺς ἐκ στέατος πυρῆ, καὶ ἐκ πέτρας μέλι ἐχόρτασεν αὐτούς.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πβ'. LXXXII.

Ο ΘΕΟΣ ἔσθῃ ἐν συναγωγῇ θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ θεοὺς διακρινεῖ.

2 Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε; διάψαλμα.

3 Κρίνατε ὀρφανὸν καὶ πτωχόν, ταπεινὸν καὶ πένητα δικαιώσατε.

4 Ἐξέλεσθε πένητα, καὶ πτωχόν ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσασθε.

5 Οὐκ ἔγνωσαν οὐδὲ συνῆκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται, σαλευθήσονται πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

6 Ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ ὑψίστου πάντες.

7 Ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXIII.

8 Ἀνάστα ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ψαλ. πγ'. LXXIII.

Ο ΘΕΟΣ τίς ὁμοιωθήσεταιί σοι; μὴ σιγήσης, μηδὲ καταπραΰνης ὁ Θεός.

2 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἤχησαν· καὶ οἱ μισοῦντές σε ἤραν κεφαλὴν.

3 Ἐπὶ τὸν λαόν σου κατεπανουργέσαντο γνώμην, καὶ ἐβουλεύσαντο κατὰ τῶν ἁγίων σου.

4 Εἶπαν, Δεῦτε καὶ ἐξωλοθρεύσωμεν αὐτοὺς ἐξ ἔθνους, καὶ οὐ μὴ μνησθῇ τὸ ὄνομα Ἰσραὴλ ἔτι.

5 Ὅτι ἐβουλεύσαντο ἐν ὁμονοίᾳ ἐπιτοαντὸ, κατὰ τοῦ διαθήκην διέθεντο.

6 Τὰ σκηνώματα τῶν Ἰδουμαίων καὶ οἱ Ἰσμαηλῖται, Μωὰβ καὶ οἱ Ἀγαρηνοὶ.

7 Γεβὰλ καὶ Ἀμμὼν καὶ Ἀμαλῆκ, καὶ ἄλλοφυλοι μετὰ τῶν κατοικούντων Τύρον.

8 Καὶ γὰρ καὶ Ἀσσοὺρ συμπαρεγένετο μετ' αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς ἀντίληψιν τοῖς υἱοῖς Δαὐὶδ· διάψαλμα.

9 Ποίησον αὐτοῖς ὡς τῇ Μαδιὰμ καὶ τῷ Σεισάρᾳ, ὡς τῷ Ἰαβεὶν ἐν χειμάρρῳ Κεισῶν.

10 Ἐξωλοθρεύθησαν ἐν Λενδῶρ, ἐγενήθησαν ὡσεὶ κόπρος τῇ γῇ.

11 Θεοῦ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ὡς τὸν Ὠρήβ καὶ Ζήβ, καὶ Ζεβεὲ καὶ Σαλμανὰ, πάντας τὰς ἄρχοντας αὐτῶν.

12 Οἵτινες εἶπαν, Κληρονομήσωμεν ἑαυτοῖς τὸ θυσιαστήριον τοῦ Θεοῦ.

13 Ὁ Θεός μου θεοῦ αὐτοῦς ὡς τροχόν, ὡς καλάμην κατὰ πρόσωπον ἀνέμου.

14 Ὡσεὶ πῦρ ὃ διαφλέξει δρυμόν, ὡσεὶ φλόξ κατακαύσαι ὄρη·

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXIV.

15 Οὕτως καταδιώξεις αὐτὸς ἐν τῇ καταιγίδι σου, καὶ ἐν τῇ ὀργῇ σου ταραξείς αὐτούς.

16 Πλήρωσον τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑτιμίας, καὶ ζητήσουσι τὸ ὄνομά σου Κύριε.

17 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ταριχθήτωσαν εἰς τὸν αἰῶνα τῶ αἰῶνος, καὶ ἐντραπήτωσαν καὶ ἀπολέσθωσαν.

18 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ὄνομά σοι Κύριος· σὺ μόνος ὑψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Ψαλ. πδ'. LXXXIV.

Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων.

2 Ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου· ἡ καρδία μου καὶ ἡ σὰρξ μου ἠγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα.

3 Καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἑαυτῷ οἰκίαν, καὶ τρυγὼν νοσσιὰν ἑαυτῇ, οὐ θέσει τὰ νοσσία ἑαυτῆς· τὰ θυσιαστήριά σου Κύριε τῶν δυνάμεων, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου.

4 Μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσῃσί σε· διάψαλμα.

5 Μακάριος ἀνὴρ οὗ ἐστὶν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ τοῦ Κυρίου· ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο,

6 Εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ κλαυθμῶνος, εἰς τὸν τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν,

7 Πορεύονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν, ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν θεῶν ἐν Σιών.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακώβ· διάψαλμα.

9 Ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἴδε ὁ Θεός, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXV.

10 "Οτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, ὑπὲρ χιλιάδας· ἐξελεξάμην παραρρίπτεσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἢ οἰκεῖν με ἐπὶ σκηνώμασιν ἁμαρτωλῶν.

11 "Οτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος, ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει· Κύριος οὐχ ὑσερήσει τὰ ἀγαθὰ τοῖς πορευομένοις ἐν ἀκακίᾳ.

12 Κύριε τῶν δυνάμεων, μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σέ.

Ψαλ. πέ'. LXXXV.

ΕΥΔΟΚΗΣΑΣ Κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

2 Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· διάψαλμα.

3 Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργὴν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

4 Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

5 Μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν· ἡ διατενεῖς τὴν ὀργὴν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν·

6 Ὁ Θεὸς, σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

7 Δείξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν.

8 Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαόν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν.

9 Πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβημένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ, τῷ κατασκηνώσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

10 Ἐλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.

11 Ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψε.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXVI.

12 Καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

13 Δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πς'. LXXXVI.

ΚΛΙΝΟΝ Κύριε τὸ οὖς σου, καὶ εἰσάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμι ἐγώ.

2 Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσιός εἰμι, σῶσον τ' δῆλόν σε ὁ Θεός, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ.

3 Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν.

4 Εὐφρανὸν τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

5 Ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικής, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλεμένοις σε.

6 Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου.

7 Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκίκραξα πρὸς σέ, ὅτι εἰσήκουσάς μου.

8 Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου.

9 Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσι, καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιον σου Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου,

10 Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας.

11 Ὁδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδιά μου, τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXVII.

12 Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐρύσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου.

14 Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανεστήσαν ἐπ' ἐμέ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν.

15 Καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεός οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός.

16 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, δὲς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδισκῆς σου.

17 Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθόν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Ψαλ. πζ'. LXXXVII.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

2 Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

3 Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ· διάψαλμα.

4 Μνησθήσομαι Ῥαῖβ, καὶ Βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκῃσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ.

5 Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

6 Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ· διάψαλμα.

7 Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXVIII.

Ψαλ. πη'. LXXXVIII.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

2 Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου,
κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου Κύριε,

3 "Οτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ
ζωή μου τῷ ᾄδῃ ἠγγισε.

4 Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων
εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος,

5 Ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος, ὥσεί τραυματῖαι
ἐρριμμένοι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν ἕκ ἐμνή-
σθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

6 Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκο-
τεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

7 Ἐπ' ἐμέ ἐπεσηρίχθη ὁ θυμὸς σου, καὶ πάντα ἴδς
μετεωρισμὸς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ· διάψαλμα.

8 Ἐμάκρυνας ἴδς γνωστὸς με ἀπ' ἐμῆ, ἔθεντό με
βδέλυγμα ἐαυτοῖς· παρεδόθην καὶ ἕκ ἐξεπορευό-
μην.

9 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·
καὶ ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέ-
ραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

10 Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια, ἢ ἰα-
τροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι·

11 Μὴ διηγήσεται τις ἐν τάφῳ τὸ ἔλεός σου,
καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ·

12 Μὴ γνώσθήσεται ἐν ᾧ σκότεινὰ θαυμάσια
σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη·

13 Καὶ γὰρ πρὸς σέ Κύριε ἐκέκραξα, καὶ τοπρῶ
ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

14 Ἰνατί Κύριε ἀπωθεῖς τὴν προσευχήν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ·

15 Πτωχὸς εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός
μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXIX.

16 Ἐπ' ἐμέ διήλθον αἱ ὄργαι σου, καὶ οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραζάν με.

17 Ἐκύκλωσάν με ὡς ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.

18 Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. πθ'. LXXXIX.

ΤΑ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι, εἰς γενεάν καὶ γενεάν ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.

2 Ὅτι εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται, ἐν τοῖς οὐρανοῖς ἐτοιμασθήσεται ἡ ἀλήθειά σου.

3 Διεθέμην διαθήκην τοῖς ἐκλεκτοῖς μου, ὥμοσα Δαβὶδ τῷ δούλῳ μου.

4 Ἔως τοῦ αἰῶνος ἐτοιμάσω τὸ σπέρμα σου, καὶ οἰκοδομήσω εἰς γενεάν καὶ γενεάν τὸν θρόνον σου· διάψαλμα.

5 Ἐξομολογήσονται οἱ ὕψανοι τὰ θαυμάσιά σου Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων.

6 Ὅτι τίς ἐν νεφέλαις ἰσωθήσεται τῷ Κυρίῳ; καὶ τίς ὁμοιωθήσεται τῷ Κυρίῳ ἐν νίοις Θεῶ;

7 Ὁ Θεὸς ἐνδοξαζόμενος ἐν βελῇ ἁγίων, μέγας καὶ φοβερὸς ἐπὶ πάντας τὰς περικύκλω αὐτοῦ.

8 Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, τίς ὁμοίός σοι; δυνατὸς εἰ Κύριε, καὶ ἡ ἀλήθειά σου κύκλω σου.

9 Σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους τῆς θαλάσσης, τὸν δὲ σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς σὺ καταπραύνεις.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXIX.

10 Σὺ ἔταπείνωσας ὡς τραυματίαν, ὑπερήφανον, καὶ ἐν τῷ βραχίονι τῆς δυνάμεώς σου διεσκόρπισας τοὺς ἐχθρούς σου.

11 Σοί εἰσιν οἱ οὐρανοί, καὶ σή ἐστὶν ἡ γῆ, τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας.

12 Τὸν Βορρᾶν καὶ θάλασσαν σὺ ἔκτισας, Θαβὼρ καὶ Ἑρμῶν ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται.

13 Σὸς ὁ βραχίων μετὰ δυναστείας· κραταιωθήτω ἡ χεὶρ σου, ὑψωθήτω ἡ δεξιὰ σου.

14 Δικαιοσύνη καὶ κρίμα ἐτοιμασία τοῦ θρόνου σου· ἔλεος καὶ ἀλήθεια προπορεύσονται πρὸ προσώπου σου.

15 Μακάριος ὁ λαὸς ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν· Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τῆ προσώπῃ σου πορεύσονται,

16 Καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ὑψωθήσονται.

17 Ὅτι τὸ καύχημα τῆς δυνάμεως αὐτῶν σὺ εἶ, καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου ὑψωθήσεται τὸ κέρας ἡμῶν.

18 Ὅτι τοῦ Κυρίου ἡ ἀντίληψις, καὶ τοῦ ἁγίου Ἰσραὴλ βασιλέως ἡμῶν.

19 Τότε ἐλάλησας ἐν ὁράσει τοῖς υἱοῖς σου, καὶ εἶπας, Ἐθέμην βοήθειαν ἐπὶ δυνατόν, ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

20 Εὗρον Δαυὶδ τὸν δούλόν μου, ἐν ἐλέει ἀγίῳ ἔχρισα αὐτόν.

21 Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήψεται αὐτῷ, καὶ ὁ βραχίων μου κατισχύσει αὐτόν.

22 Οὐκ ὠφελήσει ἐχθρὸς ἐν αὐτῷ, καὶ υἱὸς ἀνομίας οὐ προσθήσει τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

23 Καὶ συγκόψω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ τοὺς μισοῦντας αὐτόν τροπώσομαι.

ΨΑΛΜΟΙ, LXXXIX.

24 Καὶ ἡ ἀλήθειά μου καὶ τὸ ἔλεός μου μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑψωθήσεται τὸ κέρας αὐτοῦ.

25 Καὶ θήσομαι ἐν θαλάσῃ χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ἐν ποταμοῖς δεξιὰν αὐτοῦ.

26 Αὐτὸς ἐπικαλέσεται με, Πατήρ μου εἰ σὺ, Θεός μου καὶ ἀντιλήπτωρ τῆς σωτηρίας μου.

27 Καγὼ πρωτότοκον θήσομαι αὐτόν, ὑψηλὸν παρὰ τοῖς βασιλεῦσι τῆς γῆς.

28 Εἰς τὸν αἰῶνα φυλάξω αὐτῷ τὸ ἔλεός μου, καὶ ἡ διαθήκη μου πιστὴ αὐτῷ.

29 Καὶ θήσομαι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τοῦ οὐρανοῦ.

30 Ἐὰν ἐγκαταλίπωσιν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ τὸν νόμον μου, καὶ τοῖς κρίμασί μου μὴ πορευθῶσιν.

31 Ἐὰν τὰ δικαιώματά μου βεβηλώσωσι, καὶ τὰς ἐντολάς μου μὴ φυλάξωσιν.

32 Ἐπισκέψομαι ἐν ῥάβδῳ τὰς ἀνομίας αὐτῶν, καὶ ἐν μάστιγι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

33 Τὸ δὲ ἔλεός μου οὐ μὴ διασκεδάσω ἀπ' αὐτοῦ, οὐδὲ μὴ ἀδικήσω ἐν τῇ ἀληθείᾳ μου.

34 Οὐδὲ μὴ βεβηλώσω τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου οὐ μὴ ἀθετήσω.

35 Ἀπαξ ὥμοσα ἐν τῷ ἁγίῳ μου, εἰ τῷ Δαβὶδ ψεύσομαι.

36 Τὸ σπέρμα αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα μενεῖ, καὶ ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος ἐναντίον μου.

37 Καὶ ὡς ἡ σελήνη κατηρτισμένη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ μάρτυς ἐν οὐρανῷ πιστός· διάψαλμα.

38 Σὺ δὲ ἀπώσω καὶ ἐξουδένωσας, ἀνεβάλου τὸν χριστόν σου.

39 Κατέστρεψας τὴν διαθήκην τοῦ δούλου σου, ἐβεβήλωσας εἰς τὴν γῆν τὸ ἁγίασμα αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ, ΧC.

40 Καθεῖλες πάντας τοὺς φραγμοὺς αὐτοῦ,
ἔθου τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ δειλίαν.

41 Διήρπασαν αὐτὸν πάντες οἱ διοδεύοντες
ὁδὸν, ἐγενήθη ὄνειδος τοῖς γείτοσιν αὐτῆς.

42 Ὑψώσας τὴν δεξιὰν τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ,
εὐφράνας πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

43 Ἀπέστρεψας τὴν βοήθειαν τῆς ῥομφαίας
αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἀντελάβου αὐτοῦ ἐν τῷ πολέμῳ.

44 Κατέλυσας ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτὸν, τὸν
θρόνον αὐτοῦ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας.

45 Ἐσμίκρυνας τὰς ἡμέρας τοῦ θρόνου αὐ-
τοῦ, κατέχεας αὐτοῦ αἰσχύνην· διάψαλμα.

46 Ἔως πότε Κύριε ἀποστρέφη εἰς τέλος;
ἐκκαυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ὀργή σου;

47 Μνήσθητι τίς ἡ ὑπόσασίς μου· μὴ γὰρ μα-
ταίως ἐκτίσας πάντας τὰς νύκτας τῶν ἀνθρώπων;

48 Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος, ὃς ζήσεται καὶ οὐκ
ὄψεται θάνατον; ῥίσκεται τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκ χειρὸς ἄλλου; διάψαλμα.

49 Ποῦ ἐστι τὰ ἐλέη σου τὰ ἀρχαῖα Κύριε,
ἃ ὥμοσας τῷ Δαβὶδ ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου;

50 Μνήσθητι Κύριε τῆς ὀνειδισμῆς τῶν δούλων σου,
οὗ ὑπέσχον ἐν τῷ κόλπῳ μου πολλῶν ἐθνῶν·

51 Οὗ ὠνείδισαν οἱ ἐχθροί σου Κύριε, οὗ
ὠνείδισαν τὸ ἀντάλλαγμα τοῦ χριστοῦ σου.

52 Εὐλογητὸς Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα· γένοιτο,
γένειτο.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. 4'. ΧC.

ΚΥΡΙΕ καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ.

2 Πρὸ τοῦ ὄρη γεννηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν
γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην, καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος
ἕως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

ΨΑΛΜΟΙ, XC.

3 Μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν,
καὶ εἶπας, Ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων;

4 Ὅτι χίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, ὥς ἡ ἡμέρα
ἡ ἐχθὲς ἥτις διήλθε, καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί.

2 Τὰ ἐξουθενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται, το-
πρωὶ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.

6 Τοπρωὶ ἀνθήσαι καὶ παρέλθοι, τὸ ἐσπέρας
ἀποπέσοι, σκληρυνθεῖη καὶ ξηρανθεῖη.

7 Ὅτι ἐξελίπομεν ἐν τῇ ὀργῇ σου, καὶ ἐν τῷ
θυμῷ σου ἐταράχθημεν.

8 Ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ὁ
αἰὼν ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου.

9 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἐξέλιπον, καὶ
ἐν τῇ ὀργῇ σου ἐξελίπομεν τὰ ἔτη ἡμῶν
ὥς ἀράχνη ἐμελέτων.

10 Αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδο-
μήκοντα ἔτη, εἰάν δὲ ἐν δυναστείαις, ὀγδοήκοντα
ἔτη, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλ-
θε πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς, καὶ παιδευθησόμεθα.

11 Τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου, καὶ
ἀπὸ τοῦ φόβου τοῦ θυμοῦ σου.

12 Ἐξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου οὕτως
γνώρισον, καὶ τοὺς πεπαιδευμένους τῇ καρδίᾳ
ἐν σοφίᾳ.

13 Ἐπίστρεψον Κύριε ἕως πότε; καὶ παρα-
κλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου.

14 Ἐνεπλήσθημεν τοπρωὶ τοῦ ἐλέους σου,
καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ εὐφράνθημεν ἐν πά-
σαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν.

15 Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐτα-
πείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν ὧν εἶδομεν κακά.

16 Καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ
ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

17 Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλ. 42'. ΧCΙ.

Ο ΚΑΤΟΙΚΩΝ ἐν βοηθείᾳ τοῦ ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀνλισθήσεται.

2 Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, ἐλπιδῶ ἐπ' αὐτόν.

3 Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, ἀπὸ λόγου ταραχώδους.

4 Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιδῶ ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

5 Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας,

6 Ἀπὸ πράγματος διαπορευομένου ἐν σκότει, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.

7 Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτῃς σε χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σέ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.

8 Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει.

9 Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου, τὸν ὑψίστον ἔθου καταφυγὴν σου.

10 Οὐ προσελεύσεται πρὸς σέ κακός, καὶ μίστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου.

11 Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.

12 Ἐπὶ χειρῶν ἁρῶσί σε, μή ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

13 Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπαγήσῃς λέοντα καὶ δράκοντα.

14 Ὅτι ἐπ' ἐμέ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου.

15 Ἐπικαλέσεται πρὸς μέ, καὶ εἰσακούσα-

ΨΑΛΜΟΙ, XCII.

μαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, καὶ ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.

16 Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Ψαλ. 43'. XCII.

ΑΓΑΘΟΝ τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου ὕψιστε.

2 Τοῦ ἀναγγέλλειν τοπρῶτὶ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νίκτα,

3 Ἐν δεκαχόρδῳ ψαλτηρίῳ, μετ' ᾠδῆς ἐν κιθάρᾳ.

4 Ὅτι εὐφρανάς με Κύριε ἐν τῷ ποιήματί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιᾶσθαι.

5 Ὡς ἐμεγαλίνθη τὰ ἔργα σου Κύριε; σφόδρα ἐβαθύνθησαν οἱ διαλογισμοί σου.

6 Ἀνὴρ ἄφρων οὐ γνώσεται, καὶ ἄσύνετος οὐ συνήσει ταῦτα.

7 Ἐν τῷ ἀνατεῖλαι τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὥσεί χόρτον, καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἰνομίαν, ὅπως ἂν ἐξολοθρευθῶσιν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

8 Σὺ δὲ ὕψιστος εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε.

9 Ὅτι ἰδοὺ οἱ ἐχθροί σου ἀπολοῦνται, καὶ διασκορπισθήσονται πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἰνομίαν.

10 Καὶ ὑψωθήσεται ὡς μονοκέρωτος τὸ κέρας μου, καὶ τὸ γῆράς μου ἐν ἐλέῳ πίονι.

11 Καὶ ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου, καὶ ἐν τοῖς ἐπανισταμένοις ἐπ' ἐμέ πονηρευομένοις ἀκούσεται τὸ οὖς μου.

Ψ Α Λ Μ Ο Ι, ΧCIII. ΧCIV.

12 Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, ὡς ἡ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

13 Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσι.

14 Τότε πληθυνθήσονται ἐν γῇρει πίονι, καὶ εὐπαθοῦντες ἔσονται τοῦ ἀναγγεῖλαι.

15 Ὅτι εὐθὺς Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. 43'. ΧCIII.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο· καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

2 Ἐτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ.

3 Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς ^α αὐτῶν,

4 Ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν· θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

5 Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ψαλ. 44'. ΧCIV.

ΘΕΟΣ ἐκδικήσεων Κύριος, ὁ Θεὸς ἐκδικήσεων ἐπαρρήσιάσατο.

2 Ὑψώθητι ὁ κρίνων τὴν γῆν, ἀπόδος ἀνταπόδοσιν τοῖς ὑπερηφάνοις.

3 Ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ Κύριε, ἔως πότε ἁμαρτωλοὶ καυχῆσονται;

4 Φθέγξονται καὶ λαλήσουσιν ἀδικίαν, λα

ΨΑΛΜΟΙ, XCIV.

λήσουσι πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν.

5 Τὸν λαόν σου Κύριε ἐταπείνωσαν, καὶ τὴν κληρονομίαν σου ἐκάκωσαν.

6 Χήραν καὶ ὀρφανὸν ἀπέκτειναν, καὶ προσήλυτον ἐφόνευσαν.

7 Καὶ εἶπαν, Οὐκ ὄψεται Κύριος, οὐδὲ συνήσει ὁ Θεὸς τοῦ Ἰακώβ.

8 Σίνετε δὴ ἄφρονες ἐν τῷ λαῷ, καὶ μωροὶ, ποτὲ φρονήσατε.

9 Ὁ φυτεύσας τὸ σῶμα, οὐχὶ ἀκμαίει; ἢ ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, οὐχὶ κατανοεῖ;

10 Ὁ παιδεύων ἔθνη, οὐχὶ ἐλέγξει; ὁ διδάσκων ἄνθρωπον γινώσκει;

11 Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν ἀνθρώπων, ὅτι εἰσὶ μάταιοι.

12 Μακάριος ὁ ἄνθρωπος ὃν ἂν σὺ παιδεύῃς Κύριε, καὶ ἐκ τοῦ νόμου σου διδάξῃς αὐτόν.

13 Τοῦ πρᾶναι αὐτῷ ἄφ' ἡμερῶν πονηρῶν, ἕως οὗ ὀρυγῇ τῷ ἁμαρτωλῷ βόθρος.

14 Ὅτι ἐκ ἀπώσεται Κύριος τὸν λαόν αὐτῆς, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Ἔως οὗ δικαιοσύνη ἐπιστρέψῃ εἰς κρίσιν, καὶ ἐχόμενοι αὐτῆς πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ· διάψαλμα.

16 Τίς ἀναστήσεται μοι ἐπὶ πονηρευομένους, ἢ τίς συμπαραστήσεται μοι ἐπὶ τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν;

17 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἐβοήθησέ μοι, παραβραχὺ παρώκησε τῷ ἄδῃ ἡ ψυχὴ μου.

18 Εἰ ἔλεγον, Σεσάλευται ὁ πούς μου, τὸ ἔλεός σου Κύριε ἐβοήθει μοι.

19 Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ὀδυνῶν μου ἐν τῇ καρδίᾳ μου, αἱ παρακλήσεις σου ἠγάπησαν τὴν ψυχὴν μου.

20 Μὴ συμπροσέσται σοι θρόνος ἀνομίας, ὁ πλάσσω κόπον ἐπὶ προστάγματι.

ΨΑΛΜΟΙ, XCV.

21 Θηρεύουσιν ἐπὶ ψυχὴν δικαίου, καὶ αἷμα
ἀθῶον καταδικάζονται.

22 Καὶ ἐγένετό μοι Κύριος εἰς καταφυγὴν, καὶ
ὁ Θεὸς μου εἰς βοηθὸν ἐλπίδος μου.

23 Καὶ ἀποδώσει αὐτοῖς τὴν ἀνομίαν αὐ-
τῶν, καὶ τὴν πονηρίαν αὐτῶν· ἀφανιεῖ αὐτοὺς
Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ζε'. XCV.

ΔΕΥΤΕ ἀγάλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλά-
ξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν.

2 Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξο-
μολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

3 "Οτι Θεὸς μέγας Κύριος, καὶ βασιλεὺς μέ-
γας ἐπὶ πάντας τοὺς θεοὺς· ὅτι οὐκ ἀπώσε-
ται Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ,

4 "Οτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς,
καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ ἐστίν.

5 "Οτι αὐτῆ ἐσὶν ἡ θάλασσα καὶ αὐτὸς ἐποίησεν
αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν χεῖρες αὐτῆ ἐπλάσαν.

6 Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐ-
τῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον Κυρίου τοῦ ποιησαντος
ἡμᾶς.

7 "Οτι αὐτὸς ἐσὶν ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς
νομῆς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα χειρὸς αὐτοῦ· σή-
μερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσῃτε,

8 Μὴ σκληρύνετε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὥς ἐν
τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πι-
κρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ,

9 Οὐ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν· ἐδοκί-
μασαν, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου.

10 Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, Ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ,
καὶ αὐτοὶ οὐκ ἐγνώσαν τὰς ὁδοὺς μου.

ΨΑΛΜΟΙ, ΧCVI.

11 Ως ὥμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελευσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου.

Ψαλ. 45'. ΧCVI.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ᾠσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

2 Ἀσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

3 Ἀναγγεῖλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

4 Ὅτι μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερὸς ἐστὶν ἐπὶ πάντας τοὺς θεούς.

5 Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια, ὁ δὲ Κύριος τοὺς οὐρανοὺς ἐποίησεν.

6 Ἐξομολόγησις καὶ ὡραιότης ἐνώπιον, αὐτοῦ, ἁγιωσίγη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

7 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν,

8 Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν ὀνόματι αὐτοῦ, ἄρατε θυσίας καὶ εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ.

9 Προσκυνήσατε τῷ Κυρίῳ ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ, σαλευθήτω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

10 Εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε· καὶ γὰρ κατώρθωσε τὴν οἰκυμένην, ἥτις ἐ σαλευθήσεται, κρινεῖ λαὸς ἐν εὐθύτητι.

11 Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

12 Χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τότε ἀγαλλιᾶσονται πάντα τὰ ξύλα τῆς ὀρυμνίας.

13 Πρὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκυμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ, ΧCⅤΗ. ΧCⅤΙΙΙ.

Ψαλ. 45'. ΧCⅤΙΙ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ,
εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

2 Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλω αὐτοῦ, δικαιο-
σύνη καὶ κρίμα κατόρθωσις τῷ θρόνῳ αὐτοῦ.

3 Πῦρ ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται, καὶ
φλογιεῖ κύκλω τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

4 Ἐφάναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκῶμένῃ,
εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

5 Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώ-
που Κυρίου, ἀπὸ προσώπου Κυρίου, πάσης τῆς γῆς.

6 Ἀνήγγειλαν οἱ ἔρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτῷ,
καὶ εἶδον πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

7 Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνῶντες
τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις
αὐτῶν· προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες ἄγγελοι αὐτῷ.

8 Ἦκεσε καὶ εὐφράνθη Σιών, καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ
θυγατέρες τῆς Ἰσδαίας, ἐνεκεν τῶν κριμάτων σου
Κύριε.

9 Ὅτι σὺ εἶ Κύριος ὁ ὑψίστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν
γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

10 Οἱ ἀγαπῶντες τὸν Κύριον, μισεῖτε πονη-
ρόν· φυλάσσει Κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐ-
τοῦ, ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν ῥύσεται αὐτούς.

11 Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι
τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

12 Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐξο-
μολογεῖσθε τῇ μνήμῃ τῆς ἀγιωσύνης αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. 46'. ΧCⅤΙΙΙ.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ
ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἐσώσεν αὐτῷ ἡ δεξιὰ αὐτῷ,
καὶ ὁ βραχίον ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

2 Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτῷ, ἐναντίον

ΨΑΛΜΟΙ, XCIX.

τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτῆς.

3 Ἐμνήσθη τῆς ἐλέους αὐτῆς τῷ Ἰακώβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτῆς τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ· εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τῆς Θεοῦ ἡμῶν.

4 Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἁγαλλιᾶσθε καὶ ψάλατε.

5 Ψάλατε τῷ Κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ,

6 Ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς, καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης· ἀλαλάξατε ἐνώπιον τῆς βασιλείας Κυρίου.

7 Σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκισμένη καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν.

8 Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπιτοαυτοῦ, τὰ ὄρη ἁγαλλιᾶσονται.

9 Ὅτι ἤκει κρῖναι τὴν γῆν· κρινεῖ τὴν οἰκισμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Ψαλ. 40'. XCIX.

Ο ΚΥΡΙΟΣ ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί· ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χειρῶν βίμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.

2 Κύριος ἐν Σιών μέγας, καὶ ὑψηλός ἐστιν ἐπὶ πάντας τοὺς λαοὺς.

3 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καὶ ἅγιόν ἐστι.

4 Καὶ τιμὴ βασιλείας κρίσιν ἀγαπᾷ· σὺ ἠτοίμασας εὐθύτητας, κρίσιν καὶ δικαιοσύνην ἐν Ἰακώβ σὺ ἐποίησας.

5 Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτῆς, ὅτι ἅγιός ἐστι.

6 Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτῆς, καὶ Σαμὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλεσμένοις τὸ ὄνομα αὐτῆς ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν.

7 Ἐν στύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς· ἐφύλασσον τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, καὶ τὰ προστάγματα ἃ ἔδωκεν αὐτοῖς.

ΨΑΛΜΟΙ, C. CI.

8 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, σὺ ἐπήκουες αὐτῶν· ὁ Θεὸς, εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς, καὶ ἐκδικῶν ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν.

9 Ὑψῆτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε εἰς ὄρος ἅγιον αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ψαλ. ρ'. C.

ΑΛΑΛΑΞΑΤΕ τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ,
2 Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ·
εἰσέλθατε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιίσει.

3 Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεός· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ ἡμεῖς, λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα τῆς νομῆς αὐτοῦ.

4 Εἰσέλθατε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἑξομολογήσει, τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις· ἑξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὅτι χρηστὸς Κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.

Ψαλ. ρα'. CI.

ΕΛΕΟΣ καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε· ψαλῶ

2 Καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ· πότε ἤξεις πρὸς μέ; διεπορευόμην ἐν ἀκακίᾳ καρδίας μου, ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου μου.

3 Οὐ προεθέμην πρὸ ὀφθαλμῶν μου πρᾶγμα παράνομον, ποιούντας παραβάσεις ἐμίσησα· οὐκ ἐκολλήθη μοι

4 Καρδία σκαμβῇ, ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ, οὐκ ἐγίνωσκον.

5 Τὸν καταλαλοῦντα λάθρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, τοῦτον ἐξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ ὀφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδία, τούτῳ οὐ συνήσθιον.

6 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς γῆς, τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μετ' ἐμοῦ· πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ, οὗτός μοι ἐλειτούργει.

ΨΑΛΜΟΙ, CII.

7 Οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου ποιῶν
ὑπερηφανίαν· λαλῶν ἄδικα οὐ κατεύθυνεν
ἐναντίον τῶν ὀφθαλμῶν μου.

8 Εἰς τὰς πρωίας ἀπέκτενον πάντας τοὺς
ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ
πόλεως Κυρίου πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀδικίαν.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρβ'. CII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ
ἡ κραυγὴ μου πρὸς σέ ἐλθέτω.

2 Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμῆ·
ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα θλίβομαι, κλῖνον πρὸς μέ τὸ ἔς
σου· ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
εἰσάκουσόν μου.

3 Ὅτι ἐξέλιπον ὥσει καπνὸς αἱ ἡμέραι μου,
καὶ τὰ ὀστά μου ὥσει φρύγιον συνεφρύγησαν.

4 Ἐπλήγην ὥσει χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδιά
μου, ὅτι ἐπιλαθόμην τῆ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.

5 Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου, ἐκολλήθη
τὸ ὄστούν μου τῇ σαρκί μου.

6 Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην
ὥσει νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.

7 Ἠγρίπνησα, καὶ ἐγενήθην ὥσει στρουθίον
μονάζον ἐπὶ δώματι.

8 Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί
μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ᾠμνον.

9 Ὅτι σποδὸν ὥσει ἄροτον ἔφαγον, καὶ τὸ
πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων,

10 Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ
θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέρραξάς με.

11 Αἱ ἡμέραι μου ὥσει σκιά ἐκλίθησαν, καὶ γὰρ
ὥσει χόρτος ἐξηράνθην.

ΨΑΛΜΟΙ, CM.

12 Σὺ δὲ Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

13 Σὺ ἀναστὰς οἰκτειρήσεις τὴν Σιών, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτὴν ὅτι ἤκει καιρὸς.

14 Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δούλοι σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

15 Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομά σου Κύριε, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου.

16 Ὅτι οἰκοδομήσει Κύριος τὴν Σιών, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

17 Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν· καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

18 Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν Κύριον.

19 Ὅτι ἐξέκυψεν ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, Κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε,

20 τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τῷ λῦσαι τὰς ψυχὰς τῶν τεθνατωμένων,

21 τῷ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιών τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

22 Ἐν τῷ συναχθῆναι λαοὺς ἐπιτραυτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ Κυρίῳ.

23 Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτῷ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου.

24 Ἀντίγγειλόν μοι· μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

25 Κατ' ἀρχὰς τὴν γῆν σὺ Κύριε ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ ἔρανοί.

26 Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγῇσονται.

27 Σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου ἔκ ἐκλείψουσιν.

28 Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι,

ΨΑΛΜΟΙ, CIII.

καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθή-
σεται.

Ψαλ. ργ'. CIII.

Εὐδογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ πάντα
τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

2 Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ.

3 Τὸν εὐλατεύοντα πάσαις ταῖς ἀνομίαις
σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου,

4 Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου,
τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς,

5 Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν
σῶ· ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

6 Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα
πᾶσι τοῖς ἀδίκουμένοις.

7 Ἐγνώρισε τὰς ὁδούς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς
νιοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυ-
μος καὶ πολυέλεος·

9 Οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν
αἰῶνα μηνιεῖ.

10 Οὐ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπέδω-
κεν ἡμῖν.

11 Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς
γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τὰς
φοβουμένους αὐτόν.

12 Καθὼς ἀπέχρισιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν,
ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

13 Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε
Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

14 Ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, μνήσ-
θητι ὅτι χοῦς ἐσμεν.

15 Ὁ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ,
ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ οὕτως ἐξανθήσει.

ΨΑΛΜΟΙ, CIV.

16 Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ ἐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτῆς.

17 Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν· καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοὺς υἱῶν,

18 Τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

19 Κύριος ἐν τῷ ἔρανῳ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτῆς πάντων δεσπόζει.

20 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχυροὶ ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτῆς.

21 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ ποιοῦντες τὰ θελήματα αὐτοῦ.

22 Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δυναστείας αὐτοῦ· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρδ'. CIV.

Εὐλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα· ἐξομολόγησιν καὶ εὐπρέπειαν ἐνεδύσω,

2 Ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον, ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν·

3 Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ· ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων·

4 Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πῦρ φλέγον·

5 Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος.

6 Ὁ ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὕδρων στήσονται ὕδατα.

ΨΑΛΜΟΙ, CΙV.

7 Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

8 Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τόπον ὃν ἐθεμελίωσας αὐτοῖς.

9 Ὅριον ἔθου ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

10 Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

11 Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέχονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

12 Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ μέσση τῶν πετρῶν δώσῃσι φωνήν.

13 Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

14 Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων· τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς,

15 Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου· τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

16 Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὥς ἐφύτευσεν.

17 Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ οἰκία ἡγεῖται αὐτῶν.

18 Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς χοιρογρυλλίοις.

19 Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

20 Ἐθου σκότος καὶ ἐγένετο νύξ, ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ ὄρυμῳ.

21 Σκύμνοι ὠρνόμενοι ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τοῦ Θεοῦ βρῶσιν αὐτοῖς.

22 Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος καὶ συναχθήσονται, καὶ ἐν ταῖς μάνδραις αὐτῶν κοιτασθήσονται.

23 Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐ-

ΨΑΛΜΟΙ, CΙV.

τοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

24 Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου·

25 Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

26 Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῷ.

27 Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτοῖς εὐκαιρον.

28 Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν· ἀνοίξαντος δέ σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

29 Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται· ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

30 Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

31 Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τὸν αἰῶνα, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

32 Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

33 Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

34 Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

35 Ἐκλείποισαν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτοὺς· εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ΨΑΛΜΟΙ, CV.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρε'. CV.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐπικα-
λεῖσθε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἀπαγγείλατε ἐν τοῖς
ἔθνεσι τὰ ἔργα αὐτοῦ.

2 Ἄσατε αὐτῷ καὶ ψάλατε αὐτῷ· διηγή-
σασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

3 Ἐπαινέισθε ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ·
εὐφρανθήτω καρδία ζητούντων τὸν Κύριον.

4 Ζητήσατε τὸν Κύριον καὶ κραταιώθητε·
ζητήσατε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ διαπαντός.

5 Μνήσθητε τῶν θαυμασίων αὐτοῦ ὧν ἐποίησε,
τὰ τέρατα αὐτοῦ, καὶ τὰ κρίματα τοῦ στό-
ματος αὐτοῦ.

6 Σπέρμα Ἀβραάμ δούλοι αὐτοῦ, υἱοὶ Ἰακώβ
ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ.

7 Αὐτὸς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐν πάσῃ τῇ γῇ
τὰ κρίματα αὐτοῦ.

8 Ἐμνήσθη εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ,
λόγου οὗ ἐνετείλατο εἰς χιλίας γενεάς,

9 Ὃν διέθετο τῷ Ἀβραάμ, καὶ τοῦ ὅρκου
αὐτοῦ τῷ Ἰσαάκ.

10 Καὶ ἔφησεν αὐτὴν τῷ Ἰακώβ εἰς πρόσαγμα,
καὶ τῷ Ἰσραὴλ εἰς διαθήκην αἰώνιον,

11 Λέγων, Σοὶ δώσω τὴν γῆν Χαναάν, σχοί-
νισμα κληρονομίας ὑμῶν.

12 Ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἀριθμῷ βραχεῖς,
ὀλιγοστοὺς καὶ παροίκους ἐν αὐτῇ,

13 Καὶ διήλθον ἐξ ἐθνῶν εἰς ἔθνος, καὶ ἐκ
βασιλείας εἰς λαὸν ἕτερον,

14 Οὐκ ἀφῆκεν ἄνθρωπον ἀδικῆσαι αὐτοὺς,
καὶ ἠλεγξεν ὑπὲρ αὐτῶν βασιλεῖς·

15 Μὴ ἄψησθε τῶν χριστῶν μου, καὶ ἐν
τοῖς προφήταις μου μὴ πονηρεύεσθε.

16 Καὶ ἐκάλεσε λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, πᾶν
στήριγμα ἄρτον συνέτριψεν.

ΨΑΛΜΟΙ, CV.

17 Ἀπέστειλεν ἔμπροσθεν αὐτῶν ἄνθρωπον,
εἰς δούλον ἐπράθη Ἰωσήφ.

18 Ἐταπείνωσαν ἐν πέδαις τοὺς πόδας αὐτῆ,
σίδηρον διήλθεν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

19 Μέχρι τοῦ ἐλθεῖν τὸν λόγον αὐτοῦ· τὸ
λόγιον τοῦ Κυρίου ἐπύρωσεν αὐτόν.

20 Ἀπέστειλε βασιλεὺς καὶ ἔλυσεν αὐτόν,
ἄρχων λαῶν καὶ ἀφῆκεν αὐτόν.

21 Κατέστησεν αὐτόν Κύριον τοῦ οἴκου αὐτῆ,
καὶ ἄρχοντα πάσης τῆς κτήσεως αὐτοῦ,

22 Τοῦ παιδεῦσαι τὰς ἄρχοντας αὐτοῦ ὡς
ἐαυτόν, καὶ τὰς πρεσβυτέρους αὐτῆ σοφίσει.

23 Καὶ εἰσῆλθεν Ἰσραὴλ εἰς Αἴγυπτον, καὶ
Ἰακώβ παρώκησεν ἐν γῇ Χάμ.

24 Καὶ ἠύξησε τὸν λαὸν αὐτοῦ σφόδρα, καὶ
ἐκραταίωσεν αὐτόν ὑπὲρ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

25 Καὶ μετέστρεψε τὴν καρδίαν αὐτῶν τῇ
μισῇ, τὸν λαὸν αὐτοῦ, τοῦ δολιοῦσθαι ἐν
τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

26 Ἐξαπέστειλε Μωυσῆν τὸν δῆλον αὐτοῦ,
Ἀαρὼν ὃν ἐξελέξατο αὐτόν.

27 Ἔθετο ἐν αὐτοῖς τὰς λόγους τῶν σημείων
αὐτοῦ, καὶ τῶν τεριῶτων ἐν γῇ Χάμ.

28 Ἐξαπέστειλε σκότος καὶ ἐσκότασε· καὶ
παρεπίκριναν τοὺς λόγους αὐτοῦ,

29 Μετέστρεψε τὰ ὕδατα αὐτῶν εἰς αἷμα,
καὶ ἀπέκτεινε τοὺς ἰχθύας αὐτῶν.

30 Ἐξηρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, ἐν τοῖς
ταμείοις τῶν βασιλέων αὐτῶν.

31 Εἶπε καὶ ἦλθε κυνόμυια, καὶ σκνίπες ἐν
πᾶσι τοῖς ὀρίοις αὐτῶν,

32 Ἔθετο τὰς βροχὰς αὐτῶν χάλαζαν, πῦρ
καταφλέγον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

33 Καὶ ἐπάταξε τὰς ἀμπέλους αὐτῶν καὶ τὰς
συκάς αὐτῶν, καὶ συνέτριψε πᾶν ξύλον ὄριος αὐτῶν.

34 Εἶπε καὶ ἦλθεν ἀκρίς, καὶ βρούχος αὐτῶν ἐκ

ΨΑΛΜΟΙ, CVI.

ἦν ἀριθμός,

35 Καὶ κατέφαγε πάντα τὸν χόρτον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν, καὶ κατέφαγε τὸν καρπὸν τῆς γῆς αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάταξε πᾶν πρωτότοκον ἐκ τῆς γῆς αὐτῶν, ἀπαρχὴν παντὸς πόνου αὐτῶν.

37 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτὰς ἐν ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ, καὶ ἐκ ἦν ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν ὁ ἀσθενῶν.

38 Εὐφράνθη Αἴγυπτος ἐν τῇ ἐξόδῳ αὐτῶν, ὅτι ἐπέπεσεν ὁ φόβος αὐτῶν ἐπ' αὐτούς.

39 Διεπέτασε νεφέλην εἰς σκέπην αὐτοῖς, καὶ πῦρ τοῦ φωτίσαι αὐτοῖς τὴν νύκτα.

40 Ἦτησαν, καὶ ἦλθεν ὀρτυγομήτρα, καὶ ἄρτον οὐρανοῦ ἐνέπλησεν αὐτούς.

41 Διέρρηξε πέτραν, καὶ ἐρρύησαν ὕδατα, ἐπορεύθησαν ἐν ἀνύδροις ποταμοί.

42 Ὅτι ἐμνήσθη τοῦ λόγου τοῦ ἁγίου αὐτοῦ, τοῦ πρὸς Ἀβραὰμ τὸν δούλον αὐτοῦ.

43 Καὶ ἐξήγαγε τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει, καὶ τὰς ἐκλεκτὰς αὐτῶν ἐν εὐφροσύνῃ.

44 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς χώρας ἐθνῶν, καὶ πόνας λαῶν ἐκληρονόμησαν.

45 Ὅπως ἂν φυλάξωσι τὰ δικαιώματα αὐτῶν, καὶ τὸν νόμον αὐτοῦ ἐκζητήσωσιν.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρς'. CVI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

3 Μακάριοι οἱ φυλάσσοντες κρίσιν, καὶ ποιῶντες δικαιοσύνην ἐν παντὶ καιρῷ.

4 Μνήσθητι ἡμῶν Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ τῆς λαῆς σου, ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῷ σωτηρίῳ σου,

5 Τοῦ ἰδεῖν ἐν τῇ χρηστότητι τῶν ἐκλεκτῶν σου, τῶν εὐφρανθῆναι ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῆς ἑθνῆς

ΨΑΛΜΟΙ, CVI.

σ8, τ8 ἐπαινεῖσθαι μετὰ τῆς κληρονομίας σου.

6 Ἡμάρτομεν μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἠνομήσαμεν, ἠδίκησαμεν.

7 Οἱ πατέρες ἡμῶν ἐν Αἰγύπτῳ οὐ συνῆκαν τὰ θαυμασιά σου, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν τοῦ πλήθους τοῦ ἐλέους σου· καὶ παρεπίκραναν ἀναβαίνοντες ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ.

8 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦ γνωρίσαι τὴν δυναστείαν αὐτοῦ.

9 Καὶ ἐπετίμησε τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, καὶ ἐξηρίνθη· καὶ ὠδήγησεν αὐτὰς ἐν ἁβύσσῳ ὡς ἐν ἐρήμῳ.

10 Καὶ ἔσωσεν αὐτοὺς ἐκ χειρὸς μισήντων, καὶ ἐλυτρώσατο αὐτοὺς ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.

11 Ἐκάλυψεν ὕδωρ τοὺς θλίβοντας αὐτοὺς, εἰς ἐξ αὐτῶν οὐχ ὑπελείφθη.

12 Καὶ ἐπίστευσαν τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ἤνεσαν τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ.

13 Ἐτάχυναν, ἐπελάθοντο τῶν ἔργων αὐτῶν, οὐχ ὑπέμειναν τὴν βουλήν αὐτοῦ.

14 Καὶ ἐπεθύμησαν ἐπιθυμίαν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ἐπείρασαν τὸν Θεὸν ἐν ἀνύδρῳ.

15 Καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς τὸ αἶτημα αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλε πλησμονὴν εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν.

16 Καὶ παρώργισαν Μωυσῆν ἐν τῇ παρεμβολῇ, καὶ Ἀαρὼν τὸν ἅγιον Κυρίου.

17 Ἡνοίχθη ἡ γῆ καὶ κατέπιε Δαθὰν, καὶ ἐκάλυψεν ἐπὶ τὴν συναγωγὴν Ἀβειρών.

18 Καὶ ἐξεκαύθη πῦρ ἐν τῇ συναγωγῇ αὐτῶν, καὶ φλόξ κατέφλεξεν ἁμαρτωλοὺς.

19 Καὶ ἐποίησαν μόσχον ἐν Χωρήβ, καὶ προσεκύνησαι τῷ γλυπτῷ.

20 Καὶ ἠλλάξαντο τὴν δόξαν αὐτῶν ἐν ὁμοιώματι μόσχου ἐσθόντος χόρτον.

21 Ἐπελάθοντο τοῦ Θεοῦ τοῦ σώζοντος αὐτὰς, τ8 ποιήσαντος μεγάλα ἐν Αἰγύπτῳ.

ΨΑΛΜΟΙ, CVI.

22 Θαυμαστὰ ἐν γῇ Χὰμ, καὶ φοβερά ἐπὶ θαλάσσης ἐρυθρᾶς.

23 Καὶ εἶπε τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτοὺς, εἰ μὴ Μωυσῆς ὁ ἐκλεκτὸς αὐτοῦ ἔστη ἐν τῇ θραύσει ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ἀποστρέψαι ἀπὸ θυμοῦ ὀργῆς αὐτοῦ, τοῦ μὴ ἐξολοθρεῦσαι.

24 Καὶ ἐξουδένωσαν γῆν ἐπιθυμητὴν, καὶ οὐκ ἐπίστευσαν τῷ λόγῳ αὐτοῦ.

25 Καὶ ἐγόγγυσαν ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν, οὐκ εἰσήκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου.

26 Καὶ ἐπῆρε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς, τοῦ καταβαλεῖν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ,

27 Καὶ τῷ καταβαλεῖν τὸ σπέρμα αὐτῶν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ διασκορπίσαι αὐτοὺς ἐν ταῖς χώραις.

28 Καὶ ἐτελέσθησαν τῷ Βεελφεγὼρ, καὶ ἔφαγον θυσίας νεκρῶν.

29 Καὶ παρώξυναν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν, καὶ ἐπληθύνθη ἐν αὐτοῖς ἡ πτώσις.

30 Καὶ ἔστη Φινεὲς καὶ ἐξιλάσατο, καὶ ἐκόπασεν ἡ θραῦσις.

31 Καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, εἰς γενεὴν καὶ γενεὴν ἕως τοῦ αἰῶνος.

32 Καὶ παρώργισαν αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος ἀντιλογίας, καὶ ἐκακώθη Μωυσῆς δι' αὐτούς.

33 Ὅτι παρεπίκραναν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ διέστειλεν ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.

34 Οὐκ ἐξωλόθρευσαν τὰ ἔθνη ἃ εἶπε Κύριος αὐτοῖς.

35 Καὶ ἐμίγησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἔμαθον τὰ ἔργα αὐτῶν.

36 Καὶ ἐδοῦλευσαν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθη αὐτοῖς εἰς σκάνδαλον.

37 Καὶ ἔθυσαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τοῖς δαιμονίοις.

38 Καὶ ἐξέχεαν αἷμα ἀθῶον αἷμα υἱῶν

ΨΑΛΜΟΙ, CVII.

αὐτῶν καὶ θυγατέρων, ὧν ἔθυσαν τοῖς γλυπ-
τοῖς Χαναάν· καὶ ἐφονοκτονήθη ἡ γῆ ἐν τοῖς
αἵμασι,

39 Καὶ ἐμιάνθη ἐν τοῖς ἔργοις αὐτῶν· καὶ
ἐπόρνευσαν ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν.

40 Καὶ ὠργίσθη θυμῷ Κύριος ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ, καὶ ἐβδελύξατο τὴν κληρονομίαν αὐ-
τοῦ.

41 Καὶ παρέδωκεν αὐτὸς εἰς χεῖρας ἐχθρῶν,
καὶ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ μισοῦντες αὐτούς.

42 Καὶ ἔθλιψαν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν, καὶ
ἐταπεινώθησαν ὑπὸ τὰς χεῖρας αὐτῶν.

43 Πλεονάκεις ἐρρύσατο αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ
παρεπίκραναν αὐτὸν ἐν τῇ βουλῇ αὐτῶν· καὶ
ἐταπεινώθησαν ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν.

44 Καὶ εἶδε Κύριος ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς,
ἐν τῷ αὐτὸν εἰσακοῦσαι τῆς δεήσεως αὐτῶν.

45 Καὶ ἐμνήσθη τῆς διαθήκης αὐτοῦ, καὶ
μετεμελήθη κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους αὐ-
τοῦ.

46 Καὶ ἔδωκεν αὐτοὺς εἰς οἰκτιρμούς ἐναντίον
πάντων τῶν αἰχμαλωτευσάντων αὐτούς.

47 Σῶσον ἡμᾶς Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐπι-
συνάγαγε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, τοῦ ἐξομολογή-
σασθαι τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ, τοῦ ἐγκαν-
χᾶσθαι ἐν τῇ αἰνέσει σου.

48 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ
τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος· καὶ ἐρεῖ πᾶς
ὁ λαὸς, Γένοιτο, γένοιτο.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρζ'. CVII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι χρηστὸς,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ,

ΨΑΛΜΟΙ, CVII.

3 Καὶ ἐκ τῶν χωρῶν συνήγαγεν αὐτοὺς ἀπὸ ἀνατολῶν, καὶ δυσμῶν, καὶ Βορρᾶ, καὶ θαλάσσης.

4 Ἐπλανήθησαν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν ἀνύδρῳ ὁδὸν πόλεως κατοικητηρίου οὐχ εὖρον.

5 Πεινῶντες καὶ διψῶντες, ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν αὐτοῖς ἐξέλιπε.

6 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

7 Καὶ ὠδήγησεν αὐτούς εἰς ὁδὸν εὐθείαν, τῇ πορευθῆναι εἰς πόλιν κατοικητηρίου.

8 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς τῶν ἀνθρώπων.

9 Ὅτι ἐχόρτασε ψυχὴν κενὴν, καὶ πεινῶσαν ἐνέπλησεν ἀγαθῶν.

10 Καθημένους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, πεπεδημένους ἐν πτωχείᾳ καὶ σιδήρῳ.

11 Ὅτι παρεπίκραναν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν βουλὴν τοῦ ὑψίστου παρώξυναν.

12 Καὶ ἐταπεινώθη ἐν κόποις ἡ καρδία αὐτῶν, ἡσθένησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν.

13 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτούς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἔσωσεν αὐτούς.

14 Καὶ ἐξήγαγεν αὐτούς ἐκ σκότους καὶ σκιᾶς θανάτου, καὶ τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν διέρρηξεν.

15 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

16 Ὅτι συνέτριψε πύλας χαλκᾶς, καὶ μοχλοὺς σιδηροὺς συνέθλασεν.

17 Ἀντελάβετο αὐτῶν ἐξ ὁδοῦ ἀνομίας αὐ-

τῶν, διὰ γὰρ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐταπεινώθησαν.

18 Πᾶν βρῶμα ἐβδελύξατο ἡ ψυχὴ αὐτῶν, καὶ ἤγγισαν ἕως τῶν πυλῶν τοῦ θανάτου.

19 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶι ἔσωσεν αὐτούς.

20 Ἀπέστειλε τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἰάσατο αὐτούς, καὶ ἐρρύσατο αὐτούς ἐκ τῶν διαφθορῶν αὐτῶν.

21 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

22 Καὶ θυσάτωσαν αὐτῷ θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐξαγγειλάτωσαν τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν ὑγαλλιάσει.

23 Οἱ καταβαίνοντες εἰς θάλασσαν ἐν πλοίοις, ποιῶντες ἐργασίαν ἐν ὕδασι πολλοῖς,

24 Αὐτοὶ εἶδον τὰ ἔργα Κυρίου, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ ἐν τῷ βυθῷ.

25 Εἶπε, καὶ ἔστη πνεῦμα καταιγίδος, καὶ ὑψώθη τὰ κύματα αὐτῆς.

26 Ἀναβαίνουνσιν ἕως τῶν οὐρανῶν, καὶ καταβαίνουνσιν ἕως τῶν ἀβύσσων· ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἐν κακοῖς ἐτήκετο,

27 Ἐταράχθησαν, ἐσαλεύθησαν ὡς ὁ μεθύων, καὶ πᾶσα ἡ σοφία αὐτῶν κατεπόθη.

28 Καὶ ἐκέκραξαν πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι αὐτοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀναγκῶν αὐτῶν ἐξήγαγεν αὐτούς.

29 Καὶ ἐπέταξε τῇ καταιγίδι, καὶ ἔστη εἰς αἶραν, καὶ ἐσίγησαν τὰ κύματα αὐτῆς.

30 Καὶ εὐφράνθησαν, ὅτι ἡσύχασαν, καὶ ὠδήγησεν αὐτούς ἐπὶ λιμένα θελήματος αὐτῶν.

31 Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ Κυρίῳ τὰ ἐλέη αὐτοῦ, καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

ΨΑΛΜΟΙ, XCIV.

32 Ὑψώσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ, λαῶς,
καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων αἰνεσάτωσαν
αὐτόν.

33 Ἔθετο ποταμοὺς εἰς ἐρήμον, καὶ διεξόδους
ὕδατων εἰς δίψαν.

34 Γῆν καρποφόρον εἰς ἄλμην, ἀπὸ κακίας
τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ.

35 Ἔθετο ἔρημον εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ
γῆν ἄνυδρον εἰς διεξόδους ὑδάτων.

36 Καὶ κατώκισεν ἐκεῖ πεινῶντας, καὶ συ-
νεστήσαντο πόλεις κατοικεσίας.

37 Καὶ ἔσπειραν ἄγρους, καὶ ἐφύτευσαν ἁμ-
πελῶνας, καὶ ἐποίησαν καρπὸν γεννήματος.

38 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ ἐπληθύνθησαν
σφόδρα, καὶ τὰ κτήνη αὐτῶν οὐκ ἐσμίκρυνε.

39 Καὶ ὠλιγώθησαν καὶ ἐκακώθησαν ἀπὸ
θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης;

40 Ἐξεχύθη ἐξουδένωσις ἐπ' ἄρχοντας αὐτῶν,
καὶ ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἐν ἀβάτῳ καὶ ἐχ ὁδῷ.

41 Καὶ ἐβοήθησε πένητι ἐκ πτωχείας, καὶ
ἔθετο ὡς πρόβατα πατριάς.

42 Ὁψοῦνται εὐθεῖς καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ πᾶσα
ἀνομία ἐμφράξει τὸ στόμα αὐτῆς.

43 Τίς σοφὸς καὶ φυλάξει ταῦτα, καὶ συνήσει
τὰ ἑλέη τοῦ Κυρίου;

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρη'. CVIII.

ΕΤΟΙΜΗ ἡ καρδία μου ὁ Θεός, ἐτοίμη ἡ
καρδία μου, ἄσομαι καὶ ψαλῶ ἐν τῇ δόξῃ σου.

2 Ἐξεγέρθητι ψαλτήριον καὶ κιθάρα, ἐξεγερ-
θήσομαι ὄρθρου.

3 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν λαοῖς Κύριε, ψαλῶ
σοι ἐν ἔθνεσιν.

4 Ὅτι μέγα ἐπάνω τῶν οὐρανῶν τὸ ἔλεός σου,
καὶ ἕως τῶν νεφελῶν ἡ ἀλήθειά σου.

ΨΑΛΜΟΙ, CIX.

5 Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἡ δόξα σου.

6 Ὅπως ἂν ῥυσθῶσιν οἱ ἀγαπητοί σου, σῶσον τῇ δεξιᾷ σου, καὶ ἐπάκουσόν μου.

7 Ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ ἁγίῳ αὐτοῦ, ὑψωθήσομαι καὶ διαμεριῶ Σίκιμα, καὶ τὴν κοιλάδα τῶν σκηνῶν διαμετρήσω.

8 Ἐμός ἐστι Γαλαὰδ, καὶ Ἐμός ἐστι Μανασσῆς, καὶ Ἐφραΐμ ἀντίληψις τῆς κεφαλῆς μου· Ἰούδας βασιλεὺς μου,

9 Μωὰβ λέβης τῆς ἐλπίδος μου· ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐπιβαλὼ τὸ ὑπόδημά μου, ἔμοι ἀλλόφυλοι ὑπετάγησαν.

10 Τίς ἀπάξει με εἰς πόλιν περιοχῆς; ἢ τίς ὁδηγήσει με ἕως τῆς Ἰδουμαίας;

11 Οὐχὶ σὺ ὁ Θεὸς ὁ ἀπωσάμενος ἡμᾶς; καὶ ἥκ ἐξελεύσῃ ὁ Θεὸς ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν;

12 Δὸς ἡμῖν βοήθειαν ἐκ θλίψεως, καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπου.

13 Ἐν τῷ Θεῷ ποιήσομεν δύναμιν, καὶ αὐτὸς ἐξουθενώσει τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν.

Ψαλ. ρθ'. CIX.

Ο ΘΕΟΣ τὴν αἰνεσίαν μου μὴ παρασιωπήσης,

2 Ὅτι στόμα ἁμαρτωλοῦ καὶ στόμα δολίᾳ ἐπ' ἐμέ ἠνοιχθή· ἐλάλησαν κατ' ἐμὴ γλώσση δολία,

3 Καὶ λόγοις μίσους ἐκύκλωσάν με, καὶ ἐπολέμησάν με ὡρεάν.

4 Ἀντὶ τοῦ ἀγαπᾶν με, ἐνδιέβαλλόν με, ἐγὼ δὲ προσηυχόμην.

5 Καὶ ἔθεντο κατ' ἐμοῦ κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, καὶ μῖσος ἀντὶ τῆς ἀγαπήσεώς μου.

6 Κατάστησον ἐπ' αὐτὸν ἁμαρτωλὸν, καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΙ, CIX.

7 Ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, ἐξέλθοι καταδεδικασμένος, καὶ ἡ προσευχὴ αὐτοῦ γενέσθω εἰς ἁμαρτίαν.

8 Γενηθήτωσαν αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὀλίγαι, καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος.

9 Γενηθήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ ὄρφανοί, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ χήρα.

10 Σαλευόμενοι μεταναστήτωσαν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ ἐπαιτησάτωσαν, ἐκβληθήτωσαν ἐκ τῶν οἰκοπέδων αὐτῶν.

11 Ἐξερευνησάτω δανειστὴς πάντα ὅσα ὑπάρχει αὐτῷ, καὶ διαρπασάτωσαν ἀλλότριοι τοὺς πόρους αὐτοῦ.

12 Μὴ ὑπαρξάτω αὐτῷ ἀντιλήπτωρ, μηδὲ γενηθήτω οἰκτίρμων τοῖς ὀρφανοῖς αὐτοῦ.

13 Γενηθήτω τὰ τέκνα αὐτοῦ εἰς ἐξολέθρουν, ἐν γενεᾷ μιᾷ ἐξαλειφθεῖν τὸ ὄνομα αὐτῆς.

14 Ἀναμνησθεῖν ἡ ἀνομία τῶν πατέρων αὐτοῦ ἐναντι Κυρίου, καὶ ἡ ἁμαρτία τῆς μητρὸς αὐτοῦ μὴ ἐξαλειφθεῖν.

15 Γενηθήτωσαν ἐναντίον Κυρίου διαπαντός, καὶ ἐξολορευθεῖν ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

16 Ἄνθ' ὧν οὐκ ἐμνήσθη ποιῆσαι ἔλεος, καὶ κατεδίωξεν ἄνθρωπον πένητα καὶ πτωχόν, καὶ καταεννυγμένον τῇ καρδίᾳ τοῦ θανατῶσαι.

17 Καὶ ἠγάπησε κατάραν, καὶ ἤξει αὐτῷ, καὶ ἐκ ἠθέλησεν εὐλογίαν, καὶ μακρυνθήσεται ἀπ' αὐτῆς.

18 Καὶ ἐνεδύσατο κατάραν ὡς ἱμάτιον, καὶ εἰσῆλθεν ὡσεὶ ὕδωρ εἰς τὰ ἔγκατα αὐτοῦ, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ.

19 Γενηθήτω αὐτῷ ὡς ἱμάτιον ὃ περιβάλλεται, καὶ ὡσεὶ ζώνη ἣν διαπαντός περιζώννυται.

20 Τῆτο τὸ ἔργον τῶν ἐνδιαβαλλόντων με παρὰ Κυρίου, καὶ τῶν λαλούντων πονηρὰ κατὰ τῆς ψυχῆς μου.

ΨΑΛΜΟΙ, CX.

21 Καὶ σὺ Κύριε Κύριε ποίησον μετ' ἐμοῦ
ἐνεκεν τῆς ὀνόματός σου, ὅτι χρηστὸν τὸ ἔλεός
σου.

22 Ῥῦσαί με ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ,
καὶ ἡ καρδία μου τετάρακται ἐντός μου.

23 Ὡσεὶ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνει αὐτὴν ἀντανη-
ρέθην, ἐξετινάχθην, ὥσεὶ ἀκρίδες.

24 Τὰ γόνατά μου ἡσθένησαν ἀπὸ νηθείας,
καὶ ἡ σὰρξ μου ἡλλοιώθη δι' ἔλαιον.

25 Καὶ γὰρ ἐγενήθην ὄνειδος αὐτοῖς· εἶδοσάν
με, ἐσάλευσαν κεφαλὰς αὐτῶν.

26 Βοήθησόν μοι Κύριε ὁ Θεός μου, καὶ σῶ-
σόν με κατὰ τὸ ἔλεός σου.

27 Καὶ γνώτωσαν ὅτι ἡ χεὶρ σου αὕτη, καὶ
σὺ Κύριε ἐποίησας αὐτήν.

28 Καταράσσονται αὐτοὶ, καὶ σὺ εὐλογήσεις·
οἱ ἐπανιστάμενοί μοι αἰσχυνθήτωσαν, ὁ δὲ
δοῦλός σου εὐφρανθήσεται.

29 Ἐνδυσάσθωσαν οἱ ἐνδιαβάλλοντές με, ἐν-
τροπήν· καὶ περιβαλέσθωσαν ὥς διπλοῖδα,
αἰσχύνην αὐτῶν.

30 Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ σφόδρα ἐν
τῷ στόματί μου, καὶ ἐν μέσῳ πολλῶν αἰνέσω
αὐτόν.

31 Ὅτι παρέστη ἐκ δεξιῶν πένητος, τοῦ σῶ-
σαι ἐκ τῶν καταδιωκόντων τὴν ψυχὴν μου.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρί'. CX.

ΕΙΠΕΝ ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου, Κάθου ἐκ
δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπό-
διον τῶν ποδῶν σου.

2 Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποσελεῖ σοι Κύριος

ΨΑΛΜΟΙ, CXI.

ἐκ Σιών, κατακυρίευσεν ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

3 Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

4 Ὡμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

5 Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

6 Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

7 Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

Ψαλ. ρια'. CXI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ.

2 Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

3 Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

4 Μνεΐαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ, ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.

5 Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ.

6 Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.

7 Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ,

8 Ἐστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.

9 Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνε-

ΨΑΛΜΟΙ, CXII. CXIII.

τείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτῆς.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιούσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ριβ'. CXII.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

2 Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτῆς, γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.

3 Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς μένει εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος.

4 Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιος.

5 Χρηστὸς ἄνθρωπος ὁ οἰκτεῖρων καὶ κιχρῶν, οἰκονομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ ἐν κρίσει.

6 Ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ σαλευθήσεται· εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

7 Ἀπὸ ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται· ἐτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον.

8 Ἐστήρικται ἡ καρδία αὐτοῦ, οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς αὐτοῦ.

9 Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν, ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· τὸ κέρας αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ.

10 Ἀμαρτωλὸς ὥσεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἀμαρτωλοῦ ἀπολείται.

Ψαλ. ριγ'. CXIII.

ΑΙΝΕΙΤΕ παῖδες Κυρίου, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

2 Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τῆς νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

3 Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

ΨΑΛΜΟΙ, CXIV.

4 Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

5 Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν; ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν,

6 Καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ἐν τῇ γῇ.

7 Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχόν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα,

8 Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

9 Ὁ κατοικίζων στείραν ἐν οἴκῳ, μητέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριδ'. CXIV.

ΕΝ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου,

2 Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ, Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

3 Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

4 Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

5 Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες; καὶ σὺ Ἰορδάνη ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

6 Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοί; καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων;

7 Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῇ, ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ,

8 Τοῦ στρέψαντος τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων, καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων.

Ψαλ. ριε'. CXV.

ΜΗ ἡμῖν Κύριε, μὴ ἡμῖν, ἀλλ' ἡ τῷ ὀνόματί σου δὸς δόξαν, ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου.

ΨΑΛΜΟΙ, CXV.

2 Μήποτε εἴπωσι τὰ ἔθνη, Ποῦ ἐστὶν ὁ Θεὸς αὐτῶν;

3 Ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε.

4 Τὰ εἰδῶλα τῶν ἐθνῶν, ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

5 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν, ὀφθαλμοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται,

6 ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται, ῥίνας ἔχουσι καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται,

7 Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι καὶ οὐ περιπατήσουσιν, οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

8 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

9 Οἶκος Ἰσραὴλ ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

10 Οἶκος Ἀαρὼν ἠλπισεν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστίν.

11 Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἠλπισαν ἐπὶ Κύριον, βοηθὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστι.

12 Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἀαρὼν.

13 Εὐλόγησε τοὺς φοβουμένους τὸν Κύριον, τοὺς μικροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

14 Προσθεῖη Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς ὑμῶν.

15 Εὐλογημένοι ὑμεῖς τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

16 Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ, τὴν δὲ γῆν ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

17 Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε, οὐδὲ πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾄδου.

18 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΙ, CXVI.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρις'. CXVI.

ΗΓΑΠΗΣΑ, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

2 Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι.

3 Περιέσχον με ὠδῖνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με· θλίψιν καὶ ὀδύνην εὖρον,

4 Καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην, Ὡ Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου.

5 Ἐλεήμων ὁ Κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

6 Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ Κύριος, ἐταπεινώθην καὶ ἔσωσέ με

7 Ἐπίστρεψον ψυχὴ μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι Κύριος εὐηργέτησέ σε.

8 Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχὴν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμοὺς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

9 Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

10 Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.

11 Ἐγὼ δὲ εἶπα ἐν τῇ ἐκστάσει μου, Πᾶς ἄνθρωπος ψεύστης.

12 Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

13 Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

14 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

15 Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

16 Ὡ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σὸς, ἐγὼ δοῦλος σὸς, καὶ υἱὸς τῆς παιδείας σου, διέρρηξας τοὺς δεσμοὺς μου.

Ψ Α Δ Μ Ο Ι, CΧVII. CΧVIII.

17 Σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως, καὶ ἐν ὀνόματι Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

18 Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,

19 Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου, ἐν μέσῳ σου Ἱερουσαλήμ.

Ψαλ. ριζ'. CΧVII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

2 Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ψαλ. ριη'. CΧVIII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, Ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

6 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

7 Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ γὰρ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

8 Ἀγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον, ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον.

9 Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον, ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχουσι.

10 Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῖς.

11 Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

ΨΑΛΜΟΙ, CXVIII.

12 Ἐκύκλωσάν με ὥσεί μελισσαι κηρίον, καὶ ἐξεκαύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾷμην αὐτοῖς.

13 Ὡσθεις ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν, καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου.

14 Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

15 Φωνὴ ἀγαλλιᾶσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς δικαίων· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν,

16 Δεξιὰ Κυρίου ὕψωσε με· δεξιὰ Κυρίου ἐποίησε δύναμιν.

17 Οὐκ ἀποθανοῦμαι, ἀλλὰ ζήσομαι, καὶ διηγήσομαι τὰ ἔργα Κυρίου.

18 Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος, καὶ τῷ θανάτῳ οὐ παρέδωκέ με.

19 Ἀνοίξατέ μοι πύλας δικαιοσύνης, εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ.

20 Αὕτη ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

22 Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῶντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας.

23 Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

24 Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

25 Ὡ Κύριε σῶσον δὴ, ὦ Κύριε εὐόδωσον δὴ.

26 Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου.

27 Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· συστήσασθε ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν, ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

28 Θεὸς μου εἰ σύ, καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἰ σύ, καὶ ὑψώσω σε· ἐξομολογή-

ΨΑΛΜΟΙ, CXIX.

στομαί σοι, ὅτι ἐπήκουσάς μου, καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

29 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ριθ'. CXIX.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου.

2 Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν.

3 Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν.

4 Σὺ ἐνετείλω τὰς ἐντολάς σου, τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

5 Ὅφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου, τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

6 Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ, ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου.

7 Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας, ἐν τῷ μεμαθηκέναι με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

8 Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω, μή με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα.

9 Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου.

10 Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζητησά σε, μὴ ἀπώσῃ με ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

11 Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου, ὅπως ἂν μὴ ἀμάρτω σοι.

12 Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

13 Ἐν τοῖς χείλεσί μου ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρίματα τοῦ στόματός σου.

ΨΑΛΜΟΙ, CΧΙΧ.

14 Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην,
ὥς ἐπὶ παντὶ πλούτῳ.

15 Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω, καὶ
κατανοήσω τὰς ὁδοὺς σου.

16 Ἐν τοῖς δικαιώμασί σου μελετήσω, οὐκ
ἐπιλήσομαι τῶν λόγων σου.

17 Ἀνταπόδος τῷ δούλῳ σου, ζήσομαι καὶ
φυλάξω τοὺς λόγους σου.

18 Ἀποκάλυψον τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ
κατανοήσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου.

19 Πάροικος ἐγὼ εἰμι ἐν τῇ γῇ, μὴ ἀπο-
κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολάς σου.

20 Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι
τὰ κρίματά σου ἐν παντὶ καιρῷ.

21 Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις, ἐπικατάρατοι
οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

22 Περίελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουδένωσιν,
ὅτι τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

23 Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες, καὶ κατ' ἐμὴν
κατελάλουν, ὁ δὲ δοῦλός σου ἠδολέσχει ἐν
τοῖς δικαιώμασί σου.

24 Καὶ γὰρ τὰ μαρτύριά σου μελέτη με ἐστὶ,
καὶ αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματά σου.

25 Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχὴ μου, ζῆσόν
με κατὰ τὸν λόγον σου.

26 Τὰς ὁδοὺς μου ἐξηγγείλα καὶ ἐπήκουσάς
μου, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

27 Ὁδὸν δικαιομάτων σου συνέτισόν με, καὶ
ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου.

28 Ἐνύσταξεν ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ ἀκηδίας,
βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου.

29 Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τῷ
νόμῳ σου ἐλέησόν με.

30 Ὁδὸν ἀληθείας ἠρετισάμην, καὶ τὰ
κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

257
Ψ Α Λ Μ Ο Ι, CΧΙΧ.

31 Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σε Κύριε, μή με καταισχύνῃς.

32 Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον, ὅταν ἐπλά-
τυνας τὴν καρδίαν μου.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

33 Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαι-
ωμάτων σου, καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

34 Συνέτισόν με, καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον
σου, καὶ φυλάξω αὐτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

35 Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν
σου, ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

36 Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά
σου, καὶ μή εἰς πλεονεξίαν.

37 Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς σε τοῦ μή
ἰδεῖν ματαιότητα, ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

38 Στήσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου εἰς
τὸν φόβον σου.

39 Περίελε τὸν ὄνειδισμόν σε ὃν ὑπώπτευσας,
ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

40 Ἴδού ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου, ἐν τῇ
δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

41 Καὶ ἔλθοι ἐπ' ἐμέ τὸ ἔλεός σου, Κύριε
τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

42 Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσέ
μοι λόγον, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σε.

43 Καὶ μὴ περιέλῃς ἐκ τοῦ στόματός μου
λόγον ἀληθείας ἕως σφόδρα, ὅτι ἐπὶ τοῖς κρί-
μασί σου ἐπήλπισα.

44 Καὶ φυλάξω τὸν νόμον σου διαπαντός,
εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

45 Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ, ὅτι τὰς
ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

46 Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἕναν-
τίον βασιλέων, καὶ οὐκ ἡσχυνόμεν.

ΨΑΛΜΟΙ, CΧΙΧ.

47 Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου, αἷς ἠγάπησα σφόδρα.

48 Καὶ ἤρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου ἃς ἠγάπησα, καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώμασί σου.

49 Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου ὧν ἐπήλπισάς με.

50 Αὕτη με παρεκάλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου, ὅτι τὸ λόγιόν σου ἔζησέ με.

51 Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

52 Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνος Κύριε, καὶ παρεκλήθην.

53 Ἀθυμία κατέσχε με ἀπὸ ἀμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

54 Ψαλτὰ ἤσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, ἐν τόπῳ παροικίας μου.

55 Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε, καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

56 Αὕτη ἐγενήθη μοι, ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

57 Μερὶς μου εἶ Κύριε, εἶπα τῷ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

58 Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐλέησόν με κατὰ τὸ λόγιόν σου.

59 Διελογισάμην τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἐπέστρεψα τῆς πέδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.

60 Ἦτοιμάσθην καὶ οὐκ ἔταράχθην, τοῦ φυλάξασθαι τὰς ἐντολάς σου.

61 Σχοινία ἀμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

62 Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην, τῷ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

63 Μέτοχος ἐγὼ εἰμι πάντων τῶν φοβημένων σε, καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

ΨΑΛΜΟΙ, CΧΙΧ.

64 Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ, τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

65 Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου.

66 Χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με, ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

67 Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι, ἐγὼ ἐπλημμέλησα, διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

68 Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

69 Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμέ ἀδικία ὑπερηφάνων, ἐγὼ δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

70 Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν, ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

71 Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με, ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

72 Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου, ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

73 Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἐπλάσάν με, συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

74 Οἱ φοβούμενοί σε ὀψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται, ὅτι εἰς τὰς λόγους σου ἐπήλπισα.

75 Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου, καὶ ἀληθεία ἐταπείνωσάς με.

76 Γεννηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με, κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

77 Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου, καὶ ζήσομαι, ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

78 Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι, ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμέ, ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

ΨΑΛΜΟΙ, CXIX.

79 Ἐπιστρέψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε,
καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

80 Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμος ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου, ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ.

81 Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχὴ
μου, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

82 Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν
σου, λέγοντες, Πότε παρακαλέσεις με;

83 Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἄσκος ἐν πάχνῃ· τὰ
δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

84 Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τῆς θούλης σου; πότε
ποιήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;

85 Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἁδολεσχίας,
ἀλλ' οὐχ ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.

86 Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως
κατεδίωξάν με, βοήθησόν μοι.

87 Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ,
ἐγὼ δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.

88 Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με, καὶ φυλάξω
τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.

89 Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε ὁ λόγος σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ,

90 Εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἡ ἀλήθειά σου·
ἐθεμελίωσας τὴν γῆν καὶ διαμένει.

91 Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα, ὅτι τὰ
σύμπαντα δοῦλα σά.

92 Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἔστι,
τότε ἂν ἀπωλόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.

93 Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάβωμαι τῶν
δικαιωμάτων σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.

94 Σὺ εἰμι ἐγὼ, σῶσόν με, ὅτι τὰ δικαιώ-
ματά σου ἐξεζήτησα.

95 Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι
με, τὰ μαρτύριά σου συνῆκα.

96 Πάσης συντελείας εἶδον πέρας, πλατεία
ἡ ἐντολή σου σφόδρα.

ΨΑΛΜΟΙ, CXIX.

97 Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε; ὅλην τὴν ἡμέραν μελέτη μου ἐστίν.

98 Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσόφισάς με τὴν ἐντολήν σου, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐμὴ ἐστίν.

99 Ὑπὲρ πάντα τὰς διδάσκοντάς με συνῆκα, ὅτι τὰ μαρτύριά σου μελέτη μου ἐστίν.

100 Ὑπὲρ πρεσβυτέρους συνῆκα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐξεζήτησα.

101 Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου, ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

102 Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα, ὅτι σὺ ἐνομοθέτησάς με.

103 Ὡς γλυκέα τῷ λάρυγγί μου τὰ λόγια σου, ὑπὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

104 Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα, διὰ τοῦτο ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

105 Λύχνος τοῖς ποσὶ μου ὁ νόμος σου, καὶ φῶς ταῖς τρίβοις μου.

106 Ὡμοσα καὶ ἔστησα τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

107 Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε, ζῆσόν με κατὰ τὸν λόγον σου.

108 Τὰ ἐκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε, καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

109 Ἡ ψυχὴ μου ἐν ταῖς χερσὶ σου διαπαντός, καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

110 Ἐθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι, καὶ ἐκ τῶν ἐντολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

111 Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, ὅτι ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

112 Ἐκλίνα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ

ΨΑΛΜΟΙ, CXIX.

δικαιώματά σου εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν.

113 Παρανόμους ἐμίσησα, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

114 Βοηθός μου, καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα,

115 Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι, καὶ ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς τοῦ Θεοῦ μου.

116 Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ ζῆσόν με, καὶ μὴ κατασχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

117 Βοήθησόν μοι, καὶ σωθήσομαι, καὶ μελετήσω ἐν τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

118 Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν δικαιωμάτων σου, ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν.

119 Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τῆς γῆς, διὰ τῆτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.

120 Καθήλωσον ἐκ τῆ φόβῃ σε τὰς σάρκας μου, ἀπὸ γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.

121 Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην, μὴ παραδῶς με τοῖς ἀδικοῦσί με.

122 Ἐνδεξαι τὸν δούλόν σου εἰς ἀγαθόν, μὴ συκοφαντησάτωσάν με ὑπερήφανοι.

123 Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου, καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σε.

124 Ποίησον μετὰ τῆ δόλῃ σε κατὰ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.

125 Δούλός σου εἰμὶ ἐγώ, συνέτισόν με, καὶ γνώσομαι τὰ μαρτύριά σου.

126 Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ, διεσκέδασαν τὸν νόμον σου.

127 Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου ὑπὲρ χρυσίου καὶ τοπάζιον.

128 Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σε κατωρθούμην, πᾶσαν ὁδὸν ἄδικον ἐμίσησα.

ΨΑΛΜΟΙ, CXIX.

129 Θαυμαστά τὰ μαρτύριά σου, διὰ τοῦτο ἐξηρένησεν αὐτὰ ἡ ψυχὴ μου.

130 Ἡ δῆλωσις τῶν λόγων σου φωτιεῖ καὶ συνετιεῖ νηπίους.

131 Τὸ στόμα μου ἥνοιξα, καὶ εἴλकुσα πνεῦμα, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

132 Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ καὶ ἐλέησόν με, κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

133 Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἁνομία.

134 Λύτρωσαί με ὑπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

135 Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

136 Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

137 Δίκαιος εἶ Κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

138 Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

139 Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός σου, ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

140 Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου σφόδρα, καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

141 Νεώτερος ἐγὼ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος, τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

142 Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια.

143 Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὗροσάν με, ἐντολαί σου μελέτη μου.

144 Δικαιοσύνη τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα, συνέτισόν με, καὶ ζήσομαι.

ΨΑΛΜΟΙ, CΧΙΧ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

145 Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐπάκουσόν μου Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω.

146 Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με, καὶ φυλάξω τὰ μαρτύριά σου.

147 Προέφθασα ἐν ἁωρίᾳ καὶ ἐκέκραξα, εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

148 Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον, τοῦ μελετᾶν τὰ λόγια σου.

149 Τῆς φωνῆς μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός σου, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

150 Προσῆγγισαν οἱ καταδιώκόντές με ἄνομία, ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

151 Ἐγγὺς εἶ Κύριε, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

152 Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σε, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά.

153 Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με, ὅτι τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

154 Κρίνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με, διὰ τὸν λόγον σου ζῆσόν με.

155 Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία, ὅτι τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν.

156 Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοὶ Κύριε, κατὰ τὸ κρίμα σου ζῆσόν με.

157 Πολλοὶ οἱ ἐκδιώκόντές με καὶ θλίβοντές με· ἐκ τῶν μαρτυρίων σου οὐκ ἐξέκλινα.

158 Εἶδον ἄσυνετοῦντας καὶ ἐξετηκόμην, ὅτι τὰ λόγια σου οὐκ ἐφυλάξαντο.

159 Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε, ἐν τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με.

160 Ἀρχὴ τῶν λόγων σε ἀλήθεια, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σε,

ΨΑΛΜΟΙ, CΧΙΧ.

161 Ἄρχοντες κατεδίωξάν με δωρεάν, καὶ ἀπὸ τῶν λόγων σου ἐδειλίασεν ἡ καρδία μου.

162 Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ ἐπὶ τὰ λόγια σου, ὥς ὁ εὐρίσκων σκύλα πολλά.

163 Ἀδικίαν ἐμίσησα καὶ ἐβδελυξάμην, τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

164 Ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

165 Εἰρήνη πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.

166 Προσεδόκων τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα.

167 Ἐφύλαξεν ἡ ψυχὴ μου τὰ μαρτύριά σου, καὶ ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.

168 Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.

169 Ἐγγυσάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιον σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

170 Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιον σου Κύριε, κατὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

171 Ἐξερεύξαιτο τὰ χεῖλη μου ὕμνον, ὅταν διδάξης με τὰ δικαιώματά σου.

172 Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγια σου, ὅτι πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

173 Γενέσθω ἡ χεὶρ σου τοῦ σῶσαί με, ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠρετισάμην.

174 Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριόν σου Κύριε, καὶ ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί.

175 Ζήσεται ἡ ψυχὴ μου καὶ αἰνέσει σε, καὶ τὰ κρίματά σου βοηθήσει μοι.

176 Ἐπλανήθην ὥς πρόβατον ἀπολωλός, ζήτησον τὸν δούλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐπελαθόμην.

ΨΑΛΜΟΙ, CXX...CXXII.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρκ'. CXX.

ΠΡΟΣ Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου.

2 Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.

3 Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν;

4 Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ ἠκονημένα σὺν τοῖς
ἄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

5 Οἶμοι ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κα-
τεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ.

6 Πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχὴ μου· μετὰ τῶν
μισούντων τὴν εἰρήνην

7 Ἦμην εἰρηνικός· ὅταν ἐλάλουν αὐτοῖς, ἐπο-
λέμουν με ὠρεάν.

Ψαλ. ρκα'. CXXI.

ΗΡΑ τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν
ἥξει ἡ βοήθειά μου.

2 Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαν-
τος τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν.

3 Μὴ δώης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ
νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

4 Ἴδου οὐ νυστάξει ἐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων
τὸν Ἰσραήλ.

5 Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σου ἐπὶ
χεῖρα δεξιάν σου.

6 Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ
σελήνη τὴν νύκτα.

7 Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχὴν σου ὁ Κύριος.

8 Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν
ἐξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρκβ'. CXXII.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΝ ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον
Κυρίου πορευσόμεθα.

ΨΑΛΜΟΙ, CXXIII. CXXIV.

2 Ἐσῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

3 Ἱερουσαλήμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπιτοαυτό.

4 Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, ^a φυλαὶ Κυρίου μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου.

5 Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

6 Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσι σε.

7 Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου.

8 Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίων μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ.

9 Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

Ψαλ. ρκγ'. CXXIII.

ΠΡΟΣ σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ,

2 Ἰδὲ ὡς ὀφθαλμοὶ δέλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἕως ἥ οἰκτειρήσῃ ἡμᾶς.

3 Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

4 Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν· τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνῶσι καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Ψαλ. ρκδ'. CXXIV.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ,

2 Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς,

3 Ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς· ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,

ΨΑΛΜΟΙ, CXXV. CXXVI.

4 "Αρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς· χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν.

5 "Αρα διήλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

6 Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν.

7 Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὥς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων· ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐρρύσθημεν.

8 Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου, τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρκε'. CXXV.

ΟΙ πεποιοῦντες ἐπὶ Κύριον ὥς ὄρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς αἰῶνα ὁ κατοικῶν

2 Ἱερουσαλήμ· ὄρη κύκλω αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλω τῆ λαῆ αὐτῆς, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τῆ αἰῶνος.

3 Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸ κληρὸν τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

4 Ἀγάθυνον Κύριε τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

5 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλίας, ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρκς'. CXXVI.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν ὥσεί παρακείμενοι.

2 Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως· τότε ἐρῶσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Ἐμεγάλυνε Κύριος ἡ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

3 Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

ΨΑΛΜΟΙ, CXXVII. CXXVIII.

4 Ἐπίστρεψον Κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν
ὥς χειμάρρους ἐν τῷ Νότῳ.

5 Οἱ σπειροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει
θεριοῦσι.

6 Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλ-
λοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν· ἐρχόμενοι δὲ ἤξ-
ουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἶροντες τὰ δράγματα
αὐτῶν.

Ψαλ. ρκζ'. CXXVII.

ΕΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες· ἐὰν μὴ Κύριος φυ-
λάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

2 Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν· ἐγεί-
ρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι, οἱ ἐσθίοντες ἄρτον
ὀδύνης, ὅταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον.

3 Ἴδου ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοὶ, ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστροῦς.

4 Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ
τῶν ἐκτετιναγμένων.

5 Μακάριος ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ
ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται, ὅταν λα-
λῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Ψαλ. ρκη'. CXXVIII.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβέμενοι τὸν Κύριον,
οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

2 Τοὺς πόρους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι·
μακάριος εἰ καὶ καλῶς σοι ἐσται.

3 Ἡ γυνὴ σου ὥς ἄμπελος εὐθηνούσα ἐν ταῖς
κλίτεσι τῆς οἰκίας σου· οἱ υἱοὶ σου ὥς νεόφυτα
ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.

4 Ἴδου οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φο-
βούμενος τὸν Κύριον.

5 Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγα-
θὰ Ἱερουσαλὴμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.

ΨΑΛΜΟΙ, CXXIX. CXXX.

6 Καὶ ἴδοις νίξας τῶν νύκτων σε· εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

Ψαλ. ρκθ'. CXXIX.

ΠΛΕΟΝΑΚΙΣ ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ·

2 Πλεονάκεις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

3 Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοὶ, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

4 Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν.

5 Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

6 Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωματίων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη·

7 Οὐ ἐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτῆς ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτῆς ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

8 Καὶ ἐκ εἰπαν οἱ παράγοντες, Εὐλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ψαλ. ρλ'. CXXX.

ΕΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε,

2 Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου· γενηθήτω τὰ ὦτά σε προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

3 Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης Κύριε, Κύριε τις ὑποστήσεται;

4 Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν· ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου

5 Ὑπέμεινά σε Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου,

6 Ἠλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον· ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,

7 Ἐλπισάτω Ἰσραήλ ἐπὶ τὸν Κύριον· ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXI. CXXXII.

8 Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλα'. CXXXI.

ΚΥΡΙΕ ἔχ' ὑψώθη ἡ καρδία μου, ἔδὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου· ἔδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, ἔδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

2 Εἰ μὴ ἔταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχὴν μου· ὥς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὥς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχὴν μου.

3 Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλβ'. CXXXII.

ΜΝΗΣΘΗΤΙ Κύριε τοῦ Δαβὶδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ·

2 Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ἠύξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ·

3 Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκηνῶμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου·

4 Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου·

5 Ἔως οὐ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκηνῶμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

6 Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

7 Εἰσελευσώμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

8 Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου.

9 Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXIII. CXXXIV.

10 Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου.

11 Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ ἔμὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου, θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

12 Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

13 Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσασα αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ.

14 Αὕτη ἡ κατάπανσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος, ὧδε κατοικήσω ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν.

15 Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

16 Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται.

17 Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.

18 Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλ. ρλγ'. CXXXIII.

ΙΔΟΥ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν, ἄλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπιτοαυτό;

2 Ὡς μῦρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα τὸν πώγωνα τὸν Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ῥιν τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ.

3 Ὡς ὁρόσος Ἀερμίων ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών· ὅτι ἐκεῖ ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζώην ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ψαλ. ρλδ'. CXXXIV.

ΙΔΟΥ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον πάντες οἱ δῆλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν· ἐν ταῖς νυξίν

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXV.

2 Ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

3 Εὐλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ψαλ. ρλε'. CXXXV.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸ ὄνομα Κυρίου, αἰνεῖτε δὲλοι Κύριον.

2 Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

3 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸς Κύριος, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὅτι καλόν.

4 Ὅτι τὸν Ἰακώβ ἐξελέξατο ἐαυτῷ ὁ Κύριος, Ἰσραὴλ εἰς περιουσιασμὸν ἐαυτῷ.

5 Ὅτι ἐγὼ ἐγνώκα, ὅτι μέγας ὁ Κύριος, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν παρὰ πάντας τοὺς θεούς.

6 Πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος, ἐποίησεν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ, ἐν ταῖς θαλάσσαις καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἀβύσσοις.

7 Ἀνάγων νεφέλας ἐξ ἐσχάτης γῆς, ἀστράπας εἰς ὑετὸν ἐποίησεν· ὁ ἐξάγων ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ.

8 Ὃς ἐπάταξε τὰ πρωτότοκα Αἰγύπτου ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους.

9 Ἐξαπέσειλε σημεῖα καὶ τέρατα ἐν μέσῳ σου Αἴγυπτε, ἐν Φαραῷ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς δούλοις αὐτοῦ.

10 Ὃς ἐπάταξεν ἔθνη πολλὰ, καὶ ἀπέκτεινε βασιλεῖς κραταιούς.

11 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, καὶ πάσας τὰς βασιλείας Χαναάν.

12 Καὶ ἔδωκε τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, κληρονομίαν Ἰσραὴλ λαῷ αὐτοῦ.

13 Κύριε τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

14 Ὅτι κρινεῖ Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῖς δούλοις αὐτοῦ παρακληθήσεται.

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXVI.

15 Τὰ εἶδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον,
ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων.

16 Στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν· ὀφθαλ-
μοὺς ἔχουσι καὶ οὐκ ὄψονται.

17 Ὡτα ἔχουσι καὶ ἐκ ἐνωτισθήσονται· ἐδὲ γάρ
ἐστι πνεῦμα ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

18 Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιῆντες αὐτὰ,
καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτοῖς.

19 Οἶκος Ἰσραὴλ εὐλογήσατε τὸν Κύριον·
οἶκος Ἀαρὼν εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

20 Οἶκος Λευὶ εὐλογήσατε τὸν Κύριον· οἱ
φοβούμενοι τὸν Κύριον εὐλογήσατε τὸν Κύριον.

21 Εὐλογητὸς Κύριος ἐν Σιών, ὁ κατοικῶν Ἱε-
ρουσαλήμ.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλς'. CXXXVI.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΕΙΣΘΕ τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

2 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τῶν θεῶν, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

3 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ τῶν κυρίων, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

4 Τῷ ποιήσαντι θαυμάσια μεγάλα μόνῳ, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

5 Τῷ ποιήσαντι τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

6 Τῷ στερεώσαντι τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων, ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

7 Τῷ ποιήσαντι φῶτα μεγάλα μόνῳ, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

8 Τὸν ἥλιον εἰς ἐξουσίαν τῆς ἡμέρας, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

9 Τὴν σελήνην καὶ τὰς ἀστέρας εἰς ἐξουσίαν
τῆς νυκτός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

10 Τῷ πατάξαντι Αἴγυπτον σὺν τοῖς πρωτοτό-

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXVII.

κοις αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἐξαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ μέσου αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

13 Τῷ καταδιελόντι τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν εἰς διαιρέσεις, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

14 Καὶ διαγαγόντι τὸν Ἰσραὴλ διὰ μέσου αὐτῆς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

15 Καὶ ἐκτινάξαντι Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν αὐτῆς εἰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

16 Τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

17 Τῷ πατάξαντι βασιλεῖς μεγάλους, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

18 Καὶ ὑποκτείναντι βασιλεῖς κραταιοὺς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

19 Τὸν Σηὼν βασιλέα τῶν Ἀμορραίων, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

20 Καὶ τὸν Ὠγ βασιλέα τῆς Βασάν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

21 Καὶ δόντι τὴν γῆν αὐτῶν κληρονομίαν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

22 Κληρονομίαν Ἰσραὴλ δούλῳ αὐτοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

23 Ὅτι ἐν τῇ ταπεινώσει ἡμῶν ἐμνήσθη ἡμῶν ὁ Κύριος, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

24 Καὶ ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

25 Ὁ δίδους τροφὴν πάσῃ σαρκὶ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

26 Ἐξομολογεῖσθε τῷ Θεῷ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Ψαλ. ρλζ'. CXXXVII.

Επι τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος ἐκεῖ ἐκαθίστα-

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXVIII.

μεν, καὶ ἐκλαύσαμεν ἐν τῷ μνησθῆναι ἡμᾶς
τῆς Σιών.

2 Ἐπὶ ταῖς ἰτέαις ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκρεμάσα-
μεν τὰ ὄργανα ἡμῶν.

3 Ὅτι ἐκεῖ ἐπληρώτησαν ἡμᾶς οἱ αἰχμαλω-
τεύσαντες ἡμᾶς, λόγους ῥόδων, καὶ οἱ ἀπαγα-
γόντες ἡμᾶς, ὕμνον· Ἀσατε ἡμῖν ἐκ τῶν ῥόδων
Σιών.

4 Πῶς ᾄσωμεν τὴν ῥοδὴν Κυρίου ἐπὶ γῆς ἀλ-
λοτρίας ;

5 Ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπι-
λησθεῖη ἡ δεξιὰ μου.

6 Κολληθεῖη ἡ γλῶσσά μου τῷ λάρυγγί μου,
ἐὰν μὴ σε μνησθῶ· ἐὰν μὴ προανατάξωμαι τὴν
Ἱερουσαλήμ ὡς ἐν ἀρχῇ τῆς εὐφροσύνης μου.

7 Μνήσθητι Κύριε τῶν νιῶν· Ἐδῶμ τὴν ἡμέραν
Ἱερουσαλήμ· τῶν λεγόντων, Ἐκκενοῦτε, ἐκκε-
νοῦτε, ἕως τῶν θεμελίων αὐτῆς.

8 Θυγάτηρ Βαβυλῶνος ἡ ταλαίπωρος, μακά-
ριος ὃς ἀνταποδώσει σοι τὸ ἀνταπόδομά σου,
ὃ ἀνταπέδωκας ἡμῖν.

9 Μακάριος ὃς κρατήσῃ καὶ ἐδαφιεῖ τὰ νήπιά
σου πρὸς τὴν πέτραν.

Ψαλ. ρλη'. CXXXVIII.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΟΜΑΙ σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου, καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, ὅτι ἤκουσας
πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

2 Προσκυνησω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου, καὶ ἐξο-
μολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου, ἐπὶ τῷ ἑλέει
σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου· ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ
πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἁγίόν σου.

3 Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρα ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ
ἐπάκουσόν μου· πολυωρήσεις με ἐν ψυχῇ μου
δυνάμει σου.

4 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι Κύριε πάντες οἱ

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXIX.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ
ῥήματα τοῦ στόματός μου.

5 Καὶ ἀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς Κυρίου, ὅτι
μεγάλη ἡ δόξα Κυρίου.

6 Ὅτι ὑψηλὸς Κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ,
καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπομακρόθεν γινώσκει.

7 Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ θλίψεως, ζήσεις με·
ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου ἐξέτεινας χεῖράς σου, καὶ
ἔσωσέ με ἡ δεξιὰ σου.

8 Κύριε ἀνταποδώσεις ὑπὲρ ἐμοῦ· Κύριε τὸ
ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου μὴ παρίδης.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρλθ'. CXXXIX.

ΚΥΡΙΕ ἐδοκίμασάς με, καὶ ἔγνων με.

2 Σὺ ἔγνων τὴν καθέδραν μου, καὶ τὴν ἔγερ-
σίν μου· σὺ συνῆκας τοὺς διαλογισμοὺς μου
ἀπὸ μακρόθεν.

3 Τὴν τρίβον μου καὶ τὴν σχοῖνόν μου
ἐξιχνίασας· καὶ πάσας τὰς ὁδοὺς μου προ-
εἶδες,

4 Ὅτι οὐκ ἔστι λόγος ἄδικος ἐν γλώσση μου·
ἰδοὺ Κύριε σὺ ἔγνων πάντα

5 Τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἀρχαῖα· σὺ ἐπλάσάς με
καὶ ἔθηκας ἐπ' ἐμέ τὴν χεῖρά σου.

6 Ἐθαυμαστώθη ἡ γνῶσίς σου ἐξ ἐμοῦ, ἐκρα-
ταιώθη, οὐ μὴ δύνωμαι πρὸς αὐτήν.

7 Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου, καὶ
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου ποῦ φύγω;

8 Ἐὰν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐὰν
καταβῶ εἰς τὸν ᾗδην, πάρει. ΩΒ:

9 Ἐὰν ἀναλάβω τὰς πτέρυγάς μου κατ' ὀρ-

ΙΧ· 2· 3

ΨΑΛΜΟΙ, CXXXIX.

θόν, καὶ κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης,

10 Καὶ γὰρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με, καὶ καθεύξει με ἡ δεξιὰ σου.

11 Καὶ εἶπα, "Ἄρα σκότος καταπατήσει με, καὶ νύξ φωτισμὸς ἐν τῇ τρυφῇ μου.

12 "Ὅτι σκότος οὐ σκοτισθήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ νύξ ὥς ἡμέρα φωτισθήσεται· ὥς τὸ σκότος αὐτῆς, οὕτως καὶ τὸ φῶς αὐτῆς.

13 "Ὅτι σὺ ἐκτήσω τοὺς νεφρούς μου Κύριε, ἀντελάβου μου ἐκ γαστρὸς μητρός μου.

14 Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμαστώθης· θαυμάσια τὰ ἔργα σου, καὶ ἡ ψυχὴ μου γινώσκει σφόδρα.

15 Οὐκ ἐκρύβη τὸ ὄστούν μου ἀπὸ σου ὃ ἐποίησας ἐν κρυφῇ, καὶ ἡ ὑπόστασίς μου ἐν τοῖς κατωτάτω τῆς γῆς.

16 Ἀκατέργαστόν μου εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σε, καὶ ἐπὶ τὸ βιβλίον σου πάντες γραφήσονται· ἡμέρας πλαστήσονται καὶ οὐθεὶς ἐν αὐτοῖς.

17 Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν οἱ φίλοι σου ὁ Θεός, λίαν ἐκραταιώθησαν αἱ ἀρχαὶ αὐτῶν.

18 Ἐξαριθμήσομαι αὐτοὺς καὶ ὑπὲρ ἄμμον πληθυνθήσονται· ἐξηγέρθην, καὶ ἔτι εἰμι μετὰ σε.

19 Ἐὰν ἀποκτείνης ἀμαρτωλοὺς ὁ Θεός· ἄνδρες αἱμάτων ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ,

20 "Ὅτι ἔρεῖς εἰς διαλογισμόν· λήψονται εἰς ματαιότητα τὰς πόλεις σου.

21 Οὐχὶ τοὺς μισοῦντάς σε Κύριε ἐμίσησα, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐχθρούς σου ἐξετηκόμην;

22 Τέλειον μῖσος ἐμίσουν αὐτοὺς, εἰς ἐχθρὰς ἐγένοντό μοι.

23 Δοκίμασόν με ὁ Θεός, καὶ γινῶθι τὴν καρδίαν μου· ἔτασόν με, καὶ γινῶθι τὰς τρίβους μου.

24 Καὶ ἴδε εἰ ὁδὸς ἀνομίας ἐν ἐμοί, καὶ ὁδηγήσόν με ἐν ὁδῷ αἰωνία.

Ψαλ. ρμ'. CXL.

ΕΞΕΛΟΥ με Κύριε ἐξ ἀνθρώπου πονηροῦ,
ἀπὸ ἀνδρὸς ἀδίκου ῥῦσαί με.

2 Οἵτινες ἐλογίσαντο ἀδικίας ἐν καρδίᾳ, ὅλην
τὴν ἡμέραν παρετάσσοντο πολέμους.

3 Ἦκόνησαν γλῶσσαν αὐτῶν ὥσει ὄφεως, ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν· διάψαλμα.

4 Φύλαξόν με Κύριε ἐκ χειρὸς ἀμαρτωλῶν, ἀπὸ
ἀνθρώπων ἀδίκων ἐξελοῦ με· οἵτινες ἐλογί-
σαντο τοῦ ὑποσκελίσαι τὰ διαβήματά μου,

5 Ἐκρυψαν ὑπερήφανοι παγίδα μοι· καὶ σχοι-
νία διέτειναν παγίδας τοῖς ποσὶ μου, ἐχόμενα
τρίβου σκάνδαλον ἔθεντό μοι· διάψαλμα.

6 Εἶπα τῷ Κυρίῳ, Θεός μου εἰ σὺ, ἐνώτισαι,
Κύριε, τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

7 Κύριε Κύριε, δύναμις τῆς σωτηρίας μου, ἐπε-
σκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου.

8 Μὴ παραδῶς με, Κύριε, ἀπὸ τῆς ἐπιθυμίας
μου ἀμαρτωλῶν· διελογίσαντο κατ' ἐμοῦ, μὴ
ἐγκαταλίπῃς με, μή ποτε ὑψωθῶσι· διάψαλμα.

9 Ἡ κεφαλὴ τοῦ κυκλώματος αὐτῶν, κόπος
τῶν χειλέων αὐτῶν καλύψει αὐτούς.

10 Πεσοῦνται ἐπ' αὐτοὺς ἄνθρακες πυρὸς ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ καταβαλεῖς αὐτοὺς ἐν ταιλαιπω-
ρίαις, οὐ μὴ ὑποστῶσιν.

11 Ἄνθρωπος γλωσσώδης οὐ κατευθυνθήσεται ἐπὶ
τῆς γῆς· ἄνδρα ἀδίκον κακὰ θηρεύσει εἰς κα-
ταφθοράν.

12 Ἔγνων ὅτι ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τοῦ
πτωχοῦ, καὶ τὴν δίκην τῶν πενήτων.

13 Πλὴν δίκαιοι ἐξομολογήσονται τῷ ὀνό-
ματί σου, κατοικήσουσιν εὐθεῖς σὺν τῷ προσ-
ώπῳ σου.

Ψαλ. ρμα'. CXLI.

ΚΥΡΙΕ ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου·
πρόσχε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ
κεκραγέναι με πρὸς σέ.

2 Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἐσπερινή.

3 Θεῷ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

4 Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν
ἁμαρτίαις, σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδοιᾶσω μετὰ τῶν ἐκ-
λεκτῶν αὐτῶν.

5 Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει
με, ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλῆ μὴ λιπανάτω τὴν
κεφαλὴν μου, ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν
ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν.

6 Κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κραταιοὶ
αὐτῶν· ἀκῶσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύν-
θησαν.

7 Ὡσεὶ πάχος γῆς διερράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διε-
σκόρπισθη τὰ ὅσα ἡμῶν παρὰ τὸν ἄδην.

8 Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου,
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

9 Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἧς συνεσήσαντό μοι,
καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

10 Πεσῶνται ἐν ἀμφιβλήτρῳ αὐτῶν ἁμαρτωλοὶ,
καταμόνας εἰμὶ ἐγὼ ἕως ἢ ἂν παρέλθω.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμβ'. CXLII.

ΦΩΝΗ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

ΨΑΛΜΟΙ, CIII.

2 Ἐκχέω ἑναντίον αὐτοῦ τὴν δέησιν μου, τὴν θλίψιν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

3 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου· ἐν ὁδῷ ταύτῃ ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

4 Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, ὅτι ἐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με· ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμῆ, καὶ ἐκ ἐστὶν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

5 Πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ εἶπα, Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου ἐν γῇ ζώντων.

6 Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα· ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

7 Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τῷ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου, Κύριε· ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλ. ρμγ'. CXLIII.

ΚΥΡΙΕ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, ἐπάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

2 Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τῷ δέλῃ σου, ὅτι ἐδικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

3 Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεινώσεν εἰς τὴν γῆν τὴν ζωὴν μου· ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος.

4 Καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου· ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

5 Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων· καὶ ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

6 Διεπέτασα πρὸς σε τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι· διάψαλμα.

7 Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

ΨΑΛΜΟΙ, CXLIV.

8 Ἀκουστον ποίησόν μοι τοπρῶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

9 Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον.

10 Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι Θεός μου εἶ σύ, τὸ πνεῦμά σε τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν τῇ εὐθείᾳ.

11 Ἔνεκα τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξιίξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου.

12 Καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἀπολείς πάντας τὰς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι δοῦλός σου εἰμι ἐγώ.

ΕΩΘΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμδ'. CXLIV.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Κύριος ὁ Θεός μου, ὁ διδάσκων τὰς χεῖράς μου εἰς παράταξιν, τοὺς δακτύλους μου εἰς πόλεμον·

2 Ἐλεός μου καὶ καταφυγή μου, ἀντιλήπτωρ μου καὶ ῥύστης μου, ὑπερασπιστής μου, καὶ ἐπ' αὐτῷ ἤλπισα, ὁ ὑποτάσσων τὸν λαόν μου ὑπ' ἐμέ.

3 Κύριε, τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι ἐγνώσθης αὐτῷ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι λογίζῃ αὐτόν;

4 Ἄνθρωπος ματαιότητι ὡμοιώθη, αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ὥσεὶ σκιά παράγουσι.

5 Κύριε, κλῖνον οὐρανοὺς σου καὶ κατάβηθι, ἄψαι τῶν ὀρέων καὶ καπνισθήσονται.

6 Ἀσραψον ἀσραπὴν καὶ σκορπιεῖς αὐτάς, ἐξαπόστειλον τὰ βέλη σε καὶ συνταράξεις αὐτάς.

7 Ἐξαπόστειλον τὴν χεῖρά σου ἐξ ὕψους, ἐξελοῦ με καὶ ῥῦσαί με ἐξ ὑδάτων πολλῶν, ἐκ χειρὸς υἱῶν ἀλλοτρίων·

ΨΑΛΜΟΙ, CXLV.

8 Ὡν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

9 Ὁ Θεὸς, ὥδην καινὴν ἄσομαί σοι, ἐν ψαλτηρίῳ δεκαχόρδῳ ψαλῶ σοι·

10 Τῷ διδόντι τὴν σωτηρίαν τοῖς βασιλεῦσι, τῷ λυτρουνμένῳ Δαυὶδ τὸν δούλον αὐτοῦ ἐκ ῥομφαίας πονηρᾶς.

11 Ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με ἐκ χειρὸς νιῶν ἀλλοτρίων, ὧν τὸ στόμα ἐλάλησε ματαιότητα, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῶν δεξιὰ ἀδικίας·

12 Ὡν οἱ νιοὶ ὡς νεόφυτα ἰδρυμένα ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν· αἱ θυγατέρες αὐτῶν κεκαλλωπισμένα, περικεκοσμημένα ὡς ὁμοίωμα ναῦ.

13 Τὰ ταμεῖα αὐτῶν πλήρη, ἐξερευγόμενα ἐκ τούτου εἰς τῆτο· τὰ πρόβατα αὐτῶν πολυτόκα, πληθύνοντα ἐν ταῖς ἐξόδοις αὐτῶν·

14 Οἱ βόες αὐτῶν παχεῖς· οὐκ ἔστι κατάπτωμα φραγμοῦ, οὐδὲ διέξοδος, οὐδὲ κραυγὴ ἐν ταῖς ἐπαύλεσιν αὐτῶν.

15 Ἐμακάρισαν τὸν λαὸν ὧ ταῦτά ἐστι· μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Ψαλ. ρμέ'. CXLV.

ΥΨΩΣΩ σε, ὁ Θεός μου ὁ βασιλεύς μου, καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

2 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

3 Μέγας ὁ Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.

4 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπανεύξει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι.

5 Καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἁγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται.

ΨΑΛΜΟΙ, CXLV.

6 Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔρουσι,
καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγῶνται.

7 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου
ἐξερεΰξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σε ἀγαλλιά-
σονται.

8 Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρό-
θυμος καὶ πολυέλεος.

9 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσι, καὶ οἱ
οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ.

10 Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ
ἔργα σε, καὶ οἱ ὅσιοί σε εὐλογησάτωσάν σε.

11 Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔρουσι, καὶ τὴν
δυναστείαν σου λαλήσουσι.

12 Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων
τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγα-
λοπρεπείας τῆς βασιλείας σου.

13 Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν
αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ
καὶ γενεᾷ· πιστὸς Κύριος ἐν τοῖς λόγοις αὐ-
τοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

14 Ὑποσηρίζει Κύριος πάντας τὰς καταπίπτον-
τας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τοὺς κατερράγμένους.

15 Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σέ ἐλπίζουνσι,
καὶ σὺ δίδως τὴν τροφήν αὐτῶν ἐν εὐκαιρίᾳ.

16 Ἀνοίγεις σὺ τὰς χεῖράς σου, καὶ ἐμ-
πιπλᾷς πᾶν ζῶον εὐδοκίας.

17 Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐ-
τοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

18 Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις
αὐτὸν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν
ἀληθείᾳ.

19 Θέλημα τῶν φοβημένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ
τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακέσεται, καὶ σώσει αὐτούς.

20 Φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας
αὐτὸν, καὶ πάντας τὰς ἁμαρτωλοὺς ἐξολοθρεύσει.

21 Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ

ΨΑΛΜΟΙ, CXLVI. CXLVII.

εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐ-
τοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τῆς αἰῶνος.

Ψαλ. ρμς'. CXLVI.

ΑΙΝΕΙ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

2 Αἰνέσω Κύριον ἐν ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

3 Μὴ πεποιθήατε ἐπ' ἄρχοντας, καὶ ἐφ' υἱοὺς
ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

4 Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ἐπισρέ-
ψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἀπολῶνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν.

5 Μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτῆς,
ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

6 Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν,
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς· τὸν
φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα.

7 Ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα
τροφὴν τοῖς πεινῶσι· Κύριος λύει πεπεδη-
μένους,

8 Κύριος σοφοῖ τυφλοῖς, Κύριος ἄνορθοῖ
κατερράγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους,

9 Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους· ὀρ-
φανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρ-
τωλῶν ἀφανιεῖ.

10 Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς
σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΕΥΧΑΙ.

Ψαλ. ρμζ'. CXLVII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθὸν ψαλμὸς, τῷ
Θεῷ ἡμῶν ἠδυνθείη αἴνεσις.

2 Οἰκοδομῶν Ἱερουσαλὴμ ὁ Κύριος, καὶ τὰς
διασπορὰς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπισυνάξει·

3 Ὁ ἰώμενος τοὺς συντετριμμένους τὴν καρ-
δίαν, καὶ δεσμεύων τὰ συντρίμματα αὐτῶν·

ΨΑΛΜΟΙ, CXLVII.

4 Ὁ ἀριθμῶν πλήθη ἄστρων, καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ὀνόματα καλῶν.

5 Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῆς, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς.

6 Ἀναλαμβάνων πραεῖς ὁ Κύριος, ταπεινῶν δὲ ἀμαρτωλοὺς ἕως τῆς γῆς.

7 Ἐξάρξατε τῷ Κυρίῳ ἐν ἐξομολογήσει, ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν κιθάρα·

8 Τῷ περιβάλλοντι τὸν οὐρανὸν ἐν νεφέλαις, τῷ ἐτοιμάζοντι τῇ γῇ ὑετόν· τῷ ἐξανατέλλοντι ἐν ὄρεσι χόρτον, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

9 Καὶ διδόντι τοῖς κτήνεσι τροφήν αὐτῶν, καὶ τοῖς νεοσσοῖς τῶν κοράκων τοῖς ἐπικαλεσμένοις αὐτόν.

10 Οὐκ ἐν τῇ δυναστείᾳ τοῦ ἵππου θελήσει, οὐδὲ ἐν ταῖς κνήμαις τοῦ ἀνδρὸς εὐδοκεῖ.

11 Εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τοῖς φοβημένοις αὐτόν, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

12 Ἐπαίνει, Ἱερουσαλὴμ, τὸν Κύριον, αἶνει τὸν Θεόν σου Σιών.

13 Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί·

14 Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην· καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε·

15 Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ·

16 Τοῦ διδόντος χιόνα ὥσεί ἔριον, ὁμίχλην ὥσεί σποδὸν πάσσοντος·

17 Βάλλοντος κρίσταλλον αὐτῆς ὥσεί ψωμὸς· κατὰ πρόσωπον ψυχῆς αὐτῆς τίς ὑποσῆσεται·

18 Αποσελεῖ τὸν λόγον αὐτῆς, καὶ τήξει αὐτὰ, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτῆς, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.

19 Ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτῆς τῷ Ἰακώβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτῆς τῷ Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΙ, CXLVIII.

20 Οὐκ ἐποίησεν οὕτως παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Ψαλ. ρμη'. CXLVIII.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

2 Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

4 Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

5 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

6 Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

7 Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

8 Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρίσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

9 Τὰ ὄρη καὶ πάντες βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι.

10 Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτέρωτά.

11 Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

12 Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτει μετὰ νεωτέρων.

13 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,

14 Καὶ ὑψώσει κέρας λαῷ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλ. ρμθ'. CXLIX.

ΑΣΑΤΕ τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

2 Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

3 Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

4 Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πρᾶεις ἐν σωτηρίᾳ.

5 Καυχῆσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

6 Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

7 Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

8 Τῷ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

9 Τῷ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλ. ρν'. CL.

ΑΙΝΕΙΤΕ τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

2 Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

3 Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ᾗχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

4 Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

5 Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

6 Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἡ ΤΟΥ
ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ,
Ἡ ΕΝ Τῇ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΧΡΗΣΤΕΟΝ.

ΥΠΟΜΙΜΝΗΣΚΕΣΘΑΙ δεῖ τὸν λαόν, ὅτι μάλιστα προσήκει μὴ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα εἰ μὴ ἐν ταῖς Κυριακαῖς, καὶ ἄλλαις ἑορτασίμοις, ὅταν μέγιστον πλῆθος τῶν ἀνθρώπων συνέρχεται· τοῦτο μὲν, ἵνα ἡ Πανήγυρις ἐκεῖ παροῦσα τῇ τῶν νεοφωτίστων εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀριθμὸν ἀποδοχῇ ἐπιμαρτυρήσῃ· τοῦτο δέ, ὅτι ἐν τῷ Παιδοβαπτισμῷ ἕκαστος τῶν αὐτόθι παρόντων τῆς ἑαυτοῦ ἐξομολογήσεως ἐν βαπτισμῷ πάσαι τῷ Θεῷ πεποιημένης ὑπόμνησιν λαμβάνοι ἅν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ πάννυ γε συμφέρει τῇ ἐγχωρίῳ Γλώττῃ τελεῖσθαι τὸ Βάπτισμα. Ἀλλ' ὅμως ἔξεστιν ἐν καιρῷ ἀνάγκης, ἐν ἄλλῃ ἡτινιοῦν ἡμέρᾳ Βαπτίζεσθαι τὰ παῖδια.

Σημειωτέον δὲ ὅτι παντὶ βρέφει βαπτισθισομένῳ τῷ μὲν ἄρρενι ἔσονται δύο Συμπατέρες καὶ μία Συμμήτηρ· τῷ δὲ θήλει εἰς Συμπάτηρ καὶ δύο Συμμήτερες.

Βαπτισθῆναι μελλόντων τῶν παιδίων οἱ Γονεῖς τοῦτο προδηλώσουσι τῷ Κηδεμόνι προτεραία τῇ νυκτί, ἢ αὐθήμερον πρὸ τῆς ἀρχῆς τῶν Ὁρθρινῶν Εὐχῶν. Τότε δὲ Συμπατέρες τε καὶ Συμμήτερες, σὺν τῷ λαῷ εὐθέως μετὰ τὸ ὕστερον Ἀνάγνωσμα ἢ ἐν Ἑωθιναῖς ἢ Ἑσπεριναῖς Εὐχαῖς, ὡς δοκοίη ἅν τῷ Κηδεμόνι, ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον μετὰ τῶν παιδίων ἑτοιμοὶ ἔσονται. Καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐλθὼν ἐπὶ τὸ Βαπτιστήριον (ὃ κα-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

θαροῦ ὕδατος τότε πληροῦσθαι δεῖ) καὶ ἐκεῖ ἐστὼς ἐρεῖ.

Τὸ παιδίον τοῦτο ἤδη βεβάπτισται ἢ οὐ;

Εἰ ἀποκρίνονται, Οὐ, τότε πρόεισιν Ἱερεὺς κατὰ τὰ ἐπόμενα.

ΕΠΕΙΔΗ, Ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι ἐν τῇ ἁμαρτίᾳ συνειλημμένοι καὶ γεγεννημένοι εἰσὶ, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ἡμῶν Σωτὴρ φάσκει, ὅτι οὐδεὶς εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν δύναται, εἰ μὴ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννηθῇ. Δέομαι ὑμῶν ἐπικαλεῖσθαι Θεὸν τὸν Πατέρα διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἐκ δαψιλοῦς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ δώῃ τῷ παιδίῳ τούτῳ ὃ ἐκ φύσεως ἔχειν οὐ δύναται, ἵνα δηλαδὴ τῷ ὕδατι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ βαπτισθῇ, καὶ εἰς τὴν ἁγίαν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν προσληφθῇ, καὶ ζῶν μέλος αὐτῆς κατασταθῇ.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰῶδιε Θεὸς, ὁ ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους σου τὸν Νῶε καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ σῶσας ἐν τῇ κιβωτῷ. ὥστε οὐ μὴ ἐν τῷ ὕδατι ἀπολωλέναι, ὁ καὶ τοὺς Ἰσραηλίτας τὸν λαόν σου διὰ τῆς ἐρυθρᾶς θαλάσσης ἀσφαλῶς ὁδηγήσας, τούτῳ ὡς τύπῳ τινὶ προσημαίνων τὸ ἅγιόν σου Βάπτισμα· ἔτι δὲ καὶ διὰ τοῦ Βαπτίσματος τοῦ ἀγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ποταμῷ τὸ ὕδωρ ἁγιάσας εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλουσιν· Ἰκετεύομέν σε διὰ τὰ ἀπειρα ἐλέη σου, οἰκτιρμόνως ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ παιδίον τοῦτο· λούσον αὐτὸ, ἁγιάσον αὐτὸ Πνεύματι ἁγίῳ, ἵνα τῆς ὀργῆς σου ἀπαλλαγεῖς εἰς κιβωτὸν Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ προσδε-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

χθῆ· καὶ γε βεβαιούμενον ἐν τῇ πίστει, χαι-
ρον διὰ τῆς ἐλπίδος, καὶ ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐρρίζω-
μένον, οὕτω τὰ τοῦ ταραχώδους κόσμου του-
τουὶ κύματα διαπεράσῃ, ὥστε τὸ τελευταῖον
εἰς τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς γῆν ἀφικνεῖσθαι,
ἐκεῖ σοι συμβασιλεύσον εἰς αἰῶνας τῶν αἰώ-
νων, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀθάνατε Θεὸς, ἐπικου-
ρία πάντων τῶν ἐν χρείᾳ ὄντων, ἀντιλήπτωρ
τῶν πρὸς σε καταφυγόντων εἰς βοήθειαν, ζωὴ
τῶν πιστευόντων, καὶ ἀνάστασις τῶν ἀποθα-
νόντων, Ἐπικαλούμεθά σε ὑπὲρ τούτου τοῦ
βρέφους, ἵνα ἐπὶ τὸ βάπτισμά σου παρελθὼν,
διὰ τῆς πνευματικῆς παλιγγενεσίας τὴν τῶν
ἀμαρτιῶν ἄφεσιν λαμβάνῃ. Προσδέχου αὐτὸ,
Κύριε, καθάπερ ὑπέσχου διὰ τοῦ ἀγαπητοῦ
Ἵιου σου, λέγοντος, Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται
ὑμῖν, ζητεῖτε καὶ εὕρήσετε, κρούετε καὶ ἀνοι-
γήσεται ὑμῖν· Ὅντως ἄρα δὸς ἡμῖν τοῖς αἰτοῦ-
σαν, εὕρήσωμεν ἡμεῖς οἱ ζητοῦντες, ἡμῖν τοῖς
τὴν θύραν κρούουσιν ἀνοίγε, ἵνα τοῦτο τὸ βρέ-
φος τῆς αἰδίου εὐλογίας τοῦ ἐπουρανίου λου-
τροῦ ἀπολαύῃ, καὶ παρέλθῃ εἰς βασιλείαν
τὴν αἰώνιον, ἣν ἐπηγγείλω διὰ Χριστοῦ τοῦ
Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ἐστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τῶν ῥημάτων τοῦ Εὐαγγελίου
γεγραμμένου δι' ἀγίου Μάρκου τῶν ἐν δεκά-
τῳ κεφαλαίῳ, κόμματι τρισκαιδεκάτῳ.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ παιδία τῷ Χριστῷ, ἵνα ἄψη-
ται αὐτῶν· οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσ-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

φέρουσιν· Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, "Ἀφετε τὰ παῖδια ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ, τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παῖδιον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· Καὶ ἐναγκαλισάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ, ἠνυλόγει αὐτά.

Μετὰ τὴν Ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖαν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ· ὡς ἐκέλευσε τὰ παῖδια προσενεχθῆναι αὐτῷ, ὡς κωλύουσιν αὐτὰ προσφέρεσθαι ἐπετίμησεν, ὡς ἀκακίαν αὐτῶν μιμεῖσθαι πάντας παρακαλεῖ. Βλέπετε ὡς τῷ τε σχήματι καὶ τῇ πράξει αὐτοῦ τὴν εὐνοίαν αὐτοῦ πρὸς αὐτὰ ἐπεδείξατο· ἐνηγκαλίστατο γὰρ αὐτὰ, καὶ τὰς χεῖρας αὐτοῖς ἐπέθετο, καὶ ἠνυλόγησεν αὐτά. Μὴ οὖν ἀμφισβητεῖτε, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε, ὅτι παραπλησίως τὸ παρὸν τοῦτο παῖδιον εὐμενῶς ἀποδέχεται, ὅτι εἰς τὰς τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀγκάλας αὐτὸ ἀναλήψεται, ὅτι τὴν τῆς αἰωνίου ζωῆς εὐλογίαν αὐτῷ δωρήσεται, καὶ τῆς αἰδίου βασιλείας αὐτοῦ μέτοχον αὐτὸ ποιήσει. Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τοῦτο τὸ βρέφος εὐνοίας, ὑπὸ τοῦ Ὑιοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, καὶ οὐδαμῶς

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

διστάζοντες, ἀλλὰ πεπεισμένοι ὅτι εὐμενῶς ἀποδέχεται τοῦτο τὸ ἔργον τῆς ἀγάπης ἡμῶν, ἐν τῷ τοῦτο τὸ Βρέφος εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ Βάπτισμα προσενεγκεῖν· πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ οὐράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρὸς τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν καὶ τὴν ἐπί σε πίστιν, ἡμᾶς καλεῖν ἡξίωσας· Ἀυξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δὸς τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τῷ βρέφει τούτῳ, ἵνα ἀναγεννηθῇ, καὶ κληρονόμον γένηται τῆς αἰωνίου σωτηρίας· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς Θεὸς νῦν καὶ αἰεὶ. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς τοὺς Σύμπατράς τε καὶ Συμμήτερας τόνδε τὸν τροπον προσφωνήσει.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, τοῦτο τὸ παιδίον ἐνθάδε προσενηνόχατε πρὸς τὸ βαπτισθῆναι, προσηύξασθε ἵνα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ αὐτὸ προσδέχεσθαι, ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτοῦ λῦσαι, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἁγιάσαι, τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ζωὴν αἰώνιον αὐτῷ δοῦναι. Ἐτι δὲ καὶ ἠκούσατε ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ αὐτοῦ πάντα ταῦτα τὰ παρ' ὑμῶν αἰτηθέντα δωρεῖσθαι ἐπηγγείλατο· ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει. Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ τὸ παιδίον τοῦτο, τόγε αὐτοῦ μέρος, δι' ὑμῶν τῶν Ἀναδόχων αὐτοῦ πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι (μέχρις οὗ ἂν ἡλικίαν ἔχῃ ἐφ' ἑαυτὸ

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

ταύτην τὴν ἐπαγγελίαν δέχεσθαι) ἀποτάξεσθαι τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύειν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτῆς.

Ἐρωτῶ οὖν,

ΜΩΝ ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάττει τῷ Διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἔπεσθαι μήθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι

Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, Ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ὑπὸ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατήλθεν εἰς ᾄδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Λειτουργός.

ΑΡ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Ἀπόκρισις. Μάλιστα γὰρ ἐπιθυμῶ.

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

Λειτουργός.
ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις. Βούλομαί γε.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.
ΧΑΡΙΣΑΙ, ἐλεήμων ὁ Θεὸς, ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτῳ τῷ παιδίῳ οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτῷ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα παντὰ τὰ σαρκικὰ πάθῃ ἐν αὐτῷ νεκρωθῇ καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴν καὶ αὐξησιν ἐν αὐτῷ λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἔχῃ, τοῦ νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

Χάρισται, ἵνα ὅστισοῦν διὰ τῆς λειτουργίας καὶ διακονίας ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιεροῦνται, αὐτὸς καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσῃται ἀρετὰς, καὶ τὸν αἰώνιον μισθὸν λάβῃ, διὰ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε Θεὸς εὐλογητέ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Ὑἱὸς ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε πορευθῆναι καὶ μαθητεύειν πάντα τὰ ἔθνη καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Ὑιοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος· Πρόσχες, ἀντιβολουμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου· ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἁμαρτίας ἀπόλυσιν· καὶ παράσχου ἵνα τοῦτο τὸ παιδίον, ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλον, τὸ χάριτός σου πλήρωμα λαμ-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

βάνη, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένη, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸ παιδίον, ἐρεῖ τοῖς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι,

Ὀνομάζετε τὸ παιδίον.

Καὶ τότε μετ' αὐτοὺς ὀνομάζων αὐτὸ (εἰ μὴ νύσωσιν αὐτῷ ὅτι τὸ παιδίον τὴν τοιαύτην βαφὴν εὖ ὑπομενεῖ) βάψει ἐν τῷ ὕδατι φρονίμως καὶ εὐλαβῶς, λέγων.

Ν. Ἐγὼ Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ἐὰν δὲ εἴπωσιν, ὅτι ἄρρωστόν ἐστι τὸ παιδίον, ἀπόχρη τῷ ὕδατι αὐτὸ ῥαντίζειν, καὶ λέγειν τὰ προειρημένα.

Ν. ἘΓΩ Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς,

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτο τὸ παιδίον εἰς τὴν τῆς ποιμένης τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίαν, καὶ σφραγίζομεν αὐτὸ τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ τοῦτο σημαίνοντες ὅτι τὸν τεῦθεν οὐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίστιν ὁμολογούν, καὶ ἀνδρείως μαχόμενον ὑπὸ τῆς σημαίας αὐτοῦ πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε, καὶ διάβολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δούλος τῆς Χριστῆς διαμένων, μέχρι τοῦ τέλους τῆς βίου. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει,

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, τοῦτο τὸ παιδίον ἀνεγεννήθη, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκκλησίας

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθη· εὐχαριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυμαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν ἀρχὴν, τὸ παιδίον τοῦτο τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον διάγῃ.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων εἰρήσεται.
ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Τότε λέξει ὁ Ἱερεὺς.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρδίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ἠυδόκησας τοῦτο τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι, καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου δι' υἱοθεσίας ἀποδέξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦσαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρίζεσθαι, ἵνα νεκρὸν ὄν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶν δὲ τῇ δικαιοσύνῃ, καὶ τῷ Χριστῷ συνταφέν ἐν τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, σταυρώσῃ τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, καὶ ὅλον τὸ τῆς ἁμαρτίας σῶμα παντελῶς καταργήσῃ· καὶ ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Ὑιοῦ σου κοινωνὸν ἐγεννήθη, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ μετάσχη, ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος, τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένηται, διὰ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα πάντων ἐστώτων ὁ Ἱερεὺς Συμπατράσι

καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἐξῆς Παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ τοῦτο τὸ παιδίον δι' ὑμῶν τῶν ἐγγυητῶν αὐτοῦ ἐπηγγείλατο ἀποτάξασθαι τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, πιστεύειν εἰς τὸν Θεόν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· Μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς δεῖ, ὅτι ὑμέτερον ἔργον ἐστὶ, καὶ μάλιστα προσήκει ὑμᾶς σκοπεῖν ὅπως τὸ βρέφος τοῦτο παιδευθῇ, ὡς τάχιστα οἷόν τ' ἐστὶ μαρτυρεῖν, ὡς ὁσίαν εὐχὴν, ἐπαγ-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΔΗΜΟΣΙΟΣ.

γελίαν, καὶ ἐξομολόγησιν δι' ὑμῶν ἐποιήσατο. Καὶ ἵνα ταῦτα βέλτιον γινώσκη, ὑπομνήσετε αὐτὸ ἀκούειν τὰς Δημηγορίας, μάλιστα δὲ πρόνοιαν ποιήσεσθε, ἵνα τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ μανθάνῃ τὸ Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, τὸν Δεκάλογον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα, ὅσα δεῖ τὸν Χριστιανὸν πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ σωτηρίαν γνῶναι καὶ πιστεῦσαι· καὶ ἵνα τὸ παιδίον τοῦτο ἐναρέτως ἐκτραφῇ, πρὸς τὸ εὐσεβῆ καὶ Χριστιανὸν βίον διάγειν· αἰεὶ γε μνημονεύοντες, ὅτι ὁ Βαπτισμὸς ὑποσημαίνει ὑμῖν τὴν ἡμετέραν ἐξομολόγησιν, δηλαδὴ ἐπακολουθεῖν τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι, καὶ ὁμοιωθῆναι αὐτῷ· ἕνα καθάπερ αὐτὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες ἀποθάνωμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, τὰ πονηρὰ ἡμῶν καὶ διεφθαρμένα πάθη διαπαντὸς νεκρώσαντες, καὶ ἐν ἀπίσῃ τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ τῆς ζωῆς εὐσεβείᾳ, καθ' ἐκάστην προκόπτοντες.

Τότε προσθεῖς ἐρεῖ.

ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΟΝ ὑμῖν, ὅπως τὸ παιδίον τοῦτο πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπ' αὐτοῦ προσενεχθῇ, ὥς τάχιστα ἂν τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ λέγειν δύναιτο Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὸν Δεκάλογον, ἔτι δὲ καὶ πόρρω παιδευθεῖν ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας Κατηχισμῷ πρὸς αὐτὸ τοῦτο ἐκδεδομένῳ.

Ἐκ τοῦ Θείου λόγου φανερόν ἐστιν, ὅτι τὰ βαπτισθέντα τῶν παιδίων πρὸ τοῦ ποιεῖν τὴν ἐνεργεῖα ἁμαρτίαν ἀνενδοιάστως σώζονται.

Ἴνα μηδεμία περὶ τῆς χρήσεως τοῦ ἐν τῷ Βαπτίσματι σημείου τοῦ σταυροῦ ἀπορία ᾖ,

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

τὴν τε ἀληθινὴν διασάφησιν αὐτοῦ, καὶ τὰς εὐλόγους αἰτίας δι' ἃς κατέχεται, ἰδεῖν ἔστιν ἐν τῷ λ' Κανόνι, πρῶτον δημοσιωθέντι ἔτει αχδ'.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

ἐν ταῖς οἰκίαις

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΥ.

ΟΙ Κηδεμόνες ἐκάστης τῆς Παροικίας τὸν λαὸν πολλάκις νουθετήσουσι, μηδαμῶς ἀναβάλλεσθαι τὸν Παιδοβαπτισμόν περαιτέρω τῆς πρώτης ἢ δευτέρας Κυριακῆς εὐθὺς μετὰ τὰ τοῦ βρέφους γενέθλια, ἢ ἄλλης τινὸς ἐορτασίμου ἡμέρας παρεμπιπτούσης, εἰ μὴ διὰ μεγάλην τινὰ καὶ εὐλόγον αἰτίαν, ἣν ἀποδέχοιτ' ἂν ὁ Κηδεμών.

Ἔτι δὲ τὸν λαὸν παραινέσουσιν, ἵνα μηδαμῶς τὰ παιδία αὐτῶν οἴκοι βαπτίζεσθαι ποιῶσι, πλὴν εἰ μὴ μεγάλης τινὸς αἰτίας καὶ ἀναγκῆς οὔσης. Τότε δὲ τὸ Βάπτισμα οὕτως τελεσθήσεται.

Πρῶτον μὲν ὁ τῆς Παροικίας Λειτουργὸς (ἢ ἀπόντος αὐτοῦ ἄλλος τις νόμιμος Λειτουργὸς, οὗ τινος τυχεῖν ἂν εἴη) μετὰ τῶν παρόντων τὸν Θεὸν ἐπικαλέσει, καὶ λέξει Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν, καὶ τοσαύτας τῶν πρότερον ἐν τῷ τοῦ Δημοσίου Βαπτίσματος τόπῳ διαταχθεισῶν Συναπτῶν, ὅσας ὁ καιρὸς καὶ παροῦσα ἀνάγκη ἐπιδέξεται. Κατὰ τὸ βρέφος ὑπὸ τινος τῶν παρεστώτων ὀνομασθὲν ὁ Λειτουργὸς ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων τάδε τὰ ῥήματα.

Ν. Βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τῆ Πατρὸς, καὶ

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

τοῦ Ὑιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων ὁ Λειτουργὸς
εὐχαριστήσῃ τῷ Θεῷ, λέγων.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἐκ καρ-
δίας ἡμῶν ἀποδίδομεν, ὅτι ηὐδόκησας τοῦτο
τὸ βρέφος τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἀναγεννῆσαι,
καὶ ὡς ἴδιον τέκνον σου δι' υἱοθεσίας ἀποδέ-
ξασθαι, καὶ τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ ἐμφυτεῦ-
σαι. Καὶ ταπεινοφρόνως δεόμεθά σου χαρί-
ζεσθαι ἵνα ὥσπερ τοῦ θανάτου τοῦ Ὑιοῦ σου
κοινωνὸν ἐγενήθῃ, οὕτω καὶ τῆς ἀναστάσεως
αὐτοῦ μετάσχη· ἵνα καὶ τὸ τελευταῖον μετὰ
τοῦ τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας σου καταλείμματος
τῆς αἰωνίου βασιλείας σου κληρονόμον γένη-
ται, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἀνενδοιάστως δὲ πεπείσθωσαν, ὅτι τὸ παιδί-
ον οὕτως βαπτισθὲν, νομίμως καὶ ἀποχ-
ρίωντως βεβάπτισται, καὶ οὐδαμῇ χρεῖαν
ἔχει τοῦ ἀναβαπτισθῆναι. Οὐ μὲν ἄλλ' εἰ
τὸ παιδίον τόνδε τὸν τρόπον βαπτισθὲν πε-
ριγενήσεται, συμφέρεῖ αὐτὸ εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν προσενεχθῆναι, ὅπως εἰ ὁ τῆς αὐτῆς
Παροικίας Λειτουργὸς ἐβάπτισε τὸ παιδίον,
τῷ παρόντι Ὁμίλῳ γνωρίζηται ὁ ἀληθινὸς
τρόπος τοῦ πρότερον ὑπ' αὐτοῦ ἰδίᾳ τελεσ-
θέντος Βαπτίσματος. Τότε δὲ οὕτως ἔρεῖ.

ΓΝΩΡΙΖΩ ὑμῖν ὅτι κατὰ τὴν προσήκουσαν
καὶ καθεστηκυῖαν τῆς Ἐκκλησίας τάξιν, ἐν
τοιῳδὶ χρόνῳ καὶ τοιῳδὶ τόπῳ ἐνώπιον
πολλῶν μαρτύρων ἐβάπτισα τῷτο τὸ παιδίον.

Εἰ δὲ τὸ παιδίον ὑπ' ἄλλου τινὸς νομίμου Λει-
τουργοῦ ἐβαπτίσθῃ, τότε ὁ Λειτουργὸς τῆς
Παροικίας ὅπου ἐτέχθῃ καὶ ἐβαπτίσθῃ τὸ
παιδίον, δοκιμάσει καὶ πειράσει εἰ ἄρα νο-
μίμως ἐβαπτίσθῃ τὸ παιδίον ἢ μή. Τότε

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

δὲ, εἰ οἱ τὸ παιδίον ὀτιοῦν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀποκριθήσονται, ὅτι ἤδη βεβάπτισται τὸ παιδίον, ὁ Λειτουργὸς πορρωτέρω ἐξετάσει αὐτοὺς λέγων.

ΠΑΡΑ τίνος ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον ;
Τίνες παρῆσαν ἐν τῷ βαπτίζεσθαι τὸ παιδίον ;

Ἐπειδὴ ἐστ' ὅπως τῶν τῷ Μυστηρίῳ τούτῳ οὐσιωδῶς προσηκόντων παραλείφθαι ἅττα συμβαίη ἂν διὰ τὸν φόβον ἢ διὰ τὴν ἐπειξιν ἐν τοῖς τοιούτοις τῆς ἀνάγκης καιροῖς, ἔτι οὖν ἐπερωτῶ ὑμᾶς,

Ποία τινὶ ὕλῃ ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον ;
Ποίοις τίσι ῥήμασιν ἐβαπτίσθη τοῦτο τὸ παιδίον ;

Ἐὰν δὲ ὁ Λειτουργὸς ἐξ ἀποκρίσεων τῶν τὸ παιδίον προσφερόντων κατανοήσῃ πάντα κατὰ τὸ δέον διαπεπράχθαι, τότε οὐκ ἀναβαπτίσει τὸ παιδίον, ἀλλὰ προσδέξεται αὐτὸ, ὡς ἐναρίθμιον τῇ ποιμένῃ τοῦ ὄντως Χριστιανοῦ λαοῦ, λέγων οὕτως.

ΓΝΩΡΙΖΩ ὑμῖν, ὅτι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ καλῶς καὶ κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν πάντα πεπρακται πρὸς τὸ βάπτισμα τοῦ παιδίου τούτου φέροντα· ὃ ἐν τῇ συμφύτῳ ἁμαρτία καὶ ὀργῇ Θεοῦ γεγεννημένον, νῦν διὰ λουτροῦ Παλιγγενεσίας, ἐν τῷ Βαπτίσματι ἀναγέγραπται εἰς κατάλογον τῶν τοῦ Θεοῦ, τέκνων τε καὶ ζωῆς αἰωνίου κληρονόμων· Καὶ γὰρ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς οὐκ ἀπαναινεταὶ τὴν χάριν καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ πρὸς τοιαῦτα τὰ βρέφη ἐκτείνειν, ἀλλὰ φιλοφρονέστατα προσκαλεῖται αὐτὰ, καθάπερ τὸ ἅγιον Εὐαγγέλιον εἰς τὴν παραμυθίαν ἡμῶν μαρτυρεῖ τόνδε τὸν τρόπον.

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

Εὐαγγ. κατὰ Μάρκ. ι' ιγ'.

ΠΡΟΣΕΦΕΡΟΝ τῷ Χριστῷ παιδία ἵνα ἄψη-
ται αὐτῶν, οἱ δὲ μαθηταὶ ἐπετίμων τοῖς προσ-
φέρουσιν· ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ἠγανάκτησε, καὶ
εἶπεν αὐτοῖς, "Αφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς
με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅς ἐάν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς
παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἐναγκα-
λισάμενος αὐτὰ, τιθεῖς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτὰ,
ἡνύλόμενος αὐτά.

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, βραχεῖ-
αν ταύτην τὴν παραίνεσιν εἰς τὰ ῥήματα
τοῦ Εὐαγγελίου ποιήσει ὁ Λειτουργός.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἀκούετε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγε-
λίῳ, κ. τ. λ.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς· κ. τ. λ.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐρωτήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ παιδί-
ου, ὅπερ ἡνίκα οἱ Σύμπατρες τε καὶ Συμμή-
τερες ἀπηγγείλαντο, ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΜΩΝ ἐν ὀνόματι τοῦ παιδίου τούτου ἀποτάτ-
τη τῷ Διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
ματαίᾳ τῇ πομπῇ καὶ δόξῃ τοῦ κόσμου, ταῖς
τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς
σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐ-
ταῖς ἔπεσθαι, μηθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, πᾶσι τέτοις ἀποτάττομαι.
Λειτουργός.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα,
ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡ-
μῶν; καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγί-
ου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπα-

ΠΑΙΔΟΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΙΔΙΟΣ.

θεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε καὶ ἐτάφη, κατήλθεν εἰς ᾄδον, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος, κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;
 Ἀπόκρισις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Δειτουργός.

ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ τὰς ἐντολάς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλει;

Ἀπόκρισις. Βούλομαί γε.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτο τὸ παιδίον, κ. τ. λ.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, κ. τ. λ.

Τότε λέξει ὁ Ἱερεὺς.

ΧΑΡΙΝ σοι, ἐλεημονέστατε Πάτερ, κ. τ. λ.
 Εἶτα πάντων ἐστώτων ὁ Ἱερεὺς τοῖς Συμπατράσι καὶ Συμμητράσι λέξει τὴν ἐξῆς παραίνεσιν.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ τοῦτο τὸ παιδίον δι' κ. τ. λ.
 Ἐὰν δὲ οἱ τὸ βρέφος ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν προσφέροντες ἀσαφεῖς οὕτως ἀποκρίσεις πρὸς τὰς τοῦ Ἱερέως ἐρωτήσεις ποιῶνται, ὥστε μὴ φανερόν εἶναι δύνασθαι, ὅτι τὸ παιδίον τῷ ὕδατι ἐβαπτίσθη, εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, (ἅπτα τοῦ Βαπτίσματος μέρη ἐστὶν οὐσιώδη) τότε ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν τύπον ἐν τῷ δημοσίῳ Παιδοβαπτισμῷ προ-

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΑΙΚΙΑΙ.

γεγραμμένον, βαπτισάτω αὐτό· πλὴν ἐν τῷ
βάψαι παιδίον ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ τούτῳ
τῶν ῥημάτων τρόπῳ χρήσεται.
Εἰ μὴ ἤδη βεβαπτισμένος εἴ, Ν. κ. τ. λ.

ΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ
ΒΑΠΤΙΣΜΟΥ ΤΟΙΣ ΕΝ
ΗΑΙΚΙΑ ΟΥΣΙ,
ΚΑΙ ΑΝΘ' ΕΑΥΤΩΝ ΑΠΟΚΡΙΝΕΣΘΑΙ
ΔΥΝΑΜΕΝΟΙΣ.

“Οτε τοιοῦτοί τινες τῶν ἐν ἡλικίᾳ ὄντων βαπ-
τίζεσθαι μέλλουσι, τῷ Ἐπισκόπῳ ἢ ἄλλῳ
ᾧτινι οὖν ὑπ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο διαταχθέντι
κατὰ καιρὸν τῇ προτεραίᾳ ἐβδομάδι τοῦ λά-
χιστον προδηλωθήσεται τόδε ὑπὸ τῶν γο-
νέων, ἢ ἄλλων τινῶν νοῦν ἐχόντων ἀνθρώ-
πων, ὅπως ἡ προσήκουσα περὶ τῆς αὐτῶν
δοκιμασίας ἐπιμέλεια γίνηται, εἰ ἄρα ἐν
τοῖς τῆς Χριστιανικῆς θρησκείας στοιχείοις
ικανῶς εἰσι πεπαιδευμένοι, καὶ ἵνα παραι-
νεθῶσι καὶ προτρεφθῶσι πρὸς τὸ ἑαυτοὺς
διὰ προσευχῶν καὶ νηστείας εἰς τὴν τοῦ
ἁγίου τούτου Μυστηρίου μετάληψιν προ-
παρασκευάζειν.

Ἐὰν δὲ ἐπιτήδειοι ὄντες εὐρεθῶσι, τότε οἱ
Συμπάτερες καὶ αἱ Συμμήτερες (συναθροισ-
θέντος τοῦ λαοῦ τῇ Κυριακῇ ἢ Ἑορτασίμῳ
ἡμέρᾳ τεταγμένη) ἑτοιμοὶ ἔσονται αὐτοὺς
τῷ Βαπτιστηρίῳ παραστῆσαι εὐθέως μετὰ
τὸ δεύτερον Ἀνάγνωσμα ἐν Ἑωθινῇ ἢ Ἑσ-
περινῇ Λειτουργίᾳ, καθὼς τῷ Κηδεμόνι δο-
κοίη ἅν.

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑ.

Καὶ κεῖ ἐστὼς ἐρωτήσῃ ὁ Ἱερεὺς εἴ τινες τῶν
ᾧδε παρόντων βεβαπτισμένοι εἰσὶν ἢ οὐ.
Εἰ δὲ ἀποκριθῇσονται, Οὐ τότε ὁ Ἱερεὺς
λέξει τὰ ἐπόμενα.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀγαπητοὶ, ἅπαντες οἱ, κ. τ. λ.

Εἶτα λέξει ὁ Ἱερεὺς.

Δεηθῶμεν.

(Καὶ ᾧδε πᾶσα ἡ Ἐκκλησία γονυπετήσῃ.)

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰδὶε Θεὸς, κ. τ. λ.

Εἶτα ἐστῶτος τοῦ λαοῦ ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ.

Ἀκούσατε τὰ ῥήματα τοῦ Εὐαγγελίου δι'
ἀγίου Ἰωάννου γεγραμμένα, τρίτῳ Κεφ. ἀρ-
χόμενα ἀπὸ κόμ. α'.

ΗΝ δὲ ἄνθρωπος ἐκ τῶν Φαρισαίων, Νικόδη-
μος ὄνομα αὐτῷ, ἀρχων τῶν Ἰουδαίων. Οὗ-
τος ἦλθε πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτός, καὶ εἶπεν
αὐτῷ, Ῥαββί, οἶδαμεν ὅτι ἀπὸ Θεοῦ ἐλήλυ-
θας διδάσκαλος· οὐδεὶς γὰρ ταῦτα τὰ σημεῖα
δύναται ποιεῖν ἢ σὺ ποιεῖς, ἐὰν μὴ ἡ ὁ Θεὸς
μετ' αὐτοῦ. Ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς καὶ εἶπεν
αὐτῷ· Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις γεν-
νηθῇ ἄνωθεν, οὐ δύναται ἰδεῖν τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ. Λέγει, πρὸς αὐτὸν ὁ Νικόδημος,
Πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι γέρων ὢν;
μὴ δύναται εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς αὐτοῦ
δεύτερον εἰσελθεῖν καὶ γεννηθῆναι; Ἀπεκρίθη
ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν, ἀμὴν λέγω σοι, ἐὰν μὴ τις
γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, οὐ δύναται
εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. τὸ
γεγεννημένον ἐκ τῆς σαρκὸς σὰρξ ἐστὶ καὶ

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνεύμά ἐστι. Μὴ θαυμάσης ὅτι εἰπόν σοι, Δεῖ ὑμᾶς γεννηθῆναι ἄνωθεν. Τὸ πνεῦμα ὅπου θέλει πνεῖ· καὶ τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, ἀλλ' οὐκ οἶδας πόθεν ἔρχεται, καὶ ποῦ ὑπάγει· οὕτως ἐστὶ πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Πνεύματος.

Εἶτα λέξει τὴν ἐξῆς παραίνεσιν.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἠκούσατε ἐν τούτῳ τῷ Εὐαγγελίῳ τὰ ῥήματα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ διαρρήδην εἰπόντος, ὅτι ἐάν τις γεννηθῇ ἐξ ὕδατος καὶ Πνεύματος, δύναται εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· Δι' ὧν νοεῖν ἂν δύναισθε τὴν μεγάλην τοῦ Μυστηρίου τούτου (ὅπου τυχεῖν ἂν αὐτοῦ εἴη) ἀνάγκην. Παροπλησίως δὲ εὐθέως πρὸ τῆς ἀναβάσεως αὐτοῦ εἰς οὐρανὸν (ὡς ἐν τῷ τελευταίῳ τοῦ κατὰ τὸν ἅγιον Μάρκον Εὐαγγελίου κεφαλαίῳ ἀναγινώσκομεν) τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐνετείλατο, λέγων, Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει. Ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται. Ὁ καὶ ἡμῖν δηλοῖ τὸ μέγα εὐεργέτημα, ὅπερ δι' αὐτοῦ ἀπολαμβάνομεν. Διὸ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, πολλῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ αὐτοῦ κηρύξει τοῦ Εὐαγγελίου καταινυγέντων τῇ καρδίᾳ, καὶ εἰπόντων πρὸς αὐτόν, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους· Τί ποιήσομεν, ἄνδρες ἀδελφοί; ἔφη πρὸς αὐτούς· Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ὑμῖν γάρ ἐστιν ἡ ἐπαγγελία καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν. Ἐτέροις τε

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

λόγοις πλείοσι διεμαρτύρετο, καὶ παρεκάλει, λέγων· Σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς ταύτης. Ὡς γὰρ ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος ἄλλοθι μαρτυρεῖ, Καὶ ἡμᾶς νῦν σώζει Βάπτισμα τοῦ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου, ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Μὴ διστάζετε οὖν, ἀλλὰ βεβαίως πιστεύετε ὅτι τούτους τοὺς ἀνθρώπους ἀληθῶς μετανοοῦντας καὶ διὰ πίστεως πρὸς αὐτὸν ἐρχομένους εὐμενῶς ἀποδέξεται, ὅτι τὴν ἄφεσιν ἁμαρτιῶν αὐτοῖς χαρίζεται, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα αὐτοῖς δωρήσεται, ὅτι τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς χάρισμα αὐτοῖς δώσει, καὶ τῆς αἰδίου βασιλείας αὐτοῦ μετόχους αὐτοὺς ποιήσει.

Τοιγάρτοι ἡμεῖς οὕτω πεποιθότες περὶ τῆς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς ἡμῶν πρὸς τούτους τοὺς ἀνθρώπους εὐνοίας ὑπὸ τοῦ Ὑιοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ δηλωθείσης, πιστῶς καὶ εὐλαβῶς αὐτῷ εὐχαριστοῦντες λέγωμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεὸς, Πάτερ ἑράνιε, ταπεινῶς εὐχαριστοῦμέν σοι, ὅτι πρὸς τε τὴν τῆς χάριτός σου ἐπίγνωσιν, καὶ τὴν ἐπὶ σέ πίστιν ἡμᾶς καλεῖν ἠξίωσας· Αὕξησον ταύτην τὴν ἐπίγνωσιν, καὶ στήριξον ταύτην τὴν πίστιν ἐν ἡμῖν διαπαντός. Δός τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου τούτοις τοῖς ἀνθρώποις, ὥστε ἀναγεννηθῆναι αὐτοὺς, καὶ κληρονόμους γίνεσθαι τῆς αἰωνίου σωτηρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοί τε καὶ Πνεύματι ἁγίῳ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς τοῖς Βαπτισθησομένοις ἐρεῖ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον.

ΑΓΑΠΗΤΟΙ οἱ ὧδε παρεληλυθότες, τοῦ ἁγίου

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

ον Βαπτίσματος μεταλαβεῖν ἐπιθυμοῦντες, ἡκούσατε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῷ Θεῷ προσηύξατο ἵνα Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἀξιώσῃ ὑμᾶς ἀποδέχεσθαι καὶ εὐλογεῖν, ἀφιέναι τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν, τὴν τε βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν ὑμῖν χαρίζεσθαι. Καὶ δὴ καὶ ἡκούσατε, ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν τῷ ἱερῷ αὐτοῦ λόγῳ ἐπηγγείλατο, ἐκεῖνα πάντα ἅπερ ἀπ' αὐτοῦ ἡτήσάμεθα διδόναι· ἥντινα ἐπαγγελίαν αὐτὸς κατὰ τὸ αὐτοῦ μέρος ἀσφαλέστατα διαφυλάξει τε καὶ ἐπιτελέσει.

Τοιγαροῦν μετὰ ταύτην τὴν ὑπόσχεσιν ὑπὸ Χριστοῦ πεποιημένην, δεῖ καὶ ὑμᾶς τὸ ὑμέτερον μέρος πιστῶς ἐπαγγέλλεσθαι ἐνώπιον τούτων τῶν μαρτύρων ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ταύτης ἀποτάξασθαι τῷ διοβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ βεβαίως τῷ ἁγίῳ Θεοῦ λόγῳ πιστεύσειν, καὶ εὐπειθῶς φυλάξειν τὰ προστάγματα αὐτοῦ.

Εἴτα ἐρωτήσῃ ὁ Ἱερεὺς παρ' ἐκάστου τῶν βαπτισθησομένων χωρὶς τὰ ἐξῆς ἐρωτήματα.

Ἑρώτησις.

ΜΩΝ ἀποτάττῃ τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ματαίᾳ τῇ πομπῇ, καὶ δόξῃ τῆς κόσμου, ταῖς τε πλεονεξίαις αὐτοῦ, καὶ ταῖς ἀσελγέσι τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις, ὥστε μὴ βούλεσθαι αὐταῖς ἔπεσθαι, μήθ' ὑπ' αὐτῶν ἄγεσθαι;

Ἀπόκρισις. Ναὶ, πᾶσι τούτοις ἀποτάττομαι.

Ἑρώτησις.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς; Καὶ εἰς Ἰησοῦν

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν; Καὶ ὅτι συνειλήφθη ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἐγεννήθη ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, ἔπαθεν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, ἐσταυρώθη, ἔθανε, καὶ ἐτάφη, κατήλθεν εἰς ᾄδου, καὶ ὅτι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνέστη ἐκ νεκρῶν· ὅτι ἀνῆλθεν εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθέζεται ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς Παντοκράτορος, καὶ ἐντεῦθεν μέλλει ἔρχεσθαι ἐν τῇ συντελείᾳ τῆς αἰῶνος κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα τὸ ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν καθολικὴν· ἁγίων Κοινωνίαν· ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· σαρκὸς ἀνάστασιν· καὶ μετὰ τὸν θάνατον ζωὴν αἰώνιον;

Ἀπόκρισις. Πάντα ταῦτα βεβαίως πιστεύω.

Ἑρώτησις.

ΑΡ' οὖν θέλεις εἰς τὴν πίστιν ταύτην βαπτίζεσθαι;

Απόκρισις. Μάλιστα γὰρ ἐπιθυμῶ.

Ἑρώτησις.

ΜΩΝ ἄρα τὸ ἅγιον θέλημα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ εὐπειθῶς φυλάττειν, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου σου ἐν αὐταῖς περιπατεῖν βούλεις;

Απόκρισις. Σπουδάζω γὰρ οὕτω ποιεῖν, τοῦ Θεοῦ μοι βοηθοῦ ὄντος.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

ΧΑΡΙΣΑΙ ἐλεήμων ὁ Θεὸς ἵνα παλαιὸς ὁ Ἀδὰμ ἐν τούτοις τοῖς ἀνθρώποις οὕτω ταφῇ, ὥστε τὸν καινὸν ἄνθρωπον ἐγερθῆναι ἐν αὐτοῖς. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα πάντα τὰ σαρκικὰ πάθη ἐν αὐτοῖς νεκρωθῇ, καὶ πάντα τὰ τοῦ Πνεύματος ζωὴν καὶ αὐξησιν ἐν αὐτοῖς λάβῃ. Ἀμήν.

Παράσχου ἵνα δύναμιν καὶ ἰσχὺν ἔχωσι τοῦ νικᾶν καὶ θριαμβεύειν τὸν διάβολον, τὸν κόσμον, καὶ τὴν σάρκα. Ἀμήν.

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

Παράσχον ὅπως τῇ διακονίᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἡμῶν σοι ἐνθάδε καθιερωθέντες, καὶ τὰς ἐπουρανίους ἐνδύσωνται ἀρετὰς, καὶ τὸν αἰῶνιον μισθὸν λάβωσι διὰ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε Θεὸς εὐλογητὲ, ὁ ζῶν καὶ πάντα κυβερνῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ αἰώνιε Θεὸς, οὗ ὁ Ὑιὸς ὁ ἀγαπητὸς Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ τῆς τῶν ἡμετέρων ἀμαρτιῶν ἀφέσεως ἐκ τῆς τιμιωτάτης πλευρᾶς αὐτοῦ τὸ αἷμα καὶ τὸ ὕδωρ ἐξέχεε, καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ παρήγγειλε, πορευθῆναι καὶ μαθητεῦσαι πάντα τὰ ἔθνη, καὶ βαπτίζειν αὐτοὺς εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Ὑιοῦ, καὶ τοῦ Πνεύματος ἁγίου. Πρόσχε, ἀντιβολουμέν σε, ταῖς δεήσεσι τῆς Ἐκκλησίας σου ἁγίασον τοῦτο τὸ ὕδωρ εἰς τὴν μυστικὴν τῆς ἀμαρτίας ἀπόλουνσιν· καὶ παράσχον ἵνα ὁ ἄνθρωπος ἐν αὐτῷ ἤδη βαπτίζεσθαι μέλλων τὸ τῆς χάριτός σου πλήρωμα λαμβάνῃ, καὶ ἐν τῷ τῶν πιστῶν καὶ ἐκλεκτῶν τέκνων σου ἀριθμῷ πάντοτε διαμένῃ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς ἕκαστον τῶν βαπτισθησομένων χειρὸς λαβὼν, καὶ ἐπὶ τῷ βαπτιστηρίῳ προσκύντως καταστήσας κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ, παρὰ τῶν Συμπατέρων καὶ Συμμητέρων τὸ ὄνομα ἐρωτήσῃ, εἶτα δὲ αὐτὸν εἰς τὸ ὕδωρ βάψει, ἢ καὶ τῷ ὕδατι ῥαντιεῖ, λέγων.

Ν. ΕΓΩ βαπτίζω σε εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Ὑιοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑΙ.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἱερεὺς.

ΕΙΣΔΕΧΟΜΕΘΑ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εἰς τὴν
τῆς ποιμένης τῆ Χριστῆ Ἐκκλη-
σίαν, * καὶ σφραγίζομεν αὐ-
τὸν τῷ τύπῳ τοῦ σταυροῦ, διὰ
τούτου σημαίνοντες ὅτι τὸν-
τεῦθεν ἐκ ἐπαισχυνθήσεται τὴν
τοῦ σταυρωθέντος Χριστοῦ πίσ-
τιν ὁμολογεῖν, καὶ ἀνδρείως
μαχόμενος ὑπὸ τῆς σημαίας αὐ-
τοῦ, πρὸς τὴν ἁμαρτίαν, κόσμον τε καὶ διά-
βολον, καὶ πιστὸς στρατιώτης τε καὶ δοῦλος
τοῦ Χριστοῦ διαμένων μέχρι τοῦ τέλους τοῦ
βίου. Ἀμήν.

* Ἐνθάδε ὁ
Ἱερεὺς ποιή-
σει σταυροῦ
τύπον ἐπὶ τῆ
μετώπου τοῦ
ἀνθρώπου.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει.

ΕΠΕΙΔΗ, ἀδελφοὶ ἀγαπητοί, οὗτοι οἱ ἄν-
θρωποι ἀνεγεννήσαν, καὶ εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἐκ-
κλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐνεκεντρίσθησαν· εὐχα-
ριστῶμεν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ διὰ ταύτας
τὰς εὐεργεσίας, καὶ τὰς εὐχὰς ἡμῶν ὁμοθυ-
μαδὸν αὐτῷ ποιήσωμεν, ἵνα κατὰ ταύτην τὴν
ἄρχην, αὐτοὶ τὸν περίλοιπον τοῦ βίου χρόνον
διάγωσι.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων εἰρήσεται.
ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἔρανοις, κ. τ. λ.

ΤΑΠΕΙΝΩΣ σοι εὐχαριστοῦμεν, Πάτερ οὐρά-
νιε, ὅτι εἰς τὴν τῆς χάριτος καὶ πίστεώς σου
γνώσιν ἡμᾶς καλεῖν ἤξιωσας. Αὐξήσον ἐν ἡμῖν
τὴν γνώσιν, καὶ στήριξον τὴν πίστιν ταύτην
διαπαντός. Δώρησαι τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου
τοῖς ἀνθρώποις τούτοις, ἵνα ἀναγεννηθέντες
καὶ κληρονόμοι γινόμενοι τῆς αἰωνίου σωτη-
ρίας διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
δοῦλοί σοι ὄντες διατελῶσι, καὶ τῆς ἐπαγγελ-

ΒΑΠΤΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΗΛΙΚΙΑ.

λίας σου ἐπιτύχωσι· διὰ τοῦ αὐτοῦ Ὑιοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ Κυρίου ἡμῶν, ὃς συζῇ καὶ συμβασιλεύει σοι, ἐν ἐνότητι τοῦ αὐτοῦ ἁγίου Πνεύματος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε ἐστῶτων ἀπάντων ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ τὴν ἐξῆς παραίνεσιν ταύτην, τοῖς Συμπατράσι καὶ ταῖς Συμμητράσι λέγων πρῶτον.

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐνώπιον ὑμῶν ἐπηγγείλαντο, τῷ διαβόλῳ καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ ἀποτάττεσθαι, εἰς τε τὸν Θεὸν πιστεύειν, καὶ λατρεύειν αὐτῷ· μιμνήσκεσθαι ὑμᾶς χρὴ ὅτι ὑμέτερόν ἐστιν ὑπομνησθαι αὐτοὺς, ὡς ὁσίαν εὐχὴν, ὑπόσχεσιν, καὶ ἐπαγγελίαν ἐνώπιον ταύτης τῆς ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ ἐνώπιον ὑμῶν τῶν ἐκλεκτῶν μαρτύρων νυνὶ ἐποιήσαντο. Δεῖ δὲ καὶ ὑμᾶς νουθετεῖν αὐτοὺς πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι ὅπως ἐν τῷ τοῦ Θεοῦ ῥήματι ὀρθῶς παιδευθῶσιν, ὥστε οὕτως αὐξάνεσθαι τῇ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ζῆν ἐυσεβῶς, δικαίως, καὶ σωφρόνως ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. Εἴτα δὲ τοὺς νεοφωτίστους προσειπὼν πρόεισι λέγων.

ΚΑΙ τόγε πρὸς ὑμᾶς ἤκον, οἱ νῦν διὰ τοῦ βαπτίσματος τὸν Χριστὸν ἐνεδύσασθε, καὶ ὑμέτερον δὲ ἔργον ἐστίν, ἐπεὶ τέκνα τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ φωτὸς διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ γεγέννησθε, προσηκόντως τῇ Χριστιανικῇ ὑμῶν κλήσει, καὶ ὡς πρέπει τέκνοις τοῦ φωτὸς, περιπατεῖν· ἀεὶ μιμνησκομένους ὅτι τὸ Βάπτισμα σύμβολον ἡμῖν ἐστὶ τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἐστὶ δηλαδὴ τῷ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ παραδείγματι ἐπακολουθεῖν, καὶ αὐτῷ ὁμοιωθῆναι, ἵνα καθὼς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανέ τε καὶ

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

ἀνέστη, οὕτως ἡμεῖς οἱ βαπτισθέντες τῇ ἁμαρτίᾳ ἀποθάνωμεν, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ ἀναστῶμεν, πάντα τὰ πονηρὰ καὶ φθαρτὰ πάθη ἡμῶν διηνεκῶς νεκροῦντες, καὶ τῇ τοῦ βίου εὐσεβείᾳ ὁσημέραι προκόπτοντες.

Συμφέρει ἵνα ἕκαστος οὕτω βαπτισθεὶς μετὰ τὸ Βάπτισμα αὐτοῦ (ὡς τάχιστα δύναιτ' ἂν ἐπιτηδεύως) βεβαιωθῇ ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου ἵνα οὕτως εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσληφθῇ.

Εἴ τινες, βρέφη μὲν ὄντες, οὐκ ἐβαπτίσθησαν, ὕστερον δὲ εἰς τὸ βαπτισθῆναι προσαχθῆσονται, πρὶν ἂν ἡλικίαν ἔχειν, ὥστε ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀποκρίνεσθαι· ἀρκοίη ἂν χρῆσθαι τῇ Ἀκολουθίᾳ τοῦ Δημοσίου Παιδοβαπτισμοῦ, ἢ (ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ) τῇ Ἀκολουθίᾳ τῆς ἰδίας Βαπτισμοῦ, μόνον τὸ ῥῆμα [βρέφος] εἰς τὸ [Παιδίον ἢ Ἄνθρωπος] ὡς ἂν τύχη μεταλλάττεσθαι χρή.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ

ἦτοι

Συμβίβασις, ἣν δεῖ ἕκαστον μαρτάνειν, πρὶν ἂν προσενεχθῇ εἰς τὸ βεβαιωθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου.

Ἑρώτησις.

Τί ἐστὶ σοι τὸ ὄνομα;

Ἀπόκρισις. Ὁ δεῖνα, ἢ ὁ δεῖνα.

Ἑρώτησις. Τίς σοι ἔθετο τὸ ὄνομα τοῦτο;

Ἀπόκρισις. Οἱ Σύμπατρες, καὶ Συμμητέρες μου ἐν τῷ Βαπτίσματί μου, ἐν ᾧ μέλος Χριστοῦ, τέκνον Θεοῦ, καὶ κληρονόμος βασιλείας τοῦ οὐρανοῦ ἐγενήθην.

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Ἑρώτησις. Τί δῆτα Σύμπατρες καὶ Συμμητέρες σου ὑπέρ σου τότε ἐποίησαν;

Ἀπόκρισις. Τρία ἐν τῷ ὀνόματί μου ὑπέσχοντο καὶ ἐπηγγείλαντο· Πρώτον μὲν, ἵνα τῷ διαβόλῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, τῇ πομπῇ καὶ ματαιότητι πονηροῦ τοῦ κόσμου τούτου, καὶ πάσαις ταῖς ἁμαρτωλοῖς τῆς σαρκὸς ἐπιθυμίαις ἀποτάξωμαι· Εἶτα, ἵνα πάντα τῆς Χριστιανικῆς πίστεως κεφάλαια πιστεύσω. Τὸ δὲ τελευταῖον, ἵνα τῷ θελήματι καὶ τοῖς ἐντάλμασι τοῦ Θεοῦ ὑπακούσω, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τοῦ βίου ἐν αὐτοῖς περιπατήσω.

Ἑρώτησις. Οὐκ οὖν νομίζεις ὑπόχρεως ὦν καὶ ὅτι ὀφείλεις σὺ πιστεύειν τε, καὶ πράττειν ἅπερ ἐκεῖνοι ἐν τῷ ὀνόματί σου ἐπηγγείλαντο;

Ἀπόκρισις. "Ἐγωγε" καὶ δὴ καὶ οὕτω ποιήσω, τοῦ Θεοῦ βοηθοῦντος· Καὶ ἐκ καρδίας δὲ εὐχαριστῶ τῷ Πατρὶ ἡμῶν τῷ ἐπουρανίῳ, ὅτι ἐμὲ ἐκάλεσεν εἰς ταύτην τῆς σωτηρίας κατάστασιν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν. Δέομαι δὲ τοῦ Θεοῦ δοῦναί μοι τὴν χάριν αὐτοῦ, ὥστε ἐν αὐτῇ μέχρι τοῦ τέλους τῆς ζωῆς διαμένειν.

Κατηχιστής. Λέγε τὰ κεφάλαια τῆς πίστεώς σου.

Ἀπόκρισις.

ΠΙΣΤΕΥΩ εἰς Θεὸν Πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον ἡμῶν, συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ᾄδου· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν· ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν Θεοῦ Πατρὸς

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

παντοκράτορος· ὅθεν μέλλει ἔρχεσθαι κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον· πιστεύω τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, Ἁγίων Κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἑρώτησις. Τί μάλιστα ἐν τούτοις μανθάνεις τῆς πίστεως κεφαλαίοις;

Ἀπόκρισις. Πρῶτον μὲν μανθάνω πιστεύειν εἰς Θεὸν Πατέρα, τὸν ἐμὲ καὶ ὅλον τὸν κόσμον δημιουργήσαντα.

Εἷτα εἰς Θεὸν τὸν Υἱόν, τὸν ἐμὲ, καὶ πᾶν τὸ γένος ἀνθρώπειον ἀπολυτρωσάμενον.

Τέλος δὲ εἰς Θεὸν Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ ἐμὲ καὶ πάντα τὸν τοῦ Θεοῦ ἐκλεκτὸν λαὸν ἁγιάζον.

Ἑρώτησις. Ἐφης τοὺς Σύμπατρας καὶ τὰς Συμμητέρας ὑπὲρ σου ὑπεσχῆσθαι φυλάξειν σε τὰς τοῦ Θεοῦ ἐντολάς· λέγε μοι πόσαι εἰσὶ;

Ἀπόκρισις. Δέκα.

Ἑρώτησις. Ποῖαι δέ;

Ἀπόκρισις.

ΑΣ ὁ Θεὸς ἐλάλησεν ἐν τῷ εἰκοστῷ Κεφαλαίῳ τῆς Ἐξόδου λέγων, Ἐγὼ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας.

α' Οὐκ ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β'. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, Θεὸς ἰσχυρὸς, ζηλωτὴς, ἀποδιδούς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, ποιη-

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

σας δὲ ἔλεον εἰς χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσί με,
καὶ τοῖς φυλάσσουνσι τὰ προστάγματά μου.

γ'. Οὐ λήψῃ τὸ Ὄνομα τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ
ματαίῳ, ὅτι οὐ καθαρῖσει ὁ Κύριος τὸν λα
βόντα τὸ Ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαιίῳ.

δ'. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων
ἀγιάζειν αὐτήν. Ἐξ ἡμέρας ἐργάσῃ, καὶ ποι-
ήσεις πάντα τὰ ἔργα σου· τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ σάββατα Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου ἐστί.
Οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ, καὶ ὁ υἱός
σου, καὶ ἡ θυγάτηρ σου, καὶ ὁ παῖς σου, ἡ
παιδίσκη σου, ὁ βούς καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου,
καὶ πᾶν κτήνος, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν
ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἕξ ἡμέραις ἐποίησε Κύριος
τόν τε οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασ-
σαν, καὶ κατέπαυσε τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ· διὰ
τοῦτο ἡνλόγησε Κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδό-
μην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν,

ε'. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα
σου, ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς
Κύριος ὁ Θεὸς δίδωσί σοι

ς'. Οὐ φονεύσεις.

ζ'. Οὐ μοιχεύσεις.

η'. Οὐ κλέψεις.

θ'. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλη-
σίου σου μαρτυρίαν ψευδῇ.

ί'. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλη-
σίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖ-
δα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ
βοός αὐτοῦ, οὐδὲ τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὐδὲ
παντὸς κτήνους αὐτοῦ, οὐδὲ ὅσα τοῦ πλησίου
σου ἐστί.

Ἑρώτησις. Τί μάλιστα ἐκ τούτων τῶν ἐν-
τολῶν μανθάνεις.

Ἀπόκρισις. Δύω μανθάνω· τὸ μὲν τῷ Θεῷ,
τὸ δὲ τῷ πλησίον παρ' ἐμοῦ ὀφειλόμενον.

Κ Α Τ Η Χ Η Σ Ι Σ,

Ἑρώτησις. Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν Θεόν;

Ἀπόκρισις. Ἐμὸν ἔργον ἐστὶ πρὸς Θεόν, πιστεύειν εἰς αὐτὸν, φοβεῖσθαι αὐτὸν, ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἐξ ὅλης διανοίας, ἐξ ὅλης ψυχῆς, καὶ ἐξ ὅλης ἰσχύος, λατρεύειν αὐτῷ, εὐχαριστεῖν αὐτῷ, ἐπ' αὐτῷ μόνῳ πεποιθέναι, αὐτὸν ἐπικαλεῖσθαι, τὸ ἅγιον αὐτοῦ Ὄνομα καὶ Λόγον τιμᾶν, καὶ ἀληθῶς αὐτῷ δουλεύειν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Ἑρώτησις. Τί σοι δέον ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας;

Ἀπόκρισις. Ἐμὸν ἐστὶ πρὸς τὸν πέλας, αὐτὸν ἀγαπᾶν καθὼς καὶ ἑμαυτὸν, καὶ οὕτω πᾶσιν ἀνθρώποις ποιεῖν, ὥς ἂν θέλοιμι ἵνα αὐτοὶ ποιῶσιν ἐμοί. Στέργειν καὶ τιμᾶν πατέρα μου, καὶ μητέρα καὶ αὐτοῖς βοηθεῖν. Τῷ βασιλεῖ καὶ πᾶσι τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐν ἐξουσίᾳ τεταγμένοις τιμὴν καὶ ὑπακοὴν ἀπονέμειν. Πᾶσι τοῖς ἡγουμένοις μου, διδασκάλοις, τοῖς πνευματικοῖς ποιμέσι, καὶ τοῖς δεσπόταις ὑποτάσσεσθαι. Ταπεινῶς καὶ αἰδημόνως πρὸς πάντας μου κρείττονας διατίθεσθαι. Μηδένα ἐν λόγῳ, ἢ ἔργῳ βλάπτειν. Πιστὸν καὶ δίκαιον εἶναι ἐν πάσῃ τῇ πραγματείᾳ μου. Μὴ κακίαν, μηδὲ μῖσος ἐν τῇ καρδίᾳ ἔχειν. Τὰς μὲν χεῖράς μου ἀρπαγῆς καὶ κλοπῆς, τὴν δὲ γλῶσσαν τῆς κακολογίας, ψεύδους καὶ διαβολῆς ἀπείργειν. Τὸ σῶμά μου ἐν σωφροσύνῃ, νηφαλιότητι, καὶ ἀγνείᾳ διαφυλάττειν. Μὴ ἐπιθυμεῖν μηδὲ ὀρέγεσθαι τῶν ἀλλοτρίων ἀγαθῶν, ἀλλὰ μανθάνειν καὶ ἐργάζεσθαι ἐπὶ τῷ ἀδόλῳ τὸν βίον πορίζεσθαι, καὶ τὰ δέοντα πράττειν, ἐν οἷα δὴ ποτε κλήσει, εἰς ἣν ἐμὲ καλεῖν ἀξιώσειεν ἂν ὁ Θεός.

Κατηχιστής. Τοῦτο γινῶθι, φίλε παῖ, οὐχ οἷόν τ' εἶναί σε ἐκ σεαυτοῦ ταῦτα ποιεῖν, οὐ-

Κ Α Τ Η Χ Η Σ Ι Σ.

δέ πορεύεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐντολαῖς, καὶ λατρεύειν αὐτῷ, ἄνευ τῆς ἐξαιρέτου χάριτος τοῦ Θεοῦ, ἣν μαθητέον σοι ἐστὶ πάντοτε αἰτεῖσθαι δι' ἐπιμελοῦς προσευχῆς. Τοιγαροῦν ἡδέως ἀκούσαιμι ἂν σοῦ λέγοντος Εὐχὴν τὴν Κυριακὴν.

Ἀπόκρισις.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.
Ἑρώτησις. Τί αἰτεῖς παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ προσευχῇ ταύτῃ.

Ἀπόκρισις. Αἰτῶ Κύριον τὸν Θεόν μου τὸν οὐράνιον Πατέρα ἡμῶν, τὸν τῆς πάσης ἀγαθότητος δοτῆρα καὶ χορηγὸν ὄντα, ἐμοὶ καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις τὴν χάριν αὐτοῦ καταπέμψαι, ἐφ' ᾧ αὐτῷ λατρεύειν, ὑπηρετεῖν, καὶ ὑπακούειν δύνασθαι κατὰ τὸ προσήκον. Καὶ εὐχομαι τῷ Θεῷ, διδόναι ἡμῖν πάντα πρὸς τε τὰς ψυχὰς, καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἀναγκαῖα, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς, καὶ ἀφιέναι ἡμῖν τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν· καὶ σώζειν καὶ σκεπάζειν ἡμᾶς ἐν πᾶσι τῆς τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος κινδύνοις, καὶ φυλάξαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας καὶ πονηρίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πνευματικοῦ ἐχθροῦ ἡμῶν, καὶ θανάτου αἰωνίου. Πέποιθα δὲ καὶ αὐτὸν τοῦτο ἐπιτελέσειν ἐξ ἐλέους καὶ ἀγαθότητος αὐτοῦ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διόπερ λέγω Ἀμήν, τουτέστιν, Οὕτω γένοιτο.

Ἑρώτησις.

ΠΟΣΑ Μυστήρια ὁ Χριστὸς ἐν τῇ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ διέταξε;

Ἀπόκρισις. Δύω μόνον, ὡς καθόλου πρὸς τὴν σωτηρίαν ἀναγκαῖα, βάπτισμα δῆπου, καὶ Δεῖπνον τὸ Κυριακόν.

Ἑρώτησις. Τί σοι βούλεται τὸ ρῆμα τοῦτο, Μυστήριον;

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Ἀπόκρισις. Ἐννοῶ τὸ ἐκτὸς καὶ ὁρατὸν τῆς ἔσω καὶ πνευματικῆς χάριτος ἡμῖν δοθείσης σημεῖον, τὸ ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ διαταχθέν, ὡς ὄργανον δι' οὗ ἐπιτυγχάνομεν αὐτῆς, καὶ ἐνέχυρον ἡμῖν αὐτὴν βεβαιῶσαι.

Ἑρώτησις. Πόσα μέρη ἐστὶν ἐν τῷ Μυστηρίῳ;

Ἀπόκρισις. Δύω τὸ ἔξω καὶ ὁρατὸν σύμβολον, καὶ ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις.

Ἑρώτησις. Τί ἐστὶ τὸ ἔξω, καὶ ὁρατὸν σύμβολον, ἢ εἶδος ἐν τῷ βαπτισμῷ;

Ἀπόκρισις. Ὑδωρ ἐν ᾧ βαπτίζεται τις εἰς τὸ Ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἑρώτησις. Τίς ἡ ἔσω καὶ πνευματικὴ χάρις;

Ἀπόκρισις. Ὁ θάνατος εἰς ἁμαρτίαν, καὶ ἀναγέννησις εἰς δικαιοσύνην, φύσει γὰρ ἐν ἁμαρτίᾳ γεννηθέντες, καὶ τῆς ὀργῆς τέκνα ὄντες, ἐντεῦθεν τέκνα τῆς χάριτος γινόμεθα.

Ἑρώτησις. Τί ζητεῖται ἐν τοῖς βαπτισθησομένοις;

Ἀπόκρισις. Μετάνοια δι' ἧς τὴν ἁμαρτίαν ἀπολιμπάνουσι καὶ πίστις δι' ἧς, ταῖς τοῦ Θεοῦ ἐπαγγελίαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ Μυστηρίῳ πεποιημέναις, στερρῶς πεποιθήσιν.

Ἑρώτησις. Διὰ τί οὖν τὰ βρέφη βαπτίζονται, ἅτε διὰ τὴν νηπιότητα, καὶ τὸ ἀπαλὸν τῆς ἡλικίας ταῦτα ποιεῖν μὴ δυνάμενα;

Ἀπόκρισις. Ὅτι ἀμφότερα ὑπισχνοῦνται διὰ τῶν ἐγγυητῶν αὐτῶν (ἦν δήπου ὑπόσχεσιν εἰς ἡλικίαν ἤκοντα αὐτὰ ἐπιτελεῖν ὀφείλουσι.)

Ἑρώτησις. Διὰ τί Μυστήριον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου διτέτακτο;

Ἀπόκρισις. Πρὸς ἀδιάλειπτον ἀνάμνησιν

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

τῆς θυσίας τοῦ θανάτου τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν εὐεργεσιῶν ὧν δι' αὐτῆς μεταλαμβάνομεν.

Ἑρώτησις. Τί ἄρα ἐστὶ τὸ ἔξω μέρος, ἢ τὸ σύμβολον τοῦ Κυριακοῦ Δείπνου;

Ἀπόκρισις. Ἄρτος καὶ οἶνος, οὓς ληφθῆναι προσέταξεν ὁ Κύριος.

Ἑρώτησις. Τί τὸ ἔσω, ἢ τὸ σημαινόμενον;

Ἀπόκρισις. Τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἅπερ ἀληθῶς καὶ ὄντως ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐν τῷ Κυριακῷ Δείπνῳ λαμβάνονται καὶ μετέχονται.

Ἑρώτησις. Ποῖ' ἅττα ἐστὶ τὰ εὐεργετήματα ὧν ἐντεῦθεν μέτοχοι ὄντες τυγχάνομεν;

Ἀπόκρισις. Ἐπὶ ῥύσιν καὶ ἐστίασιν τῶν ἡμετέρων ψυχῶν διὰ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, καθάπερ τὰ σώματα ἡμῶν διὰ τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου ἐπὶ ῥώννυνται τε καὶ ἀνατρέφονται.

Ἑρώτησις. Τί ζητεῖται ἐν τοῖς ἐπὶ τὸ Κυριακὸν Δείπνον ἐρχομένοις;

Ἀπόκρισις. Τὸ δοκιμάζειν ἑαυτοὺς, εἰ ἄρα γε ἀληθῶς μετανοῶσιν ἐπὶ ταῖς προγεγεννημέναις ἁμαρτίαις αὐτῶν, βεβαίως προηρημένοι τὸν καινὸν βίον διάγειν, καὶ γε ἔχωσι πίστιν ζῶσαν εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦ Χριστοῦ, μετὰ τῆς εὐχαριστοῦ ἀναμνήσεως τοῦ θανάτου αὐτοῦ· καὶ πρὸς ἅπαντας ἀνθρώπους τὴν ἀγάπην ἐνδεικνύωσι.

Ὁ Κηδεμὼν ἐκάστης Παροικίας, ἐν ταῖς Κυριακαῖς καὶ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μετὰ τὸ δεύτερον ἐν τῇ Ἑσπερινῇ Λειτουργίᾳ Ἀνάγνωσμα, δημοσίᾳ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐπιμελῶς παιδεύσει τε καὶ ἐξετάσει τῶν τῆς Παροικίας αὐτοῦ παιδίων πρὸς αὐτὸν πεμφθέντων, ὅσα ἂν δόξειεν αὐτῷ, ἐν μέρεσι καὶ κεφαλαίοις τισὶ τῆς Κατηχήσεως ταύτης.

Καὶ πάντας Πατέρας, Μητέρας, Δεσπότας, καὶ Δεσποίνας σκοπεῖν δεῖ, ὅπως οἱ παῖδες, δοῦλοι, νεόφυτοι, καὶ θεράποντες οἵτινες οὖν (οἱ τὸν Κατηχισμὸν αὐτὸν οὕτω μεμαθηκότες) τῷ τεταγμένῳ χρόνῳ ἐπὶ τὴν Ἐκκλησίαν ἔρχονται, καὶ εὐπειθῶς ἀκούωσι, καὶ ὑπὸ τοῦ Κηδεμόνος διωικῶνται, ἄχρις οὗ ἂν πᾶν τὸ ἐνθάδε μαθεῖν διαταχθὲν αὐτοῖς μεμαθήκασιν.

Ὡς δὲ τάχιστα τὰ παῖδιά μετρίως ἔχωσι τῆς ἡλικίας, καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώσσῃ δύναιντ' ἂν ἀπὸ στόματος λέγειν Σύμβολον τῶν Ἀποστόλων, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντάλας· ἔτι δὲ καὶ πρὸς τὰλλα τῆς συντόμου ταύτης Κατηχήσεως ἐρωτήματα ἀποκρίνεσθαι· πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον ἀχθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἔξει τὸν Συμπατέρα, ἢ τὴν Συμμητέρα τῆς βεβαιώσεως αὐτοῦ μάρτυρα.

Καὶ ὅταν δήποτε ὁ Ἐπίσκοπος προμηνύσει τὰ παῖδιά πρὸς αὐτὸν ἀχθήσεσθαι ἕνεκα τῆς αὐτῶν Βεβαιώσεως, ὁ Κηδεμὼν ἐκάστης Παροικίας ἢ κομίσει αὐτὸς, ἢ ἑγγραφα πέμψει, τῇ αὐτοῦ χειρὶ ὑπογράψας, τὰ ὀνόματα πάντων τῶν ἐν τῇ Παροικίᾳ αὐτοῦ, ὅσους ἐπιτηδεῖον ἂν εἶναι νομίσειε παρίστασθαι τῷ Ἐπισκόπῳ Βεβαιωθησομένους. Ἐὰν δὲ δοκιμάσῃ αὐτοὺς ὁ Ἐπίσκοπος, βεβαιώσει αὐτοὺς κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ,
Ἡ ΤΗΣ ΧΕΙΡΟΘΕΣΙΑΣ,

Ἦγουν ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐπὶ τοὺς Βαπτισθέντας, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντας.

Τῇ τακτῇ ἡμέρᾳ πάντων τότε βεβαιῶσθαι μελλόντων, ἰδρυθέντων, καὶ ἐνώπιον τοῦ Ἐπισκόπου καθεξῆς ἐστώτων, αὐτὸς (ἢ ἄλλος τις Λειτουργὸς ὑπ' αὐτοῦ διαταχθεὶς), τὸ ἐξῆς προοίμιον τοῦτο ἀναγνώσεται.

ΙΝΑ πρὸς μείζονα τῶν αὐτὴν προσληψομένων οἰκοδομὴν ἢ βεβαίωσιν διακονηθῇ, ἔδοξε τῇ Ἐκκλησίᾳ διατάττειν μηδένα τὸ λοιπὸν βεβαιωθήσεσθαι, εἰ μὴ λέγειν δύναιτ' ἂν τὸ Σύμβολον, τὴν Κυριακὴν Εὐχὴν, καὶ τὰς δέκα Ἐντολάς, καί γε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐρωτήμασιν ἀποκρίνεσθαι τοῖς ἐν τῇ συντόμῳ Κατηχήσει περιειλημμένοις· Ἦνπερ ἐν Διάταξιν φυλάττειν μάλιστα προσήκει, ἐφ' ᾧ τὰ παῖδιά ἤδη εἰς τὸ φρονεῖν ἤκοντα καὶ τῷ λόγῳ χρῆσθαι δυνάμενα, καὶ τί ὑπὲρ αὐτῶν Συμπατέρες, καὶ Συμμητέρες ἐν τῷ βαπτίσματι ἐπηγγείλαντο, μεμαθηκότα, αὐτὰ αὐτῶν στόματί τε καὶ γνώμῃ ἀναφανδὸν ἐνώπιον τῆς Ἐκκλησίας, αὐτὸ τῆτο κυρῶσαί τε καὶ βεβαιῶσαι· ἔτι δὲ καὶ ἐπαγγείλασθαι, χάριτι Θεοῦ διαπαντὸς σπουδὴν ποιήσεσθαι, ὅπως, οἷς διὰ τῆς αὐτῶν ὁμολογίας συγκατετέθειντο, πιστῶς φυλάττωσι.

Εἶτα ἐρεῖ ὁ Ἐπίσκοπος.

ΑΡΑ γε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πάσης τῆς Ἐκκλησίας ταύτης τὴν ὁσίαν ἐκείνην ἐπαγγελίαν καὶ εὐχὴν ἐν ὀνόματι ὑμῶν ἐν τῷ βαπτίσματι γεγεννημένην ἀνανεοῦτε, κυροῦντες καὶ βεβαιοῦντες αὐτὴν ἐν τοῖς ἑαυτῶν προσώποις, καὶ

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ.

ὁμολογοῦντες ὑπόχρεω εἶναι πιστεύειν καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα πάντα ἃ οἱ Συμπατέρες καὶ αἱ Συμμητέρες τότε ὑπὲρ ὑμῶν ἐπηγγείλαντο·

Καὶ ἕκαστος ἐξακουστῶς ἀποκριθήσεται.

Ἀπόκρισις. Πάνυ μὲν οὖν.

Ἐπίσκοπος.

Η βοήθεια ἡμῶν ἐν Ὄνόματι Κυρίου.

Ἀπό. Τῷ ποιήσαντος τὸν ἔρανόν κ' τὴν γῆν.

Ἐπίσ. Εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον.

Ἀπό. Ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἐπίσ. Κύριε, εἰσάκυσσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν

Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Ἐπίσ. Εὐχώμεθα.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ ἀείζωε Θεός, ὁ τούτους τοὺς δούλους σου δι' ὕδατος καὶ Πνεύματος ἁγίου ἀναγεννῆσαι ἀξιώσας, καὶ ἄφεσιν πασῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν δούς αὐτοῖς, Ἐνδυνάμωσον αὐτοὺς, ἱκετεύομέν σε, Κύριε, Πνεύματι ἁγίῳ τῷ Παρακλήτῳ, καὶ ὁσημέραι αὐξήσον ἐν αὐτοῖς τὰ πολλαπλάσια χαρίσματά σου· πνεῦμα τῆς σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος πνευματικῆς, πνεῦμα γνώσεως καὶ ἀληθινῆς εὐσεβείας· καὶ πνεύματος ὁσίου τοῦ φόβου σε πληρώσον αὐτὸς, Κύριε, νῦν καὶ εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τότε γονυπετούντων ἀπάντων καθεξῆς ἔμπροσθεν τοῦ Ἐπισκόπου ἐπιθήσει αὐτὸς τὴν χεῖρα αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ ἐνὸς ἑκάστου αὐτῶν ἰδίᾳ, λέγων.

ΕΠΑΜΥΝΟΝ, Κύριε, διὰ ἐπουρανίου τῆς χάριτός σου ταύτῃ τῷ παιδί σου [ἢ τούτῃ τῷ δούλῳ σου] ἵνα τὸ τέκνον σου ἐς αἰὶ διαμένῃ·

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΒΑΙΩΣΕΩΣ.

καὶ καθ' ἐκάστην ἐπιπλεῖον ἐν τῷ ἁγίῳ σου
Πνεύματι προκόπτη, ἄχρις οὗ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν
αἰώνιον βασιλείαν σου. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος ἐρεῖ.

Ὁ Κύριος μεθ' ὑμῶν.

Ἀπό. Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Καὶ πάντων γονυπετῶν προσθήσεται ὁ Ἐπίσ-
κοπος.

Δεηθῶμεν.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Καὶ ταύτην τὴν Συναπτήν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ καὶ αἰώνιε Θεός, ὁ ποιῶν
ἡμᾶς ἐθέλειν τε καὶ πράττειν τὰ ἀγαθὰ καὶ τῇ
θείᾳ Μεγαλειότητί σου εὐπρόσδεκτα· τὰς τα-
πεινὰς δεήσεις ἡμῶν σοι προσφέρομεν ὑπὲρ
τούτων τῶν δούλων σου, ἐφ' οὓς, (κατὰ τὸ τῶν
ἁγίων σου Ἀποστόλων παράδειγμα) τὰς χεῖ-
ρας ἐπεθήκαμεν, πρὸς τὸ μηνύειν αὐτοῖς διὰ
τούτου τοῦ συμβόλου τὴν χάριν σου καὶ εὐμε-
νεστάτην εἰς αὐτοὺς χρηστότητα. Ἡ πατρῷα
σου χεὶρ, δεόμεθά σου, πάντοτε ἐπ' αὐτοὺς,
καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμά σου αἰεὶ μετ' αὐτῶν ἔστω·
καὶ ἐν τῇ τοῦ λόγου σου γνώσει καὶ ὑπακοῇ
οὕτως ὁδήγησον αὐτοὺς, ὥστε τὸ τελευταῖον
αἰωνίου ζωῆς ἐπιτυχεῖν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ Κυρίου ἡμῶν, τοῦ συζῶντος καὶ συμβασι-
λεύοντός σοι καὶ Πνεύματι ἁγίῳ, ἐνὸς Θεοῦ,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Κύριε, καὶ αἰδίδε Θεός, ἀξι-
ωσον, δεόμεθά σου, τὰς τε καρδίας καὶ τὰ
σώματα ἡμῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν νόμων σου, καὶ
ἐν τοῖς ἔργοις τῶν ἐντολῶν σου εὐθύνειν, ἁγιά-
ζειν τε καὶ διοικεῖν· ὥστε τῷ ἰσχυροτάτῳ σκε-

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

πάσματί σου νῦν τε καὶ ἔσσεαι, τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν διαφυλαχθῆναι ἡμᾶς, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Ἐπίσκοπος εὐλογήσει αὐτοὺς, λέγων οὕτως,

Η ΕΥΛΟΓΙΑ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς εἶη, καὶ ἁεὶ μεθ' ὑμῶν διαμένει. Ἀμήν.

Καὶ οὐδεὶς εἰς τὴν ἁγίαν Σύναξιν προσδεχθήσεται, εἰ μὴ πρότερον βεβαιωθείς, ἢ ἑτοιμός γε ὢν, καὶ ἐπιθυμῶν βεβαιωθῆναι.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Πρῶτον τὰ Βάννα (ἥτοι προμνηστικά ἢ προτέλεια γράμματα) πάντων τῶν συζεύγνυσθαι μελλόντων, δημοσιωθῆναι δεῖ ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τρισὶ ταῖς Κυριακαῖς ἢ Ἑορτασίμοις ἡμέραις, μεταξὺ τῆς Θείας Λειτουργίας, εὐθέως πρὸ τῶν γνωμιδίων τῆς Προσφορᾶς προτεταγμένων τοῦ Κηδεμόνος κατὰ τὸν εἰωθότα τρόπον λέγοντος.

ΔΗΜΟΣΙΩ τὰ Βάννα τοῦ Γάμου τῶν Μ.— καὶ τῆς Ν.—Εἴ τις ὑμῶν οἶδεν αἰτίαν τινὰ, ἢ εὐλογόν τι ἐμπόδιον τοῦ μὴ δεῖν τούτους τοὺς δύω τῷ ἁγίῳ Γάμῳ συζευχθῆναι, δηλῶσαι ὑμᾶς χρή· Πρῶτός γε οὗτος [δεύτερος ἢ τρίτος] τοῦ ἔρωτᾶν χρόνος.

Ἐὰν δὲ οἱ μελλόγαμοι συμπάροικοι μὴ ᾖσι, ἀνακηρυκτέον τα Βάννα ἐν ἀμφοτέραις ταῖς Παροικίαις· καὶ ὁ Κηδεμὼν τῆς μιᾶς Παροικίας οὐκ ἐπιτελέσει τὸν Γάμον αὐτῶν, πρὶν

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

κομίσασθαι τὸ πρόγραμμα παρὰ τοῦ Κηδεμόνος τῆς θατέρας Παροικίας, δηλοῦν ὅτι τὰ Βάννα ἐκεῖ τρεῖς ἀνεκηρύχθη.

Ἐν ἡμέρᾳ καὶ χρόνῳ τοῦ ἐπιτελεῖν τὸν Γάμον, οἱ μελλόγαμοι εἰς μέσον τῆς Ἐκκλησίας μετὰ τῶν φίλων καὶ τῶν γειτόνων παραγενήσονται, καὶ ἐκεῖ αὐτῶν ὁμῶς ἐστώτων, τῇ μὲν ἀνδρὸς ἐκ δεξιῶν, τῆς δὲ γυναικὸς ἐξ εὐωνύμων, ὁ Ἱερεὺς λέξει,

ΑΓΑΠΗΤΟΙ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐνώπιον ταύτης τῆς Ἐκκλησίας ἐνθάδε συνεληλύθαμεν, ἐπὶ τῷ συζευγνύναι τοῦτον τὸν ἄνδρα καὶ ταύτην τὴν γυναῖκα ἐν τῷ ἁγίῳ Γάμῳ, ὃς τίμιος ἐστὶ τοῦ βίου τρόπος ὑπὸ Θεοῦ ἐν τῷ τῆς ἀνθρωπίνης ἀκακίας χρόνῳ διατεταγμένος, τὴν μυστικὴν ἐνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνων· ὃν καὶ ἐκόσμησε καὶ ἐκαλλώπισεν ὁ Χριστὸς τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, καὶ τῷ πρώτῳ τῶν θαυμάτων ὃ ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας ἐποίησε, καὶ ὡς τίμιον ἐν πᾶσιν ὄντα ὁ ἅγιος Παῦλος ἐπαινεῖ· οὐκ ἐν χρεὶ τινὲς αὐτοῦ ἄπτεσθαι οὐδ' ἀντιλαμβάνεσθαι ἀπερὶσκέπτως, τυχόντως, ἢ ἀσελγῶς, πρὸς τὴν πλησμονὴν τῶν ὀρέξεων ἢ ἐπιθυμιῶν τῆς σαρκὸς, τῶν ἀλόγων ζώων δίκην· οἷς οὐκ ἐστὶ σύνεσις· ἀλλ' εὐλαβῶς, φρονίμως, ἐσκεμμένως, σωφρόνως, καὶ ἐν φόβῳ τοῦ Θεοῦ, ἐνθυμουμένους τὰς αἰτίας δι' ἃς ὁ Γάμος διετέτακτο.

Πρῶτον μὲν οὖν διετέτακτο ἐπὶ τῇ γεννήσει τῶν τέκνων, ἐκτραφησομένων ἐν φόβῳ καὶ παιδείᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ εἰς ἔπαινον τοῦ ἁγίου ὀνόματος αὐτοῦ.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Δεύτερον δὲ διετέτακτο ὡς ἀλεξητήριον κατὰ τῆς ἀμαρτίας, διὰ τὰς πορνείας, ἵνα οἱ μὴ ἔχοντες τὸ τῆς ἐγκρατείας χάρισμα, γαμήσωσι, καὶ τὰ ἄσπιλα μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ ὄντα διατελέσωσι.

Τρίτον δὲ διετέτακτο διὰ τὴν τῶν ἀλλήλων κοινωνίαν, βοήθειάν τε καὶ παραμυθίαν, ἐν τε ταῖς εὐτυχίαις καὶ δυστυχίαις. Εἰς τοῦτον οὖν τὸν ἅγιον τοῦ βίου τρόπον οὗτοι δύο οἱ παρόντες ἔρχονται νῦν συζεύγνυσθαι. Τοιγαρὺν, εἴ τις εὐλόγόν τινα αἰτίαν δύναται ἀποδοῦναι, δι' ἣν οὐκ ἂν νομίμως συνδυνάζοιντο, νῦν λαλείτω, ἢ το λοιπὸν ἔσαεὶ σιωπάτω.

Εἵτα τὰ ἐξῆς πρὸς τοὺς γαμησεύοντας ἐρεῖ.

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ, καὶ παραγγέλλω ὑμῖν ἀμφοῖν (ὥς ποτ' ἂν μέλλητε ἀποκρίνεσθαι ἐν τῇ φρικτῇ τῆς κρίσεως ἡμέρᾳ, ὅτε τὰ κρυπτὰ πασῶν καρδιῶν φανερὰ γενήσεται) εἰ ἐκίτερος ὑμῶν οἶδεν ἐμπόδιον οἰονδηποτοῦν, δι' ὃ μὴ δυνηθείητ' ἂν νομίμως ἐν τῷ Γάμῳ συζεύγνυσθαι, νῦν ὁμολογεῖσθαι αὐτό. Πέπεισθε γάρ, ὅτι οἱ ἄλλως συνδυσασθέντες ἢ ὡς ἂν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δοκιμάσειεν, οὐδαμῶς ὑπὸ Θεοῦ συζεύγνυνται, οὐδὲ ὁ γάμος αὐτῶν θέμιτός ἐστι.

Ἐν ἡ. τοῦ γάμου ἡμέρᾳ, εἴ τις προῖσχεται, καὶ ὑποδείκνυται οἰονδηποτοῦν ἐμπόδιον, διὰ τὸ μὴ ἐξὸν αὐτοῖς τῷ γάμῳ συζεύγνυσθαι κατὰ τὸν νόμον Θεοῦ, ἢ νόμους τῆς Βασιλείας ταύτης, προσέτι δὲ καὶ αὐτὸς καὶ ἱκανοὶ μετ' αὐτοῦ ἐγγυηταὶ ἐνοχοποιεῖσθαι βούλονται τοῖς γαμησεύουσιν, ἢ καὶ ἀσφάλειαν δοῦναι (ισότιμον οὖσαν τοῖς ἀναλώμασι τοῖς ὑπὸ τῶν μελλονύμφων ἐντεῦθεν ὑπη-

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

νευεγμένοις) τοῦ πιστώσασθαι τὸ πρόσχημα αὐτοῦ· Τότε τὴν τοῦ γάμου τελετὴν ἀναβάλλεσθαι χρή, μέχρι τοῦ τὴν ἀλήθειαν ἐξετασθῆναι.

Ἐὰν δὲ μηδὲν προφέρηται ἐμπόδιον, τότε ὁ Κηδεμὼν λέξει τῷ ἀνδρί.

Μ. ΘΕΛΕΙΣ ἔχειν ταύτην τὴν γυναῖκα εἰς γαμετὴν σου, ἐπὶ τῷ συμβιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν, ἐν τῇ ἀγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτὴν ἀγαπᾶν, παραμυθεῖσθαι, τιμᾶν τε καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάσας τὰς ἄλλας καταλιμπάνων, θέλεις αὐτῇ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφοτέρου ζητε;

Ὁ Ἄνθρωπος ἀποκριθήσεται, Θέλω.

Εἴτα Ἱερεὺς λέξει τῇ γυναικί.

Ν. Θέλεις ἔχειν τοῦτον τὸν ἄνδρα εἰς γαμέτην σου, ἐπὶ τῷ συμβιοῦν κατὰ τὴν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν, ἐν τῇ ἀγίᾳ τάξει τοῦ γάμου; Θέλεις αὐτῷ ὑπακούειν καὶ ὑπηρετεῖν, αὐτὸν ἀγαπᾶν, τιμᾶν καὶ φυλάσσειν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, καὶ πάντας τοὺς ἄλλους καταλιμπάνουσα, θέλεις αὐτῷ προσκολλᾶσθαι, ἐφ' ὅσον χρόνον ἀμφοτέρου ζητε;

Ἡ γυνὴ ἀποκριθήσεται· Θέλω.

Εἴτα ἐρεῖ ὁ Λειτουργός.

Τίς ὁ δίδους ταύτην τὴν γυναῖκα γαμηθῆναι τῷ ἀνδρὶ τούτῳ;

Τότε πίστιν ἀλλήλοις δώσουσι τὸν τρόπον τοῦτον.

Ὁ Λειτουργὸς δεξιόμενος τὴν γυναῖκα παρὰ χειρῶν τοῦ πατρὸς ἢ τοῦ φίλου αὐτῆς, ποιήσει τὸν ἄνδρα τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ λαβεῖν τὴν γυναῖκα τῆς δεξιᾶς αὐτῆς, καὶ λέγειν μετ' αὐτὸν τὰ ἐπόμενα.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

ΕΓΩ Μ. λάμβάνω σε Ν. εἰς γαμετὴν γυναῖκά μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιωτέραν εἴτε πενέστεραν, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν καὶ θάλπειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίσῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

Τότε διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ἡ γυνὴ τῇ δεξιᾷ αὐτῆς λαβοῦσα τὸν ἄνδρα τῆς αὐτοῦ δεξιᾶς, ὡσαύτως μετὰ τὸν Λειτουργὸν ἐρεῖ.

ΕΓΩ Ν. λαμβάνω σε Μ. εἰς γαμέτην ἄνδρα μου, ἔχειν τε καὶ φυλάττειν ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας εἰς τὸ λοιπὸν, εἴτε κρείττω εἴτε χείρω, εἴτε πλουσιώτερον εἴτε πενέστερον, ἐν νόσῳ καὶ ὑγείᾳ, φιλεῖν, θάλπειν, καὶ ὑπακούειν, μέχρις οὗ ἂν χωρίσῃ ἡμᾶς ὁ θάνατος, κατὰ τὴν ἀγίαν τοῦ Θεοῦ διαταγὴν· καὶ εἰς τοῦτο πίστιν δίδωμί σοι.

Τότε πάλιν διαλύσουσι τὰς χεῖρας, καὶ ὁ ἄνὴρ δώσει τῇ γυναικὶ δακτύλιον, ἐπιτιθεὶς αὐτὸν τῇ βίβλῳ, μετὰ τῶν νομίμων τῷ Ἱερεῖ καὶ Κληρικῷ κατ' ἔθος ὀφειλομένων. Ἱερεὺς δὲ λαβὼν τὸν δακτύλιον, ἀποδώσει τῷ ἄνδρὶ, τιθέναι ἐπὶ τῷ τετάρτῳ δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικὸς. Καὶ ὁ ἄνὴρ ἐκεῖ κρατῶν τὸν δακτύλιον, καὶ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως συμβιβασθεὶς, ἐρεῖ.

ΤΟΥΤΩ τῷ δακτυλίῳ σε γαμῶ, τῷ σῶματί μου σε θεραπεύω, καὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσίν μου ἐδνοῦμαί σε· Ἐν Ὄνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Τότε ἄνδρὸς ἀφένλος τὸν δακτύλιον ἐπὶ τετάρτῳ
δακτύλῳ τῆς ἀριστερᾶς τῆς γυναικὸς, ἅμφω
γονυπετήσουσι, καὶ ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

ΑΙΩΝΙΕ Θεὸς, ὁ παντὸς τῶν γένους ἀνθρωπί-
νου κτιστῆς καὶ σωτὴρ, πάσης πνευματικῆς
χάριτος δοτὴρ, καὶ αἰωνίου ζωῆς αἴτιος ὢν·
Πέμψον τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τούτους τοὺς
δούλους σου, τὸν ἄνδρα τοῦτον καὶ ταύτην τὴν
γυναῖκα, οὓς εὐλογοῦμεν ἐν τῷ Ὄνόματί σου·
ἵνα καθάπερ ὁ Ἰσαὰκ καὶ ἡ Ῥεβέκκα πιστῶς
συνώκησαν, ὡσαύτως καὶ οὗτοι οἱ δύο ἀσφα-
λῶς ἐπιτελέσωσι καὶ διαφυλάξωσι τὴν εὐχὴν
καὶ συνθήκην ἣν ἀλλήλοις πεποίηνται (ἥς
οὗτος ὁ δακτύλιος δοθεὶς καὶ ληφθεὶς σύμβο-
λὸν ἐστὶ καὶ ἐνέχυρον) καὶ ἐν τελείᾳ ἀγάπῃ
καὶ εἰρήνῃ ὁμοῦ πάντοτε διαμένωσι, καὶ κατὰ
τὰ ἐντάλματά σου τὸν βίον διάγωσι διὰ Ἰη-
σοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε Ἱερεὺς συζεύξει τὰς δεξιάς αὐτῶν, καὶ ἔρεϊ.

Οὓς ὁ Θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρι-
ζέτω.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἔρεϊ τῷ λαῷ.
ΕΠΕΙΔΗ Μ. καὶ Ν. ἐν τῷ ἁγίῳ γάμῳ ὡμο-
νόησαν, καὶ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦδε τοῦ
ὁμίλου τοῦτο ἐμαρτύρησαν, καὶ ἐπ' αὐτῷ πίσ-
τιν ἔδωκαν καὶ ἠγγύησαν, καὶ γε αὐτὸ ἀπέδει-
ξαν διὰ τῆς δῆναί τε καὶ λαβεῖν τὸν δακτύλιον,
καὶ διὰ τοῦ συζεύξαι τὰς χεῖρας· ἐναγορεύω
αὐτοῖς γαμέτην καὶ γαμετήν, ἐν Ὄνόματι τοῦ
Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύμα-
τος. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Καὶ Λειτουργὸς ταύτην τὴν εὐλογίαν προσ-
θήσει.

ΘΕΟΣ ὁ Πατήρ, Θεὸς ὁ Ὑιὸς, Θεὸς τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, εὐλογῆσαι, σῶσαι, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς·
οἰκτιρμόνως ἐπιβλέψαι ὑμᾶς ὁ Κύριος, καὶ
οὕτω πάσης πνευματικῆς εὐλογίας καὶ χάριτος
πληρώσαι ὑμᾶς, ὅπως ἐν τῷ παρόντι βίῳ οὕτω
συνοικῆτε, ἵνα ἐν αἰῶνι τῷ μέλλοντι ζωὴν αἰ-
ώνιον ἔχητε. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς, ἢ οἱ Κληρικοὶ εἰς τὴν Κυ-
ριακὴν τράπεζαν παριόντες, τὸν ἐξῆς Ψαλ-
μὸν λέξουσιν, ἢ ᾄδουσι.

Ψαλ. ρκη'.

ΜΑΚΑΡΙΟΙ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον,
κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

} κ. τ. λ.

Ἡ Ψαλμὸν ξζ'.

Ο ΘΕΟΣ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

} κ. τ. λ.

Μετὰ τὸν Ψαλμὸν, ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἔμ-
προσθεν τῆς Κυριακῆς Τραπέζης γονυπετέν-
των, ὁ Ἱερεὺς ἐπὶ τῇ Τραπέζῃ ἐστὼς, καὶ
στραφεὶς πρὸς αὐτοὺς, ἐρεῖ·

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀπόκρισις. Χριστέ, ἐλέησον.

Λειτουργός. Κύριε, ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου, καὶ
τὴν παιδίσκην σου.

Ἀπό. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σοί.

Λειτ. Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐκ
τοῦ ἁγίου τόπου σου.

Ἀπό. Καὶ αὐτῶν αἰεὶ ὑπερασπίσαις.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Λειτ. Γίνου αὐτοῖς πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτῶν.

Λειτ. Κύριε, εἰσάκυσσον τῆς προσευχῇ ἡμῶν.

Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

Ο Θεὸς τῷ Ἀβραάμ, Θεὸς τῷ Ἰσαὰκ, Θεὸς τῷ Ἰακώβ, εὐλόγησον τούτους τοὺς δούλους σου, καὶ τὸ τῆς αἰωνίου ζωῆς σπέρμα ἐν ταῖς αὐτῶν καρδίαις σπείρον, ἵνα ὁ, τι περ οὖν ἐξ ἁγίου τοῦ λόγου σου χρησίμως μάθοιεν ἂν, τῷ ἔργῳ ἀποτελῶσιν· Ἐλεημόνως ἐπ' αὐτὰς ἐπίβλεψόν, Κύριε, ἐκ τῶν οὐρανῶν, καὶ εὐλόγησον αὐτούς· Καὶ ὡς τὴν εὐλογίαν σου ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὴν Σάρραν εἰς μεγάλην αὐτῶν παραμυθίαν ἔπεμψας· οὕτω καὶ ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου τὴν εὐλογίαν σου πέμψαι ἄξιώσαις, ἵνα τῷ θελήματί σου ὑπακούοντες, καὶ τῷ ὑπερασπισμῷ σου ἀσφαλισθέντες, ἐν τῇ ἀγάπῃ σου μέχρι τέλους τοῦ βίου διαμείνωσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ ἐξῆς Ἐυχὴ παραλειφθήσεται ὁπόταν ἡ γυνὴ παρηβηκυῖα ᾖ, καὶ μηκέτι εὐχρηστος εἰς τὴν τεκνογονίαν.

ΚΥΡΙΕ πολὺσπλαγχνε, καὶ Πάτερ οὐράνιε, οὐ εὐμενεστάτῳ δωρηματι αὐξάνεται τὸ ἀνθρώπινον γένος· Βοήθησον δεόμεθά σου τοῖς συζύγοις τούτοις διὰ τῆς εὐλογίας σου, ἵνα γόνιμοι ᾖσιν οἱ ἄμφω τῇ παιδοποιίᾳ, καὶ γε τοσοῦτον χρόνον ἐν τῇ εὐσεβεῖ ἀγάπῃ καὶ σεμνότητι συμβιώσιν, ὥστε ἰδεῖν τὰ τέκνα αὐτῶν Χριστιανικῶς καὶ ἐναρέτως ἐκτρέφόμενα, πρὸς τὴν αἴνεσιν καὶ δόξαν σου, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Ο ΘΕΟΣ ὁ ἐξ οὐδενός, τῇ ἰσχυρᾷ δυνάμει σου, ποιήσας τὸ πᾶν, ὁ καὶ (τῶν ἄλλων προευτρεπισθέντων) διατάξας ἐκ τοῦ ἀνδρὸς (κατὰ τὴν εἰκόνα καὶ ὁμοίωμά σου κτισθέντος) ἀρχὴν τῆς γενέσεως αὐτῆς λαβεῖν τὴν γυναῖκα· ὅς καὶ συνδυάσας αὐτοὺς, ἐδίδαξας μηδέποτε ἐξὸν χωρίζειν αὐτοὺς οὐς σὺ διὰ τῆς γάμου εἰς ἓν ἐποίησας· Θεός, ὁ τὴν γαμικὴν τάξιν εἰς ἐξαίρετον ἔτω μυστήριον καθιερώσας, ὥστε ἐν αὐτῷ δηλονότι τὸν πνευματικὸν γάμον, καὶ τὴν ἐνότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ ὑποσημαίνεισθαι τε καὶ ἀπεικονίζεσθαι· Ἰλεως ἐπίδε ἐπὶ τούτους τοὺς δούλους σου, ἵνα ὁ, τε ἀνὴρ οὗτος ἀγαπῶ τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα κατὰ τὸν λόγον σε (καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν νύμφην αὐτοῦ τὴν Ἐκκλησίαν ἠγάπησεν, ὅς ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἀγαπῶν καὶ θάλπων αὐτὴν ὡς τὴν ἑαυτοῦ σὰρκα) καὶ γε ἵνα ἡ γυνὴ αὕτη προσφιλεῖς καὶ ἐράσμιος, πιστὴ καὶ ὑπήκοος ᾗ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ ἡσυχίᾳ, σωφροσύνῃ, καὶ εἰρήνῃ τὰς ἀγίας καὶ εὐσεβεῖς τῶν οἰκοδεσποινῶν μιμῆται· Εὐλόγησον, Κύριε, ἀμφοτέρους, καὶ δὸς αὐτοῖς τὴν αἰώνιον βασιλείαν σε κληρονομεῖν· διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε λέξει Ἱερεὺς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ὁ Θεός, ὁ ἐν ἀρχῇ τοὺς πρῶτους γονεῖς ἡμῶν τὸν Ἀδὰμ καὶ τὴν Ἑβὰν κτίσας, καὶ ἀγιάσας, καὶ συζεύξας ἐν τῷ γάμῳ· καταχέαι ἐφ' ὑμᾶς τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἀγιάσαι καὶ εὐλογῆσαι ὑμᾶς, ἵνα τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῷ ἀρέσκητε, καὶ ἐν τῇ ἀγίᾳ ἀγάπῃ μέχρι τέλους τοῦ βίου συζῆτε. Ἀμήν.

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Μετὰ ταῦτα, ἐὰν μὴ γένηται ἡ Δημηγορία, δηλοῦσα τοῦ τε ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια, ἀναγνώσεται ὁ Ἱερεὺς τὰ ἐξῆς.

ΠΑΝΤΕΣ οἱ ἐν ὑμῖν ἢ ἤδη γεγαμηκότες, ἢ καὶ τῆς ἀγίας τοῦ γάμου τάξεως ἀντιλαμβάνεσθαι ποτε ἐν νῶ ἔχοντες, ἀκούσατε τί λέγει ἡ ἀγία Γραφή περὶ τοῦ ἔργου τῶν τε ἀνδρῶν πρὸς τὰς ἐαυτῶν γυναῖκας, καὶ τῶν γυναικῶν πρὸς τοὺς ἀνδρας.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ἐφεσίου ἐπιστολῇ, κεφαλαίῳ πέμπτῳ, πᾶσι τοῖς γεγαμηκόσιν ἔτῳσι παραγγέλλει· Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἐαυτῶν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἐαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἀγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἐαυτῷ ἑνδοξὸν τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ἵνα ἡ ἀγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἐαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἐαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα, ἐαυτὸν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἐαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει, καὶ θάλπει αὐτὴν, καθὼς καὶ ὁ Κύριος τὴν Ἐκκλησίαν. Ὅτι μέλη ἐσμὲν τῆς σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἕκαστος τὴν ἐαυτοῦ γυναῖκα ἔτῳς ἀγαπάτω— ὡς ἐαυτὸν. Ἐφεσ. ε'. κε'

ΤΥΠΟΣ ΤΗΣ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΕΛΕΣΕΩΣ.

Ὁ δὲ αὐτὸς ἅγιος Παῦλος καὶ πρὸς Κολοσ-
σαεῖς γράφων πᾶσι τοῖς γαμέταις οὕτω λέγει.
Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πι-
κραίνεσθε πρὸς αὐτάς. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀκῶσατε δὲ τί καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀπόσ-
τολος τῷ Χριστῷ, καὶ αὐτὸς γαμέτης ὢν, τοῖς
γεγαμηκόσι λέγει. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως συνοι-
κῶντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρω σκεύει
τῷ γυναικείῳ ἀπονέμοντες τιμὴν, ὡς συγκλη-
ρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι
τὰς προσευχὰς ὑμῶν. α'. Πέτ. γ'. ζ'.

Καὶ ταῦτα μὲν ἀκηκόατε περὶ τῷ πῶς ἔχειν
δεῖ τὸν ἄνδρα πρὸς τὴν γυναῖκα. Νῦν δὲ καὶ
ὑμεῖς αἱ γυναῖκες ὡσαύτως ἀκῶσατε καὶ κατα-
μάθετε, πῶς χρὴ ὑμᾶς προσφέρεσθαι τοῖς ἄν-
δράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐν τῇ ἁγίᾳ Γραφῇ σαφῶς
ἀπεδείχθη.

Ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῇ προειρημένη πρὸς
Ἐφεσίους Ἐπιστολῇ, οὕτως ὑμᾶς διδάσκει.
Αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε,
ὡς τῷ Κυρίῳ ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τῆς
γυναικὸς, ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ αὐτὸς ἐστὶ Σωτὴρ τῷ σώματος.
Ἀλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ
Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἄν-
δράσιν ἐν παντί. Καὶ πάλιν λέγει· Ἡ δὲ γυνὴ
ἵνα φοβῇται τὸν ἄνδρα. Ἐφεσ. ε'. κβ'.

Ἔτι δὲ, ἐν Ἐπιστολῇ πρὸς Κολοσσαεῖς ὁ
ἅγιος Παῦλος ταύτην τὴν σύντομον παραίνεσιν
ὑμῖν διδοῖ. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθε τοῖς
ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Κολ. γ'. ιθ'.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Πέτρος εὖ μάλα νουθελεῖ
ὑμᾶς, λέγων οὕτως. Αἱ γυναῖκες ὑποτασσό-
μεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα καὶ εἴ τινες
ἀπειθῶσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν
ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται, ἐποπ-

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

τεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὡν ἔστω οὐκ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τῶν τριχῶν, καὶ περιθέσεως χρυσίων, ἢ ἐνδόσεως ἱματίων κόσμος· Ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὁ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν. Ὡς Σάρρα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, κύριον αὐτὸν καλεῖσα· ἧς ἐγενήθητε τέκνα, ἀγαθοποιῆσαι, καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν. α'. Πέτ. γ'. α'.

Συμφέρει, ἵνα οἱ νεόγαμοι τῆς ἁγίας Συνάξεως μεταλάβωσιν ἐν αὐτῇ τῇ γαμηλίῳ ἡμέρᾳ, ἢ ὡς τάχιστα ἂν καιρὸν ἔχωσι μετὰ τὸν γάμον αὐτῶν.

ΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ.

Ὅταν νοσῇ τις, γνωστὸν τοῦτο γενήσεται τῷ τῆς Παροικίας Λειτουργῷ, ὃς εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ νοσοῦντος εἰσιὼν, ἐρεῖ.

ΕΙΡΗΝΗ τουτῶι τῷ οἴκῳ, καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ.

Ἡνίκα τῷ ἀσθενοῦντι παραγίνηται, γονυπετῶν, λέξει.

ΜΗ ἀναμνησθῆς, Κύριε, τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν, μηδὲ τῶν ἀνομιῶν τῶν προγόνων. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, φεῖσαι τῆ λαῖ σου, ὃν ἐλυτρώσω

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

τιμιωτάτῳ αἵματί σου, καὶ μὴ ὀργίλως ἔχε
πρὸς ἡμᾶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπό. Φεῖσαι ἡμῶν ἀγαθὲ Κύριε.

Εἶτα ἔρεϊ ὁ Λειτουργός.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς κ. τ. λ.

Λειτ. Σῶσον, Κύριε, τὸν δοῦλόν σου.

Ἀπό. Τὸν ἐλπίσαντα ἐπὶ σέ.

Λειτ. Ἐξαποστείλαις αὐτῷ βοήθειαν ἐξ
ἀγίου τόπου σου.

Ἀπό. Καὶ ἀεὶ ἰσχυρῶς ὑπερασπίσαις αὐτῷ.

Λειτ. Μηδὲν κατισχύσαι ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ.

Ἀπό. Μηδὲ ἐγγίσει ὁ πονηρὸς τοῦ βλά-
ψαι αὐτόν.

Λειτ. Γίνου αὐτῷ, Κύριε, πύργος τῆς ἰσ-
χύος.

Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ αὐτοῦ.

Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
ἡμῶν.

Ἀπό. Καὶ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός.

ΔΙΑΚΥΨΟΝ, Κύριε, ἀπὸ τῶν οὐρανῶν, ἐπίδε,
ἐπίσκεψαι, καὶ βοήθησον τουτῷ τῷ δούλῳ
σου. Ἐπίβλεψον αὐτὸν τοῖς τοῦ ἐλέους σου
ὀφθαλμοῖς, δὸς αὐτῷ παράκλησιν καὶ βεβαίαν
ἐπὶ σέ πεποιθήσιν, σκέπασον αὐτὸν ἀπὸ κιν-
δύνου τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ εἰρήνῃ
καὶ, ἀσφαλείᾳ διαφύλαξον αὐτὸν δι' Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΕΙΣΑΚΟΥΣΟΝ ἡμῶν, Παντοκράτωρ Θεός, καὶ
Σωτὴρ ἐλεημονέστατε τὴν συνήθη ἀγαθότητά

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

σου κλῖνον ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου τῷ νοσήματι ταλαιπωρούμενον. Ἀγίασον αὐτῷ, δεόμεθά σου, τὴν πατρικὴν σου παιδείαν, ἵνα ἡ τῆς ἀσθενείας αὐτοῦ αἴσθησις τῇ τε πίστει αὐτοῦ ἰσχύν, καὶ τῇ μετανοίᾳ σπουδὴν προστιθῇ. Ὅπως ἐάν σοι δοκῇ εἰς τὴν προτοῦ υἱείαν αὐτὸν ἀποκαταστήσαι, τὸν ἐπίλοιπον αὐτοῦ βίον ἐν τε φόβῳ καὶ εἰς δόξαν σου διάγῃ· εἰ δὲ μὴ, δώῃς αὐτῷ τὴν ἐπισκοπὴν σου οὕτω προσδέχεσθαι, ὥστε τὸν ὀδυνηρὸν τοῦτον βίον τελευτήσαντα αὐτὸν ἐν τῇ αἰωνίᾳ ζωῇ σοι συνδιαμένειν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ Λειτουργὸς τὸν ἀσθενοῦντα παρακαλέσει κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον, ἢ παραπλήσιον.

ΤΟΥΤΟ γίνωσκε, Ἀγαπητέ, ὅτι Θεὸς ὁ Παντοκράτωρ Κύριός ἐστι ζωῆς καὶ θανάτου, καὶ πάντων τῶν αὐτοῖς ἀνηκόντων, ἡγουν ἡβῆς, ἰσχύος, υἱείας, γήρως, ἀσθενείας καὶ νοσήματος. Τοιγαροῦν, οἷονδήποτε τὸ νόσημά σου ἂν ᾦ, ἀσφαλῶς γίνωσκε, ὅτι ἡ τοῦ Θεοῦ ἐπισκοπὴ ἐστὶ. Καὶ δι' οἷανδήποτε αἰτίαν τοῦτό σοι ἐπιπέμπεται ἀρρώστημα, εἴτε πρὸς τὸ δοκιμάζειν τὴν ὑπομονὴν σου εἰς παράδειγμα τῶν ἄλλων, καὶ ἵνα ἡ πίστις σου ἀξιέπαινος, ἐνδοξος, καὶ τίμιος εὔρεθῇ ἐν ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, εἰς αὔξησιν τῆς δόξης, καὶ τῆς ἀπεράντου εὐδαιμονίας· εἴτε σοι ἐπιπέμπεται πρὸς τὸ κολάσαι καὶ ἐπανορθῶσαι ὁτιοῦν ἂν ᾦ ἐν σοι παράπτωμα ἐνώπιον τοῦ οὐρανίου Πατρός σου· τοῦτο δὲ ἀκριβῶς γίνωσκε, ὅτι ἐὰν ἀληθῶς μετανοήσης ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις σου, καὶ τὸ ἀρρώστημά σου εὐγνωμόνως ὑπομείνης, ἐπὶ τῷ ἐλέει τοῦ Θεοῦ, ἕνεκα τοῦ Ἰη-

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

σοῦ Χριστοῦ Ὑιοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, πεποι-
θῶς, καὶ ὑπὲρ τῆς πατρικῆς αὐτοῦ ἐπισκοπῆς
ταπεινοφρόνως αὐτῷ εὐχαριστήσης, τῷ θελή-
ματι αὐτοῦ παντελῶς ὑποτασσόμενος, εἰς τὸ
συμφέρον σοι περιστήσεται, καὶ τὴν εὐθεϊαν
ὁδὸν εἰς τὴν αἰώνιον ζωὴν σε προβιάσει.

Ἐὰν ὁ κάμνων λῖαν νοσῇ, τότε ὁ Κηδεμὼν,
ἐνταῦθα τῇ παραινέσει αὐτοῦ τέλος ἂν
ἐπιθεῖη, ἢ καὶ ἄλλως προῖοι.

ΣΤΕΡΓΕ οὖν τὴν παιδείαν τοῦ Κυρίου. Καὶ
γὰρ (ὥς φησιν ὁ ἅγιος Παῦλος ἐν τῷ ιβ' πρὸς
τοὺς Ἑβραίους κεφαλαίῳ) "Ὁν ἀγαπᾷ Κύριος,
παιδεύει, καὶ μαστιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παρα-
δέχεται. Εἰ παιδείαν ὑπομένετε, ὥς υἱοῖς
προσφέρεται ὁ Θεός. Τίς γὰρ ἐστὶν ὁ υἱός,
ὃν οὐ παιδεύει ὁ πατήρ; εἰ δὲ χωρὶς ἐστε παι-
δείας, ἧς μέτοχοι γεγόνασι πάντες, ἄρα νόθοι
ἐστέ, καὶ οὐκ υἱοί. Εἵτα, τοὺς μὲν τῆς σαρ-
κὸς ἡμῶν πατέρας εἵχομεν παιδευτάς, καὶ ἐνε-
τρεπόμεθα· οὐ πολλῷ μᾶλλον ὑπολαγησόμεθα
τῷ Πατρὶ τῶν πνευμάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ
μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας κατὰ τὸ δοκοῦν
αὐτοῖς ἐπαίδευσεν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, εἰς τὸ
μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ. Ταῦτα τὰ
ρήματα, ἀγαθὲ ἀδελφέ, ἐν ἀγία τῇ Γραφῇ
πρὸς τὴν ἡμετέραν παραμυθίαν καὶ νουθεσίαν
γέγραπται, ἵνα εὐγνωμόνως καὶ εὐχαρίστως
τὴν τοῦ Πατρὸς ἐπουρανίου ἡμῶν παιδείαν
ὑπομένωμεν, ὅπως οὖν δόξειεν ἂν τῇ εὐμενεσ-
τάτῃ χρηστότητι αὐτοῦ οἱ αἰδήποτε συμφορᾷ
ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι. Καί γε οὐκ ἂν μείζων
γένοιτο τοῖς Χριστιανοῖς παράκλησις, ἢ τὸ
συμμορφοῦσθαι τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ τὰς δυσ-
πραγίας, θλίψεως, καὶ νόσους πρᾶως καὶ εὐγνω-
μόνως φέρειν. Ἐκεῖνος γὰρ αὐτὸς εἰς τὴν

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

χαρὰν οὐκ ἀνέβη πρὶν ἢ τὴν ὁδύνην πεπονθέ-
ναι· οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ πρὶν ἢ
σταυρωθῆναι· Ὡσαύτως ἄρα καὶ ἡμῖν ἡ ὁδὸς
εἰς χαρὰν τὴν αἰώνιον ἐστὶν ἢ ἐνταῦθα ὑπομονὴ
ἐν τῷ συμπάσχειν τῷ Χριστῷ· καὶ ἡ θύρα
ἡμῶν δι' ἧς ἂν εἰσέλθοιμεν εἰς τὴν αἰώνιον
ζωὴν, τὸ συναποθανεῖν ἐστὶ τῷ Χριστῷ· ὅπως
ἀναστάντες ἐκ νεκρῶν, ἐν τῇ αἰωνίῳ ζωῇ αὐτῷ
συμπαραμένωμεν. Διόπερ ἐν τῷ Ὄνόματι
τοῦ Θεοῦ παρακαλῶ σε τὴν ἀρρώστίαν σου
οὕτω σοι συμφέρουσιν ἐπιεικῶς ὑπομένειν, καὶ
διὰ μνήμης ἔχειν τὴν ὁμολογίαν, ἣν ἐν τῷ
βαπτισμῷ σου τῷ Θεῷ ὡμολόγησας. Ἐπειδὴ
δὲ μετὰ τοῦτον τὸν βίον λόγον δοῦναι χρή τῷ
δικαίῳ Κριτῇ, ὑφ' οὗ πάντες ἀπροσωπολήπτως
κριθήσονται, νουθετῶ σε δοκιμάζειν σεαυτὸν
καὶ τὰ σὰ, πῶς ἔχει πρὸς τε τὸν Θεὸν καὶ πρὸς
τοὺς ἀνθρώπους· ἵνα σεαυτοῦ τὰ παραπτώμα-
τά σου κατηγορῶν καὶ κατακρίνων, παρὰ τοῦ
οὐρανίου Πατρὸς ἕνεκα τοῦ Χριστοῦ τὸ ἔλεος
εὕρης, καὶ μὴ κατηγορηθῇς, μηδὲ κατακριθῇς
ἐν τῷ φρικτῷ ἐκείνῳ κρίματι. Διὸ τὰ κεφά-
λαια τῆς πίστεως ἡμῶν διεξελεύσομαι, ἐφ'
ᾧ διαγινῶναί σε, εἰ ἄρα ἀληθῶς καὶ ὡς τῷ
Χριστιανῷ πρέπει πιστεύεις ἢ μή.

Ἐνταῦθα ὁ Λειτουργὸς διεξελεύσεται τὰ
τῆς Πίστεως κεφάλαια οὕτως λέγων.

ΠΙΣΤΕΥΕΙΣ εἰς τὸν Θεὸν Πατέρα παντοκρά-
τορα, ποιητὴν οὐρανῶ καὶ τῆς γῆς. Καὶ εἰς Ἰησοῦν
Χριστὸν τὸν Ὑιὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ, Κύριον
ἡμῶν; καὶ συλληφθέντα αὐτὸν ἐκ Πνεύματος
ἀγίου, γεννηθέντα ἐκ Μαρίας τῆς Παρθένου·
παθόντα αὐτὸν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου, σταυρω-
θέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα· κατελθόντα εἰς
ᾧδου· καὶ δὴ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

νεκρῶν· καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς παντοκράτορος· καὶ ἐκεῖθεν ἔρχεσθαι μέλλοντα κρίναι ζῶντας καὶ νεκρούς; Καὶ πιστεύεις εἰς Πνεῦμα ἅγιον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν Καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον μετὰ τὸν θάνατον;

Ἀποκριθήσεται ὁ νοσῶν,

Ταῦτα πάντα στερρώως πιστεύω.

Εἴτα ὁ Λειτουργὸς αὐτὸν ἐξετάσει, εἰ ἄρα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ πρὸς πάντας ἀπαξαπλῶς ἀνθρώπους ἀγάπην ἔχει· προτρέπων αὐτὸν ἐκ βάθους τῆς καρδίας συγγνώμην ἔχειν πᾶσι τοῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτοῦσι, καὶ εἰ ἄλλοις τισὶν αὐτὸς προσέκρουσεν, συγγνώμην παρ' αὐτῶν αἰτεῖν· καὶ ὅπου δήποτε τινα ὕβρισεν ἢ ἠδίκησεν, ὥς μάλιστα δυνάμεως ἔχει, ἀμοιβὴν ἀποδοῦναι αὐτῷ. Εἰ δὲ μήπω διέθετο τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, τότε παρακαλεῖσθω τὴν διαθήκην ποιεῖσθαι, καὶ δηλῶσαι τὰ χρεωφειλήματα, εἴτ' ἄλλοις παρ' αὐτοῦ, ἢ αὐτῷ παρ' ἄλλων ὀφειλόμενα, διὰ τε τὸν τῆς συνειδήσεως ἀποφορτισμὸν, καὶ τὴν τῶν διαθήκης αὐτοῦ ἐπιμελητῶν ἡσυχίαν. Οὐ μὲν ἀλλὰ πολλάκις ὑπομιμνήσκεσθαι δεῖ τοὺς ἀνθρώπους, ἵνα τὸν βίον καὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτῶν ἔτι ὑγιαίνοντες διαθῶνται.

Τὰ ἄνω προειρημένα δύναιτ' ἢν λέγεσθαι πρὸ τοῦ ἄρχεσθαι τὸν Λειτουργὸν τῆς αὐτοῦ προσευχῆς, κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῷ.

Τῷ δὲ Λειτουργῷ οὐ παραλειπτέον τοὺς κάμνοντας τοὺς ἐν εὐπορίᾳ ὄντας σπουδαίως

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

παρορμᾶν, πρὸς τὸ τῇ ἐλευθεριότητι χρῆσθαι εἰς τοὺς πένητας.

Ἐνθάδε παραινέθῃσεται ὁ νοσῶν τὴν κατ' εἶδος ἐξομολόγησιν τῶν ἁμαρτιῶν αὐτοῦ τῷ Ἱερεῖ ποιεῖσθαι, εἰ δῆτα αἰσθήσεται συνειδότος βαρεῖ τινι πράγματι ταρασσομένου. Μεθ' ἧντινα ἐξομολόγησιν, ὁ Ἱερεὺς ἀπολύσει αὐτὸν τόνδε τὸν τρόπον (ἐὰν ταπεινοφρόνως καὶ ἐκ καρδίας τοῦτο αἰτῇται.)

ΚΥΡΙΟΣ ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ τῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ δύναμιν καταλιπὼν τοῦ ἀπολύσαι πάντας ἁμαρτωλοὺς τοὺς ἀληθῶς μετανοοῦντας, καὶ εἰς αὐτὸν πιστεύοντας, ἐκ μεγάλου τοῦ ἐλέους αὐτοῦ ἀφείη σοι τὰ παραπτώματά σου· καὶ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ μοι ἐγκεχειρισμένη πασῶν τῶν ἁμαρτιῶν σου ἀπολύω σε, ἐν Ὄνόματι τοῦ Πατρὸς, τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Τότε δὲ ὁ Ἱερεὺς λέξει τὴν ἐξῆς Συναπτήν.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεὸς, ὁ, κατὰ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, οὕτω τὰ τῶν ἀκιβδῆλως μετανοούντων ἁνομήματα ἐξαλείφων, ὥστε αὐτῶν μηκέτι μεμνήσθαι· Ἀνοιξον τὸν τοῦ ἐλέους σου ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦτον τὸν δοῦλόν σου, ἀφέσεως καὶ συγγνώμης ἐκτενέστατα ἐφιεμένον. Ἀνανέωσον ἐν αὐτῷ, ὡ προσηνέστατε Πάτερ, πᾶν ὁ, τιοῦν εἴτε τῇ πανουργίᾳ καὶ κακίᾳ τοῦ διαβόλου, εἴτε τῇ σαρκικῇ αὐτοῦ θελήσει καὶ ἀσθενείᾳ παλαιωθέν· σῶσον, Κύριε, καὶ διαφύλαξον τοῦτο τὸ νοσοῦν μέλος ἐν τῇ ἐνότητι τῆς Ἐκκλησίας· βλέπε τὴν συντριψιν αὐτοῦ, ἀπόδεξαι τὰ δάκρυα, τὴν ὀδύνην καταπράυνον, ὥς μάλιστα σοι δόξειεν ἂν

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

αὐτῷ συνοίσειν. Καὶ ἐπειδὴ εἰς τὸ ἔλεόν σου μόνον πᾶσαν τὴν ἐλπίδα καὶ πεποιθήσιν ἔχει, μὴ λόγισαι αὐτῷ τὰς προτέρας αὐτοῦ ἁμαρτίας· ἀλλ' ἐνδυνάμωσον αὐτὸν τῷ εὐλογητῷ σου Πνεύματι, καὶ ὅταν σοι δοκῇ αὐτὸν ἐνθένδε μετενεγκεῖν, εἰς σε εὐμενέστατα πρόσδεξαι αὐτὸν, διὰ τῆς ἀξίας τοῦ ὑπεραγαπητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς ἐρεῖ τὸν ἐξῆς

Ψαλμόν. σα΄.

ΕΠΙ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνηθῇν εἰς τὸν αἰῶνα. κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.
Ὡς ἐν ἀρχῇ. } κ. τ. λ.

ΣΩΤΕΡ κόσμου, ὁ διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ τοῦ τιμίου αἵματός σου λυτρωσάμενος ἡμᾶς, σῶσον ἡμᾶς, καὶ βοήθησον ἡμῖν, ταπεινῶς δεόμεθά σου, Κύριε.

Εἶτα λέξει ὁ Λειτουργός.

ΚΥΡΙΟΣ ὁ παντοκράτωρ, ὁ πύργος τῆς ἰσχύος ὧν πᾶσι τοῖς ἐπ' αὐτὸν ἐλπίζουσιν, ὃ πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ, καὶ τῇ γῇ, καὶ ὑποκάτω τῆς γῆς κάμπτει καὶ ὑπακούει, νῦν καὶ ἀεὶ ἀντιλήπτωρ σου εἶη, καὶ ποιήσαι σε γινῶναί τε καὶ αἰσθάνεσθαι, ὅτι οὐκ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ καὶ δι' οὗ ὑγείαν καὶ σωτηρίαν λάβοις ἂν, εἰ μὴ μόνον τὸ ὄνομα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Καὶ μετὰ τοῦτο ἐρεῖ.

ΤΩι εὐμενεστάτῳ τοῦ Θεοῦ ἐλέει καὶ ὑπερασπισμῷ σε ἐπιτρέπομεν. Εὐλογήσαι σε Κύριος καὶ φυλάξαι σε. Ἐπιφάναι Κύριος τὸ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, κ' ἐλεῆσαι σε. Ἐπάραι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπὶ σέ, κ' δώη σοι εἰρήνην, νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ νοσοῦντος τοῦ παιδίου.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεός, καὶ Πάτερ πολυέλεε, οὗ μόνου αἱ διέξοδοι βίου τε καὶ θανάτου, ἔπιδε ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, ταπεινῶς σου δεόμεθα, τοῖς τοῦ ἐλέους σοι ὀφθαλμοῖς, ἐπὶ τὸ παιδίον· τοῦτο νῦν ὑπὸ τῆς νόσου κλινῆρες. Ἐπίσκεψαι αὐτὸ, Κύριε, τῇ σωτηρίᾳ σου, ῥῦσαι αὐτὸ ἐν καιρῷ σοι εὐπροσδέκτῳ ἀπὸ τῆς σωματικῆς αὐτοῦ ὁδύνης, καὶ σῶσον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔνεκα τοῦ ἐλέους σου. Ὅπως εἰ μὲν σοι δοκοίη τὰς ἡμέρας αὐτοῦ ἐνθάδε ἐπὶ τῆς γῆς ἀπομηκύνειν, σοι βιώῃ, καὶ τῆς δόξης σου ὄργανον εἴη, διὰ τοῦ πιστῶς σοι δουλεύειν, καὶ τοῦ ἀγαθοποιεῖν ἐν τῇ γενεᾷ αὐτοῦ· εἰ δέ μὴ, ἀνάδεξαι αὐτὸ εἰς τὰς αἰωνίους ἐκεῖνας μονὰς, ὅπου αἱ ψυχαὶ τῶν ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ κεκοιμημένων τῆς αἰδίου ἀναπαύσεως καὶ εὐδαιμονίας ἀπολαύουσι. Παράσχου τοῦτο, ὦ Κύριε, διὰ τὸ ἔλεός σου ἐν αὐτῷ τῷ Ὑιῷ σου Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ συζῶντι καὶ συμβασιλεύοντί σοι καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, αἰεὶ ἐνὶ Θεῷ εἰς τὸς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τοῦ νοσοῦντος, μικρᾶς ἐλπίδος τῆς ἀναλήψεως φαινομένης.

ΠΑΤΕΡ οἰκτιρμῶν, κ' Θεός πάσης παρακλήσεως, μόνη ἡμῶν βοήθεια ἐν τῷ τῆς ἀνάγκης καιρῷ· πρὸς σε καταφεύγομεν διὰ τὴν ἀντίληψιν ὑπὲρ τούτου τοῦ δούλου σου ἐνθάδε ὑπὸ τὴν χεῖρά σου κειμένου ἐν μεγάλῃ τῇ τοῦ σώματος ἀσθενείᾳ· Εὐμενῶς βλέπε ἐπ' αὐτόν,

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Κύριε, καὶ ὅσῳ μᾶλλον ὁ ἔξω ἄνθρωπος δια-
φθείρεται, κραταίωσον αὐτὸν, δεόμεθά σου,
τοσοῦτῳ μᾶλλον συνεχῶς τῇ χάριτι καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματί σου κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον.
Δώῃς αὐτῷ τὴν ἀνυπόκριτον μετάνοιαν ἐπὶ
πᾶσι τοῖς τοῦ παρελθόντος βίου αὐτοῦ πταισ-
μασι, καὶ βέβαιον πίστιν ἐν τῷ Υἱῷ σου Ἰησῇ,
ὥστε καταργηθῆναι πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῆς
διὰ τοῦ ἐλέους σου, καὶ τὴν ἄφεσιν αὐτοῦ ἐν
τῷ οὐρανῷ σφραγισθῆναι πρὸ τοῦ ἀπελθεῖν
αὐτὸν, καὶ οὐκέτι μὴ ὑπάρξει. Οἶδαμεν, Κύριε,
ὅτι οὐκ ἀδυνατήσῃ παρὰ σοὶ οὐδὲν ῥῆμα· καὶ
ὅτι, ἐὰν θέλῃς, δύνασαι ἤδη αὐτὸν ἀναστήσαι,
καὶ μακροτέραν τὴν μονὴν μεθ' ἡμῶν αὐτῷ
δοῦναι. Οὐ μὲν ἄλλὰ, ἐπειδὴ, ὅσον γε παντε-
λῶς φαίνεται, ὁ καιρὸς τῆς ἀναλύσεως αὐτοῦ
ἐφέστηκεν, οὕτως ἰκάνωσον καὶ ἐτοίμασον αὐ-
τὸν, δεόμεθά σου, πρὸς τὴν τοῦ θανάτου ὥραν,
ὥστε, μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐνθένδε ἐν τῇ εἰρήνῃ καὶ
ἐν τῇ χάριτί σου ἀπαλλαγὴν, τὴν ψυχὴν αὐτῆς
εἰς τὴν αἰώνιον σου βασιλείαν ἀναληφθῆναι,
διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως Ἰησοῦ Χριστοῦ
τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου, τοῦ Κυρίου καὶ Σω-
τῆρος ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ἡ συστατικὴ ὑπὲρ τοῦ ἤδη μέλλον-
τος τελευτᾶν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεὸς, μεθ' ἧς τὰ τῶν δικαίων
τετελειωμένων πνεύματα τῶν γηίνων δεσμο-
τηρίων αὐτῶν ἀπολυθέντα ζῇ· Ταπεινῶς συ-
νιστῶμεν τὴν ψυχὴν τούτου τοῦ δούλου σου
ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ, ταῖς χερσὶ σου, ὡς
χερσὶ πιστοῦ τε Κτιστοῦ καὶ ἐλεημονεστιάτου
Σωτῆρος· ταπεινοφρονέσατά σε ἀντιβολῶντες,
ἵνα τίμιος ᾖ ἐναντίον σου. Λοῦσαι αὐτήν, δεό-
μεθά σου, τῷ αἵματι τοῦ Ἀμνοῦ ἐκείνου τοῦ
ἁσπίλου, τοῦ φονευθέντος διὰ τὸ αἶρειν τὰς

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

ἁμαρτίας τοῦ κόσμου· ἵνα οἶων δῆποτε τῶν
 μισμῶν, ὧν ἐν μέσῳ τοῦ ἀθλίου καὶ πονη-
 ροῦ κόσμου τούτου διὰ τῶν τῆς σαρκὸς
 ἐπιθυμιῶν, ἢ διὰ τῶν τοῦ Διαβόλου μεθοδεῶν
 ἐπεσπίασατο, καθαρθέντων τε καὶ ἀφανισθέν-
 των, ἀγνή καὶ ἀκηλίδωτός σοι παρασταθῇ.
 Καὶ δίδαξον ἡμᾶς τοὺς ἐπιβιοῦντας, καὶ τῷ
 καὶ ἐν ἄλλοις οἰσισινοῦν παραπλησίοις τοῦ
 θνητοῦ καθ' ἡμέραν ἡμῖν προκειμένοις θεάμα-
 σιν, ὁρᾶν ὡς ἀσθενὴς καὶ ἀβέβαιος ἡμῶν ὁ
 τρόπος ἐστὶ, καὶ τὰς ἡμέρας ἡμῶν οὕτως ἀνα-
 πεμπάζειν, ὥστε τὰς καρδίας ἡμῶν μετὰ πά-
 σης σπουδῆς προσέχειν τῇ ἁγίᾳ ἐκείνῃ καὶ
 ἐπουρανίῳ σοφίᾳ, ἥπερ τὸ τελευταῖον ἡμᾶς
 προσαγάγῃ εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ τῆς ἀξίας
 Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ σου τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Προσευχὴ ὑπὲρ τῶν τὸν νοῦν ἢ τὸ συνειδὸς
 διαταραττομένων.

ΕΥΛΟΓΗΤΕ Κύριε, Πάτερ οἰκτιρμῶν, ὁ Θεὸς
 πασῶν παρακλήσεων, δεόμεθά σου, ἔπιδε ἐν
 ἐλέει καὶ πολυσπλαγχνίᾳ ἐπὶ τὸν ταλαιπω-
 ρῆντα τῷτον τὸν δούλόν σου. Κατ' αὐτῇ κατα-
 γράφεις πικρὰ, περιέθηκας δ' αὐτῷ τὰς προτέ-
 ρας αὐτῇ ἁμαρτίας. Ἐπ' αὐτὸν ἐπεστηρίχθη
 ὁ θυμός σου, καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ τῆς κακώσεως
 γέμει. Ἀλλὰ πολὺσπλαγχνε Θεὸς, ὁ τὸν
 ἅγιόν σου λόγον εἰς τὴν ἡμῶν διδασκαλίαν
 γράψας, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρα-
 κλήσεως τῶν ἱερῶν σου Γραφῶν ἐλπίδα ἔχωμεν,
 δώῃς αὐτῷ τὴν ὀρθὴν ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τε ἀπειλῶν
 καὶ ἐπαγγελιῶν σου κατάληψιν, ὅπως μὴτε
 ἀποβάλλῃ τὴν ἐπὶ σοὶ παρρησίαν αὐτοῦ, μὴτ'
 ἐπ' ἄλλῳ τινὶ πλὴν ἐπὶ σοὶ αὐτὴν ἔχειν. Δώ-
 ρησαι αὐτῷ κράτος κατὰ πάντων τῶν πειρασ-

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

μῶν αὐτοῦ, καὶ ἴασαι πάσας αὐτῆ δυσκρασίας.
Κάλαμον συντετριμμένον μὴ κατέαξον, καὶ
λίνον τυφόμενον μὴ σβέσον. Μὴ σύγκλειςον
ἐν τῷ θυμῷ τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους σε· ἀλλ'
ἀκούτισον αὐτῷ ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην,
ἵνα ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα ὑπὸ σου συντετριμ-
μένα. Ἐκ τοῦ φόβου τῆς ἐχθροῦ ῥῦσαι αὐτόν,
ἐπιφάναι τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτόν, καὶ δώῃς
αὐτῷ εἰρήνην, διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως Ἰησοῦ
Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

Ἐπειδὴ περ πάντες ἄνθρωποι θνητοὶ πολλοῖς
αἰφνιδίοις κινδύνοις, νόσοις, καὶ ὑρῥωστίαις
ἐνοχοί εἰσι, καὶ διαπαντός ἄδηλοι ὅπότ' ἂν
ἐκ τοῦ βίου τῆτον ἀπέλθοιεν· τοιγαροῦν ἵνα
πάντοτε ἑτοιμοὶ ᾧσιν ἀποθανεῖν ὅταν δῆποτε
δόξειεν ἂν τῷ Παντοκράτορι Θεῷ καλέσαι
αὐτοὺς, οἱ Κηδεμόνες πλεονάκεις (μάλιστα
δὲ γινομένον λοιμῆς ἢ ἄλλου τινὸς φθοροποιῆς
νοσήματος) Παροίκους μετὰ σπουδῆς παραι-
νέουσιν ἐπὶ τὸ συχνῶς μετασχεῖν Κοινωνίας
τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
τοῦ Χριστοῦ, ὅταν δημοσίᾳ τελεσθῇ ἐν τῇ
Ἐκκλησίᾳ· ἵν' οὕτω ποιῶντες, εἰν αἰφνιδίως
τις περιστάσις ἢ ἐπισκοπὴ ἐκ Θεοῦ συμβῇ,
δι' ἑνδειαν αὐτῆς ἥττον ταραχθῶσιν. Ἐὰν
δὲ ὁ νοσῶν ἔχῃ οἷός τ' ἢ παρίεναι εἰς τὴν Ἐκ-
κλησίαν, ὅμως δὲ οἴκοι τῆς Κοινωνίας μελα-
λαβεῖν ἐπιθυμῇ, τότε κατὰ καιρὸν τόδε γνω-
ρίσει τῷ Κηδεμόνι, ἅμα καὶ μηνύσει αὐτῷ
πόσοι ἂν εἶεν αὐτῷ συγκοινωνήσοντες, (οἱ

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

γε τρεῖς ἔσονται, ἢ τοῦλάχιστον δύο) καὶ προσήκοντος τῇ τόπου ὄντος ἐν τῇ τοῦ νοσούντος οἰκίᾳ, καὶ πάντων τῶν ἐπιτηδεύων ἔτω παρεσκευασμένων, ὥς δύναιτ' ἂν ὁ Κηδεμὼν εὐλαβῶς λειτουργεῖν, τελέσει ἐκεῖ τὴν ἁγίαν Σύναξιν, ἀρχόμενος ἀπὸ Συλλογῆς, Ἐπιστολῆς, καὶ Εὐαγγελίου ὡδε ἐπομένων.

Ἡ Συλλογή.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ ἀείζωε Θεός, ὁ τοῦ ἀνθρωπείου γένους δημιουργὸς ὢν, ὁ παιδεύων οὓς ἀγαπᾷς, καὶ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχη μασιγῶν· Ἰκετεύομέν σε ἐλεῆσαι τουτονὶ τὸν δούλόν σου, ὃν τῇ χειρί σου ἐπεσκέψω, καὶ δοῦναί γε, ἵνα τὸ νόσημα αὐτοῦ εὐγνωμόνως φέρῃ, καὶ ἂν τὸ εὐμενέσατον θέλημά σου ἔτῳς ἢ, τὴν τῇ σώματος υἰεῖαν ἀναλάβῃ, καὶ ὀπηνίκα ἂν ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἀπαλλάξῃ τοῦ σώματος, ἄσπιλός σοι παρασθῇ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἐπιστολή. Ἐβρ. ιβ'. ε'.

ΥΙΕ μου μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος. Ὁν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει, καὶ μασιγοῖ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

Εὐαγγέλιον. Ἰωάν. ε'. κδ'.

ΑΜΗΝ, ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὅτι ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων, καὶ πιστεύων τῷ πέμψαντί με, ἔχει ζωὴν αἰώνιον· καὶ εἰς κρίσιν ἔκ ἐρχεται, ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς τὴν ζωὴν.

Μετὰ ταῦτα πρόεισιν ὁ Ἱερεὺς κατὰ τὸν ἄνω διατεταγμένον τύπον τῆς Συνάξεως, ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν ῥημάτων τῶν (Ἑμεῖς οἱ ἀληθῶς, κ. τ. λ.)

Ἐν τῷ καιρῷ μελαδόσεως τῆς παναγίας Μυστηρίας, Ἱερεὺς πρῶτον αὐτὸς μεταλήψεται τῆς Συνάξεως, ἔπειτα τοῖς τῷ νοσούντι συγκοινωνεῖν

ΤΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

διατεταγμένοις, καὶ πάντων ἐσχάτῳ τῷ νο-
σοῦντι.

Ἐὰν δέ τις ἢ διὰ τὴν ἀκρότητα τῆς νόσου, ἢ διὰ
τὸ μὴ ἐν καιρῷ τὸν Κηδεμόνα ὑπομιμνή-
σκεσθαι, ἢ δι' ἐνδειαν τῶν συγκοινωνόντων,
ἢ δι' ἀλλοτιοῦν εὐλόγον ἐμπόδιον, μὴ μετα-
λάβῃ τῆ Μυστηρίου τῆ σώματος καὶ τῆ αἵματος
τῆ Χριστοῦ, ὁ Κηδεμὼν συμβιβάζει αὐτὸν καὶ
ἀναμνήσει, ὅτι εἰ ἐπὶ ταῖς ἀμαρτίαις αὐτοῦ
ἀληθῶς μετανοεῖ, καὶ βεβαίως πιθεύει, ὅτι
Ἰησοῦς Χριστὸς ὑπὲρ αὐτῆ θάνατον ἐπὶ τοῦ
σταυροῦ ὑπέμεινε, καὶ τὸ αἷμα αὐτῆ ἐξέχεε διὰ
τὴν ἀπολύτρωσιν αὐτοῦ, σπεύδῃ μνημονεύων
τῶν εὐεργεσιῶν, ἧν δι' αὐτῆ μετέχει, καὶ
τῶν γε ἕνεκα ἐκ καρδίας εὐχαριστῶν αὐτῷ,
ἐσθίει καὶ πίνει τὸ σῶμα καὶ τὸ αἷμα τοῦ
Σωτῆρος ἡμῶν τοῦ Χριστοῦ συμφερόντως
πρὸς τὴν σωτηρίαν τῆς ψυχῆς αὐτῆ, καὶ τῷ
σώματι αὐτοῦ τὸ Μυστήριον μὴ λαμβάνῃ.

Ἦνίκα Ἱερεὺς ἅμα τῷ ἐπισκέπτεσθαι τὸν νο-
σοῦντα, τῆς ἁγίας Κοινωνίας αὐτῷ μεταδί-
δωσιν, ἵνα συντομώτερον ἀποτελῇ, τὸν τύπον
τῆς ἐπισκέψεως κολοβώσῃ ἐπὶ τῷ Ψαλμῷ
(Ἐπὶ σοί, Κύριε, ἠλπισα) καὶ εὐθὺς μεταβή-
σεται εἰς τὴν Κοινωνίαν.

Ἐν τῷ λοιμῷ, ἢ ἰδρῶτι, ἢ ἄλλῳ ὥτινι οὖν πα-
ραπλησίῳ φθοροποιῷ ἀρρώσθηματι, ἢ νόσῳ
ἐπιδημίῳ, ὅταν δέει τῆς λοιμικῆς προστρί-
ψεως, μηδεὶς τῶν Παροίκων ἢ γειτόνων
πεισθεῖν ἂν συγκοινωνεῖν τοῖς ἀσθενούσιν ἐν
ταῖς οἰκίαις αὐτῶν, τότε, εἰ ὁ νοσῶν σφό-
δρα τοῦτ' ἐπαιτήσῃ, ὁ Λειτουργὸς μόνος συγ-
κοινωνήσειεν αὐτῷ.

ΤΑΞΙΣ ΤΑΦΗΣ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Σημειωτέον ἐνθάδε, ὅτι οὐκ ἂν ἐξείη χρῆσθαι τῇ ἐξῆς Ἀκολουθίᾳ πρὸς τινὰς ἀβαπτίστους ἀποθανόντας, ἢ ἀφορισθέντας, ἢ αὐτόχειρας. Ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ἀπαντῶντες τῷ σώματι ἐν τῇ τοῦ Κοιμητηρίου εἰσόδῳ, καὶ αὐτοῦ προπορευόμενοι, εἴτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, εἴτε πρὸς τὸν τάφον, λέξει, ἢ ᾄσει·

ΕΓΩ εἰμι ἡ ἀνάστασις, καὶ ἡ ζωὴ, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται· καὶ πᾶς ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς ἐμέ, ὃ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν αἰῶνα. Ἰωάν. ια'. κε', κς'.

ΟΙΔΑ γὰρ ὅτι ἀένναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων, ἐπὶ γῆς ἀναστήσαι τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλοῦν ταῦτα· παρὰ γὰρ Κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι, ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἐώρακε καὶ οὐκ ἄλλος. Ἰώβ. ιθ'. κε', κς', κζ'.

ΟΥΔΕΝ εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, δῆλον ὅτι ἔδὲ ἐξενεγκεῖν τι δυνάμεθα. α'. Τιμ. ς'. ζ'. Ὁ Κύριος ἔδωκεν, ὁ Κύριος ἀφείλατο· ὡς τῷ Κυρίῳ ἔδοξεν, οὕτως ἐγένετο· εἴη τὸ Ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον. Ἰώβ. α'. κε'.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παρεληλύθασιν, ἀναγνωσθήσεται εἰς ἡ ἀμφοτέροι τῶν Ψαλμῶν τούτων ἐπομένων.

Ψαλ. λθ'.

ΕΠΑ, φυλάξω τὰς ὁδοὺς μου, κ. τ. λ.
 Δόξα Πατρί. }
 Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } κ. τ. λ.

Ψαλ. ζ'.

ΚΥΡΙΕ, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, κ. τ. λ.
 Δόξα Πατρί, }
 Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ. } κ. τ. λ.

Τότε ἔψεται τὸ Ἀνάγνωσμα παραληφθὲν ἐκ τοῦ ιε'. κεφαλαίου τῆς προτέρας τοῦ Ἀγίου Παύλου πρὸς Κορινθ. Ἐπιστολῆς.

α'. Κορ. ιε'. κ'.

ΝΥΝΙ δὲ, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν· ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου ὁ θάνατος, καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡςπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τὰς ἐχθρὰς ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τῆς πόδας αὐτοῦ· ὅταν δὲ εἶπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἡ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. Ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν πᾶσαν ὥραν; Καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νῆ τὴν ὑμετέραν καύχησιν, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ, τί μοι τὸ ὄφελος, εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; φάγωμεν καὶ πίωμεν· αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν. Μὴ πλανᾶσθε· φθείρουνσιν ἡθὴ χρῆσθ' ὁμιλίαι κακαί. Ἐκνήψατε δικαίως, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνοσίαν γὰρ Θεοῦ τινες ἔχουσι· πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. Ἀλλ' ἐρεῖ τις· Πῶς ἐγείρονται οἱ

ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΚΑΜΝΟΝΤΩΝ.

νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; "Αφρον, σὺ ὁ σπείρεις ἔ ζωοποιεῖται, εἰ μὴ ἀποθάνῃ. Καὶ ὁ σπείρεις, ἔ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον, εἰ τύχοι, σίτη, ἢ τινος τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἐκίστη τῶν σπερμάτων τὸ ἴδιον σῶμα. Οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη μὲν σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπεράνια, καὶ σώματα ἐπίγεια· ἄλλ' ἐτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἐτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα ἡλίου, καὶ ἄλλη δόξα σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν· ἐστὶ σῶμα ψυχικόν, καὶ ἐστὶ σῶμα πνευματικόν. Οὕτω κ' γέγραπται· Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζωοποιόν. Ἀλλ' ἔ πρῶτον τὸ πνευματικόν, ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν. Ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς, χοϊκός· ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ἑρανῆ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι κ' οἱ χοϊκοί· κ' οἷος ὁ ἐπεράνιος, τοιοῦτοι κ' οἱ ἐπεράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσομεν κ' τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπερανίου. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφσί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι ἔ δύνανται, ἐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κληρονομεῖ. Ἴδου, μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες μὲν σὺ κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα. Ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι (σαλπίζει

ΓΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

γὰρ) καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἀφθαρτοί, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος· Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος. Πού σου, θάνατε, τὸ κέντρον; πού σῃ, Αἴδη, τὸ νίκος; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ ἀμαρτία· ἡ δὲ δύναμις τῆς ἀμαρτίας ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νίκος διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν ἔκ ἐστι κενὸς ἐν Κυρίῳ.

Ὅταν ἐπὶ τὸν τάφον παρίωσιν, ἕως ἐτοιμάζεται ὁ νεκρὸς εἰς τὸ ἐντίθεσθαι τῇ γῇ, ὁ Ἱερεὺς ἐρεῖ, ἢ ὁ Ἱερεὺς καὶ οἱ Κληρικοὶ ᾄδουσι·

ΒΡΟΤΟΣ γεννητὸς γυναικὸς, ὀλιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν· ἀνέδρα δὲ ὥσπερ σκιά, καὶ ἢ μὴ στῇ.

Ἐν μέσῳ τῆς ζωῆς τῷ θανάτῳ καταδυνόμεθα· παρὰ τίνος βοήθειαν ζητῶμεν ἂν, εἰ μὴ παρὰ σου, Κύριε, τοῦ διὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν εἰκότως ὀργισθέντος;

Ἀλλ' ὅμως δὴ, Κύριε Θεὲ πανάγιε, Κύριε παντοδύναμιε, ἅγιε καὶ ἐλεημονέστατε Σῶτερ, μὴ παραδῷς ἡμᾶς εἰς τὰς πικρὰς τοῦ αἰδίου θανάτου ὠδῖνας.

Σὺ ἔγνων, Κύριε, τὰ κρυπτὰ τῶν καρδιῶν ἡμῶν· μὴ κλείσης τὰ εὐμενῆ ὠτά σου πρὸς τὰς προσευχὰς ἡμῶν· ἀλλὰ φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε πανάγιε, ὦ Θεὲ ἰσχυρότατε, ὦ ἅγιε καὶ πο-

ΓΑΦΗ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ.

Λυέλεε Σῶτερ, σὺ, ὦ δικαιοτάτε Κριτὰ αἰώνιε,
μὴ ἐάσης ἡμᾶς ἐν τῇ ἐσχάτῃ ὥρᾳ ἡμῶν δι'
ἀστινασοῦν τοῦ θανάτου ὠδῖνας σου ἐκπεσεῖν.

Εἶτα μεταξὺ τοῦ ἐπιβάλλεσθαι τῷ σώματι
τὴν γῆν ὑπὸ τινῶν τῶν παρεστῶτων, ὁ
Ἱερεὺς λέξει·

ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ
μεγάλου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τοῦ ἀγαπητοῦ
ἀδελφοῦ ἡμῶν ἰδοὺ τελευτήσαντος ψυχὴν
πρὸς ἑαυτὸν ἀναδέχεσθαι, τὸ γοῦν σῶμα αὐ-
τοῦ τῇ γῇ ἐπιτρέπομεν· χοῦν τῷ χοῖ, σποδῶν
τῇ σποδῷ, κόνιν τῇ κόνει, ἐν τῇ βεβαίᾳ καὶ
στερρῇ ἐλπίδι τῆς εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον ἀνα-
στάσεως διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ὃς μετασχηματίζει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως
ἡμῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ
σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν
τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ
πάντα.

Εἶτα λεχθήσεται ἢ ἀσθήσεται,

Ἀποκάλ. ιδ'. ιγ'.

ΗΚΟΥΣΑ φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ λεγούσης
μοι, Γράψον· Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ
ἀποθνήσκοντες· ἅπαρτι· Ναὶ, λέγει τὸ Πνεῦμα,
ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν πόνων αὐτῶν.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει,

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς ἑρανοῖς, κ. τ. λ.

Ἱερεὺς.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Θεός, μεθ' ἧς ζῇ τὰ τῶν ἐν-

τεῦθεν ὑποχομένων ἐν Κυρίῳ πνεύματα, καὶ μεθ' οὗ αἱ ψυχαὶ τῶν πιστῶν, τοῦ τῆς σαρκὸς ὄγκῳ ἀπαλλαγεῖσθαι, χαρᾶς καὶ εὐλογίας ἀπολαύουσιν· Ἐκ καρδίας εὐχαριστοῦμέν σοι, ἐφ' ᾧ ἔδοξέ σοι τῆτονι τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν τῶν τοῦ ἁμαρτωλοῦ κόσμου τῆς ταλαιπωριῶν ἀπαλλάξαι· ἀντιβολουῦντές σε, ὅπως ἐκ τῆς εὐμενεστάτης ἀγαθωσύνης σου ἐν τάχει τὸν τῶν ἐκλεκτῶν σε ἀριθμὸν ἐκτελειῶσαι, καὶ τὴν βασιλείαν σε κατασπεῦσαι· ἵνα ἡμεῖς σὺν πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀληθείᾳ τοῦ ἁγίου Ὀνόματός σε πίστει τετελευτηκόσι τῆς ὁλοκλήρου ἡμῶν τελειώσεως καὶ μακαριότητος τό, τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν ἐν τῇ ἀδιαλείπτῳ καὶ αἰωνίῳ δόξῃ σου ἐπιτύχωμεν, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Συναπτὴ.

ΕΛΕΗΜΟΝΕΣΤΑΤΕ Θεέ, Πάτερ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν ἀνάστασις καὶ ζωὴ, εἰς ὃν ὁ πιστεύων, καὶ ἀποθάνῃ, ζήσεται, καὶ ὁ ζῶν καὶ πιστεύων εἰς αὐτὸν ἔδαμῶς εἰς αἰῶνα ἀποθνήσκειται, ὅς καὶ (δι' ἁγίου Ἀποστόλου αὐτοῦ τοῦ Παύλου) ἐδίδαξεν ἡμᾶς μὴ λυπεῖσθαι καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ, οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα, διὰ τοὺς κεκοιμημένους ἐν αὐτῷ. Ταπεινῶς ἱκετεύομέν σε, Πάτερ, ἐκ τοῦ θανάτου τῆς ἁμαρτίας εἰς τὴν ζωὴν τῆς δικαιοσύνης ἀνεγείραι ἡμᾶς· ἵνα τοῦ νῦν βίῃ ἀπαλλαγέντες σὺν αὐτῷ ἀναπαύσώμεθα (ὡς καὶ τοῦτον τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν ἔχειν ἐλπίζομεν) ὅπως τε ἐν τῇ καθολικῇ ἀναστάσει ἐνώπιόν σου εὐπρόσδεκτοὶ εὐρεθῶμεν, καὶ κομισώμεθα τὴν εὐλογίαν, ἣν ὁ Υἱός σου ἀγαπητὸς παντὶ τῷ ἀγαπῶντι καὶ φοβουμένῳ σε ἀναγορεύσει, λέγων, Δεῦτε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν βασιλείαν τὴν ἀπὸ καταβολῆς τοῦ κόσμου ἡτοιμασμένην

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΛΟΧΕΙΑΝ.

ὑμῖν. Τῷτο χάρισαι, ἱκετεύομέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Μεσίτου καὶ Λυτρωτοῦ ἡμῶν. Ἀμήν.

Η ΧΑΡΙΣ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΜΕΤΑ
ΛΟΧΕΙΑΝ.

Ἡ Γυνὴ τῷ συνήθει χρόνῳ μετὰ τὴν λοχείαν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν παραγενήσεται κοσμιῶς ἱματισμένη, καὶ κεῖ γονυπετήσεται ἐν τόπῳ τινὶ προσήκοντι κατὰ τὸ εἰωθὸς, ἢ ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὀρίσειεν. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς αὐτῇ ἐρεῖ·

ΕΠΕΙΔΗ ἔδοξε τῷ Θεῷ Παντοκράτορι ἐκ τῆς ἀγαθότητος αὐτοῦ τὴν ἀσφαλῆ λοχείαν σοι δοῦναι, καὶ ἐν τῷ μεγάλῳ τῆς τεκνογονίας κινδύνῳ σε διαφυλάξαι, τοιγαροῦν ἐκ καρδίας εὐχαριστήσεις τῷ Θεῷ, καὶ ἐρεῖς,

(Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λέξει τὸν ριζ'. Ψαλμόν.)

ΗΓΑΠΗΣΑ ὅτι εἰσακούσεται Κύριος, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

κ. τ. λ.

Ἡ Ψαλ. ρκζ'.

ΕΙΑΝ μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

κ. τ. λ.

Τότε ὁ Ἱερεὺς λέξει.

Δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

Α Π Ε Ι Δ Η.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. κ. τ. λ.

Λειτουργός. Σῶσον, Κύριε, ταύτην τὴν γυναῖκα, τὴν δάλην σου.

Ἀπόκρισις. Τὴν ἐλπίσασαν ἐπὶ σέ.

Λειτ. Γίνου αὐτῇ πύργος τῆς ἰσχύος.

Ἀπόκ. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ.

Λειτ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκ. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ Κύριε, ταπεινοφρόνως σοι εὐχαριστοῦμεν, ὅτι ταύτην τὴν γυναῖκα τὴν δάλην σου μεγάλων τῆς λοχείας ὠδίνων καὶ κινδύνων ἀπαλλάξαι ἠξίωσας· χάρισται, ἀντιβολουμέν σε, ἐλεημονέστατε Πάτερ, ἵνα τῇ τε βοηθείᾳ σου πιστῶς ζῇ, καὶ κατὰ τὸ θέλημά σου ἐν τῷ παρόντι βίῳ περιπατῇ, ἔτι δὲ καὶ τῆς αἰωνίου δόξης μετάσχη ἐν τῷ μέλλοντι, δι' Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ἡ Γενὴ ἐλθοῦσα εἰς τὸ τίней τὰ χαριστήρια αὐτῆς, τὰς συνήθεις προσενηκεῖν ὀφείλει προσφορὰς, καὶ ἐὰν ἡ Σύναξις ἡ, συμφέρει αὐτῇ τῆς ἀγίας Συνάξεως μεταλαβεῖν.

Α Π Ε Ι Δ Η,

Ἦγεν Καταγγελία τῆς ὀργῆς καὶ τῶν κριμάτων τοῦ Θεοῦ κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν μετὰ τινων Εὐχῶν, αἷς χρηστέον ἐν τῇ πρώτῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ καὶ ἄλλοις τισὶ καιροῖς, ὡς ἂν ὁ Διατάκτης ὀρίσειε.

Μετὰ τὰς Ἑωθινὰς Εὐχὰς, τελεσθείσης κατὰ

Α Π Ε Ι Δ Η.

τὸν συνήθη τρόπον τῆς Λιτανείας, ὁ Ἱερεὺς
ἐν τῷ Ἀναγνωστηρίῳ ἢ ἐν τῷ Ἀμβωνί
ἔρεϊ.

ΕΝ τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ (Ἀδελφοί) εὐσεβὴς
ἦν ἡ τάξις, δι' ἧς ἐνενόμιστο, ὅπως ἀρχομένης
τῆς Τεσσαρακοστῆς ὅσοι περ ἠλέγχθησαν καὶ
φανεροὶ ἦσαν δεινῶς ἡμαρτηκότες, δημοσίᾳ ἐν
μετανοίᾳ ᾧσι, καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι τιμωρίαν
ὑπέχωσιν, ἵνα τε αἱ ψυχαὶ αὐτῶν σωθῶσιν ἐν
ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου, καὶ ἵνα οἱ ἄλλοι τῷ παρα-
δείγματι αὐτῶν νενεθρονημένοι, πλημμελεῖν
μᾶλλον φοβηθῶσι.

Ἀνθ' οὗ (ἕως ἂν εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀποκατα-
σταθῇ ἡ προειρημένη εὐταξία, ὅπερ καὶ μάλα
εὐχῆς ἄξιον) δέδοκται νῦν ἔμπροσθεν πάντων
ὑμῶν ἀναγνωσθῆναι γενικώτερά τινα Γνωμίδια,
περιέχοντα τὴν τοῦ Θεοῦ κατάραν πρὸς τοὺς
ἀμετανοήτους τῶν ἁμαρτωλῶν, ἐξ εἰκοστοῦ καὶ
ἐβδόμου Κεφαλαίου τοῦ Δευτερονομίου, καὶ
ἀλλαχόθεν τῆς ἁγίας Γραφῆς συνερανισθέντα,
καὶ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκάστῳ τῷ γνωμιδίῳ συναποκρι-
θῆναι, Γένοιτο. Ἐφ' ᾧ περὶ τῆς μεγάλης τοῦ
Θεοῦ ὀργῆς κατὰ τῶν ἁμαρτωλῶν ὑπομνησθέν-
τες, εἰς τὴν ἐκτενῆ καὶ ἀληθινὴν μετάνοιαν
μᾶλλον προτραπήτε, καὶ ἐν ἐπικινδύνοις ταύ-
ταις ἡμέραις ἀκριβέστερον περιπατήτε, τοιαύ-
τας φεύγοντες τὰς κακίας, δι' οἷας τὴν τοῦ Θεοῦ
κατάραν ὀφειλομένην αὐτοὶ τῷ στόματι ὑμῶν
ὁμολογεῖτε.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ἄνθρωπος ὅστις ποιῇσει
γλυπτὸν καὶ χωνευτὸν, βδέλυγμα Κυρίου, ἔργον
χειρῶν τεχνιτῶν, καὶ θήσῃ αὐτὸ ἐν ἀποκρύφῳ.
Καὶ ἀποκριθήσεται ὁ λαός, καὶ ἔρεϊ, Γένοιτο.

Α Π Ε Ι Δ Η.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἀτιμάζων πατέρα αὐτῆ, ἢ μητέρα αὐτῆ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ μετατιθεὶς ὅρια τοῦ πλησίον. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ πλανῶν τυφλὸν ἐν ὁδῷ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν ἐκκλίνῃ κρίσιν προσηλύτου, καὶ ὀρφανοῦ καὶ χήρας. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ τύπτων τὸν πλησίον δόλῳ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν μοιχεύσῃται γυναῖκα τοῦ πλησίον. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὃς ἂν λάβῃ δῶρα πατάξαι ψυχὴν αἵματος ἀθώου. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ στηρίζει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτῆ. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός. Ἐπικατάρατοι οἱ ἀνελεήμονες, οἱ πόρνοι, καὶ μοιχοί, οἱ πλεονέκται, καὶ εἰδωλολάτραι, οἱ διάβολοι, οἱ μέθυσοι, καὶ οἱ ἄρπαγες. Λαός. Γένοιτο.

Λειτουργός.
ΕΠΕΙΔΗΠΕΡ οὖν ἐπικατάρατοι πάντες (καθὼς μαρτυρεῖ ὁ προφήτης Δαβὶδ) οἱ ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ· ἡμεῖς (μεμνημένοι τῆ φοβερῆς κρίματος ταῖς κεφαλαῖς ἡμῶν ἐπικρεμαμένου, καὶ ἐκάστοτε ἡμῖν μονονουκὶ ἐπιπίπτοτος) ἐπιστρεφώμεθα πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν τὸν Θεὸν μετὰ πάσης συντρίψεως καὶ ταπεινότητος τῆς καρδίας, κλαίοντες καὶ θρηνοῦντες τὸν πονηρὸν βίον ἡμῶν, ἐπιγινώσκοντες, καὶ ἐξομολογούμενοι τὰ παραπτώματα ἡμῶν, καὶ σπουδάζοντες ποιεῖν καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας. Ἦδὴ γὰρ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν

Α Π Ε Ι Λ Η.

ρίζαν τῶν δένδρων κεῖται, πᾶν οὖν δένδρον μὴ ποιοῦν καρπὸν καλόν, ἐκκόπτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται. Φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος. Ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, πῦρ καὶ θεῖον, καὶ πνεῦμα καταιγίδος· ἡ μερίς τοῦ ποτηρίου αὐτῶν. Ἴδου γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίου ἐπάγει τὴν ὀργὴν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀλλὰ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εισόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; Οὐ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀποθήκην· τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἁσβέστω. Ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτῃς ἐν νυκτὶ, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν καὶ λέγωσιν, εἰρήνη καὶ ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος, ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ ἢ μὴ ἐκφύγωσι. Τότε φανεῖται ἡ ὀργὴ Θεοῦ ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἣν οἱ αὐθάδεις ἁμαρτωλοὶ κατὰ τὴν αὐτῶν σκληρότητα καὶ ἀμετανόητον καρδίαν ἐθησαύρισαν ἑαυτοῖς, καταφρονήσαντες τοῦ πλάτους τῆς χρηστότητος, τῆς τε ἀνοχῆς καὶ τῆς μακροθυμίας Θεοῦ τοῦ εἰς μετάνοιαν αὐτοὺς ἀδιαλείπτως προσκαλοῦντος. Τότε ἐπικαλέσεσθε με (λέγει Κύριος) ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακέσσομαι, ζητήσασι με κακοὶ, καὶ ἢ εὐρήσουσιν, ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸν δὲ λόγον τοῦ Κυρίου προσείλοντο, ἔδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσχεῖν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμοὺς ἐλέγχους. Τότε δὲ ὅψε καὶ μάτην ἂν κρούσαι τίς, ὅταν κλεισθῇ ἡ θύρα, ὅψε καὶ μάτην ἂν ἐπικαλέσαι τὸ ἔλεος, ὅταν ὁ καιρὸς ἢ τῆς κρίσεως. Ὡς φρικτῆς τῆς φωνῆς τοῦ κρίματος δικαιοτάτου, κατ' αὐτῶν ἀποφαίνεσθαι μέλλοντος, ὅτε λεχθήσεται αὐτοῖς, Πορεύεσθε ἀπ' ἐμοῦ οἱ κατατηραμένοι εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον, τὸ ἡτοίμασ-

Α Π Ε Ι Δ Η.

μένον τῷ διαβόλῳ καὶ τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ. Τοιγαρὲν, Ἀδελφοί, ἐν καιρῷ βλέπωμεν ἕως ἔτι παραμένει ἡμέρα σωτηρίας· ἔρχεται γὰρ νῦν, ὅτε οὐδεὶς δύναται ἐργάζεσθαι· ἕως δὲ τὸ φῶς ἔχωμεν, πιστεύωμεν εἰς τὸ φῶς, καὶ περιπατῶμεν ὡς τέκνα τοῦ φωτός· ἵνα μὴ ἐκβληθῶμεν εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, ὅπου ἐστὶν ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων. Μὴ ἔν καταχρώμεθα τῇ χρηστότητι τοῦ Θεοῦ τοῦ οἰκτιρμόνως ἡμᾶς εἰς μετάνοιαν καλοῦντος, καὶ ἐξ ἀπεράντου ἐλέους αὐτοῦ τὴν τῶν παρωχημένων συγγνώμην ὑπισχνουμένου, εἰάν τελεία καὶ ἀληθεῖ καρδία πρὸς αὐτὸν ἐπιστρεφώμεθα. Ἐάν γὰρ ὥσιν αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιῶν λευκανθήσονται· εἰάν δὲ ὥσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανθήσονται. Ἐπιστράφητε (λέγει Κύριος) καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔσονται εἰς κόλασιν ὑμῖν ἀδικίαι. Ἀπορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πᾶσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, ἃς ἡσεβήσατε εἰς ἐμέ, καὶ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινόν· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραὴλ; Διότι οὐ θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος, Ἐπιστράφητε ἔν καὶ ζήσεσθε. Καὶν ἁμάρτωμεν, παράκλητον ἔχομεν πρὸς τὸν Πατέρα, Ἰησοῦν Χριστὸν δίκαιον, καὶ αὐτὸς ἱλασμός ἐστι περὶ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Αὐτὸς γὰρ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἐπιστρεφώμεθα οὖν εἰς αὐτὸν, τὸν ἐλεημόνως ἅπαντας τοὺς ἁμαρτωλοὺς τοὺς ὄντως μετανοοῦντας ἀποδεχόμενον· τοῦτο πεπεισμένοι, αὐτὸν δηλαδὴ ἑτοιμον εἶναι ἡμᾶς προσδέχεσθαι, καὶ προθυμότατον συγγινώσκειν ἡμῖν, εἰάν μετὰ πιστῆς μετανοίας προσερχώμεθα αὐτῷ, εἰάν θελήσωμεν αὐτῷ

Α Π Ε Ι Λ Η.

ὑποτίσσεσθαι, καὶ τοαποτοῦδε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, εἰν τὸν χρηστὸν αὐτοῦ ζυγόν, καὶ τὸ ἐλαφρόν αὐτοῦ φορτίον ἄρωμεν, τῷ ἀκολουθεῖν αὐτῷ ἐν τῇ ταπεινοφροσύνῃ ὑπομυνῇ, καὶ ἀγάπῃ, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος αὐτοῦ ἡγεμονίᾳ διοίκηθῶμεν, τὴν δόξαν αὐτοῦ ἀεὶ ζητοῦντες, καὶ ἐν τῇ κλήσει ἡμῶν μετὰ τῆς εὐχαριστίας δεόντως αὐτῷ λατρεύοντες. Ἐάν δὲ τοῦτο ποιήσωμεν, ῥύσεται ἡμᾶς ὁ Κύριος ἐκ τε τῆς τοῦ νόμου κατάρας, καὶ τῆς ἐσχάτης δίκης, ἥ γενήσεται τοῖς ἐξ εὐωνύμων, καὶ καθίσει ἡμᾶς ἐκ δεξιῶν, καὶ τὴν εὐμενεστάτην εὐλογίαν τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ δώσει ἡμῖν, κελεύων ἡμᾶς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ ἐνδοξὸν κληρονομεῖν, εἰς ἣν αὐτὸς ἀξιῶσαι πάντας ἡμᾶς ἀναγαγεῖν, διὰ τὸ ἀπέραντον ἔλεος αὐτοῦ. Ἀμήν.

Εἶτα πάντες γονυπετήσουσιν, ὁ δὲ Ἱερεὺς καὶ Κληρικοὶ γόνυ κλίνοντες (ὅπου νομίζεται λέγεσθαι ἡ Λιτανεία) ἐξαγορεύσουσι τόνδε τὸν Ψαλμόν,

Ψαλ. να'.

ΕΛΕΗΣΟΝ με ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου. κ. τ. λ.

Δόξα Πατρί.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ.

} κ. τ. λ.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστέ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

ΠΑΤΕΡ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, κ. τ. λ.

Λειτουργός. Σῶσον Κύριε τοὺς δούλους σου.

Ἀπόκρισις. Τοὺς ἐλπίσαντας ἐπὶ σέ.

Α Π Ε Ι Λ Η.

Λειτουργός. Ἐξαποστείλαις αὐτοῖς βοήθειαν ἐξ ὕψους.

Ἀπόκρισις. Καὶ διαπαντός ἐπάμυνον αὐτοῖς κραταιῶς.

Λειτουργός. Βοήθησον ἡμῖν ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Ἐνεκὰ τῆς δόξης τοῦ Ὀνόματός σου, Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ Ὀνόματός σου.

Λειτουργός. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς ἡμῶν.

Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγὴ ἡμῶν πρὸς σε ἐλθέτω.

Λειτουργός. Δεηθῶμεν.

ΙΛΕΩΣ εἰσάκουσον, ἀντιβολουμέν σε, Κύριε, τὰς προσευχὰς ἡμῶν, καὶ φεῖσαι πάντων τῶν τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἐνώπιόν σου ἑξομολογημένων ὅμως ὧν τὰ συνειδότα ὑπὸ τῆς ἁμαρτίας κατηγορεῖται, αὐτοὶ ὑπὸ τῆς ἐλεήμονος συγγνώμης σου ἀπολυθῶσι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΕ Θεός καὶ πολυέλεε Πάτερ, ὁ ἐπὶ πάντας τοὺς ἀνθρώπους σπλαγχνιζόμενος, ὁ ὃ μὴ μισήσας οὐδέν ὃ ἐδημιούργησας, ὁ δὴ καὶ μὴ βουλούμενος τὸν θάνατον τοῦ ἁμαρτωλοῦ, ἀλλ' ἵνα ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ καὶ ζήσεται· οἰκτιρμονῶς σύγγνωθε ἡμῖν τὰ παραπτώματα ἡμῶν, πρόσδεξαι καὶ παραμύθῃσαι ἡμᾶς τοὺς λυπουμενούς καὶ κοπιῶντας ὑπὸ βάρους ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Ἰδιόν σοι ἐστὶν αἰεὶ ἐλεῆσαι, σοὶ μόνῳ προσήκει ἀφίεναι τὰς ἁμαρτίας· Φεῖσαι οὖν ἡμῶν, ἀγαθέ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, ὃν ἐλυτρώσω· μὴ

ΑΠΕΙΛΗ.

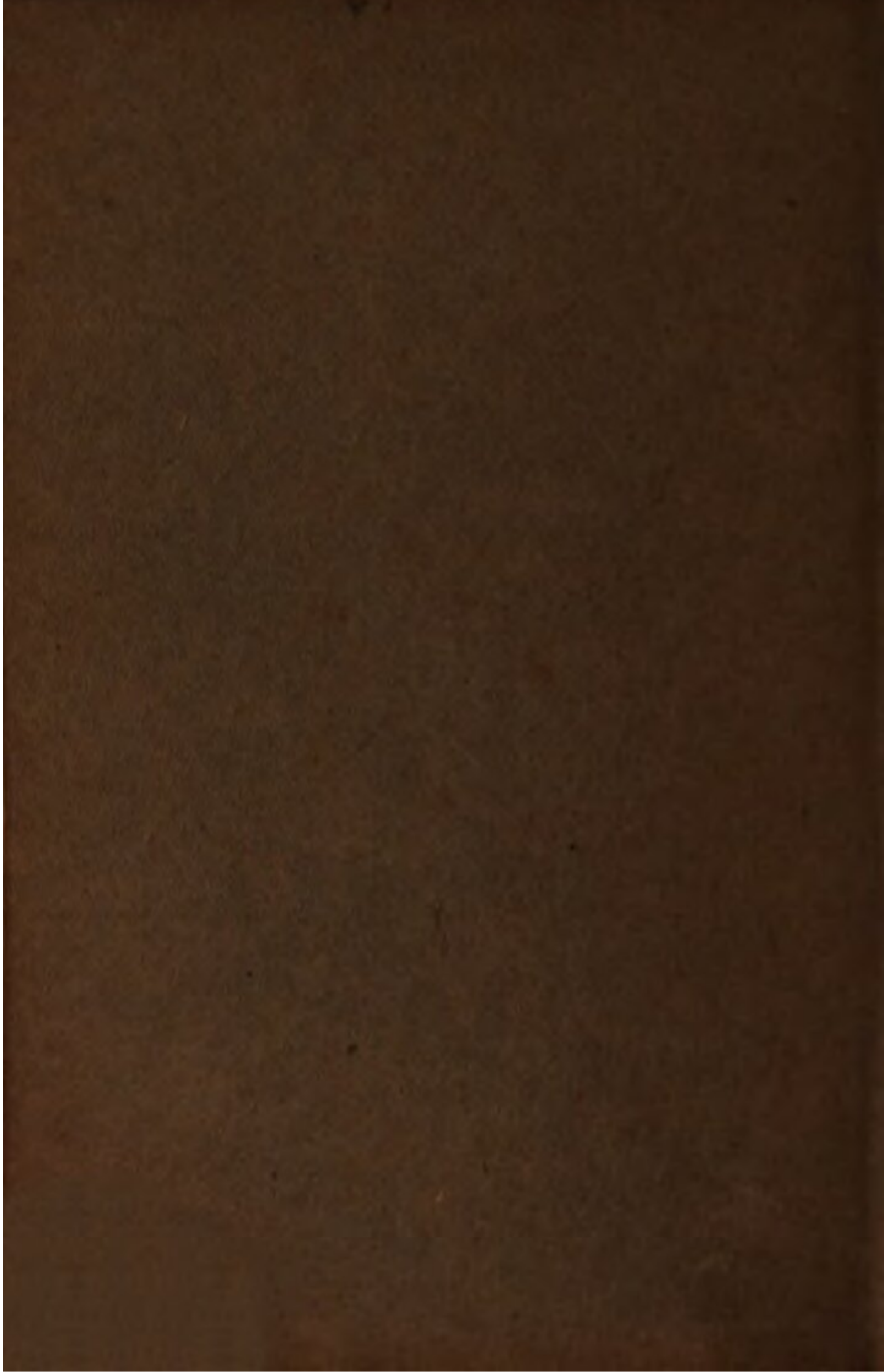
εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τῶν δούλων σου, φαύλης γῆς, καὶ ἀθλίων ὄντων ἀμαρτωλῶν. Ἀλλ' οὕτω τὴν ὀργὴν σου ἀποστρέψης ἀφ' ἡμῶν, τὴν φαυλότητα ἡμῶν ταπεινῶς ὁμολογούντων, καὶ ἐπὶ τοῖς πλημμελήμασιν ἡμῶν ἀληθῶς μετανοούντων, καὶ οὕτως εἰς τὸ βοηθῆσαι ἡμῖν πρόσχες ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, ὅπως σοι διαπαντὸς συζήσωμεν ἐν τῷ μέλλοντι, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

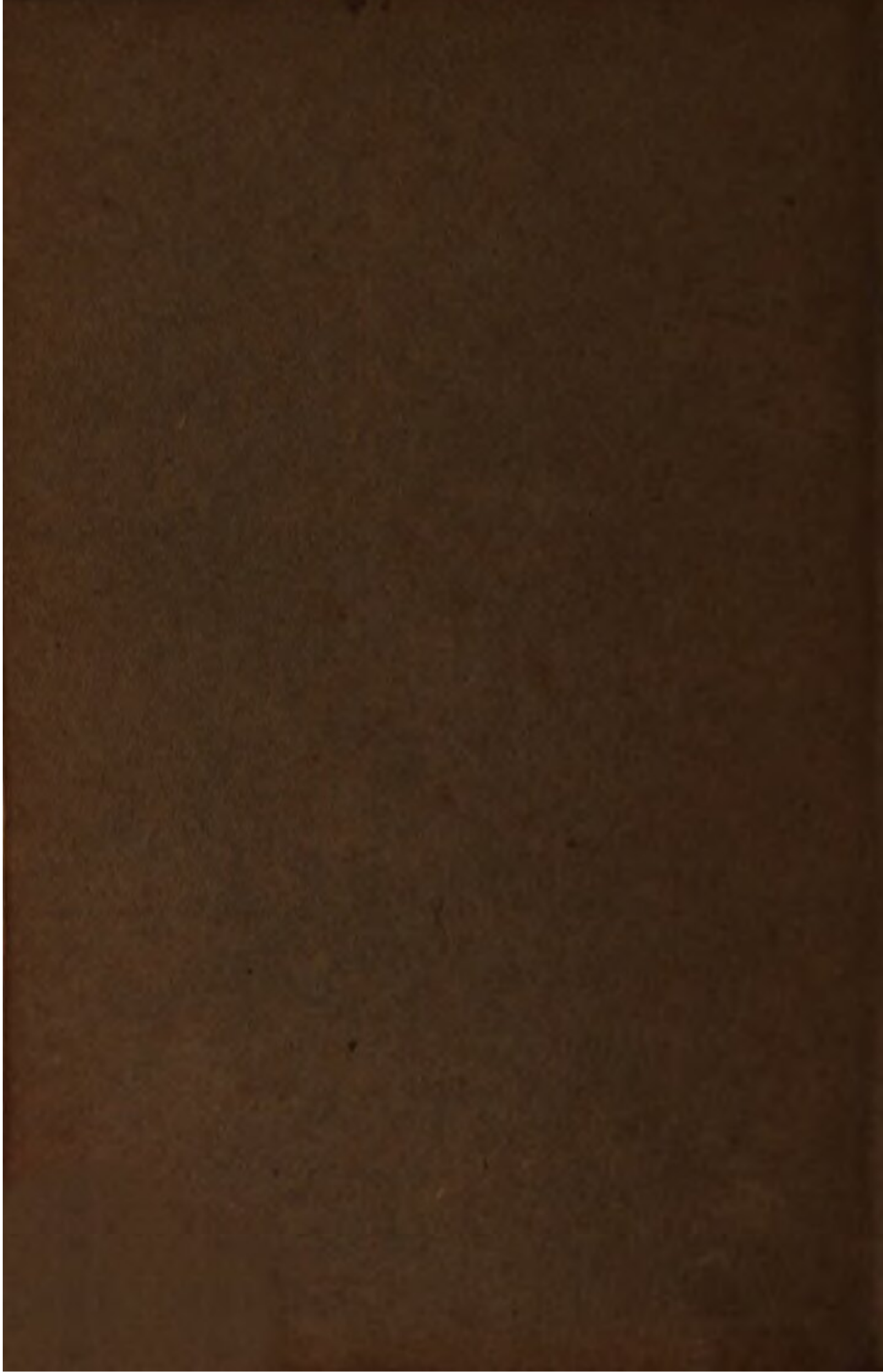
Τότε ὁ λαὸς μετὰ τὸν Ἱερέα τῆτο τὸ ἐπόμενον ἔρεϊ.

ΕΠΙΣΤΡΕΨΟΝ ἡμᾶς Θεὸς ὁ Κύριος, καὶ ἐπιστραφυσόμεθα· Ἰλάσθητι Κύριε, ἰλάσθητι τῷ λαῷ σου, τῷ ἐπιστραφέντι πρὸς σε ἐν κλαυθμῷ, νηπτεία, καὶ προσευχῇ. Σὺ γὰρ ἐλεήμων ὁ Θεός, οἰκτίρων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Σὺ φοῖδῃ ὅτε ἡμεῖς ἀξιοὶ ἔσμεν τιμωρίας, καὶ ἐν ὀργῇ σου μιμνήσκῃ τοῦ ἐλέους· Φεῖσαι, ἀγαθὲ Κύριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ σου, καὶ μὴ ὥς τὴν κληρονομίαν σου εἰς ὄνειδος. Εἰσάκουσον ἡμῶν, Κύριε, ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐστὶ, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐπίδε ἡμᾶς διὰ τῆς ἀξίας καὶ ἐντεύξεως τοῦ εὐλογητοῦ Υἱοῦ σου Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Τότε ὁ Λειτουργὸς μόνος ἔρεϊ,

ΕΥΛΟΓΗΣΑΙ ὑμᾶς Κύριος, καὶ φυλάξαι ὑμᾶς· Ἐπιφάναι Κύριος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ δώῃ ὑμῖν εἰρήνην νῦν καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Biblion tōn dēmiosiōn proseuchōn ... kata to ethos tēs hēnōmenēs ekklēσίας
Anglias kai Hibernias ...

London 1820

Liturg. 53 k

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10589614-3